

۱۰۰۰۱ ماده ۱- کلیه کارفرمایان، کارگران، کارگاه ها، مؤسسات تولیدی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی مکلف به تبعیت از این قانون می باشند. عدم رعایت ماده ۱ قانون کار.

۱۰۰۰۲ ماده ۲- کارگر از لحاظ این قانون کسی است که به هر عنوان در مقابل دریافت حق السعی اعم از مزد، حقوق، سهم سود و سایر مزایا به درخواست کار فرما کار می کند. عدم رعایت ماده ۲ قانون کار

۱۰۰۰۳ ماده ۳- کارفرما شخصی است حقیقی یا حقوقی که کارگر به درخواست و به حساب او در مقابل دریافت حق السعی کار می کند. مدیران و مسئولان و بطور عموم کلیه کسانی که عهده دار اداره کارگاه هستند نماینده کارفرما محسوب می شوند و کار فرما مسئول کلیه تعهداتی است که نمایندگان مذکور در قبال کارگر به عهده می گیرند. در صورتی که نماینده کارفرما خارج از اختیارات خود تعهدی بنماید و کارفرما آن را نپذیرد در مقابل کارفرما ضامن است. عدم رعایت ماده ۳ قانون کار

۱۰۰۰۴ ماده ۴- کارگاه محلی است که کارگر به درخواست کارفرما یا نماینده او در آنجا کار می کند، از قبیل مؤسسات صنعتی، کشاورزی، معدنی ساختمانی، ترابری، مسافری، خدماتی، تجاری، تولیدی، اماکن عمومی و امثال آنها. کلیه تأسیسات که به اقتضای کار متعلق به کارگاه اند، از قبیل نماز خانه، نهار خوری، تعاونی ها، شیرخوارگاه، مهد کودک، درمانگاه، حمام، آموزشگاه حرفه ای، قرائت خانه، کلاس های سوادآموزی، و سایر مراکز آموزشی و اماکن مربوط به شورا و انجمن اسلامی، و بسیج کارگران، ورزشگاه و وسایل ایاب و ذهاب و نظایر آنها جزء کارگاه می باشند. عدم رعایت ماده ۴ قانون کار

۱۰۰۰۵ ماده ۵- کلیه کارگران، کارفرمایان، نمایندگان آنان و کارآموزان و نیز کارگاه ها مشمول مقررات این قانون می باشند. عدم رعایت ماده ۵ قانون کار

۱۰۰۰۶ ماده ۶- براساس بند چهار اصل چهارم و سوم و بند شش اصل دوم و اصول نوزدهم، بیستم و بیست و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجبار افراد به کار معین و بهره کشی از دیگری ممنوع و مردم ایران از هر قوم و قبیله که باشند از حقوق مساوی برخوردارند و رنگ، نژاد، زبان و مانند این ها سبب امتیاز نخواهد بود و همه افراد اعم از زن و مرد یکسان در حمایت قانون قرار دارند و هر کس حق دارد شغلی را که به آن مایل است و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست برگزیند. عدم رعایت ماده ۶ قانون کار

۱۰۰۰۷ ماده ۷- قرارداد کار عبارتست از قرارداد کتبی یا شفاهی که به موجب آن کارگر در قبال دریافت حق السعی کاری را برای مدت موقت یا مدت غیر موقت برای کارفرما انجام می دهد. تبصره ۱- حداکثر مدت موقت برای کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیرمستمر دارد توسط وزارت کار و امور اجتماعی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. تبصره ۲- در کارهایی که طبیعت آنها جنبه مستمر دارد، در صورتی که مدتی در قرارداد ذکر نشود، قرارداد دائمی تلقی می شود. عدم رعایت ماده ۷ قانون کار

۱۰۰۰۸ ماده ۸- شروط مذکور در قرارداد کار یا تغییرات بعدی آن در صورتی نافذ خواهد بود که برای کارگر مزایایی کمتر از امتیازات مقرر در این قانون منظور ننماید. عدم رعایت ماده ۸ قانون کار

۱۰۰۰۹ ماده ۹- برای صحت قرارداد کار در زمان بستن قرارداد رعایت شرایط ذیل الزامی است: الف- مشروعیت مورد قرارداد- معین بودن موضوع قرارداد- عدم ممنوعیت قانونی و شرعی طرفین در تصرف اموال یا انجام کار مورد نظر. تبصره - اصل بر صحت کلیه قراردادهای کار است، مگر آنکه بطلان آنها در مراجع ذی صلاح به اثبات برسد. عدم رعایت ماده ۹ قانون کار

۱۰۰۱۰ ماده ۱۰- قرارداد کار علاوه بر مشخصات دقیق طرفین، باید حاوی موارد ذیل باشد: الف- نوع کار یا حرفه یا وظیفه ای که کارگر باید به آن اشتغال یابد. ب- حقوق یا مزد مبنا و لواحق آن ج- ساعات کار، تعطیلات و مرخصی ها د- محل انجام کار ه- تاریخ انعقاد قرارداد و مدت قرارداد، چنانچه کار برای مدت معین باشد. ز- موارد دیگری که عرف و عادات شغل یا محل، ایجاب نماید. تبصره - در مواردی که

قرارداد کار کتبی باشد قرارداد در چهار نسخه تنظیم می گردد که یک نسخه از آن به اداره کار محل و یک نسخه نزد کارگر و یک نسخه کارفرما و نسخه دیگر در اختیار شورای اسلامی کار و در کارگاه های فاقد شورادر اختیار نماینده کارگر قرار می گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰ قانون کار

۱۰۰۱۱ ماده ۱۱- طرفین می توانند با توافق یکدیگر مدتی را به نام دوره آزمایشی کار تعیین نمایند. در خلال این دوره هر یک از طرفین حق دارد، بدون اخطار قبلی و بی آنکه الزام به پرداخت خسارت داشته باشد، رابطه کار قطع نماید. در صورتی که قطع رابطه کار از طرف کارفرما

باشدوی ملزم به پرداخت حقوق تمام دوره آموزشی خواهد بود و چنانچه کارگزار رابطه کار را قطع نماید کارگرفقط مستحق دریافت حقوق مدت انجام کار خواهد بود. تبصره- مدت دوره آزمایشی باید در قرارداد کار مشخص شود. حداکثر این مدت برای کارگران ساده و نیمه ماهر یک ماه و برای کارگران ماهر و دارای تخصص سطح بالا سه ماه می باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ قانون کار

۰۰۰۱۲، ماده ۱۲- هر نوع تغییر حقوقی در وضع مالکیت کارگاه از قبیل فروش یا انتقال به هر شکل، تغییر نوع تولید، ادغام در موسسه دیگر، ملی شدن کارگاه، فوت مالک و امثال این ها، در رابطه قراردادی کارگرانی که قراردادشان قطعیت یافته است موثر نمی باشد و کارفرمای جدید، قائم مقام تعهدات و حقوق کارفرمای سابق خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۲ قانون کار

۰۰۰۱۳، ماده ۱۳- در مواردی که کار از طریق مقاطعه انجام می یابد، مقاطعه دهنده مکلف است قرارداد خود را با مقاطعه کار به نحوی منعقد نماید که در آن مقاطعه کار متعهد گردد که تمامی این قانون را در مورد کارکنان خود اعمال نماید. تبصره ۱- مطالبات کارگر جزء دیون ممتازه بوده و کارفرمایان موظف می باشند بدهی پیمانکاران به کارگران را برابر رای مراجع قانونی از محل مطالبات پیمانکار، من جمله ضمانت حسن انجام کار، پرداخت نمایند. تبصره ۲- چنانچه مقاطعه دهنده برخلاف ترتیب فوق به انعقاد قرارداد با مقاطعه کار بپردازد و یا قبل از پایان ۴۵ روز تحویل موقت، تسویه حساب نماید، مکلف به پرداخت دیون مقاطعه کار در قبال کارگران خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۳ قانون کار

۰۰۰۱۴، ماده ۱۴- چنانچه به واسطه امور مذکور در موارد آتی انجام تعهدات یکی از طرفین موقتاً متوقف شود، قرارداد کار به حال تعلیق درمی آید و پس از رفع آنها قرارداد کار با احتساب سابقه خدمت (از لحاظ بازنشستگی و افزایش مزد) به حالت اول بر می گردد. تبصره - مدت خدمت نظام وظیفه (ضرورت، احتیاط و ذخیره) و همچنین مدت شرکت داوطلبانه کارگران در جبهه، جزء سوابق خدمت و کار آنان محسوب می شود. ماده واحده - تبصره ماده (۱۴) قانون کار مصوب ۱۳۶۸/۷/۲ به عنوان تبصره (۱) به شرح ذیل اصلاح می گردد: تبصره ۱ - مدت خدمت نظام وظیفه شاغلین مشمول قانون کار یا شرکت داوطلبانه آنها در جبهه قبل از اشتغال و یا حین اشتغال جزو سوابق خدمتی آنها نزد سازمان تأمین اجتماعی محسوب می گردد. اعتبار مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل دریافت میانگین حق بیمه دو سال آخر فرد بیمه شده تأمین می گردد. تبصره ۲ - آندسته از بیمه شدگانی که مشمول اصلاحیه تبصره (۲) ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۸۰/۷/۱۴ مجمع تشخیص مصلحت نظام هستند به شرط آنکه خدمت نظام وظیفه خود را در جبهه های نبرد حق علیه باطل طی نموده یا حضور داوطلبانه در جبهه داشته باشند سوابق خدمتی آنان جزء کارهای سخت و زیان آور محسوب می شود. عدم رعایت ماده ۱۴ قانون کار

۰۰۰۱۵، ماده ۱۵- در مواردی که به واسطه قوه قهریه و یا حوادث غیر قابل پیش بینی که وقوع آن از اراده طرفین خارج است، تمام یا قسمتی از کارگاه تعطیل شود و انجام تعهدات کارگر یا کارفرما بطور موقت غیر ممکن گردد، قراردادهای کار با کارگران تمام یا آن قسمت از کارگاه که تعطیل می شود به حال تعلیق درمی آید. تشخیص موارد فوق با وزارت کار و امور اجتماعی است. عدم رعایت ماده ۱۵ قانون کار

۰۰۰۱۶، ماده ۱۶- قرارداد کارگرانی که مطابق این قانون از مرخصی تحصیلی و یا دیگر مرخصیهای بدون حقوق یا مزدا استفاده می کنند، در طول مرخصی و به مدت دو سال به حال تعلیق در می آید. تبصره- مرخصی تحصیلی برای مدت دو سال دیگر قابل تمدید است. عدم رعایت ماده ۱۶ قانون کار

۰۰۰۱۷، ماده ۱۷- قرارداد کارگری که توقیف می گردد و توقیف وی منتهی به حکم محکومیت نمی شود در مدت توقیف به حال تعلیق در می آید و کارگر پس از رفع توقیف به کار خود باز می گردد. عدم رعایت ماده ۱۷ قانون کار

۰۰۰۱۸، ماده ۱۸- چنانچه توقیف کارگر به سبب شکایت کارفرما باشد و این توقیف در مراجع حل اختلاف منتهی به حکم محکومیت نگردد، مدت آن جزء سابقه خدمت کارگر محسوب می شود و کارفرما مکلف است علاوه بر جبران ضرر و زیان وارده که مطابق حکم دادگاه به کارگرمی بپردازد، مزد و مزایای وی را نیز پرداخت نماید. تبصره- کارفرما مکلف است تا زمانی که تکلیف کارگر از طرف مراجع مذکور مشخص نشده باشد، برای رفع احتیاجات خانواده وی، حداقل پنجاه درصد از حقوق ماهانه او را بطور علی الحساب به خانواده اش پرداخت نماید. عدم رعایت ماده ۱۸ قانون کار

۰۰۰۱۹، ماده ۱۹- در دوران خدمت نظام وظیفه قرارداد به حالت تعلیق در می آید، ولی کارگر باید حداکثر تا دو ماه پس از پایان خدمت به کار سابق خود برگردد و چنانچه شغل وی حذف شده باشد در شغلی مشابه آن به کار مشغول می شود. عدم رعایت ماده ۱۹ قانون کار

۲۰، ماده ۲۰- در هر یک از موارد مذکور در مواد ۱۹، ۱۷، ۱۶، ۱۵ چنانچه کارفرما پس از رفع حالت تعلیق تادو ماه پس از پذیرفتن کارگر خودداری کند، این عمل در حکم اخراج غیر قانونی محسوب می شود و کارگر حق دارد ظرف مدت ۳۰ روز به هیات تشخیص مراجعه نماید (در صورتی که کارگر عذر موجه نداشته باشد) و هرگاه کارفرما نتواند ثابت کند که نپذیرفتن کارگر مستند به دلایل موجه بوده است، به تشخیص هیات مزبور مکلف به بازگرداندن کارگر به کار و پرداخت حقوق یا مزد وی از تاریخ مراجعه به کارگاه می باشد و اگر بتواند آن را ثابت کند به ازاء هر سال سابقه کار ۴۵ روز آخرین مزد به وی پرداخت نماید. تبصره - چنانچه کارگر بدون عذر موجه حداکثر ۳۰ روز پس از رفع حالت تعلیق، آمادگی خود را برای انجام کار به کارفرما اعلام نکند و یا پس از مراجعه و استنکاف کارفرما، به هیات تشخیص مراجعه ننماید، مستعفی شناخته می شود که در این صورت کارگر مشمول اخذ حق سنوات به ازاء هر سال یک ماه آخرین حقوق خواهد بود. عدم رعایت ماده ۲۰ قانون کار

۲۱، ماده ۲۱- قرارداد کار به یکی از طرق زیر خاتمه می یابد: الف- فوت کارگر ب- بازنشستگی ج- از کارافتادگی د- انقضاء مدت در قراردادهای کار با مدت موقت و عدم تجدید صریح یا ضمنی آن ه- پایان کار در قرارداد هایی که مربوط به کار معین است. و- استعفای کارگر تبصره - کارگری که استعفا می کند موظف است یکماه به کار خود ادامه داده و بدو استعفای خود را کتباً به کارفرما اطلاع دهد و در صورتی که حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز انصراف خود را کتباً به کارفرما اعلام نماید استعفای وی منتفی تلقی می شود و کارگر موظف به است رونوشت استعفاء و انصراف از آن را به شورای اسلامی کارگاه و یا انجمن صنفی و یا نماینده کارگران تحویل دهد. عدم رعایت ماده ۲۱ قانون کار ۲۲، ماده ۲۲- در پایان کار، کلیه مطالباتی که ناشی از قرارداد کار و مربوط به دوره اشتغال کارگر در موارد فوق است، به کارگر و در صورت فوت او به وراث قانونی وی پرداخت خواهد شد. تبصره - تا تعیین تکلیف وراث قانونی و انجام مراحل اداری و برقراری مستمری توسط سازمان تامین اجتماعی، این سازمان موظف است نسبت به پرداخت حقوق متوفی به میزان آخرین حقوق دریافتی به طور علی الحساب و به مدت سه ماه به عائله تحت تکفل وی اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۲۲ قانون کار

۲۳، ماده ۲۳- کارگر از لحاظ دریافت حقوق یا مستمری های ناشی از فوت، بیماری، بازنشستگی، بیکاری، تعلیق، از کارافتادگی کلی و جزئی و یا مقررات حمایتی و شرایط مربوط به آنها تابع قانون تامین اجتماعی خواهد بود. عدم رعایت ماده ۲۳ قانون کار ۲۴، ماده ۲۴- در صورت خاتمه قرارداد کار، کار معین یا مدت موقت، کارفرما مکلف است به کارگری که مطابق قرارداد، یک سال یا بیشتر، به کار اشتغال داشته است برای هر سال سابقه، اعم از متوالی یا متناوب، بر اساس آخرین حقوق مبلغی معادل یک ماه حقوق به عنوان مزایای پایان کار به وی پرداخت نماید. عدم رعایت ماده ۲۴ قانون کار

۲۵، ماده ۲۵- هرگاه قرارداد کار برای مدت و یا برای انجام کار معین، منعقد شده باشد هیچ یک از طرفین به تنهایی حق فسخ آنرا ندارد. تبصره - رسیدگی به اختلافات ناشی از نوع این قراردادها در صلاحیت هیات های تشخیص و حل اختلاف است. عدم رعایت ماده ۲۵ قانون کار

۲۶، ماده ۲۶- هر نوع تغییر عمده در شرایط کار که برخلاف عرف معمول کارگاه و یا محل کار باشد پس از اعلام موافقت کتبی اداره کار و امور اجتماعی محل، قابل اجرا است. در صورت بروز اختلاف، رای هیات حل اختلاف قطعی و لازم الاجراء است. عدم رعایت ماده ۲۶ قانون کار

۲۷، ماده ۲۷- هرگاه کارگر در انجام وظائف محوله قصور ورزد و یا آیین نامه های انضباطی کارگاه را پس از تذکرات کتبی نقض نماید کارفرما حق دارد در صورت اعلام نظر مثبت شورای اسلامی کار علاوه بر مطالبات و حقوق معوقه به نسبت هر سال سابقه کار معادل یک ماه آخرین حقوق کارگر رابه عنوان (حق سنوات) به وی پرداخته و قرارداد کار را فسخ نماید. در واحدهایی که فاقد شورای اسلامی کار هستند نظر مثبت انجمن صنفی لازم است و در هر مورد در موارد یاد شده اگر مساله با توافق حل نشد به هیات تشخیص ارجاع و در صورت عدم حل اختلاف رسیدگی و اقدام خواهد شد. در مدت رسیدگی مراجع حل اختلاف، قرارداد کار به حالت تعلیق درمی آید. تبصره ۱- کارگاه هایی که مشمول قانون شورای اسلامی کار نبوده و یا شورای اسلامی کار و یا انجمن صنفی در آن تشکیل نگردیده باشد یا فاقد نماینده کارگر باشند یا فاقد نماینده کارگر باشند اعلام نظر مثبت هیات تشخیص (موضوع ماده ۱۵۸ این قانون) در فسخ قرارداد کار الزامی است. تبصره ۲- موارد قصور

و دستورالعمل ها و آیین نامه های انضباطی کارگاه ها به موجب مقرراتی است که با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۲۷ قانون کار

۲۸ ماده ۰۰۰۲۸- نمایندگان قانونی کارگران و اعضای شوراهای اسلامی کار و همچنین داوطلبان واجد شرایط نمایندگی کارگران و شوراهای اسلامی کار، در مراحل انتخابات، قبل از اعلام نظر قطعی هیات تشخیص (موضوع ماده ۲۲ قانون شوراهای اسلامی کار) و رای هیات حل اختلاف، کماکان به فعالیت خود در همان واحد ادامه داده و مانند سایر کارگران مشغول کار و همچنین انجام وظایف و امور محوله خواهند بود. تبصره ۱- هیات تشخیص و هیات حل اختلاف پس از دریافت شکایت در مورد اختلاف فی مابین نماینده یا نمایندگان قانونی کارگران و کارفرما، فوراً و خارج از نوبت به موضوع رسیدگی و نظر نهایی خود را اعلام خواهند داشت. در هر صورت هیات حل اختلاف موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ دریافت شکایات به موضوع رسیدگی نماید. تبصره ۲- در کارگاه هایی که شورای اسلامی کار تشکیل نگریده و یا در مناطقی که هیات تشخیص (موضوع ماده ۲۲ قانون شوراهای اسلامی کار) تشکیل نشده و یا اینکه کارگاه مورد نظر مشمول شوراهای اسلامی کار نمی باشد، نمایندگان کارگران و یا نمایندگان انجمن صنفی، قبل از اعلام نظر قطعی هیات تشخیص (موضوع ماده ۲۲ قانون شوراهای اسلامی کار) و رای نهایی هیات اختلاف کماکان به فعالیت خود در همان واحد ادامه داده و مشغول کار و همچنین انجام وظایف و امور محوله نخواهد بود. عدم رعایت ماده ۲۸ قانون کار

۲۹ ماده ۰۰۰۲۹- در صورتی که بنا به تشخیص هیات حل اختلاف کارفرما، موجب تعلیق قرارداد از ناحیه ی کارگر شناخته شود کارگر استحقاق دریافت خسارت ناشی از تعلیق را خواهد داشت و کارفرما مکلف است کارگر تعلیقی از کار را به کار سابق وی باز گرداند. عدم رعایت ماده ۲۹ قانون کار

۳۰ ماده ۰۰۰۳۰- چنانچه کارگاه بر اثر قوه قهریه (زلزله، سیل، و امثال این ها) و یا حوادث غیر قابل پیش بینی (جنگ و نظایر آن) تعطیل گردد و کارگران آن بیکار شوند پس از فعالیت مجدد کارگاه، کارفرما مکلف است کارگران بیکار شده را در همان واحد بازسازی شده و مشاغلی که در آن به وجود می آید به کار بگمارد. تبصره - دولت مکلف است با توجه به اصل بیست و نهم قانون اساسی و با استفاده از درآمدهای حاصل از مشارکت مردم و نیز از طریق ایجاد صندوق بیمه بیکاری نسبت به تامین معاش کارگران بیکار شده کارگاه های موضوع ماده ۴ این قانون و با توجه به بند ۲ اصل چهل و سوم قانون اساسی امکانات لازم را برای اشتغال مجدد آنان فراهم نماید. عدم رعایت ماده ۳۰ قانون کار

۳۱ ماده ۰۰۰۳۱- چنانچه خاتمه قرارداد به لحاظ از کار افتادگی کلی و یا بازنشستگی کارگر باشد، کارفرما باید بر اساس آخرین مزد کارگر به نسبت هر سال سابقه خدمت حقوقی به میزان ۳۰ روز مزد به وی پرداخت نماید. این وجه علاوه بر مستمری از کار افتادگی و یا بازنشستگی کارگر است که توسط سازمان تامین اجتماعی پرداخت می شود. عدم رعایت ماده ۳۱ قانون کار

۳۲ ماده ۰۰۰۳۲- اگر خاتمه قرارداد کار در نتیجه کاهش توانایی های جسمی و فکری ناشی از کار کارگر باشد (بنا به تشخیص کمیسیون پزشکی سازمان بهداشت و درمان منطقه با معرفی شورای اسلامی کار و نمایندگان قانونی کارگر) کارفرما مکلف است به نسبت هر سال سابقه خدمت، معادل دو ماه آخرین حقوق به وی پرداخت نماید. عدم رعایت ماده ۳۲ قانون کار

۳۳ ماده ۰۰۰۳۳- تشخیص موارد از کار افتادگی کلی و جزئی و یا بیماری های ناشی از کار یا ناشی از غیر کار و فوت کارگر و میزان قصور کارفرما در انجام وظایف محوله قانونی که منجر به خاتمه قرارداد کاری شود بر اساس ضوابطی خواهد بود که پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۳۳ قانون کار

۳۴ ماده ۰۰۰۳۴- کلیه دریافتی های قانونی که کارگر به اعتبار قرارداد کار اعم از مزد یا حقوق، کمک عایله مندی، هزینه های مسکن خواربار، ایاب و ذهاب، مزایای غیری نقدی، پاداش افزایش تولید، سود سالانه و نظایر آنها دریافت می نمایند را حق السعی می نامند. عدم رعایت ماده ۳۴ قانون کار

۳۵ ماده ۰۰۰۳۵- مزد عبارت است از وجوه نقدی یا غیر نقدی و یا مجموع آنها که در مقابل انجام کار به کارگر پرداخت می شود.

تبصره ۱- چنانچه مزد با ساعات انجام کار مرتبط باشد، مزد ساعتی و در صورتی که بر اساس میزان انجام کار و یا محصول تولید شده باشد کار مزد و چنانچه بر اساس محصول تولید شده و یا میزان انجام کار در زمان معین باشد، کار مزد ساعتی نامیده می شود. تبصره ۲- ضوابط و مزایای مربوط به مزد ساعتی، کار مزد ساعتی و کار مزد و مشاغل قابل شمول موضوع این ماده که با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار

وامور اجتماعی خواهد رسید تعیین می گردد. حداکثر ساعات کار موضوع ماده فوق نباید از حداکثر ساعت قانونی کار تجاوز نماید. عدم

رعایت ماده ۳۵ قانون کار

۳۶، ماده ۳۶- مزد ثابت، عبارت است از مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل. تبصره ۱- در کارگاه هایی که دارای طرح طبقه بندی و ارزیابی مشاغل نیستند منظور از مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل، مزایایی است که بر حسب ماهیت شغل یا محیط کار و برای ترمیم مزد در ساعات عادی کار پرداخت می گردد از قبیل مزایای سختی کار، مزایای سرپرستی، فوق العاده شغل و غیره. تبصره ۲- در کارگاه هایی که طرح طبقه بندی مشاغل به مرحله اجراء درآمده است مزد گروه و پایه، مزد مینا را تشکیل می دهد. تبصره ۳- مزایای رفاهی و انگیزه ای از قبیل کمک هزینه مسکن، خواربار و کمک عایله مندی، پاداش افزایش تولید و سود سالانه جزو مزد ثابت و مزد مینا محسوب نمی شود. عدم رعایت ماده ۳۶ قانون کار

۳۷، ماده ۳۷- مزد باید در فواصل زمانی مرتب و در روز غیر تعطیل و ضمن ساعات کار به وجه نقد رایج کشور یا با تراضی طرفین به وسیله چک عهده بانک و با رعایت شرایط ذیل پرداخت شود: الف - چنانچه بر اساس قرارداد یا عرف کارگاه، پرداخت مزد به صورت روزانه یا ساعتی تعیین شده باشد، پرداخت آن باید پس از محاسبه در پایان روز یا هفته یا پانزده روز یکبار به نسبت ساعات کار و پاروهای کارکرد صورت گیرد. ب - در صورتی که بر اساس قرارداد یا عرف کارگاه پرداخت مزد به صورت ماهیانه باشد، این پرداخت باید در آخر ماه صورت گیرد. در این حالت مزد مذکور حقوق نامیده می شود. تبصره - در ماه های سی و یک روزه مزایا و حقوق باید بر اساس سی و یک روز محاسبه و به کارگر پرداخت شود. عدم رعایت ماده ۳۷ قانون کار

۳۸، ماده ۳۸- برای انجام کار مساوی که در شرایط مساوی در یک کارگاه انجام می گیرد باید به زن و مرد مزد مساوی پرداخت شود. تبعیض در تعیین میزان مزد بر اساس سن، جنس، نژاد و قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۸ قانون کار

۳۹، ماده ۳۹- مزد و مزایای کارگرانی که به صورت نیمه وقت و یا کمتر از ساعات قانونی تعیین شده به کار اشتغال دارند به نسبت ساعات کار انجام یافته محاسبه و پرداخت می شود. عدم رعایت ماده ۳۹ قانون کار

۴۰، ماده ۴۰- در مواردی که با توافق طرفین قسمتی از مزد به صورت غیر نقدی پرداخت می شود، باید ارزش نقدی تعیین شده برای این گونه پرداخت ها منصفانه و معقول باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ قانون کار

۴۱، ماده ۴۱- شورای عالی کار همه ساله موظف است، میزان حداقل مزد کارگران را برای نقاط مختلف کشور و یا صنایع مختلف با توجه به معیارهای ذیل تامین نماید. ۱- حداقل مزد کارگران با توجه به درصد تورمی که از طرف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام می شود. ۲- حداقل مزد بدون آنکه مشخصات جسمی و روحی کارگران و ویژگی های کار محول شده را مورد توجه قرار دهد باید به اندازه ای باشد تا زندگی یک خانواده، که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می شود را تأمین نماید. تبصره - کارفرمایان موظفند که در ازای انجام کار در ساعات تعیین شده قانونی به هیچ کارگری کمتر از حداقل مزد تعیین شده جدید پرداخت ننمایند و در صورت تخلف، ضامن تأدیه مابه التفاوت مزد پرداخت شده و حداقل مزد جدید می باشند. عدم رعایت ماده ۴۱ قانون کار

۴۲، ماده ۴۲- حداقل مزد موضوع ماده ۴۱ این قانون منحصراً باید به صورت نقدی پرداخت شود. پرداخت های غیر نقدی به هر صورت که در قراردادها پیش بینی می شود به عنوان پرداختی تلقی می شود که اضافه بر حداقل مزد است. عدم رعایت ماده ۴۲ قانون کار

۴۳، ماده ۴۳- کارگران کارمزد برای روزهای جمعه و تعطیلات رسمی و مرخصی، استحقاق دریافت مزد را دارند و مأخذ محاسبه میانگین کارمزد آنها در روزهای کار کرد آخرین ماه کار آنهاست. مبلغ پرداختی در هر حال نباید کمتر از حداقل مزد قانونی باشد. عدم رعایت ماده ۴۳ قانون کار

۴۴، ماده ۴۴- چنانچه کارگر به کارفرمای خود مدیون باشد در قبال این دیون وی، تنها می توان مازاد بر حداقل مزد را به موجب حکم دادگاه برداشت نمود. در هر حال این مبلغ نباید از یک چهارم کل مزد کارگر بیشتر باشد. تبصره- نفقه و کسور افراد واجب النفقه کارگر از قاعده مستثنی و تابع مقررات قانون مدنی می باشد. عدم رعایت ماده ۴۴ قانون کار

۴۵، ماده ۴۵- کارفرما فقط در موارد ذیل می تواند از مزد کارگر برداشت نماید: الف - موردی که قانون صراحتاً اجازه داده باشد. ب - هنگامی که کارفرما به عنوان مساعده و جهی به کارگر داده باشد. ج - اقساط وام هایی که کارفرما به کارگر داده است طبق ضوابط مربوطه. د

- چنانچه در اثر اشتباه محاسبه مبلغی اضافه پرداخت شده باشد. - مال الاجاره خانه سازمانی (که میزان آن با توافق طرفین تعیین گردیده است) در صورتی که اجاره ای باشد با توافق طرفین تعیین می گردد. و - وجوهی که پرداخت آن از طرف کارگر برای خرید اجناس ضروری از شرکت تعاونی مصرف همان کارگاه تعهد شده است. تبصره - هنگام دریافت وام مذکور در بند ج با توافق طرفین باید میزان اقساط پرداختی تعیین گردد. عدم رعایت ماده ۴۵ قانون کار

۴۶، ماده ۴۶- به کارگرانی که به موجب قرارداد یا موافقت بعدی به مأموریت های خارج از محل خدمت اعزام می شوند فوق العاده مأموریت تعلق می گیرد. این فوق العاده نباید کمتر از مزد ثابت یا مزد مبنای روزانه کارگران باشد، همچنین کارفرما مکلف است وسیله یا هزینه رفت و برگشت آنها را تأمین نماید. تبصره - مأموریت به موردی اطلاق می شود که کارگر برای انجام کار حداقل ۵۰ کیلومتر از محل کارگاه اصلی دور شود و یا ناگزیر باشد حداقل یک شب در محل مأموریت توقف نماید. عدم رعایت ماده ۴۶ قانون کار

۴۷، ماده ۴۷- به منظور ایجاد انگیزه برای تولید بیشتر و کیفیت بهتر و تقلیل ضایعات و افزایش علاقمندی و بالا بردن سطح درآمد کارگران، طرفین، قرارداد دریافت و پرداخت پاداش افزایش تولید را مطابق آیین نامه ای که به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی تعیین می شود منعقد می نمایند. عدم رعایت ماده ۴۷ قانون کار

۴۸، ماده ۴۸- به منظور جلوگیری از بهره کشی از کاردیگری وزارت کار و امور اجتماعی موظف است نظام ارزیابی و طبقه بندی مشاغل را با استفاده از استانداردها مشاغل و عرف مشاغل کارگری در کشور تهیه نماید و به مرحله اجرا آورد. عدم رعایت ماده ۴۸ قانون کار

۴۹، ماده ۴۹- به منظور استقرار مناسبات صحیح کارگاه با بازار کار در زمینه مزد و مشخص بودن شرح وظایف و دامنه مسئولیت مشاغل مختلف در کارگاه، کارفرمایان مشمول این قانون موظفند با همکاری کمیته طبقه بندی مشاغل کارگاه و یا موسسات ذبصلاح طبقه بندی مشاغل راتهییه کنند و پس از تأیید وزارت کار و امور اجتماعی به مرحله اجرا آورند تبصره ۱- وزارت کار و امور اجتماعی دستور العمل و آیین نامه های اجرائی طرح ارزیابی مشاغل کارگاه های مشمول این ماده را که ناظر به تعداد کارگران و تاریخ اجرای طرح است تعیین و اعلام خواهد کرد. تبصره ۲- صلاحیت موسسات و افرادی که به تهیه طرح های طبقه بندی مشاغل در کارگاه ها می پردازند باید مورد تایید وزارت کار و امور اجتماعی باشد. تبصره ۳- اختلافات ناشی از اجرای طرح طبقه بندی مشاغل با نظر وزارت کار و امور اجتماعی در هیات حل اختلاف قابل رسیدگی است. عدم رعایت ماده ۴۹ قانون کار

۵۰، ماده ۵۰- چنانچه کارفرمایان مشمول این قانون در مهلت های تعیین شده از طرف وزارت کار و امور اجتماعی مشاغل کارگاه های خود را ارزیابی نکرده باشند وزارت کار و امور اجتماعی، انجام این امر را به یکی از دفاتر موسسات مشاور فنی ارزیابی مشاغل و یا اشخاص صاحب صلاحیت (موضوع تبصره ۲ ماده ۴۹) واگذار خواهد کرد. تبصره - کارفرما علاوه بر پرداخت هزینه های مربوط به این امر مکلف به پرداخت جریمه ای معادل ۵۰٪ هزینه های مشاوره به حساب درآمد عمومی کشور نزد خزانه داری کل است. از تاریخی که توسط وزارت کار و امور اجتماعی تعیین می شود کارفرما باید مابه التفاوت احتمالی مزد ناشی از اجرای طرح ارزیابی مشاغل را بپردازد. عدم رعایت ماده ۵۰ قانون کار

۵۱، ماده ۵۱- ساعت کار در این قانون مدت زمانی است که کارگر نیرو یا وقت خود را به منظور انجام کار در اختیار کارفرما قرار می دهد. به غیر از مواردی که در این قانون مستثنی شده است کار کارگران در شبانه روز نباید از ۸ ساعت تجاوز نماید. تبصره ۱- کارفرما با توافق کارگران، یا نماینده قانونی آنان می تواند ساعات کار را در بعضی از روزهای هفته کمتر از میزان مقرر و در دیگر روزها اضافه بر این میزان تعیین کند به شرط آنکه مجموع ساعات کار هر هفته از ۴۴ ساعت تجاوز نکند. تبصره ۲- در کارهای کشاورزی کارفرما می تواند با توافق کارگران نماینده یا نماینده گان قانونی آنان ساعات کار در شبانه روز با توجه به کار، عرف و فصول مختلف تنظیم نماید. عدم رعایت ماده ۵۱ قانون کار

۵۲، ماده ۵۲- در کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی، ساعات کار نباید از شش ساعت در روز و ۳۶ ساعت در هفته تجاوز نماید. تبصره - کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار و شورای عالی کار تهیه و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۵۲ قانون کار

۰۰۰۵۳ ماده ۵۳ - کار روز کارهایی است که زمان انجام آن از ساعت ۶ بامداد تا ۲۲ می باشد و کار شب کارهایی است که زمان انجام آن بین ۲۲ تا ۶ بامداد قرار دارد. کار مختلط نیز کارهایی است که بخشی از ساعات انجام آن در روز و قسمتی از آن در شب واقع می شود. در کارهای مختلط ساعاتی که جزء کار شب محسوب می شود کارگر از فوق العاده موضوع ماده ۵۸ این قانون استفاده می نماید، عدم رعایت ماده ۵۳ قانون کار

۰۰۰۵۴ ماده ۵۴ - کار متناوب کاری است که نوعاً در ساعات متوالی انجام نمی یابد، بلکه در ساعات معینی در شبانه روز صورت می گیرد. تبصره - فواصل تناوب کار در اختیار کارگر است و حضور او در کارگاه الزامی نیست. در کارهای متناوب، ساعات کار و فواصل تناوب و نیز کار اضافه نباید از هنگام شروع تا خاتمه جمعاً از ۱۵ ساعت در شبانه روز بیشتر باشد. ساعت شروع و خاتمه کار و فواصل تناوب با توافق طرفین و نوع کار و عرف کارگاه تعیین می گردد. عدم رعایت ماده ۵۴ قانون کار

۰۰۰۵۵ ماده ۵۵ - کار نوبتی عبارت است از کاری که در طول ماه گردش دارد، به نحوی که نوبت های آن در صبح یا عصر یا شب واقع می شود. عدم رعایت ماده ۵۵ قانون کار

۰۰۰۵۶ ماده ۵۶ - کارگری که در طول ماه بطور نوبتی کار می کند و نوبت های کار وی در صبح و عصر واقع می شود ۱۰٪ و چنانچه نوبت ها در صبح و عصر و شب قرار گیرد، ۱۵٪ و در صورتی که نوبت ها به صبح و شب یا عصر و شب بیفتد ۲۲/۵٪ علاوه بر مزد به عنوان فوق العاده نوبت کاری دریافت خواهد کرد. عدم رعایت ماده ۵۶ قانون کار

۰۰۰۵۷ ماده ۵۷ - در کار نوبتی ممکن است ساعات کار از ۸ ساعت در شبانه روز یا ۴۴ ساعت در هفته تجاوز نماید، لکن جمع ساعات کار در چهار هفته متوالی نباید از ۱۷۶ ساعت تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۵۷ قانون کار

۰۰۰۵۸ ماده ۵۸ - برای هر ساعت کار در شب تنها به کارگران غیر نوبتی ۳۵٪ اضافه بر مزد ساعت کار عادی تعلق می گیرد. عدم رعایت ماده ۵۸ قانون کار

۰۰۰۵۹ ماده ۵۹ - در شرایط عادی، ارجاع کار اضافی به کارگر با شرایط ذیل مجاز است: الف - موافقت کارگر - پرداخت ۴۰٪ اضافه بر مزد ساعت کار عادی تبصره - ساعات کار اضافی ارجاعی به کارگران نباید از ۴ ساعت در روز تجاوز نماید (مگر در موارد استثنایی با توافق طرفین). عدم رعایت ماده ۵۹ قانون کار

۰۰۰۶۰ ماده ۶۰ - ارجاع کار اضافی با تشخیص کارفرما به شرط پرداخت اضافه کاری (موضوع بند ب ماده ۵۹) و برای مدتی که جهت مقابله با اوضاع و احوال ذیل ضرورت دارد مجاز است و حد اکثر اضافه کاری این ماده ۸ ساعت در روز خواهد بود (مگر در موارد استثنایی با توافق طرفین): الف - جلوگیری از حوادث قابل پیش بینی و یا ترمیم خساراتی که نتیجه حوادث مذکور است. ب - اعاده فعالیت کارگاه، در صورتی که فعالیت مذکور به علت بروز حادثه یا اتفاق طبیعی از قبیل سیل، زلزله و یا اوضاع و احوال غیر قابل پیش بینی دیگر قطع شده باشد. تبصره ۱ - پس از انجام کار اضافی در موارد فوق، کارفرما مکلف است حداکثر ظرف مدت ۴۸ ساعت، موضوع را به اداره کار و امور اجتماعی اطلاع دهد تا ضرورت کار اضافی و مدت آن تعیین شود. تبصره ۲ - در صورت عدم تایید ضرورت کار اضافی توسط اداره کار و امور اجتماعی محل، کارفرما مکلف به پرداخت غرامت و خسارات وارده به کارگر خواهد بود. عدم رعایت ماده ۶۰ قانون کار

۰۰۰۶۱ ماده ۶۱ - ارجاع کار اضافی به کارگرانی که کار شبانه یا کارهای خطرناک و سخت و زیان آور انجام می دهند ممنوع است. عدم رعایت ماده ۶۱ قانون کار

۰۰۰۶۲ ماده ۶۲ - روز جمعه، روز تعطیل هفتگی کارگران با استفاده از مزد می باشد. تبصره ۱ - در امور مربوط به خدمات عمومی نظیر: آب برق، اتوبوسرانی و یا در کارگاه هایی که بر حسب نوع یا ضرورت کار و یا توافق، به طور مستمر روز دیگری برای تعطیل تعیین شود همان روز در حکم روز تعطیل هفتگی خواهد بود و به هر حال تعطیل یک روز معین در هفته اجباری است. کارگرانی که به هر عنوان به این ترتیب روزهای جمعه کاری کنند، در مقابل عدم استفاده از تعطیل روز جمعه ۴۰٪ اضافه بر مزد دریافت خواهد کرد. تبصره ۲ - در صورتی که روزهای کار در هفته کمتر از شش روز باشد، مزد روز تعطیل هفتگی کارگر معادل یک ششم مجموع مزدی حقوق دریافتی وی در روزهای کار در هفته خواهد بود. تبصره ۳ - کارگاه هایی که با انجام ۵ روز کار در هفته و ۲۴ ساعت کار قانونی، کارگرانشان از دو روز تعطیل استفاده می کنند، مزد هر یک از دو روز تعطیل هفتگی برابر با مزد روزانه کارگران خواهد بود. عدم رعایت ماده ۶۲ قانون کار

۶۳، ماده ۰۰۰۶۳- علاوه بر تعطیلات رسمی کشور روزکارگر (۱۱ اردیبهشت) نیز جزء تعطیلات رسمی کارگران به حساب می آید. عدم رعایت ماده ۶۳ قانون کار

۶۴، ماده ۰۰۰۶۴- مرخصی استحقاقی سالانه کارگران با استفاده از مزد و احتساب چهار روز جمعه، جمعاً یک ماه است. سایر روزهای تعطیل جزء ایام مرخصی محسوب نخواهد شد. برای کار کمتر از یک سال مرخصی مزبور به نسبت به مدت کار انجام یافته محاسبه می شود. عدم رعایت ماده ۶۴ قانون کار

۶۵، ماده ۰۰۰۶۵- مرخصی سالانه کارگرانی که به کارهای سخت و زیان آور اشتغال دارند ۵ هفته می باشد. استفاده از این مرخصی، حتی الا مکان در دو نوبت و در پایان هر شش ماه کار صورت می گیرد. عدم رعایت ماده ۶۵ قانون کار

۶۶، ماده ۰۰۰۶۶- کارگر نمی تواند بیش از ۹ روز از مرخصی سالانه خود را ذخیره کند. عدم رعایت ماده ۶۶ قانون کار

۶۷، ماده ۰۰۰۶۷- هر کارگر حق دارد به منظور ادای فریضه حج واجب در تمام مدت کار خویش فقط برای یک نوبت یک ماه به عنوان مرخصی استحقاقی یا مرخصی بدون حقوق استفاده نماید. عدم رعایت ماده ۶۷ قانون کار

۶۸، ماده ۰۰۰۶۸- میزان مرخصی استحقاقی کارگران فصلی برحسب ماههای کارکرد تعیین می شود. عدم رعایت ماده ۶۸ قانون کار

۶۹، ماده ۰۰۰۶۹- تاریخ استفاده از مرخصی با توافق کارگر و کارفرما تعیین می شود و در صورت اختلاف بین کارگر و کارفرما نظر اداره کار و امور اجتماعی محل لازم الاجرا است. تبصره- در مورد کارهای پیوسته (زنجیره ای) و تمامی کارهایی که همواره حضور حداقل معینی از کارگران در روزهای کار را اقتضا می نماید، کارفرما مکلف است جدول زمانی استفاده از مرخصی کارگران را ظرف سه ماه آخر سال برای سال بعد تنظیم و پس از تایید شورای اسلامی کار یا انجمن صنفی یا نماینده کارگران اعلام نماید. عدم رعایت ماده ۶۹ قانون کار

۷۰، ماده ۰۰۰۷۰- مرخصی کمتر از یک روز کار جزء مرخصی استحقاقی منظور می شود. عدم رعایت ماده ۷۰ قانون کار

۷۱، ماده ۰۰۰۷۱- در صورت فسخ یا خاتمه قرارداد کار یا بازنشستگی و از کارافتادگی کلی کارگر و یا تعطیل کارگاه، مطالبات مربوط به مدت مرخصی استحقاقی کارگر به وی و در صورت فوت او به ورثه او پرداخت می شود. عدم رعایت ماده ۷۱ قانون کار

۷۲، ماده ۰۰۰۷۲- نحوه استفاده از مرخصی بدون حقوق کارگران و مدت آن و شرایط برگشت آنها به کار پس از استفاده از مرخصی با توافق کتبی کارگر و یا نماینده قانونی او و کارفرما تعیین خواهد شد. عدم رعایت ماده ۷۲ قانون کار

۷۳، ماده ۰۰۰۷۳- کلیه کارگران در موارد ذیل حق برخورداری از سه روز مرخصی با استفاده از مزد را دارند: الف- ازدواج دائم ب- فوت همسر، پدر، مادر و فرزندان، عدم رعایت ماده ۷۳ قانون کار

۷۴، ماده ۰۰۰۷۴- مدت مرخصی استعلاجی، با تایید سازمان تامین اجتماعی جزء سوابق کار و یا بازنشستگی کارگران محسوب خواهد شد. عدم رعایت ماده ۷۴ قانون کار

۷۵، ماده ۰۰۰۷۵- انجام کارهای خطرناک، سخت و زیان آور و نیز حمل بار بیشتر از حد مجاز با دست و بدون استفاده از وسایل مکانیکی، برای کارگران زن ممنوع است. دستورالعمل و تعیین نوع و میزان این قبیل موارد با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۷۵ قانون کار

۷۶، ماده ۰۰۰۷۶- مرخصی بارداری و زایمان کارگران زن جمعاً ۹۰ روز است حتی الامکان ۴۵ روز از این مرخصی باید پس از زایمان مورد استفاده قرار گیرد. برای زایمان توأمان ۱۴ روزه مدت مرخصی اضافه می شود. تبصره ۱- پس از پایان مرخصی زایمان، کارگر زن به کار سابق خود باز می گردد و این مدت با تایید سازمان تامین اجتماعی جزء سوابق خدمت وی محسوب می شود تبصره ۲- حقوق ایام مرخصی زایمان طبق مقررات قانون تامین اجتماعی پرداخت خواهد شد. عدم رعایت ماده ۷۶ قانون کار

۷۷، ماده ۰۰۰۷۷- در مواردی که به تشخیص پزشک سازمان تامین اجتماعی، نوع کار برای کارگر باردار خطرناک یا سخت تشخیص داده شود، کارفرما تا پایان دوره بارداری وی، بدون کسر حق السعی کار مناسب تر و سبک تری به او ارجاع می نماید. عدم رعایت ماده ۷۷ قانون کار

۷۸، ماده ۰۰۰۷۸- در کارگاه هایی که دارای کارگر زن هستند کارفرما مکلف است به مادران شیرده تا پایان دو سالگی کودک پس از هر سه ساعت، فرصت شیردادن بدهد. این تعداد جزء ساعات کار آنان محسوب می شود و همچنین کارفرما مکلف است متناسب با تعداد کودکان و با در نظر گرفتن گروه سنی آنها مراکز مربوط به نگهداری کودکان (از قبیل شیرخوارگاه، مهد کودک و...) را ایجاد نماید. تبصره- آیین ناهه اجرایی

ضوابط تاسیس و اداره شیرخوارگاه و مهد کودک توسط سازمان بهزیستی کل کشور تهیه و پس از تصویب وزیر کار و امور اجتماعی به مرحله اجراء گذاشته می شود. عدم رعایت ماده ۷۸ قانون کار

۰۰۰۷۹، ماده ۷۹- به کار گماردن افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است. (قانون کار)، عدم رعایت ماده ۷۹ قانون کار

۰۰۰۸۰، ماده ۸۰- کارگری که سنش بین ۱۵ تا ۱۸ سال تمام باشد، کارگر نوجوان نامیده می شود و در بدو استخدام باید توسط سازمان تامین اجتماعی مورد آزمایش پزشکی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۸۰ قانون کار

۰۰۰۸۱، ماده ۸۱- آزمایش های پزشکی کارگر نوجوان، حداقل باید سالی یک بار تجدید شود و مدارک مربوط در پرونده استخدامی وی ضبط گردد. پزشک درباره تناسب نوع کار با توانایی کارگر نوجوان اظهار نظر می کند و چنانچه کار مربوط را نامناسب بداند کارفرما مکلف است در حدود امکانات خود شغل کارگرا تغییر دهد. عدم رعایت ماده ۸۱ قانون کار

۰۰۰۸۲، ماده ۸۲- ساعات کار روزانه کارگر نوجوان، نیم ساعت کمتر از ساعات کار معمولی کارگران است. ترتیب استفاده از این امتیاز با توافق کارگر و کارفرما تعیین خواهد شد. عدم رعایت ماده ۸۲ قانون کار

۰۰۰۸۳، ماده ۸۳- ارجاع هر نوع کار اضافی و انجام کار در شب و نیز ارجاع کارهای سخت و زیان آور و خطرناک و حمل بار با دست، بیش از حد مجاز و بدون استفاده از وسایل مکانیکی برای کارگر نوجوان ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۳ قانون کار

۰۰۰۸۴، ماده ۸۴- در مشاغل و کارهایی که به علت ماهیت آن یا شرایطی که کار در آن انجام می شود برای سلامتی یا اخلاق کارآموزان و نوجوانان زیان آور است، حداقل سن کار ۱۸ سال تمام خواهد بود. تشخیص این امر با وزارت کار و امور اجتماعی است. عدم رعایت ماده ۸۴ قانون کار

۰۰۰۸۵، ماده ۸۵- برای صیانت نیروی انسانی و منابع مادی کشور رعایت دستورالعمل هایی که از طریق شورای عالی حفاظت فنی (جهت تامین حفاظت فنی) و وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی (جهت جلوگیری از بیماری های حرفه ای و تامین بهداشت کار و کارگر و محیط کار) تدوین می شود، برای کلیه کارگاه ها، کارفرمایان، کارگران، و کارآموزان الزامی است. تبصره - کارگاه های خانوادگی نیز مشمول مقررات این فصل بوده و مکلف به رعایت اصول فنی و بهداشت کار می باشند. عدم رعایت ماده ۸۵ قانون کار

۰۰۰۸۶، ماده ۸۶- شورای عالی حفاظت فنی مسئول تهیه موازین و آیین نامه های حفاظت فنی می باشد و از اعضاء ذیل تشکیل می گردد: ۱- وزیر کار و امور اجتماعی یا معاون او که رئیس شورا خواهد بود. ۲- معاون وزارت صنایع ۳- معاون وزارت صنایع سنگین ۴- معاون وزارت کشاورزی ۵- معاون وزارت نفت ۶- معاون وزارت معادن و فلزات ۷- معاون وزارت جهاد سازندگی ۸- رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ۹- دو نفر از استادان با تجربه دانشگاه در رشته های فنی ۱۰- دو نفر از مدیران صنایع ۱۱- دو نفر از نمایندگان کارگران ۱۲- مدیرکل بازرسی کار وزارت کار و امور اجتماعی که دبیر شورا خواهد بود. تبصره ۱- پیشنهادات شورا به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده و شورا در صورت لزوم می تواند برای تهیه آیین نامه های مربوط به حفاظت فنی کارگران در محیط کار و سایر وظایف مربوط به شورا، کمیته های تخصصی مرکب از کارشناسان تشکیل دهد. تبصره ۲- آیین نامه داخلی شورا با پیشنهاد شورای عالی حفاظت فنی به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. تبصره ۳- انتخاب اساتید دانشگاه، نمایندگان کارگران و نمایندگان مدیران صنایع مطابق دستورالعملی خواهد بود که توسط شورای عالی حفاظت فنی تهیه و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۸۶ قانون کار

۰۰۰۸۷، ماده ۸۷- اشخاص حقیقی و حقوقی که بخواهند کارگاه جدیدی احداث نمایند یا کارگاه های موجود را توسعه دهند، مکلفند بدو برنامه کار و نقشه های ساختمانی و طرح های مورد نظر را از لحاظ پیش بینی در امر حفاظت فنی و بهداشت کار، برای اظهار نظر و تایید به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال دارند. وزارت کار و امور اجتماعی موظف است نظرات خود را ظرف مدت یک ماه اعلام نماید. بهره برداری از کارگاه های مزبور منوط به رعایت مقررات حفاظتی و بهداشتی خواهد بود. عدم رعایت ماده ۸۷ قانون کار

۰۰۰۸۸، ماده ۸۸- اشخاص حقیقی یا حقوقی که به ساخت یا ورود و عرضه ماشین می پردازند مکلف به رعایت موارد ایمنی و حفاظتی مناسب می باشند. عدم رعایت ماده ۸۸ قانون کار

۰۰۰۸۹، ماده ۸۹- کارفرمایان مکلفند پیش از بهره برداری از ماشین ها، دستگاه ها ابزار و لوازمی که آزمایش آنها مطابق آیین نامه های مصوب شورای عالی حفاظت فنی ضروری شناخته شده است آزمایش های لازم را توسط آزمایشگاه ها و مراکز مورد تایید شورای عالی حفاظت فنی

انجام داده و مدارک مربوطه را حفظ و یک نسخه از آنها را برای اطلاع به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال نمایند. عدم رعایت ماده ۸۹ قانون کار

۰۰۰۹۰، ماده ۹۰- کلیه اشخاص حقیقی یا حقوقی که بخواهند لوازم حفاظت فنی و بهداشتی را وارد یا تولید کنند، باید مشخصات و وسایل را حسب مورد همراه با نمونه های آن به وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ارسال دارند و پس از تایید، به ساخت یا وارد کردن این وسایل اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۹۰ قانون کار

۰۰۰۹۱، ماده ۹۱- کارفرمایان و مسئولان کلیه واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون مکلفند بر اساس مصوبات شورای عالی حفاظت فنی برای تامین حفاظت و سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار، وسایل و امکانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار داده و چگونگی کاربرد وسایل فوق الذکر را به آنان بیاموزند و در خصوص رعایت مقررات حفاظتی و بهداشتی نظارت نمایند. افراد مذکور نیز ملزم به استفاده و نگهداری وسایل حفاظتی و بهداشتی فردی و اجرای دستورالعملهای مربوطه کارگاه می باشند. عدم رعایت ماده ۹۱ قانون کار

۰۰۰۹۲، ماده ۹۲- کلیه واحد های موضوع ماده ۸۵ این قانون که شاغلین در آنها به اقتضای نوع کار در معرض بروز بیماری های ناشی از کار قرار دارند باید برای همه افراد مذکور پرونده پزشکی تشکیل دهند و حداقل سالی یک بار توسط مراکز بهداشتی درمانی از آنها معاینه و آزمایش های لازم را به عمل آورند. نتیجه را در پرونده کارگاه ضبط نمایند. تبصره ۱- چنانچه با تشخیص شورای پزشکی نظر داده شود که فرد معاینه شده به بیماری ناشی از کار مبتلا یا در معرض ابتلا باشد کارفرما و مسئولین مربوطه مکلفند کار او را بر اساس نظریه شورای پزشکی مذکور بدون کاهش حق السعی، در قسمت مناسب دیگری تعیین نمایند. تبصره ۲- در صورت مشاهده چنین بیماری، وزارت کار و امور اجتماعی مکلف به بازدید و تأیید مجدد شرایط فنی و بهداشت و ایمنی محیط کار خواهد بود. عدم رعایت ماده ۹۲ قانون کار

۰۰۰۹۳، ماده ۹۳- به منظور جلب مشارکت کارگران و نظارت بر حسن اجرای مقررات حفاظتی و بهداشتی در محیط کار و پیشگیری از حوادث و بیماری ها، در کارگاه هایی که وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ضروری تشخیص دهند کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار تشکیل خواهد شد. تبصره ۱- کمیته مذکور از افراد متخصص در زمینه حفاظت فنی و بهداشت حرفه ای و امور فنی کارگاه تشکیل می شود و از بین اعضاء، دو نفر شخص واجد شرایطی که مورد تایید وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی باشد تعیین می گردند که وظیفه شان برقراری ارتباط میان کمیته مذکور با کارفرما و وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می باشد. تبصره ۲- نحوه تشکیل و ترکیب اعضاء بر اساس دستورالعمل هایی خواهد بود که توسط وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و ابلاغ خواهد شد. عدم رعایت ماده ۹۳ قانون کار

۰۰۰۹۴، ماده ۹۴- در مواردی که یک یا چند نفر از کارگران یا کارکنان واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون امکان وقوع حادثه یا بیماری ناشی از کار را در کارگاه یا واحد مربوطه پیش بینی نمایند می توانند مراتب را به کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار یا مسئول حفاظت فنی و بهداشت کار اطلاع دهند و این امر نیز بایستی توسط فرد مطلع شده در دفتری که به همین منظور نگهداری می شود ثبت گردد. تبصره - چنانچه کارفرما یا مسئول واحد، وقوع حادثه یا بیماری ناشی از کار را محقق نداند موظف است در اسرع وقت موضوع را همراه با دلایل و نظرات خود به نزدیکترین اداره کار و امور اجتماعی محل اعلام نماید. اداره کار و امور اجتماعی مذکور موظف است در اسرع وقت توسط بازرسین کار به موضوع رسیدگی و اقدام لازم را معمول نماید. عدم رعایت ماده ۹۴ قانون کار

۰۰۰۹۵، ماده ۹۵- مسئولیت اجرای مقررات و ضوابط فنی و بهداشت کار برعهده کارفرما یا مسئولین واحدهای موضوع ذکر شده در ماده ۸۵ این قانون خواهد بود. هرگاه در اثر عدم رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما یا مسئولین واحد، حادثه ای رخ دهد، شخص کارفرما یا مسئول مذکور از نظر کیفری و حقوقی و نیز مجازاتهای مندرج در این قانون مسئول است. تبصره ۱- کارفرما یا مسئولان واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون موظفند کلیه حوادث ناشی از کار را در دفتر ویژه ای که فرم آن از طریق وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می گردد، ثبت و مراتب را سریعاً بصورت کتبی به اطلاع اداره کار و امور اجتماعی محل برسانند. تبصره ۲- چنانچه کارفرما یا مدیران واحد های موضوع ماده ۸۵ این قانون برای حفاظت فنی و بهداشت کار و وسایل و امکانات لازم را در اختیار کارگر قرار داده باشند و کارگر با وجود آموزش های لازم و تذکرات قبلی بدون توجه به دستورالعمل و مقررات موجود از آنها استفاده ننماید کار فرما مسئولیتی نخواهد داشت. در صورت بروز اختلاف، رای هیات حل اختلاف نافذ خواهد بود. عدم رعایت ماده ۹۵ قانون کار

۹۶، ماده ۹۶- به منظور اجرای صحیح این قانون و ضوابط حفاظت فنی، اداره کل بازرسی وزارت کار و امور اجتماعی با وظایف ذیل تشکیل می شود: الف- نظارت بر اجرای مقررات ناظر به شرایط کار به ویژه مقررات حمایتی مربوط به کارهای سخت و زیان آور و خطرناک، مدت کار، مزد، رفاه کارگر، اشتغال زنان و کارگران نوجوان ب- نظارت بر اجرای صحیح مقررات قانون کار و آیین نامه ها و دستورالعمل های مربوط به حفاظت فنی ج- آموزش مسائل مربوط به حفاظت فنی و راهنمایی کارگران، کارفرمایان، و کلیه افرادی که در معرض صدمات و ضایعات ناشی از حوادث و خطرات ناشی از کار قرار دارند. د- بررسی و تحقیق پیرامون اشکالات ناشی از اجرای مقررات حفاظت فنی و تهیه پیشنهاد لازم جهت اصلاح میزانها و دستورالعمل های مربوط به موارد مذکور، مناسب با تحولات و پیشرفت های تکنولوژی. ه- رسیدگی به حوادث ناشی از کار در کارگاه های مشمول و تجزیه و تحلیل عمومی و آماری این گونه موارد به منظور پیشگیری حوادث. تبصره ۱ - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مسئول برنامه ریزی، کنترل، ارزشیابی و بازرسی در زمینه بهداشت کار و درمان کارگری بوده و موظف است اقدامات لازم را در این زمینه به عمل آورد. تبصره ۲- بازرسی به صورت مستمر، همراه با تذکر اشکالات و معایب و نواقص و در صورت لزوم تعقیب متخلفان در مراجع صالح انجام می گیرد. عدم رعایت ماده ۹۶ قانون کار

۹۷، ماده ۹۷ - اشتغال در سمت بازرسی کار منوط به گذراندن دوره های آموزش نظری و علمی در بدو استخدام است. تبصره - آیین نامه شرایط استخدام بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار با پیشنهاد مشترک وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمان امور اداری و استخدامی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. این شرایط به نحوی تدوین خواهد شد که ثبات و استقلال شغلی بازرسان را تامین کند و آنها را از هر نوع تعرض مصون بدارد. عدم رعایت ماده ۹۷ قانون کار

۹۸، ماده ۹۸- بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار در حدود وظایف خویش حق دارند بدون اطلاع قبلی در هر موقع از شبانه روز به موسسات مشمول ماده ۸۵ این قانون وارد شده و به بازرسی بپردازند و نیز می توانند به دفاتر و مدارک مربوطه در موسسه مراجعه و در صورت لزوم از تمام یا قسمتی از آنها رو نوشت تحصیل نمایند. تبصره - ورود بازرسان کار به کارگاه های خانوادگی منوط به اجازه کتبی دادستان محل خواهد بود. عدم رعایت ماده ۹۸ قانون کار

۹۹، ماده ۹۹- بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار حق دارند به منظور اطلاع از ترکیبات موادی که کارگران با آنها در تماس می باشند و یادار انجام کار مورد استفاده قرار می گیرند، به اندازه ای که برای آزمایش لازم است در مقابل رسید، نمونه بگیرند و به رؤسای مستقیم خود تسلیم نمایند. تبصره - سایر مقررات چگونگی بازرسی کار مطابق آیین نامه ای خواهد بود که با پیشنهاد شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار حسب مورد به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی یا وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۹۹ قانون کار

۱۰۰، ماده ۱۰۰- کلیه بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه ای دارای کارت ویژه حسب مورد با امضاء وزیر کار و امور اجتماعی یا وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی هستند که هنگام بازرسی باید همراه آنها باشد و در صورت تقاضای مقامات رسمی یا مسئولین کارگاه ارائه شود. عدم رعایت ماده ۱۰۰ قانون کار

۱۰۱، ماده ۱۰۱ - گزارش بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار در موارد مربوط به حدود وظایف و اختیاراتشان در حکم گزارش ضابطین دادگستری خواهد بود. تبصره ۱- بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار می توانند به عنوان مطلع و کارشناس در جلسات مراجع حل اختلاف شرکت نمایند. تبصره ۲- بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار نمی توانند در تصمیم گیری مراجع حل اختلاف نسبت به پرونده هایی که قبلاً به عنوان بازرس در مورد آنها اظهار نظر کرده اند شرکت کنند. عدم رعایت ماده ۱۰۱ قانون کار

۱۰۲، ماده ۱۰۲- بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار نمی توانند در کارگاهی اقدام به بازرسی نمایند که خود یا یکی از بستگان نسبی آنها تا طبقه سوم و یا یکی از اقربای سببی درجه اول ایشان بطور مستقیم در آن ذینفع باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ قانون کار

۱۰۳، ماده ۱۰۳ - بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار حق ندارند در هیچ مورد حتی پس از برکناری از خدمت دولت، اسرار و اطلاعات را که به مقتضای شغل خود به دست آورده اند و یا نام اشخاصی را که به آنها اطلاعاتی داده یا موارد تخلف را گوشزد کرده اند، فاش نمایند. تبصره - متخلفین از مقررات این ماده مشمول مجازاتهای مقرر در قوانین مربوط خواهند بود. عدم رعایت ماده ۱۰۳ قانون کار

۰۰۱۰۴، ماده ۱۰۴- کار فرمایان و دیگر کسانی که مانع ورود بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار به کارگاههای مشمول این قانون گردند و یا مانع انجام وظیفه ایشان شوند یا از دادن اطلاعات و مدارک لازم به آنان خودداری نمایند، حسب مورد به مجازات های مقرر در این قانون محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ قانون کار

۰۰۱۰۵، ماده ۱۰۵- هرگاه در حین بازرسی، به تشخیص بازرس کار یا کارشناس بهداشت حرفه ای احتمال وقوع حادثه و یا بروز خطر در کارگاه داده شود، بازرس کار یا کارشناس بهداشت حرفه ای مکلف هستند مراتب را فوراً و کتباً به کارفرما یا نماینده او و نیز به رئیس مستقیم خود اطلاع دهند. تبصره ۱- وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، حسب مورد گزارش بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه ای از دادسرای عمومی محل و در صورت عدم تشکیل دادسرا از دادگاه عمومی محل تقاضا خواهند کرد فوراً قرار تعطیل و لاک و مهر تمام یا قسمتی از کارگاه را صادر نماید. دادستان بلافاصله نسبت به صدور قرار اقدام و قرار مذکور پس از ابلاغ قابل اجراء است. تبصره ۲- کارفرما مکلف است در ایامی که به علت فوق کار تعطیل می شود مزد کارگران کارگاه را بپردازد. تبصره ۳- متضرران از قرارهای موضوع این ماده در صورت اعتراض به گزارش بازرس کار و یا کارشناس بهداشت حرفه ای و تعطیل کارگاه می توانند از مراجع مزبور به دادگاه صالح شکایت کنند و دادگاه مکلف است به فوریت و خارج از نوبت به موضوع رسیدگی نماید. تصمیم دادگاه قطعی و قابل اجرا است. عدم رعایت ماده ۱۰۵ قانون کار

۰۰۱۰۶، ماده ۱۰۶- دستور العمل ها و آیین نامه های اجرائی این مربوط به این فصل به پیشنهاد مشترک وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۰۶ قانون کار

۰۰۱۰۷، ماده ۱۰۷- در اجرای اهداف قانون اساسی و به منظور اشتغال مولد و مستمر جویندگان کار و نیز بالا بردن دانش فنی کارگران، وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است امکانات آموزشی لازم را فراهم نماید. تبصره - وزارتخانه ها و سازمان های ذینفع موظف به همکاری های لازم با وزارت کار و امور اجتماعی می باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۷ قانون کار

۰۰۱۰۸، ماده ۱۰۸- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است با توجه به نیاز و با توجه به استقرار نوع صنعت موجود در نقاط مختلف کشور برای ایجاد و توسعه مراکز کارآموزی ذیل در سطوح مختلف مهارت اقدام نماید: الف - مراکز کارآموزی پایه برای آموزش کارگران و کارجویان غیر ماهر - مراکز کارآموزی تکمیل مهارت و تخصص های موردی برای بازآموزی، ارتقاء مهارت و تعلیم تخصص های پیشرفته به کارگران و کارجویان نیمه ماهر، ماهر و مربیان آموزش حرفه ای ج - مراکز تربیت مربی برای آموزش مربیان مراکز کارآموزی د - مراکز کارآموزی خاص معلولین و جانبازان با همکاری وزارتخانه ها و سازمان های ذی ربط (مانند بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بنیاد شهید، بنیاد جانبازان و...) عدم رعایت ماده ۱۰۸ قانون کار

۰۰۱۰۹، ماده ۱۰۹- مراکز آموزش مذکور در ماده ۱۰۸ این قانون از نظر مالی و اداری با رعایت قانون محاسبات عمومی به طور مستقل زیر نظر وزارت کار و امور اجتماعی اداره خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ قانون کار

۰۰۱۱۰، ماده ۱۱۰- واحد های صنعتی، تولیدی و خدماتی به منظور مشارکت در امر آموزش کارگر ماهر و نیمه ماهر مورد نیاز خویش مکلفند نسبت به ایجاد مراکز کارآموزی جوار کارگاه و یا بین کارگاهی، همکاری های لازم را با وزارت کار و امور اجتماعی به عمل آورند. تبصره ۱- وزارت کار و امور اجتماعی، استانداردها و جزوات مربوط به امر آموزش در مراکز کارآموزی جوار کارگاه و بین کارگاهی را تهیه و در مورد تعلیم و تأمین مربیان مراکز مزبور اقدام می نماید. تبصره ۲- دستورالعمل ها و مقررات مربوط به ایجاد مراکز کارآموزی جوار کارگاه و بین کارگاهی بر حسب مورد به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۱۰ قانون کار

۰۰۱۱۱، ماده ۱۱۱- علاوه بر تشکیل مراکز کارآموزی توسط وزارت کار و امور اجتماعی آموزشگاه فنی و حرفه ای آزاد نیز به منظور آموزش صنعت یا حرفه معین بوسیله اشخاص حقیقی یا حقوقی با کسب پروانه از وزارت کار و امور اجتماعی تاسیس می شود. تبصره - آیین نامه مربوط به تشخیص صلاحیت فنی و موسسات کارآموزی آزاد و صلاحیت مسئول و مربیان و نیز نحوه نظارت وزارت کار و امور اجتماعی بر این موسسات با پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۱۱ قانون کار

۰۰۱۱۲، ماده ۱۱۲- از لحاظ مقررات این قانون کارآموز به افراد ذیل اطلاق می شود: الف- کسانی که فقط برای فراگرفتن حرفه خاص، بازآموزی یا ارتقاء مهارت برای مدت معین در مراکز کارآموزی و یا آموزشگاه های آزاد آموزش می بیند. ب- افرادی که به موجب

قرارداد کارآموزی به منظور فرا گرفتن حرفه خاص برای مدت معین که بیشتر از سه سال نباشد، در کارگاهی معین به کارآموزی توأم با کار اشتغال دارند، مشروط بر آنکه سن آنها از ۱۵ سال کمتر نبوده و از ۱۸ سال تمام بیشتر نباشد. تبصره ۱- کارآموزان بند الف ممکن است کارگرانی باشند که مطابق توافق کتبی منعقد شده با کارفرما به مراکز کارآموزی معرفی می‌شوند و یا داوطلبانی باشند که شاغل نیستند و رسماً به مراکز کارآموزی مراجعه می‌نمایند. تبصره ۲- دستورالعمل‌های مربوط به شرایط پذیرش، حقوق و تکالیف دوره کارآموزی داوطلبان مذکور بند ب با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی می‌رسد. عدم رعایت ماده ۱۱۲ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۳- کارگران شاغلی که مطابق تبصره یک ماده ۱۱۲ برای کارآموزی در یکی از مراکز کارآموزی پذیرفته می‌شوند، از حقوق زیر برخوردار خواهند بود: الف- رابطه استخدامی کارگر در مدت کارآموزی قطع نمی‌شود و این مدت از هر لحاظ جزء سوابق کارگر محسوب می‌شود. ب- مزد کارگر در مدت کارآموزی از مزد ثابت یا مزد مبنا کمتر نخواهد بود. ج- مزایای غیر نقدی، کمک‌ها و فوق‌العاده‌هایی که برای جبران هزینه زندگی و مسئولیت‌های خانوادگی به کارگر پرداخت می‌شود در دوره کارآموزی کماکان پرداخت خواهد شد. چنانچه کارفرما قبل از پایان مدت، بدون دلیل موجه مانع ادامه کارآموزی شود و از این طریق خسارتی به کارگر وارد گردد، کارگر می‌تواند به مراجع حل اختلاف مندرج در این قانون مراجعه و مطالبه خسارت نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۳ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۴- کارگری که مطابق تبصره (۱) ماده ۱۱۲ برای کارآموزی در یکی از مراکز کارآموزی پذیرفته می‌شود مکلف است: الف- تا پایان مدت مقرر به کارآموزی بپردازد و بطور منظم در برنامه‌های کارآموزی شرکت نموده و مقررات و آیین‌نامه‌های واحد آموزشی را مراعات نماید و دوره کارآموزی را با موفقیت به پایان برساند. ب- پس از طی دوره کارآموزی، حداقل دو برابر مدت کارآموزی در همان کارگاه به کار اشتغال ورزد. تبصره- در صورتی که کارآموز پس از اتمام کارآموزی حاضر به ادامه کار در کارگاه نباشد، کارفرما می‌تواند برای مطالبه خسارت مندرج در قرارداد کارآموزی به مراجع حل اختلاف موضوع این قانون مراجعه و تقاضای دریافت خسارت نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۴ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۵- کارآموزان موضوع بند (ب) ماده ۱۱۲، تابع مقررات مربوط به کارگران نوجوان مذکور در مواد ۷۹ الی ۸۴ این قانون خواهند بود ولی ساعت کار آنان از شش ساعت در روز تجاوز نخواهد کرد. عدم رعایت ماده ۱۱۵ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۶- قرارداد کارآموزی علاوه بر مشخصات طرفین باید حاوی مطالب ذیل باشد: الف- تعهدات طرفین ب- سن کارآموز ج- مزد کارآموز د- محل کارآموزی ه- حرفه یا شغلی که طبق استاندارد مصوب آموزش داده خواهد شد و- شرایط فسخ قرارداد (در صورت لزوم) ز- هر نوع شرط دیگری که طرفین در حدود مقررات قانونی ذکر آنرا در قرارداد لازم بدانند. عدم رعایت ماده ۱۱۶ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۷- کارآموزی توأم با کار نوجوان تا سن ۱۸ سال تمام (موضوع ماده ۸۰ این قانون) در صورتی مجاز است که از حدود توانایی آنان خارج نبوده و برای سلامت و رشد جسمی و روحی آنان مضر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۱۷ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۸- مراکز کارآموزی موظفند برای آموزش کارآموز، وسایل و تجهیزات کافی را مطابق استانداردهای آموزشی وزارت کار و امور اجتماعی در دسترس وی قرار دهند و بطور منظم و کامل، حرفه مورد نظر را به او بیاموزند. همچنین مراکز مذکور باید برای تأمین سلامت و ایمنی کارآموز در محیط کارآموزی امکانات لازم را فراهم آورند. عدم رعایت ماده ۱۱۸ قانون کار ۱۳۰۰، ماده ۱۱۹- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است نسبت به ایجاد مراکز خدمات اشتغال در سراسر کشور اقدام نماید. مراکز خدمات مذکور موظفند تا ضمن شناسایی زمینه‌های ایجاد کار و برنامه ریزی برای فرصت‌های اشتغال نسبت به ثبت نام و معرفی بیکاران به مراکز کارآموزی (در صورت نیاز به آموزش) و یا معرفی به مراکز تولیدی، صنعتی، کشاورزی و خدماتی اقدام نمایند. تبصره ۱- مراکز خدمات اشتغال در مراکز استانها موظف به ایجاد دفتری تحت عنوان دفتر برنامه ریزی و حمایت از اشتغال معلولین خواهند بود و کلیه موسسات مذکور در این ماده موظف به همکاری با دفاتر مزبور می‌باشند. تبصره ۲- دولت موظف است تا در ایجاد شرکتهای تعاونی (تولیدی، کشاورزی، صنعتی توزیعی)، معلولین را از طریق اعطای وام‌های قرض‌الحسنه دراز مدت و آموزش‌های لازم و برقراری تسهیلات انجام کار و حمایت از تولید یا خدمات آنان مورد حمایت قرار داده و نسبت به رفع موانع معماری در کلیه مراکز موضوع این ماده و تبصره‌ها که معلولین در آنها حضور می‌یابند اقدام نماید. تبصره ۳- وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است تا آیین‌نامه‌های لازم را در

جهت برقراری تسهیلات رفاهی مورد نیاز معلولین شاغل در مراکز انجام کار با نظر خواهی از جامعه معلولین ایران و سازمان بهزیستی کشور تهیه و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی برساند. عدم رعایت ماده ۱۱۹ قانون کار

۰۰۱۲۰، ماده ۱۲۰ - اتباع بیگانه نمی توانند در ایران مشغول به کار شوند مگر آنکه اولاً دارای روادید با حق کار مشخص بوده و ثانیاً مطابق قوانین و آیین نامه های مربوطه ، پروانه کار در یافت دارند. تبصره- اتباع بیگانه ذیل مشمول مقررات ماده ۱۲۰ نمی باشند: الف - اتباع بیگانه ای که منحصرأ در خدمت ماموریت های دیپلماتیک و کنسولی هستند با تأیید وزارت امور خارجه ب - کارکنان و کارشناسان سازمان ملل متحد و سازمانهای وابسته به آنها با تأیید وزارت امور خارجه ج - خبر نگاران خیر گزاری ها و مطبوعات خارجی به شرط معامله متقابل و تأیید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی . عدم رعایت ماده ۱۲۰ قانون کار

۰۰۱۲۱، ماده ۱۲۱ - وزارت کار و امور اجتماعی با رعایت شرایط ذیل در مورد صدور روادید با حق کار مشخص برای اتباع بیگانه موافقت و پروانه کار صادر خواهد کرد: الف - مطابق اطلاعات موجود در وزارت کار و امور اجتماعی در میان اتباع ایرانی آماده بکار، افراد داوطلب واجد تحصیلات و تخصص مشابه وجود نداشته باشد ب - تبعه بیگانه دارای اطلاعات و تخصص کافی برای اشتغال به کار مورد نظر باشد ج - از تخصص تبعه بیگانه برای آموزش و جایگزینی بعدی افراد ایرانی استفاده شود. تبصره - احراز شرایط مندرج در این ماده با هیات فنی اشتغال است. ضوابط مربوط به تعداد اعضاء و شرایط انتخاب آنها و نحوه تشکیل جلسات هیات ، به موجب آیین نامه ای خواهد بود که با پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران می رسد. عدم رعایت ماده ۱۲۱ قانون کار

۰۰۱۲۲، ماده ۱۲۲ - وزارت کار و امور اجتماعی می تواند نسبت به صدور ، تمدید و تجدید پروانه کار افراد ذیل اقدام نماید: الف - تبعه بیگانه ای که حداقل ده سال مداوم در ایران اقامت داشته باشد. ب - تبعه بیگانه ای که دارای همسر ایرانی باشد. ج - مهاجرین کشورهای بیگانه خصوصاً کشورهای اسلامی و پناهندگان سیاسی به شرط داشتن کارت معتبر مهاجرت و یا پناهندگی و پس از موافقت کتبی وزارتخانه های کشور و امور خارجه . عدم رعایت ماده ۱۲۲ قانون کار

۰۰۱۲۳، ماده ۱۲۳ - وزارت کار و امور اجتماعی می تواند در صورت ضرورت و یا به عنوان معامله متقابل ، اتباع بعضی از دول یا افراد بدون تابعیت را (مشروط برآنکه وضعیت آنان ارادی نباشد) پس از تأیید وزارت امور خارجه و تصویب هیات وزیران از پرداخت حق صدور ، حق تمدید و یا حق تجدید پروانه کار معاف نماید. عدم رعایت ماده ۱۲۳ قانون کار

۰۰۱۲۴، ماده ۱۲۴ - پروانه کار با رعایت مواد این قانون حداکثر برای مدت یکسال صادر یا تمدید و یا تجدید می گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۴ قانون کار

۰۰۱۲۵، ماده ۱۲۵ - در مواردی که به هر عنوان رابطه استخدامی تبعه بیگانه با کار فرما قطع می شود کار فرما مکلف است ظرف پانزده روز ، مراتب را به وزارت کار و امور اجتماعی اعلام کند. تبعه بیگانه نیز مکلف است ظرف پانزده روز پروانه کار خود را در برابر اخذ رسید ، به وزارت کار و امور اجتماعی تسلیم نماید. وزارت کار و امور اجتماعی در صورت لزوم اخراج تبعه را از مراجع ذیصلاح در خواست می کند. عدم رعایت ماده ۱۲۵ قانون کار

۰۰۱۲۶، ماده ۱۲۶ - در مواردی که مصلحت صنایع کشور اشتغال فوری تبعه بیگانه را بطور استثنایی ایجاب کند ، وزیر مربوطه مراتب را به وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می نماید و با موافقت وزیر کار و امور اجتماعی برای تبعه بیگانه ، پروانه کار موقت بدون رعایت تشریفات مربوط به صدور روادید با حق کار مشخص ، صادر خواهد شد . تبصره - مدت اعتبار پروانه کار موقت حداکثر سه ماه است و تمدید آن مستلزم تأیید هیات فنی اشتغال اتباع بیگانه خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۲۶ قانون کار

۰۰۱۲۷، ماده ۱۲۷ - شرایط استخدامی کارشناسان و متخصصین فنی بیگانه مورد نیاز دولت بادر نظر گرفتن تابعیت و مدت خدمت و میزان مزد آنها و با توجه به نیروی کار شناس داخلی ، پس از بررسی و اعلام نظر وزارت کار و امور اجتماعی و سازمان امور اداری و استخدامی کشور ، با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود . پروانه کار جهت استخدام کار شناسان خارجی ، در هر مورد پس از تصویب مجلس شورای اسلامی از طرف وزارت کار و امور اجتماعی صادر خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ قانون کار

۰۰۱۲۸، ماده ۱۲۸ - کارفرمایان مکلفند قبل از اقدام به عقد هرگونه قراردادی که موجب استخدام کارشناسان بیگانه می شود ، نظر وزارت کار و امور اجتماعی را در مورد امکان اجازة اشتغال تبعه بیگانه استعلام نمایند. عدم رعایت ماده ۱۲۸ قانون کار

۱۲۹، ماده ۱۲۹ - آیین نامه های اجرائی مربوط به اشتغال اتباع بیگانه از جمله نحوه صدور ، تمدید ، تجدید و لغو پروانه کار و نیز شرایط انتخاب اعضاء هیات فنی اشتغال اتباع بیگانه مذکور در ماده ۱۲۱ این قانون ، با پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۲۹ قانون کار

۱۳۰، ماده ۱۳۰ - به منظور تبلیغ و گسترش فرهنگ اسلامی و دفاع از دستاوردهای انقلاب اسلامی و در اجرای اصل بیست و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران کارگران واحدهای تولیدی ، صنعتی ، کشاورزی ، خدماتی و صنفی می توانند نسبت به تاسیس انجمن های اسلامی اقدام نمایند. تبصره ۱- انجمن های اسلامی می توانند به منظور هماهنگی در انجام وظایف و شیوه های تبلیغی ، نسبت به تاسیس کانونهای هماهنگی انجمن های اسلامی در سطح استان ها و کانون عالی هماهنگی انجمن های اسلامی در کل کشور اقدام نمایند. تبصره ۲- آیین نامه چگونگی تشکیل ، حدود وظایف و اختیارات و نحوه عملکرد انجمن های اسلامی موضوع این ماده باید توسط وزارتین کشور ، کار و امور اجتماعی و سازمان تبلیغات اسلامی تهیه و به تصویب هیات وزیران برسد. عدم رعایت ماده ۱۳۰ قانون کار

۱۳۱، ماده ۱۳۱ - در اجرای اصل بیست و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به منظور حفظ حقوق و منافع مشروع و قانونی و بهبود وضع اقتصادی کارگران و کارفرمایان ، که خود متضمن حفظ منافع جامعه باشد ، کارگران مشمول قانون کار و کارفرمایان یک حرفه یا صنعت می توانند مبادرت به تشکیل انجمن های صنفی نمایند. تبصره ۱- به منظور هماهنگی در انجام امور محوله و قانونی ، انجمن های صنفی می توانند نسبت به تشکیل کانون انجمنهای صنفی در استان و کانون عالی انجمنهای صنفی در کل کشور اقدام نمایند. تبصره ۲- کلیه انجمن های صنفی و کانون های مربوطه به هنگام تشکیل موظف به تنظیم اساس نامه با رعایت مقررات قانونی و طرح و تصویب آن در مجمع عمومی و تسلیم به وزارت کار و امور اجتماعی جهت ثبت نام می باشند. تبصره ۳ - کلیه نمایندگان کارفرمایان ایران در شورای عالی کار ، شورای عالی تامین اجتماعی ، شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار ، کنفرانس بین المللی کار و نظایر آن توسط کانون عالی انجمن صنفی کارفرمایان ، در صورت تشکیل ، انتخاب و در غیر آن صورت توسط وزیر کار و امور اجتماعی معرفی خواهند شد. تبصره ۴ - کارگران یک واحد ، فقط می توانند یکی از سه مورد شورای اسلامی کار ، انجمن صنفی یا نماینده کارگران را داشته باشند. تبصره ۵- آیین نامه چگونگی تشکیل ، حدود وظایف و اختیارات و نحوه عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوطه ، حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ تصویب این قانون ، توسط شورای عالی کار تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. تبصره ۶ - آیین نامه نحوه انتخابات نمایندگان مذکور در تبصره ۳ این ماده ظرف یک ماه پس از تصویب این قانون به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۳۱ قانون کار

۱۳۲، ماده ۱۳۲ - به منظور نظارت و مشارکت در اجرای اصل سی و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و همچنین براساس مفاد مربوطه در اصل چهل و سوم قانون اساسی کارگران واحدهای تولیدی ، صنفی ، خدماتی و کشاورزی که مشمول قانون کار باشند ، می توانند نسبت به ایجاد شرکت های تعاونی مسکن اقدام نمایند. تبصره - شرکت های تعاونی مسکن کارگران هر استان می توانند نسبت به ایجاد کانون هماهنگی شرکت های تعاونی مسکن کارگران استان اقدام نمایند و کانون های هماهنگی تعاونی های مسکن کارگران استان ها می توانند نسبت به تشکیل کانون عالی هماهنگی تعاونی های مسکن کارگران کشور (اتحادیه مرکزی تعاونی های مسکن کارگران - اسکان) اقدام نمایند. وزارتخانه های کار و امور اجتماعی ، مسکن و شهرسازی و امور اقتصادی و دارایی موظف به همکاری با اتحادیه اسکان بوده و اساسنامه شرکت های مذکور توسط وزارت کار و امور اجتماعی به ثبت خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۳۲ قانون کار

۱۳۳، ماده ۱۳۳ - به منظور نظارت و مشارکت در اجرای مفاد مربوط به توزیع و مصرف در اصول چهل و سوم و چهل و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، کارگران واحدهای تولیدی ، صنفی ، صنعتی ، خدماتی و کشاورزی که مشمول قانون کار باشند ، می توانند نسبت به ایجاد شرکت های تعاونی مصرف (توزیع) کارگری اقدام نمایند. تبصره - شرکت های تعاونی مصرف (توزیع) کارگران می توانند نسبت به تأسیس کانون هماهنگی شرکت های تعاونی مصرف کارگران استان اقدام نمایند و کانون های هماهنگی تعاونی های مصرف (توزیع) کارگران استان ها می توانند نسبت به تشکیل کانون عالی هماهنگی تعاونی های مصرف کارگران (اتحادیه مرکزی تعاونی های مصرف (توزیع) کارگران - امکان) اقدام نمایند. وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بازرگانی و همچنین وزارتخانه های صنعتی موظف هستند تا همکاری های لازم را با اتحادیه امکان بعمل آورند و اساسنامه شرکت های تعاونی مذکور توسط وزارت کار و امور اجتماعی به ثبت خواهد رسید. عدم رعایت

۱۳۴، ماده ۱۳۴- به منظور بررسی و پیگیری مسایل و مشکلات صنفی و اجتماعی و حسن اجرای آن قسمت از مفاد اصل بیست و نهم قانون اساسی که متضمن حفظ حقوق و تأمین منافع و بهره مندی از خدمات بهداشتی، درمانی و مراقبت های پزشکی می باشد، کارگران و مدیران بازنشسته می توانند به طور مجزا نسبت به تاسیس کانون های کارگران و مدیران بازنشسته شهرستانها و استانها اقدام نمایند. تبصره ۱- کانون های کارگران و مدیران بازنشسته استان ها می توانند نسبت به تاسیس کانون های عالی کارگران و مدیران بازنشسته کشور اقدام نمایند. تبصره ۲- وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمان تامین اجتماعی موظف به همکاری با کانون های عالی کارگران و مدیران بازنشسته کشوری باشند. عدم رعایت ماده ۱۳۴ قانون کار

۱۳۵، ماده ۱۳۵- به منظور ایجاد وحدت روش و هماهنگی در امور و تبادل نظر در چگونگی اجرای وظایف و اختیارات، شوراهای اسلامی کار می توانند نسبت به تشکیل کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار در استان و کانون عالی هماهنگی شوراهای اسلامی کار در کل کشور اقدام نمایند. تبصره - آیین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و نحوه عملکرد کانون های شوراهای اسلامی کار موضوع این ماده باید توسط وزارتین کشور و کار و امور اجتماعی و سازمان تبلیغات اسلامی تهیه و به تصویب هیات وزیران برسد. عدم رعایت ماده ۱۳۵ قانون کار

۱۳۶، ماده ۱۳۶- کلیه نمایندگان رسمی کارگران جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی کار، هیات های تشخیص، هیات های حل اختلاف، شورای عالی تامین اجتماعی، شورای عالی حفاظت فنی و نظائر آن، حسب مورد توسط کانون عالی شوراهای اسلامی کار، کانون عالی انجمن های صنفی کارگران و یا مجمع نمایندگان کارگران انتخاب خواهند شد. تبصره ۱- آیین نامه اجرائی این ماده با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. تبصره ۲- در صورتی که تشکل های عالی کارگری و کارفرمایی موضوع این فصل ایجاد نشده باشد، وزیر کار و امور اجتماعی می تواند نسبت به انتخاب نمایندگان مزبور در مجامع، شوراهای و هیات های عالی اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۱۳۶ قانون کار

۱۳۷، ماده ۱۳۷- به منظور ایجاد هماهنگی و حسن انجام وظایف مربوطه، تشکل های کار فرمایی و کارگری موضوع این فصل از قانون می توانند بطور مجزا نسبت به ایجاد تشکیلات مرکزی اقدام نمایند. تبصره- آیین نامه های انتخابات شورای مرکزی و اساسنامه تشکیلات مرکزی کارفرمایان و همچنین کارگران، جداگانه توسط کمیسیونی مرکب از نمایندگان شورای عالی کار، وزارت کشور و وزارت کار و امور اجتماعی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۳۷ قانون کار

۱۳۸، ماده ۱۳۸- مقام ولایت فقیه در صورت مصلحت می تواند در هریک از تشکلات مذکور نماینده داشته باشند. عدم رعایت ماده ۱۳۸ قانون کار

۱۳۹، ماده ۱۳۹- هدف از مذاکرات دسته جمعی، پیگیری و یا حل مشکلات حرفه ای و یا شغلی و یا بهبود شرایط تولید و یا امور رفاهی کارگران است که از طریق تعیین ضوابطی برای مقابله با مشکلات و تأمین مشارکت طرفین در حل آنها و یا از راه تعیین شرایط و نظائر این ها، در سطح کارگاه، حرفه و یا صنعت با توافق طرفین تحقق می یابد. خواست های طرح شده از سوی طرفین باید متکی به دلائل و مدارک لازم باشد. تبصره ۱- هر موضوعی که در روابط کار متضمن وضع مقررات و ایجاد ضوابط از طریق مذاکرات دسته جمعی باشد، می تواند موضوع مذاکره قرار گیرد، مشروط بر آنکه مقررات جاری کشور و از جمله سیاستهای برنامه ای دولت، اتخاذ تصمیم در مورد آنها را منع نکرده باشد. مذاکرات دسته جمعی باید به منظور حصول توافق و حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات با رعایت شوؤن طرفین و با برخورداری از هرگونه عملی که موجب اختلاف نظم جلسات گردد، ادامه یابد. تبصره ۲- در صورتی که طرفین مذاکرات دسته جمعی موافق باشند می توانند از وزارت کار و امور اجتماعی تقاضا کنند شخص بی طرفی را که در زمینه مسائل کار تبحر داشته باشد و بتواند در مذاکرات هماهنگی ایجاد کند، به عنوان کارشناس پیمان های دسته جمعی به آنها معرفی نماید، نقش این کارشناس کمک به هر دو طرف در پیشبرد مذاکرات دسته جمعی است. عدم رعایت ماده ۱۳۹ قانون کار

۱۴۰، ماده ۱۴۰- پیمان دسته جمعی کار عبارت است از پیمانی کتبی که به منظور تعیین شرایط کار فی مابین یک یا چند (شورا یا انجمن صنفی و یا نماینده قانونی کارگران) از یک طرف و یک یا چند کارفرما و یا نمایندگان قانونی آنها از سوی دیگر و یا فی مابین کانون ها و کانون های عالی کارگری و کارفرمایی منعقد می شود. تبصره - در صورتی که مذاکرات دسته جمعی کار منجر به انعقاد پیمان دسته جمعی کار

شود باید متن در سه نسخه تنظیم و به امضاء طرفین برسد. دو نسخه از پیمان در اختیار طرفین عقد پیمان دسته جمعی قرار گرفته و نسخه سوم ظرف سه روز در قبال اخذ رسید و به منظور رسیدگی و تأیید، تسلیم وزارت کار و امور اجتماعی خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۴۰ قانون کار ۱۳۹۱، ماده ۱۴۱- پیمان های دسته جمعی کار هنگامی اعتبار قانونی و قابلیت اجرایی خواهند داشت که: الف - مزایایی کمتر از آنچه در قانون کار پیش بینی گردیده است در آن تعیین نشده باشد ب - با قوانین و مقررات جاری کشور و تصمیمات و مصوبات قانونی دولت مغایر نباشد ج - عدم تعارض موضوع یا موضوعات پیمان با بندهای الف و ب، به تأیید وزارت کار و امور اجتماعی برسد تبصره ۱ - وزارت کار و امور اجتماعی باید نظر خود در مورد مطابقت یا عدم تطابق پیمان با بندهای الف و ب مذکور در این ماده را ظرف ۳۰ روز به طرفین پیمان کتباً اعلام نماید تبصره ۲ - نظر وزارت کار و امور اجتماعی در مورد عدم مطابقت مفاد پیمان جمعی با موضوعات بندهای الف و ب باید متکی به دلایل قانونی و مقررات جاری کشور باشد دلایل و موارد مستند باید کتباً به طرفین پیمان ظرف مدت مذکور در تبصره یک همین ماده اعلام گردد، عدم رعایت ماده ۱۴۱ قانون کار

۱۳۹۲، ماده ۱۴۲ - در صورتی که اختلاف نظر در مورد مواد مختلف این قانون و یا پیمان های قبلی و یا هر یک از موضوعات مورد درخواست طرفین برای انعقاد پیمان جدید، منجر به تعطیل کار ضمن حضور کارگر در کارگاه و یا کاهش عمدی تولید از سوی کارگران شود، هیات تشخیص موظف است بر اساس درخواست هر یک از طرفین اختلاف و یا سازمانهای کارگری و کارفرمایی، موضوع اختلاف را سریعاً مورد رسیدگی قرار داده و اعلام نظر نماید. تبصره - در صورتی که هر یک از طرفین پیمان دسته جمعی نظر مذکور را نپذیرد می تواند ظرف مدت ده روز از تاریخ اعلام نظر هیات تشخیص (موضوع ماده ۱۵۸) به هیات حل اختلاف مندرج در فصل نهم این قانون مراجعه و تقاضای رسیدگی و صدور رای نماید. هیات حل اختلاف پس از دریافت تقاضا فوراً به موضوع اختلاف در پیمان دسته جمعی رسیدگی و رای خود را نسبت به پیمان دسته جمعی کار اعلام می کند. عدم رعایت ماده ۱۴۲ قانون کار

۱۳۹۳، ماده ۱۴۳ - در صورتیکه پیشنهادات هیات حل اختلاف ظرف سه روز مورد قبول طرفین واقع نشود رئیس اداره کار و امور اجتماعی موظف است بلافاصله گزارش امر را، جهت اتخاذ تصمیم لازم به وزارت کار و امور اجتماعی اطلاع دهد. در صورت لزوم هیات وزیران می تواند مادام که اختلاف ادامه دارد، کارگاه را به هر نحوی که مقتضی بداند به حساب کارفرما اداره نماید. عدم رعایت ماده ۱۴۳ قانون کار ۱۳۹۴، ماده ۱۴۴ - در پیمان های دسته جمعی کار که برای مدت معینی منعقد می گردد، هیچ یک از طرفین نمی تواند به تنهایی قبل از پایان مدت، درخواست تغییر آن را بنماید، مگر آنکه شرایط استثنایی به تشخیص وزارت کار و امور اجتماعی این تغییر را ایجاب کند. عدم رعایت ماده ۱۴۴ قانون کار

۱۳۹۵، ماده ۱۴۵ - فوت کارفرما و یا تغییر مالکیت از وی، در اجرای پیمان دسته جمعی کار مؤثر نمی باشد و چنانچه کار استمرار داشته باشد، کار فرمای جدید قائم مقام کار فرمای قدیم محسوب خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۴۵ قانون کار

۱۳۹۶، ماده ۱۴۶ - در کلیه قراردادهای انفرادی کار، که کارفرما قبل از انعقاد پیمان دسته جمعی کار منعقد ساخته و یا پس از آن منعقد می نماید، مقررات پیمان دسته جمعی لازم الاتباع است، مگر در مواردی که قراردادهای انفرادی از لحاظ مزد دارای مزایایی بیشتر از پیمان دسته جمعی باشند. عدم رعایت ماده ۱۴۶ قانون کار

۱۳۹۷، ماده ۱۴۷ - دولت مکلف است خدمات بهداشتی و درمانی را برای کارگران و کشاورزان مشمول این قانون و خانواده آنها فراهم سازد. عدم رعایت ماده ۱۴۷ قانون کار

۱۳۹۸، ماده ۱۴۸ - کارفرمایان کارگاه های مشمول این قانون مکلفند براساس قانون تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۱۴۸ قانون کار

۱۳۹۹، ماده ۱۴۹ - کارفرمایان مکلفند با تعاونی های مسکن و در صورت عدم وجود این تعاونی ها مستقیماً با کارگران فاقد مسکن جهت تأمین خانه های شخصی مناسب همکاری لازم را بنمایند و همچنین کارفرمایان کارگاه های بزرگ مکلف به احداث خانه های سازمانی در جوار کارگاه و یا محل مناسب دیگر می باشند. تبصره ۱ - دولت موظف است با استفاده از تسهیلات بانکی و امکانات وزارت مسکن و شهرسازی، شهرداری ها و سایر دستگاه های ذیربط همکاری لازم را بنماید. تبصره ۲ - نحوه و میزان همکاری و مشارکت کارگران، کارفرمایان و دستگاه ها

ی دولتی و نوع کارگاه های بزرگ مشمول این ماده طبق آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارتین کار و امور اجتماعی و مسکن و شهرسازی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۴۹ قانون کار

۱۵۰، ماده ۱۵۰- کلیه کارفرمایان مشمول این قانون مکلفند در کارگاه، محل مناسب برای ادای فریضه نماز ایجاد نمایند و نیز در ایام ماه مبارک رمضان برای تعظیم شعائر مذهبی و رعایت حال روزه داران، باید شرایط و ساعات کار را با همکاری انجمن اسلامی و شورای اسلامی کار و یا سایر نمایندگان قانونی کارگران طوری تنظیم نمایند که اوقات کار مانع فریضه روزه نباشد. همچنین مدتی از اوقات کار را برای ادای فریضه نماز و صرف افطار یا سحری اختصاص دهند. عدم رعایت ماده ۱۵۰ قانون کار

۱۵۱، ماده ۱۵۱- در کارگاه هائی که برای مدت محدود به منظور انجام کاری معین (راه سازی و مانند آن) دور از مناطق مسکونی ایجاد می شوند، کارفرمایان موظفند سه وعده غذای مناسب و ارزان قیمت (صبحانه، ناهار و شام) برای کارگران خود فراهم نمایند، که حداقل یک وعده آن باید غذای گرم باشد. در این قبیل کارگاه ها به اقتضای فصل، محل و مدت کار، باید خوابگاه مناسب نیز برای کارگران ایجاد شود. عدم رعایت ماده ۱۵۱ قانون کار

۱۵۲، ماده ۱۵۲- در صورت دوری کارگاه و عدم تکافوی وسیله نقلیه عمومی، صاحب کار باید برای رفت و برگشت کارکنان خود وسیله نقلیه مناسب در اختیار آنان قرار دهد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ قانون کار

۱۵۳، ماده ۱۵۳- کارفرمایان مکلفند برای ایجاد و اداره شرکت های تعاونی کارگران کارگاه خود، تسهیلات لازم را از قبیل محل، وسایل کار و امثال این ها فراهم نمایند. تبصره- دستورالعمل های مربوط به نحوه اجرای این ماده با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۵۳ قانون کار

۱۵۴، ماده ۱۵۴- کلیه کارفرمایان موظفند با مشارکت وزارت کار و امور اجتماعی و سازمان تربیت بدنی کشور، محل مناسب برای استفاده کارگران در رشته های مختلف ورزشی ایجاد نمایند. تبصره- آیین نامه نحوه ایجاد و ضوابط مربوط به آن و همچنین مدت شرکت کارگران در مسابقات قهرمانی ورزشی یا هنری و ساعات متعارف تمرین، توسط وزارت کار و امور اجتماعی و سازمان تربیت بدنی کشور تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۵۴ قانون کار

۱۵۵، ماده ۱۵۵- کلیه کارگاه ها موظفند برحسب اعلام وزارت کار و امور اجتماعی و با نظارت این وزارت و سازمان های مسئول در امر سواد آموزی بزرگسالان، به ایجاد کلاس های سواد آموزی بپردازند. ضوابط نحوه اجرای این تکلیف، چگونگی تشکیل کلاس، شرکت کارگران در کلاس، انتخاب آموزش یاران و سایر موارد آن مشترکاً توسط وزارت کار و امور اجتماعی و نهضت سواد آموزی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. تبصره- شرط ورود کارگران به دوره های کار آموزی، حداقل داشتن گواهینامه نهضت سواد آموزی یا معادل آن است. عدم رعایت ماده ۱۵۵ قانون کار

۱۵۶، ماده ۱۵۶- دستور العمل های مربوط به تأسیسات کارگاه از نظر بهداشت محیط کار مانند غذاخوری، حمام و دستشویی برابر آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تصویب و به مرحله اجراء درخواهد آمد. عدم رعایت ماده ۱۵۶ قانون کار

۱۵۷، ماده ۱۵۷- هرگونه اختلاف فردی بین کارفرما و کارگر یا کار آموز که ناشی از اجرای این قانون و سایر مقررات کار، قرارداد کار آموزی، موافقت نامه های کارگاهی یا پیمان های دسته جمعی کار می باشد، در مرحله اول از طریق سازش مستقیم بین کارفرما و کارگر و یا کار آموز و یا نماینده گان آنها در شورای اسلامی کار و در صورتی که شورای اسلامی کار در واحدی نباشد، از طریق انجمن صنفی کارگران و یا نماینده قانونی و کارگران و کارفرما حل و فصل خواهد شد و در صورت عدم سازش از طریق هیات های تشخیص و حل اختلاف به ترتیب آتی رسیدگی و حل و فصل خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۵۷ قانون کار

۱۵۸، ماده ۱۵۸- هیات تشخیص مذکور در این قانون از افراد ذیل تشکیل می شود: ۱- یک نفر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی ۲- یک نفر نماینده کارگران به انتخاب کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان ۳- یک نفر نماینده مدیران صنایع به انتخاب کانون انجمن های صنفی کارفرمایان استان. در صورت لزوم و با توجه به میزان کار هیات ها، وزارت کار و امور اجتماعی می تواند نسبت به تشکیل چند

هیات تشخیص در سطح هر استان اقدام نماید. تبصره - کارگری که مطابق نظر هیات تشخیص باید اخراج شود، حق دارد نسبت به این تصمیم به هیات حل اختلاف مراجعه و اقامه دعوی نماید. عدم رعایت ماده ۱۵۸ قانون کار

۱۵۹، ماده ۱۵۹ - رای هیات های تشخیص پس از ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ آن لازم الاجرا می گردد و در صورتی که ظرف مدت مذکور یکی از طرفین نسبت به رای مزبور اعتراض داشته باشد اعتراض خود را کتباً به هیات حل اختلاف تقدیم می نماید و رای هیات حل اختلاف پس از صدور قطعی و لازم الاجرا خواهد بود. نظرات اعضای هیات بایستی در پرونده درج شود. عدم رعایت ماده ۱۵۹ قانون کار

۱۶۰، ماده ۱۶۰ - هیات حل اختلاف استان از سه نماینده کارگران به انتخاب کانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار استان یا کانون انجمن های صنفی کارگران و یا مجمع نمایندگان کارگران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده کارفرمایان به انتخاب مدیران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده دولت (مدیر کل کار و امور اجتماعی، فرماندار و رئیس دادگستری محل و یا نمایندگان آنها) برای مدت دو سال تشکیل می گردد. در صورت لزوم و با توجه به میزان کار هیات ها، وزارت کار و امور اجتماعی می تواند نسبت به تشکیل چند هیات حل اختلاف در سطح استان اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۰ قانون کار

۱۶۱، ماده ۱۶۱ - هیات های حل اختلاف با توجه به حجم کار و ضرورت به تعداد لازم در محل واحدهای کار و امور اجتماعی و حتی الامکان خارج از وقت اداری تشکیل خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۶۱ قانون کار

۱۶۲، ماده ۱۶۲ - هیات های حل اختلاف از طرفین برای حضور در جلسه رسیدگی کتباً دعوت می کنند. عدم حضور هر یک از طرفین یا نماینده تام الاختیار آنها مانع رسیدگی و صدور رای توسط هیات نیست، مگر آنکه هیات حضور طرفین را ضروری تشخیص دهد. در این صورت فقط یک نوبت تجدید دعوت می نماید. در هر حال هیات حتی الامکان ظرف یکماه پس از وصول پرونده، رسیدگی و رای لازم را صادر می نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۲ قانون کار

۱۶۳، ماده ۱۶۳ - هیات های حل اختلاف می توانند در صورت لزوم از مسئولین و کارشناسان انجمن ها و شوراهای اسلامی واحدهای تولیدی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی دعوت به عمل آورند و نظرات و اطلاعات آنان را در خصوص موضوع، استماع نمایند. عدم رعایت ماده ۱۶۳ قانون کار

۱۶۴، ماده ۱۶۴ - مقررات مربوط به انتخاب اعضای هیات های تشخیص و حل اختلاف و چگونگی تشکیل جلسات آنها توسط شورای عالی کار تهیه و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۶۴ قانون کار

۱۶۵، ماده ۱۶۵ - در صورتی که هیات حل اختلاف، اخراج کارگر را غیر موجه تشخیص داد، حکم بازگشت کارگر اخراجی و پرداخت حق السعی او را از تاریخ اخراج صادر می کند و در غیر این صورت (موجه بودن اخراج) کارگر، مشمول اخذ سنوات به میزان مندرج در ماده ۲۷ این قانون خواهد بود. تبصره - چنانچه کارگر نخواهد به واحد مربوطه بازگردد، کارفرما مکلف است که بر اساس سابقه خدمت کارگر به نسبت هر سال ۴۵ روز مزد و حقوق به وی بپردازد. عدم رعایت ماده ۱۶۵ قانون کار

۱۶۶، ماده ۱۶۶ - آراء قطعی صادره از طرف مراجع حل اختلاف کار، لازم الاجرا بوده و به وسیله اجرای احکام دادگستری به مورد اجراء گذاشته خواهد شد. ضوابط مربوط به آن به موجب آیین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارتین کار و امور اجتماعی و دادگستری به تصویب هیات وزیران می رسد. عدم رعایت ماده ۱۶۶ قانون کار

۱۶۷، ماده ۱۶۷ - در وزارت کار و امور اجتماعی شورای عالی کار تشکیل می شود. وظیفه شورا انجام کلیه تکالیفی است که به موجب این قانون و سایر قوانین مربوطه به عهده آن واگذار شده است. اعضای شورا عبارتند از: الف - وزیر کار و امور اجتماعی که ریاست شورا را به عهده خواهد داشت. ب - دو نفر از افراد بصیر و مطلع در مسائل اجتماعی و اقتصادی به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی و تصویب هیات وزیران که یک نفر از آنان از میان اعضای شورای عالی صنایع انتخاب خواهد شد. ج - سه نفر از نمایندگان کار فرمایان (یک نفر از بخش کشاورزی) به انتخاب کار فرمایان. د - سه نفر از نمایندگان کارگران (یک نفر از بخش کشاورزی) به انتخاب کانون عالی شوراهای اسلامی کار. شورای عالی کار از افراد فوق تشکیل که به باسئناء وزیر کار و امور اجتماعی بقیه اعضای آن برای مدت دو سال تعیین و انتخاب می گردند و انتخاب مجدد آنها بلامانع است. تبصره - هریک از اعضا شرکت کننده در جلسه دارای یک رای خواهند بود. عدم رعایت ماده ۱۶۷ قانون کار

۱۶۸، ماده ۱۶۸ - شورای عالی کار هر ماه حداقل یک بار تشکیل جلسه می دهد. در صورت ضرورت، جلسات فوق العاده به دعوت ریس و یا تقاضای سه نفر از اعضای شورا تشکیل می شود. جلسات شورا با حضور هفت نفر از اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات آن با اکثریت آراء معتبر خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۶۸ قانون کار

۱۶۹، ماده ۱۶۹ - شورای عالی کار دارای یک دبیر خانه دائمی است. کارشناسان مسائل کارگری و اقتصادی و اجتماعی و فنی دبیر خانه، مطالعات مربوط به روابط و شرایط کار و دیگر اطلاعات مورد نیاز را تهیه و در اختیار شورای عالی کار قرار می دهند. تبصره - محل دبیرخانه شورای عالی کار در وزارت کار و امور اجتماعی است مسول دبیرخانه به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی و تصویب شورای عالی کار انتخاب می شود، که به عنوان دبیر شورا، بدون حق رای در جلسات شورا شرکت خواهد کرد. عدم رعایت ماده ۱۶۹ قانون کار

۱۷۰، ماده ۱۷۰ - دستور العمل های مربوط به چگونگی تشکیل و نحوه اداره شورای عالی کار و وظائف دبیرخانه شورا و همچنین نحوه انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل کارگران و کارفرمایان در شورای عالی کار به موجب مقرراتی خواهد بود که حد اکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط وزیر کار و امور اجتماعی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۷۰ قانون کار

۱۷۱، ماده ۱۷۱ - متخلفان از تکالیف مقرر در این قانون، حسب مورد مطابق مواد آتی با توجه به شرایط و امکانات خا طی و مراتب جرم به مجازات حبس یا جریمه نقدی و یا هر دو محکوم خواهند شد. در صورتی که تخلف از انجام تکالیف قانونی سبب وقوع حادثه ای گردد که منجر به عوارضی مانند نقص عضو و یا فوت کارگر شود، دادگاه مکلف است علاوه بر مجازات های مندرج در این فصل، نسبت به این موارد طبق قانون تعیین تکلیف نماید. عدم رعایت ماده ۱۷۱ قانون کار

۱۷۲، ماده ۱۷۲ - کار اجباری با توجه به ماده ۶ این قانون به هر شکل ممنوع است و متخلف علاوه بر پرداخت اجرت المثل کار انجام یافته و جبران خسارت، با توجه به شرایط و امکانات خا طی و مراتب جرم به حبس از ۹۱ روز تا یک سال و یا جریمه نقدی معادل ۵۰ تا ۲۰۰ برابر حداقل مزد روزانه محکوم خواهد شد هرگاه چند نفر به اتفاق یا از طریق یک مؤسسه شخصی را به کار اجباری بگمارند هر یک از متخلفان به مجازات های فوق محکوم و مشترکاً مسؤل پرداخت اجرت المثل خواهند بود. مگر آنکه مسبب اقوی از مباشر باشد، که در این صورت مسبب شخصاً مسؤل است. تبصره - چنانچه چند نفر بطور جمعی به کار اجباری گمارده شوند، متخلف یا متخلفین علاوه بر پرداخت اجرت المثل، با توجه به شرایط و امکانات خا طی مراتب جرم به حداکثر مجازات مذکور در این ماده محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۷۲ قانون کار

۱۷۳، ماده ۱۷۳ - متخلفان از هر یک از موارد مذکور در مواد ۱۴۹-۱۵۱-۱۵۲-۱۵۴-۱۵۵ و قسمت دوم ماده ۷۸، علاوه بر رفع تخلف، در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد کرد، با توجه به تعداد کارگران و حجم کارگاه، در کارگاه های کمتر از ۱۰۰ نفر برای هر بار تخلف به پرداخت جریمه نقدی از هفتاد تا یکصد پنجاه برابر حداقل مزد روزانه رسمی یک کارگر در تاریخ صدور حکم محکوم خواهد شد و به ازای هر صد نفر کارگر در کارگاه، ۱۰ برابر حداقل مزد به حداکثر جریمه مذکور اضافه خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۷۳ قانون کار

۱۷۴، ماده ۱۷۴ - متخلفان از هر یک از موارد مذکور در ماده ۳۸-۴۵-۵۹ و تبصره ماده ۴۱، برای هر مورد تخلف حسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کارگر و یا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد کرد به ازای هر کارگر به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد: ۱- برای ۱۰ نفر، ۲۰ تا ۵۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۲- برای تا ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰ نفر، ۵ تا ۱۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۳- برای بالاتر از ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰۰ نفر، ۲ تا ۵ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. عدم رعایت ماده ۱۷۴ قانون کار

۱۷۵، ماده ۱۷۵ - متخلفان از هر یک از موارد مذکور در مواد ۷۸ (قسمت اول) - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۹۲ برای هر مورد تخلف حسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کار گرو یا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد کرد، به ازای هر کارگر به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد: ۱- برای تا ۱۰ نفر، ۳۰ تا ۱۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر. ۲- برای تا ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰ نفر، ۱۰ تا ۳۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۳- برای بالاتر از ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰۰ نفر، ۱۰ تا ۳۰ برابر حداقل مزد

روزانه یک کارگر در صورت تکرار تخلف، متخلفان مذکور به ۱/۱ تا ۱/۵ برابر حداکثر جرایم نقدی فوق و یا به حبس از ۹۱ روز تا ۱۲۰ روز محکوم خواهند شد. (قانون کار)، عدم رعایت ماده ۱۷۵ قانون کار

۰۰۱۷۶، ماده ۱۷۶ - متخلفان از هر یک از موارد مذکور در مواد ۵۲ - ۶۱ - ۷۵ - ۷۷ - ۷۹ - ۸۳ - ۸۴ - ۹۱ برای هر مورد تخلف حسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کارگر یا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد کرد، به ازای هر کارگر به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد: ۱- برای تا ۱۰ نفر، ۲۰۰ تا ۵۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۲- برای تا ۱۰۰ نفر، ۲۰ تا ۵۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۳- برای بالا تر از ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰۰ نفر، ۱۰ تا ۲۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. در صورت تکرار تخلف، متخلفان مذکور به حبس از ۹۱ روز تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۷۶ قانون کار

۰۰۱۷۷، ماده ۱۷۷ - متخلفان از هر یک از موارد مذکور در مواد ۸۷ - ۸۹ (قسمت اول ماده) و ۹۰ برای هر مورد تخلف حسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کارگر یا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد کرد، به حبس از ۹۱ تا ۱۲۰ روز و یا جریمه نقدی به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد: ۱- در کارگاه های تا ۱۰ نفر، ۳۰۰ تا ۶۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۲- در کارگاه های ۱۱ تا ۱۰۰ نفر، ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. ۳- در کارگاه های ۱۰۰۰ نفر به بالا، ۸۰۰ تا ۱۵۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر. در صورت تکرار تخلف، متخلفان به حبس از ۱۲۱ روز تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۷۷ قانون کار

۰۰۱۷۸، ماده ۱۷۸ - هر کس، شخص یا اشخاصی را با اجبار و تهدید وادار به قبول عضویت در تشکل های کارگری یا کار فرمایی نماید، یا مانع از عضویت آنان در تشکل های مذکور گردد و نیز چنانچه از ایجاد تشکل های قانونی آنها جلوگیری نماید، با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به جریمه نقدی از ۲۰ تا ۱۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر در تاریخ صدور حکم یا حبس از ۹۱ تا ۱۲۰ روز و یا هر دو محکوم خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۷۸ قانون کار

۰۰۱۷۹، ماده ۱۷۹ - کار فرمایان یا کسانی که مانع ورود یا انجام وظیفه بازرسان کار و مأموران بهداشت کار به کارگاه های مشمول این قانون گردند یا ازدادن اطلاعات و مدارک لازم به ایشان خودداری کنند، در هر مورد با توجه به شرایط و امکانات خاطی به پرداخت جریمه نقدی از ۱۰۰ تا ۳۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر پس از قطعیت حکم و در صورت تکرار به حبس از ۹۱ روز تا ۱۲۰ روز محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۷۹ قانون کار

۰۰۱۸۰، ماده ۱۸۰ - کار فرمایانی که بر خلاف مفاد ماده ۱۵۹ این قانون از اجرای بموقع آراء قطعی و لازم الاجرای مراجع حل اختلاف این قانون، علاوه بر اجرای آراء مذکور، با توجه به شرایط و امکانات خاطی به جریمه نقدی از ۲۰ تا ۲۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۸۰ قانون کار

۰۰۱۸۱، ماده ۱۸۱ - کار فرمایانی که اتباع بیگانه را که فاقد پروانه کارند و یا مدت اعتبار پروانه کارشان منقضی شده است به کار گمارند و یا اتباع بیگانه را در کاری غیر از آنچه در پروانه کار آنها قید شده است بپذیرند و یا در مواردی که رابطه استخدامی تبعه بیگانه با کار فرما قطع می گردد مراتب را به وزارت کار و امور اجتماعی اعلام نمایند، با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به مجازات حبس از ۹۱ روز تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۸۱ قانون کار

۰۰۱۸۲، ماده ۱۸۲ - کار فرمایانی که بر خلاف ماده ۱۹۲ این قانون از تسلیم آمار و اطلاعات مقرر به وزارت کار و امور اجتماعی خودداری نمایند، علاوه بر الزام به آرایه آمار و اطلاعات مورد نیاز وزارت کار و امور اجتماعی، در هر مورد با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به جریمه نقدی از ۵۰ تا ۲۵۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۸۲ قانون کار

۰۰۱۸۳، ماده ۱۸۳ - کار فرمایانی که بر خلاف مفاد ماده ۱۴۸ این قانون از بیمه نمودن کارگران خودداری نمایند، علاوه بر تأدیه کلیه حقوق متعلق به کارگر (سهم کارفرما) با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به جریمه نقدی معادل دو تا ده برابر حق بیمه مربوطه محکوم خواهند شد. عدم رعایت ماده ۱۸۳ قانون کار

۰۰۱۸۴، ماده ۱۸۴ - در کلیه مواردی که تخلف از ناحیه اشخاص حقوقی باشد، اجرت المثل کار انجام شده و طلب و خسارت باید از اموال شخص حقوقی پرداخت شود، ولی مسئولیت جزایی اعم از حبس، جریمه نقدی و یا هردو حالت متوجه مدیر عامل یا مدیر مسئول شخصیت حقوقی است که تخلف به دستور او انجام گرفته است و کیفر در باره مسئولین مذکور اجرا خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۸۴ قانون کار

۰۰۱۸۵، ماده ۱۸۵ - رسیدگی به جرایم مذکور در مواد ۱۷۱ تا ۱۸۴ در صلاحیت دادگاه های کیفری دادگستری است، رسیدگی در دادسرا و دادگاه خارج از نوبت به عمل خواهد آمد. عدم رعایت ماده ۱۸۵ قانون کار

۰۰۱۸۶، ماده ۱۸۶ - جرایم نقدی مقرر در این قانون در حساب مخصوصی در بانک واریز خواهد شد و این وجوه تحت نظر وزارت کار و امور اجتماعی به موجب آیین نامه ای که به تصویب هیات وزیران میرسد، جهت امور رفاهی، آموزشی و فرهنگی کارگران به مصرف خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۸۶ قانون کار

۰۰۱۸۷، ماده ۱۸۷ - کار فرمایان مکلفند پس از پایان قرارداد کار بنا به درخواست کارگر گواهی انجام کار با قید مدت، زمان شروع و پایان و نوع کار انجام شده را به وی تسلیم نمایند. عدم رعایت ماده ۱۸۷ قانون کار

۰۰۱۸۸، ماده ۱۸۸ - اشخاص مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات خاص استخدامی و نیز کارگران کارگاه های خانوادگی که انجام کار آنها منحصراً توسط صاحب کار و همسر و خویشاوندان نسبی درجه یک از طبقه اول وی انجام می شود، مشمول مقررات این قانون نخواهند بود. تبصره - حکم این ماده مانع انجام تکالیف دیگری که در فصول مختلف، نسبت به موارد مذکور تصریح شده است نمی باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ قانون کار

۰۰۱۸۹، ماده ۱۸۹ - در بخش کشاورزی، فعالیتهای مربوط به پرورش و بهره برداری از درختان میوه، انواع نباتات، جنگل ها، مراتع، پارک های جنگلی و نیز دامداری و تولید و پرورش ماکیان و طیور، صنعت نوغان، پرورش آبزیان و زنبور عسل و کاشت، داشت و برداشت و سایر فعالیت ها در کشاورزی، به پیشنهاد شورای عالی کار و تصویب هیات وزیران می تواند از شمول قسمتی از این قانون معاف گردد. عدم رعایت ماده ۱۸۹ قانون کار

۰۰۱۹۰، ماده ۱۹۰ - مدت کار، تعطیلات و مرخصی ها، مزد یا حقوق صیادان، کارکنان حمل و نقل (هوائی، زمینی و دریائی) خدمه و مستخدمین منازل، معلولین و نیز کارگرانی که طرز کارشان به نحوی است که تمام یا قسمتی از مزد و درآمد آنها به وسیله مشتریان یا مراجعین تأمین می شود و همچنین کارگرانی که کار آنها نوعاً در ساعات متناوب انجام می گیرد، در آیین نامه هائی که توسط شورای عالی کار تدوین و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید تعیین می گردد. در موارد سکوت مواد این قانون حاکم است. عدم رعایت ماده ۱۹۰ قانون کار

۰۰۱۹۱، ماده ۱۹۱ - کارگاه های کوچک کمتر از ده نفر را می توان بر حسب مصلحت موقتاً از شمول بعضی از مواد این قانون مستثنی نمود. تشخیص مصلحت و موارد استثنا به موجب آیین نامه ای خواهد بود که با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۹۱ قانون کار

۰۰۱۹۲، ماده ۱۹۲ - کارفرمایان موظفند در مهلت مقرر، آمار و اطلاعات مورد نیاز وزارت کار و امور اجتماعی را طبق آیین نامه ای که به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی می رسد تهیه و تسلیم نمایند. عدم رعایت ماده ۱۹۲ قانون کار

۰۰۱۹۳، ماده ۱۹۳ - وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی حسب مورد به منظور تأمین کادر متخصص سرپرستی در صورت لزوم به افرادی که در واحدها به عنوان سرپرست تعیین شده اند، آموزش های لازم را در زمینه مسائل ناظر به روابط انسانی، روابط کار و ایمنی و بهداشت کار خواهند داد. آیین نامه مربوط توسط شورای عالی کار تهیه و حسب مورد به تصویب وزرای کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می رسد. عدم رعایت ماده ۱۹۳ قانون کار

۰۰۱۹۴، ماده ۱۹۴ - کارفرمایان کارخانه ها مکلفند در زمینه آموزش نظامی کارگران واحد های خود با نیروی مقاومت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی همکاری های لازم را مبذول دارند. تبصره - آیین نامه اجرایی این ماده با همکاری مشترک وزارتین کار و امور اجتماعی و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۹۴ قانون کار

۱۹۵، ماده ۱۹۵ - به منظور تشویق نیروهای کارگری مولد، متخصص، مخترع و مبتکر، وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است همه ساله به طرق مقتضی در مورد انتخاب کارگران نمونه سال اقدام نماید. تبصره - ضوابط اجرایی این ماده و چگونگی تشویق کارگران نمونه و نحوه اجرای آن و پیش بینی هزینه های متعارف مربوط، توسط وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد گردید. عدم رعایت ماده ۱۹۵ قانون کار

۱۹۶، ماده ۱۹۶ - وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است در جهت آگاهی و شکوفایی فکری بیشتر کارگران و رشد کارهای علمی، عملی، تخصصی در زمینه های علم و صنعت، کشاورزی و خدماتی، فیلم، اسلاید و آموزش های لازم دیگر را تدارک ببیند و این امکانات را از طریق رادیو، تلویزیون و رسانه های گروهی و یا هر نحو دیگری که لازم باشد در اختیار آنان قرار دهد. عدم رعایت ماده ۱۹۶ قانون کار

۱۹۷، ماده ۱۹۷ - دولت مکلف است با توجه به امکانات خود برای کارگرانی که قصد داشته باشند از شهر به روستا مهاجرت کنند و به کار کشاورزی بپردازند تسهیلات لازم را فراهم نماید. عدم رعایت ماده ۱۹۷ قانون کار

۱۹۸، ماده ۱۹۸ - وزارت کار و امور اجتماعی می تواند در موارد ضرورت برای تنظیم نیروی کار ایرانیان خارج از کشور، در نمایندگی های جمهوری اسلامی ایران، وابسته کار منصوب نماید. تبصره ۱ - وابسته کار، توسط وزیر کار و امور اجتماعی تعیین و پس از موافقت وزیر امور خارجه منصوب و اعزام می گردد. تبصره ۲ - وزارتین کار و امور اجتماعی و امور خارجه و سازمان امور اداری و استخدامی موظفند پس از تصویب این قانون آیین نامه اجرایی موضوع این ماده را تهیه و به تصویب هیات وزیران برسانند. عدم رعایت ماده ۱۹۸ قانون کار

۱۹۹، ماده ۱۹۹ - وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون، آیین نامه های اجرایی مربوط را تهیه و به تصویب مراجع مذکور در این قانون برساند. تبصره - آن دسته از آیین نامه های اجرایی قانون کار مصوب ۱۳۳۷/۱۲/۲۶ که با مقررات این قانون مغایر نباشد، تا تصویب آیین نامه های موضوع این ماده قابل اجراء می باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۹ قانون کار

۲۰۰، ماده ۲۰۰ - با تصویب این قانون و آیین نامه های اجرایی آن، قوانین کار و کار کشاورزی مغایر این قانون لغو می گردند. عدم رعایت ماده ۲۰۰ قانون کار

۲۰۱، ماده ۲۰۱ - وزارت کار و امور اجتماعی باید کلیه حقوق و تکالیف مذکور در این قانون را با روش های مناسب به اطلاع کارگران و کارفرمایان برساند. عدم رعایت ماده ۲۰۱ قانون کار

۲۰۲، ماده ۲۰۲ - وزارت کار و امور اجتماعی و دادگستری مأمور اجرای این قانون می باشند. تبصره - مفاد این ماده رافع تکالیف و مسئولیت هایی نخواهد بود که در این قانون و یا سایر قوانین به عهده وزارتخانه های ذیربط و مؤسسات و کارگاه های دولتی مشمول این قانون نهاده شده است. عدم رعایت ماده ۲۰۲ قانون کار

۰۴۰۱، به استناد مصوبه شماره ۲۴۲۶۵ مورخ ۸۴/۵/۷ هیات محترم وزیران حق مسکن کارگران از ابتدای سال ۸۴، به میزان ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین گردیده که کارفرما مکلف است ماهیانه به کارگران پرداخت نماید. کمک هزینه مسکن پرداخت نمی شود/ کمتر از میزان مصوب پرداخت می شود.

۰۴۰۲، طبق مصوبه شورای عالی کار و وجه مربوط به بن کارگری در سال ۸۷ بابت هر کارگر اعم از متاهل یا مجرد ماهیانه مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین شده است. به کارگران بن کارگری پرداخت نمی شود.

۰۴۰۳، طبق مواد ۸۶ و ۸۷ قانون تأمین اجتماعی، پرداخت کمک عائله مندی به عهده کارفرما بوده و باید در هنگام پرداخت مزد یا حقوق بیمه شده پرداخت شود. میزان پرداخت کمک عائله مندی به کارگرانی که دارای یک فرزند و ۷۲۰ روز سابقه پرداخت حق بیمه می باشند سه برابر حداقل دستمزد و میزان پرداخت کمک عائله مندی به کارگرانی که دارای دو فرزند و ۷۲۰ روز سابقه پرداخت حق بیمه هستند شش برابر حداقل دستمزد می باشد. به کارگران متأهل کمک هزینه عائله مندی پرداخت نمی شود.

۰۴۰۴، براساس ماده واحده قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در کارگاه های مشمول قانون کار مصوب ۱۳۷۰/۱۲/۶ مجلس شورای اسلامی، کلیه کارفرمایان کارگاه های مشمول قانون کار مکلفند به هر یک از کارگران خود نسبت به یکسال کار معادل ۶۰ روز آخرین مزد به عنوان عیدی و پاداش بپردازند مبلغ پرداختی از این بابت به هر یک از کارکنان نبایستی از معادل ۹۰ روز حداقل مزد روزانه قانونی تجاوز کند. عیدی و پاداش پایان سال پرداخت نگردیده / کمتر از میزان مصوب پرداخت گردیده است

۰۰۴۰۵، به استناد تبصره ماده ۴۱ قانون کار کارفرمایان موظفند در ازای انجام کار در ساعات تعیین شده قانونی به هیچ کارگری کمتر از حداقل مزد تعیین شده جدید پرداخت نمایند. به کارگران حداقل حقوق پرداخت نمی شود.

۰۱۰۰۰، (۱) آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها، *

۰۱۰۰۱، ماده ۱: کلیه کارگاه های موجود و کارگاه هایی که در آتیه تاسیس می شوند باید مقررات عمومی مربوط به حفاظت و بهداشت کار را که در این آیین نامه مقرر می شود طبق ماده ۴۸ قانون کار رعایت نمایند، عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها ۰۱۰۰۲، ماده ۲: ساختمان کارگاه ها و کارخانه ها باید با وضع آب و هوای محل متناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۰۳، ماده ۳: برای هر کارگر در کارگاه حداقل باید ۱۲ متر مکعب فضا منظور گردد و فضای اشغال شده به وسیله ماشین آلات یا ابزار و اثاثیه مربوط به کار همچنین فضای بالاتر از ارتفاع سه متر جزء فضای مزبور محسوب نمی شود. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۰۴، ماده ۴: سقف و بدنه و کف عمارات کارگاه باید با مصالحی ساخته و اندود شود که از نفوذ رطوبت به داخل کارگاه جلوگیری نماید و حتی الامکان مانع نفوذ گرما و یا سرمای خارج گردد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها ۰۱۰۰۵، ماده ۵: کف عمارات کارگاه باید هموار و بدون حفره بوده و به نحوی مناسب مفروش شود که قابل شستشو باشد و تولید گرد و غبار نکند و موجب لغزیدن کارگران نگردد. در مواردی که نوع کار اقتضای ریخته شدن آب را به کف کارگاه داشته باشد باید کف کارگاه دارای شیب متناسب و مجرای مخصوص برای خروج آب و جلوگیری از جمع شدن آب در کف کارگاه باشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۰۶، ماده ۶: در محلهایی که مواد شیمیایی و سمی به کار میبرند باید بدنه دیوار کارگاه تا یک متر و شصت سانتی متر ارتفاع از کف زمین قابل شستشو باشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۰۷، ماده ۷: در صورتی که در ساختمان کارگاه دانهها یا سوراخهایی موجود باشد که احتمال سقوط اشخاص برود باید به وسیله نصب پوششهای فلزی محکم و نرده هایی که حداقل ارتفاع آن ۶۰ سانتی متر باشد موجبات جلوگیری از سقوط اشخاص و رفع خطر به عمل آید. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۰۸، ماده ۸: عرض پلکان عمومی کارگاه باید حداقل ۱۲۰ سانتی متر و پاگردهای آن متناسب با عرض مزبور باشد. در مورد پلکانهایی که بیش از چهار پله دارد در طرف باز پلکان باید نرده محکم نصب شود و در مسیر پلکان نباید هیچ گونه مانعی وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۰۹، ماده ۹: عمارات کارگاه باید به تناسب وسعت محل کار به اندازه کافی در و پنجره برای ورود نور و هوا داشته باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۱۰، ماده ۱۰: کارگاه هایی که وسایل کار و نوع محصول آن طوری است که بیشتر در معرض حریق واقع می شود حتی الامکان باید با مصالح نسوز ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۱۱، ماده ۱۱: در هر کارگاه بایستی روشنایی کافی (طبیعی یا مصنوعی) متناسب با نوع کار و محل تامین شود. در صورتی که برای روشنایی از نور مصنوعی قوی استفاده شود باید برای ممانعت از ناراحتی چشم حبابهای مخصوصی نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۱۲، ماده ۱۲: کلیه پنجره های بدنه و سقف که جهت روشنایی اطاق ها تعبیه شده و کلیه چراغها و حبابها باید نظیف نگاه داشته شود. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۱۳، ماده ۱۳: محل کار در هر کارگاه باید به طوری تهیه شود که کارگران همیشه هوای سالم تنفس نمایند. در مورد محلهای کار پوشیده مقدار حداقل هوای لازم برای هر کارگر بر حسب نوع کار در هر ساعت ۳۰ الی ۵۰ متر مکعب میباشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۱۴، ماده ۱۴: در کارگاه هایی که دود و یا گاز و یا گرد و غبار و یا بخارهای مضر ایجاد می شود باید مواد مزبور با وسایل فنی مؤثر طوری از محل تولید به خارج کارگاه هدایت شود که مزاحمت و خطری برای کارگران ایجاد ننماید. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۱۵، ماده ۱۵: در کارگاه هایی که تهویه طبیعی کافی نباشد باید از وسایل تهویه مصنوعی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۱۶، ماده ۱۶: هر کارگاه باید دارای وسائلی باشد که در زمستان و تابستان درجه حرارت داخلی آن به وضع قابل تحملی نگاهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۱۷، ماده ۱۷: در هر سالن کار به تناسب تعداد کارگران باید درهای یک طرفه ای که به خارج باز شوند به نام درهای نجات وجود داشته باشد و درهای مزبور به راهروها و یا معابر خروجی ساختمان منتهی شوند. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۱۸، ماده ۱۸: درهای خروجی نجات هیچ وقت نباید قفل باشد و باید به وسیله کلیم و یا چراغهای مخصوصی از داخل مشخص باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۱۹، ماده ۱۹: کلیه پلکانها و پاگردها در ساختمان های بلندتر از دو طبقه (طبقه اول ۵ متر و سایر طبقات هر کدام ۴ متر محاسبه می شود) باید با مصالح ساختمانی نسوز ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۰، ماده ۲۰: درهایی که به طرف پلکان باز می شود باید لاقبل فاصلهای به اندازه عرض در تا نخستین پله برای توقف داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۱، ماده ۲۱: در کارگاه هایی که بیشتر احتمال بروز حریق می رود باید وسایل مخصوص اعلام خطر (آژیر) بکار رود به طوریکه در تمام محوطه کار اعلام خطر شنیده شود. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۲، ماده ۲۲: کارفرما موظف است مواد محترقه مورد نیاز کارخانه را در تانکها و مخازنی که مقاوم در مقابل آتش باشند نگهداری نماید و این مخازن و تانکها باید از محل کار مجزا و فاصله کافی داشته باشند. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۳، ماده ۲۳: در نقاطی که مواد منفجره و یا مواد سریع الاحتراق یا سریع الاشتعال وجود دارد استعمال دخانیات و روشن کردن و حمل کبریت، فندک و امثال آنها باید ممنوع گردد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۴، ماده ۲۴: در موارد زیر تعبیه و نصب برقگیر الزامی است: الف- ساختمان هایی که در آن مواد قابل احتراق و یا انفجار تولید و یا ذخیره و انبار می شود. ب- تانکها و مخازنی که بنزین و روغن و یا مواد قابل اشتعال دیگر در آنها نگهداری می شود. ج- کوره های مرتفع و دوکشهای بلند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۵، ماده ۲۵: کلیه قسمت های انتقال دهنده نیرو (ترانسمیسیون) از قبیل تسمه، فلکه، زنجیر و چرخ دنده و امثال آن و همچنین قسمت هایی از ماشین ها که امکان ایجاد سانحه برای کارگر داشته باشد باید دارای پوشش و یا حفاظ با استقامت کافی باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۶، ماده ۲۶: قبل از شروع به تعمیر و نظافت و روغنکاری ماشین ها باید به طور اطمینان بخشی آنها را متوقف ساخت. تبصره - هنگام راه انداختن ماشین ها به منظور آزمایش یا پس از تعمیر لازمست این کار با ابزار مطمئن به وسیله متخصصین فنی تحت نظر مدیر فنی و یا نماینده فنی ذی صلاحیت او انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۷، ماده ۲۷: در موقع تعمیر تانکها و مخازن مواد خطرناک و قابل احتراق و اشتعال و انفجار از قبیل مخازن بنزین و نفت و روغن و غیره باید مخازن مذکور تخلیه و سپس به خوبی شستشو شود به طوریکه هر گونه مواد زائد و خطرناک از جدار داخلی آن زائل گردد و برای آن که گازهای موجود احتمالی به کلی خارج شود باید دریچه های مخازن باز بوده و به وسایل لازم تهویه گردد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۲۸، ماده ۲۸: وسایل و ادوات الکتریکی باید دارای حفاظ بوده و طوری ساخته و نصب و به کار برده شود که خطر برق زدگی و آتش سوزی وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

- ۲۹، ماده ۲۹: نصب و امتحان و یا تنظیم وسایل و ادوات الکتریکی باید فقط توسط اشخاصی که صلاحیت فنی آنها محرز باشد انجام گیرد و متخصص قبل از شروع بکار آن را مورد آزمایش قرار دهد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۰، ماده ۳۰: برای جلوگیری از ازدیاد سیم های متحرک و آزاد لازم است به مقدار کافی پریرز در محل های مناسب نصب گردد تا به سهولت بتوان از آنها استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۱، ماده ۳۱: پوششها و زره کابل های برق و لوله ها و بستها و متعلقات و همچنین حفاظ ها و سایر قسمت های فلزی وسایل برق که مستقیماً تحت فشار برق نیستند برای جلوگیری از بروز خطرات احتمالی باید اتصال زمین مؤثری داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۲، ماده ۳۲: سیم های اتصال زمین باید دارای ضخامت کافی و در نتیجه مقاومت کم باشند تا بتوانند با حداکثر جریان احتمالی که در اثر از بین رفتن و یا خراب شدن عایق بوجود آید استقامت داشته باشند. ضمناً باید در مدار جریان، وسایلی پیش بینی شود که در صورت پیدا شدن نقصی که موجب اتصال جریان برق به زمین گردد تمام مدار یا قسمت معیوب آن را قطع کند. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۳، ماده ۳۳: در نقاطی که احتمال صدمه به سیم های اتصال زمین می رود بایستی به وسیله مکانیکی آنها را محافظت نمود. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۴، ماده ۳۴: در مورد دستگاه های الکتریکی متحرک که دارای قسمت های فلزی بدون عایق باشند اعم از این که با جریان متناوب کار کنند یا دائم باید احتیاطات زیر به عمل آید: الف - بدنه های فلزی بدون عایق وسایل مزبور بایستی به طور اطمینان بخشی اتصال زمین داشته باشند مگر اینکه جریان دائم با فشار کمتر از ۲۵۰ ولت باشد. ب - بکار بردن دستگاه های الکتریکی متحرک با ولتاژ بیش از ۲۵۰ ولت ممنوع است. ج - در مواردی که بکار بردن سیم اتصال زمین موثر مقدور نباشد باید جریانی با ولتاژ کمتر به کار برده شود. د - در محیط های آماده به اشتعال و همچنین در مجاورت مواد قابل اشتعال باید فقط از وسایل مخصوص الکتریکی متحرکی استفاده شود که از لحاظ عدم ایجاد اشتعال اطمینان بخش باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۵، ماده ۳۵: در مدت تعمیر شبکه برق باید آنرا به وسیله کلیداز منبع جریان قطع و به زمین متصل نمود و در صورت لزوم بین سیم های شبکه نیز اتصال مستقیم برقرار کرد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۶، ماده ۳۶: در محیطی که خطوط تحت فشار برق وجود دارد تعمیر یا نصب ماشین آلات و دستگاه ها یا سیم کشی یا هر عمل دیگر که ممکن است ایجاد برق زدگی نماید اکیداً ممنوع و فقط پس از قطع جریان برق انجام آن مجاز خواهد بود. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۷، ماده ۳۷: سیم ها و کابل های برق باید دارای روپوش عایق مناسب با فشار الکتریسیته و سایر شرایط موجوده (رطوبت و گرما، ضربه و سایدگی و غیره) بوده و روی اصول فنی نصب و حتی الامکان در لوله و یا کانال قرار گرفته باشند. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۸، ماده ۳۸: سیم های پل گردان، جراثقال و سایر سیم هایی را که نمی توان عایق نمود باید طوری در حفاظ قرار داد که از اتصال احتمالی جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۳۹، ماده ۳۹: در کارگاه هایی که مواد منفجره و یا گازهای قابل احتراق و مواد قابل اشتعال تولید می شود بایستی اتصالاتی برقی به نحوی باشند که ایجاد جرقه ننمایند و از موتورهایی که طبق اصول فنی برای این قبیل کارها ساخته شده استفاده شود. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها
- ۴۰، ماده ۴۰: کلیه ماشین آلات و دستگاه هایی که احتمال تولید الکتریسیته ساکن دارد باید اتصال زمین مؤثر داشته باشند تا از تراکم بارهای الکتریسیته ساکن روی آنها جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۱، ماده ۴۱: در محیطی که مواد قابل اشتعال و یا قابل انفجار (گازها، گرد و غبار، بخارات قابل انفجار، مایعات قابل اشتعال و غیره) وجود دارد علاوه بر اتصال زمین باید به وسایل مطمئن دیگری نیز از تراکم بارهای الکتریسیته ساکن جلوگیری نمود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۲، ماده ۴۲: در کلیه کارگاه ها کارفرما مکلف است آب آشامیدنی گوارا و سالم به مقدار کافی در مخازن سرپسته و محفوظ که طبق اصول بهداشت ساخت و نگهداری شود در دسترس کارگران بگذارد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۳، ماده ۴۳: به کارگرانی که در گرمای زیاد برای مدت مدیدی کار می کنند باید قرصهای نمک طعام داده شود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۴، ماده ۴۴: استفاده از لیوان عمومی برای آشامیدن آب ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۵، ماده ۴۵: محلهای کار و سالنهای کار، راهروها، انبارها و سایر قسمت های دیگر کارگاه باید طبق اصول بهداشت نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۶، ماده ۴۶: دیوارها سقف پنجره ها و درها و شیشه ها باید پاکیزه بوده و بی عیب نگهداشته شوند کف سالنها باید پاکیزه بوده و در حدود امکان تر و لغزنده نباشد. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۷، ماده ۴۷: جارو و نظافت کردن تا جایی که امکان دارد باید در فواصل نوبتهای کار انجام شده و به ترتیبی صورت گیرد که از انتشار گرد و غبار جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۸، ماده ۴۸: انداختن آب دهان و بینی روی زمین و دیوار و راه پله ممنوع است و در هر محل کار باید به تعداد کافی ظروف مخصوصی برای ریختن زباله و ظروف دیگری برای انداختن اخلاط موجود باشد. این ظروف باید قابل پاک کردن بوده و در شرایط مناسب بهداشتی نگهداری و گندزدایی شوند. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۴۹، ماده ۴۹: فاضلاب و سایر فضولات کارخانجات باید به وسیله مجاری فاضلاب به چاه ها و یا حوضچه های تصفیه ریخته شود و این مجاری باید با مصالح غیر قابل نفوذ ساخته شده و قطر داخلی و شیب آنها طوری باشد که به سهولت فاضلاب را به چاه ها و یا حوضچه های تصفیه هدایت نماید. در محلهایی که شیب کافی وجود ندارد به وسایل مکانیکی بایستی این منظور تأمین گردد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۰، ماده ۵۰: در کارگاه هایی که فضولات حاصله ممکن است موجب مسمومیت یا بیماری گردد باید فضولات مزبور با عملیات فیزیکی یا شیمیایی در حوضچه های مخصوص تصفیه گردد در هر حال در دفع فضولات باید از نظر حفظ سلامت و بهداشت و جلوگیری از خطرات ممکنه دقت و پیش بینی های لازمه بعمل آید. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۱، ماده ۵۱: مواد اولیه و محصول کارگاه باید طوری در داخل انبارها و یا کارگاه گذارده شود که عبور و مرور کارگران و در صورت اقتضا وسایل نقلیه به راحتی ممکن باشد و ضمناً مواد مزبور باید طوری چیده شود که خطر سقوط و بروز سوانح وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۲، ماده ۵۲: هر کارگاه باید دارای تعداد کافی مستراح مردانه و زنانه به طور مجزا باشد ساختمان مستراح باید طوری باشد که بوی عفونت آن به وسیله هواکش به خارج منتقل گردد و آبی که در آن استعمال می شود از شیر برداشته شود. برای هر ۲۵ کارگر حداقل باید یک مستراح وجود داشته باشد و در هر مستراح یک آفتابه گذاشته شود شستشو و گندزدایی مرتب مستراح ها الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۳، ماده ۵۳: هر کارگاه باید دارای تعداد کافی روشویی یا شیر باشد روشویی ها باید طوری ساخته شود که طبق اصول بهداشتی قابل استفاده و قابل پاک کردن باشد. برای هر ۲۰ نفر کارگر حداقل باید یک روشویی وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۴، ماده ۵۴: کارفرما مکلف است برای تأمین نظافت کارگران به مقدار کافی صابون در اختیار آنان گذارده و وسایل خشک کردن دست و روی کارگران را تأمین نماید. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۵، ماده ۵۵ : در کارگاه هایی که پوست بدن کارگران در معرض مواد سمی یا عفونی یا محرک یا مواد کثیف و گرد و غبار بوده و همچنین در کارگاه هایی که کارگران در گرمای زیاد کار می کنند کارفرما مکلف است برای هر شش نفر کارگری که در یک زمان کار خود را ترک می کنند حداقل یک دوش با آب گرم و سرد تهیه نماید و محل روش ها باید با مراقبت کامل نظیف و گندزدایی شود. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۶، ماده ۵۶ : در هر کارگاه باید اطاقی با وسعت کافی و قفسه های انفرادی برای تعویض و گذاردن لباس شخصی کارگران اختصاص یابد. اطاق مزبور و قفسه های آن باید مرتباً تهویه و گندزدایی و پاکیزه شود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۷، ماده ۵۷ : هر کارگاه که کارگران آن در همان جا غذا صرف می نمایند باید دارای محل مخصوصی با وسعت کافی و تعداد لازم میز و نیمکت برای عدهای که در یک موقع غذا میخورند باشد. محل غذاخوری باید دارای روشنایی کافی بوده و پیوسته طبق اصول بهداشتی پاکیزه نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۸، ماده ۵۸ : ظروف غذاخوری باید همیشه پاک و عاری از هر گونه آلودگی باشد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۵۹، ماده ۵۹ : کارکنان محل غذاخوری باید دارای روپوش تمیز بوده و نسبت به نظافت شخصی خود مراقبت کامل بنمایند و ماهی یک مرتبه معاینه پزشکی بشوند. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۰، ماده ۶۰ : کارگران قبل از ورود به محل غذاخوری باید دست و روی خود را با صابون بشویند و در صورتی که با مواد سمی یا عفونی و یا کثیف سروکار دارند لباس کار خود را تعویض نمایند. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۱، ماده ۶۱ : کارفرما موظف است در هر سال دو دست لباس کار مجاناً در اختیار هر کارگر بگذارد. لباس کار باید مناسب با نوع کار باشد و طوری تهیه شود که کارگر بتواند به راحتی و وظائف خود را انجام دهد و موجب بروز سوانح نگردد. تبصره - به کارگران زن علاوه بر لباس کار باید سربند نیز داده شود. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۲، ماده ۶۲ : به کارگرانی که با مواد شیمیایی کار می کنند باید علاوه بر لباس کار، بر حسب نوع کار وسایل استحضایی لازم از قبیل پیش بند و کفش و دستکش مخصوص و عینک و غیره که آنان را از آسیب مواد مزبور مصون دارد، داده شود. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۳، ماده ۶۳ : به کارگرانی که در مجاورت کوره های ذوب فلز و آهنگری کار می کنند باید لباس یا پیش بند نسوز و نقاب یا عینک و به کارگرانی که مستقیماً با مواد گداخته کار می کنند علاوه بر وسایل فوق دستکش و کفش نسوز داده شود. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۴، ماده ۶۴ : برای سیم کشی و هر نوع کار دیگر در ارتفاعات مانند دیوارها و پایه های بلند و به طور کلی هر محلی که امکان تعبیه وسایل حفاظتی برای جلوگیری از سقوط کارگر مقدور نباشد باید به کارگران کمربند اطمینان داده شود. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۵، ماده ۶۵ : لباس کارگرانی که با مواد سمی کار می کنند باید در محل مخصوصی جدا از محل لباسکن عمومی نگاهداری و به ترتیبی شستشو شود که کارگران را از آسیب نفوذ سم مصون بدارد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۶، ماده ۶۶ : برای کارگرانی که موقع کار در معرض سقوط اجسام قرار دارند باید کفش حفاظتی و کلاه مخصوص حفاظتی از فلز و یا ماده سخت دیگری که قابل اطمینان باشد تهیه شود. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۰۱۰۶۷، ماده ۶۷ : کارفرما مکلف است مراقبت نماید کارگرانی که در نزدیکی قسمت های گردنده ماشین آلات مشغول کار میباشند. موهای خود را کوتاه نموده و یا به وسیله سربند نگهداری نمایند. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۶۸، ماده ۶۸: در مواردی که نوع کار طوری است که خطراتی برای چشم کارگران وجود دارد از قبیل سمباده و جوشکاری و ماشین های تراش و نظائر آن کارفرما مکلف است عینک های مخصوص مناسب با کار در دسترس کارگران بگذارد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۶۹، ماده ۶۹: کارفرما مکلف است به کارگرانی که روی شبکه تحت فشار برق کار می کنند و در معرض خطر برق زدگی هستند علاوه بر ابزار مخصوص دستکش و کفش و کلاه مخصوص عایق الکتریسیته بدهد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۰، ماده ۷۰: در مواردی که جلوگیری از انتشار گرد و غبار و مواد شیمیایی و یا تهویه محیط آلوده به مواد مزبور از لحاظ فنی ممکن نباشد کارفرما موظف است ماسک و یا وسایل استحضافی متناسب دیگری تهیه و در اختیار کارگر مربوطه قرار دهد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۱، ماده ۷۱: در محیطهای مرطوب و در مورد کارهایی که در آب انجام می شود کارفرما باید به تناسب نوع کار کفش یا چکمه های لاستیکی و در صورت لزوم دستکشهای غیر قابل نفوذ تهیه و در دسترس کارگران بگذارد. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۲، ماده ۷۲: به کارگرانی که با اشیاء و مواد برنده (از قبیل اوراق فلزی و جامهای شیشه و خرده شیشه و غیره) کار می کنند باید دستکشهای متناسب با نوع کار داده شود. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۳، ماده ۷۳: کارفرما مکلف است به وسیله مسئولین فنی خود کلیه وسایل استحضافی را مرتباً بازرسی و در صورت لزوم تعمیر و یا تعویض نماید تا پیوسته وسایل مزبور برای تامین حفاظت کارگران آماده باشد. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۴، ماده ۷۴: کارفرما مکلف است مراقبت نماید که کارگران مرتباً از وسایل استحضافی که به وسیله او تهیه و در اختیار آنان گذاشته شده استفاده نمایند. عدم استفاده از وسایل مزبور قصور در انجام وظیفه محسوب می شود. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۵، ماده ۷۵: کارفرما مکلف است در صورت امکان مرکزی برای استفاده فوری بیماران یا اشخاص آسیب دیده تحت نظر یک یا چند پزشک یا پزشکیار تاسیس نماید و در صورت عدم امکان باید یک یا چند قفسه محتوی داروها و لوازم کمکهای اولیه متناسب با تعداد کارگران و نوع خطرات کارگاه در نقاطی که دسترسی فوری به آنها برای کارگران میسر باشد ایجاد نماید. مراکز کمکهای اولیه و محل نصب قفسه ها باید به وسیله علائم مخصوص بصورتی مشخص باشد که کلیه کارگران از محل آن مطلع باشند. کارفرمایانی که کارگران آنان مشمول مقررات بیمه های اجتماعی میباشند می توانند در صورت وقوع حادثه ناشی از کار یا بیماری حرفه ای هزینه انجام کمکهای اولیه را طبق ماده ۸۵ لایحه قانونی بیمه های اجتماعی کارگران از سازمان بیمه های اجتماعی کارگران دریافت نمایند. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۶، ماده ۷۶: در کارگاه هایی که به سبب نوع کار احتمال مخاطرات مهم از قبیل خفگی و برقزدگی و امثال آنها وجود دارد کارفرما مکلف است برای نجات کارگر آسیب دیده پیش بینی های لازم را بنماید. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۷، ماده ۷۷: کارفرما مکلف است به محض اطلاع از ابتلا یکی از کارگران به امراض واگیر مراتب را به اولین پست وزارت بهداشتی و همچنین به سازمان بیمه های اجتماعی کارگران اطلاع دهد. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۸، ماده ۷۸: کارفرما مکلف است دستورات بهداشتی مربوط به کارگاه خود و همچنین دستورات بهداشتی مربوط به امراض واگیر و امراضی که به صورت همه گیری در آمده است برای اطلاع کارگران در محلهای مناسب نصب نماید. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۱۰۷۹، ماده ۷۹: کارفرما موظف است آمار بیماران و حادثه دیدگان خود را در آخر هر ماه به ادارات کار محل ارسال دارد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاه ها

۲۰۰۰، (۲) آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها، *

۰۲۰۰۱، ماده ۱: به استناد ماده ۴۸ قانون کار مصوب سال ۱۳۳۸ مجلسین شورای ملی و سنا شخصیهای حقیقی یا حقوقی که بخواهند کارگاه جدیدی احداث نمایند و یا کارگاه های موجود خود را توسعه دهند مکلف اند قبل از شروع بکار برنامه و نقشه های ساختمانی و طرحهای مورد نظر را با توجه به مقررات این آیین نامه تهیه و برای تصویب به وزارت کار ارسال دارند. شروع ساختمان محللهای مورد نظر و همچنین بهره برداری از کارگاه های مزبور منوط به اجازه کتبی وزارت کار خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۲، ماده ۲: کلیه ساختمان های دائمی و موقتی و موسساتی که مشمول مقررات قانون کار میباشند باید از نقطه نظر ساختمانی واجد استحکام کامل بوده و در محاسبه پایه و سقف و کنها رعایت نکات زیر بشود. الف - تحمل فشار ناشی از حداکثر بارها و اشیاء ثابت و متحرک. ب - تحمل فشار ناشی از ریزش برف - باران - یخبندان - باد و طوفان. ج - تحمل فشار ناشی از بارهای معلق. برای رسیدگی باین منظور بایستی خلاصه محاسبات فنی ضمیمه نقشه ها تسلیمی باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۳، ماده ۳: اطاق ها و محل کار دائم باید لااقل ۳ متر از کف تا سقف ارتفاع داشته و فضای آن باید برای حداکثر اشخاصی که در آن محل کار می کنند برای هر نفر ۱۲ مترمکعب کمتر نباشد. تبصره ۱- در محاسبه متر مکعب فضا حجم اشغال شده بابت اثاثیه و ماشین آلات و مواد و لوازم چیزی کسر نمیگردد. تبصره ۲- در ساختمان هایی که ارتفاع هر طبقه از فضای کار از ۴ متر متجاوز باشد برای محاسبه حجم لازم فقط تا ارتفاع ۴ متر منظور و محاسبه میگردد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۴، ماده ۴: در فضای کارگاه نصب ماشین آلات و یا قرار دادن اشیاء و محصولات نباید مزاحمتی برای عبور و مرور و یا کار کارگران ایجاد نماید. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۵، ماده ۵: در اطراف هر یک از دستگاه های ماشین یا واحدهای کار باید فضای کافی منظور داشت تا کارگران بتوانند به راحتی برای انجام کارهای عادی رفت و آمد نموده و در صورت لزوم اصلاحات و تعمیرات و نقل و انتقال مواد مصرفی یا تولیدی را انجام دهند. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۶، ماده ۶: کف اتاقها و قسمت هایی که محل عبور کارگران بوده و یا برای حمل و نقل مواد تخصیص داده شده بایستی صاف و هموار بوده و عاری از حفره و سوراخ، تراشه های چوب، برآمدگی ناشی از پوشش بی تناسب مجاری، میخ و پیچ و مهره و لوله، دریچه یا برآمدگی و برجستگی و هر گونه موانعی باشد که ممکن است موجب گیر کردن و یا لغزیدن اشخاص گردد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۷، ماده ۷: کف اتاقها و راهروها و پیاده روها نباید در شرایط عادی هیچ گونه لغزندگی داشته و یا از مصالحی ساخته و یا از موادی اندود شده باشد که در نتیجه رفت و آمد ایجاد ناراحتی و گردخاک و ساییدگی و در نتیجه لغزیدگی ایجاد شود. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۸، ماده ۸: در محل کار و مکانهایی که دستگاه های متعددی قرار دارد بایستی به وسیله خط کشی با رنگ مشخص در دو طرف راه اصلی و راه های فرعی را مشخص نموده و حتی محل قرار دادن مواد خام و مواد تولیدی به وسیله این خطوط معین گردد تا محللهای رفت و آمد، حملونقل مواد همچنین جهت حرکت اصلی با علامتگذاری روی زمین معلوم و روشن باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۰۹، ماده ۹: کف کارگاه ها بایستی قابل شستشو بوده و در مواردی که نوع کار موجب ریخته شدن آب در کف گردد بایستی شیب کافی داشته باشد که آبها را به سمت مجاری فاضلاب هدایت نماید. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۱۰، ماده ۱۰: پلکانها و اطراف محل ورود و خروج آسانسور و نقاط مشابه که لغزندگی آنها موجب مخاطرات بیشتری نسبت به سایر جاها خواهد بود باید از مصالح غیر لغزنده ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۱۱، ماده ۱۱: در نقاطی که از نردبان استفاده می شود انتهای فوقانی آن در هر قسمت که قرار گیرد باید به وسیله نرده های متحرک حفاظت شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۰۲۰۱۲، ماده ۱۲: در هر طبقه از ساختمان پرتگاه های راه پله ها در هر طرفی که غیر مسدود باشد به استثنای قسمت ورود به پلکان باید به وسیله نرده های دائمی کاملاً محفوظ گردد. مدخل پلکانهایی که کمتر مورد نظر رفت و آمد هستند باید به وسیله نرده های متحرک مسدود شوند. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۳، ماده ۱۳: دریچه ها و مدخلهایی که در کف کارگاه باز میشوند باید به وسایل زیر محفوظ شوند. الف - نرده های متحرک که فقط دو طرف آن آستانه داشته باشد. ب - نرده های دائمی که تمام اطراف باز آن دارای آستانه باشد. پ - دریچه های لولادار به همان کیفیت که در مورد مدخل پلکانهای فرعی در ماده ۱۲ ذکر شد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۴، ماده ۱۴: مدخلهای فردی (مانند حوضچه ها و آدم روها) بایستی به وسیله دریچه های بدون لولا که استحکام کافی دارند پوشش شده، دستگیره آنها بدون برآمدگی باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۵، ماده ۱۵: در مواقعی که پوششهای مندرج در ماده ۱۳ بر حسب ضرورت برای مدت کوتاهی در جای خود قرار نگرفته باشد بایستی کلیه این مدخل ها به وسیله اشخاص تحت مراقبت قرار گرفته و یا این که به وسیله نرده های قابل حمل یا دستی و در شب به وسیله نصب چراغ خطر که موقتاً در اطراف حوضچه قرار خواهند گرفت محفوظ شوند. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۶، ماده ۱۶: حفره هایی که در کف قرار دارند و به واسطه وجود ماشین آلات ثابت یا تجهیزات یا دیوار احتمال قدم گذاردن اتفاقی و ناگهانی اشخاص به آنها نمیرود بایستی به وسیله پوششهایی که فقط اطراف آنها از ۲/۵ سانتی متر بیشتر درز نداشته باشد حفاظت شود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۷، ماده ۱۷: کلیه دهانه های قائم به بلندی کمتر از یک متر از سطح محل کار که ارتفاع آنها حداقل ۷۵ سانتی متر و عرضشان ۴۵ سانتی متر بوده و پرتگاه آنها بیش از ۲ متر عمق داشته باشد بایستی به طور مطمئن به وسیله نرده های ثابت یا متحرک یا دریچه مسدود و محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۸، ماده ۱۸: اقسام مختلف دهانه های قائم به هر عرض که باشد و دو متر یا بیشتر از طرف خارج پرتگاه داشته باشد باید به وسیله نرده های آستانه دار یا شبکه فلزی که چشمه های آن از ۲/۵ سانتی متر بیشتر نبوده و تا ۵۰ کیلوگرم فشار افقی را تحمل نماید محفوظ شوند. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۱۹، ماده ۱۹: کلیه نرده ها بایستی از چوب، لوله آهنهای پروفیل یا مصالح دیگری که استحکام کافی داشته باشد ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۲۰، ماده ۲۰: ارتفاع نرده ها باید لااقل ۹۰ سانتی متر از کف باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۲۱، ماده ۲۱: نرده ها باید در فواصل حداکثر ۲ متر دارای پایه و کلافهای عمودی و افقی بوده و پس از تکمیل میله فوقانی آن تحمل لااقل ۱۰۰ کیلوگرم فشار را در هر جهت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۲۲، ماده ۲۲: برای این که نرده های مورد بحث از نقطه نظر ساختمانی واجد شرایط مذکور در ماده فوق باشند باید با خصوصیات ذیل مطابقت کنند. الف - نرده های چوبی - لبه های فوقانی و پایه ها به ضخامت حداقل ۷×۵ سانتی متر و کلافهای فاصل وسطی به ابعاد ۵×۵ سانتی متر یا ۱۰×۲/۵ سانتی متر کلیه قطعات متشکله نرده باید عموماً صاف و هموار و عاری از گره های بزرگ و تراشه و شکستگی و ترک یا میخ و امثال آن باشد. ب - نرده های لولهای - لبه های فوقانی و پایه ها از لوله فلزی شماره ۴ و لوله های فاصل یا وسطی حداقل شماره ۲/۵ باشند. ج - نرده های پروفیل - قسمت های نبشی لااقل به اندازه ۴۰×۴۰ میلی متر و کلاف های فاصل از نبشی ۳×۳۰×۳۰ میلی متر باشند. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۲۳، ماده ۲۳: نرده ها باید عموماً از مصالح سالم و بدون عیب ساخته شده و قسمت های تیز و برنده در آنها وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۲۴، ماده ۲۴: آستانه کلیه نرده های پلکانها باید لااقل ۱/۵ سانتی متر ارتفاع و ۲/۵ سانتی متر ضخامت داشته و از آهن، فولاد، یا مصالح ساختمانی با دوام دیگر ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۲۰۲۵، ماده ۲۵: آستانه را باید به طور مستحکم در جای خود به فاصلهای در حدود ۵ میلی متر از کف استوار ساخت. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۲۶، ماده ۲۶: کلیه پلکانها، سکوها، (پلاتفورم) و پاگردها باید استحکام کافی داشته و تحمل فشار و سنگینی بارهای عادی را داشته باشد (خلاصه محاسبات فنی باید ضمیمه نقشه جات تسلیمی باشد). عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۲۷، ماده ۲۷: پلکانها و سکوهایی که از مصالح مشبک ساخته شده اند ابعاد چشمه های آن نباید از ۲۵ میلی متر تجاوز نماید تا اشیاء متفرقه امکان سقوط از آن را نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۲۸، ماده ۲۸: عرض پلکانها به استثنای پلکانهای سرویس و یا امدادی نباید در هیچ مورد از ۹۰ سانتی متر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۲۹، ماده ۲۹: اختلاف سطح بین دو پاگرد نباید هیچ گاه از ۳/۷۰ متر تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۰، ماده ۳۰: پاگردهایی که در فواصل پلکانها قرار دارند باید وسعتی در حدود ۱/۱۰ متر در جهت پلکان یا بیشتر به تناسب عرض پلکان داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۱، ماده ۳۱: در تمام طول پلکانها یک فاصله عمودی آزاد در حدود قد انسان باید منظور شود این فاصله آزاد نباید کمتر از ۲/۲۰ متر از سطح هر پله به موازات دیوار پله باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۲، ماده ۳۲: غیر از پلکانهای سرویس و یا امدادی عرض هر پله بدون محاسبه حاشیه یا برآمدگی آن نباید از ۳۳ سانتی متر کمتر باشد و ارتفاع پله بین ۱۴ تا ۲۰ سانتی متر خواهد بود. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۳، ماده ۳۳: پله های یک پلکان باید دارای عرض مساوی و ارتفاع مساوی باشند. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۴، ماده ۳۴: کلیه پلکانها بایستی از طرف پرتگاه بوسیله نرده های مخصوص پلکان حفاظت شوند. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۵، ماده ۳۵: پلکان های محصور با عرض کمتر از ۱/۱۰ متر باید به وسیله یک نرده دستی که پایه های آن در دیوار کار گذاشته شده باشد در سمت راست از پایین به بالا مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۶، ماده ۳۶: پلکانهای با عرض بیش از ۱/۱۰ متر باید در سمت پرتگاه با یک نرده و در سمت بسته هم به وسیله نرده دستی طبق ماده ۳۵ مجهز گردند. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۷، ماده ۳۷: پلکانهایی که بیش از ۲/۲۵ متر عرض دارند بایستی علاوه بر نرده های کناری با یک نرده دستی میانه نیز مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۸، ماده ۳۸: کلیه نرده های پلکانها بایستی از مصالح ساختمانی محکم و بادوامی مانند چوب، لوله یا مصالح بنایی ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۳۹، ماده ۳۹: ارتفاع نرده های پلکان از لبه هر پله نبایستی از ۷۵ سانتی متر کمتر باشد و در صورتی که از این نرده ها به عنوان نرده های دستی استفاده شود بلندی آن نباید از ۸۵ سانتی متر تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۴۰، ماده ۴۰: نرده های دستی که پایه های آن به دیوار نصب می شود باید طوری ساخته شود که دست آزادانه بدون برخورد با موانعی اعم از رو کار یا کنار نرده حرکت کند حداکثر فاصله پایه ها از یکدیگر ۲ متر و بین نرده دستی و دیوار باید لااقل ۴ سانتی متر باز باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۲۰۴۱، ماده ۴۱: حداقل عرض پلکان سرویس و یا امدادی مانند پلکان های اتاق ماشین خانه یا دیگ بخار یا پلکان هایی که به سکوهایی سرویس اطراف ماشین آلات منتهی میشوند ۵۵ سانتی متر خواهد بود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۲، ماده ۴۲: شیب پلکان های سرویس نباید بیش از ۶۰ درجه باشد و عرض هر پله نباید کمتر از ۱۵ سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده

۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۳، ماده ۴۳: پلکانهای سرویس نباید به شکل مارپیچ یا پیچ و خم دار ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی

ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۴، ماده ۴۴: مدخل پنجره هایی که در پاگردهای پلکان باز می شود در صورتی که پهنای آنها بیش از ۳۰ سانتی متر و فاصله با سطح

پاگرد کمتر از ۹۰ سانتی متر باشد بایستی به وسیله نرده حفاظت شوند. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۵، ماده ۴۵: حداکثر شیب مجاز برای (راهروهای شیب دار) رامپ مورد استفاده افراد ۱۰ درجه است. این رامپها باید با کلیه شرایطی که

در مورد پلکانها منظور می شود از حیث ساختمان و عرض و نرده و غیره مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه و مقررات

حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۶، ماده ۴۶: کلیه اجزاء و قسمت های فلزی نردبان ها باید از فولاد، آهن و چدن، آهن ورق یا مواد مشابه ساخته شود. عدم رعایت ماده

۴۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۷، ماده ۴۷: نردبان های ثابت باید به قسمتی نصب شود که: الف- فاصله از سمت جلو نردبان به نزدیکترین جسم ثابت نباید از ۷۵ سانتی

متر کمتر باشد. ب- فاصله از سمت عقب نردبان به نزدیکترین جسم ثابت اقل از ۲۰ سانتی متر باشد. ج- از طرفین نردبان فضای آزادی لاقبل

۴۰ سانتی متر از محور نردبان در هر دو طرف وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۸، ماده ۴۸: در صورتی که از نردبان های ثابت برای صعود به ارتفاع بیش از ۹ متر استفاده شود نکات زیر باید رعایت گردد. الف -

ایجاد پاگردهایی حداکثر در فاصله هر ۹ متر یا کمتر از آن. ب- هر قطعه از نردبان حد فاصل بین دو پاگرد باید به نحوی قرار گیرد که در

امتداد قطعه قبلی نباشد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۴۹، ماده ۴۹: کلیه راهروها، معابر و سکوهای کار یا سطح اطاق ها و طبقاتی که اطرافشان باز است (و بیش از ۲ متر بالای سطح اطاق یا

زمین) قرار گرفته اند بایستی در سمت پرتگاه به وسیله نرده های استاندارد طبق مقررات مواد ۹ الی ۲۵ این آیین نامه محافظت و محصور

شوند. تبصره ۱- سکوهایی که برای بارگیری یا تخلیه بار اختصاص داده شده یا سکوهای کوچک که به موتورها و تجهیزات مشابه اختصاص

داشته و در آنها فضایی برای ایستادن اشخاص پیش بینی نشده باشد از مقررات این ماده مستثنی است. تبصره ۲- در مورد راهروهایی که برای

پر کردن مخازن و روغن کار اختصاص دارد نرده یک طرف را ممکن است در صورت لزوم حذف کرد مشروط به این که عرض راهرو کمتر

از ۵۵ سانتی متر نباشد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۰، ماده ۵۰: کلیه معابر و راهروها و سکوهایی که روی ماشین آلات و نوارهای متحرک قرار دارند باید از دو طرف به وسیله نرده های

استاندارد محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۱، ماده ۵۱: آسانسورها باید منطبق با اصول زیر باشد: الف) محاسبه فنی و مکانیکی صحیح و استفاده از مصالح مرغوب در ساختمان آن.

ب) فرسوده نبودن هیچیک از قسمت ها. بالابردن مصالح و افراد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۲، ماده ۵۲: قفسه آسانسورها باید در سراسر ارتفاع بسته بوده و راه دیگری به استثناء درها و پنجره ها و منافذ نور نداشته باشد. عدم

رعایت ماده ۵۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۳، ماده ۵۳: قفسه آسانسورهایی که در خارج ساختمان ها قرار دارد تا ارتفاع سه متر از هر طرف و از این ارتفاع به بالا سمتی که رو به

ساختمان قرار دارد و در تمام ارتفاع باید بسته باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۴، ماده ۵۴: دیواره قفسه آسانسور باید از یک تیغه سراسری و یا یک شبکه فلزی (توری یا میله ای) و یا نرده چوبی ساخته شده باشد. به

طور عادی اندازه روزنه های شبکه فلزی یا نرده چوبی نباید از ۵ سانتی متر در بعد کوچک خود بیشتر باشد. در جاهایی که امکان ایجاد خطر

از اتافک ها و وزنه های تعادل و درهای کشویی هست و روزنه های نامبرده نباید از ۱۲ میلی متر تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه و

مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۵ ماده ۵۵: لبه ها، تخته های کف اتاقک، نعل درگاه و چوبهایی که در کنار سطح تخلیه قفسه آسانسور قرار دارد و برجستگی آنها از ۲/۵ سانتی متر بیشتر است باید دارای سطح صاف و لبه های پخ باشد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها ۰۲۰۵۶ ماده ۵۶: در قفسه آسانسورها نباید هیچگونه سیم، طناب و یا لوله عبور داده شود مگر سیم ها و کابل هایی که برای به کار انداختن آسانسور لازم است. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۷ ماده ۵۷: کلیه سیم های برق بجز سیم های مخصوص برق اتاقک آسانسور باید در لوله های فلزی قرار داده شود مگر این که از نوع کابل مسلح باشد. بدیهی است کلیه دستگاه های برقی واقع در قفسه آسانسور یا در اتاقک باید به منظور جلوگیری از خطر اتصال بسته و محفوظ باشد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۸ ماده ۵۸: فواصل بین جدار اتاقک یا قفسه آسانسور و همچنین فاصله بین اتاقک و وزنه تعادل نباید از ۲۵ میلی متر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۵۹ ماده ۵۹: فاصله بین اتاقک و سکوی تخلیه برای آسانسورهایی که دارای ریل راهنما میباشد نباید از ۲۰ میلی متر کمتر و در هر صورت از ۴۰ میلی متر بیشتر باشد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۰ ماده ۶۰: فاصله پایین اتاقک هنگامی که روی ضربه گیرها قرار دارد تا کف قفسه آسانسور نباید از ۶۰ سانتی متر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۱ ماده ۶۱: در طبقه آخر فاصله بالای اتاقک با سقف قفسه آسانسور نباید در هیچ صورت کمتر از ۶۰ سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۲ ماده ۶۲: قفسه آسانسور باید دارای سقف محکم باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها ۰۲۰۶۳ ماده ۶۳: هر ۳۰ سانتی متر مربع در هر قسمت از کف اتاقک آسانسور باید تاب تحمل ۲۵۰ کیلوگرم بار متمرکز را داشته باشد. (از این محاسبه نباید در آن واحد برای سطح تمام کف استفاده نمود). عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۴ ماده ۶۴: درهای قفسه آسانسور جز در مواقع استفاده از آسانسور باید قفل باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۵ ماده ۶۵: درهای قفسه آسانسور باید دارای قفل ضامن دار باشد به نحوی که اتاقک پس از طی حداکثر ۷/۵ سانتیمتر از کف پاگردی که هم سطح آن قرار داشته بطور خودکار در را بسته نگاهدارد و همچنین تا موقعی که در باز است نباید برای اتاقک آسانسور امکان حرکت وجود داشته باشد درهای قفسه آسانسور در موقع نبودن اتاقک نباید جز با کلید مخصوص امدادی باز شود. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۶ ماده ۶۶: در هر طبقه یا پاگردی که اتاقک می ایستد محفظه آسانسور باید دارای درهای معمولی یا کشویی یا ترکیبی از این دو باشد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۷ ماده ۶۷: برای قفسه آسانسورهای بارکش باید درهای کشویی افقی یا قائم یا درهای کشویی و لولایی و یا ترکیبی از آنها تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۸ ماده ۶۸: بکاربردن درهایی که باز و بسته شدن آنها با حرکت اتاقک انجام میگیرد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۶۹ ماده ۶۹: در صورتی که درهای قفسه آسانسور چشمه دار باشد نباید عرض این چشمه ها از ۵ سانتیمتر تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۷۰ ماده ۷۰: درهای قفسه آسانسورهای بارکش که با نیروی دست کار میکنند باید دارای قفل های مکانیکی باشد که توسط اتاقک بکار انداخته شود. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۰۷۱ ماده ۷۱: درهای قفسه آسانسور در مواقعی که بسته است باید سراسر دهانه قفسه را از کف تا سقف ببوشاند. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۰۲۰۷۲، ماده ۷۲: اتاقک آسانسورهای برقی باید از همه طرف به استثناء دهانه های ضروری جهت ورود و خروج و بارگیری و بار اندازی بسته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۲ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۳، ماده ۷۳: بدنه اتاقک تا حداقل ارتفاع ۱/۲۰ متر از کف و همچنین سقف آن باید از مصالح محکم اعم از چوب یا فلز ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۷۳ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۴، ماده ۷۴: ممکن است که برای دیوارهای اتاقک از ارتفاع ۱/۲۰ متری به بالا از قطعات مشبک استفاده کرد مشروط بر اینکه عرض روزنه ها از ۲/۵ سانتیمتر تجاوز نکند. عدم رعایت ماده ۱۷۴ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۵، ماده ۷۵: سقف اتاقک های کاملاً بسته باید مجهز به دریچه خروجی امدادی بوده و از دو طرف یا لاقط از طرف داخل قابل باز شدن باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۵ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۶، ماده ۷۶: اتاقک آسانسورهایی که با نیروی دست کار می کنند باید از همه طرف به استثناء طرف خروجی و هواکش آن بسته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۶ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۷، ماده ۷۷: هر یکدهم متر مربع از هر قسمت سقف اتاقک ها باید تحمل صد کیلوگرم بار متمرکز را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۷ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۸، ماده ۷۸: اتاقک آسانسورهای برقی باید در داشته باشد، حذف در اتاقک در صورتی ممکن است که سطح داخلی قفسه آسانسور در مجاورت در اتاقک کاملاً صاف و بدون منفذ بوده و از طرفی سرعت آسانسور از ۱/۵ متر در ثانیه تجاوز نکند. عدم رعایت ماده ۱۷۸ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۷۹، ماده ۷۹: اتاقک کلیه آسانسورهای برقی باید دارای کلید برقی مخصوصی باشد تا از حرکت اتاقک مادامی که در بسته نیست جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۷۹ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۰، ماده ۸۰: اتاقک آسانسورهایی که با برق کار نمیکنند باید دارای وسایل حفاظتی مشابه آنچه در موارد قبل ذکر گردیده باشد. (آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها) عدم رعایت ماده ۸۰ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۱، ماده ۸۱: درهای کشویی اتاقک آسانسورهای برقی ممکن است به طرز زیر ساخته شود: الف - توپر و از تخته های محکم و یا شیشه و یا تخته های مشبک و غیر مشبک. ب - از شبکه و یا میله هایی که فواصل آن کمتر از ۱۲ میلیمتر باشد. ج - به صورت تاشو مشروط بر اینکه بعد منافذ آن از ۶۵ میلیمتر تجاوز نکند. عدم رعایت ماده ۸۱ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۲، ماده ۸۲: در اتاقک آسانسورها موقعی که بسته می شود باید تمام دهانه خروجی را پوشانند. عدم رعایت ماده ۸۲ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۳، ماده ۸۳: اتاقک آسانسورها باید دارای دستگاه اطمینانی که معمولاً به بدنه اتاقک نصب میگردد باشد این دستگاه اطمینان باید قدرت متوقف کردن و نگهداشتن اتاقک را با تمام ظرفیت آن در موارد سرعت غیر عادی و سقوط آزاد و یا رها شدن کابل ها را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۸۳ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۴، ماده ۸۴: دستگاه اطمینان اتاقک باید توسط تنظیم کننده های سرعت بکار افتد. تبصره - گیره یا دنده را نمی توان به عنوان دستگاه اطمینان تلقی نمود. عدم رعایت ماده ۸۴ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۵، ماده ۸۵: اتاقک آسانسورهای دستی باید به ترمزهای دستی که در جهت حرکت کار میکند مجهز باشد موقعی که ترمز مورد استفاده قرار میگیرد تا هنگامی که رها نشده باید در وضع (فصل) باقی بماند. عدم رعایت ماده ۸۵ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۶، ماده ۸۶: موقعی که آسانسور در ارتفاع بیش از ده متر کار میکند برای کنترل سرعت اتاقک در موقع پایین آمدن باید دستگاه تنظیم سرعت تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۸۶ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۷، ماده ۸۷: اتاقک آسانسورهای بارکش که ضمناً افراد را نیز حمل میکند و یا یک نفر متصدی در داخل آن بکار مشغول است باید طبق مشخصات آسانسورهای مخصوص حمل افراد ساخته شود. عدم رعایت ماده ۸۷ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۰۲۰۸۸، ماده ۸۸: آسانسورهای مخصوص حمل افراد به استثناء آنهایی که به وسیله کنترل خودکار بکار می افتد باید به وسیله یک متصدی آزموده بکار انداخته شوند. عدم رعایت ماده ۸۸ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۸۹، ماده ۸۹: اطاقک آسانسورهایی که برای حمل افراد بکار برده می شود و سرعتشان از ۴۵ متر در دقیقه بیشتر است (به استثناء آسانسورهای اتوماتیک) باید دارای فرمان برقی باشد. عدم رعایت ماده ۸۹ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۰، ماده ۹۰: فرمان آسانسورهای بارکش می تواند توسط کنترلهای خودکار یا دو دگمه ای و یا کلیدهای الکتریکی و یا کابل های دستی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۹۰ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۱، ماده ۹۱: دسته فرمان باید طوری باشد که پس از برداشتن دست متصدی فرمان بطور خودکار به حالت بسته برگردد. عدم رعایت ماده ۹۱ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۲، ماده ۹۲: فرمان چرخدار باید دارای علامت جهت حرکت اطاقک و یا تابلویی باشد که در آن با کلمات و یا علائم به سمت بالا - به سمت پایین و یا بی حرکت بطور واضح نشان داده شود. عدم رعایت ماده ۹۲ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۳، ماده ۹۳: در آسانسور با فرمان دستی باید کابل فرمان دارای ساچمه هایی باشد که حدود حرکت اطاقک را در هر طبقه معلوم کند. عدم رعایت ماده ۹۳ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۴، ماده ۹۴: کابل فرمان دستی باید دارای ضامنی باشد که حرکت دادن اطاقک را از طبقه دیگری غیر ممکن نماید. عدم رعایت ماده ۹۴ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۵، ماده ۹۵: آسانسورهای موتوری باید دارای کلیدهایی در بالاترین و پایین ترین نقاط قفسه آسانسور باشد تا اطاقک وقتی به اولین و یا آخرین طبقه میرسد به خودی خود متوقف شود. این کلیدها باید مستقل بوده و ارتباطی به دستگاه حرکت و یا فرمان اطاقک نداشته باشند. عدم رعایت ماده ۹۵ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۶، ماده ۹۶: داخل اطاقک آسانسورهای برقی باید برای مواقع خطر کلید قطع برق در نظر گرفته شود این کلید باید از دستگاه فرمان بکلی مجزا ولی در کنار آن قرار داشته باشد. عدم رعایت ماده ۹۶ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۷، ماده ۹۷: کلید قطع کننده دستی باید در موتورخانه دستگاه آسانسورهای برقی و یا در کنار موتور آسانسورهای موتوری در نظر گرفته شود. این قبیل کلیدها باید در محل قابل دید قرار داده شوند. عدم رعایت ماده ۹۷ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۸، ماده ۹۸: حد متوسط سرعت آسانسورهای موتوری بارکش که دارای متصدی نیست نباید از ۳۷/۵ متر در دقیقه تجاوز کند مگر در مورد آسانسورهای خودکار و یا آسانسورهایی که تحت نظر یک متصدی دائمی کار میکنند. عدم رعایت ماده ۹۸ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۰۹۹، ماده ۹۹: حد متوسط سرعت آسانسورهای برقی بارکش نباید از ۴۵ متر در دقیقه تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۹۹ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۰، ماده ۱۰۰: سرعت متوسط آسانسورهای بارکش تسمه ای یا زنجیری نباید از ۱۸ متر در دقیقه تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۱۰۰ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۱، ماده ۱۰۱: آسانسورهای بارکش دستی نباید در جایی که بیش از ۱۸ متر و یا ۴ طبقه ارتفاع دارد مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۲، ماده ۱۰۲: اطاقک آسانسورها باید هنگام کار به اندازه کافی روشن باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۳، ماده ۱۰۳: ریلهای راهنما - ضربه گیر و وزنه تعادل اطاقک آسانسورهای موتوری که برای ارتفاع بیش از ۳۰ متر و با سرعت سی متر در دقیقه در نظر گرفته شده است باید از فولاد یا مصالح مشابه دیگر ساخته شود. در مورد کارخانجات سازنده مواد شیمیایی یا مواد منفجره یا نظایر آنها در صورتی که وجود ریلهای راهنمای فولادی احتمالاً تولید خطر نماید بدون توجه به سرعت و ارتفاع ریلهای راهنما را می توان با شرایط مناسب و با رعایت احتیاطات لازم از چوب ساخت. عدم رعایت ماده ۱۰۳ این نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۰۲۱۰۴، ماده ۱۰۴: در داخل نودال قفسه آسانسورهای برقی باید ضربه گیرهایی در نظر گرفت که بتواند ضربه اطاقکی را که با ظرفیت کامل می افتد تحمل و دفع کند. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۵، ماده ۱۰۵: برای آسانسورهای مخصوص حمل افراد که سرعت آنها از ۶۰ متر در دقیقه کمتر است می توان ضربه گیرهای روغنی یا فیری و یا هوایی بکار برد ولی اگر سرعت از ۶۰ متر در دقیقه تجاوز نماید باید ضربه گیرها فقط از نوع روغنی باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۶، ماده ۱۰۶: در مورد آسانسورهای باری که سرعت آنها از ۱۵ متر در دقیقه کمتر است می شود از ضربه گیرهای توپر استفاده کرد اما چنانچه سرعت از ۱۵ متر در دقیقه تجاوز کند باید حتماً ضربه گیرهای ارتجاعی هوایی و یا روغنی در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۷، ماده ۱۰۷: ضربه گیرها باید طوری نصب شود که در پایین ترین ایستگاه (سطح تخلیه) موقعی که ضربه گیرها کاملاً فشرده و متراکم شده حداقل ۶۰ سانتیمتر بین پایین ترین نقطه اطاقک و ته گودال فاصله باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۸، ماده ۱۰۸: برای وزنه های تعادل نیز باید ضربه گیرهایی مشابه آنچه که برای اطاقکها مقرر گردیده تعبیه شود وزنه های تعادل اطاقک باید روی ریل و راهنما و یا داخل محفظه محکمی که عاری از برجستگی باشد حرکت کند. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۰۹، ماده ۱۰۹: محل حرکت وزنه های تعادل نیز باید در قفسه آسانسور قرار داده شود و در صورتی که کناره های قفسه باز باشد باید حداقل تا ارتفاع ۲/۱۵ متر از کف گودال اطراف قفسه آسانسور محصور و محفوظ باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۰، ماده ۱۱۰: در صورتی که محل حرکت اطاقک و وزنه های تعادل قفسه نداشته باشد باید آنرا محفوظ کرد. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۱، ماده ۱۱۱: در مورد آسانسورهای مخصوص حمل افراد یا بارکش باید حداقل دو کابل برای وزنه های تعادل و دو کابل برای بالا بردن اطاقک در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۲، ماده ۱۱۲: حداقل قطر هر نوع کابل ۱۲ میلیمتر است. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۳، ماده ۱۱۳: اتصال کابل ها باید بسیار محکم باشد برای این منظور بهتر است بسته ایی در داخل قرقره ها پیش بینی شود موقعی که اطاقک یا وزنه های تعادل حداکثر طول را پیمود باید حداقل دو دور از کابل های بالا برنده و تعادل هنوز دور قرقره ها باقیمانده باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۴، ماده ۱۱۴: تمام کابل ها باید دارای دستگاه تعادل باشد آسانسورهایی که دارای قرقره نیست باید به دستگاه متعادل کننده مجهز گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۵، ماده ۱۱۵: به استثناء آسانسورهای بارکش دستی اتصالی های بالای آسانسور باید روی تیرهای حمال و یا سقفی که محکم ساخته شده باشد (به طوریکه در ماده ۱۰۸ این آیین نامه مقرر شده) قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۶، ماده ۱۱۶: هیچیک از قسمت های مربوط به دستگاه حرکت دهنده نباید روی سقف قفسه آسانسور قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۷، ماده ۱۱۷: هیچیک از قسمت های مختلف آسانسور به استثناء ضربه گیرها نباید در کف قفسه آسانسور قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۱۸، ماده ۱۱۸: تمام قسمت های موتورخانه باید با رعایت آیین نامه حفاظتی ماشین آلات ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۰۲۱۱۹، ماده ۱۱۹: قرقره ها و ریلهای راهنما باید از چدن یا فولاد باشد. این قرقره ها باید دارای گلویی صیقلی شده با مقطع نیم دایره باشد بطوری که بازی بین کابل و گلوگاه مزبور از ۱/۶ میلیمتر تجاوز نکند. (آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها)، عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۰، ماده ۱۲۰: قطر قرقره نباید از ۴۰ برابر قطر کابل کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۱، ماده ۱۲۱: در آسانسورهای مخصوص حمل افراد نباید برای اتصال قرقره ها به فرمان اصلی آسانسور کلاچ بکار برده شود. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۲، ماده ۱۲۲: آسانسورهای حمل افراد یا بارکش باید مجهز به ترمزهایی باشد که بطور خودکار هنگامی که دستگاه فرمان در وضع "توقف است" عمل کند. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۳، ماده ۱۲۳: سیم های فرمان باید در کلیه مسیر از کابل ها و سیم تلفن و برق اطاقک بطوری که در ماده ۱۵ آیین نامه ذکر شده مجزا باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۴، ماده ۱۲۴: در کلیه ماشین ها و دستگاه های الکتریکی آسانسور باید یک اتصال زمین نیز پیش بینی شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۵، ماده ۱۲۵: در صورتی که بخواهند در آسانسورهای حمل افراد و بارکش دستی تغییراتی داده و آنرا موتوری نمایند باید طبق مقررات این آیین نامه عمل گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۶، ماده ۱۲۶: تمام قسمت های مختلف آسانسور باید به وسیله موسساتی که صلاحیت آنها مورد تایید وزارت کار باشد در فواصل کوتاه که بیشتر از سه ماه نباشد مورد بررسی دقیق قرار گیرد. تبصره - جریان بازدید قسمت های مختلف آسانسور با ذکر تاریخ و اقداماتی که برای رفع نقایص به عمل می آید باید در دفتر چه مخصوص ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۷، ماده ۱۲۷: اطاقک آسانسورهای حمل افراد باید زنگ امدادی و تلفن داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۸، ماده ۱۲۸: درون اطاقک آسانسورها عموماً باید تابلوهایی نصب گردد که حداکثر بار مجاز آسانسور را بطور واضح مشخص کند. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۲۹، ماده ۱۲۹: در کنار مدخل و همچنین داخل اطاقک آسانسورهای موتوری که استثنائاً برای حمل افراد بکار میرود و با مشخصات مربوطه به آسانسورهای مخصوص حمل افراد مطابقت دارد باید به وسیله تابلویی تصریح گردد که بکار انداختن آن جز وسیله متصدی مربوطه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۰، ماده ۱۳۰: برای کارگرانی که در خارج از سالنها در محوطه کارخانه و اطراف ساختمان ها (در فضای آزاد) مشغول کار هستند میبایستی حفاظ و سایبان پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۱، ماده ۱۳۱: قسمت های روباز داخل و اطراف کارخانه که عنوان حیاط دارد باید همیشه طوری ساخته شود که آب در کف آن نمانده و گل نشود و همیشه اوقات نظیف و تمیز باشد تا رفت و آمد به ساختمان های کارخانه و حمل و نقل مواد و تجهیزات مختلف از میان آنها به سهولت صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۲، ماده ۱۳۲: صحن کارخانه ها باید عموماً دارای مجاری فاضلاب باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۳، ماده ۱۳۳: چنانچه در صحن کارخانه گودالهایی مانند چاله، حفره و چاه و نهر و غیره وجود داشته باشد باید روی دهانه آنها با وسایل محکم و اطمینان بخش مستور گردیده یا اطراف آنها نرده محکمی نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۴، ماده ۱۳۴: معابر و پیاده روها و خط آهن های مخصوص کارخانه باید به قسمی احداث شده باشد که از هر گونه تقاطع خطرناک جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

- ۰۲۱۳۵، ماده ۱۳۵: کارگاه هایی که محصور نیستند باید درهای مخصوص برای وسائط نقلیه و خط آهن و عبور افراد داشته باشند، عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۶، ماده ۱۳۶: بین پیاده روها و راه عبور وسائط نقلیه و راه آهن باید فاصله کافی در نظر گرفته شود و ضمناً عرض پیاده روها به اندازه های باشد که در ساعت تراکم رفت و آمد برای کارگران ایجاد زحمت نشود. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۷، ماده ۱۳۷: برای رفت و آمد افراد باید پیاده روهایی بین نقاط مهم در کوتاهترین فاصله ساخته شود این قبیل معابر را نباید در زیر ناودانها احداث نمود که بر اثر ریزش آب در سطح آنها لغزندگی پیدا شود. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۸، ماده ۱۳۸: در محل تقاطع پیاده روها با خطوط آهن و راه های عبور وسائط نقلیه بایستی معبرهای هوایی یا زیرزمینی احداث گردد. مگر آنکه وزارت کار ایجاد آنرا لازم نداند. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۳۹، ماده ۱۳۹: در نقاطی که اشخاص بکار اشتغال دارند یا از آنها عبور می نماید باید در ساعات کار روشنایی کافی طبیعی یا مصنوعی تامین شده باشد این روشنایی باید در هر حال متناسب با نوع کار بوده و حتی امکان از روشنایی و نور طبیعی استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۰، ماده ۱۴۰: پنجره های سقفی و پنجره های معمولی باید به قسمی و به فواصلی نصب شود که نور بطور یکنواخت به محل کار بتابد. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۱، ماده ۱۴۱: در موارد ضروری برای جلوگیری از شدت تابش نور و پنجره های سقفی و پنجره های معمولی را باید با وسایل مناسبی مانند کرکره و پرده متحرک و نظائر آن مجهز نمود. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۲، ماده ۱۴۲: پنجره های سقفی و معمولی باید مرتباً تمیز گردند. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۳، ماده ۱۴۳: در محل هایی که نور طبیعی وجود ندارد و یا در نقاطی که نور طبیعی به قدر کافی ایجاد روشنایی نمیکند باید از نور مصنوعی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۴، ماده ۱۴۴: روشنایی باید بطور کلی یکنواخت بوده و از جهات مختلف بتابد تا از ایجاد سایه های تند جلوگیری شده و ضمناً باعث خیره شدن چشم نگردد. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۵، ماده ۱۴۵: در محل هایی که بطور موضعی احتیاج به نور شدیدی باشد علاوه بر نور کلی کارگاه نور اضافی در محل مورد نیاز طبق مفاد این آیین نامه تامین شود. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۶، ماده ۱۴۶: برای جلوگیری از خیره کردن چشم نور اضافی مذکور در ماده قبل باید به نحوی پوشیده شود که فقط محل مورد نظر را روشن نماید. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۷، ماده ۱۴۷: حداقل شدت نور در معابر خارجی اطراف کارگاه و همچنین در داخل محوطه ۲۰ لوکس است (لوکس واحد شدت نور و مساویست با شدت روشنایی یک شمع در فاصله یک متر). عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۸، ماده ۱۴۸: در موارد زیر حداقل شدت نور بایستی ۵۰ لوکس باشد. الف - در محل هایی که تشخیص جزییات در آن ضرورت ندارد از قبیل جابجا کردن ذغال سنگ و سنگ آهک و اشیاء مشابه آن. ب - راهروها - پلکانها - انبارهای کالا - انبارهای مخصوص اشیاء زمخت و حجیم. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۴۹، ماده ۱۴۹: در موارد زیر حداقل شدت نور بایستی ۱۰۰ لوکس باشد. الف - هنگامی که تشخیص جزییات تا حدی ضروری باشد مانند محل تولید محصولات نیمه تمام آهنی و فولادی - آسیا کردن غلات - آماده ساختن الیاف پنبه و سایر عملیات مقدماتی امور صنعتی. ب - در اطاق های ماشین و دیگ بخار - داخل اطاقک آسانسور برای حمل افراد و بار در قسمت های بسته بندی - در انبارهای اشیاء کم حجم و ظریف، در سالنهای توال و شستشو، در رختکنها و غیره. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۰، ماده ۱۵۰: در مواردی که تشخیص جزییات بطور متوسط ضرورت داشته باشد مانند سوار کردن اجزای معمولی ماشین و کارهای مربوط به بازرسی و معاینه فرآورده‌های عملیات مربوط به فرآورده‌های نساجی و چرمی با الوان روشن - تهیه کنسرو و بسته بندی گوشت - تراش چوب و الوار و امثال آن بایستی حداقل ۲۰۰ لوکس باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۱، ماده ۱۵۱: چنانچه تشخیص دقیق جزییات ضرورت داشته باشد مانند کارهای ماشینی بازرسی و معاینه معمولی پرداخت کردن چرم، بافندگی پنبه و پارچه های روشن پشمی امور اداری (در پشت میز) خواندن و نوشتن متناوب بایگانی و ارسال مراسلات و غیره حداقل شدت نور باید ۳۰۰ لوکس باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۲، ماده ۱۵۲: در صورتی که تشخیص بسیار دقیق جزییات الزام آور باشد از قبیل سوار کردن و اتصال اجزای ظریف ماشین، امور دقیق ماشینی، بازرسی کابل ها، تراش و صیقل شیشه و بلور، کارهای چوبی ظریف، بافندگی پارچه های تیره رنگ پشمی امور محاسباتی، دفتر داری و تحریرات تندنویسی، ماشین نویسی و نقشه کشی و سایر امور ممتد اداری بایستی حداقل شدت نور ۵۰۰ لوکس باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۳، ماده ۱۵۳: در مواردی که تشخیص جزییات بطور دقیقتر از آنچه در فوق گذشت ضرورت داشته باشد مانند سوار کردن و بازرسی دقیق ادوات و اسبابهای بسیار ظریف جواهر سازی، ساعت سازی، درجه بندی محصولات توتون، مقابله کردن اوراق چاپی در چاپخانه، چرخ کردن پارچههای تیره رنگ و نظائر آن حداقل شدت نور بایستی ۱۰۰۰ لوکس باشد. تبصره - حداقل شدتهای نوری که در موارد فوق تعیین شده در مواقعی است که چراغها و دستگاه های نور دهنده تحت شرایط عادی کار کند (نه در مواقعی که دستگاه های مزبور تازه نصب شده است از این رولازمست که شدت نور در آغاز کار در صورت مساعد بودن شرایط ۲۵ درصد و شرایط نامناسب (مواردی که نوع کار چراغها را کثیف میکند) ۵۰ درصد بیشتر در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۴، ماده ۱۵۴: در ساختمان هایی که ۲۵۰ نفر یا بیشتر بکار اشتغال داشته و فعالیت آنها تمام یا قسمتی از اوقات بعد از غروب تا قبل از طلوع آفتاب را فرا گیرد. کلیه معابر مهم، پلکانها، نقاط خروجی ساختمان، معابری که به آنها منتهی می شود باید از سیستم های روشنایی امدادی که همیشه در مدت شب آماده بکار بوده و در صورت قطع روشنایی اصلی می توان از آن استفاده نمود مجهز باشند. سیستم روشنایی امدادی باید حداقل ظرفیت تولید یک ساعت نیرو با شدت پنج لوکس را داشته و دارای منبع تولید نیرو و سیم کشی مستقل از شبکه عمومی باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۵، ماده ۱۵۵: در کلیه کارگاه ها باید پیوسته شرایط مساعدی از نظر تهویه (طبیعی یا مصنوعی) فراهم باشد هوای کافی و سالم با درجه حرارت و رطوبت مناسب برای افراد موجود بوده و نیز از تغییرات ناگهانی درجه حرارت جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۶، ماده ۱۵۶: هر نوع گرد و غبار، دود و گاز و بخارهای حاصله در کارگاه ها باید از همان وهله تولید تا جایی که امکان دارد به وسایل طبیعی والا به وسایل مصنوعی از محیط کار دور ساخت تا از آلودگی هوای کارگاه جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۷، ماده ۱۵۷: دستگاه های مولد حرارت که در محلهای کار قرار میگیرد باید دارای هواکش مناسب باشد به نحوی که گازهای حاصله از احتراق با هوای داخل کارگاه مخلوط نگردد. استفاده از اجاقها و بخاریهای بدون دودکش و امثال آن بکلی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۸، ماده ۱۵۸: در سالنها و اطاق های کارگاه ها باید همیشه حرارت و رطوبتی متناسب با نوع کار وجود داشته باشد و این حرارت باید قابل افزایش و کاهش باشد تا بتوان درجه رطوبت و حرارت را به تناسب کار و حرارت و یا رطوبت خارج تغییر داد. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۵۹، ماده ۱۵۹: در نقاطی که اختلاف درجه حرارت فصلی زیاد است باید سقف و بدنه های محل کار و در صورت اقتضا درها و پنجره ها به وسایل مقتضی مانند عایق بندی حرارتی سقفها، دیوارها و در صورت امکان کف ها و درها و پنجره های محل کار در مقابل حرارت یا برودت خارج مجهز شود. عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۶۰، ماده ۱۶۰: در کارگاه‌ها بایستی به وسایل مقتضی از قبیل نصب حایل‌های ثابت یا متحرک یا عایق کردن لوله‌های ناقل بخار یا آب داغ از تشعشعات شدید حرارتی جلوگیری شود. تبصره ۱- این عایق‌ها باید حتی الامکان از مواد نسوز ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۱، ماده ۱۶۱: در مواردی که از حرارت مرکزی استفاده می‌شود رادیاتورها و لوله‌های آب گرم باید به قسمی نصب شود که کارگران در نتیجه تشعشع حرارت یا جریان هوای گرم ناراحت نشوند. عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۲، ماده ۱۶۲: ارتفاع بنای کارگاه‌هایی که پس از اجرای این آیین‌نامه ساخته و یا تجدید بنا میشوند بسته به نوع ساختمان یا خطرات ناشی از آتش‌سوزی باید با جدول زیر مطابقت داشته باشد به استثنای بناهای چوبی (تندسوزی) که الزاماً فقط در یک طبقه ساخته می‌شود. (به جدول مربوطه (کد فایل) مراجعه شود) در این جدول طبقه هم کف زمین نیز جز طبقات محسوب گردیده است. عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۳، ماده ۱۶۳: چنانچه بناهای موجود کارخانه‌ها در کلیه طبقات با دستگاه‌های خودکار ضد آتش‌سوزی مجهز باشند حداکثر می‌توان اجازه داد که طبقات آنها از آنچه در جدول بالا تصریح شده یک طبقه بیشتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۴، ماده ۱۶۴: کلیه اعمالی که متضمن بروز انفجارها و خطرات ناشی از جرقه و شعله می‌شود باید در بناهایی جدا از بنای اصلی کارگاه انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۶۴ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۵، ماده ۱۶۵: حداقل عرض گذرهای بین ماشین‌آلات و تاسیسات و یا انبوه مواد در کارگاه‌ها ۶۰ سانتیمتر است. عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۶، ماده ۱۶۶: در صورت احتمال بروز مخاطرات از جانب ماشین‌آلات و همچنین در مواردی که اندازه و ابعاد قطعاتی که ساخته می‌شود و یا مقدار ضایعات و یا تاسیسات و یا انبوه مواد و اشیاء ایجاب نماید بایستی برای گذرهای داخلی عرض بیشتری منظور شود. عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۷، ماده ۱۶۷: چنانچه امکان دسترسی فوری به خروجیها نباشد در کارگاه بایستی راهروهای مشخص و همواری بدون بریدگی و برجستگی با حداقل ۱/۲۰ متر عرض وجود داشته باشد که مستقیماً به خروجیها مربوط می‌شود. عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۸، ماده ۱۶۸: در ابنیه مقاوم در برابر آتش‌سوزی که دو طبقه و یا بیشتر ارتفاع دارد بایستی کلیه پله‌ها و پاگردها (اصلی و فرعی) از مصالح مقاوم در برابر آتش‌سوزی ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۶۹، ماده ۱۶۹: بجز در موارد خاصی که استفاده از پله‌های روباز مجاز شناخته شده کلیه راه‌پله‌ها و پاگردهای اصلی یا قسمت‌هایی از طبقات که مورد استفاده افراد برای رفت و آمد از راه‌پله‌های داخلی قرار می‌گیرد بایستی با مصالح مقاوم در برابر آتش‌سوزی ساخته و حفاظت شود. عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۷۰، ماده ۱۷۰: راه‌پله‌های خارجی باید در برابر آتش‌سوزی و دود و باد محافظت و اطراف آن با مصالح مقاوم در برابر آتش‌سوزی پوشیده شود و حتماً راهی هم به بالکونهای خارجی بنا و راهروهای آن داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۷۱، ماده ۱۷۱: در ابنیه‌ای که در ساختمان آنها مصالح غیر مقاوم در برابر آتش‌سوزی بکار رفته و بیش از دو طبقه ارتفاع دارد و شیب بام آنها کمتر از یک بر چهار است حتماً بایستی یک راه‌پله برای ارتباط به بام در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

۰۲۱۷۲، ماده ۱۷۲: کلیه راه‌پله‌ها باید مستقیماً یا از طریق یک حیاط خلوت یا راهروی مقاوم در برابر آتش‌سوزی به فضای خارج یا خیابان راه داشته باشد عرض این راهروها با توجه به مواد ۱۷۴ و ۱۷۷ باید دست کم به اندازه مجموع حداقل مجاز عرض کلیه خروجی‌هایی که به آنها مربوط می‌شود باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین‌نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه‌ها

- ۰۲۱۷۳، ماده ۱۷۳: بر روی بالکانهایی که به منظور خروجی مورد استفاده قرار میگیرد باید بطور وضوح جهت خروج به طرف فضای آزاد مشخص شود. عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۷۴، ماده ۱۷۴: تعداد و وضع درهای خروجی باید طوری باشد که کلیه افراد بتوانند در موقع خطر محل کار را بلافاصله و با اطمینان کامل ترک کنند. حداقل عرض درهای خروجی ۱/۲۰ متر است. عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۷۵، ماده ۱۷۵: فاصله بین محل کار تا در خروجی انتهایی یا تا راه پله مقاوم در برابر آتش سوزی مصون از دود یا تا درهایی که به راهروهای امن ارتباط دارد نباید از اندازه های زیر تجاوز کند. الف - در مورد بناهای خطرناک ۱۵۰ متر. ب - در مورد بناهای کم خطر یا عادی ۳۰۰ متر. عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۷۶، ماده ۱۷۶: فواصل بالا را در کارگاهی که با آب پاش خودکار مجهز باشند و یا خطرات ناشی از آتش گرفتن احتمالی اشیاء باشد می توان زیاده تر و یا کمتر نمود. عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۷۷، ماده ۱۷۷: برای جلوگیری از ازدحام در کارگاه هایی که تعداد افراد آن از ۵۰ نفر بیشتر باشد باید نسبت به تعداد اضافی افراد درب خروجی انتهایی عریضتر یا درب خروجی اضافی تعبیه گردد. با توجه به اینکه خروج افراد به صورت پشت سرهم (ستون) همیشه رجحان دارد بنابراین اضافه عرض گذرگاه بایستی مضربی از ۶۰ سانتیمتر باشد. عرض هر کدام از گذرگاه ها باید طوری در نظر گرفته شود که عبور افراد بدون اشکال ممکن باشد. تبصره - اضافه عرض هر درب خروجی انتهایی با ضریب ۶۰ سانتیمتر باید محاسبه شود. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۷۸، ماده ۱۷۸: در گذرگاه های افقی نباید هیچگونه پله یا اختلاف سطح ناگهانی وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۷۹، ماده ۱۷۹: در صورت وجود اختلاف ارتفاع این دو گذرگاه بایستی برای اتصال آنها حتماً از سطح شیب دار (رامپ) استفاده شود و در محل شروع رامپ مخصوصاً نقطه مرتفع آن علامت مخصوص نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۰، ماده ۱۸۰: در پاگرد راه پله ها و دیواره های داخلی گذرگاه هایی که برای خروج در مواقع آتش سوزی اختصاص دارد باید درهای مقاوم در برابر آتش سوزی که به فنرهای کمپرسی مجهز است نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۱، ماده ۱۸۱: درهای خروجی انتهایی مقاوم در برابر آتش سوزی باید دارای لولای دو طرفه باشد چنانچه استفاده از لولای دو طرفه عملاً مناسب نباشد ممکن است اجازه داده شود که از درهای کشویی افقی استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۲، ماده ۱۸۲: در مورد درهای مقاوم در برابر آتش سوزی استفاده از درهای کشویی قائم و درهای کرکره ای و درهای گردان مجاز نیست. (آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها) عدم رعایت ماده ۱۸۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۳، ماده ۱۸۳: جهت باز شدن کلیه درهایی که به راهروها و سرسراها ارتباط دارند باید به سمت خروج از ساختمان بوده و واجد علامت باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۴، ماده ۱۸۴: درهایی که از اطاق به راهرو و سرسرا باز می شود باید طوری در نظر گرفته باشد که برای حرکت جمعیت مانعی ایجاد ننماید. عدم رعایت ماده ۱۸۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۵، ماده ۱۸۵: پشت درهایی که به راه پله ها باز می شود نباید بلافاصله پله وجود داشته باشد. قرار گرفتن پاگردی که عرض آن لااقل به اندازه عرض در باشد در پشت اینگونه درها الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۸۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها
- ۰۲۱۸۶، ماده ۱۸۶: عرض درهای خروجی انتهایی راه پله ها نباید از عرض پله ها کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۸۷، ماده ۱۸۷: فاصله درهای خروجی طبقه هم سطح زمین نباید بیشتر از ۴۵ متر و عرض آنها نباید از ۱/۲۰ متر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۸۸، ماده ۱۸۸: هر یک از درهای خروجی باید مشخص و قابل دید باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۸۹، ماده ۱۸۹: درهایی که برای ارتباط به داخل یا خارج بنای کارخانجات یا طبقات آنها در نظر گرفته شده در ساعات کار به هیچ وجه نباید با قفل یا کتو و غیره بسته شود. عدم رعایت ماده ۱۸۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۹۰، ماده ۱۹۰: با اینکه آسانسورها بطور کلی نباید به عنوان خروجی به حساب آید معذالک قفسه کلیه آسانسورهای مخصوص حمل افراد باید سراسر با مصالح مقاوم در برابر آتش سوزی ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۹۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۹۱، ماده ۱۹۱: قفسه آسانسورها نباید با قفسه پله ها توأم باشد مگر آنکه دیواره های آن با مصالح مقاوم در برابر آتش سوزی ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۲۱۹۲، ماده ۱۹۲: درهای خروجی و گذرگاه ها باید بطور ساده و با علایم واضح که راه خروج را نشان دهنده مشخص شود، در کارگاه هایی که تعداد کارگران آن ۲۵۰ نفر بیشتر است و ساعت کار در طول شب ادامه داشته باشد علایم فوق باید الکتریکی و به جریان برق فوق العاده (همانطور که در ماده ۱۵۴ تشریح گردید) مرتبط باشد تا در صورت قطع جریان عمومی برق استفاده از آنها امکانپذیر باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها

۰۳۰۰۰، (۳) آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها، *

۰۳۰۰۱، ماده ۱: به طور کلی در بالابرها نکات زیر باید رعایت شود. الف - قسمت های مختلف بدنه و وسایل انتقال نیرو و سایر لوازم دارای استقامت کامل مکانیکی بوده و از جنس مرغوب ساخته شده و مقاومت مکانیکی آنها به تصویب مقام صلاحیت دار رسیده باشد. ب - دستگاه باید در همه حال (چه در موقع کار و چه در توقف) بازدید و نگهداری شده و در تعمیر آن دقت کافی مبذول گردد. ج - هر روز توسط متصدی دستگاه مورد بازدید قرار گرفته و حداقل هفته ای یک بار به وسیله متخصص مربوطه که مسئولیت کلی و فنی آن را به عهده دارد دقیقاً بازرسی شود. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۲، ماده ۲: حداکثر ظرفیت مجاز بالابر باید از طرف کارخانه سازنده به طور مشخص و خوانا در روی هر دستگاه نوشته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۳، ماده ۳: در تمام بالابرها بلند کردن بار بیش از ظرفیت مجاز ممنوع است مگر هنگام آزمایش دستگاه. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۴، ماده ۴: همیشه بایستی بار به طور ملایم بالا و پایین آورده شود به طوریکه در شروع بلند کردن یا حین پایین آوردن و توقف ضربه ای به دستگاه وارد نگردد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۵، ماده ۵: در دستگاه های بالابر کلیه پیچ و مهره های اتصال باید طوری ساخته و حدیده و قلاویز شده باشند که طول پیچ در هر یک کافی بوده و در صورت لزوم بتوان مهره ها را محکم نمود. همچنین پیچ و مهره های قطعات متحرک باید توأم با واشرهای فنی و غیره باشد تا از شل شدن مهره جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۶، ماده ۶: قطر استوانه های نگهدارنده کابل نباید کمتر از ۳۰ برابر قطر کابل باشد به شرط این که لااقل مساوی سیصد برابر قطر کلفت ترین سیم کابل باشد، ولی ارجح است که قطر استوانه مزبور مساوی ۴۵۰ برابر ضخیم ترین سیم کابل در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۷، ماده ۷: دو سر استوانه نگهدارنده کابل باید دارای لبه باشد به طوری که حداقل بلندی این لبه ها کمتر از ۲/۵ برابر قطر کابل مربوطه نباشد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۸، ماده ۸: لبه دو سر استوانه های نگهدارنده کابل باید به طور مؤثر و مطمئن به استوانه مربوطه محکم شده باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۰۹، ماده ۹: کلیه تجهیزات الکتریکی دستگاه های بالابر باید با آیین نامه های حفاظتی وسایل و تأسیسات الکتریکی مطابقت نماید. عدم

رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۰، ماده ۱۰: در بالابرهایی که با موتور الکتریکی کار می کنند باید وسائلی تعبیه شده باشد تا هنگامی که بار به حداکثر ارتفاع پیش بینی شده رسید بتواند به طور خودکار محرک الکتریکی را از کار بیندازد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۱، ماده ۱۱: بالابرها باید دارای ترمزهای حفاظتی باشند و این ترمزها باید طوری تعبیه و محاسبه شده باشد که بتواند باری معادل یک برابر و نیم ظرفیت مجاز بالابر را نگهداری نماید. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۲، ماده ۱۲: طناب های فرمان در بالابرهایی که از پایین هدایت میشوند (اعم از بالابرهای الکتریکی و بادی) باید دارای جداکننده مخصوص باشند که این طناب ها به طور مجزا از داخل سوراخهای آن عبور کرده و مانع پیچیده شدن و روی هم افتادن آن بشود. ضمناً این طناب ها باید به ترتیبی علامتگذاری شود که به طور واضح جهت حرکت بار را در اثر کشیدن هر یک از طناب های مزبور مشخص نماید. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۳، ماده ۱۳: دسته های اهرم طناب های فرمان برای بالابرهای الکتریکی و بادی که از پایین هدایت می شود باید به شکلی ساخته شده باشد که به طور مشخص از هم متمایز گردند. به طوری که کارگر مربوطه به آسانی تشخیص دهد کدام اهرم برای بالابردن و کدامیک برای پایین آوردن بار است. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۴، ماده ۱۴: در کارگاه های مختلف یک مؤسسه صنعتی کلیه دسته های اهرم طناب های فرمان جرتقیل هایی که از پایین هدایت می شود باید دارای یک شکل بوده و ترتیب قرار گرفتن آنها از نظر جهت حرکت بار یکنواخت باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۵، ماده ۱۵: قبل از به کار انداختن بالابر نو باید تمام قسمت های آن توسط شخص صلاحیت دار بازرسی و آزمایش شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۶، ماده ۱۶: قطعات یاتاقانهای ضربه خور دستگاه های بالابر و همچنین قطعات یاتاقانهای مربوط به چرخ هایی که روی ریل حرکت میکنند (در صورت وجود) باید: الف - همه روزه قبل از استفاده از دستگاه بالابر به منظور پی بردن به قسمت های شل شده و خورده شده، توسط کارگر مربوطه دقیقاً بازدید شود. ب- هر هفته یک بار به وسیله یک نفر متخصص تمام قسمت های آن دقیقاً و کاملاً بازدید شود. ج - حداقل هر ۱۲ ماه یک بار به وسیله یک نفر متخصص مسؤل تمام قسمت های آن دقیقاً و کاملاً بازرسی شود. د - پس از هر تعمیر یا تغییر کلی تمام قسمت های دستگاه بالابر توسط یک نفر متخصص مسؤل آزمایش شود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۷، ماده ۱۷: کابل ها، زنجیرها، تسمه ها، طناب ها، قلاب ها و به طور کلی لوازمی که جهت بلند کردن بار مورد استفاده قرار میگیرد همه روزه باید به وسیله کارگران علامت دهنده و یا اشخاص دیگری که به عنوان کمک به کارگر بالابر از روی زمین دستور می دهند مورد بازدید قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۸، ماده ۱۸: کابل ها، زنجیرها، تسمه ها، طناب ها، قلاب ها، شیارها، ترمزها و لوازم خودکار الکتریکی باید حداقل هر سه ماه یک بار توسط متخصص مسؤل کاملاً و دقیقاً مورد بازرسی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۱۹، ماده ۱۹: پس از هر بازرسی و آزمایش (موضوع بند ج و بند د ماده ۱۶ و ماده ۱۸) مقام یا متخصص مسؤل باید گواهی نامه اجازه کار صادر نماید. این گواهی نامه باید همیشه به وسیله مؤسسه مربوطه بایگانی و نگهداری شود و در هنگام لزوم ارائه گردد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۰، ماده ۲۰: هدایت در بالا بردن، پایین آوردن و حملونقل بار توسط دستگاه های بالابر باید به وسیله علایم مشخصه یکنواخت و قابل فهم که توسط مقام صلاحیت دار تعیین شده است به عمل آید به طوری که هر حرکت دارای یک علامت مجزا بوده و بهتر است که این علایم به وسیله بازو یا دست داده شود. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۱، ماده ۲۱: در مواردی که بیش از یک نفر کمک برای بالا بردن بار وجود داشته باشد باید علایم فقط به وسیله یکی از آنها (زنجریان، قلاب زن، طناب بند و غیره) که همیشه در میدان دید راننده بالابر قرار دارد داده شود. در هر حال راننده بالابر بایستی از علامت توقفی که توسط هر یک از افراد کمکی فوق الذکر داده می شود اطاعت نماید. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۲، ماده ۲۲: بار باید عموماً به طور عمودی بالا و پایین آورده شود به طوری که در حال بلندکردن نوسان نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۳، ماده ۲۳: در مواردی که لازم است بار به طور مایل بلند شود باید: الف - احتیاطات لازم بعمل آید که کارگران مربوطه در معرض خطر قرار نگیرند. ب - عمل بلند کردن چنین نوع باری باید در حضور شخص مسؤول انجام پذیرد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۴، ماده ۲۴: قبل از علامت دادن برای بالا بردن بار علامت دهندگان باید مطمئن باشند که: الف - تمام طناب ها، کابل ها، تسمه ها، زنجرها، چنگک ها و سایر وسایل اتصال دهنده به طور صحیح بار را در برداشته و محکم به یکدیگر و به قلاب وصل شده باشند. ب - بار مورد نظر باید کاملاً میزان و متعادل بوده و مانعی در سر راه آن قرار نگرفته باشد به طوری که در اثر تصادم با آن سبب جابجا شدن و یا احیاناً خراب شدن بار و یا مانع مزبور نگردد. ج - سایر کارگران در اثر بالا بردن بار در معرض خطر و تصادم قرار نگیرند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۵، ماده ۲۵: هرگاه به عللی بلند کردن بار درست انجام نگیرد کارگر علامت دهنده باید فوراً دستور نگهداشتن بار و علامت پایین آوردن بار را برای تنظیم مجدد بدهد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۶، ماده ۲۶: هنگام تغییر مکان افقی یا پایین آوردن بار علامت دهندگان بایستی حرکت را طوری هدایت کنند که بار با اشیاء دیگری تصادم نکند. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۷، ماده ۲۷: رانندگان دستگاه های بالابر باید توجه داشته باشند حتی الامکان از حمل بار از بالای سر اشخاص اجتناب نمایند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۸، ماده ۲۸: هنگام حمل بارهای خطرناک مانند مواد مذاب و بارهایی که به وسیله جراثیم مغناطیسی حمل می شود باید علایم مخصوص داده شود که کارگران خود را به محل امن برسانند و تا رسیدن کارگران به محل امن باید حرکت بالابر متوقف شود. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۲۹، ماده ۲۹: هنگامی که بالابرها در حال تعمیر یا دارای بار باشند نباید بالای مسیر ماشین های متحرک قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۰، ماده ۳۰: کارگر علامت دهنده قبل از باز کردن اتصالاتی های بار بایستی اطمینان حاصل کند که کارگری در اطراف بار و در معرض خطر نیست. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۱، ماده ۳۱: هنگامی که بالابر بدون بار کار میکند باید: الف - کارگران علامت دهنده و کارگران طناب بند قبل از دستور حرکت، زنجر و یا کابل را به قلاب مربوطه به نحو مطمئن محکم نمایند. ب - رانندگان بالابر قلاب بالابر را قبلاً به ارتفاع مناسبی برسانند به طوری که فاصله کافی بین قلاب و اشخاص یا اشیاء وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۲، ماده ۳۲: رانندگان بالابر نباید دستگاه را هنگام داشتن بار ترک کنند. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۳، ماده ۳۳: کلیه قطعات جرثقیل که تحت کشش و فشار واقع میشوند و ممکن است در معرض ضربه نیز قرار گیرند بایستی از فولاد یا فلز دیگری که دارای مشخصات مشابه فولاد باشد ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۴، ماده ۳۴: جرثقیل ها باید نوعی ساخته شده باشند که روغن کاری مطمئن و بازرسی قسمت های مختلف آن میسر باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۵، ماده ۳۵: تمام چرخ دندهها و سایر قسمت های متحرک که برای انتقال نیرو به کار میروند باید طبق مقررات مربوطه دارای حفاظ باشند. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۶، ماده ۳۶: هرگاه بالابری با الکترومغناطیس مجهز شده باشد باید نکات زیر رعایت شود. الف - مدار جریان الکترومغناطیس باید به طور مطمئن نگهداری و حفاظت شده و مقاومت عایق این مدار به طور منظم مورد آزمایش قرار گیرد. ب - کلیدهای کنترل ماگنت باید طوری قرار گرفته و حفاظت شده باشند که خودبه خود امکان باز شدن آنها و بالتیجه قطع جریان مدار موجود نباشد. ج - کابل مدار جریان الکترومغناطیس در موقع بالا رفتن و پایین آمدن ماگنت به وسیله وزنه تعادل یا قرقره یا وسیله الکتریکی همواره در وضع کشیده شده قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۷، ماده ۳۷: ماگنت بلند کننده نباید هرگز هنگام بیکاری آویزان باشد بلکه باید روی زمین و یا در محل مخصوص خود قرار گیرد و در مواقعی که جرثقیل برای کارهای دیگر مورد استفاده قرار میگیرد ماگنت آن باید از قلاب باز شود. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۸، ماده ۳۸: به منظور جلوگیری از ایجاد خطرات ناشی از سقوط بار در جرثقیل های مغناطیسی که به علت سوختن فیوز یا قطع جریان الکتریکی بوجود می آید: الف - هدایت ماگنت ها باید توسط انبرها یا گیره هایی که از جنس غیرمغناطیسی ساخته شده انجام شود و کارگران هدایت کننده زیر بار قرار نگیرند. ب - اشخاص و کارگران دیگر به هیچ وجه اجازه ایستادن و یا عبور از نزدیکی محلی که جرثقیل مغناطیسی در آنجا مشغول کار است ندارند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۳۹، ماده ۳۹: در مورد جرثقیل هایی که از پایین هدایت میشوند باید راهرو آزادی که حداقل پهنای آن ۹۰ سانتی متر باشد در تمام طول مسیر جرثقیل تعبیه نمود. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۰، ماده ۴۰: محل اتاق جرثقیل و طرز ساختمان آن باید طوری باشد که راننده جرثقیل همواره بهترین دید را برای انجام عملیات داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۱، ماده ۴۱: در مواقعی که رانندگان جرثقیل تسلط کامل به مسیر بار نداشته باشند و مسیر جرثقیل را نبینند باید یک یا چند نفر علامت دهنده وجود داشته باشند که بتوانند علامات لازم را برای انجام عملیات بدهند. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۲، ماده ۴۲: اتاق جرثقیل هایی که در هوای آزاد کار میکند باید محفوظ بوده و تمام اطراف آن دارای پنجره هایی کشویی باشد. پنجره های اتاق جرثقیل باید بهترین دید را برای راننده تأمین کند. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۳، ماده ۴۳: روغن دان و سایر ابزار و آچارهای جرثقیل بایستی در جعبه های مخصوصی که دائماً در اتاق جرثقیل یا کنار راهرو آن قرار داده شده نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۴، ماده ۴۴: فقط اشخاص زیر حق راندن جرثقیل را دارند: ۱- رانندگان مجاز جرثقیل. ۲- بازرسان و تعمیر کاران جرثقیل. ۳- کارگرانی که لااقل دو هفته زیر نظر راننده خبره و مسؤول کارآموزی نموده باشند به طور کلی همه این افراد باید به وسایل مکانیکی و

الکتریکی جرثقیل آشنایی داشته و همچنین به خطرات ناشی از حوادث مربوطه واقف باشند. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۵، ماده ۴۵: برای کارگران جرثقیل که مشغول هدایت جرثقیل هستند استعمال دخانیات و خوردن و آشامیدن و مطالعه در حین کار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۶، ماده ۴۶: کسانی می توانند در اتاقک جرثقیل یا کامیون جرثقیل دار به کار رانندگی اشتغال ورزند که از نظر جسمانی دارای اجازه مخصوص باشند. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۷، ماده ۴۷: راننده جرثقیل نباید اجازه دهد که کسی در روی بار سواره شده و یا به قلاب و کابل های جرثقیل آویزان شده و با آن حمل شود. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۸، ماده ۴۸: ساختمان، طرز کار و نگهداری جرثقیل های متحرک باید طبق مقررات موضوعه در فصل دوم و سوم این آیین نامه باشد. (مواد ۱ تا ۴۷، عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۴۹، ماده ۴۹: طرح و نصب جرثقیل متحرک، باید نوعی باشد که همیشه فاصله کافی بین قسمت های نامبرده در زیر وجود داشته باشد:

الف - بین بلندترین نقطه جرثقیل و هر نوع حائل و بنایی که بالای آن قرار گرفته. ب - بین هر قسمت از جرثقیل با دیوارها، ستونها یا سایر قطعات و اسکلت های ثابت. ج - بین دو انتهای جرثقیل و دو انتهای ریل های مسیر آن. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۰، ماده ۵۰: در محاسبه ساختمان جرثقیل های متحرک به فرض وجود حداکثر بار در سخت ترین شرایط باید ضریب اطمینانی برای هر قسمت بشرح زیر در نظر گرفت: الف - ضریب اطمینان ۳ برای قلاب بلندکننده در صورتی که با دست کار کند. ب - ضریب اطمینان ۴ برای قلاب بلند کننده در صورتی که با موتور کار کند. ج - ضریب اطمینان ۵ برای قلاب بلند کننده در صورتی که با مواد خطرناک مانند آهن مذاب و مواد خورنده و غیره بلند کند. د - ضریب اطمینان ۸ برای چرخنده ها و محورهای بلندکننده. ه - ضریب اطمینان ۶ برای کابل بلند کننده جرثقیل. و - ضریب اطمینان ۴ برای قطعات اسکلت فلزی جرثقیل. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۱، ماده ۵۱: جرثقیل هایی که در هوای آزاد کار می کنند باید: الف - برای فشار حداکثر باد در محل محاسبه شود. ب - با لوازم احتیاطی از قبیل ترمز چرخ ها، کفش ریلها، گیره های مخصوص برای نگهداری چرخ ها و سایر لوازم احتیاطی به طوری مجهز شده باشد که این لوازم احتیاطی بتوانند در مقابل بزرگترین فشار باد ممکنه در محل مقاومت نمایند. (آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها) عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۲، ماده ۵۲: شاسی و قطعات حمال جرثقیل و همچنین پایه های نگهدارنده اتاق راننده و یا ترمزهای نگهدارنده محور محرک جرثقیل ها باید کلاً جوش و یا به شاسی پرچ شده باشند. (آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها) عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۳، ماده ۵۳: شاسی ارابه ها و دو انتهای پل جرثقیل متحرک باید دارای دو لبه پیش آمده حفاظتی محکم باشد تا در اثر بریدن محور چرخ های ارابه و یا شکستن این چرخ ها از سقوط ارابه جلوگیری گردد. (آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها) عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۴، ماده ۵۴: کلیه جرثقیل های متحرک باید دارای لوازم استحفاظی مخصوص باشند که هرگاه یکی از چرخ های معلق و یا چرخ دنده ها شکست و یا شل شد از افتادن آنها به پایین جلوگیری نمایند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۵، ماده ۵۵: جرثقیل های یک ریلی مجهز به حلقه های گردان باید دارای یک یا چند مهار حفاظتی باشد که بتواند در صورت بریده شدن زنجیر بار را نگهداری نماید. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۶، ماده ۵۶: شاسی ارابه جرثقیل های یک ریلی باید به قسمی محافظت شده باشد که احتمال تغییر شکل در آن نرود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۷، ماده ۵۷: جرثقیل های متحرک باید به لوازم زیر مجهز باشند: الف - انتهای ریل هایی که جرثقیل روی آنها حرکت میکند و همچنین ریل هایی که پل متحرک روی آنها رفت و آمد می نماید باید یا به شکل منحنی بالا آورده شود یا ضربه گیرهای مناسبی روی ریل ها نصب گردد به نحوی که حداقل ارتفاع انحنا ریل ها یا ارتفاع ضربه گیرها برابر بلندی محور چرخ های متحرک باشد. ب- چرخ های پل متحرک و چرخ های پایه های پل و چرخ های اتاق فرمان یا ارابه و غیره باید دارای حفاظ مناسبی باشند که از طرفین پایین تر از سطح ریلها و از جلو تا موازات ریلها امتداد داشته باشند. این حفاظ ها باید به شکلی تعبیه شده باشد که از نزدیک شدن دست و پا به قسمت های گردنده در موقع حرکت جلوگیری نماید. (آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها)، عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۸، ماده ۵۸: مسیر حرکت جرثقیل های یک ریلی باید طوری تعبیه شده باشد که جرثقیل به خودی خود نتواند روی یک انشعاب آزاد وارد شود. (آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها)، عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۵۹، ماده ۵۹: در صورتی که جرثقیل یک ریلی در مسیرهای مختلف حرکت کند باید ضامن مطمئن برای تنظیم دقیق مسیرهای آن پیش بینی شده باشد. (آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها)، عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۰، ماده ۶۰: زیر جرثقیل های یک ریلی لازم است راهرو مناسبی که دوطرفش به طور مشخص و قابل رؤیت خط کشی شده باشد تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۱، ماده ۶۱: جرثقیل های متحرک باید دارای ضمامن زیر باشند: الف - نردبان های ثابت یا معلق که هر لحظه به طور مطمئن بتوان به وسیله آنها از زمین به اتاق فرمان و از آنجا به پل جرثقیل متحرک دسترسی پیدا کرد. ب - سکوها یا گذرگاه هایی به پهنای حداقل ۴۵ سانتی متر در امتداد دو طرف پل و در تمام طول آن. ج - سکوها و یا گذرگاه هایی به پهنای ۳۰ سانتی متر در دو انتهای ارابه جرثقیل و در امتداد عمود بر راهرو مربوط به پل. د - در صورتی که تعبیه راهرو مطمئن و مناسبی در دو انتهای اتاق فرمان یا ارابه جرثقیل ممکن نباشد لازمست راهرویی به پهنای حداقل ۳۸ سانتی متر در دو انتهای پل متحرک جرثقیل و در امتداد عرضی پل تعبیه شود. به طور کلی سکوها و راهروهای جرثقیل های متحرک باید محکم ساخته و به طور متناسب کار گذاشته شده باشد و اطراف آن نرده حفاظتی تعبیه گردد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۲، ماده ۶۲: در ساختمان های جدیدی که جرثقیل متحرک در آن کار گذاشته می شود حداقل فاصله بین کف راهروی جرثقیل و یا سکوی پل و سکوی ارابه جرثقیل متحرک یا هر نوع بنا یا حائلی که در بالای آن قرار گرفته است نباید کمتر از ۲ متر باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۳، ماده ۶۳: فاصله بین راهرو پل متحرک و خرپای حامل جرثقیل باید از ۲۰ سانتی متر کمتر نباشد. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۴، ماده ۶۴: صفحات کف راهرو و یا سکوی پل متحرک که در هوای آزاد کار میکند باید دارای فواصلی جهت خارج شدن آب باشد. عرض این فواصل نباید از ۶ میلی متر بیشتر باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۵، ماده ۶۵: اگر راهرو و یا سکوی معمولی جرثقیل متحرک دارای محل مطمئنی برای تعویض و یا تعمیر چرخ های ارابه انتهایی نباشد باید سکوی مخصوصی برای انجام این منظور تعبیه نمود. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۶۶، ماده ۶۶: در کنار پایه های جرثقیل یا دروازه متحرک و موازی یا ریلهای مسیر آن بایستی دو راهرو ساخته شود به طوریکه این راهروها کاملاً بدون مانع بوده و پهنای آنها حداقل ۷۵ سانتی متر و طول آنها تا انتهای مسیر جرثقیل ادامه داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۶۷، ماده ۶۷: جرتقیل های متحرکی که هدایت آنها از روی خود جرتقیل به وسیله راننده انجام می شود بایستی مجهز به اتاق یا کابین فرمان برای راننده بوده و کلیه وسایل فرمان در این اتاق قرار گرفته باشند. این اتاق باید دارای مشخصات زیر باشد: الف - از موادی ساخته شده باشد که در مقابل آتش سوزی مقاومت داشته و در صورتی که در هوای آزاد کار کند در مقابل عوامل جوی محفوظ باشد. ب - طوری قرار گرفته و مجهز شده باشد که راننده بتواند از محل کار خود تمام اطراف و محوطه عملیات کار را زیر نظر گرفته و حتی موقعی که لازم باشد به خارج اتاق خم شود خطری برای او پیش نیاید. ج - نوعی تعبیه و مجهز شده باشد که راننده در مقابل مواد سوزاننده و خورنده محفوظ باشد. به علاوه مجهز به لوازم استحفاظی در مقابل تمام خطرات ناشیه باشد. د - نوعی ساخته و مجهز شده باشد که راننده را در مقابل تشعشعات خطرناک و دود و بخارات سمی و گازهای مضر محافظت نماید. ه - نوعی ساخته و درجای خود سوار شده باشد که کمترین لرزش و ارتعاش را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۶۸، ماده ۶۸: در صورتی که در اتاق فرمان بیش از ۳۰ سانتی متر از راهرو مربوط بالاتر باشد پله های فلزی ثابتی که راحتی عبور را میسر سازد تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۶۹، ماده ۶۹: در اتاق فرمان جرتقیل متحرک باید همیشه یک سطل پر از ماسه و یک دستگاه اطفاء حریق که ماده خاموش کننده آن عایق الکتریسیته باشد جهت فرو نشاندن آتش در دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۰، ماده ۷۰: ارباب های جرتقیل های متحرک باید دارای کف باشد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۱، ماده ۷۱: تمام قسمت های برجسته محور چرخ های پل جرتقیل باید به طور مناسب و مطمئن به وسیله حفاظ های استاندارد پوشیده شده باشد. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۲، ماده ۷۲: علاوه بر کلید اصلی حرکت که در اتاق فرمان قرار گرفته باید در قسمت بالای اتاق فرمان از نقطه ای که بتوان از روی راهرو به راحتی به آن دسترسی پیدا کرد یک کلید اصلی ضامن دار دیگری برای قطع جریان برق تعبیه نمود. علاوه بر دو کلید فوق الذکر یک کلید ضامن دار مخصوص دیگری که روی آن عبارت (کلید جرتقیل) قید شده باشد، بایستی طوری قرار داد که از سطح زمین به آسانی بتوان به آن دسترسی داشت. این کلید مخصوصاً باید برق کلیه قسمت های جرتقیل را کنترل نموده و در موارد لزوم بتواند جریان برق را در تمام مدار جرتقیل قطع کند. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۳، ماده ۷۳: تمام اهرم ها و دسته های فرمان که به وسیله آنها حرکت های مختلف جرتقیل کنترل می شود باید پس از رها کردن به طور خودکار به محل اولیه برگشته و حرکت مربوطه را متوقف نماید. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۴، ماده ۷۴: اهرم های کنترل حرکت های جرتقیل متحرک باید طوری قرار گرفته باشد که راننده بتواند به آسانی امتداد تغییر مکان خود را ببیند. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۵، ماده ۷۵: این دستگاه (دستگاه محدود کننده ارتفاع بالابردن بار)، باید دارای شرایط زیر باشد: ۱ - عمل محدود کردن مستقیماً به وسیله قرقره یا قلاب دستگاه بالابرنده انجام پذیرد. ۲ - مکانیزم دستگاه محدود ساختن ارتفاع بالا بردن بار بایستی مستقیماً عمل نموده و از فنر واسطه استفاده نکند. ۳ - دستگاه محدود کننده باید: الف - دارای قفل مخصوصی باشد که مستقیماً روی ترمز اثر کرده و از برگشت ناگهانی بار جلوگیری نماید. ب - طوری تعبیه شده باشد که بتوان از داخل اتاق فرمان آن را به حالت اولیه عودت داده و آماده به کار نمود. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۷۶، ماده ۷۶: راننده جرتقیل متحرک باید همیشه در ابتدا و انتهای کار دستگاه محدود کننده ارتفاع بالا بردن بار را آزمایش نماید. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۷۷، ماده ۷۷: موتور بلند کننده بار در جرثقیل های متحرک باید با وسایل زیر مجهز شده باشد: الف - دارای ترمز فنری قابل آزاد شدن به وسیله جریان برق باشد به طوریکه گشتاور مقاوم این ترمز از گشتاور متحرک موتور کمتر نباشد. ب - یا ترمز مکانیکی که قادر به نگهداری یک برابر و نیم بار مجاز جرثقیل باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۷ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۷۸، ماده ۷۸: موتورهای بالابر در جرثقیل های متحرکی که بار مجاز آنها پنج هزار کیلوگرم یا بیشتر باشد باید دارای دو ترمز الکتریکی و یا یک ترمز مکانیکی و یک ترمز الکتریکی باشند. عدم رعایت ماده ۱۷۸ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۷۹، ماده ۷۹: روی پل های جرثقیل های متحرکی که در فضای آزاد کار می کنند بایستی چراغ هایی نصب نمود که در تاریکی قلاب های بلندکننده بار همیشه به خوبی نمایان باشند. عدم رعایت ماده ۱۷۹ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۰، ماده ۸۰: جرثقیل های با پل متحرک باید مجهز به ترمزهای دستی یا پایی مناسب جهت کنترل حرکت پل جرثقیل باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۰ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۱، ماده ۸۱: چرخ های جرثقیل با دروازه متحرک باید دارای حفاظ یا روپوش مخصوص باشند. عدم رعایت ماده ۱۸۱ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۲، ماده ۸۲: ارابه جرثقیل با دروازه متحرک باید دارای گیره های مخصوصی باشند تا برای کار دروازه در یک نقطه معین یا موقع تعطیل کار بتوان چرخ های پایه ها را به ریلها ثابت نمود. عدم رعایت ماده ۱۸۲ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۳، ماده ۸۳: جرثقیل های متحرک باید دارای دستگاه های آژیر باشند و این دستگاه ها باید در دسترس راننده جرثقیل باشد تا در صورت لزوم مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۸۳ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۴، ماده ۸۴: راننده جرثقیل قبل از وصل کلید اصلی یا کلید ثانوی باید کاملاً مطمئن گردد که تمام دستگاه های کنترل به حالت قطع قرار گرفته اند و وصل جریان هیچ گونه خطر الکتریکی و یا مکانیکی برای اشخاص مجاور تولید نمی نماید. عدم رعایت ماده ۱۸۴ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۵، ماده ۸۵: در صورتی که جریان در مدار الکتریکی مختل و یا قطع شود، راننده جرثقیل باید فوراً کلیه کلیدهای کنترل را قطع و مراقبت کند که تا رسیدن جریان، کلیدها به حالت قطع باقی بمانند. عدم رعایت ماده ۱۸۵ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۶، ماده ۸۶: راننده جرثقیل متحرک نباید فقط به دستگاه خودکار کنترل و توقف موتور در پایان میدان عمل اطمینان کند بلکه باید از داخل اتاق فرمان نیز تغییر مکان جرثقیل و بار را کنترل و مراقبت نماید. عدم رعایت ماده ۱۸۶ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۷، ماده ۸۷: راننده جرثقیل قبل از خروج از اتاق فرمان باید تمام دستگاه های کنترل را به حالت قطع درآورد و کلیدهای اصلی را قطع و آنها را قفل کند. عدم رعایت ماده ۱۸۷ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۸، ماده ۸۸: هنگامی که بیش از یک جرثقیل متحرک در روی یک مسیر کار میکند حداقل فاصله دو جرثقیل متحرک از ۹ متر نباید کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۸۹، ماده ۸۹: هنگامی که دو جرثقیل متحرک برای بلند کردن بار واحدی به کار میروند باید توجه داشت که: الف - فقط یک نفر کارگر علامت دهنده به رانندگان هر دو جرثقیل علامت دهد. ب - به منظور اطمینان از هماهنگی صحیح کار دو جرثقیل پیش بینی های لازم بعمل آید. ج - در صورتی که دو جرثقیل بلند کننده از نوع بازو دار باشد باید قسمت ثابت و متحرک بازو در هر دو جرثقیل با شیب مساوی تنظیم شود. عدم رعایت ماده ۱۸۹ این نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۰۹۰، ماده ۹۰: هنگامی که دروازه متحرک جهت حمل بار به کار می رود علامت دهندگان یا سایر مسؤولین که از روی زمین راهنمایی می کنند باید پیشاپیش بار حرکت کنند و اشخاصی را که در مسیر بار قرار گرفته اند آگاه نموده و دقت نمایند که سوزنهای ریلها در موقعیت

صحیح قرار داشته و ارتفاع بار به اندازه ای باشد که به هیچ مانعی برخورد ننماید. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۱، ماده ۹۱: موقعی که احتیاج به تعمیر جرثقیل متحرک باشد باید جرثقیل را تا آنجا که امکان دارد از محل کار دور نمود تا مانع کار سایر کارگران نشده و کار جرثقیل های دیگر را مختل نسازد. همچنین حتی المقدور باید سکوی تعمیر در اطراف جرثقیل برپا کرد یا برزنت محافظ در زیر جرثقیل به منظور حفاظت تعمیرکنندگان در ارتفاع مناسبی گسترده. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۲، ماده ۹۲: چنانچه بازوی مناسبی در جرثقیل متحرک برای وصل به قرقه هایی که جهت تعمیر به کار میروند وجود نداشته باشد باید بازوی آهنی مناسبی که مقاومت کافی داشته و بتواند سنگین ترین قطعات ارباه را بلند نماید برای تعمیر جرثقیل متحرک تعبیه نمود. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۳، ماده ۹۳: قبل از شروع تعمیر جرثقیل های متحرک کارگران تعمیرکننده باید به نکات زیر توجه کنند: الف - اطمینان حاصل کنند که تمام کنترل های الکتریکی به حالت قطع و دو کلید اصلی و ثانوی به حالت باز بوده و یکی از آنها قفل باشد. ب - تابلوهایی با عبارت (جرثقیل در حال تعمیر) روی جرثقیل و همچنین روی زمین در اطراف محوطه تعمیر بگذارند. ج - اگر جرثقیل های متحرک دیگری در روی همین مسیر کار می کنند نگهدارنده مطمئنی به فاصله مناسبی روی ریل مسیر بگذارند یا از وسایل حفاظتی دیگری برای توقف استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۴، ماده ۹۴: در جرثقیل های متحرک باید قبل از پیاده کردن محور قرقه ها یا استوانه های کابل یا تعویض آرمیچر موتور بلند کننده بار، باید کلیه کابل های مربوطه از روی قرقه ها باز شوند هرگاه این کار مقدور نباشد باید مکانیسم حرکت دهنده به طور مطمئن قفل شود تا از گردش قرقه های کابل جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۵، ماده ۹۵: پس از پایان تعمیرات جرثقیل های متحرک باید تمام حفاظ ها و دستگاه های استحضاطی را مجدداً به جای خود قرار داد و قبل از بکار انداختن مجدد جرثقیل متحرک کلیه ابزارها، آچارها، و سایر اشیایی که جهت تعمیر محوطه آورده شده است جمع آوری نمود. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۶، ماده ۹۶: هرگاه شخصی روی مسیر یا در مجاورت مسیر جرثقیل یا پل متحرک کار کند باید پیش بینی های لازم و مؤثر بعمل آید تا اطمینان حاصل شود که فاصله پل جرثقیل از این شخص حداقل از ۶ متر کمتر نشود. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۷، ماده ۹۷: رعایت مقررات فصول دوم و سوم این آیین نامه (مواد ۱ تا ۴۷) که به ترتیب راجع به دستگاه های بالابر و جرثقیل ها میباشد از نظر ساختمان، استفاده، تعمیر و نگهداری و جرثقیل های متحرک موتوری که در کارگاه ها کار می کنند نیز الزامی است. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۸، ماده ۹۸: ظرفیت جرثقیل های متحرک موتوری باید بطور واضح در داخل و یا خارج اتاق فرمان مشخص شده باشد. ضمناً باید حداکثر بار مجاز نیز برای حالات مختلف بازوی جرثقیل و اوضاع مختلف قرقه بالابرنده با بازوی اضافی یا بدون آن تعیین و نشان داده شود. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۰۹۹، ماده ۹۹: جرثقیل های متحرک موتوری باید با آژیر خودکار مجهز باشد که هرگاه جرثقیل باری بیش از بار مجاز بلند کند بطریق

مشخص و پرصدا اعلام خطر نماید. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۳۱۰۰، ماده ۱۰۰: برای این که کارگران بین قطعات متحرک جرثقیل موتوری و بدنه ارباه حامل آن قرار نگیرند و مصدوم نشوند باید فاصله آزادی که حداقل ۳۵ سانتی متر باشد بین قسمت گردنده و بدنه ارباه حامل وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

- ۰۳۱۰۱، ماده ۱۰۱: ارابه حامل و اتاق فرمان جرثقیل موتوری باید به وسیله پله و نرده هایی در اطراف آن به نحوی مجهز شده باشد که به آسانی و بدون خطر بتوان به اتاق فرمان جرثقیل و محل کار راننده داخل شد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۲، ماده ۱۰۲: در هر یک از طرفین اتاق فرمان جرثقیل های متحرک موتوری باید یک در تعبیه شده باشد به نحوی که لولای درها در قسمت عقب قرار گیرد و هر یک از این درها به طرف خارج باز شود و با دستگیره هایی مجهز باشد تا به هر جهت که دستگیره گردانده شود در باز گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۳، ماده ۱۰۳: کف سکوی ارابه حامل جرثقیل متحرک موتوری و کف اتاق فرمان آن باید از صفحات چوبی مخصوص یا آهن آجدار فروش شده باشد تا خطر لیز خوردن کارگران را تخفیف دهد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۴، ماده ۱۰۴: اتاق فرمان جرثقیل های متحرک موتوری که با بخار کار می کنند باید دارای راهروی آزاد سرتاسری باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۵، ماده ۱۰۵: رعایت مقررات آیین نامه و «دستگاه های مولد بخار و دیگ های آب گرم» از نظر ساختمان و طرز کار و نگاهداری و تعمیر دیگ های مزبور در جرثقیل های متحرک که با بخار کار می کنند نیز الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۶، ماده ۱۰۶: موتورهای دیزلی، بنزینی و ماشین های بخار در جرثقیل های متحرک موتوری باید دارای حفاظ های مناسبی باشد تا راننده های آن از خطر تصادم با قطعات متحرک در امان باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۷، ماده ۱۰۷: لوله خروج بخار و شیرهای سیلندر در جرثقیل های متحرک موتوری که با بخار کار می کنند باید به وسیله لوله های طویل به خارج هدایت شوند تا آب داخل کف اتاق فرمان نشده و موجب لیز شدن نگردد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۸، ماده ۱۰۸: در جرثقیل های متحرک موتوری انتهایی لوله هایی که گاز یا بخار و آب سرریز انژکتورها از آن خارج می شود باید به طرف پایین باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۰۹، ماده ۱۰۹: چرخ های ارابه جرثقیل های متحرک موتوری باید به هر دو نوع ترمزدستی و مکانیکی مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۱۰، ماده ۱۱۰: ارابه جرثقیل های متحرک موتوری باید در جلو و عقب دارای اتصالیهای خودکار باشد به طوریکه بتوان از هر دو طرف ارابه اتصالی ها را باز نمود. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۱۱، ماده ۱۱۱: اهرم های فرمان جرثقیل های متحرک موتوری باید با وسایلی مجهز شده باشند که بتوان آنها را در حالت آزاد قفل کرد. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۱۲، ماده ۱۱۲: برای جرثقیل های متحرک موتوری حفاظ کابل در قسمت های زیر باید در نظر گرفته شود: الف - در قسمت انتهایی بازو برای آن که از برخورد قلاب کابل با شیار قرقره گردان جلوگیری شود. ب- در ناحیه ای که سیم هدایت بازوی جرثقیل در روی قرقره هرزگرد مربوطه حرکت میکند. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۱۳، ماده ۱۱۳: جرثقیل های متحرک موتوری که با جریان برق کار میکنند باید دارای اتصالی مطمئنی به زمین باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۱۴، ماده ۱۱۴: هرگاه جرثقیل های متحرک موتوری هنگام شب کار کنند نکات زیر باید رعایت شود: الف - جرثقیل باید دارای چراغ جلو و حداقل یک چراغ قرمز در عقب باشد. ب - چراغ ها در داخل اتاق فرمان طوری تعبیه شود که نور آنها مزاحم دید رانندگان جرثقیل

نباشد و در عین حال رانندگان بتوانند محل کار خود را به خوبی ببینند و دستگاه‌های اندازه‌گیری سطح آب و درجه بخار را به طور صحیح کنترل نمایند. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها
۰۳۱۱۵، ماده ۱۱۵: جرثقیل‌های متحرک موتوری باید با بوق‌های آگاه‌کننده و قوی مجهز باشد تا بتوان قبل از به کار انداختن جرثقیل و یا
احیاناً در حین حرکت از آنها استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه
ها

۰۳۱۱۶، ماده ۱۱۶: وقتی جرثقیل‌های متحرک موتوری در حرکت باشد باید: الف - در صورتی که جرثقیل روی ریل حرکت کند فقط
اشخاص مجاز اختیار تعویض سوزن‌های ریل را داشته باشند. ب - رانندگان جرثقیل مطمئن باشند که حین حرکت بازوی جرثقیل به ساختمان
ها و خرپاها برخورد نکرده و ضمناً بازو به اندازه کافی پایین نگهداشته شود تا با اشیایی که در بالای جرثقیل قرار گرفته تصادم
نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۱۷، ماده ۱۱۷: قبل از اینکه رانندگان جرثقیل متحرک موتوری محل کار خود را به علت تمام شدن وقت یا توقف موقت ترک نمایند باید
ارابه جرثقیل را به حرکت ترمز نگاهدارند و بازوی جرثقیل را به حالت آزاد روی تکیه‌گاه خود قرار دهند و تمام وسایل کنترل را قفل و یا در
محل آزاد خود محکم نمایند. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۱۸، ماده ۱۱۸: رعایت مقررات مندرج در فصول دوم و سوم این آیین‌نامه (مواد ۱ تا ۷۷)، که به ترتیب راجع به دستگاه‌های بالابر و
جرثقیل‌ها میباشد از نظر ساختمان، استفاده، تعمیر و نگهداری جرثقیل‌های متحرک بازویی که در کارگاه‌ها کار می‌کنند نیز الزامی
است. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۱۹، ماده ۱۱۹: ظرفیت جرثقیل بازویی نسبت به زوایای مختلف بازو و در مورد جرثقیل با بازویی افقی نسبت به موقعیت‌های مختلف ارابه
متحرک روی بازو باید به طور واضح در پهلوه‌های بازو و یا ستونها و یا پایه‌ها نوشته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین‌نامه حفاظتی
وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۲۰، ماده ۱۲۰: جرثقیل‌های بازویی باید به دستگاه‌آزیر خودکار مجهز باشد که هرگاه جرثقیل باری بیش از حداکثر بار مجاز بلند کند
بطریق مشخص و پرصدآزیر دهد. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها
۰۳۱۲۱، ماده ۱۲۱: صفحات نگهدارنده پاشنه‌های تحتانی جرثقیل‌های بازویی باید روی پی محکمی قرار گیرد و پاشنه‌های فوقانی نیز به طور
محکم نصب شود تا در مقابل نیروهای مختلف که به آن وارد می‌شود مقاومت نمایند. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و
نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۲۲، ماده ۱۲۲: جرثقیل‌هایی که روی بازوی آنها ارابه متحرک قرار دارد باید با وسایل نگهدارنده مؤثری که بتواند از خروج ارابه از روی
ریل در دو انتهای بازوی جرثقیل جلوگیری نماید مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و
اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۲۳، ماده ۱۲۳: بالابر دستی جرثقیل بازویی باید دارای تجهیزات زیر باشد: الف - محور قرقره کابل بالابر مجهز به شیطانک و چرخ
جقجقه و یا حلزون و چرخ حلزون (بدون برگشت خود به خود) باشد تا بار را در حال آویزان یا هنگامی که دست از روی اهرم محرک
برداشته می‌شود نگهداری کند. ب - دستگاه‌های ترمز برای کنترل حرکت بار در حال پایین آمدن. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین‌نامه حفاظتی
وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۲۴، ماده ۱۲۴: رعایت مقررات مندرج در فصل دوم (مواد ۱ تا ۳۲)، این آیین‌نامه که راجع به دستگاه‌های بالابر میباشد از نظر ساختمان،
استفاده، نگهداری و تعمیر جرثقیل‌های متحرک زمینی و جرثقیل‌های سکودار (بارچین) نیز الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین‌نامه
حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۲۵، ماده ۱۲۵: وسایل فرمان و کنترل حرکت و نقل و انتقال تمام جرثقیل‌های متحرک زمینی و جرثقیل‌های متحرک سکودار (بارچین) که
با موتور کار می‌کنند و در یک کارگاه مشغول کار هستند باید با حرکات مشابه دسته‌های فرمان کار مشابهی انجام دهند. عدم رعایت ماده
۱۲۵ آیین‌نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها

۰۳۱۲۶، ماده ۱۲۶: اهرم های فرمان جرتقیل های متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) باید در محل‌هایی تعبیه و محافظت شده باشد که از برخورد اتفاقی با قطعات متحرک یا ثابت محفوظ باشند. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۲۷، ماده ۱۲۷: جرتقیل های متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) که با برق کار میکند باید از نظر الکتریکی به طریق مؤثری به زمین متصل شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۲۸، ماده ۱۲۸: سکوی محل راننده جرتقیل های متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) باید دارای حفاظ مناسب برای راننده بوده و راه ورود به سکو نیز داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۲۹، ماده ۱۲۹: چرخ های ارابه جرتقیل های متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) باید دارای سپر مخصوص برای حفاظت چرخ ها باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۰، ماده ۱۳۰: جرتقیل های متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) که با موتور کار میکند باید با ترمزهای مؤثر که روی محور حرکت دهنده و یا روی چرخ ها عمل نماید مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۱، ماده ۱۳۱: جرتقیل های متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) که با موتور کار می کنند باید با دستگاه های آگاه کننده دستی صدادار مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۲، ماده ۱۳۲: راننده جرتقیل متحرک زمینی و جرتقیل های سکودار (بارچین) باید از سوار شدن اشخاص در روی بار مورد حمل و نقل یا سکوی فرمان و یا سایر قسمت های جرتقیل جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۳، ماده ۱۳۳: بازوهای حرکت (مال بند)، جرتقیل متحرک زمینی باید نوعی ساخته و کارگزارده شده باشد تا هنگامی که از آن استفاده نمی شود به حالت قائم قرار گیرد و بتوان آنها را در همان حالت به طور مطمئن نگاه داشت. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۴، ماده ۱۳۴: جرتقیل های سکودار (بارچین) با بازوی مفصلی و یا کشویی باید به ضامنهای خودکار یا سایر وسایل مناسب مجهز باشد تا از برگشت اتفاقی قسمت های فوقانی جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۵، ماده ۱۳۵: جرتقیل های سکودار (بارچین) که با برق کار میکند باید با لوازم زیر مجهز باشد: الف - کلیدهای محدودکننده که از بالا رفتن و یا پایین آمدن بیش از اندازه سکوی جرتقیل جلوگیری نماید. ب - ترمز الکتریکی یا مکانیکی برای کنترل پایین آمدن بار. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۶، ماده ۱۳۶: تخلیه بار از جرتقیل های سکودار (بارچین) حتی الامکان باید با وسایل مکانیکی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۷، ماده ۱۳۷: در تغییر مکان جرتقیل های سکودار (بارچین) وقتی حامل بار میباشد باید سکو را پایین آورد تا خطر واژگون شدن جرتقیل به حداقل برسد. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۸، ماده ۱۳۸: رعایت مقررات مندرج در فصل دوم این آیین نامه (مواد ۱ تا ۳۲)، که راجع به دستگاه های بالابر میباشد از نظر ساختمان استفاده و نگهداری و تعمیر جرتقیل های ساختمانی که در کارگاه ها کار میکنند نیز الزامی است. (در خصوص چرخ چاه)، عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۳۹، ماده ۱۳۹: کلیه قسمت های مختلف بدنه جرتقیل های ساختمانی (چرخ چاه) باید از فلز ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۰، ماده ۱۴۰: بدنه و استوانه کابل در جرثقیل های ساختمانی برای حداکثر بار پیش بینی شده لااقل باید دارای ضرائب اطمینان به شرح زیر باشد: الف - برای قسمت های چدنی ۱۲ب - برای قسمت های فولاد ریخته ۸ج - برای قسمت های فولاد چکشی خوار و آهن ساختمانی ۵، عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۱، ماده ۱۴۱: پایه ها یا بدنه جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) باید به طور مطمئنی روی پی محکمی استوار شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۲، ماده ۱۴۲: تمام جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) به استثنای آنهایی که مجهز به حلزون و چرخ حلزون بوده و به طور خودکار ترمز می شود باید مجهز به دستگاه هایی باشد که در صورت قطع قوه محرکه بار را به هر وضعی که هست در همان حال محکم نگهداری نماید. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۳، ماده ۱۴۳: طول و قطر استوانه کابل باید در صورت امکان دارای چنان اندازه هایی باشد که کابل بلندکننده بار فقط در یک ردیف روی آن پیچیده شود. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۴، ماده ۱۴۴: اهرم های فرمان جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) باید مجهز به وسایل قفل کننده مخصوص باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۵، ماده ۱۴۵: جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) که با بخار کار میکنند باید به طریقی ساخته و نصب شده باشد که: الف - کارگران به هیچ وجه در معرض سوختگی با آب جوش و بخار قرار نگیرند. ب - بخاری که از لوله های خروجی بیرون می آید مانع دیگر کارگران مربوطه در حوزه عملیات نگردد. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۶، ماده ۱۴۶: جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) که با قدرت دست کار میکنند باید به طریقی محاسبه و ساخته شده باشد که حداکثر نیروی لازم که توسط هر کارگر برای بلند کردن حداکثر بار مجاز به دسته یا دسته های محرک وارد می شود بیش از ده کیلوگرم نباشد. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۷، ماده ۱۴۷: جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) که با قدرت دست کار میکنند باید مجهز به لوازم زیر باشد: الف - روی محور استوانه کابل دارای شیطانک و چرخ جقجقه و یا حلزون و چرخ حلزونی که به طور خودکار ترمز می شود باشد تا از گردش معکوس دسته محرک در تمام مدت بلندکردن بار جلوگیری نماید. ب - دارای ترمزهای مؤثر باشد به طوریکه پایین آمدن بار را کنترل نماید. عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۸، ماده ۱۴۸: دسته های محرک جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) که با قدرت دست کار میکنند باید به طریقی ساخته شده باشد تا: الف - هنگامی که بار به وسیله ترمز پایین آورده می شود دسته های محرک نچرخد و یا: ب - دسته های محرک قبل از پایین آمدن بار از جای خود برداشته شود. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۴۹، ماده ۱۴۹: در جرثقیل های ساختمانی (چرخ چاه) که می توان دسته های محرک آنها را از جای خود برداشت باید این دسته ها به نحو مطمئنی روی محور قرار گرفته باشد تا به طور ناگهانی از روی محور خارج نشود. تبصره - دستگاه هایی که بنام چرخ چاه برای بالا آوردن آب یا خاک از چاه به کار می رود مشمول این آیین نامه نبوده و دستورات آن بعداً تدوین خواهد شد. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۰، ماده ۱۵۰: رعایت مقررات مندرج در فصل دوم (مواد ۱ تا ۳۲)، این آیین نامه که راجع به دستگاه های بالابر می باشد از نظر ساختمان استفاده، نگهداری و تعمیر جرثقیل ها در مورد جرثقیل های الکتریکی، بادی و زنجیری نیز الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۱، ماده ۱۵۱: جرثقیل های الکتریکی باید: الف - تماماً از فولاد ساخته شده باشد. ب - نوعی طرح و محاسبه شده باشد که حداقل ضریب اطمینان برای حداکثر بار پیش بینی شده کمتر از ۸ برای فولاد ریخته و ۵ برای آهن ساختمانی یا فولاد چکش خوار نباشد. ج - مجهز به ترمزهای خودکار باشد تا بتواند بار را هنگام توقف جرثقیل نگهداری نماید. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۲، ماده ۱۵۲ : دستگاه های فرمان و کنترل جرثقیل های الکتریکی باید مجهز به وسایلی باشد تا هنگامی که دسته های متصل به طناب های فرمان رهامی شود خود به خود به محل خلاص برگردد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۳، ماده ۱۵۳ : طناب های فرمان در جرثقیل های الکتریکی باید از جنس عایق ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۴، ماده ۱۵۴ : جرثقیل های بادی معلق باید کلاً از فولاد ساخته شده و طوری طرح و محاسبه شود که حداقل ضریب اطمینان برای حداکثر بار پیش بینی شده در مورد فولاد ریخته ۸ و فولاد چکش خوار و آهن ساختمانی ۵ باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۵، ماده ۱۵۵ : سیلندرهای جرثقیل های بادی معلق باید به وسیله گوه مخصوص یا قلاب های حفاظتی یا سایر وسایل متصل کننده به ارباب یا تکیه گاه های دیگر نوعی وصل شده باشد تا از رها شدن دستگاه جلوگیری بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۶، ماده ۱۵۶ : پیستون های جرثقیل های بادی معلق باید به وسیله مهره تاج دار و اشیپیل به دسته پیستون به طور مطمئنی متصل شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۷، ماده ۱۵۷ : اهرم های فرمان جعبه تقسیم باد در جرثقیل های بادی معلق باید مجهز به وسائلی باشد که اهرم ها به طور خودکار در موقع رها شدن طناب فرمان به حالت خلاص برگردد. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۸، ماده ۱۵۸ : نگهدارنده جرثقیل های زنجیری (دستی) باید مقاومت و قدرت کافی برای حمل باری که بدان آویزان است داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۵۹، ماده ۱۵۹ : قطعاتی از جرثقیل های زنجیری که سنگینی بار را تحمل می کنند باید : الف - طوری طرح و حساب شود که حداقل ضریب اطمینان برای حداکثر بار پیش بینی شده در مورد فولاد ریخته ۸ و فولاد چکش خوار و آهن ساختمانی ۵ باشد. ب - از چدن نباشد. عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۰، ماده ۱۶۰ : جرثقیل های زنجیری باید با حلزون و چرخ حلزون یا سایر ادوات طوری مجهز باشد که بتواند به طور خودکار بار را در حال آویزان نگهداری نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۱، ماده ۱۶۱ : رعایت مقررات مندرج در مواد ۱ تا ۴ و همچنین ۱۵ تا ۲۹ فصل دوم این آیین نامه که راجع به دستگاه های بالابر میباشد از نظر ساختمان، نگهداری و تعمیر جرثقیل های قرقره ای نیز الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۲، ماده ۱۶۲ : قرقره فوقانی جرثقیل های قرقره ای باید مجهز به قلاب یا چنگک و یا گیره هایی باشد که جرثقیل به وسیله آنها به طور محکم به قطعه حمل آویزان شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۳، ماده ۱۶۳ : نوع و قطر طناب هایی که در جرثقیل های قرقره ای مورد استفاده قرار میگیرد باید متناسب با ابعاد قرقره ها باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۴، ماده ۱۶۴ : قرقره های جرثقیل های قرقره ای باید مجهز به وسائلی باشد که کارگران مجبور نباشند هنگام آویزان کردن یا تغییر مکان بار دستشان را روی طناب ها و یا زنجیرها بگذارند. عدم رعایت ماده ۱۶۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۵، ماده ۱۶۵ : زنجیرهای مخصوص بستن و بلند کردن بار باید از آهن چکش خوار یا از فولادی باشد که با مشخصاتی که در استانداردهای بین المللی و یا استنادردی که به وسیله مقام صلاحیت دار (وزارت کار) پیش بینی شده مطابقت نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۶، ماده ۱۶۶: حلقه ها، قلاب ها، گیره ها، بست های زنجیرهای مخصوص بستن و بلند کردن، بار باید از همان جنس زنجیری که به آن بسته شده اند انتخاب شود به شرط آن که جنس زنجیر از آهن چکش خوار یا فولاد معمولی باشد به هر حال در هر یک از موارد خاص باید بررسی و آزمایش جداگانه بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۷، ماده ۱۶۷: برای زنجیرها حداقل ضریب اطمینان با احتساب حداکثر بار مجاز باید ۵ باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۸، ماده ۱۶۸: زنجیرها باید در موارد زیر تعویض شود: الف - هنگامی که در اثر بلند کردن باری بیش از ظرفیت یا دوباره پخت نادرست اطمینان لازم را از دست داده باشد. ب - بیش از ۵٪ به طول اولیه آن اضافه شده باشد. ج - بیش از یک چهارم ضخامت اولیه حلقه های زنجیر در اثر کار خورده شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۶۹، ماده ۱۶۹: مقاومت کششی تمام زنجیرهای نو یا مرمت شده قبل از آن که مورد استفاده قرار گیرد باید آزمایش شود و وزن بار مجازی که می توان به طور قائل و بدون خطر به وسیله آنها برداشت واضح و خوانا در روی قلاب یا حلقه نگهدارنده قلاب و یا روی حلقه اضافی مخصوصی که برای همین منظور به انتهای زنجیر وصل شده و در بلند کردن بار مؤثر نیست نوشته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۰، ماده ۱۷۰: میزان بار مجاز برای زنجیرهای بلند کننده و همچنین میزان بار مجاز برای زنجیر باربند برحسب زوایای مختلف باید به طور وضوح در جدول مخصوص قید و در معرض دید کامل قرار داده شود و مندرجات و طرز استفاده از جدول را دقیقاً به کسانی که با این زنجیرها کار می کنند بیاموزند. عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۱، ماده ۱۷۱: به استثنای مواردی که در ماده ۱۷۲ این آیین نامه قید شده زنجیرهای بلند کننده بار که روی قرقره های شیاردار و یا روی فلکه ها پیچیده می شود باید در فواصل معین به طور مرتب و به اندازه کافی روغن کاری شود. عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۲، ماده ۱۷۲: وقتی جرثقیل در کارگاه های ریخته گری و یا در کارگاه های دیگری که بر اثر روغن کاری امکان چسبیدن ماسه و یا مواد مشابه زنجیر بالابر را موجود باشد کار میکند نباید زنجیر بالابر را روغنکاری نمود. همچنین زنجیرهای بسته بندی را هیچ وقت نباید روغنکاری کرد. عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۳، ماده ۱۷۳: قبل از استفاده از زنجیرها برای بلند کردن بار باید توجه داشت که پیچ و تاب نداشته و گره نخورده باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۴، ماده ۱۷۴: هرگاه بار دارای پهلوه و لبه های تیز باشد باید هنگام بلند کردن آن بین لبه های تیز و زنجیر بلند کننده، قطعات مناسبی از اجسام نرم قرار داد. عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۵، ماده ۱۷۵: حلقه های شکسته شده زنجیرهای بستن و بلند کردن بار نباید به هیچ وجه به وسیله پیچ یا میخ یا پرچ و یا سیم و یا سایر وسایل اتصالی بهم متصل شده و مجدداً مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۶، ماده ۱۷۶: زنجیرهای بلند کننده باید روی استوانه ها، محورها یا قرقره هایی که دارای شیارهای مناسب با شکل و ابعاد زنجیر باشد پیچیده شود به طوری که زنجیر بتواند بدون پیچ و تاب روی قطعات فوق قرار گرفته و به نرمی کار کند. عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۷، ماده ۱۷۷: زنجیرهای بستن و بلند کردن بار، حلقه ها، چنگک ها و سایر اتصالات باید از نظر کشش، فرسودگی، خوردگی، شکستگی، ترک خوردگی و هر نوع خرابی دیگر قبل از شروع هر نوبت کار مورد معاینه قرار گیرد مگر آنکه در طی سه ماه گذشته بازرسی و آزمایش شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۸، ماده ۱۷۸: هنگامی که بعضی از حلقه های زنجیرهای بستن و بلند کردن بار دارای خوردگی و شکستگی، خمیدگی و یا بریدگی باشد باید حلقه های مزبور تعویض شود. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۷۹، ماده ۱۷۹: زنجیرهای بستن و بلند کردن بار باید در مدت زمانی که از حدود زیر تجاوز نکند تحت عمل حرارتی (دوباره پخت) قرار گیرد: الف - در مورد زنجیرهایی که قطر آن ۱۲/۵ میلی متر و یا کمتر باشد و همچنین در مورد زنجیرهایی که برای حمل فلز مذاب بکار می‌رود شش ماه. ب - برای انواع دیگر زنجیرها دوازده ماه. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۰، ماده ۱۸۰: تعمیر و دوباره پخت زنجیرهای بستن و بلند کردن بار فقط باید به وسیله کارخانه هایی که دارای تجارب و تخصص کافی هستند انجام گیرد. زنجیرهای فولادی که به طریقه های حرارتی خاص تهیه شده اند باید برای دوباره پخت لازم به کارخانه سازنده اولیه آن فرستاده شود. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۱، ماده ۱۸۱: زنجیرهای بستن و بلند کردن بار در موقعی که مورد استفاده نیستند باید به طریق زیرانبار شود. الف - به چنگک مخصوص به قسمی آویخته گردد که کارگر در موقع برداشتن و یا گذاشتن آن دچار حادثه و زحمت نشود. ب - دروضع و شرایطی نگهداری شود که حتی المقدور از زنگ زدگی آن جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۲، ماده ۱۸۲: زنجیرهای بستن و بلند کردن بار نباید در محلهایی گذارده شود که در اثر عبور ارابه های حمل و نقل از روی آنها دچار خوردگی و یا خرابی گردد. عدم رعایت ماده ۱۸۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۳، ماده ۱۸۳: هنگامی که زنجیرها چندین ساعت متوالی در درجات حرارت خیلی پایین قرار گیرد باید قبل از استفاده مجدد آنها را گرم نمود. عدم رعایت ماده ۱۸۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۴، ماده ۱۸۴: کابل های فلزی که برای بلند کردن، پایین آوردن و یا کشیدن بار بکار می‌رود باید: الف - با مشخصات تعیین شده از طرف مؤسسه استاندارد و یا مقام صلاحیت دار دیگری که مورد تأیید وزارت کار و امور اجتماعی باشد مطابقت نماید. ب - کاملاً بی عیب و نقص بوده و نوع ساخت و قطر آن مناسب باکاری که انجام می‌دهد باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۵، ماده ۱۸۵: ضریب اطمینان کابل های فلزی نباید کمتر از ۶ باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۶، ماده ۱۸۶: مقاومت کششی حلقه های اتصال و نگهدارنده سرکابل ها باید: الف - اقلأ برابر حداکثر بار مجاز ضرب در ضریب اطمینان کابل باشد. ب - حداقل معادل ۹۵٪ مقاومت پارگی تضمین شده برای کابل ها باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۷، ماده ۱۸۷: حلقه های کابل ها، چنگک ها، حلقه های اتصالی و سایر قطعات کابل فلزی باید دارای حفاظ مخصوص و مناسب جهت جلوگیری از آسیب دیدن سطح قطعات مزبور باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۱۸۸، ماده ۱۸۸: الف - کابل های فلزی در موقع نصب باید مورد آزمایش قرار گیرد و هنگام کار نیز مرتباً از آنها طبق ماده ۱۶ فصل دوم این آیین نامه بازدید بعمل آید. ب - کابل های فلزی که پارگی یا زدگی پیدا کرده و یا زنگ زده است بسته به نوع کابل در موارد زیرین باید تعویض شود: ۱- کابل های شش رشته ای هفت سیمه در صورتی که در طول ۵۰ سانتی متر از مقاومت آن ۱۲٪ کم شده باشد. ۲- کابل های شش رشته ای ۱۹ سیمه در صورتی که در طول ۵۰ سانتی متر از مقاومت آن ۲۰٪ کم شده باشد. ۳- کابل های شش رشته ای ۳۷ سیمه در صورتی که در طول ۵۰ سانتی متر از مقاومت آن ۲۵٪ کم شده باشد. ۴- کابل های شش رشته ای ۶۱ سیمه در صورتی که در طول ۵۰ سانتی متر از مقاومت آن ۲۵٪ کم شده باشد. ۵- کابل های مخصوص بشرح زیر: الف- کابل های Seal در صورتی که در طول ۵۰ سانتی متر از مقاومت آن ۱۲٪ کم شده باشد. ب - کابل های رشته ای با مقطع مثلثی در صورتی که در طول یک متر از مقاومت آن ۱۵٪ کم شده باشد. ج - کابل های نوفلکس Nuflex در صورتی که در طول یک متر از مقاومت آن ۲۰٪ کم شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

- ۰۳۱۸۹، ماده ۱۸۹ : ابعاد، مشخصات، جنس و میزان بلند کردن حداکثر بار بدون خطر کابل های فلزی باید روی پلاک فلزی مخصوص قید و در معرض دید کامل قرار داده شود. ,عدم رعایت ماده ۱۸۹آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۰، ماده ۱۹۰ : کابل های فلزی که برای بلند کردن، پایین آوردن و یا کشیدن بار به کار میرود، باید بدون گره و خمیدگی باشد.,عدم رعایت ماده ۱۹۰آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۱، ماده ۱۹۱ : به منظور جلوگیری از خمیدگی زیاد و کم شدن تاب خوردگی اولیه کابل های نو باید نکات زیر مراعات شود : الف - در صورتی که به شکل حلقه خریداری شود برای باز کردن آن باید حلقه پیچیده شده را در روی سطح افقی و تمیز بدون ماسه غلطانده و قبل از این که روی قرقه شیاردار سوار گردد صاف نمود. ب - هرگاه به صورت قرقه تحویل شده باشد برای باز کردن کابل باید قرقه کابل را روی زمین غلطانده و یا آن را به طور افقی روی محور سوار کرده و یا اینکه قرقه را به طور قائم روی صفحه گردان قرار داد و بعداً کابل را به آرامی باز نمود ,عدم رعایت ماده ۱۹۱آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۲، ماده ۱۹۲ : برای جلوگیری از باز شدن رشته های سرکابل باید هر یک از دو انتهای آن محکم بسته شده باشد.,عدم رعایت ماده ۱۹۲آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۳، ماده ۱۹۳ : قبل از بریدن کابل باید دوطرف محل برش با نوار بسته شود. ,عدم رعایت ماده ۱۹۳آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۴، ماده ۱۹۴ : محل اتصال کابل باید به فواصل زمانی منظم مورد معاینه و بازدید قرار گیرد و چنانچه بستها و یا گیره های مختلف اتصال کابل ها لقی داشته باشد باید مجدداً آنها را محکم کرد.,عدم رعایت ماده ۱۹۴آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۵، ماده ۱۹۵ : در صورت مشاهده کمترین نشانه خطر در روی اتصالاتی های کابل های فلزی باید از این نقطه در حدود یک تا سه متر برید و مجدداً اتصال های کابل را بست.,عدم رعایت ماده ۱۹۵آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۶، ماده ۱۹۶ : اتصال دو سر کابل که به صورت حلقه و یا غلاف درآمده باشد باید حداقل سه دور سرکابل حلقه شده به دور کابل اصلی پیچیده و بعداً سرکابل پیچیده شده را از وسط باز و چپ و راست دودور دیگر هریک از نصفه های کابل حلقه شده روی کابل اصلی پیچانده شود. ,عدم رعایت ماده ۱۹۶آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۷، ماده ۱۹۷ : برای حفظ قابلیت انعطاف و جلوگیری از زنگ زدن کابل های فلزی باید مرتباً در فواصل منظم کابل ها را با روغنی که عاری از مواد اسیدی و قلیایی باشد روغنکاری نمود.,عدم رعایت ماده ۱۹۷آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۸، ماده ۱۹۸ : کابل های فلزی باید در محل خنک و خشک نگهداری شده و در معرض حرارت زیاد و یا بخار اسید قرار نگیرد.,عدم رعایت ماده ۱۹۸آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۱۹۹، ماده ۱۹۹ : طناب هایی که از الیاف تهیه شده و برای بالا بردن و پایین آوردن و یا کشیدن بار به کار میرود باید از نوع الیاف مرغوب و مناسب بوده و حداقل مقاومت آن ۸۰۰ کیلوگرم در سانتی متر مربع باشد و ضریب اطمینان برای این نوع طناب هانباید کمتر از ۱۰ باشد.,عدم رعایت ماده ۱۹۹آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۰، ماده ۲۰۰ : تمام طناب های لیفی باید دارای پلاک فلزی مخصوصی حاوی مشخصات زیر بوده و این پلاک در معرض دید کامل قرار داده شود : الف - اسم کارخانه سازنده. ب - تاریخ شروع بکار. ج - حداکثر بار مجاز. ,عدم رعایت ماده ۲۰۰آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۱، ماده ۲۰۱ : قبل از به کار بردن طناب های لیفی که برای بلند کردن بار مورد استفاده قرار میگیرد همچنین طی دوران کار در فواصل مناسبی که از سه ماه تجاوز ننماید و نیز در مواقع آسیب دیدن از قبیل خوردگی، شکستگی، بریدگی، تغییر طول و یا مقطع و یا باز شدن رشته های طناب و یا تغییر رنگ آن و یا هر نوع ضایعه دیگر باید طناب ها مورد آزمایش و معاینه قرار گیرد.,عدم رعایت ماده ۲۰۱آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

- ۰۳۲۰۲، ماده ۲۰۲: هنگامی که طناب لیفی به اندازه معینی باید بریده شود قبل از بریدن باید دو طرف محل برش طناب بسته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۳، ماده ۲۰۳: محل بافت دوقطعه طناب لیفی که به هم بافته میشوند باید دارای روپوش باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۴، ماده ۲۰۴: طناب های لیفی که برای بلند کردن بار بکار میرود نباید روی سطوح خشن و ناصاف و یا محللهایی که دارای ماسه و یا مواد مشابه است کشیده شود. عدم رعایت ماده ۲۰۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۵، ماده ۲۰۵: هنگامی که طناب های لیفی کاملاً خیس شده باشد باید: الف - در محل خشکی که دارای حرارت زیاد نباشد بحالت کلاف و به طور آزاد آویزان قرار داد تا خشک شود. عدم رعایت ماده ۲۰۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۶، ماده ۲۰۶: طناب های لیفی را نباید در محل هایی که امکان تماس با اسیدها - بخارات اسیدی یا سایر مواد مخرب شیمیایی وجود دارد به کار برده یا انبار نمود. عدم رعایت ماده ۲۰۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۷، ماده ۲۰۷: هنگامی که طناب های لیفی مورد استفاده نیستند باید آنها را بهصورت کلاف و به طور آزاد به میخ چوبی آویزان کرد و یا روی سکوهایی مشبک چوبی که حداقل ارتفاع آن از زمین ۱۵ سانتی متر باشد قرار داد. محلی که طناب های لیفی انبار می شود باید کاملاً تهویه شده و آنها را باید دور از دیگ های بخار، لوله های بخار یا سایر منابع حرارتی یا رطوبت یا بخار آب انبار نمود. عدم رعایت ماده ۲۰۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۸، ماده ۲۰۸: طناب های لیفی که برای بلند کردن بار مورد استفاده قرار گرفته است باید آنها را قبل از انبار کردن تمیز و خشک نمود. عدم رعایت ماده ۲۰۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۰۹، ماده ۲۰۹: شیارهای قرقره هایی که زنجیر روی آن کار می کند باید به شکلی باشد که حلقه های زنجیر در آن شیارها جای گیرد. عدم رعایت ماده ۲۰۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۱۰، ماده ۲۱۰: شیارهای قرقره های کابل باید: الف - دارای لبه پخ و سطح صاف بوده به طوریکه هیچ گونه صدمه به کابل نرساند. ب - اندازه آنها به نحوی باشد که بدون برخورد با قطعات دیگر یا تولید خراش کابل از روی آنها به آسانی هدایت شود. عدم رعایت ماده ۲۱۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۱۱، ماده ۲۱۱: قرقره های پایینی دستگاه های بلند کننده باید دارای حفاظ مناسب با دستگیره حلقه ای شکل باشد تا از هرگونه تغییر محل دستگاه و یا ایجاد خطر برای دست کارگر جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۲۱۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۱۲، ماده ۲۱۲: قلاب های دستگاه های بالابر باید: الف - از آهن یا فولاد چکش خوار یا از مجموعه ورقه های فولادی تشکیل شده باشد. ب - مجهز به شیطانک یا سایر وسایل حفاظتی بوده و یا برحسب نوع کار به شکلی باشد که مانع جدا شدن اتفاقی بار گردد. ج - در مورد دستگاه های سنگین مجهز به بلبرینگهای ساچمه ای یا غلطکی باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۱۳، ماده ۲۱۳: حداکثر باری که می توان به وسیله قلاب بلند نمود باید به طور خوانا در روی آن نوشته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۱۴، ماده ۲۱۴: قلاب دستگاه بالابر در صورتی که نوع کار ایجاب نمود باید مجهز به دستگیره ای باشد که بتوان آن را تغییر مکان داده و در وضع مناسب قرار داد. عدم رعایت ماده ۲۱۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها
- ۰۳۲۱۵، ماده ۲۱۵: آن قسمت از قلاب ها که در تماس با زنجیر و یا کابل می باشد باید گرد شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجاکردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۱۶، ماده ۲۱۶: مقصود از وسایل بستن بار که در مواد ۲۱۷ الی ۲۲۷ این آیین نامه مورد بحث قرار خواهد گرفت، وسائلی است که بار به منظور بلند کردن یا جابجا نمودن با آن بسته می شود. این وسایل باید از لحاظ ساختمان و نگهداری و مورد استعمال با مقررات ماده ۱۶۵ الی ۲۰۸ همین آیین نامه که مربوط به زنجیرها، طناب های لیفی و کابل می باشد مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۱۷، ماده ۲۱۷: وسایل بستن بار باید از زنجیرها، کابل های فلزی یا طناب های لیفی که دارای مقاومت کافی برای بار مورد نظر باشد ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۱۸، ماده ۲۱۸: حداکثر بار مجاز هر نوع وسیله بستن بار مذکور در ماده ۲۱۷ این آیین نامه باید به طور کامل مشخص و به وسیله لوحه مخصوص فلزی و یا طرق ممکن دیگر تعیین شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۸ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۱۹، ماده ۲۱۹: وسایل بستن بار باید به ترتیب زیر مورد بازدید قرار گیرد. الف - قبل از هر دفعه استفاده به وسیله کارگر مربوطه و یا کارگرانی که برای این منظور در نظر گرفته شده اند. ب - هر هفته یک بار توسط شخص صلاحیت دار دیگری که به وسیله قسمت فنی کارگاه صنعتی تعیین گردیده است. ج - در مواقع صدمات وارده و همچنین در فواصل معینی که از ۳ ماه بیشتر نباشد به وسیله شخص صلاحیت دار. عدم رعایت ماده ۲۱۹ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۰، ماده ۲۲۰: تمام وسائلی که برای بستن بار به کار می رود به استثنای وسایل بستن بی انتها باید دارای حلقه ها، قلاب ها، چنگک ها یا سایر وسایل اتصالی باشند به طوریکه بتوان آنها را با اطمینان به قلاب بلند کننده آویزان کرد. عدم رعایت ماده ۲۲۰ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۱، ماده ۲۲۱: در صورتی که وسایل بستن بار در مجاورت لبه های تیز بار قرار گیرند به طوری که احتمال صدمه دیدن آن برود باید بین لبه تیز بار و وسایل مزبور بالشتک مناسبی قرار داد. عدم رعایت ماده ۲۲۱ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۲، ماده ۲۲۲: برای بلند کردن بار معمولاً از وسیله بستن بار که با شاخه های مساوی به قلاب بلند کننده متصل می گردد استفاده می شود ولی هرگاه وضع بار طوری باشد که بدین ترتیب به علت عدم تعادل توان آن را به طور اطمینان بخش و بدون خطر بلند نمود باید شاخه های وسیله بستن بار را برای ایجاد تعادل به صورت نامساوی تنظیم کرد. عدم رعایت ماده ۲۲۲ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۳، ماده ۲۲۳: در صورتی که لازم شود باری توسط دو یا چند رشته به وسیله بستن بار بالا برده شود انتهای فوقانی وسایل مزبور باید به حلقه مناسبی متصل شده و سپس این حلقه به قلاب بلند کننده آویزان گردد. عدم رعایت ماده ۲۲۳ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۴، ماده ۲۲۴: زاویه رأس بین شاخه های وسایل بستن بار نباید بیش از ۶۰ درجه باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۴ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۵، ماده ۲۲۵: در صورتی که طول بار بیش از ۳/۶۰ متر بوده و از چندین قطعه تشکیل شده باشد و یا احتمال لغزیدن وسایل بستن بار برود این وسایل باید با میله یا قلاب جدا کننده مخصوص مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۵ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۶، ماده ۲۲۶: چنانچه در وسایل بستن بار علائم شکستگی و خوردگی زیاد یا ضایعات دیگر مشهود شود باید فوراً آنها را از کار خارج نمود به طوریکه مورد استفاده قرار نگیرد. عدم رعایت ماده ۲۲۶ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۳۲۲۷، ماده ۲۲۷: هنگامی که وسایل بستن بار مورد استفاده نیستند باید آنها را در محل مخصوصی که دسترسی به آن آسان باشد آویزان و نگهداری نمود. عدم رعایت ماده ۲۲۷ آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها

۰۴۰۰۰، (۴) آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها، *

۰۴۰۰۱، ماده ۱: کارگاه های مشمول قانون کار باید دارای مراکز بهداشت کار باشند این مراکز باید طبق مقررات این آیین نامه تشکیل گردیده و مورد تأیید و قبول وزارت کار و امور اجتماعی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۲، ماده ۲: مادام که ایجاد فوری مراکز بهداشت کار در کلیه کارگاه ها و موسسات میسر نباشد این مراکز در وهله اول و حداکثر در مدت دو سال از تاریخ تصویب این آیین نامه در کارگاه های زیر تشکیل میگردد. الف - در کارگاه هایی که تعداد کارگران آن بیشتر از ۲۰۰ نفر باشد. ب - در کارگاه هایی که از لحاظ حفظ سلامتی کارگر مستلزم مراقبت مخصوص است. تبصره - نوع کارگاه هایی که اشتغال در آنها مستلزم مراقبت مخصوص است از طرف وزارت کار و امور اجتماعی تعیین و اعلام خواهد شد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۳، ماده ۳: تعداد پزشکان مراکز بهداشت کار به نسبت تعداد کارگران و بر طبق حداقل وقتی که پزشک باید صرف رسیدگی باین کارگاه ها نماید بشرح زیر تعیین می شود. الف - برای کارگاه هایی که اشتغال در آن مستلزم مراقبت مخصوص بوده و یا حداقل ۱۰ درصد کارگران آن زن یا کارآموز باشند حداقل یک ساعت کار پزشک برای ۱۰ نفر کارگر در ماه. ب - برای سایر کارگاه ها و موسسات بازرگانی و غیره یک ساعت کار پزشک برای ۲۰ نفر کارگر در ماه. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۴، ماده ۴: در صورتی که ساعات کار لازم براساس ماده ۳ برابر با بیش از چهل ساعت کار در هفته برای یک پزشک باشد در آن کارگاه باید مرکز مستقل بهداشت کار تشکیل گردد که شامل یک یا چند پزشک باشد. اگر ساعت کار لازم کمتر از حد فوق باشد کارفرما می تواند مرکز مستقل بهداشت کار تشکیل دهد یا در مرکز مشترک بهداشت کار شرکت نماید. تبصره - ساعت خدمات پزشکان تمام وقت براساس ۴۰ ساعت کار در هفته محاسبه میگردد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۵، ماده ۵: کارگران و کارآموزان قبل از اشتغال به کار یا کارآموزی باید مورد آزمایش های پزشکی قرار گیرند این آزمایش ها شامل پرتونگاری روتین نیز خواهد بود مگر در نقاطی که به تشخیص وزارت کار امکان انجام پرتونگاری وجود نداشته باشد. این آزمایش ها باید در درجه اول نکات زیر را مشخص نماید. ۱- اعتیاد به الکل و مواد مخدره. ۲- ابتلاء به بیماری روانی. ۳- ابتلاء به بیماری سل ریوی یا بیماریهای مسری دیگر. ۴- قدرت انجام کار مورد نظر. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۶، ماده ۶: پس از انجام آزمایش های مندرج در ماده ۵ در صورت پذیرش برگ گواهی صلاحیت اشتغال به کار از طرف پزشک کار صادر و به کارفرما داده می شود که در پرونده کارگر بایگانی و در هنگام بازرسی در اختیار بازرسان کار گذاشته شود. علاوه بر گواهی فوق نتیجه آزمایش ها در برگ آزمایش پزشکی که حاوی تمام نکات باشد منعکس میگردد. این برگ آزمایش که جزء اسرار پزشکی محسوب میگردد فقط ممکنست در اختیار پزشک کارگاه و پزشک بازرس کار و یا مقامات پزشکی صلاحیت دار قرار گیرد. تبصره ۱- مواردی که اعلام بیماری اجباریست از این قاعده مستثنی است. تبصره ۲- نمونه برگ آزمایش و گواهی نامه توسط وزارت کار تعیین و اعلام خواهد شد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۷، ماده ۷: کارگران کارگاه باید لااقل سالی یک بار مورد معاینه پزشکی قرار گیرند و نتایج آزمایش در پرونده پزشکی آنها منعکس گردد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۸، ماده ۸: پزشک کار باید ترتیبی دهد که کارگران شاغل در کارهای سخت و زیان آور و کارگران کمتر از ۱۸ سال، زنان باردار، مادران شیرده و معلولین تحت مراقبت مخصوص قرار گیرند. فواصل تجدید معاینات این افراد نیز از طرف پزشک تعیین خواهد شد. کارفرما مکلف است نسبت به انجام دستورات پزشک کار در این موارد اقدام لازم بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

۰۴۰۰۹، ماده ۹: بعد از غیبت مربوط به بیماریهای حرفه ای و حوادث ناشی از کار با غیبت بیش از سه هفته مربوط به بیماریهای غیرحرفه ای با غیبت های مکرر آزمایش پزشکی قبل از شروع مجدد به کار اجباری خواهد بود. این آزمایش باید مشخص نماید که کارگر می تواند به کار قبلی اشتغال یابد یا لازم است موقتاً یا برای همیشه به شغل دیگری اشتغال ورزد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

- ۱۰، ماده ۰۴۰۱۰: در صورتی که پزشک کار تشخیص دهد آزمایش های تکمیلی دیگری از قبیل آزمایش های غیربالینی از کارگر باید بعمل آید کارفرما مکلف است هزینه مربوط به این آزمایش ها را تأمین نماید. تبصره - مدت زمان لازم برای کلیه آزمایش های پزشکی جزو مدت و ساعات کار و یا اضافه کار کارگران محسوب می شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۱، ماده ۰۴۰۱۱: در موارد زیر نظارت و مراقبت به عهده پزشک مرکز بهداشت کار بوده و کارفرما مکلف به انجام دستورات پزشک میباشد.
- الف - بهداشت عمومی کارگاه از نظر وضع بهداشتی ساختمان، نظافت آب آشامیدنی حمام، دستشویی، رخت کن، مستراح، دفع زباله، فاضلاب و همچنین بهداشت تأسیسات مربوط به رفاه کارگران از قبیل باشگاه، آشپزخانه، سالن غذاخوری، شیرخوارگاه، آسایشگاه، تغذیه و طرز تهیه و توزیع غذایی مصرفی کارگران. ب - بهداشت محیط کار نسبت به کلیه عوامل فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی که ممکن است سلامت کارگران را مختل سازد مانند گرد و غبار، بخارات و گازهای زیان آور، تشعشعات و صدا، حرارت، رطوبت، نور، تهیه و ارتعاش. ج - انجام نمونه برداری و آزمایش های لازم. د- بهبود شرایط کار از نظرات اثرات نامطلوبی که کارگران به مناسبت شغل، سن، جنس، ساعت کار، میزان کار و مسائلی از قبیل نوبت کاری، کارمزدی و تسلسل کارها با آن مواجه میشوند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۲، ماده ۰۴۰۱۲: انجام کمک های اولیه در مورد تصادف و حوادث کار و مراقبت های فوری درباره مسمومیت ها و بیماریهای اتفاقی به منظور جلوگیری از تشدید وضع بیمار حادثه دیده. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۳، ماده ۰۴۰۱۳: مراکز بهداشت کار باید آماده برای پذیرش فوری مصدومین و مسمومین باشد. مراکز بهداشت کار موسسات صنعتی که به اقتضاء شرایط کار ممکن است مخاطراتی از قبیل مسمومیت، خفگی به علت گازها، سوختگی، برق گرفتگی و غیره داشته باشند باید مجهز به وسایل نجات حادثه دیده مخصوصاً سرم، اکسیژن، مقویات قلبی و تنفسی و همچنین افراد ورزیده و آشنا به نحوه تنفس مصنوعی باشند. کارفرما مکلف است لوازم مورد نیاز را تهیه و در اختیار مرکز بهداشت کار بگذارد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۴، ماده ۰۴۰۱۴: پزشک مسئول مرکز بهداشت کار مشاور بهداشتی مدیر کارخانه و عضو کمیته حفاظت و بهداشت کارگاه بوده و در جلسات کمیته های مزبور شرکت و در آنچه مربوط به امور بهداشتی و شرایط کار باشد اظهار نظر میکند. کارفرما موظف است پیشنهاد های بهداشتی مسئول مرکز بهداشت کار را اجرا نماید در صورت عدم توافق، نظر پزشک بازرس کار منطقه در این موارد قطعی خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۵، ماده ۰۴۰۱۵: هرگونه تغییر در تکنیک یا در نوع مواد اولیه و محصول تهیه شده باشد به اطلاع مسئول مرکز بهداشت کار برسد تا در صورتی که تغییر مزبور از لحاظ بهداشتی مضر تشخیص گردد طبق ماده ۱۴ تذکر لازم به کارفرما داده شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۶، ماده ۰۴۰۱۶: مرکز بهداشت کار باید با بررسی علل و منشاء غیبت کارگران راه های پیشگیری از حوادث و بیماریهایی را که موجب تعطیل کار و غیبت کارگران شده است تعیین و پیشنهاد نماید. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۷، ماده ۰۴۰۱۷: مرکز بهداشت کار باید پرونده پزشکی برای کارگران تنظیم نماید و آمارهای مربوط به حوادث و بیماریهای ناشی از کار و اطلاعات مربوط به شرایط بهداشتی کارگاه و خدمات مرکز بهداشت کار را بطور مرتب تهیه و به منظور بررسی نگهداری نماید. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۱۸، ماده ۰۴۰۱۸: مسئول مرکز بهداشت کار موظف است در صورت مشاهده بیماریهای شغلی و حوادث ناشی از کار مراتب را به مراجع ذی صلاحیت اعلام نماید بعلاوه وقتی پزشکی بیماری شغلی خطرناکی در کارگری مشاهده نمود تشخیص قطعی گردید باید مراتب را به نحو مقتضی با خود کارگر در میان بگذارد. تبصره - نمونه فرمهای مخصوص گزارش و اعلام بیماریهای شغلی از طرف وزارت کار و امور اجتماعی تهیه و در دسترس مراکز بهداشت کار گذاشته می شود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها

- ۱۹، ماده ۰۴۰۱۹: شرکت در مطالعه و طبقه بندی مشاغل به منظور نظارت بر تطابق کار با کارگر و واگذاری کارهای مناسب به کارگران مخصوصاً کارگران معلول با توجه به توانایی جسمی و روانی آنان از وظائف پزشک کار است و کارفرما مکلف است موجب انجام آن را فراهم نماید. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۰، ماده ۰۴۰۲۰: پزشک کار به وسیله کارفرما یا کارفرمایان انتخاب و طبق قراردادی مشغول کار می شود در قرارداد مزبور باید تمام نکات و کلیه وظائف ناشی از این نامه و شرایط استخدامی مخصوصاً مدت قرارداد کاملاً تصریح گردد. یک نسخه از قرارداد تنظیمی باید به اداره بازرسی کار منطقه فرستاده شود. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۱، ماده ۰۴۰۲۱: مرکز بهداشت کار باید در تمام اوقات کار دارای پرستار دیپلمه با بهیار آشنا به امور بهداشت صنعتی و حوادث ناشی از کار باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۲، ماده ۰۴۰۲۲: تعداد پرستاران یا بهیاران برای مراکزی که دارای یک پزشک هستند حداقل دو نفر و برای مراکزی که بیش از یک پزشک دارند باید برای هر یک نفر پزشک که اضافه می شود یک پرستار یا بهیار اضافه در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۳، ماده ۰۴۰۲۳: ساعت کار پرستاران باید طوری تنظیم گردد که حداقل پرستار یا بهیار در تمام اوقات کار در مرکز بهداشت کار حاضر باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۴، ماده ۰۴۰۲۴: وظائف پرستاران یا بهیاران مراکز بهداشت کار بشرح زیر است: ۱- انجام امور اداری مرکز بهداشت کار زیر نظر پزشک مسؤول مرکز. ۲- انجام کمک های مقدماتی و فوری پزشکی. ۳- کمک به بیماران در انجام دستورات درمانی پزشکان. ۴- کمک در معاینات پزشکی به پزشک بهداشت کار. ۵- نظارت در امور بهداشتی کارگاه های مربوطه زیر نظر پزشک بهداشت کار. ۶- همکاری در اجرای برنامه های آموزش بهداشت در کارگاه های مربوطه. ۷- همکاری در اجرای برنامه های سالم سازی محیط کار و پیشگیری حوادث. ۸- انجام خدمات مشورتی در غیاب پزشک بهداشت کار. ۹- تنظیم و نگهداری پروندههای پزشکی و تهیه گزارشها و آمار. ۱۰- نظارت بر امور کمک های اولیه در مرکز بهداشت کار و کارگاه ها. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۵، ماده ۰۴۰۲۵: مرکز بهداشت کار باید در محل مناسبی داخل کارگاه یا در مجاورت آن قرار داشته و دارای قسمت های زیر باشد: الف - در مراکزی که فقط به وسیله یک پزشک اداره می شود: ب - حداقل دو اتاق که وسعت هر یک از ۱۶ متر مربع کمتر نباشد. ج - اتاق یا محل مناسبی برای انتظار د - سرویس های دستشویی، دوش آب سرد و گرم و توالت بهداشتی. ه - اتاق ها باید دارای دستشویی مجهز به آب سرد و گرم، تهویه مناسب و روشنایی کافی و وسایل لازم جهت گرم کردن و خنک کردن بوده و طوری ساخته شده باشند که هیچ گونه صدایی مانع معاینات پزشکی نگردد. ۲- در مراکزی که بیش از یک پزشک دارند یک اتاق برای هر یک از پزشکان اضافه در نظر گرفته شود به علاوه تعداد متناسب کابین برای تعویض لباس و یک اتاق کوچک برای مراقبت بیماران فراهم باشد. ۳- کارگاه هایی که از مرکز بهداشت کار مشترک استفاده می نمایند باید دارای اتاق مناسبی جهت کمکهای اولیه در کارگاه باشند. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۲۶، ماده ۰۴۰۲۶: صورت لوازم و وسایل مورد نیاز مراکز بهداشت کار و همچنین صورت کارگاه هایی که کار در آنها مستلزم مراقبت مخصوص است از طرف وزارت کار و امور اجتماعی تهیه و در اختیار کارفرمایان واگذار شود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه تاسیس مراکز بهداشت کار در کارگاه ها
- ۰۵۰۰۰(۵) آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار، *
- ۰۵۰۰۱، ماده ۱: به منظور تأمین مشارکت کارگران و کارفرمایان و نظارت بر حسن اجرای مقررات حفاظت فنی و بهداشت کار، صیانت نیروی انسانی و منابع مادی کشور در کارگاه های مشمول و همچنین پیش گیری از حوادث و بیماریهای ناشی از کار، حفظ و ارتقاء سلامتی کارگران و سالم سازی محیط های کار، تشکیل کمیته های حفاظت فنی و بهداشت کار با رعایت ضوابط و مقررات مندرج در این آیین نامه در کارگاه های کشور الزامی است. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار

- ۰۵۰۰۲، ماده ۲: کارگاه هایی که دارای ۲۵ نفر کارگر باشند، کارفرما مکلف است کمیته ای به نام کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار در کارگاه با اعضای ذیل تشکیل دهد: ۱- کارفرما یا نماینده تام الاختیار او. ۲- نماینده شورای اسلامی کار یا نماینده کارگران کارگاه. ۳- مدیر فنی و در صورت نبودن او یکی از سراسناده کاران کارگاه. ۴- مسؤول حفاظت فنی. ۵- مسؤول بهداشت حرفه ای. تبصره ۱: مسؤول حفاظت فنی می بایستی ترجیحاً از فارغ التحصیلان رشته حفاظت فنی و ایمنی کار باشد. تبصره ۲: مسؤول بهداشت حرفه ای می بایستی ترجیحاً فارغ التحصیل بهداشت حرفه ای یا پزشک عمومی مورد تایید مرکز بهداشت شهرستان باشد. تبصره ۳: اعضاء کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار با هزینه کارفرما بایستی در برنامه های آموزشی و بازآموزی مربوط به حفاظت فنی و بهداشت کار که توسط ارگانهای ذیربط برگزار میگردد شرکت نمایند. تبصره ۴: در کارگاه هایی که بین ۲۵ تا ۱۰۰ نفر کارگر داشته باشند در صورتی که یک یا دو نفر از اعضاء کمیته در کارگاه حضور نداشته باشند جلسه کمیته با حداقل سه نفر از افراد مذکور تشکیل میگردد مشروط بر آن که در این کمیته مسؤول حفاظت فنی یا مسؤول بهداشت حرفه ای حضور داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار
- ۰۵۰۰۳، ماده ۳: در کارگاه هایی که کمتر از ۲۵ نفر کارگر دارند و نوع کار آنها ایجاب نماید با نظر مشترک و هماهنگ بازرس کار و کارشناس بهداشت حرفه ای محل، کارفرما مکلف به تشکیل کمیته مذکور خواهد بود. تبصره ۱: در این گونه کارگاه ها کمیته مذکور با سه نفر از اعضاء به شرح ذیل تشکیل میگردد: ۱- کارفرما یا نماینده تام الاختیار وی. ۲- نماینده شورای اسلامی کار یا نماینده کارگران کارگاه. ۳- مسؤول حفاظت فنی و بهداشت حرفه ای. تبصره ۲: صلاحیت مسؤولیت حفاظت فنی و بهداشت حرفه ای برای این گونه کارگاه ها باید به تایید اداره کار و مرکز بهداشت محل برسد. تبصره ۳: در کلیه کارگاه هایی که کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار با سه نفر تشکیل میگردد مسؤول حفاظت فنی و بهداشت حرفه ای می تواند یک نفر باشد. مشروط بر آن که پس از آموزشهای لازم که با هزینه کارفرما توسط مرکز بهداشت و یا اداره کل محل حسب مورد تشکیل میگردد شرکت نموده و گواهی نامه لازمه را دریافت نماید. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار
- ۰۵۰۰۴، ماده ۴: جلسات کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار باید لااقل همراه یک بار تشکیل گردد و در اولین جلسه خود نسبت به انتخاب یک نفر دبیر از میان اعضاء کمیته اقدام نمایند. تعیین زمان تشکیل جلسات و تنظیم صورت جلسات کمیته به عهده دبیر جلسه خواهد بود. تبصره ۱: در مواقع ضروری یا زودتر از موعد با پیشنهاد مدیر کارخانه یا مسؤول حفاظت فنی و یا مسؤول بهداشت حرفه ای کمیته تشکیل خواهد شد. تبصره ۳: کارفرما مکلف است یک نسخه از تصمیمات کمیته مذکور و همچنین صورت جلسات تنظیم شده را به اداره کار و مرکز بهداشت مربوطه ارسال نماید. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار
- ۰۵۰۰۵، ماده ۵: وظایف کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار به شرح ذیل است: ۱- طرح مسائل و مشکلات حفاظتی و بهداشتی در جلسات کمیته و ارائه پیشنهادات لازم به کارفرما جهت رفع نواقص و سالم سازی محیط کار. ۲- انعکاس کلیه ایرادات و نواقص حفاظتی و بهداشتی و پیشنهادات لازم جهت رفع آنها به کارفرمای کارگاه. ۳- همکاری و تشریک مساعی با کارشناسان بهداشت حرفه ای و بازرسان کار جهت اجرای مقررات حفاظتی و بهداشت کار. ۴- توجیه و آشنا سازی کارگران نسبت به رعایت مقررات و موازین بهداشتی و حفاظتی در محیط کار. ۵- همکاری با کارفرما در تهیه دستورالعمل های لازم برای انجام کار مطمئن، سالم و بدون خطر و همچنین استفاده صحیح از لوازم و تجهیزات بهداشتی و حفاظتی در محیط کار. ۶- پیشنهاد به کارفرما جهت تشویق کارگرانی که در امر حفاظت فنی و بهداشت حفاظتی و بهداشت کار علاقه و جدیت دارند. ۷- پیگیری لازم به منظور تهیه و ارسال صورتجلسات کمیته و همچنین فرم های مربوط به حوادث ناشی از کار و بیماریهای ناشی از کار به ارگانهای ذیربط. ۸- پیگیری لازم در انجام معاینات قبل از استخدام و معاینات ادواری به منظور پیشگیری از ابتلاء کارگران به بیماریهای ناشی از کار و ارائه نتایج حاصله به مراکز بهداشت مربوطه. ۹- اعلام موارد مشکوک به بیماریهای حرفه ای از طریق کارفرما به مراکز بهداشت مربوطه و همکاری در تعیین شغل مناسب برای کارگرانی که به تشخیص شورای پزشکی به بیماریهای حرفه ای مبتلاء شده و یا در معرض ابتلاء آنها قرار دارند (موضوع تبصره ۱ ماده ۹۲ قانون کار). ۱۰- جمع آوری آمار و اطلاعات مربوطه از نقطه نظر مسائل حفاظتی و بهداشتی و تنظیم و تکمیل فرم صورت نواقص موجود در کارگاه ۱۱- بازدید و معاینه ابزار کار و وسائل حفاظتی و بهداشتی در محیط کار و نظارت بر حسن استفاده از آنها. ۱۲- ثبت آمار حوادث و بیماریهای ناشی از کار کارگران و تعیین ضریب تکرار و ضریب شدت سالانه حوادث. ۱۳- نظارت بر ترسیم نمودار میزان حوادث و بیماریهای حرفه ای و همچنین نصب پوسترهای آموزشی بهداشتی

و حفاظتی در محیط کار. ۱۴ - اعلام کانون های ایجاد خطرات حفاظتی و بهداشتی در کارگاه. ۱۵ - نظارت بر نظم و ترتیب و آرایش مواد اولیه و محصولات و استقرار ماشین آلات و ابزار کار به نحو صحیح و ایمن و همچنین تطابق صحیح کار و کارگر در محیط کار. ۱۶ - تعیین خط مشی روشن و منطبق با موازین حفاظتی و بهداشتی برحسب شرایط اختصاصی هر کارگاه جهت حفظ و ارتقاء سطح بهداشت و ایمنی محیط کار و پیشگیری از ایجاد حوادث احتمالی و بیماریهای شغلی. ۱۷ - تهیه و تصویب و صدور دستورالعملهای اجرایی حفاظتی و بهداشتی جهت اعمال در داخل کارگاه در مورد پیشگیری از ایجاد عوارض و بیماریهای ناشی از عوامل فیزیکی، شیمیایی، ارگونومیک، بیولوژیکی و روانی محیط کار. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار

۰۵۰۰۶، ماده ۶: وجود کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار و مسئولین حفاظت و بهداشت حرفه ای در کارگاه به هیچ وجه رافع مسؤلیت های قانونی کارفرما در قبال مقررات وضع شده نخواهد بود. (آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار)، عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار

۰۵۰۰۷، ماده ۷: این آیین نامه در ۷ ماده و ۱۰ تبصره به استناد ماده ۹۳ قانون کار جمهوری اسلامی ایران توسط وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه شده و در تاریخ ۷۴/۴/۱۱ به تصویب وزرای کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی رسید. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار

۰۶۰۰۰، (۶) آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی،*

۰۶۰۰۱، ماده ۱- در اجرای بخشی از فصل چهارم قانون کار جمهوری اسلامی ایران به مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار اجازه داده می شود جهت تأمین حفاظت فنی و صیانت از نیروی انسانی و منابع مادی کشور و به منظور مشاوره فنی و ارائه خدمات ایمنی براساس این آیین نامه به اشخاص حقیقی یا حقوقی متقاضی مشاور فنی و خدمات ایمنی پروانه صلاحیت اعطاء نماید. تبصره- چگونگی صدور تمدید و ابطال پروانه صلاحیت و نحوه فعالیت مشاورین فنی و خدمات ایمنی در گروه های تخصصی مطابق با شرایط تعیین شده در دستورالعمل اجرایی موضوع این آیین نامه می باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۲، ماده ۲- مشاورین حفاظت فنی و خدمات ایمنی در زمینه های ایمنی با گرایشهای تخصصی ایمنی دیگ بخار و ظروف تحت فشار، ارایه سیستم ها و راه حل های ایمنی در محیط کار، ایمنی برق، ایمنی ساختمان، ایمنی معدن و نیز بررسی عوامل زیان آور محیط کار با گرایش های تخصصی بررسی و اندازه گیری عوامل زیان آور فیزیکی و شیمیایی و ارگونومی و ارایه طریق به منظور شناسایی، ارزیابی و کنترل آنها و همچنین پیشگیری و اطفای حریق با گرایشهای طراحی و نصب سیستم های اعلام و اطفای حریق، تست و شارژ کپسولهای آتش نشانی و نهایتاً آموزش های عمومی و تخصصی با گرایش آموزش ایمنی با هدف کاهش حوادث و بیماری های ناشی از کار و همچنین در زمینه های طراحی، ایجاد، نظارت تا مرحله استقرار سیستم مدیریت ایمنی و توسعه آن، مهندسی ایمنی، آموزشهای عمومی و تخصصی سیستم های مدیریت ایمنی و ارایه خدمات مورد نیاز پس از استقرار سیستم ایمنی فعالیت نمایند. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۳، ماده ۳- اشخاص حقیقی یا حقوقی در صورتی می توانند به امر مشاوره فنی و خدمات ایمنی مبادرت ورزند که از مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار با رعایت مفاد این آیین نامه و دستورالعمل آن پروانه صلاحیت و تأیید تحصیل نمایند. تبصره: اعتبار پروانه مذکور برای کلیه مشاورین فنی و خدمات ایمنی در طول مدت تعیین شده منوط به حفظ شرایط و رعایت مفاد این آیین نامه و دستورالعمل اجرایی مربوطه می باشد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۴، ماده ۴- مشاورین حفاظت فنی و خدمات ایمنی باید دارای محل کار مناسب با نوع فعالیت تعیین شده در پروانه صلاحیت باشند. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۵، ماده ۵- کلیه مسولیت های قانونی ناشی از استفاده از پروانه صلاحیت با اشخاصی است که پروانه صلاحیت به نام آنان صادر شده است. تبصره: پروانه صلاحیت مشاورین فنی و خدمات ایمنی قابل انتقال به غیر نمی باشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۶، ماده ۶ - پروانه صلاحیت هر یک از مشاورین فنی و خدمات ایمنی در ابتدا برای یک سال صادر و سپس برای مقاطع زمانی ۳ ساله تمدید می گردد. تبصره: اشخاص دارای پروانه صلاحیت مکلفند که در دوره های آموزشی و بازآموزی مستمر تخصصی قابل اجرا از طرف مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار شرکت نمایند. در غیر این صورت برابر مقررات انضباطی با آنان رفتار خواهد شد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۷، ماده ۷ - تعرفه صدور و تمدید پروانه صلاحیت ببر اساس قانون (درآمد- هزینه) به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران می رسد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۸، ماده ۸ - کلیه مشاورین حفاظت فنی و خدمات ایمنی موظف به رعایت مقررات مربوطه و آیین نامه ها و دستورالعمل های صادره از سوی شورای عالی حفاظت فنی می باشند. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۰۹، ماده ۹ - پروانه صلاحیت مشاورین فنی و خدمات ایمنی پس از احراز صلاحیت با امضاء رئیس مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار و تأیید معاون روابط کار، توسط مرکز مذکور صادر می گردد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۱۰، ماده ۱۰ - تأیید صلاحیت فنی و تخصصی متقاضیان با داشتن شرایط زیر صورت می گیرد: الف: اعتقاد به نظام مقدس جمهوری اسلامی و عدم سابقه فعالیت در گروه های معاند با نظام ب: عدم سابقه محکومیت کیفری و سوء پیشینه پ: دارا بودن کارت پایان خدمت یا معافیت دائم برای آقایان ت: دارا بودن مدرک کارشناسی یا کارشناسی ارشد یا دکتری در یکی از رشته های ایمنی، علوم پایه، فنی و مهندسی و بهداشت حرفه ای حفاظت و بهداشت کار ث: داشتن سابقه کار مفید در زمینه ایمنی برای مدارک کارشناسی ایمنی؛ حفاظت و بهداشت کار؛ بهداشت حرفه ای؛ بهداشت محیط؛ مهندسی صنایع با گرایش ایمنی؛ سم شناسی و ارگونومی ۴ سال و برای کارشناسی ارشد ۲ سال و برای افرادی که دارای دکتری در زمینه رشته های فوق الذکر می باشند ۱ سال و سایر مدارک کارشناسی ۶ سال، مدارک کارشناسی ارشد ۴ سال و دکترا ۲ سال ج: داشتن سلامت جسمانی و روانی لازم منطبق با زمینه کاری چ: عدم اشتغال در سازمان ها، وزارتخانه ها، شرکت ها و مؤسسات دولتی ح: قبولی در آزمون های مربوطه که از طرف مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار برگزار می گردد. تبصره ۱: آزمون های اخذ شده از طرف مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار به صورت تئوری و عملی خواهد بود. تبصره ۲: مشاورین فنی و خدمات ایمنی که جهت تمدید پروانه اقدام می نمایند در صورت گذراندن دوره های بازآموزی برگزار شده توسط مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار و تأیید شورای مشاورین فنی و خدمات ایمنی نیاز به شرکت در آزمون مجدد ندارند تبصره ۳: متقاضیان مشاوره فنی و خدمات ایمنی می توانند در صورت پذیرفته شدن در آزمون های مختلف در کلیه زیرگروه های تخصصی ده گانه مربوطه، پروانه صلاحیت را تحصیل نمایند. خ: بازرسان کار و کارشناسان مرکز تحقیقات غیر شاغل (بازنشسته، مستعفی و با خرید خدمت) وزارت کار و امور اجتماعی (بنا به تقاضای شخصی) بدون در نظر گرفتن رشته تحصیلی به شرط دارا بودن حداقل ۱۰ سال تجربه کار مستمر یا ۱۵ سال غیر مستمر از شرکت در آزمون معاف می باشند. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۱۱، ماده ۱۱ - رسیدگی به تخلفات مشاورین فنی و خدمات ایمنی بر عهده مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار می باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۱۲، ماده ۱۲ - اهم موارد قابل رسیدگی به شرح زیر می باشد: الف - عدم رعایت مقررات و آیین نامه های ایمنی وزارت کار و امور اجتماعی ب - هرگونه سوء استفاده از پروانه صلاحیت و موقعیت شغلی ج - عدم همکاری با بازرسان اعزامی از مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار و بازرسان کارد - شکایات طرف قرارداد مشاورین مذکور. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۱۳، ماده ۱۳ - عدم رعایت هر یک از مقررات این آیین نامه و دستورالعمل اجرایی و هرگونه سوء استفاده از پروانه صلاحیت برحسب مورد موجب تذکر کتبی، درج در پرونده مشاور، تعلیق مجوز صلاحیت و ابطال آن می گردد. چنانچه هر یک از موارد مذکور واجد جنبه های جزایی باشد مراتب به مراجع ذیصلاح قضایی اعلام خواهد گردید. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۱۴، ماده ۱۴ - کلیه مشاورین فنی و خدمات ایمنی موجود کشور موظفند از تاریخ تصویب وضعیت خود را با این آیین نامه تطبیق دهند. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۶۰۱۵، ماده ۱۵ - دستورالعمل اجرایی این آیین نامه به پیشنهاد مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار به تصویب

وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه مشاورین فنی و خدمات ایمنی

۰۷۰۰۰، (۷) آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی، *

۰۷۰۰۱، ماده ۱: لباس کار بایستی با توجه به خطراتی که در حین کار برای کارگر مربوطه پیش آمد می نماید انتخاب شده و به ترتیبی باشد که

از بروز خطرات تا حد ممکن جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۲، ماده ۲: لباس کار باید مناسب با بدن کارگر استفاده کننده بوده و هیچ قسمت آن آزاد نباشد کمر آن همیشه بسته و جیبهای آن کوچک

بوده و حتی الامکان تعداد جیبها کم باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۳، ماده ۳: کارگرانی که با ماشین کار می کنند و یا در جوار ماشین آلات مشغول کار هستند باید لباس کاری در بر داشته باشند که هیچ

قسمت آن باز و یا پاره نباشد، بستن کراوات، آویزان نمودن زنجیر ساعت و کلید و نظائر آنها روی لباس کار اکیداً ممنوع است. عدم رعایت

ماده ۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۴، ماده ۴: در محل کاری که احتمال خطر انفجار و یا حریق باشد استفاده از یقه نورگیر (آفتاب گردان) و زه و دسته عینک که از انواع

سلولوئید ساخته شده اند و همچنین همراه داشتن سایر مواد قابل اشتعال برای کارگران مربوطه اکیداً ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه

وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۵، ماده ۵: در صورتی که انجام کاری ایجاب نماید که کارگر آستین لباس کار خود را مستمراً بالا بزند بایستی از لباس کار آستین کوتاه

استفاده نماید. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۶، ماده ۶: کارگرانی که در محیط آلوده به گرد و غبار قابل اشتعال و انفجار و یا مسموم کننده به کار اشتغال دارند نباید لباس های جیب

دار و یا لبه دار (دوبل شلوار) در بر داشته باشند چون ممکن است گرد و غبار مزبور در چین و لبه لباس باقی بماند. عدم رعایت ماده ۶ آیین

نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۷، ماده ۷: لباس و کلاه حفاظتی (باشلق) مخصوص کارگرانی که با مواد خورنده و یا مضر کار می کنند باید آب و گاز در آن نفوذ

نموده و جنس آن مناسب با نوع ماده و یا موادی که با آنها کار می کنند باشد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۸، ماده ۸: لباس نسوز مخصوص حفاظت در مقابل حریق و یا انفجاری که ممکن است ناگهان در حین انجام کار پدید آید باید لباس

کاملی که با شلق و دستکش و کفش از یک تکه و سر هم است ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۰۹، ماده ۹: وسایل حفاظتی کارگرانی که با مواد رادیواکتیو کار می کنند باید طبق نمونه های مخصوصی که به تصویب وزارت کار

رسیده است باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۱۰، ماده ۱۰: در وسایل قطعات دوار و متحرک ماشین ها و همچنین در جوار آنها نباید از پیش بند استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین

نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۱۱، ماده ۱۱: چنانچه در مقابل و یا در جوار قطعات دوار و متحرک ماشین ها استفاده از پیش بند ضروری باشد باید پیش بند مزبور از دو

تکه تهیه شود به طوری که قسمت پایین تنه از قسمت بالا تنه مجزا بوده و به قسمی بسته شود تا در مواردی که به طور اتفاقی قسمتی از آن را

ماشین در حال کار بگیرد فوراً و به سهولت باز شود و بدین ترتیب خطری متوجه کارگر مربوطه ننماید. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه وسایل

حفاظت انفرادی

۰۷۰۱۲، ماده ۱۲: پیش بندهای مخصوص کارگرانی که در مقابل شعله و با آتش های بدون حفاظ و یا در مقابل فلزات مذاب کار می کنند باید

تمام سینه را پوشانیده و از جنسی تهیه شود که در برابر آتش کاملاً مقاومت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۱۳، ماده ۱۳: پیش بند مخصوص کارگرانی که با مایعات خورنده مثل اسیدها و مواد قلیایی سوزاننده کار می کنند باید از کائوچوی طبیعی

یا صنعتی و یا از مواد دیگری تهیه گردد که در مقابل مایعات خورنده مقاومت داشته و تمام سینه را نیز بپوشاند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه

وسایل حفاظت انفرادی

- ۰۷۰۱۴، ماده ۱۴: پیش بندهای سربی برای حفاظت در مقابل اشعه ایکس باید جناق و تمام قفسه سینه را پوشانده و ۳۰ تا ۴۰ سانتی متر پایین تر از کمر را نیز محفوظ نگهدارد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۱۵، ماده ۱۵: قدرت حفاظت پیش بندهای سربی باید لااقل معادل ضخامت یک میلی متر سرب خالص باشد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۱۶، ماده ۱۶: کارگرانی که مواجه با خطر سقوط یا پرتاب شیئی روی سرشان هستند باید از کاسک فلزی استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۱۷، ماده ۱۷: وزن کاسک (کلاه خود) به طور کامل نباید از ۴۰۰ گرم تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۱۸، ماده ۱۸: کاسک باید از مواد غیرقابل احتراق ساخته شده و در مقابل جریان برق عایق باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۱۹، ماده ۱۹: به منظور حفاظت سر، صورت، پشت، گردن دور تا دور کاسک باید لبه دار باشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۰، ماده ۲۰: برای کار در فضای نسبتاً کوچک و تنگ کاسک باید کوتاه بوده و در صورت لزوم فاقد لبه باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۱، ماده ۲۱: کاسک هایی که در فضای خیلی مرطوب مورد استفاده قرار میگیرند باید از نظر رطوبت غیرقابل نفوذ باشند. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۲، ماده ۲۲: نوارها و چرم داخل کاسک باید به سهولت قابل تعویض باشند. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۳، ماده ۲۳: استفاده از کاسکی که متعلق به شخص دیگری بوده باید قبلاً داخل آن ضد عفونی گردد و در صورت لزوم چرم و نوارهای داخل آن تعویض شود. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۴، ماده ۲۴: کارگرانی که دارای موهای بلند هستند بخصوص کارگران زن که با ماشین کار می کنند و یا در جوار آن مشغول کار هستند باید به وسیله سربند و یا وسیله حفاظتی دیگری موهای سر خود را کاملاً پوشانند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۵، ماده ۲۵: سربند کارگرانی که در مقابل آتش و یا جرقه و یا مواد مذاب و یا امثال آن کار می کنند باید از جنسی تهیه شده باشد که به آسانی مشتعل نگردد و در مقابل شستن و ضد عفونی کردن به وسیله ترکیبات صنعتی مقاومت کافی داشته باشند. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۶، ماده ۲۶: نظافت و تمیز کردن سربندها باید به سهولت انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۷، ماده ۲۷: کلیه کار آنها ممکن است ایجاد خطری برای چشمهایشان بنماید باید از وسائل حفاظتی مخصوص چشم استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۸، ماده ۲۸: کارگرانی که از چشم ضعیف بوده و محتاج به داشتن عینک های نمره های هستند باید از عینک های حفاظتی به شرح زیر استفاده نمایند. الف- عینک های حفاظتی که تماماً با عینک نمره ای دید و حفاظت چشم کارگران را تأمین نماید. ب- عینک های حفاظتی که روی عینک های نمره ای قرار میگیرند به شرط آنکه هیچ گونه تغییری در وضع استقرار عینک اصلی ایجاد نشود. ج- عینک های حفاظتی که شیشه نمره ای آن زیر شیشه حفاظتی قرار دارد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۲۹، ماده ۲۹: شیشه و یا هرگونه ماده پلاستیکی شفاف که برای عینک های حفاظتی ساخته می شوند باید: الف- در مقابل کاری که عینک به منظور آن کار اختصاص داده شده مقاومت کافی داشته باشد. ب- عاری از حباب هوا - ترک - موج و یا هرگونه عیب دیگری باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۰، ماده ۳۰: به غیر از شیشه های نمره ای، سطح داخلی و خارجی شیشه های حفاظتی باید موازی بوده و هیچ گونه خمیدگی نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

- ۰۷۰۳۱، ماده ۳۱: عرض شیشه های عینک حفاظتی باید ۴۴/۵ میلی متر و طول آن ۳۸ میلی متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۲، ماده ۳۲: قطر دایره شیشه های عینک های مدور غیرنمره ای باید لااقل ۵۰ میلی متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۳، ماده ۳۳: شیشه هایی که منحصرأ جهت حفاظت در مقابل خطر پرتاب ذرات اجسام و ضربه اختصاص داده میشوند بایستی لااقل قدرت عبور ۸۰٪ نور سطح کار داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۴، ماده ۳۴: زه های عینک باید سبک و محکم بوده و کاملاً روی صورت چسبیده باشند و در صورت لزوم مجهز به حفاظ های جانبی گردند. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۵، ماده ۳۵: مقاومت شیشه های عینک های حفاظتی برای کارهای برش، پرچ کاری، سنگ زدن و صیقل کردن، کار با سنگ سمباده سنگ تراش و سایر کارهای مشابه بایستی به تصویب وزارت کار برسد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۶، ماده ۳۶: قاب عینک های حفاظتی برای کارگرانی که در مقابل باد و یا گرد و غبار کار می کنند باید قابل انعطاف بوده و کاملاً با صورت کارگر تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۷، ماده ۳۷: عینک های حفاظتی برای کارگرانی که با فلزات مذاب کار می کنند باید در مقابل حرارت استقامت داشته و نوع آنها با تشخیص و تصویب وزارت کار انتخاب گردد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۸، ماده ۳۸: عینک های حفاظتی برای کارگرانی که با مایعات خورنده از قبیل اسیدها و قلیاها کار می کنند باید در اطراف داخل زه مجهز به جنسی نرم و نسوز و قابل انعطاف (مانند عینک اسکی) باشند تا عینک کاملاً در اطراف چشم به صورت کارگر چسبیده و مانع نفوذ ترشح مایعات مذکور از منافذ تهویه به داخل چشم گردد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۳۹، ماده ۳۹: عینک های حفاظتی برای کارگرانی که در مقابل دودهای خطرناک یا ناراحت کننده برای چشمها کار می کنند باید دارای قابی باشند که از طرف داخل مجهز به جنسی نرم و نسوز و قابل انعطاف بوده و کاملاً روی صورت کارگر چسبیده و هیچ گونه منفذی نداشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۰، ماده ۴۰: عینک های حفاظتی کلاه با ماسک جوشکاری برای کارگرانی که با استیلن یا برق جوشکاری می کنند و یا در مقابل کوره هایی که دارای تشعشعات خیره کننده هستند مشغول کار میباشند باید مجهز به شیشه رنگی (فیلتردار) جهت جذب تشعشعات مذکور بوده و تعیین نوع و اندازه شیشه های آنها به تصویب وزارت کار رسیده باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۱، ماده ۴۱: ماسک های طلقی برای حفاظت صورت و چشم در مقابل ضربات خفیف و جرقه باید کاملاً شفاف و نسوز و بدون عیب باشند به قسمی که مانع از دید کارگر نشوند. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۲، ماده ۴۲: عینک حفاظتی که مورد استفاده قرار گرفته است قبل از آن که به کارگر دیگری داده شود باید: الف - ضد عفونی گردد. ب - کلیه قسمت های آن که غیرقابل ضد عفونی کردن است تعویض شوند. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۳، ماده ۴۳: کلیه عینک ها و ماسک های طلقی در موقعی که مورد استفاده قرار نمی گیرند باید در جلد مخصوص نگهداری شوند تا در اثر تماس با روغن و چربی و سایر مواد خراب نگردند. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۴، ماده ۴۴: عینک های حفاظتی و ماسک های طلقی مرتباً باید مورد بازدید و کنترل قرار گیرند و قسمت های آسیب دیده آنها فوراً تعویض شوند. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۵، ماده ۴۵: هرگاه در محیط کار صداها شدید و مداوم باشد اشخاصی که در آن محیط کار می کنند بایستی از وسایل حفاظتی پرده گوش استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۶، ماده ۴۶: حفاظ پرده گوش باید دارای شرایط ذیل باشد: الف - همه روزه تمیز شود مگر انواعی که پس از یک مرتبه استعمال باید دور انداخته شود. ب - قبل از آنکه شخص دیگری از آن استفاده نماید ضد عفونی گردد. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

- ۰۷۰۴۷، ماده ۴۷: وسیله حفاظتی جهت گوش ها در مقابل جرقه، ذرات فلزات و سایر اجسام خارجی باید از نوع توری زنگ نزن، محکم و سبک با دوره چرمی باشد که از پشت سر توسط فنر تسمه ای قابل تنظیم روی گوش ها مستقر گردد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۸، ماده ۴۸: در مواقعی که دستگاه حفاظ گوش مورد استفاده قرار نمی گیرد باید در جلد مخصوصی نگهداری شود تا در اثر تماس با روغن و چربی و سایر مواد خراب نشود. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۴۹، ماده ۴۹: کمربندهای اطمینان و تسمه هایی که روی شانه و سایر تسمه های مربوط بآن باید از چرم محکم (خرم) یا برزنتی و یا کنفی یا سایر موارد مخصوص و مناسب ساخته شود. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۰، ماده ۵۰: حداقل پهنای کمر بند اطمینان ۱۲ سانتی متر و حداقل ضخامت آن شش میلی متر بوده و استقامت آن در مقابل نیروی کشش برای پاره شدن نبایستی کمتر از ۱۱۵۰ کیلوگرم باشد. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۱، ماده ۵۱: طناب های مهار باید از کنف بسیار مرغوب و یا از جنس مشابه آن ساخته شده و استقامت آنها در مقابل نیروی کششی برای پاره شدن کمتر از ۱۱۵۰ کیلوگرم نباشد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۲، ماده ۵۲: کمربندهای اطمینان و همچنین کلیه قطعات و ضمائم آن باید دقیقاً و مرتباً مورد بازدید قرار گرفته و قطعات فرسوده و یا خراب آنها تعویض گردد. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۳، ماده ۵۳: کمربندهای چرمی باید دقیقاً بازرسی شوند تا اطمینان حاصل گردد که از طرف داخل ترک خوردگی و یا بریدگی نداشته باشند. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۴، ماده ۵۴: پرچهای روی کمر بند باید هر یک جداگانه دقیقاً مورد بازدید قرار گیرند تا اطمینان حاصل شود که عاری از هرگونه عیب و نقص میباشند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۵، ماده ۵۵: کلیه قطعات و ضمائم گیره های کمر بند اطمینان باید دارای مقاومتی برابر مقاومت خود کمر بند که در ماده های ۵۳ و ۵۴ ذکر گردیده است باشند. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۶، ماده ۵۶: دستکش ها باید طوری انتخاب شوند که با خطرات احتمالی ناشی از کار متناسب بوده و هیچگونه ناراحتی برای حرکت انگشتان ایجاد ننمایند. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۷، ماده ۵۷: کارگرانی که با انواع مختلف ماشین های مته، ماشین های کله زنی و سایر ماشین ها کار می کنند که قطعات متحرک آنها احتمال گرفتن دست یا دستکش را دارند نبایستی از دستکش استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۸، ماده ۵۸: کارگرانی که اشیاء لب تیز و برنده و یا اجسام خاردار یا عاج داری حمل می نمایند باید از دستکش هایی استفاده نمایند که مقاومت کافی داشته و در صورت لزوم مسلح به سیم های فلزی باشند. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۵۹، ماده ۵۹: کارگرانی که گوشت را قطعه قطعه می کنند یا استخوان گوشت یا ماهی را در می آورند باید از دستکش هایی استفاده کنند که از زره فولادی ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۰، ماده ۶۰- دستکش های کارگرانی که فلزات داغ حمل می کنند باید از پنبه نسوز یا جنس مخصوص مشابه دیگری که در مقابل گرما مقاومت داشته و عایق حرارت باشند ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۱، ماده ۶۱- کارگرانی که با برق سر و کار دارند باید از دستکش های لاستیکی یا جنس مخصوص مشابه دیگری که عایق الکتریسیته بوده و مقاومت الکتریکی آن متناسب با ولتاژ مربوطه بنا به تشخیص وزارت کار باشد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۲، ماده ۶۲: کارگرانی که با مواد خورنده از قبیل اسیدها و قلیاها سر و کار دارند باید از دستکش های ساخته شده از لاستیک طبیعی یا مصنوعی یا پلاستیکی نازک و نرم استفاده نمایند. درجه مقاومت این نوع دستکش ها در مقابل این مواد بنا به تشخیص وزارت کار خواهند بود. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

- ۰۷۰۶۳، ماده ۶۳: دستکش های کارگرانی که با مواد سمی تحریک کننده و یا عفونی کار می کنند باید: الف- آنقدر بلند باشد که بازوها را کاملاً پوشاند. ب- کلیه قسمت های دستکش ها باید دارای مقاومت کافی در مقابل مواد مذکور در بالا باشد. ج- کوچک ترین سوراخ یا پاره گی نداشته باشد. د- هر گاه این دستکش ها در موقع کار پاره شوند باید فوراً تعویض گردند. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۴، ماده ۶۴: دستکش های سربی به منظور حفاظت در مقابل اشعه مجهول باید دست ها را کاملاً محفوظ داشته و لااقل تا نصف بازوها را پوشانده و قدرت حفاظتی این قبیل دستکش ها اقلأ برابر با قدرت حفاظتی ورق سربی ضخامت ۰/۵۵ میلیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۵، ماده ۶۵: با در نظر گرفتن وزن سنگین سرب دستکش های سربی باید طوری انتخاب شود که سبک و نرم بوده و کاملاً حفاظت دست ها را تامین نماید. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۶، ماده ۶۶- گترهای حفاظتی باید بطریقی ساخته شده باشند تا در مواقع ضروری بتوان فوراً آنها را از پا درآورد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۷، ماده ۶۷- کارگرانی که از درختها، تیرها و ستون ها بالا می روند باید از گترهای مخصوص این قبیل کارها که نوع آنها از طرف وزارت کار تعیین و تشخیص داده شده باشد استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۸، ماده ۶۸: گترهای کارگرانی که با مواد مذاب کار می کنند باید از پنبه کوهی یا سایر مواد مخصوص که در مقابل حرارت مقاومت دارند ساخته شوند. این گترها می بایستی تازانو را پوشانیده و کاملاً به پاها بچسبد تا مانع دخول مواد مذاب گردند. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۶۹، ماده ۶۹- کارگرانی که در معرض ترشحات جزئی یا جرقه های قوی قرار می گیرند. یا با اشیاء برنده و زبر کار می کنند باید از گترهایی استفاده نمایند که از چرم دباغی شده یا جنس مقاوم دیگر ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۰، ماده ۷۰- کارگرانی که با تبر یا پتک یا ابزار مشابهی اشیایی را خرد می نمایند باید از ساق بند یا مچ پیچ هایی که مقاومت کافی داشته باشند استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۱، ماده ۷۱- کارگرانی کارشان روی هم گذاشتن قطعات چدنی و یا قطعات بزرگ چوبی و یا جابجا کردن بارهای فلزی سنگین و یا کارهای مشابه می باشند برای حفاظت انگشتان پاها باید نوک کفش های آنها مجهز به غلاف باشد و یا از چکمه حفاظتی و یا کفش حفاظتی استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۲، ماده ۷۲- کارگرانی که با مواد خورنده از قبیل اسیدها و مواد قلیایی کار می کنند باید از کفش هایی استفاده نمایند که از لاستیک و یا از چرمی که به منظور این قبیل کارها عمل آمده و یا از سایر مواد مخصوصی که در مقابل مواد خورنده فوق مقاوم هستند ساخته شده باشند. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۳، ماده ۷۳- کفش های کارگرانی که با فلزات و یا مواد داغ یا خورنده کار می کنند باید: الف- کاملاً به پا و فوزک پا چسبیده باشند بطریقی که مواد مذکور فوق به داخل کفش نفوذ نمایند. ب- این قبیل کفش ها باید فاقد سوراخ های بند کفش بوده تا مواد مذکور به داخل کفش نفوذ نمایند. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۴، ماده ۷۴- چکمه های حفاظتی به منظور حفاظت انگشتان یا باید دارای نوک فولادی یا فلزی دیگر باشد که مقاومت آن از طرف وزارت کار تشخیص داده شده باشد. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۵، ماده ۷۵- کفش های کارگرانی که با برق کار می کنند نباید فلز در آن بکار رفته باشد. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۶، ماده ۷۶- در کارگاه هایی که ایجاد جرقه بروز خطری را متحمل باشد کفش های کارگران باید فاقد هر نوع میخ فلزی باشد. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۷۷، ماده ۷۷- هر گونه وسایل حفاظت جهاز تنفسی باید از نوع و مدل مخصوص و مناسب شرایط مورد استفاده بوده و استفاده از آن در شرایط مزبور قبلاً به تصویب وزارت کار رسیده باشد. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۷۸، ماده ۸۷- انتخاب وسایل حفاظتی جهاز تنفسی باید با توجه نکات زیر بعمل آید: الف- خواص شیمیایی، فیزیکی و بیولوژیکی مواد که باید با آنها کار شود. ب- نوع کار، محل کار و فضای محدود محل کار. ج- سهولت نگاهداشتن وسایل مربوط و ارزانی هزینه تعمیرات اتفاقی آنها، عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۷۹، ماده ۷۹- وسایل حفاظتی جهاز تنفسی بایستی متناسب با فرمهای مختلف صورتها بوده و بطوری مستقر شود که درز و منفذی نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۰، ماده ۸۰- برای حفاظت در مقابل بخارهای خورنده و حلال، گازهای مضره و هوای کم اکسیژن استعمال دستگاه های تنفسی فیلتر دار که عمل آنها مکانیکی است بکلی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۱، ماده ۸۱- به مجرد احساس ناراحتی در عمل تنفس فیلتر را بایستی تعویض نمود. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۲، ماده ۸۲- استفاده از دستگاه های تنفسی با مواد شیمیایی مجهز به قاب یا محفظه فیلتر دار در محوطه های کوچک یا در اماکنی که تهویه آنها ناقص انجام می شود یا در فضایی که میزان اکسیژن آن کم است ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۳، ماده ۸۳- قاب ها یا محفظه های فیلتر دار فوق الذکر باید با مشخصات و اندازه های تعیین شده از طرف وزارت کار تطبیق می نمایند. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۴، ماده ۸۴- قاب ها یا محفظه های مزبور باید پس از هر دفعه استفاده تعویض شوند و چنانچه مورد استفاده نیز قرار نگرفته باشند پس از انقضای مدتی که برای استفاده از طرف کارخانه سازنده تعیین گردیده است تعویض گردند. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۵، ماده ۸۵- محفظه های فیلتر دار باید به مجرد مشاهده علائم خروج مواد شیمیایی تعویض گردند. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۶، ماده ۸۶- تسمه ها و بندهایی که به وسیله آنها دستگاه های فوق به بدن متصل می شود بایستی سلب ازادی حرکت شخص استفاده کننده را نموده و مزاحمتی برای او ایجاد کند. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۷، ماده ۸۷- دستگاه های تنفسی با هوای تازه و ماسک های مجهز به لوله های قابل انعطاف باید: الف- در نقاط یا محل های خطرناک با اطمینان کامل به اینکه دستگاه به خوبی عمل رساندن هوا را انجام می دهد مورد استفاده قرار گیرند. ب- در مورد کارهایی که فوریت نداشته و بایستی در هوای آلوده به دود یا گازهای مضره انجام شود و استفاده از دستگاه های تنفسی با مواد شیمیایی و مجهز به محفظه فیلتردار مقدور نباشد مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۸، ماده ۸۸- فشار هوا برای ورود به ماسک ها و دستگاه های تنفسی فوق بایستی بیش از $\frac{1}{75}$ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع باشد. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۸۹، ماده ۸۹- هر گاه هوای فشرده شده برای ورود به ماسک یا دستگاه تنفسی دارای فشاری بیش از فشار مذکور در ماده ۸۸ باشد باید: الف- دستگاه رساندن هوا مجهز به شیر مخصوص تقلیل فشار هوا بوده این شیر در محلی که لوله قابل انعطاف به دستگاه رساندن هوای فشرده وصل می شود سوار گردد. ب- برای احتیاط و اطمینان بیشتر و به منظور جلوگیری از نامنظم کار کردن شیر تقلیل دهنده فشار لازمست که دریچه اطمینانی که با فشاری قدری زیادتر از فشار شیر تقلیل دهنده تنظیم شده باشد در روی دستگاه نصب گردد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

۰۷۰۹۰، ماده ۹۰- از ماسک ها و دستگاه های تنفسی در صورتی می توان با هوای فشرده استفاده نمود که: الف- هوای مزبور قبلاً توسط صافی هایی که در مجاری آن قرار داده اند تمیز و خشک شده باشند. ب- ورود هوای فشرده شده به ماسک ها و دستگاه های تنفسی مورد بحث بهتر است وسیله دستگاه وانتیلاتور انجام گیرد- استفاده از کمپرسور با فشار زیاد در این مورد حتی المقدور توصیه نمی شود. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

- ۰۷۰۹۱، ماده ۹۱- نگهداری کمپرسور یا وانتیلاتور بایستی مرتباً و به دقت صورت گیرد و نصب دهانه لوله مکنده هوا در محلی باشد که هوای تمیز و پاک برای دستگاه تامین گردد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۲، ماده ۹۲- فاصله نقطه اتصال دستگاه های تنفسی که با هوای فشرده کار می کنند تا محل اصلی دهنده هوا نبایستی زیاده تر از ۴۵ متر باشد. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۳، ماده ۹۳- قطر داخلی لوله های خرطومی (یا قابل انعطاف) ماسک ها نبایستی از ۲/۵ سانتیمتر کمتر باشد و جنس لوله باید طوری باشد که پاره نشده و در اثر پیچ خوردن و یا تا شدن راه عبور هوا را مسدود ننماید. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۴، ماده ۹۴- فاصله ماسک هایی که مجهز به لوله های قابل انعطاف یا خرطومی هستند تا محل اتصال به لوله اصلی نبایستی بیش از ۷/۵ متر باشد. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۵، ماده ۹۵- تسمه ها و وسایلی که برای نصب دستگاه های تنفسی به بدن تعبیه شده اند بایستی دارای مقاومت حداقل ۱۱۵ کیلوگرم در مقابل کشش باشند. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۶، ماده ۹۶- در موارد زیر دستگاه های اکسیژن دهنده که نوع آنها به تصویب وزارت کار رسیده است باید مورد استفاده قرار گیرند : الف- کارگرانی که بر علیه آتش مبارزه می نمایند یا عمل نجات انجام می دهند و یا در هوای غیر قابل تنفس ناشی از تراکم گازها یا نقصان اکسیژن انجام وظیفه می کنند . ب- کارگرانی که محل کار آنها بیش از ۴۵ متر از نزدیکترین منبع هوای سالم و کافی فاصله داشته و باید مجاری دستگاه های تنفسی آنها مورد حفاظت قرار گیرند و استفاده از دستگاه های تنفسی فیلتردار برای آنها مجاز تشخیص داده نشود. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۷، ماده ۹۷- اشخاصی که از دستگاه های اکسیژن استفاده می نمایند باید قبلاً تعلیمات مخصوص نسب طرز استعمال این دستگاه را گرفته باشند. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۸، ماده ۹۸- حداکثر فشار در بالن های محتوی اکسیژن ۱۵۰ اتمسفر می باشد و بالن ها باید مجهز به فشارسنجی برای کنترل فشار اکسیژن باشند. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۰۹۹، ماده ۹۹- در دستگاه های اکسیژن دهنده شیر تقلیل فشار باید طوری تنظیم شود تا حداقل در هر دقیقه ۲ لیتر (نصف گالن) اکسیژن از آن خارج شود. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۰، ماده ۱۰۰- کلیه قسمت های حساس و قطعاتی که بیشتر در معرض خرابی و فرسودگی قرار می گیرند و همچنین وسایل انتقال هوای تازه یا اکسیژن باید در فواصلی که از یک ماه تجاوز نکند توسط شخص صلاحیت دار دقیقاً بازرسی شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۱، ماده ۱۰۱- در فواصلی که از یک ماه تجاوز نکند می بایستی دریچه های اطمینان خود کار تنظیم فشار در دستگاه های اکسیژن دهنده مورد بررسی و کنترل قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۲، ماده ۱۰۲- برای اطمینان از کار صحیح وسایل کنترل دستگاه های اکسیژن دهنده باید حداقل هر شش ماه یکبار وسایل کنترل مزبور بازرسی دقیق قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۳، ماده ۱۰۳- اکسیژنی که از دستگاه اکسیژن دهنده خارج می شود باید عاری از هرگونه مواد مضره باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۴، ماده ۱۰۴- اشخاصی که از دستگاه اکسیژن دهنده استفاده می نمایند باید قبلاً تعلیمات مخصوص را به شرح زیر قرار گرفته باشند : الف - طرز قرار دادن سریع و صحیح ماسک یا دهان بند روی صورت . ب - طریقه استفاده صحیح دستگاه در موارد ضروری و فوری . عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۵، ماده ۱۰۵- کارگران موظفند هرگونه نقص یا عیبی که در مورد دستگاه های تنفسی مشاهده می نمایند فوراً به مامور فنی مربوطه اطلاع دهند. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی

- ۰۷۱۰۶، ماده ۱۰۶- دستگاه های تنفسی باید : الف - تحت نظارت مستقیم متخصص ذیصلاحیتی که مسئول مراقبت در سالم بودن آنها است نگهداری شود . ب- در محلی تمیز ، خشک و خنک بطور مرتب قرار داده شوند در عین حال دسترسی به آنها آسان باشد . عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۷، ماده ۱۰۷ - دستگاه های تنفسی مجهز به محفظه و قاب فیلتر دار باید همیشه تمیز بوده و قسمت ماسک یا دهان بند آن پس از هر مرتبه استفاده ضد عفونی گردد . عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۸، ماده ۱۰۸- ماسک ها و لوله های قابل انعطاف مجرای هوا باید با صابون شسته شده و سپس با آب تمیز مواد صابونی آن گرفته شود و قبل از آنکه در محل خود قرار داده شوند خشک گردند . عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۰۹، ماده ۱۰۹- دستگاه های تنفسی که مورد استفاده قرار گرفته است در صورتی شخص دیگری می تواند از آن استفاده نماید که قبلاً با آب نیم گرم و صابون شسته شده و کاملاً ضد عفونی گردد . عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۷۱۱۰، ماده ۱۱۰- کلیه وسایل حفاظتی مندرج در این آیین نامه برحسب نوع کالا کار کارگران باید از طرف کارفرما تهیه و مجاناً در اختیار کارگران مربوطه قرار داده شود . عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی
- ۰۸۰۰۰، (۸) آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور موضوع تبصره (ب) ماده ۵۲ قانون کار.*
- ۰۸۰۰۱، ماده ۱: کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که در آنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار غیر استاندارد بوده که در اثر اشتغال کارگر تنشی به مراتب بالاتر از ظرفیت های طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد میگردد که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن میباشد. تبصره - کارهایی که در آن عوامل و شرایط محیط کار به دلیل نقص یا عدم استفاده از امکانات فنی و مهندسی و موازین پیشگیری غیر استاندارد باشد چنانچه با رفع نقص و یا به کارگیری امکانات فوق بتوان این عوامل را به حد استاندارد و مجاز رسانید جزء کارهای سخت و زیان آور محسوب نمی گردد. تشخیص این امر به عهده کمیته ماده ۱۸ این آیین نامه خواهد بود. بر این اساس کارهای سخت و زیان آور به شرح مواد آتی خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۲، ماده ۲: کار در معادن اعم از تحت الارضی یا سطح الارضی که ایجاب می نماید کارگران در تونل ها و راهروهای سر پوشیده به استخراج پردازند. تبصره - کار استخراج شامل جدا کردن یا منفجر ساختن مواد از سطح کار، حمل مواد عملیات مربوط به انفجار، اداره تأسیسات آب و برق در داخل معدن و به طور کلی هر گونه مباشرت و نظارتی که ایجاب نماید کارگر در تونل ها، راهروها یا میله های معدن انجام وظیفه نماید، میباشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۳، ماده ۳: حفر قنوات و چاه ها و فاضلاب ها و تونل های زیر زمینی و کار در مخازن سر بسته. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۴، ماده ۴: تخلیه و حمل مواد مذاب از کوره های مشغول به کار و کار مستمر در مجاورت کوره های ذوب به نحوی که کارگر در معرض مستقیم حرارت یا بخارات زیان آور متصاعد از کوره باشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۵، ماده ۵: کارگرانی که مستقیماً و مستمراً در امر تولید در کارگاه های دباغی، سالامبورسازی و روده پاک کنی اشتغال دارند و کار مستمر در گنداب روها- جمع آوری، حمل و دفن زباله شهری. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۶، ماده ۶: کار کارگرانی که مستمراً به امر جمع آوری و انتقال و انبار کردن کود (نظافت مستمر طولیه، اصطبل، سالن های پرورش طیور) در واحدهای دامداری و طیور اشتغال دارند. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۷، ماده ۷: کار مستمر و مداوم در فضای باز و در ارتفاع بیش از پنج متر از سطح زمین بر روی دکل ها، اتاقک های متحرک، داربست ها و اسکلت ها. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۸، ماده ۸: کار مداوم بر روی خطوط و پستهای انتقال برق با فشار شصت و سه کیلوولت و بالاتر. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۰۹، ماده ۹: مشاغل شن پاشی، پخت آسفالت دستی، قیرپاشی و مالچ پاشی. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور
- ۰۸۰۱۰، ماده ۱۰: عملیات جوشکاری در داخل مخازن. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۱، ماده ۱۱: کارهایی که استمرار آنها موجبات ابتلا به بیماری ها حاصل از اشعه را فراهم می‌آورد، نظیر کار با مواد رادیواکتیو و قرار گرفتن در معرض پرتوهای یونساز به تشخیص مراجع ذیصلاح و به استناد قانون حفاظت در برابر اشعه مصوب جلسه مورخ بیستم فروردین ماه ۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی، عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۲، ماده ۱۲: کار در محلهای با فشار محیط بیش از حد مجاز از قبیل غواصی، عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۳، ماده ۱۳: کار مستمر در محیطهایی که با وجود رعایت مقررات حفاظتی و ایمنی موجبات بیماریهای گوش و یا کری کارگر را فراهم سازد، عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۴، ماده ۱۴: کار در امور سم پاشی باغات و اشجار و مزارع و ضدعفونی اماکن و طولیله ها و آشیانه های مرغداری در زمان سم پاشی، عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۵، ماده ۱۵: کار کارگرانی که مستقیماً در امر تولید و ترکیب سموم و حشره کشها اشتغال دارند در زمان انجام کار، عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۶، ماده ۱۶: کار با وسایل دارای ارتعاش در حدی که برای سلامتی کارگر زیان آور باشد، عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۷، ماده ۱۷: مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار، حد مجاز و استاندارد هریک از مواد شیمیایی و عوامل بیولوژیکی و فیزیکی که در این آیین نامه نامبرده شده است پس از تشکیل کمیته های تخصصی تعیین و جهت تصویب به شورای عالی حفاظت فنی پیشنهاد می نماید، عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۸، ماده ۱۸: به منظور حسن اجرای مقررات این آیین نامه کمیته ای متشکل از اعضاء زیر: (۱) مدیر کل کار و امور اجتماعی استان که ریاست کمیته را عهده دار خواهد بود؛ (۲) بازرس کار استان به انتخاب مدیر کل کار و امور اجتماعی؛ (۳) یک نفر نماینده سازمان تأمین اجتماعی استان؛ (۴) یک نفر پزشک یا کارشناس بهداشت حرفه ای با معرفی سازمان منطقه ای بهداشت، درمان و آموزش پزشکی استان؛ (۵) یک نفر نماینده کارفرما به انتخاب و معرفی کانون اتحادیه های صنفی استان؛ (۶) یک نفر نماینده کارگر به انتخاب و معرفی کانون همبستگی شوراهای اسلامی کار استان یا کانون انجمن های کارگران استان و یا مجمع نمایندگان کارگران استان؛ (۷) یک نفر نماینده اداره کل صنایع استان؛ (۸) یک نفر نماینده اداره کل صنایع سنگین استان؛ (۹) یک نفر نماینده اداره کل معادن و فلزات استان؛ (۱۰) یک نفر نماینده اداره کل کشاورزی استان؛ (۱۱) یک نفر نماینده صنعت نفت استان (۱۲) یک نفر نماینده سازمان حفاظت محیط زیست استان؛ (۱۳) یک نفر نماینده سازمان جهاد سازندگی استان؛ (۱۴) یک نفر از اساتید دانشگاه با معرفی دانشگاه استان. در هر استان و در محل اداره کل کار و امور اجتماعی و با وظائف زیر تشکیل میگردد: الف - تطبیق مشاغل سخت و زیان آور با مواد این آیین نامه و اعلام آن به مراجع ذیربط. ب - بررسی مشاغل که در این آیین نامه به عنوان کارهای سخت و زیان آور ذکر نگردیده است و از طرف کارگران یا کارفرمایان و یا سایر مراجع سخت و زیان آوری آن تقاضا شده و اعلام نتیجه به شورای عالی حفاظت فنی. ج - بررسی مواردی که شغل یا مشاغل با اتخاذ تدابیر لازم حالت سختی و زیان آوری آنها از بین رفته و در عداد مشاغل عادی در آمدهاند و اعلام آن به مراجع ذی ربط به منظور حذف مزایایی که به عنوان مزایای کار سخت و زیان آور پرداخت میگردد است. تبصره ۱ - جلسات کمیته مذکور با حضور حداقل ۷ نفر از اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات کمیته با اکثریت آراء حاضرین در جلسه معتبر خواهد بود. تبصره ۲ - کمیته قبل از اتخاذ تصمیم موظف است نظریات کارشناسی را در خصوص ارزیابی محیط کار از نظر حد مجاز عوامل فیزیکی و شیمیایی و مکانیکی شرایط کار و وسایل استحضاطی جمعی و فردی از مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار و یا سایر مراجع مورد تایید وزارت کار و امور اجتماعی تحصیل نماید. (آیین نامه کارهای سخت و زیان آور)، عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۱۹، ماده ۱۹: کلیه کارفرمایان مکلفند قبل از ارجاع کارهای سخت و زیان آور را به کارگران جدیدالاستخدام و یا کارگرانی که میخواهند جدیداً به این گونه کارها گمارده شوند ترتیب انجام معاینات پزشکی آنان را از لحاظ قابلیت و استعداد جسمانی متناسب با نوع کارهای مرجوع بدهند. (آیین نامه کارهای سخت و زیان آور)، عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۰۸۰۲۰، ماده ۲۰: مقررات این آیین نامه به استناد تبصره ماده ۵۲ قانون کار جمهوری اسلامی ایران میباشد و ارتباط به تصمیمات کمیته های موضوع قانون بازنشستگی پیش از موعد بیمه شدگان تامین اجتماعی موضوع مصوبات مورخ ۱۳۶۷/۲/۲۸ و ۱۳۷۰/۶/۱۴ مجلس محترم شورای اسلامی که مطابق با ضوابط و مقررات خاص خود و در ارتباط با شخص و شغل و زمان و موقعیت کار به مورد اجرا گذاشته شده است، ندارد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه کارهای سخت و زیان آور ۰۹۰۰۰، (۹) آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور، *

۰۹۰۰۱، ماده ۱: کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که در آن عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی، بیولوژیکی محیط کار غیراستاندارد بوده و در اثر اشتغال بیمه شده تنشی به مراتب بالاتر از ظرفیت های طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد می شود که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن باشد. مشاغل سخت و زیان آور موضوع این ماده به دو گروه تقسیم می شوند: الف - مشاغلی که صفت سخت و زیان آور با ماهیت شغلی وابستگی دارد اما می توان با بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی مناسب توسط کارفرما سختی و زیان آوری آنها را حذف نمود. ب- مشاغلی که ماهیتاً سخت و زیان آور بوده و با بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی توسط کارفرما، صفت سخت و زیان آوری آنها کاهش یافته ولی کماکان سخت و زیان آوری آنها حفظ می گردد. تبصره - مشمولین قانون "نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی ایران و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور - مصوب ۱۳۶۷- و اصلاحات بعدی آن" و همچنین مشمولین قانون "حفاظت در برابر اشعه - مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن" تابع قوانین و مقررات مربوط خواهند بود. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۲، ماده ۲- تعیین سخت و زیان آور بودن مشاغل موضوع ماده (۱) و نوع آن گروه "الف" و گروه "ب" حسب درخواست کارگر، کارفرما، تشکل ها، وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی، وزارت کار و امور اجتماعی و سازمان تامین اجتماعی در هر کارگاه با بررسی سوابق، انجام بازدید و بررسی شرایط کار توسط کارشناسان بهداشت حرفه ای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بازرسان کار وزارت کار و امور اجتماعی و با تایید توسط کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی موضوع این آیین نامه انجام می گیرد. تبصره - در موارد مشمول بند "الف" ماده (۱) این آیین نامه که استاندارد حدود تماس شغلی عوامل بیماری زا و سخت و زیان آور وجود دارد اتخاذ تصمیم قطعی در کمیته ها مستلزم اندازه گیری و اظهار نظر کارشناسان بهداشت حرفه ای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و یا سایر مراکز دارای مجوز از وزارتخانه یاد شده است. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۳، ماده ۳: کارفرمایان کارگاه های دایره که از تاریخ تصویب این آیین نامه تمام یا برخی از مشاغل آنها در کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی یا شورای عالی حفاظت فنی، سخت و زیان آور شناخته شده یا می شود مکلفند ظرف دو سال از تاریخ ابلاغ تصمیم قطعی کمیته یا شورا حسب مورد نسبت به ایمن سازی عوامل و شرایط محیط کار مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آیین نامه های مربوط (مصوب شورای عالی حفاظت فنی) و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام و صفت سخت و زیان آوری مشاغل موضوع بند "الف" ماده (۱) را حذف و نتیجه را کتباً به کمیته بدوی موضوع ماده (۸) این آیین نامه برای بررسی و تایید گزارش نمایند. تبصره - وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلفند کارگاه هایی که مشاغل آنها سخت و زیان آور شناخته شده است و یا طبق این آیین نامه سخت و زیان آور تعیین می گردد پس از گذشت مهلت مقرر در این ماده بازدید و نتیجه را کتباً به کمیته بدوی استان گزارش نمایند. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۴، ماده ۴: کارفرمایان مکلفند شاغلین در کارهای سخت و زیان آور را حداقل سالی یکبار به منظور آگاهی از روند سلامتی و تشخیص بهنگام بیماری و پیشگیری از فرسایش جسمی و روحی آنان توسط مراکز بهداشتی و درمانی مورد معاینه قرار داده و نتیجه را در پرونده های مربوط ضبط و یک نسخه از آن را به سازمان تامین اجتماعی ارائه نمایند. تبصره ۱- تغییر شغل بیمه شده که در معرض فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان آور باشد براساس مقررات پیش بینی شده در قانون کار صورت می گیرد. تبصره ۲- معاینات قبل از استخدام طبق ماده (۹۰) قانون تامین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴- انجام می گیرد. تبصره ۳- در صورت عدم انجام تکالیف مقرر در بند (۲) جزء "الف" ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶)، مصوب ۱۳۷۱ - مصوب ۱۳۸۰ - سازمان تامین اجتماعی ضمن انجام تعهدات قانونی

نسبت به بیمه شده هزینه‌های وارده را مطابق ماده (۹۰) قانون تامین اجتماعی از کارفرما مربوطه وصول خواهد نمود. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۵ ماده ۵: به استناد تبصره (۱) ماده (۹۶) قانون کار مقررات و ضوابط انجام معاینات پزشکی موضوع ماده (۴) این آیین نامه اعم از قبل از استخدام و ادواری اختصاصی و هر گونه معاینه پزشکی دیگر در این ارتباط مطابق با دستور العمل و آیین نامه های جاری وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود. تبصره - وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی موظف است تمهیدات لازم برای اعلام نتایج معاینات موضوع این ماده را متناسب با شرح وظایف سازمان های ذی ربط بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۶ ماده ۶: کمیته بدوی استان موظف است حسب گزارش کارشناسان موضوع ماده (۲) بررسی و در صورت تایید ، حذف یا کاهش صفت سخت و زیان آور به ترتیب در مشاغل بند "الف" و "ب" ماده یک مراتب را برای خروج کارگاه از شمول این آیین نامه به مراجع ذی ربط ابلاغ نماید و در صورت عدم حذف صفت سخت و زیان آوری محیط کار در مشاغل بند "الف" ظرف مهلت مقرر ، مطابق قانون کار از سوی وزارتخانه های کار و امور اجتماعی ، بهداشت و درمان و آموزش پزشکی از طریق مراجع ذی صلاح اقدام لازم بعمل می آید . تبصره - در صورتی که گزارش کارشناسان موضوع این ماده پس از تایید کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی حسب مورد حاکی از عدم کاهش یا حذف عوامل زیان آور و بیماریزای محیط کار ظرف مهلت مقرر در قانون باشد اقدامات لازم بر حسب مورد مطابق قانون کار از سوی وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی بعمل خواهد آمد . عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۷ ماده ۷: سیاستگذاری کشوری کارهای سخت و زیان آور موضوع این آیین نامه و رسیدگی به درخواست کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی موضوع ماده (۸) و همچنین نظارت و هماهنگی بر فعالیت کمیته های مذکور در این آیین نامه به عهده شورای عالی حفاظت فنی است . دستور العمل اجرایی نحوه فعالیت کمیته های مذکور و نظارت بر آنها به پیشنهاد وزارتخانه های بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی و سازمان تامین اجتماعی به تصویب شورای عالی حفاظت فنی خواهند بود . تبصره - مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی یا معاون وی یا معاون وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی با حق رای در زمینه کارهای سخت و زیان آور موضوع این آیین نامه عضو شورای عالی حفاظت فنی خواهند بود . عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۰۸ ماده ۸: به منظور تطبیق و تشخیص مشاغل سخت و زیان آور براساس ضوابط و سیاست گذاری های شورای عالی حفاظت فنی و مقررات مربوط ، کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی هر کدام با پنج عضو اصلی و پنج عضو علی البدل به شرح زیر برای مدت سه سال منصوب می شوند و انتصاب مجدد آنان بلامانع است . الف - کمیته بدوی مرکب از اعضای زیر می باشد : ۱- معاون روابط کار سازمان کار و امور اجتماعی استان و یا نماینده وی به عنوان رئیس جلسه . ۲- معاون امور بیمه ای اداره کل تامین اجتماعی استان و یا نماینده وی . ۳-

کارشناس مسئول بهداشت حرفه ای معاونت بهداشتی دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی ذی ربط . ۴- نماینده کارگران حسب معرفی تشکل حائز اکثریت استان بنا به تشخیص سازمان کار و امور اجتماعی استان . ۵- نماینده کارفرمایان حسب معرفی کانون انجمن های صنفی کارفرمایی استان . تبصره ۱- جلسات کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی در سازمان کار و امور اجتماعی استان تشکیل و با حضور چهار نفر از اعضای اصلی و یا علی البدل رسمیت می یابد و تصمیمات جلسه با اکثریت آراء حاضرین معتبر و لازم الاجرا می باشد . تبصره ۲- در استان هایی که دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مستقل وجود دارد در صورت طرح پرونده های مرتبط با منطقه تحت پوشش ، کارشناس مسئول بهداشت حرفه ای معاونت بهداشتی دانشکده مزبور ، جایگزین کارشناس مسئول بهداشت حرفه ای معاونت بهداشتی دانشگاه خواهد بود . تبصره ۳- با تصویب کمیته استانی دعوت از افراد صاحب نظر و اساتید مربوط جهت شرکت در جلسات بدون حق رای بلامانع می باشد .

تبصره ۴- در صورتی که مجمع و کانون های استانی تشکل های کارگری و کارفرمایی موضوع بندهای (۴) و (۵) ایجاد نشده باشند ، نمایندگان مزبور از بین اعضای تشکل های حائز اکثریت به تشخیص سازمان کار و امور اجتماعی استان و با انتخاب تشکل ذی ربط استان معرفی می شوند . تبصره ۵- رای کمیته بدوی ظرف پانزده روز اداری از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر خواهی است و در صورتی که هر یک از طرفین (کارگر و کارفرما) به رای بدوی اعتراض داشته باشند درخواست تجدیدنظر خود را کتباً به سازمان کار و امور اجتماعی محل تسلیم

می‌نماید. تبصره ۶ - هیچ یک از اعضای کمیته‌های بدوی همزمان نمی‌توانند عضو کمیته تجدیدنظر باشند. همچنین اعضای مذکور نمی‌توانند در جلسه تجدیدنظر پرونده‌هایی که در هنگام رسیدگی بدوی به آن رای داده‌اند با حق رای شرکت نمایند. ب - کمیته تجدیدنظر استان مرکب از اعضای زیر می‌باشد: ۱- رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان به عنوان رئیس کمیته. ۲- مدیر کل تأمین اجتماعی استان. ۳- معاونت بهداشتی دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ذی‌ربط. ۴- نماینده کارگران حسب معرفی تشکل حائز اکثریت استان بنا به تشخیص سازمان کار و امور اجتماعی استان. ۵- نماینده کارفرمایان با معرفی کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایی استان. تبصره ۱ - رای کمیته تجدیدنظر استان از تاریخ ابلاغ قطعی و لازم‌الاجرا می‌باشد. تبصره ۲ - در صورتی که مجمع و کانونهای استانی تشکلهای کارگری و کارفرمایی موضوع بندهای (۴) و (۵) ایجاد نشده باشند، نمایندگان مزبور از بین اعضای تشکلهای حائز اکثریت به تشخیص سازمان کار و امور اجتماعی استان و با انتخاب تشکل ذی‌ربط استان معرفی می‌شوند. تبصره ۳ - در صورت تساوی آراء (موافق و مخالف) اعم از بدوی و تجدیدنظر، جلسه بعدی با حضور همه اعضا تشکیل خواهد شد. تبصره ۴ - کمیته‌های استانی موظفند در آراء صادره نوع سخت و زیان‌آوری مشاغل را که در زمره مشاغل بند «الف» یا «ب» ماده (۱) این آیین‌نامه می‌باشد تعیین نمایند. تبصره ۵ - در استانهایی که دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی مستقل وجود دارد در صورت طرح پرونده‌های مرتبط با منطقه تحت پوشش، معاونت بهداشتی دانشکده علوم پزشکی جایگزین معاونت بهداشتی دانشگاه می‌شود. ج - با تصویب کمیته استانی دعوت از افراد صاحب‌نظر، اساتید و کارشناسان مربوطه جهت شرکت در جلسات بدون حق رای بلامانع می‌باشد. د - کارفرمایان کارگاه‌ها مکلفند با کارشناسان موضوع ماده (۲) و کمیته‌های موضوع ماده (۸) این آیین‌نامه همکاری و مدارک مورد نیاز را در اختیار آنان قرار دهند. عدم رعایت ماده ۸ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور

۹۰۰۹، ماده ۹: وظایف کمیته‌های بدوی و تجدیدنظر استانی به شرح زیر تعیین می‌شود: الف - وظایف کمیته‌های بدوی استانی به شرح زیر می‌باشد: ۱- بررسی، تطبیق و تشخیص مشاغل سخت و زیان‌آور با مواد این آیین‌نامه که توسط بیمه شده، کارفرما، وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، کار و امور اجتماعی و سازمان تأمین اجتماعی و تشکلهای به عنوان مشاغل سخت و زیان‌آور معرفی شده و اعلام نتیجه به متقاضی و سازمانهای ذی‌ربط از سوی رئیس کمیته بدوی. ۲- رسیدگی مواردی که با اتخاذ تدابیر لازم حالت سخت و زیان‌آوری شغل یا مشاغل از بین رفته و در زمره مشاغل عادی درآمده‌اند و اعلام آن به مراجع ذی‌ربط به منظور حذف امتیازاتی که به کار سخت و زیان‌آور تعلق گرفته است. ۳- اجرای سیاستها و مصوبات شورای عالی حفاظت فنی. ب - وظایف کمیته‌های تجدیدنظر استانی عبارت است از رسیدگی، اظهارنظر و تصمیم‌گیری در خصوص اعتراض به آراء کمیته‌های بدوی استانی موضوع ماده (۸) این آیین‌نامه که توسط بیمه شده یا کارفرما درخواست گردیده است و اعلام نتیجه به متقاضی و سازمانهای ذی‌ربط از سوی رئیس کمیته تجدیدنظر. عدم رعایت ماده ۹ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور

۹۰۱۰، ماده ۱۰: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تغییرات حدود تماس شغلی آلاینده‌های محیط کار و عوامل بیماریزا را به شورای عالی حفاظت فنی اعلام و شورای عالی مذکور مراتب را به کمیته‌های استانی، کارهای سخت و زیان‌آور برای اجرا ابلاغ می‌نماید. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور

۹۰۱۱، ماده ۱۱: علاوه بر کارهای سخت و زیان‌آور مشخص شده طبق مصوبات شورای عالی حفاظت فنی و موارد تأیید شده توسط کمیته‌های استانی، موارد زیر نیز سخت و زیان‌آور شناخته می‌شوند. ۱- مشاغلی که در ندامتگاه‌ها و زندان‌ها مستقیماً با زندانی ارتباط دارند ۲- مشاغلی که مستقیماً در مراکز روان‌درمانی با بیماران روانی مرتبط هستند. ۳- خبرنگاری تبصره - مصادیق خبرنگاری با تأیید کمیته بدوی موضوع ماده (۸) تعیین می‌شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور

۹۰۱۲، ماده ۱۲: نحوه توالی و تناوب اشتغال در مشاغل سخت و زیان‌آور به شرح زیر تعیین می‌گردد: ۱- ایام زیر چنانچه در فواصل اشتغال به کارهای سخت و زیان‌آور واقع شود، به عنوان سابقه اشتغال در کارهای سخت و زیان‌آور محسوب می‌گردد. الف - تعطیلات هفتگی ب - تعطیلات رسمی ج - ایام استفاده از مرخصی استحقاقی د - ایام استفاده از مرخصی بابت ازدواج یا فوت همسر، پدر، مادر و فرزندان به مدت ۳ روز با دریافت دستمزد در مورد مشمولان قانون کار. ه - ایام استفاده از مرخصی استعلاجی یا استراحت پزشکی اعم از اینکه حقوق ایام مزبور توسط کارفرما پرداخت شود و یا اینکه بیمه شده از غرامت دستمزد ایام بیماری استفاده کرده باشد. و - تمام یا قسمتی از خدمات نظام

وظیفه در جبهه‌های نبرد حق علیه باطل یا حضور داوطلبانه در جبهه. ز - دوران اسارت یا محکومیت سیاسی که بیمه شده بر اساس آن به عنوان آزاده شناخته شده باشد حسب تقاضای وی. ۲- ایام و موارد زیر چنانچه در فواصل اشتغال بیمه شده به کارهای سخت و زیان‌آور واقع شود، موجب زایل شدن توالی اشتغال در کارهای سخت و زیان‌آور نمی‌گردد. الف - ایام خدمت وظیفه سربازی (دوران ضرورت و احتیاط) مشروط بر اینکه بیمه شده حداکثر تا دو ماه پس از پایان خدمت به کار سابق خود برگشته و یا اینکه در کار دیگری که سخت و زیان‌آور شناخته شده مشغول به کار شده باشد. ب - دوران توقیف بیمه شده در ورثی که منتهی به محکومیت وی نگردد و یا اینکه کارفرما بر اساس تکلیف قانونی حقوق دوران مزبور را به بیمه شده پرداخت نماید. ج - ایام حالت تعلیق که به واسطه عوامل قهریه طبیعی و یا حوادث و مخاطرات اجتماعی (مانند سیل، زلزله، جنگ و آتش‌سوزی) که خارج از اراده کارفرما و بیمه شده بوده و در نتیجه آن کارگاه به طور موقت تعطیل می‌گردد. د - ایام استفاده از مقرری بیمه بیکاری مشروط بر اینکه بیمه شده قبل از برقراری بیمه بیکاری در مشاغل سخت و زیان‌آور اشتغال به کار داشته و در حین مقرری بگیری و یا حداکثر تا دو ماه پس از اتمام دوره مزبور در مشاغلی که سخت و زیان‌آور شناخته شده مشغول به کار شده یا طبق این آیین‌نامه بتواند بازنشسته شود. ه - ایام خدمت در جبهه که به تایید مراجع ذی صلاح رسیده باشد و - دوران اسارت یا محکومیت سیاسی که بیمه شده براساس آن به موجب قانون آزاده شناخته شده باشد ز - ایام بلاتکلیفی بیمه شده که مستند به آرای صادره از سوی مراجع حق اختلاف و یا سایر مراجع قانونی منجر به صدور رای بازگشت به کار یا پرداخت حقوق ایام مزبور شده باشد ح - ایام استفاده از غرامت دستمزد ایام بیماری که در فاصله زمانی ۸۴/۵/۱۰ تا ۵۹/۱/۴ واقع شده باشد ط - غیبت غیر موجه حداکثر به مدت ده روز در سال در مورد کارگاه‌های مشمول قانون کار یا براساس مقررات انضباطی، تخلفاتی و یا استخدامی مربوط در کارگاه‌های غیر مشمول قانون کار که منجر به اخراج، انفصال موقت و یا دایم نشده باشد ی - مدت یک ماه استفاده از مرخصی بدون حقوق موضوع ماده ۶۷ قانون کار ۳- ایام و موارد زیر چنانچه در فواصل اشتغال بیمه شده به کارهای سخت و زیان‌آور واقع شود توالی اشتغال او را از بین برده و موجب تناوب اشتغال وی می‌گردد الف - استفاده از مرخصی بدون حقوق به مدت بیش از دو ماه به هر منظور و تحت هر عنوان علاوه بر مرخصی مندرج در بند ی ردیف ۲ این ماده ب - اخراج، استعفا، انفصال و بازخریدی مشروط بر اینکه حداکثر تا دو ماه در مجموع پس از تاریخ موارد مزبور در مشاغلی که سخت و زیان‌آور شناخته شده مشغول به کار نشده یا طبق این آیین‌نامه نتواند بازنشسته شود ج - اشتغال در کارها و مشاغل عادی به مدت یک ماه د - اشتغال در حرف و مشاغل آزاد به مدت یک ماه ه - بیمه اختیاری به مدت یک ماه و - بیکاری بدون دریافت مقرری بیکاری بیش از دو ماه ز - سایر موارد مشابه، عدم رعایت ماده ۱۲ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور ۱۳۰۹۰۱۳، ماده ۱۳: شرایط بازنشستگی در کارهای سخت و زیان‌آور به شرح زیر می‌باشد: ۱- بیمه شدگانی که حداقل ۲۰ سال سابقه کار متوالی یا بیست و پنج سال سابقه کار متناوب و پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان‌آور را داشته باشند بدون شرط سنی می‌توانند در خواست بازنشستگی از سازمان تأمین اجتماعی نمایند. ۲- چنانچه کمیسیون‌های پزشکی موضوع ماده (۹۱) قانون تأمین اجتماعی قبل از رسیدن بیمه شده شاغل در کارهای سخت و زیان‌آور به سابقه مقرر در بند (۱) فوق، فرسایش جسمی و روحی وی را ناشی از اشتغال به کارهای سخت و زیان‌آور تشخیص و تأیید نمایند. ۳- این قبیل بیمه شدگان به صرف ارائه درخواست بازنشستگی مجاز به ترک کار نبوده و می‌باشد احراز شرایط و استحقاق آنها جهت بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان‌آور رسماً از سوی سازمان تأمین اجتماعی به آنها ابلاغ و سپس ترک کار نمایند. ۴- چنانچه بیمه شده شرایط استفاده از بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان‌آور را طبق این آیین‌نامه احراز کند سازمان تأمین اجتماعی مکلف است نسبت به برقراری مستمری وی از تاریخ ترک کار اقدام نماید. ۵- افرادی که حداقل بیست (۲۰) سال متوالی یا بیست و پنج (۲۵) سال متناوب سابقه پرداخت حق بیمه در مشاغل سخت و زیان‌آور مربوط به قبل از تاریخ تصویب قانون را داشته باشند و یا در آینده شرایط مذکور را احراز نمایند می‌توانند درخواست بازنشستگی خود را با رعایت بند (۱) این ماده به سازمان تأمین اجتماعی تسلیم نمایند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور ۱۴۰۹۰۱۴، ماده ۱۴: کارفرما مکلف است پس از احراز شرایط بازنشستگی بیمه شده شاغل در کارگاه وی، طبق این آیین‌نامه معادل چهار درصد (۴٪) میزان مستمری برقراری بیمه شده نسبت به سنوات اشتغال او در مشاغل سخت و زیان‌آور را که توسط سازمان تأمین اجتماعی محاسبه و مطالبه می‌گردد به طور یکجا به سازمان یاد شده پرداخت نماید. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور

۰۹۰۱۵، ماده ۱۵: آثار محدودیتها و مزایای مندرج در قانون برای مواردی که بازنشستگی به موجب این آیین نامه ایجاد می شود منحصر به همان شغل در همان کارگاه خاص بوده و قابل تسری و تعمیم در دیگر شغل های مشابه در سایر کارگاه ها نمی گردد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور

۰۹۰۱۶، ماده ۱۶: اجرای این آیین نامه در مورد آن دسته از مشمولین قانون تأمین اجتماعی که در مشاغل سخت و زیان آور وزارت دفاع و پشتیبانی و نیروهای مسلح و شرکت ها و سازمان های تابعه آن به صورت خرید خدمت مشغول خدمت می باشند با رعایت مقررات و ضوابط نیروهای مسلح و با هماهنگی سازمان تأمین اجتماعی خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه اجرایی کارهای سخت و زیان آور ۱۰۰۰۰ (۱۰) دستور العمل اجرایی نحوه فعالیت کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی تطبیق و تشخیص مشاغل سخت و زیان آور و نظارت بر آنها*:

۱۰۰۰۱، ماده ۱: بمنظور رسیدگی به درخواست های واصله موضوع آیین نامه فوق و هماهنگی کلیه امور کمیته های مربوطه با توجه به تبصره ۱ بند ۵ ماده ۸ آیین نامه عنوان شده، دبیرخانه مشاغل سخت و زیان آور در سازمانهای کار و امور اجتماعی استان ها تشکیل و تمهیدات لازم برای فعالیت کمیته های فوق اعم از تنظیم دستور جلسات، دعوت از اعضاء، انجام مکاتبات با طرف های ذی مدخل در پرونده ها و سایر امور جاریه اتخاذ می گردد. تشکیل جلسات کمیته های بدوی منوط به معرفی رسمی اعضاء از سوی مراجع ذیربط موضوع ماده ۸ این آیین نامه حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل به دبیرخانه مربوطه می باشد. تبصره ۱- در صورت وجود هرگونه ابهام در انتخاب افراد موضوع جزء ۴ و ۵ بند های «الف» و «ب» ماده ۸ آیین نامه تشخیص سازمان کار و امور اجتماعی استان ملاک عمل خواهد بود. تبصره ۲- نماینده معاون روابط کار استان در کمیته های بدوی و دبیر کمیته تجدید نظر، رئیس اداره بازرسی کار استان خواهد بود. رعایت ماده ۱ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۰۰۰۲، ماده ۲: ترکیب اعضای کمیته های بدوی و تجدید نظر و ترتیب تشکیل جلسات مذکور و وظایف کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی تماماً مطابق با مواد ۸ و ۹ آیین نامه می باشد. تبصره ۱- دبیرخانه استانی مشاغل سخت و زیان آور موظف است هر ماه گزارشی از فعالیت کمیته های مربوطه تهیه و از طریق رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان ضمن ارسال اصل گزارش به رئیس شورای عالی حفاظت فنی، رونوشت آنرا به اعضاء کمیته های مزبور تقدیم نماید. رئیس شورای عالی حفاظت فنی نیز پس از جمع بندی عملکرد استان ها (توسط دبیرخانه شورای مذکور) هر ۳ ماه یک بار گزارش فعالیت کمیته های بدوی و تجدید نظر را به اعضای شورای عالی و اعضای موضوع تبصره ماده ۷ آیین نامه فوق الذکر ارائه خواهد نمود. تبصره ۲- در صورت وجود هرگونه ابهام یا اختلاف و یا لزوم استفسار در موضوع تشخیص و تطبیق مشاغل سخت و زیان آور (با عنایت به ماده ۷ آیین نامه و تبصره آن) کمیته های استانی موظف به کسب تکلیف از شورای عالی حفاظت فنی خواهند بود. تبصره ۳- در هر استان تنها یک کمیته بدوی و یک کمیته تجدید نظر وجود خواهد داشت. تبصره ۴- امور مربوط به نقض آراء کمیته های استانی توسط دیوان عدالت اداری و تبادل لوایح و ارسال دفاعیات مستقیماً به عهده کمیته های استانی از طریق دبیرخانه مربوطه می باشد. عدم رعایت ماده ۲ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۰۰۰۳، ماده ۳: کلیه افراد و متقاضیان بیمه شده تأمین اجتماعی (به استثنای مشمولین تبصره ماده ۱ و ماده ۱۶ آیین نامه) با لحاظ شرایط ماده ۱۳ آیین نامه می بایست درخواست خود را در قالب فرم های شماره ۱ یا ۲ (پیوست) شخصاً یا توسط نماینده قانونی خویش به ادارات کار و امور اجتماعی محل اشتغال و یا مستقیماً به دبیرخانه مربوطه در سازمان کار و امور اجتماعی استان تحویل و رسید دریافت نمایند. بدیهی است فرم هایی که بطور کامل تکمیل نشده اند قابل طرح در کمیته نخواهد بود. تبصره ۱- دبیرخانه مشاغل سخت و زیان آور مکلف به اخذ و ثبت درخواست های ارائه شده و طرح آن به ترتیب اولویت ثبت در هر یک از کمیته های بدوی و تجدید نظر می باشد. تبصره ۲- رای کمیته های بدوی حداکثر ظرف ۱۵ روز اداری پس از ابلاغ در قالب فرم شماره (۴) پیوست قابل تجدید نظر خواهی در کمیته تجدید نظر همان استان می باشد، ضمناً آراء کمیته های تجدید نظر به استناد تبصره «۱» جزء «۵» بند ب ماده ۸ آیین نامه قطعی و لازم الاجراست. تبصره ۳: طرح پرونده متقاضیان در کمیته های بدوی و تجدید نظر استان منوط به رعایت مفاد ماده (۲) و تبصره آن و مواد (۱۲) و (۱۳) و (۱۵) آیین نامه مربوطه می باشد. تبصره ۴- تصمیم قطعی در کمیته های مذکور در خصوص تشخیص سخت و زیان آور بودن مشاغل منوط به ارائه گزارش کارشناسان موضوع ماده ۲ آیین نامه و تبصره آن می باشد. تبصره ۵- نظر کمیته های فوق الذکر در ذیل فرم های عملکردی (۱ و ۲ و ۴) و در محل تعیین شده

درج و پس از امضاء کلیه اعضاء حاضر در جلسه، فرم مزبور عیناً طی فرم های شماره (۳) و (۵) پیوست جهت بررسی و اقدامات بعدی به تامین اجتماعی استان ارسال و رونوشت نامه نیز جهت اطلاع بیمه شده و کارفرما مربوط و یا سایر افراد متقاضی فرستاده شود. تبصره ۶: کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی مکلفند در آراء صادره با توجه به مدارک و مستندات نوع گروه «الف» یا «ب» مشاغل سخت و زیان آور را مشخص نمایند. عدم رعایت ماده ۳ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۰۰۰۴، ماده ۴: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است لیست مراکز موضوع تبصره ماده (۲) آیین نامه را در اختیار تمامی کمیته های بدوی و تجدید نظر استانیها قرار دهد. عدم رعایت ماده ۴ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۰۰۰۵، ماده ۵: دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی و سازمان های کار و امور اجتماعی استانهای سراسر کشور موظفند از طریق کارشناسان و بازرسان خود نسبت به اجرایی شدن تبصره ماده ۳ آیین نامه اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۵ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۰۰۰۶، ماده ۶: با توجه به صراحت ماده ۳ آیین نامه و تکلیف کارفرمایان در حذف صفت سخت و زیان آوری مشاغل کارگاه ظرف مهلت مقرر، دبیرخانه کمیته موظف است تصمیم کمیته یا شورا را به کارفرمایان ابلاغ و رونوشت آنرا به اداره کل تامین اجتماعی استان و دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اعلام نماید. عدم رعایت ماده ۶ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۰۰۰۷، ماده ۷: کلیه درخواست های واصله به کمیته های بدوی استانی تا تاریخ ۸۶/۲/۵ که توسط کمیته های مزبور مورد بررسی و اظهار نظر قرار نگرفته است قابل طرح در کمیته های بدوی استان ها با رعایت مفاد آیین نامه صدرالذکر و این دستور العمل می باشند و پرونده های تجدید نظر خواهی شده تا قبل از تاریخ فوق برابر روال گذشته قابل طرح در شورای عالی حفاظت فنی می باشند. عدم رعایت ماده ۷ دستورالعمل اجرایی آیین نامه کارهای سخت و زیان آور

۱۱۰۰۰، (۱۱) قانون بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور،*

۱۱۰۰۱، ماده واحده: تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح ماده (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱/۱۲/۱۶ به شرح زیر اصلاح می شود. تبصره ۲: الف - کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که در آنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار غیراستاندارد بوده و در اثر اشتغال کارگر تشیی به مراتب بالاتر از ظرفیت های طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد می شود که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن بوده و بتوان با به کارگیری تمهیدات فنی، مهندسی، بهداشتی و ایمنی و غیره صفت سخت و زیان آور بوده را از آن مشاغل کاهش داد یا حذف کرد. ۱ - کارفرمایان کلیه کارگاه های مشمول قانون تامین اجتماعی تمام یا برخی از مشاغل آنها حسب تشخیص مراجع ذیربط سخت و زیان آور اعلام شده است یا اعلام خواهد شد مکلف اند ظرف دو سال از تاریخ تصویب این قانون نسبت به ایمن سازی عوامل شرایط محیط کار مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آیین نامه های مربوطه و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام کنند. - افرادی که حداقل ۲۰ سال متوالی و ۲۵ سال متناوب در کارهای سخت و زیان آور (مخل سلامتی) اشتغال داشته و در هر مورد حق بیمه مدت مذکور را به سازمان پرداخته باشند می توانند تقاضای مستمری بازنشستگی کنند. هر سال سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور ۱/۵ سال محاسبه خواهد شد. ۲ - در صورتی که بیمه شدگان موضوع این تبصره قبل از رسیدن به سن مقرر با کمتر از ۲۰ سال سابقه خدمت دچار فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان آور شوند با تایید کمیسیون های پزشکی (موضوع ماده ۹۱ قانون تامین اجتماعی) با هر میزان سن و سابقه خدمت از مزایای مندرج در این تبصره برخوردار خواهند شد. ۳ - در مورد سایر بیمه شدگان حداقل سابقه پرداخت حق بیمه برای استفاده از مستمری بازنشستگی از تاریخ تصویب این قانون هر سال یک سال افزایش خواهد یافت تا آن که این حداقل به بیست سال تمام برسد. ۴ - از تاریخ تصویب این قانون برای مشمولان این تبصره چهار درصد (۴٪) به نرخ حق بیمه در قانون تامین اجتماعی افزوده خواهد شد که آن هم در صورت تقاضای مشمولان قانون، به طور یک جا یا به طور اقساطی به وسیله کارفرمایان پرداخت خواهد شد. ۵ - تشخیص مشاغل سخت و زیان آور و چگونگی احراز توالی و تناوب اشتغال، نحوه تشخیص فرسایش جسمی و روحی و سایر موارد مطروحه در این تبصره به موجب آیین نامه ای خواهد بود که حداکثر ظرف چهار ماه توسط سازمان تامین اجتماعی و وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بهداشت،

درمان و آموزش پزشکی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید. ۶ - بیمه شدگانی که دارای سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور به تاریخ قبل از تاریخ تصویب این قانون باشند می توانند با استفاده از مزایای این قانون درخواست بازنشستگی نمایند. در این صورت با احراز شرایط توسط بیمه شده، کارفرمایان مربوطه مکلف اند حق بیمه مربوطه و میزان مستمری برقراری را تا احراز شرایط مندرج در تبصره ۲ و همچنین چهاردرصد (۴٪) میزان مستمری برقراری نسبت به سنوات قبل از تصویب این قانون را یک جا به سازمان پرداخت نمایند. عدم رعایت ماده ۲ قانون بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور

۱۲۰۰۰، ۱۲) آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو، *

۱۲۰۰۱، ماده ۱: تمام قطعات متحرک خارجی موتورها و وسائلی که برای انتقال نیرو به کار می رود و همچنین کلیه قسمت های خطرناک ماشین ها که در حال کار می باشند باید دارای حفاظ باشند مگر وقتی که ساختمان ماشین طوری باشد که تصادم اشیاء و یا اشخاص با قطعات متحرک غیر ممکن باشد. (آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو)، عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۲، ماده ۲: در تهیه و ساخت حفاظ ها باید نکات زیر مراعات گردد. الف - عمل آنها مؤثر و قابل اطمینان باشد. ب - از دسترسی به قسمت های خطرناک ماشین در موقع کار جلوگیری نماید. ج - برای متصدی دستگاه در هنگام کار ناراحتی و مانعی ایجاد نکند. د - حتی الامکان موجب نقصان محصول نگردد. ه - عمل آن به طور خودکار یا با حداقل کوشش انجام گیرد. و - متناسب با نوع ماشین و کار آن انتخاب شود. ز - مانع روغن کاری، آزمایش، تنظیم و تعمیر ماشین نگردد. ح - بر حسب نوع ماشین و شرایط کار آن دوام و استقامت لازم را دارا باشد. ط - دارای ناهمواری، زبری زوایای برنده و زوائد تیز نباشد تا ایجاد خطرانی ننماید. ی - بالاخره حفاظ باید به طرز تهیه شده باشد که از بروز هر گونه خطری جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۳، ماده ۳: حفاظ ها یا پوشش ها ممکن است از مصالح زیر ساخته شده باشند. الف - از اجزای فلزی، قطعات ریختگی، ورق آهن پر یا مشبک، فلز رخ دار یا توری فلزی که روی قابی از نبشی لوله یا میله سوار شده باشد. ب - از چوب، پلاستیک یا مصالح دیگری که مناسب با وضع کار باشد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۴، ماده ۴: کلیه حفاظ ها باید به طور محکم به ماشین یا کف کارگاه یا به دیوار یا به سقف نصب شده و در موقع کار ماشین حتماً در محل خود قرار گرفته باشند. برای ساختمان حفاظ ها لازم است مقررات ذیل رعایت گردد مگر آن که با مقررات آیین نامه های دیگر مغایرت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۵، ماده ۵: حفاظ کوچک حفاظی را گویند که ارتفاع آن از سطح زمین از ۷۵ سانتی متر کمتر بوده و سطح آن از یک متر مربع تجاوز نکند قاب این نوع حفاظ ها باید حداقل از میله گرد ۱۰ میلی متری یا نبشی ۳×۲۰×۲۰ میلی متر یا از نیم رخیهای دیگر که دارای مقاومت هایی نظیر آنها باشند ساخته شود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۶، ماده ۶: برای تأمین استحکام و جلوگیری از لرزش این نوع حفاظ ها بایستی تعداد لازم قید و وسایل اتصال حفاظ به ماشین و ساختمان را در تمام ارتفاع در نظر گرفت در هر صورت فاصله این قیدها نباید از ۹۰ سانتی متر تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۷، ماده ۷: حفاظ هایی که ابعاد آنها بیشتر از ابعاد ماده ۵ باشد قاب آنها بایستی حداقل از میله گرد ۳/۴ (سه چهارم) اینچ یا از نبشی ۳×۲۵×۲۵ میلی متر یا از نیم رخیهای دیگری که دارای مقاومتی نظیر آنها باشند ساخته شود. ج - حفاظ های بدون قید، عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۸، ماده ۸: در موقعی که حفاظ بدون قید روی زمین یا سکوی کار نصب شده قاب حفاظ را ممکن است از نبشی ۴ یا لوله (یک و یک دوم) اینچ یا نیمرخ های دیگری که مقاومتی نظیر آنها دارند تهیه نمود. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۰۹، ماده ۹: حفاظ های مکعبی شکل بایستی لااقل چهارگوشه آن دارای پایه های قوی تری باشند که بتوان به آسانی آنها را به زمین محکم کرد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

- ۱۲۰۱۰، ماده ۱۰: حفاظ های استوانه شکل باید حداقل به وسیله ۳ پایه به زمین متصل شوند. د - اتصالات، عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۱، ماده ۱۱: تمام قطعات حفاظ ها را باید با وسائلی بهم متصل کرد که مقاومت آنها کافی و مناسب با ابعاد اجزاء حفاظ باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۲، ماده ۱۲: قاب حفاظ تسمه یا زنجیر کابل افقی که در ارتفاع بیش از ۲/۶ متر از کف کارگاه یا سکوی محل کار قرار گرفته باید از نبشی هایی با حداقل ابعاد زیر ساخته شده باشد. الف - نبشی ۵×۲۵×۲۵ میلی متر برای کابل ها زنجیر و یا تسمه هایی که عرض آنها کمتر از ۲۵ سانتی متر باشد. ب - نبشی ۶×۴۰×۴۰ میلی متر برای تسمه هایی که عرض آنها بین ۲۵ تا ۳۵ سانتی متر باشد. ج - نبشی ۶×۵۰×۵۰ میلی متر برای تسمه هایی که عرض آنها بین ۳۵ تا ۶۰ سانتی متر باشد. د - نبشی ۱۰×۸۰×۸۰ میلی متر برای تسمه هایی که عرض آن بیش از ۶۰ سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۳، ماده ۱۳: قاب حفاظ هایی که از تسمه های آهنی درست شده باشد باید حداقل دارای ابعاد زیر باشد. الف - ۶×۳۸ میلی متر برای کابل و زنجیر و همچنین تسمه هایی که عرض آن تا ۲۵ سانتی متر باشد. ب - ۸×۵۰ میلی متر برای تسمه هایی که عرض آنها از ۲۵ تا ۳۵ سانتی متر باشد. ج - ۱۰×۵۰ میلی متر برای تسمه هایی که عرض آنها از ۳۵ تا ۶۰ سانتی متر باشد. د - ۱۰×۶۵ میلی متر برای تسمه هایی که عرض آنها بیش از ۶۰ سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۴، ماده ۱۴: کلیه حفاظ ها باید مجهز به تعداد کافی قید و اتصال لازم برای تأمین استحکام و مقاومت باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۵، ماده ۱۵: اگر پوشش حفاظ ها از ورق آهن ساخته شود باید حداقل دارای ۰/۸ میلی متر ضخامت باشد برای ورقهای مشبک حداقل یک میلی متر و برای ورقهای رخ داده شده حداقل ۱/۲۵ میلی متر ضخامت در نظر گرفته شود و اگر از توری های فلزی ساخته شده باشد قطر مفتول های آن حداقل ۱/۵ میلی متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۶، ماده ۱۶: به جای پوشش های ذکر شده در ماده ۱۵ می توان پوشش هایی از نوع و جنس دیگر و با مقاومتی معادل مقاومت پوشش های مذکور برای همان مقدار سطح حفاظ بکار برد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۷، ماده ۱۷: توری های فلزی باید طوری ساخته شده باشند که مفتول های آن در نقاط تقاطع به وسیله جوش دادن یا لحیم کردن یا گالوانیزه کردن به طور محکم بهم متصل شده باشند مگر آن که دارای چشمه های لوزی یا چهارگوش به ابعاد کمتر از ۲۰ میلی متر بوده و قطر مفتول آن ۲ میلی متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۸، ماده ۱۸: شبکه های فلزی باید به وسیله پرچ پیچ و مهره، جوش یا جوش نقطه به آهن نبشی قاب حفاظ به طور محکم نصب شده باشند. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۱۹، ماده ۱۹: برای توری هایی که از مفتول ۲ میلی متر درست شده و چشمه های آن بیشتر از ۲۰ میلی متر نمیباشد و همچنین برای توری های ضخیمتر می توان از قابهای مفتولی یا لوله ای استفاده کرده و توری را دور آن بگردانند می توان روی قسمت پیچیده شده را از ورق خم کرده پوشانیده و یا به وسیله بست توری را به قاب محکم نمود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۲۰، ماده ۲۰: در موقعی که حفاظ ها یا حصارها با قسمت متحرک ماشین بیش از ۱۰ سانتی متر فاصله ندارد ابعاد چشمه توری ها نباید بیش از ۶ میلی متر باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۲۱، ماده ۲۱: در صورتی که فاصله بین حفاظ و قسمت متحرک ماشین بیش از ۱۰ سانتی متر باشد سطح چشمه ها یا سوراخ ها نباید از ۱۳ سانتی متر مربع تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۲۲، ماده ۲۲: ارتفاع حفاظ های نردهای از کف کارگاه (غیر از موارد استثنایی و شرایط خاص) نبایستی کمتر از ۱۰/۸ متر باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۳، ماده ۲۳: در صورتی که خطر تماس و برخورد با قسمت های متحرک ماشین در پیش نباشد بهتر است برای تامین نظافت محوطه کارگاه فاصله ای به ارتفاع تقریبی ۱۵ سانتی متر بین قسمت تحتانی حفاظ و کف کارگاه پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۴، ماده ۲۴: در ماشین های خودکار چنانچه مقدر باشد بهتر است ضامن هایی تعبیه شود تا موقعی که درب حفاظ باز است راه انداختن ماشین غیر ممکن باشد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۵، ماده ۲۵: حفاظ های ناودانی شکل باید با همان مصالحی که در مورد توری های مذکور در فصل ششم قسمت اول مشخص شده ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۶، ماده ۲۶: لبه حفاظ ها باید صاف بوده و در صورتی که ابعاد حفاظ مقتضی باشد این لبه ها را روی خودش خم کرده یا لبه آن را روی مفتول آهن یا آهن تسمه یا آهن، نبشی برگردانده و محکم کنند. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۷، ماده ۲۷: چوبی که برای ساخت حفاظ ها به کار میرود باید سالم و محکم باشد. (آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو) عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۸، ماده ۲۸: حفاظ های چوبی باید به وسیله (پیچ گوشتی، میخ چوبی، میخ آهنی، پیچ و مهره) به هم متصل گردد، سختی و استحکام آنها باید بر مبنای حفاظ های فلزی و طبق دستور فصل اول تا نهم باشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۲۹، ماده ۲۹: وقتی که محورهای انتقال، تسمه ها، فلکه ها در محوطه بسته مانند زیر زمین کانال های روبسته یا اتاق های جداگانه قرار داشته باشند در صورتی که واجد شرایط زیر باشند احتیاجی به حفاظ گذاری ندارند. الف - درب ورودی زیرزمین یا کانال ها قابل قفل شدن

بوده تا بتوان از ورود اشخاص غیرمجاز جلوگیری نمود. ب - ارتفاع آزاد راهرو از کف تا سقف یا قطعات متصل به سقف کمتر از ۱/۷ متر نباشد. ج - زیر زمین دارای روشنایی کافی بوده و کف محل آن خشک و هموار باشد تا مزاحمتی برای عبور و مرور ایجاد ننماید. د - محل

عبور کارگران مأمور روغن کاری طوری محافظت شده باشد که از بروز هر نوع حادثه جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۳۰، ماده ۳۰: تمام قسمت های لخت میله ها و محورهای ناقل که در ارتفاعی کمتر از ۲/۶ متر از کف کارگاه یا سکوی محل کار قرار دارند (به استثنای محل های مخصوص گریس کاری یا محل تنظیم درموقع کار) باید طبق قسمت اول این آیین نامه با وسایل زیر حفاظ گذاری شود. الف -

به وسیله پوششی که محور ناقل را از هر طرف احاطه کرده باشد. ب - به وسیله پوشش های سپری شکل که بالا و دو طرف یا زیر و دو طرف محور ناقل را به تقتمیات محل نصب به پوشانند ابعاد محفظه ها در مورد محورهای ناقل سقفی باید حداقل دو برابر قطر محور انتخاب شود و

در محورهای ناقل زمینی ارتفاع زیر محفظه تا کف کارگاه نباید کمتر از ۱۵ سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۳۱، ماده ۳۱: حفاظ های محورهای ناقل افقی هم باید طبق مقررات فصل اول تا چهاردهم این آیین نامه باشند. همچنین ممکن است برای این کار نرده هایی که ۳۰ تا ۵۰ سانتی متر از اجزاء متحرک فاصله داشته باشند بکار برد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظت در مقابل

خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۳۲، ماده ۳۲: محورهای ناقل که در بالای راهروها قرار گرفته اند اگر در ارتفاعی کمتر از ۲ متر از حد مجاز ارتفاع بارگیری وسائط نقلیه که از زیر آن عبور می کنند قرار گرفته باشند باید به طور مناسبی حفاظ گذاری شوند. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات

وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۳۳، ماده ۳۳: کلیه محورهای ناقل که در زیر ماشین ها قرار گرفته اند باید دارای روپوشی باشند که کاملاً آن را بپوشانند ممکن است از روپوش های سپری شکل نیز استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۳۴، ماده ۳۴: اگر محور ناقل نزدیک کف کارگاه قرار گرفته باشد کناره حفاظ سپری شکل آن باید تا فاصله ۱۵ سانتی متری کف کارگاه ادامه پیدا کند. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

- ۱۲۰۳۵، ماده ۳۵: کناره حفاظ سپری شکل باید حداقل به اندازه قطر محور انتقالات پایین تر از زیر محور بوده و در هر صورت این اندازه نبایستی کمتر از پنج سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۳۶، ماده ۳۶: حفاظ ها باید طبق مقررات فصل اول تا چهارم این آیین نامه تهیه شوند. (حفاظ محورهای ناقل عمودی یا مورب)، عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۳۷، ماده ۳۷: کلیه محورهای ناقل قائم یا مورب که حداقل تا ارتفاع ۲/۶ متر از کف کارگاه یا سکوی کار قرار دارند بایستی طبق مقررات مواد ۲ تا ۸ حفاظ ثابت گذاشته شده یا محصور گردند (به جز محل های مخصوص سرویس محورها)، عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۳۸، ماده ۳۸: انتهای برجسته محورهای ناقل باید به وسیله کلاهک های حفاظتی پوشانده شود. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۳۹، ماده ۳۹: پیوست های ساده باید استوانه شکل و بدون هیچ گونه زائده و برآمدگی باشند. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۰، ماده ۴۰: پیوستهای محورهای ناقل که تا ارتفاعی ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه یا سکوی محل کار قرار گرفته اند باید به طور مناسب حفاظ گذاری شوند. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۱، ماده ۴۱: تمام پیچ های اتصال قطعات متحرک را نسبت به محل استعمالشان ممکن است از پیچ های خزینه ای انتخاب کرده و یا روی آن را حفاظ گذاری نمود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۲، ماده ۴۲: کلیه پیچ ها، گاو ها، روغندان ها و تمام زواید قسمت های دوار باید در خزینه یا فرورفتگی های قطعه دوار جاسازی شود به طریقی که باعث بروز حادثه نگردد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۳، ماده ۴۳: دنباله شیارهای گاو باید موقتاً پوشیده یا حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۴، ماده ۴۴: کلیه ناقل های اصطکاکی باید محفوظ نگهداشته شوند - تمام ناقل های اصطکاکی بازویی - شعاعی یا صفحه ای بایستی به وسیله حفاظ های مخصوصی پوشیده شوند. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۵، ماده ۴۵: کلیه کلاچ ها و فلکه های آن که دارای زوائدی بوده و تا ارتفاع ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه یا سکوی کار قرار گرفته اند و یا فاصله آنها تا یاتاقان هایی که با دست روغن کاری می شود کمتر از ۹۰ سانتی متر است بایستی طبق مقررات فصل اول تا چهاردهم قسمت اول این آیین نامه حفاظ گذاری شوند و حفاظ سپری شکل در این مورد به کار برده نشود. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۶، ماده ۴۶: در کلاچ های ماهک دارپوش لغزنده بایستی روی محور گیرنده حرکت نصب شود (یعنی محوری که پس از قطع کلاچ در حال سکون میباشد). عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۷، ماده ۴۷: چرخ دنده های روباز ماشین ها باید با یکی از وسایل زیر حفاظ گذاری شوند. الف - به وسیله یک محفظه بسته ب - اگر چرخ دنده ها پره ای نباشد ممکن است روی تمام دنده ها را فقط به وسیله نقاب لبه داری حفاظ گذاری کرد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۸، ماده ۴۸: چرخ دنده ها و زنجیرهای موتورها باید بطور کامل حفاظ گذاری و محصور شوند. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۴۹، ماده ۴۹: اگر قسمتی از فلکه ها تا ارتفاع ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه یا سکوی کار قرار گرفته باشد که تماس، آن ایجاد خطرانی نماید و همچنین فلکه های حاصل تسمه یا کابل های عمودی یا مورب باید در محفظه قفسی شکل به طرز قرار داده شوند که تسمه یا کابل مربوطه را کاملاً در بر گیرند در غیر این صورت فلکه باید دارای حفاظی باشد که تمام قسمت باز زیر آنرا تا بالای فلکه پوشانند. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

- ۱۲۰۵۰، ماده ۵۰: حفاظ ها باید طبق مقررات فصل اول تا چهاردهم ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۱، ماده ۵۱: چرخ لنگرهای که به عنوان فلکه نیز از آنها استفاده می شود و در ارتفاع ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه قرار گرفته اند باید به ترتیبی حفاظ گذاری شوند که دسترسی به پره های آن ممکن نباشد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۲، ماده ۵۲: فلکه هایی که بیش از ۱۵ سانتی متر قطر داشته و روی محور ناقل اصلی یا محور گیرنده حرکت قرار گرفته و فاصله آنها تا یاتاقانی که با دست روغن کاری می شود کمتر از ۹۰ سانتی متر باشد بایستی از سمت یاتاقان کاملاً حفاظ گذاری شوند. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۳، ماده ۵۳: فلکه ترک خورده یا فلکه ای که طوقه آن شکسته باشد نباید مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۴، ماده ۵۴: فلکه هایی که مورد مصرف نیستند باید از روی محور ناقل برداشته شوند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۵، ماده ۵۵: نصب فلکه های چوبی در محل هایی که در معرض رطوبت قرار دارند ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۶، ماده ۵۶: در محل هایی که فلکه ها در معرض خوردگی شدید قرار میگیرند باید از موادی ساخته شوند که در مقابل خوردگی مقاوم باشند. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۷، ماده ۵۷: فلکه های محرک و فلکه های گیرنده حرکت که تسمه روی آنها ثابت می باشد باید دارای طوقه های محذب باشد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۸، ماده ۵۸: برای جلوگیری از سر خوردن و افتادن تسمه ها باید فلکه ها به دقت با هم میزان شده و محورشان موازی باشد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۵۹، ماده ۵۹: در صورتی که فاصله یک فلکه از فلکه ثابت یا کلاچ یا یاتاقان سقفی مجاور از پهنای تسمه مربوطه تجاوز نکند برای جلوگیری از افتادن تسمه از روی فلکه به طرفی که این فاصله کافی نیست باید یک ضامن نصب شود. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۶۰، ماده ۶۰: در موقعی که محورهای محرک یا محورهای گیرنده حرکت مجهز به فلکه هایی باشند که در سر آزاد محور قرار گرفته باشند باید یک ضامن تسمه یا چنگک سقفی به کار برد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۶۱، ماده ۶۱: وسایل انتقال حرکت از قبیل تسمه - کابل یا زنجیر که تا ارتفاع ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه قرار دارند باید حفاظ گذاری شده باشند مگر در مورد تسمه های تخت که پهنای آنها ۲۵ میلی متر یا کمتر باشند و تسمه های گرد با قطر ۱۰ میلی متر یا کمتر. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۶۲، ماده ۶۲: حفاظ ها باید مطابق با مقررات فصول چهارم تا چهاردهم از قسمت اول این آیین نامه ساخته شده باشند. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۶۳، ماده ۶۳: در موقعی که شاخه زیری یک تسمه افقی در ارتفاع ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه یا سکوی محل کار قرار گرفته باشد حفاظ باید حداقل ۳۸ سانتی متر بالای شاخه رویی یا تا ارتفاع ۲/۶ متر (هر کدام کوچکتر باشد) قرار گیرد در هر حال ارتفاع قسمت فوقانی حفاظ از کف کارگاه غیر از حالتی که تسمه در حفاظی پوشیده شده نباید از ۱۰/۶ متر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۰۶۴، ماده ۶۴: تسمه های افقی که در ارتفاع بیش از ۲/۶ متر قرار گرفته و دارای شرایط زیر میباشند باید در تمام طول کاملاً حفاظ گذاری شده و حفاظ تا سقف یا نزدیکترین دیوار مجاور ادامه پیدا کند. الف - تسمه های با عرض بیش از ۱۳ سانتی متر. ب - تسمه هایی که از روی

راهروها یا محل کار عبور می کنند. - در صورتی که فاصله محور محرک و محور گیرنده حرکت بیش از ۳ متر باشد، عدم رعایت ماده

۱۶۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۶۵، ماده ۶۵: اگر محل تسمه اجازه ادامه حفاظ را تا سقف یا تا دیوار ندهد حفاظ باید شاخه های رویی و زیری تسمه و همچنین طوقه

فلکه ها را به طور کامل ببوشاند، عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۶۶، ماده ۶۶: پهنای حفاظ تسمه هایی که در ارتفاع زیاد قرار گرفته اند باید حداقل تا یک چهارم از عرض تسمه ها بیشتر باشد و این

اضافه پهنا ممکن است تا ۱۵ سانتی متر از هر طرف ادامه یابد حفاظ ها باید به قدر کافی محکم باشند تا در موقع پاره شدن تسمه صدمه

نبینند، عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۶۷، ماده ۶۷: در مواقعی که شاخه های بالایی و پایینی تسمه های افقی طوری قرار گرفته باشند که عبور و مرور از وسط آنها میسر باشد

سقف معبر یا قسمت زیر شاخه رویی تسمه و همچنین دیوارهای جانبی معبر ممکن است به وسیله حفاظ قفسی یا نردهای محفوظ گردد لیکن

محل عبور یا روی شاخه زیرین تسمه حتماً باید با حفاظ غیرمشبک و محکم پوشیده شود، عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه حفاظت در مقابل

خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۶۸، ماده ۶۸: در صورتی که انتقال نیرو به وسیله کابل زنجیر یا تسمه لقمه ای که پهنا یا قطر آنها از پنج سانتی متر متجاوز باشد انجام

گیرد این وسایل باید به همان طریقی که در مورد تسمه های مذکور که در ارتفاع قرار دارند گفته شد حفاظ گذاری شود. عرض حفاظ باید از

هر طرف اقل از ۱۵ سانتی متر بیشتر از عرض وسایل انتقال نیرو باشد، عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۶۹، ماده ۶۹: در صورتی که انتقال حرکت به وسیله کابل انجام گیرد و محل نصب طوری باشد که کنترل آن به سهولت مقدور نباشد باید:

الف - مجهز به وسایل خبری باشد (زنگ، چراغ و غیره) تا در صورت پاره شدن بعضی از الیاف کابل دستگاه خبر بکار افتد. ب - کار وسایل

خبر و ترمینیه مزبور باید به طریقی باشد که در صورت غیبت ممتد متصدی مربوطه نیز اعلام خطر را ادامه داده و درصورت لزوم از ادامه کار

دستگاه نیز جلوگیری نماید، عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۰، ماده ۷۰: وسایل ناقل حرکت قائم یا مورب که با کابل - زنجیر یا تسمه لقمه ای کار میکنند باید به وسیله یک حفاظ قفسی شکل که

فلکه ها یا چرخ دنده های مربوطه را نیز در بر گیرد حفاظت شود و در مورد وسایل ناقلی که ارتفاع آنها ۲/۶ متر یا کمتر از کف کارگاه

میباشد حتماً باید حفاظ محکمتری در نظر گرفته شود، عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۱، ماده ۷۱: تسمه ها - زنجیرها - تسمه های لقمه ای یا کابل های قائم یا موربی که روی فلکه ساده یا فلکه شیاردار و در ارتفاع بیش از

۲/۶ متر از کف کارگاه قرار گرفته اند و روی محل عبور یا محل کار واقع شده و سرعتشان ۹ متر در ثانیه یا بیشتر است باید همان طوری که

در تسمه های افقی و سقفی ذکر شده از زیر حفاظ گذاری شوند. عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۲، ماده ۷۲: تسمه ها و فلکه های پله ای که در ارتفاعی بیش از یک متر از کف کارگاه قرار دارند باید به وسیله صفحه فلزی قائمی در

قسمت پیشانی فلکه ها محفوظ شوند این صفحه باید تا بالای بزرگترین پله فلکه ادامه داشته باشند. در صورتی که فلکه های مذکور در ارتفاع

کمتر از یک متر قرار گرفته باشند باید در حفاظ قفسی شکل به قسمی محفوظ گردند که جابجا کردن تسمه عملی باشد، عدم رعایت ماده

۱۷۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۳، ماده ۷۳: فلکه هرزگرد تسمه کشی که کشش تسمه را به وسیله اهرم و وزنه تأمین می نماید باید با استحکام کافی ساخته و سوار شده

باشد، عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۴، ماده ۷۴: کلاهک یا تاقان این نوع تسمه کشها باید دارای استحکام کافی باشد، عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه حفاظت در مقابل

خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۵، ماده ۷۵: آویز این نوع فلکه ها باید طوری محکم شده باشد که با پاره شدن تسمه سقوط نکند، عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه حفاظت

در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۶، ماده ۷۶: وزنه های معلق برای تأمین کشش که امکان بروز خطر دارد باید به وسیله حفاظ قفسی شکل محفوظ گردد، عدم رعایت ماده

۱۷۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۷، ماده ۷۷: در مواردی که جابجا کردن تسمه با دست انجام میگیرد باید سعی کرد که از تسمه های بی انتها (تسمه هایی که یک پارچه ساخته شده اند) استفاده شود و در مواردی که استعمال این نوع تسمه ها مقدور نباشد باید دو سر تسمه را به وسیله نخ چرمی یا روده یا سایر اتصالات غیر فلزی به یکدیگر دوخته یا وصل نمود. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۸، ماده ۷۸: هیچ نوع سیم، قلاب یا پرچ و بست فلزی برای اتصال تسمه هایی که با دست جابجا می شود نباید به کار برد و حتی بهتر است در تسمه هایی که با دست جابجا میشوند نیز از استعمال این نوع بست ها مگر در موارد ضروری خودداری شود. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۷۹، ماده ۷۹: جابجا کردن یا انداختن تسمه یا کابل با دست در موقع گردش فلکه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۰، ماده ۸۰: تسمه ها یا کابل ها باید به قسمی انتخاب یا نصب و نگهداری شوند که تا حد ممکن دسترسی به آنها غیر مقدور باشد در مواردی که تماس با تسمه یا کابل ضروری است بایستی از روی فلکه افتاده و دسترسی به آن آسان باشد. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۱، ماده ۸۱: یاتاقانها باید در یک امتداد قرار گرفته و میزان شده باشند. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۲، ماده ۸۲: روغن کاری با دست در موقع کار ماشین ها ممنوع است مگر در محل روغن کاری احتمال بروز حادثه برای کارگر نباشد. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۳، ماده ۸۳: روغندان یا تاقان هایی که روغن کاری و دست زدن مستقیم به آنها خطرناک است باید مجهز به لوله هایی باشد که به محل خطر هدایت شده و از آنجا عمل روغن کاری انجام شود (به استثنای یاتاقان های بلبرینگی رولبرینگی) که روغن کاری آن خودکار بوده و همچنین یاتاقان هایی که از سیستم روغن کاری مرکزی استفاده می کنند. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۴، ماده ۸۴: یاتاقانهای وسایل انتقال که در ارتفاع زیادی قرار دارند نباید در موقع حرکت با دست روغن کاری شوند مگر در مواقعی که از روی سکوی کار با روغندان های فشاری نوکدار طویل عمل روغن کاری انجام شود. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۵، ماده ۸۵: فلکه هرز در صورتی که به طور خودکار روغن کاری نشود باید مجهز به وسائلی باشد که در موقع ایستادن فلکه به هر وضع دلخواهی گریس کاری یا روغن کاری آن عملی شود. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۶، ماده ۸۶: اگر یاتاقان ها در حین کار یا موقع روغن کاری سرریز نمایند بایستی طشتکی زیر آنها به طور ثابت نصب نمود که روغنهای اضافی در آن جمع شود. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۷، ماده ۸۷: تمام ماشین هایی که بطور مکانیکی کار می کنند و دارای موتور محرک سرخود نیستند بایستی دارای یک کلاچ باشند که در دسترس کارگر مربوطه باشد تا بتوان به سرعت و به سهولت ماشین را متوقف نموده یا بکار انداخت. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۸، ماده ۸۸: کلیدهای فرمان الکتریکی ماشین ها و تاسیسات مختلف باید طوری ساخته و نصب شده باشند که بکار افتادن تصادفی آنها در نتیجه برخورد اشخاص و اشیاء غیر ممکن باشد. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۸۹، ماده ۸۹: کلیدهایی که اهرم قطع و وصل کننده آنها در جهت افقی حرکت میکند حتی المقدور بایستی بکار برده شود و در صورتی که قرار شود از چنین کلیدهایی استفاده بعمل آید باید اهرم آن حفاظ گذاری شود که با برخورد اشخاص و اشیاء ایجاد خطری ننماید. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۰، ماده ۹۰: شستی های راه انداز ماشین ها باید واجد شرایط زیر باشند. الف - شستی های راه انداز ماشین ها باید در قاب کلید طوری جاسازی شده باشد که از بدنه کلیدپایین تر قرار گرفته یا دارای حفاظی باشد که از راه افتادن تصادفی آن جلوگیری بعمل آورد. ب - کلید نباید

طوری نصب گرد که شستی آن عمودی و رو به بالا قرار گیرد مگر اینکه سطح آن طوری پوشیده شده باشد که به راه افتادن غیر ارادی آن ممکن نباشد. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۱، ماده ۹۱: ماشین هایی که از نظر کارگر خطرناک است باید دارای چندین شستی توقف یا قطع حرکت باشد که در نقاط مختلف ماشین در دسترس متصدی مربوطه قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۲، ماده ۹۲: شستی های راه انداز باید سبز رنگ و شستی های توقف باید قرمز رنگ باشند مگر در مورد ماده ۹۵ همین قسمت. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۳، ماده ۹۳: الف - اگر برای یک ماشین بیش از یک متصدی وجود داشته باشد هر یک از متصدیان بایستی فرمان دگمه داری برای به راه انداختن و توقف دستگاه در اختیار داشته باشند و دستگاه نباید شروع بکار کند مگر در موقعی که شستی ها در آن واحد با هم عمل نمایند مانند پرس های مکانیکی و ماشین های خم کن. ب- باید تدابیر موثری اتخاذ شود که اشخاص خارجی در منطقه خطرناک ماشین وارد نشوند. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۴، ماده ۹۴: ماشین هایی که با دو یا چند موتور عمل می کنند و دارای شستی های راه انداز مجزا هستند باید دارای یک یا چند شستی اصلی جهت توقف دستگاه باشند که به آسانی بتوان دستگاه را از کار بازداشت. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۵، ماده ۹۵: در مورد ماده ۹۴ همین قسمت شستی های اختصاصی موتورهای جداگانه نباید به رنگ قرمز باشد. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۶، ماده ۹۶: ماشین های سنگینی که در موقع قطع قوه محرکه تا مدتی به حرکت خود ادامه می دهند باید دارای ترمزهای موثر و مطمئنی باشند و در موقع پیش آمد خطر این ترمزها بایستی به طور خودکار عمل کنند. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۷، ماده ۹۷: فلکه هرز و فلکه ثابت مربوط به آن باید دارای یک دو شاخه دائمی بوده و طرز ساختمان آن طوری باشد که مانع از لغزش تسمه از روی فلکه هرز بروی فلکه ثابت شود. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۸، ماده ۹۸: دو شاخه های مکانیکی باید مجهز به وسیله ای باشند که در حال عادی در وضعیت خلاص باقی بمانند. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۰۹۹، ماده ۹۹: دستگیره ها یا اهرم های فرمان کلاچ ها یا وسائل راه اندازی ماشین ها باید دارای دسته در خارج از حفاظ باشند. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۱۰۰، ماده ۱۰۰: سردسته دو شاخه تسمه یا کلاچ باید کروی شکل باشد و تا حد امکان از منطقه خطر ماشین دور بوده و در دسترس فوری متصدی باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۱۰۱، ماده ۱۰۱: سردسته دو شاخه تسمه نباید مستقیماً بالای محل کار یا محل عبور واقع باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۱۰۲، ماده ۱۰۲: دستگیره کلیه کلاچ ها و دو شاخه های تسمه که از یک تیپ میباشند و در یک کارگاه نصب شده اند (به استثناء دستگیرههایی که در ۳ وضع عمل می کنند) باید تمام در یک جهت کارکنند یعنی به طور مثال برای از کار انداختن ماشین تمام به یک سمت حرکت نمایند. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۱۰۳، ماده ۱۰۳: پدال های نصب شده برای راه اندازی کلاچ یا دو شاخه تسمه باید در مقابل برخوردهای خطرناک اشیاء که ممکن است ماشین ها را به راه اندازد حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

۱۲۱۰۴، ماده ۱۰۴: استعمال چنگک به جای دو شاخه تسمه مکانیکی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو

- ۱۲۱۰۵، ماده ۱۰۵ : در موردی که استعمال چنگک برای جا انداختن تسمه های واقع در ارتفاع زیاد ضروری و لازم باشد باید دارای قطری معادل با ۴۰ الی ۵۰ میلی متر باشد تا در دست گرفتن آن به آسانی مقدور شود. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۱۰۶، ماده ۱۰۶ : طول چنگک باید از فاصله شصت سانتی متری کف کارگاه تا بالای فلکه باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۱۰۷، ماده ۱۰۷ : پایین انداختن تسمه باید از روی فلکه محرک شروع شود. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۱۰۸، ماده ۱۰۸ : در مواقعی که استعمال فلکه هرز عملی نباشد تکیه گاه هایی برای تسمه نصب می کنند که مجهز به غلطک ها یا وسایل دیگری است و از افتادن تسمه روی محور و چرخش آن جلوگیری میکند. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۱۰۹، ماده ۱۰۹ : تکیه گاه های تسمه باید محکم و با دوام ساخته شده و طوری عمل کند که حرکت تسمه از هر طرف بی خطر باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۱۱۰، ماده ۱۱۰ : علاوه بر نصب وسائل قطع کننده هر ماشین باید در هر سالن یا قسمتی از آن کلیدها یا دستگاه های قطع کننده امدادی نصب گردد، به طوری که کاملاً مشخص و در دسترس بوده و به وسیله آن بتوان یک قسمت کامل یا یک قسمت مجزای محور انتقالات را از کار باز داشت. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۲۱۱۱، ماده ۱۱۱ : در موردی که تمام ماشین ها از محل پست فرمان کاملاً مرئی نباشد باید دستگاه هایی برای خبر قبل از به راه انداختن به ماشین ها تعبیه نمود. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظت در مقابل خطرات وسایل انتقال نیرو
- ۱۳۰۰۰، (۱۳) آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها *
- ۱۳۰۰۱، ماده ۱ - نصب، تنظیم، آزمایش، نگهداری و تعمیرات کلیه تجهیزات الکتریکی فقط باید توسط افراد متخصص و ماهر انجام شود. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۲، ماده ۲ - تجهیزات الکتریکی کارگاه باید با استانداردهای الکتریکی مطابقت داشته باشند. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۳، ماده ۳ - تجهیزات و ملزومات مورد استفاده برای هر نوع عملیات برقی باید متناسب با آن کاربرد خاص باشد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۴، ماده ۴ - طراحی شبکه توزیع برق باید به گونه ای باشد که احتمال برقراری اتصال کوتاه و عبور جریان اضافی وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۵، ماده ۵ - قبل از بکارگیری کلیه تجهیزات الکتریکی باید از صحت عایق بندی الکتریکی قسمت های برق دار آن ها اطمینان حاصل شود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۶، ماده ۶ - تجهیزات الکتریکی باید متناسب با اثرات خاص شرایط جوی و محیطی بکارگرفته شود. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۷، ماده ۷ - انتخاب و بکارگیری تجهیزات الکتریکی باید به گونه ای باشد که اثرات قوس الکتریکی (آرک) مهارگردیده و باعث بروز خطر نشود. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۸، ماده ۸ - رعایت دستورالعمل های کارخانه سازنده برای نصب، راه اندازی، نگهداری و تعمیرات تجهیزات الکتریکی الزامی است. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۰۹، ماده ۹ - تجهیزاتی که برای قطع جریان الکتریکی مدار بکار می روند، باید با ولتاژ و جریان نامی آن مطابقت داشته باشند. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

- ۱۳۰۱۰، ماده ۱۰ - هیچ یک از تجهیزات الکتریکی بخصوص سیم ها و هادی ها نباید در معرض عوامل شیمیایی خورنده، گازها، بخارات، رطوبت، مواد قابل اشتعال و انفجار، مایعات یا عوامل دیگر قرار گیرند؛ مگر اینکه به طور مشخص برای کار در چنین محیط هایی طراحی و ساخته شده باشند. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۱، ماده ۱۱ - در زمان اجرای عملیات ساختمانی باید تجهیزات الکتریکی از صدمات ناشی از شرایط فیزیکی و جوی محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۲، ماده ۱۲ - کلیه تجهیزات الکتریکی شامل شین ها، ترمینال ها، سیم کشی ها و عایق ها باید کاملاً سالم بوده و نباید با رنگ، گچ، گرد و غبار، مواد پاک کننده، مواد ساینده و یا دیگر مواد آلوده شوند. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۳، ماده ۱۳ - قسمت هایی از تجهیزات و وسایل الکتریکی که در حال کارکرد عادی، قوس الکتریکی، جرقه، شعله یا فلز مذاب تولید می کنند، باید محصور شده و از هر گونه مواد منفجره و قابل اشتعال دور باشند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۴، ماده ۱۴ - در محل ورود به اتاق ها یا محل های حفاظت شده که قسمت های برق دار در دسترس دارند، باید علائم هشدار دهنده مبنی بر ممنوع بودن ورود افراد غیرمجاز نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۵، ماده ۱۵ - کلیه تابلو های برق، جعبه تقسیم ها و تجهیزات مشابه دیگر باید دارای علائم هشدار دهنده مناسب باشند. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۶، ماده ۱۶ - برای کلیه قسمت های برق دار با ولتاژ فشار قوی اعم از روکش دار و بدون روکش باید حفاظ فلزی متصل به سیستم اتصال به زمین برای جلوگیری از قوس الکتریکی تعبیه گردد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۷، ماده ۱۷ - باید در ورودی مدار توزیع برق کارگاه وسیله مناسبی برای قطع کامل برق تجهیزات تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۸، ماده ۱۸ - به دلیل امکان گرم شدن زیاد و جرقه زنی فیوزها و قطع کننده های مدار، نگهداری مواد قابل اشتعال و انفجار در مجاورت آن ها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۱۹، ماده ۱۹ - تابلوهای برق، جعبه تقسیم ها و نظایر آن باید به گونه ای نصب شود که از نفوذ و تجمع آب در داخل آنها جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۲۰، ماده ۲۰ - موتورهای الکتریکی، وسایلی که با موتور کنترل می شوند و سیم های مدارهای انشعابی موتورهای الکتریکی باید در برابر افزایش دمای ناشی از اضافه بار موتور یا معایب مربوط به روشن شدن موتور محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۲۱، ماده ۲۱ - در محل استقرار افرادی که در نزدیکی کنترل کننده یا قسمت های برق دار موتور کار می کنند، باید سکو یا کفپوش عایق مناسب در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۲۲، ماده ۲۲ - کار فرما مکلف به اخذ تاییدیه سالیانه صحت عملکرد سیستم اتصال به زمین (الکترو ارت - دستگاه ها - همبندی ها و دیگر تجهیزات و متعلقات) از وزارت کار و امور اجتماعی می باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۲۳، ماده ۲۳ - دسترسی به کانال های تأسیسات برق باید به راحتی امکان پذیر باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۲۴، ماده ۲۴ - سیم ها و کابل های برق در کانال ها باید به گونه ای نصب شوند که تعقیب مسیر آن ها آسان باشد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۲۵، ماده ۲۵ - در پوش ورودی کانالهای تاسیساتی زیر زمینی باید به گونه ای قرار گیرد که احتمال جابجائی و لغزش آنها وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

- ۲۶، ۱۳۰۲۶- ماده ۲۶- درپوش کانال های تاسیساتی در سطح کارگاه باید تحمل وزن افراد و وسایل نقلیه عبوری را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۲۷، ۱۳۰۲۷- ماده ۲۷- شرایط داخل کانال باید از لحاظ تهویه ، نور، حرارت و رطوبت مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۲۸، ۱۳۰۲۸- ماده ۲۸- ورودی ها ، دیوارها و کف کانال های تاسیسات برق باید از مصالحی ساخته شود که مانع از نفوذ و تجمع آب در کانال گردد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۲۹، ۱۳۰۲۹- ماده ۲۹- بدنه کانال های تاسیسات برقی باید از مصالحی ساخته شود که تحمل فشارهای جانبی و غیره را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۰، ۱۳۰۳۰- ماده ۳۰- در کانال های تاسیساتی آدم رو باید کابل ها و تجهیزات برقی بر اساس اصول فنی و ایمنی نصب شده باشند. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۱، ۱۳۰۳۱- ماده ۳۱- به منظور جلوگیری از وقوع خطرات احتمالی و امداد رسانی، بکارگیری کارگران به تنهایی در کانال ها ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۲، ۱۳۰۳۲- ماده ۳۲- ورود به کانال های برق بدون هماهنگی با واحد برق یا مسؤول برق به هر عنوان ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۳، ۱۳۰۳۳- ماده ۳۳- اتصال سیم ها به یکدیگر و ترمینال ها باید یک اتصال مطمئن بوده و قسمت لخت هادی برق به نحو ایمن عایق بندی گردد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۴، ۱۳۰۳۴- ماده ۳۴- کلیدهای روشنایی باید در محلی نصب گردد که شخص برای روشن کردن چراغ، در معرض تماس احتمالی با قسمت های برق دار یا قسمت های متحرک تجهیزات دیگر قرار نگیرد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۵، ۱۳۰۳۵- ماده ۳۵- بکار بردن سیم های برق خارج از استاندارد رنگ سیم ها اکیداً ممنوع است. رنگ سیم فاز: قرمز یا مشکی یا قهوه ای رنگ سیم نول: آبی رنگ سیم اتصال به زمین: زرد، سبز یا ترکیب زرد و سبز. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۶، ۱۳۰۳۶- ماده ۳۶- کلیه سیم ها و کابل های برق باید به لحاظ نوع، رنگ، جنس و سطح مقطع به گونه ای انتخاب شود که کاربرد آن به سادگی قابل تشخیص باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۷، ۱۳۰۳۷- ماده ۳۷- تجهیزات سیستم اتصال به زمین نباید برای اهداف دیگر بکار گرفته شوند. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۸، ۱۳۰۳۸- ماده ۳۸- استفاده از سیم ارت به جای سیم نول و بالعکس تحت هر شرایطی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۳۹، ۱۳۰۳۹- ماده ۳۹- قطع کننده مدار نوع دستگیره ای باید روی تابلو کلیدها عمودی نصب شده و در وضعیت ON دستگیره در موقعیت بالا باشد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۴۰، ۱۳۰۴۰- ماده ۴۰- حصارها و بدنه فلزی تجهیزات الکتریکی باید اتصال به زمین مؤثر داشته باشند. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۴۱، ۱۳۰۴۱- ماده ۴۱- کلیه اجزای فلزی سیم کشی و نیز سپر (شیلد) حفاظ های فلزی کابل ها باید اتصال زمین مؤثر داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۴۲، ۱۳۰۴۲- ماده ۴۲- عبور هر گونه سیم و کابل از داخل کانال های مخصوص تهویه و خروج ذرات گرد و غبار یا بخارات قابل اشتعال ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۳، ماده ۴۳ - استفاده از سیم کشی های موقت در کارگاه های ساختمانی، با رعایت اصول ایمنی و صرفاً در زمان تخریب، ساخت، تعمیرات و تغییرات مجاز است و بلافاصله پس از اتمام کار بایستی کلیه سیم کشی های موقت جمع آوری شود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۴، ماده ۴۴ - سیم کشی های موقت باید در ارتفاع مناسبی نصب و یا به روش مطمئن دیگری استفاده شود تا از تماس تصادفی افراد و تجهیزات با آن ها جلوگیری گردد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۵، ماده ۴۵ - سیم کشی های موقت در مدارهای فشار ضعیف برای محل های عبور و مرور باید حداقل ۳ متر ارتفاع داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۶، ماده ۴۶ - کلیه سیم ها و کابل های نصب شده در ارتفاع، سقف و دیوارها باید در فواصل مناسبی تثبیت شوند تا از آویزان شدن آن ها جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۷، ماده ۴۷ - کلیه چراغ های مورد استفاده برای روشنایی موقت باید در برابر تماس اشیاء و افراد و شکستن حفاظت شوند. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۸، ماده ۴۸ - پریزهای مورد استفاده در مدارهای سیم کشی موقت باید از نوع ارت دار بوده و به سیستم اتصال به زمین مطمئن و مؤثر وصل شوند. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۴۹، ماده ۴۹ - بدنه فلزی تابلوهای برق بایستی مجهز به سیستم اتصال به زمین بوده و در قفل دار داشته باشد و پیرامون آن ها کفپوش یا سکوی عایق مؤثر نصب گردد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۰، ماده ۵۰ - برای دسترسی آسان و ایمن به کلیه قسمت های تابلو های برق با عرض زیاد، باید در جهت های مختلف، درهایی باشد که از تماس تصادفی جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۱، ماده ۵۱ - برای جلوگیری از صدمه دیدن کابل ها در اثر ساییده شدن به لبه های تیز ورودی به تابلوها، جعبه تقسیم ها و دستگاه ها باید از کلمپ های لاستیکی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۲، ماده ۵۲ - در کلیدهای چاقویی، جریان ورودی باید به پایه ثابت وصل شده و تیغه های متحرک همواره به جریان برگشتی فاز متصل باشد، به نحوی که هیچ گاه در حالت باز تیغه ها برق دار نباشد. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۳، ماده ۵۳ - کلیدهای چاقویی باید به صورت عمودی نصب شود، به نحوی که پایه متحرک در سمت پایین باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۴، ماده ۵۴ - از سیم های رابط نباید به عنوان سیم کشی دائم استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۵، ماده ۵۵ - عبور سیم های رابط از زیر کفپوش ها و محل هایی که احتمال ساییدگی، ضربه، بریدگی و معیوب شدن آن ها وجود دارد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۶، ماده ۵۶ - سیم های رابط نباید در معرض صدمات ناشی از تماس با لبه های در و پنجره و بست ها قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۷، ماده ۵۷ - سیم های رابط باید پیوسته و یک تکه باشند. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۸، ماده ۵۸ - سیم های رابط باید توسط تجهیزات ایمن نظیر دوشاخه و سه شاخه به وسایل و پریز ها متصل گردیده و احتمال کشیدگی سیم نیز وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

۱۳۰۵۹، ماده ۵۹ - لامپ های مخصوص روشنایی محوطه بیرونی کارگاه ها باید پایین تر از هادی های برق دار، ترانسفورماتورها یا تجهیزات الکتریکی دیگر نصب شود مگر اینکه فواصل مناسب و ایمن بین آن ها و تجهیزات و خطوط برق دار رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

- ۱۳۰۶۰، ماده ۶۰ - در کارگاه هایی که استفاده از وسایل سیار الکتریکی ضروری است، باید به تعداد کافی پریش ثابت در نقاط مناسبی که دسترسی آسان و ایمن به آن ها میسر باشد، تعبیه شود، رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۱، ماده ۶۱ - تجهیزات الکتریکی که برای خنک کردن آن ها از جریان طبیعی هوا و اصول همرفت استفاده می شود، باید طوری نصب شوند که دیوارها یا تجهیزات مجاور مانع عبور جریان هوا از قسمت های مذکور نشوند، عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۲، ماده ۶۲ - باید بین دیواره های مجاور، پایین و بالای تجهیزات الکتریکی فضای کافی برای جا به جایی هوا وجود داشته باشد، عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۳، ماده ۶۳ - دستگاه های الکتریکی سیار باید دارای دسته هایی از جنس عایق باشند، عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۴، ماده ۶۴ - تجهیزات الکتریکی باید دارای یک صفحه مشخصات (پلاک) قابل رؤیت باشند که نام تولید کننده، علامت تجاری یا علائم تشریحی دیگر مانند نوع، اندازه، ولتاژ، ظرفیت جریان و سایر مشخصات نامی در آن درج شده باشد، عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۵، ماده ۶۵ - همه وسایل قطع کننده مدارها یا موتورهای الکتریکی باید پلاک مخصوص به خود را داشته، تا کاملاً مشخص شود که هر یک از آن ها مربوط به کدام دستگاه است، عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۶، ماده ۶۶ - قرار دادن هر گونه مواد و اشیاء و همچنین استراحت افراد حتی به صورت موقت در محل استقرار تابلوهای برق و پست ها ممنوع است، عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۷، ماده ۶۷ - در جاهایی که احتمال وارد آمدن صدمات فیزیکی به تجهیزات الکتریکی و پست های برق وجود دارد، نصب حفاظ و حصار با پایداری و مقاومت مناسب و فاصله کافی الزامی است، عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۸، ماده ۶۸ - رعایت فاصله مناسب برای محل استقرار و استراحت افراد تا پست های برق و تجهیزات الکتریکی الزامی است، عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۶۹، ماده ۶۹ - قسمت های برق دار تجهیزات الکتریکی باید به یکی از روش های قرار دادن در یک تابلوی مناسب و ایمن یا قرار دادن داخل یک اتاق یا محفظه قفل دار و یا محصور کردن توسط دیوارها و یا جدا کننده های دائمی به طوری که از دسترس افراد متفرقه دور باشد، در برابر تماس تصادفی محافظت شوند، عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۰، ماده ۷۰ - در اطراف تجهیزات الکتریکی باید فضای مناسب برای عملکرد ایمن و تعمیر و نگهداری آن ها وجود داشته باشد، عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۱، ماده ۷۱ - برای دسترسی به فضای اطراف تجهیزات الکتریکی باید حداقل یک درب ورودی مناسب که به طرف بیرون باز شود، تعبیه گردد، عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۲، ماده ۷۲ - فضای اطراف تجهیزات سرویس دهی، تابلو کلیدها و مراکز کنترل باید از روشنایی کافی برخوردار باشد، عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۳، ماده ۷۳ - کنترل روشنایی در اتاق های تجهیزات الکتریکی باید به صورت دستی انجام شود، عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۴، ماده ۷۴ - روزنه ها یا منافذ ترانسفورماتورها و تجهیزات مشابه دیگر باید طوری طراحی شوند که در صورت ورود اشیاء خارجی از طریق آن ها به داخل محفظه فلزی امکان برخورد با قسمت های برق دار وجود نداشته باشد، عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۵، ماده ۷۵ - در ورودی حصارها، اتاق ها و ساختمان هایی که محل نصب یا عبور تجهیزات الکتریکی فشار قوی می باشند، باید قفل بوده و کلید آن در اختیار مسؤول برق باشد، عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

- ۱۳۰۷۶، ماده ۷۶ - فضای کار در اطراف تجهیزات الکتریکی با ولتاژ فشار قوی ، باید به اندازه ای باشد که احتمال قوس الکتریکی (آرک) وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۷، ماده ۷۷ - محل ورودی به مکان نگهداری تجهیزات الکتریکی باید به نحوی باشد که عبور و مرور افراد به آسانی میسر باشد. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۸، ماده ۷۸ - سیستم روشنایی فضاها ی کار تجهیزات الکتریکی با ولتاژهای فشار قوی باید طوری طراحی و تعبیه شود که در حین تعویض لامپ ها یا تعمیرات ، افراد برق کار در معرض خطرات ناشی از قسمت های برق دار قرار نگیرند . عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۷۹، ماده ۷۹ - وسیله قطع مدار الکتریکی باید طوری باشد که وضعیت باز (OFF) یا بسته (ON) بودن آن به سادگی تشخیص داده شود. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۰، ماده ۸۰ - کلیه تجهیزات الکتریکی باید به وسایل قطع جریان اضافی مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۱، ماده ۸۱ - وسایل قطع جریان اضافی باید متناسب با مداری باشد که روی آن نصب می شوند. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۲، ماده ۸۲ - وسایل قطع جریان اضافی فقط باید مدار مربوط به خود را قطع کنند. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۳، ماده ۸۳ - وسایل قطع جریان اضافی باید در مکان مناسبی قرار گیرند که دسترسی سریع به آن ها امکان پذیر بوده و در معرض صدمات فیزیکی نباشند. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۴، ماده ۸۴ - استفاده از کلید محافظ جان (RCD) به عنوان جایگزین سیستم اتصال به زمین برای حفاظت در برابر برق گرفتگی ممنوع است و فقط به عنوان حفاظت مضاعف می توان از آن ها استفاده نمود؛ مگر در مواردی که در آیین نامه به صراحت بیان شده است. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۵، ماده ۸۵ - نصب کلیدهای محافظ جان (RCD) باید متناسب با نوع حفاظت مورد نظر باشد. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۶، ماده ۸۶ - کلیدهای محافظ جان (RCD) باید قبل از استفاده و پس از نصب در فواصل زمانی معین و منظم آزمایش شوند تا از صحت عملکرد آن ها اطمینان حاصل شود. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۷، ماده ۸۷ - تمام تجهیزات سیار الکتریکی ، باید به یک کلید محافظ جان (RCD) مناسب مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۸، ماده ۸۸ - در صورت بکارگیری کلید محافظ جان سیار (RCD) ، باید طول سیم کلید تا حد امکان کوتاه بوده و از هیچ سیم اضافی دیگری استفاده نشود. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۸۹، ماده ۸۹ - در مکان های مرطوب باید از کلیدهای محافظ جان (RCD) به عنوان حفاظت مضاعف به همراه سیستم اتصال به زمین استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۰، ماده ۹۰ - وسایل فرمان الکتریکی دستی باید به نحوی نصب گردد که به سهولت در دسترس بوده و تماس تصادفی با قسمت های برق دار امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۱، ماده ۹۱ - وسایل فرمان الکتریکی دستی باید مجهز به سرپوش یا در باشد تا از قطع و وصل تصادفی آن ها ممانعت بعمل آید. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۲، ماده ۹۲ - وسیله قطع کننده موتور باید در معرض دید و فاصله مناسب از کاربر نصب شود. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

- ۱۳۰۹۳، ماده ۹۳ - وسیله قطع کننده موتور باید قادر به قطع کامل موتور از تمام سیم های تغذیه باشد. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۴، ماده ۹۴ - کلید قطع کننده تجهیزات الکتریکی نباید سیم اتصال به زمین را قطع کند. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۵، ماده ۹۵ - هر موتور الکتریکی باید یک وسیله قطع کننده جداگانه داشته باشد و فقط در شرایط زیر می توان از یک وسیله قطع مشترک استفاده کرد: الف - تعدادی موتور الکتریکی قسمت های مشخصی از یک ماشین را راه اندازی می کنند. ب - تعدادی موتور الکتریکی توسط یک مجموعه از وسایل حفاظتی، محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۶، ماده ۹۶ - در مسیر عبور برق فشار قوی، نصب علائم هشدار دهنده "برق فشار قوی" الزامی است. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۷، ماده ۹۷ - استفاده از چراغ های دستی با ولتاژ بیش از ۵۰ ولت ممنوع می باشد. مگر این که به کلیدهای محافظ جان (RCD) مناسب تجهیز شوند. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۸، ماده ۹۸ - سر پیچ لامپ های الکتریکی باید به گونه ای باشد که قبل از باز نمودن کامل لامپ، احتمال تماس بدن با هیچ یک از قسمت های برق دار وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۰۹۹، ماده ۹۹ - استفاده از لامپ های الکتریکی سیار فقط در صورتی مجاز است که تأمین روشنایی ثابت و مناسب امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۰، ماده ۱۰۰ - لامپ های الکتریکی سیار باید مجهز به دستگیره و نگهدارنده عایق مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۱، ماده ۱۰۱ - لامپ های الکتریکی سیار که برای مکان های مرطوب و خیس بکار برده می شود، باید از نوع ضد آب باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۲، ماده ۱۰۲ - در کلیه مکان هایی که احتمال بروز آتش سوزی و سرایت آن وجود دارد، ترانسفورماتورهای روغنی را باید درون مکان مسقف و ایمن قرار داد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۳، ماده ۱۰۳ - اتاق ترانسفورماتورها باید طوری ساخته شود که از دسترس افراد متفرقه محفوظ بوده و کلیدها و قفل ها به گونه ای باشد که به راحتی از داخل باز شود. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۴، ماده ۱۰۴ - اتاق ترانسفورماتورها باید تهویه مناسب داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۵، ماده ۱۰۵ - هیچ گونه لوله یا داکت متفرقه نباید از اتاق ترانسفورماتورها عبور کند و همچنین قرار دادن وسایل اضافی در اتاق مذکور ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۶، ماده ۱۰۶ - شارژ، نگهداری و تعمیر باتری فقط باید در مکان هایی که دارای تهویه مناسب هستند، انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۷، ماده ۱۰۷ - در تمام ورودی های اتاق باتری باید علائم هشداردهنده مبنی بر ممنوعیت سیگار کشیدن و روشن کردن آتش تا شعاع ۸ متری نصب شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۸، ماده ۱۰۸ - باتری ها باید طوری نگهداری شوند که از خروج فیوم ها، گازها و یا مایع الکترولیت و نفوذ آن ها به مکان های دیگر جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۰۹، ماده ۱۰۹ - قفسه ها و سینی های موجود در اتاق باتری باید دارای استحکام کافی بوده و یک روکش مقاوم در برابر الکترولیت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها

- ۱۳۱۱۰، ماده ۱۱۰ - به محض مشاهده اسید یا خوردگی در محل نگهداری و شارژ باتری ها باید سریعاً نسبت به رفع نقص اقدام نمود. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۱، ماده ۱۱۱ - در نزدیکی محل شارژ باتری باید تجهیزات کمک های اولیه برای شستن سریع چشم ها و بدن تأمین شود. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۲، ماده ۱۱۲ - برای جلوگیری از خطرات ناشی از الکتریسیته ساکن، باید رطوبت نسبی هوا بیش از ۵۰ درصد (درجه هیدرومتریک) باشد و بدنه فلزی دستگاه ها به سیستم اتصال به زمین وصل شود. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۳، ماده ۱۱۳ - در مکان هایی که احتمال تجمع بارهای الکتریکی ساکن وجود دارد، باید اتصال زمین مناسب برای هدایت این بارها به زمین تأمین شود. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۴، ماده ۱۱۴ - برای جلوگیری از خطرات ناشی از الکتریسیته ساکن در محل هایی که مایعات از مخزن های ذخیره به تانکرها یا بارکش ها و بالعکس انتقال داده می شوند، باید بدنه فلزی مخزن ذخیره به بدنه فلزی تانکر یا بارکش به وسیله یک هادی وصل شده و هر دو به زمین متصل شوند. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۵، ماده ۱۱۵ - در اماکنی که گردوغبار و پودرهای بسیار نرم در حال انتقال می باشد، باید محل انباشت بارهای الکتریکی ساکن به وسیله آشکارسازها مشخص و با سیستم اتصال به زمین مؤثر به زمین وصل گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۶، ماده ۱۱۶ - در رنگ پاشی با پیستوله باید پیستوله و کلیه اشیای فلزی که رنگ یا لعاب با آن ها پاشیده می شود و نیز اتافک رنگ، مخزن رنگ و وسایل تهویه به سیستم اتصال به زمین وصل شوند. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۷، ماده ۱۱۷ - روشنایی محیط های قابل اشتعال و انفجار باید از خارج محیط تأمین گردد و در غیر اینصورت چراغ های مذکور از نوع ضد انفجاری بوده و در برابر آسیب های مکانیکی حفاظت شوند. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۸، ماده ۱۱۸ - در محیط هایی که خطر انفجار وجود دارد، کلیه کلیدها و کنترل کننده ها، مدارهای فرمان، فیوزها و تمام دستگاه های خودکار باید خارج از محدوده خطر قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۳۱۱۹، ماده ۱۱۹ - در محیط هایی که خطر انفجار وجود دارد، نباید از وسایل الکتریکی سیار استفاده شود مگر اینکه از نوع ضد انفجار باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاه ها
- ۱۴۰۰۰، (۱۴) آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار، *
- ۱۴۰۰۱، ماده ۱: انجام هرگونه تبدیل، اصلاح و تغییر بر روی خطوط با تجهیزات برق دار هنگامی مجاز خواهد بود که آن خطوط و تجهیزات برای انجام کار به صورت برق دار مناسب باشند. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۲، ماده ۲: انجام تغییرات در خطوط و تجهیزات موجود برای مطابقت آنها با مفاد این آیین نامه به منظور کار به صورت برق دار فقط در مواردی لازم خواهد بود که انجام کارهای ذکر شده در ماده ۱ به جز تعمیرات ضروری تشخیص داده شود. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۳، ماده ۳: مقررات ذکر شده در این آیین نامه حداقل شرایط لازم برای تأمین حفاظت و ایمنی کار میباشد. لذا ممکن است لازم باشد کارکنان مقررات دیگری را علاوه بر مقررات ذکر شده در این آیین نامه (به شرطی با آن مغایرت نداشته باشد) جهت تأمین ایمنی بیشتر مراعات نمایند. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۴، ماده ۴: قبل از انجام هر نوع کار باید شرایط موجود از طریق انجام بازرسی ها یا آزمونهای لازم تعیین گردد. تعیین شرایط موجود ذکر شده در بالا شامل تعیین مشخصات خطوط و تجهیزات برق دار و وضعیت پایه ها - محل استقرار و مدارها و تجهیزات مربوط به خطوط نیرو و کلیه سرویسهای ارتباطات و سایر عوامل میباشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۵، ماده ۵: خطوط و تجهیزات نیرو تا هنگامی که از طریق آزمونهای لازم یا طریق مناسب دیگری بیبرق تشخیص داده نشوند برق دار تلقی خواهند شد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

- ۱۴۰۰۶، ماده ۶: قبل از انجام هر نوع کاری بر روی خطوط و تجهیزات یا در مجاورت آنها ولتاژ کار باید مشخص شود. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۷، ماده ۷: هیچکس مجاز نخواهد بود بدون استفاده از ابزار عایق مناسب با قسمت های برق دار تماس حاصل نموده و یا از اندازه ذکر شده در جدول شماره ۱ به قسمت های برق دار نزدیکتر شود مگر در یکی از موارد زیر: الف - افراد نسبت به قسمت های برق دار عایق شده یا در برابر آنها محافظت شده باشند. تبصره: دستکش یا دستکش آستین دار یا وسایل حفاظتی دیگر که مناسب ولتاژ مورد نظر باشد به عنوان وسیله عایق کردن مورد قبول میباشد. ب - قسمت برق دار نسبت به افراد یا هر نوع جسم هادی دیگری که ولتاژ آن با ولتاژ قسمت برق دار مورد بحث فرق دارد عایق و یا محافظت شده باشد. ج - افراد نظیر مواقعی که برای کار کردن با دست لخت آماده شده اند نسبت به دیگر اجسام هادی عایق شده یا از آنها جدا بوده یا نسبت به آنها حفاظت شده باشند. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۸، ماده ۸: حداقل فواصل مجاز کار با پرش که در جدول شماره ۱ ذکر شده است باید دقیقاً رعایت شود. حداقل فاصله کار با پرش عایق فاصله ایست که افراد در موقع دست داشتن پرش و یا لوازم عایق مشابه و انجام کار روی خط یا تجهیزات برق دار با آن پیدا می کنند. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۰۹، ماده ۹: از ابزار تکیه گاه و نگهدار هادی ها مانند پرشهای گیرهای [Hot stick] و کشش [Line stick] و تکیه گاه مقره های کششی [Strain carrier] بشرطی می توان استفاده نموده که فاصله مجاز حداقل به اندازه طول زنجیر مقرر یا طولهای داده شده در جدول شماره ۱ برای ولتاژهای کار مربوط باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۰، ماده ۱۰: کارفرما باید آموزش لازم در زمینهای زیر را برای کارکنان خود فراهم نموده و یا اطمینان حاصل نماید که افراد نسبت به این مسائل اطلاع تخصص کافی داشته باشند: الف - روش های مربوط به موارد اضطراری ب - اصول کمکهای اولیه و نجات شخص برق گرفته عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۱، ماده ۱۱: موقع کار در شب باید چراغهای پروژکتوری یا چراغهای قابل حمل بر حسب مورد برای انجام کار آماده و در اختیار کارکنان گذارده شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۲، ماده ۱۲: در موقع کار بر فراز یا در نزدیکی آب و در موقعی که خطر غرق شدن وجود دارد باید اقدامات حفاظتی برای جلوگیری از غرق شدن به عمل آید. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۳، ماده ۱۳: کلیه مایعات مورد استفاده در قسمت های عایق کامیونهای بالابر یا لوازم هیدرولیک که در حوالی یا بر روی خطوط یا تجهیزات برق دار مورد استفاده قرار میگیرند باید از نوع عایق باشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۴، ماده ۱۴: وسایل ایمنی لاستیکی باید با استاندارد مطابقت داشته و نکات زیر در مورد آنها رعایت شود: الف - وسایل ایمنی لاستیکی باید قبل و بعد از استفاده مورد بازرسی قرار گیرد. ب - دستکشهای لاستیک باید برای حصول اطمینان از سالم بودن آنها قبل و بعد از استفاده با هوای فشرده مورد آزمون قرار گیرند. ج - تجهیزات ایمنی میز لاستیکی باید از نظر الکتریکی و مکانیک معادل تجهیزات مشابه لاستیکی یا بهتر از آن باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۵، ماده ۱۵: کلاه حفاظتی باید با استاندارد مطابقت داشته و در موقع کار در کارگاه هایی که خطر سقوط اجسام برقگرفتگی یا سوختگی وجود دارد توسط کارگران مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۶، ماده ۱۶: هنگام کار در بالای تیرها، برجها و دیگر تأسیسات باید از کمربندهای مجهز به طناب و تسمه حفاظتی استفاده شود مگر اینکه استفاده از کمر بند تولید خطر بیشتری از نظر ایمنی افراد در برابر سقوط اجسام، برق گرفتگی یا سوختگی نماید. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۱۷، ماده ۱۷: کمربندها و طناب های حفاظتی باید با استاندارد مطابقت داشته باشد. از کمر بند می توان به عنوان نگهدارنده ابزار کار علاوه بر مورد استفاده اصلی آن که تأمین حفاظت کارگر میباشد نیز استفاده نمود، کمربندها باید فاقد هر نوع حلقه و قلاب فلزی اضافی جز آنچه در استاندارد ذکر شده است باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۸، ماده ۱۴۰: قبل و بعد از استفاده از کمربندها و طناب های ایمنی باید برای حصول اطمینان از بی عیب بودن، آنها را مورد بازدید قرار داد. به طناب های ایمنی نباید نیروی ضربه ای وارد ساخت و از آن باید فقط برای عملیات نجات اضطراری مانند پایین آوردن افراد استفاده نموده چنین طناب هایی باید حداقل به قطر ۱۷ میلیمتر بوده و از ۳ یا ۴ رشته کنف درجه یک یا معادل آن از نظر دوام و استقامت (۱۷۷۰ نیوتن یا ۱۳۰۰ کیلوگرم نیرو) تهیه شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۹، ماده ۱۴۰: طناب های معیوب باید تعویض شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۰، ماده ۱۴۰: نردبان های قابل حمل فلزی یا از جنس هادی دیگر نباید در مجاورت خطوط یا تجهیزات برق دار مورد استفاده قرار گیرد مگر در مورد کارهای اختصاصی نظیر کار در پستهای فشار قوی که در آنها نردبان های عایق ممکن است از نردبان های هادی خطر بیشتری را به وجود آورند. نردبان های هادی باید بطور وضوح علامت گذاری شده و کلیه احتیاطهای لازم در موقع استفاده اختصاصی از آنها بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۱، ماده ۱۴۰: نردبان های قلابدار و نظائر آن که در بهره برداری از تأسیسات مورد استفاده قرار میگیرد باید به طرز مطمئنی محکم شود تا از تغییر مکان تصادفی آن جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۲، ماده ۱۴۰: برای کار روی خطوط برق دار باید فقط از پرشهایی که دارای گواهی کارخانه سازنده برای ایستادگی در شرایط زیر میباشد استفاده شود: الف - ۱۰۰۰۰۰ ولت برای هر ۰/۳ متر طول به مدت ۵ دقیقه در مورد ابزار ساخته شده از پشم شیشه یا ب - ۷۵۰۰۰ ولت برای هر ۰/۳ متر طول به مدت ۳ دقیقه در مورد ابزار ساخت شده از چوب. تبصره - پرشهای فاقد گواهی کارخانه سازنده که مشخصات آن به موجب آزمون طبق پرشهای بالا باشد نیز می تواند مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۳، ماده ۱۴۰: کلیه لوازم خطوط برق دار باید روزانه قبل از استفاده مورد بازرسی قرار گیرد. بلافاصله قبل از استفاده از ابزار باید آن را با پارچه یا مواد مشابه تمیز کرده و در صورت مشاهده هر نوع عیب آنرا از کار خارج نمود. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۴، ماده ۱۴۰: متراها یا نوارهای اندازه گیری فلزی یا دارای الیاف هادی نباید در موقع کار در روی خطوط برق دار یا در مجاورت آنها مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۵، ماده ۱۴۰: کلیه ابزارهای هیدرولیکی که بر روی خطوط یا تجهیزات برق داری که در حوالی آنها مورد استفاده قرار میگیرد باید مجهز به لوله هایی از جنس عایق بوده و تحمل فشار آن کافی برای کار عادی دستگاه باشد. مقررات مخصوص این نوع دستگاه ها نیز باید رعایت شود. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۶، ماده ۱۴۰: کلیه ابزارهای بادی که بر روی خطوط و تجهیزات برق دار یا در اطراف آنها مورد استفاده قرار میگیرد باید: الف - مجهز به لوله هایی از جنس عایق بوده و تحمل فشار آن کافی برای کار عادی دستگاه باشد. ب - دارای دستگاه جمعآوری رطوبت بر روی کمپرسور باشد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۷، ماده ۱۴۰: قبل از استفاده از تجهیزات مکانیکی لازم است آنها را برای حصول اطمینان از کارایی مورد بازرسی قرار داد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۸، ماده ۱۴۰: در شروع هر نوبت کار برای اطمینان از اینکه تجهیزات در وضعی مناسب کار میباشد لازمست کار ترمزها و سیستم های عملیاتی مورد آزمون قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۲۹، ماده ۱۴۰: هیچیک از کارکنان حق استفاده از تجهیزات موتوری خودرو را که دید عقب آن مسدود شده باشد نخواهد داشت مگر اینکه: الف - خودرو دارای وسیله خیر سمعی برای حرکت بهطرف عقب بوده و صدای آن نسبت به صدای محیط اطراف قابل استماع باشد یا ب - خودرو فقط با راهنمایی فرد دیگری بهطرف عقب حرکت نماید. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

- ۱۴۰۳۰، ماده ۳۰: در موقع کار در حوالی خطوط یا تجهیزات برق دار، خودروهای مجهز به دیرک بالابر باید از نظر الکتریکی به زمین وصل شده یا در اطراف آن حصار و مانع به منظور جلوگیری از تماس افراد بوجود آید (که در این صورت برق دار تلقی شده) و یا به منظور کار مورد نظر از زمین عایق شود. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۱، ماده ۳۱: اگر فرد یا افرادی که در سبدها قرار دارند در وضعی باشند که خط یا تجهیزات برق دار در دسترس آنها بوده و با وسایل عایقی محفوظ نشده باشد نباید هیچ نوع مصالح یا تجهیزات دیگری بین تیر یا برج یا تأسیسات مشابه و سبدها دیرک رد و بدل شود. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۲، ماده ۳۲: سایر مقررات مربوط به دیرکهای بالابر نیز باید رعایت شود. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۳، ماده ۳۳: به جز لوازم و ابزارهای مخصوص کار روی خطوط و تجهیزات برق دار سایر لوازم و ابزارها نباید از مقادیر داده شده در جدول شماره ۱ فصل اول این مقررات به قسمت های برق دار نزدیکتر شود مگر در موارد زیر: الف - حصار عایقی بین قسمت برق دار و تجهیزات مکانیکی نصب شده باشد. ب - تجهیزات مکانیکی زمین شده باشد، یا ج - تجهیزات مکانیکی عایق شده باشد، یا د - تجهیزات مکانیکی برق دار تلقی گردد که در آن صورت نکات ایمنی مربوط لازمالاجرا خواهد بود. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۴، ماده ۳۴: سایر مقررات مربوط به خودروهای دیرکدار جراثقها و تجهیزات بالابر دیگر نیز باید رعایت شود. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۵، ماده ۳۵: در موقع برقراری اتصال زمین (در مورد کار روی خطوط برق دار و بیبرق) انتهای مربوط به زمین باید اول وصل شده و سپس انتهای دیگر با استفاده از وسایل عایقی یا سایر وسایل مناسب وصل و یا قطع گردد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۶، ماده ۳۶: در موقع برچیدن اتصال زمین باید اول وسیله اتصال زمین با استفاده از وسایل کار عایقی یا سایر وسایل مناسب از خطوط یا تجهیزات باز شود. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۷، ماده ۳۷: به منظور رفع خطر از کارکنان و حصول اطمینان از سرعت عمل وسایل حفاظتی باید در موقع استفاده از الکترودهای زمین مقاومت زمین آنها به حد کافی پایین باشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۸، ماده ۳۸: اتصال زمین از طریق برجها باید با استفاده از بست مخصوص برج که قادر به هدایت جریانهای اتصالیه پیش بینی شده باشد عملی گردد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۳۹، ماده ۳۹: یک هادی اتصال زمین که به زمین برج یا الکترود زمین دفن شده یا کوبیده شده وصل میگردد باید قادر به هدایت جریانهای اتصالیه پیش بینی شده بوده و حداقل قابلیت هدایت آن معادل یک هادی از جنس مس به مقطع ۳۵ میلیمتر مربع باشد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۴۰، ماده ۴۰: قبل از اقدام به صعود از تیرها - نردبان ها - داربستها و سایر تأسیسات مرتفع مشابه باید بررسی لازم از نظر تعیین مقاومت آنها در برابر نیروهای اضافی یا اهرمی که بر آنها وارد خواهد شد به عمل آید. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۴۱، ماده ۴۱: در مواردی که ممکن است صعود از تیرها یا تأسیسات مشابه ایمن نباشد قبل از اقدام بعمل باید آنها را به وسیله مهار کردن، حائل کردن یا روش های قابل قبول دیگری ایمن نمود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار
- ۱۴۰۴۲، ماده ۴۲: قبل از نصب یا برچیدن هادی یا کابل، نیرویی که بعداً بر تیرها یا تأسیسات مشابه وارد خواهد شد باید مورد توجه قرار گرفته و اقدام لازم جهت جلوگیری از انهدام اجزاء یا اشیاء حامل نیرو بعمل آید. الف - در مواقع کاشتن - حمل یا کندن تیرها از زمین در نزدیکی خطوط یا تجهیزات برق دار به کمک جرثقیل دیرک، سه پایه یا سایر وسایل مکانیکی باید احتیاط لازم برای جلوگیری از تماس این وسایل یا خطوط یا تجهیزات به عمل آید مگر در مواردی که کار بر روی خطوط برق دار با دست لخت انجام شده و یا از حصارها یا

سایر لوازم حفاظتی استفاده شود. ب - تجهیزات و ماشین آلات به کار رفته در جوار خطوط یا تجهیزات برق دار باید با مفاد فصل سوم مطابقت داشته باشد. ج - جز در مواردی که از تجهیزات حفاظتی متناسب با ولتاژ مورد عمل استفاده شود، کارکنانی که روی زمین قرار دارند باید از تماس با ماشین آلات و تجهیزاتی که در نزدیکی خطوط یا تجهیزات برق دار قرار دارند خودداری نمایند. د - تجهیزات بالابر باید به نحو مطمئن و مؤثری به زمین وصل شود در غیر این صورت این تجهیزات برق دار تلقی شده و باید در موقع استفاده از آنها در نزدیکی خطوط یا تجهیزات برق دار در اطراف آن حصارها و موانعی به وجود آورد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار ۱۴۰۴۳، ماده ۴۳: طناب هایی که در نزدیکی خطوط برق دار مورد استفاده قرار میگیرند باید از جنس غیر هادی باشند. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۴۴، ماده ۴۴: در موقع سوار کردن برجهای به کمک تجهیزات بالابر در نزدیکی خطوط انتقال برق دار، در صورتی که ممکن باشد باید خطوط را بی برق نمود چنانچه انجام این کار عملی نباشد باید مواظبت شدیدی در حفظ حداقل فواصل مجاز لازم طرق جدول شماره ۱ فصل اول به عمل آید. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۴۵، ماده ۴۵: هنگام وزیدن بادهای شدید با تأثیر سایر عوامل طبیعی غیر عادی که سبب ایجاد خطرات بیشتری می شود باید عملیات را جز در موارد تعمیرات اضطراری متوقف نمود. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۴۶، ماده ۴۶: جهت حصول اطمینان نسبت به رعایت فواصل مجاز در موقع حرکت دادن تجهیزات در زیر یا نزدیکی خطوط برق دار لازمست فرد مسئول تعیین شود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۴۷، ماده ۴۷: علاوه بر رعایت دستورالعملهایی که در فصول دیگر این آیین نامه ذکر شده است باید هنگام کار با دست لخت بر روی خطوط برق دار مواد ۴۸ لغایت ۶۸ نیز رعایت شود. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۴۸، ماده ۴۸: کلیه کارکنان قبل از اینکه به آنها اجازه کار بر روی خطوط برق دار با روش دست لخت داده شود، باید در زمینه کار با دست لخت و رعایت مقررات ایمنی مربوطه تعلیم دیده و تمرین کرده باشند. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۴۹، ماده ۴۹: قبل از استفاده از روش کار با دست لخت بر روی خطوط یا اجزاء برق دار فشار قوی باید مراتب زیر مورد بررسی قرار گیرد: الف - ولتاژ کار مداری که باید عملیات بر روی آن انجام شود. ب - فواصل آزاد مجاز خطوط و دیگر قسمت های برق دار که کار بر روی آن از زمین انجام خواهد شد. ج - حدود ولتاژ مجاز کار تأسیسات بالابر، عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۰، ماده ۵۰: فقط از تجهیزاتی که به منظور کار با دست لخت بر روی خطوط برق دار طرح، ساخته و آزمایش شده باشد باید استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۱، ماده ۵۱: کلیه عملیات باید به وسیله فردی که به منظور کار با دست لخت تعلیم دیده و برای انجام این کار مهارت لازم را کسب کرده باشد حضوراً نظارت گردد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۲، ماده ۵۲: وسایل خودکار وصل مجدد کلیدهای قطع مدارها را در مواردی که عملی باشد باید قبل از شروع کار بر روی خطوط یا تجهیزات برق دار از کار انداخت. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۳، ماده ۵۳: چنانچه احتمال وقوع رعد و برق در محل کار وجود داشته باشد عملیات مربوطه باید متوقف شود. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۴، ماده ۵۴: در سید وسیله بالابر برای اتصال قسمت عایق شده به خط یا تجهیزات برق دار باید پوستهای از جنس هادی یا وسیله هادی مناسب دیگری تعبیه گردد: الف - کارکنان باید با استفاده از کفش هایی از جنس هادی با بسته ای ساق پا یا طریقه مناسب دیگری به پوسته سید وصل گردند. ب - در موارد لزوم با توجه به ولتاژ کار باید از پرده الکترواستاتیک مناسب با لباس هادی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۵، ماده ۵۵: قبل از این که کارکنان با قسمت برق داری که بر روی آن کار خواهد شد تماس حاصل نمایند پوسته هادی سبد باید به طور مطمئنی به قسمت برقدار متصل شده و تا خاتمه کار بر روی آن قسمت باقی بماند. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۶، ماده ۵۶: فقط از ابزار و تجهیزاتی که به منظور کار با دست لخت بر روی خطوط برقدار پیش بینی شده باید استفاده گردد و این ابزار و تجهیزات باید به صورتی تمیز و خشک نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۷، ماده ۵۷: قبل از بلند کردن دیرک وسیله بالابر، پایه های حایل خودروی مربوطه باید به منظور حفظ تعادل و تحکیم آن تنظیم شده و بدنه خودرو به نحو مطمئن و مؤثری به زمین وصل شود در صورتی که برق داری اتصال زمین عملی نشود باید در اطراف خودرو موانع

حفاظتی احداث شود و خودرو جزء تجهیزات برقدار تلقی گردد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۸، ماده ۵۸: قبل از قرار دادن دیرک بالابر در وضع کار باید کلیه کنترلها (چه در خودرو و چه در سبد) مورد بازدید و آزمون قرار گیرند تا بی نقص بودن آنها محرز شده و اطمینان حاصل شود که آماده به کار میباشند. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۵۹، ماده ۵۹: هر روز قبل از شروع کار یا در هر بار در طول روز که قرار است بر روی ولتاژ بالاتری کار شود یا تغییر شرایط کار انجام آزمون اضافی را لازم سازد باید آزمون تعیین جریان نشت دیرک به عمل آید، سبدهای هوایی که برای کار با دست لخت بر روی خطوط

برقدار مورد استفاده قرار میگیرند باید تحت آزمون جریان نشت قرار گیرند. آزمون به این ترتیب اجرا می شود که سبد را به مدت حداقل ۳ دقیقه در تماس با منبعی که ولتاژ آن مساوی ولتاژی است که بر روی آن کار خواهد شد قرار می دهند جریان نشت نباید از ۱ میکروآمپر به

ازاء هر کیلو ولت (ولتاژ اسمی فاز به فاز) تجاوز نماید. در صورت مشاهده هر نوع ایرادی در کار تجهیزات، عملیات مربوطه باید فوراً متوقف گردد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۰، ماده ۶۰: کلیه وسایل بالابری که در عملیات مربوط به کار با دست لخت بر روی خطوط با تجهیزات برقدار مورد استفاده قرار میگیرند باید دارای فرمان های مضاعف (در پایین و بالا) طبق مقررات بندهای الف و ب این ماده باشد. الف - دسترسی به فرمان های بالایی

باید برای کارکنان واقع در سبد به سادگی عملی باشد اگر از دستگاه بالابری که مجهز به دو سبد است استفاده شود فرمان ها باید به سادگی از هر دو سبد قابل دسترسی باشند. ب - فرمان های پایین باید در نزدیکی ته دیرک قرار گرفته و از نظر صدور فرمان نسبت به فرمان های بالایی

اولویت داشته باشند. به طوریکه به توان در هر موقع حتی وقتی که فرمان های بالا در حال عمل کردن میباشند از پایین دستورات آنها را لغو و به دلخواه عمل نمود. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۱، ماده ۶۱: استفاده از فرمان های پایین دیرک جز در موقعی که فرد واقع در سبد اجازه این کار را داده باشد یا در مواقع اضطراری ممنوع میباشد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۲، ماده ۶۲: حداقل فواصل مجاز هوایی برای کار روی خطوط و تجهیزات برقدار با دست لخت باید با جدول شماره ۲ مطابقت نماید. حداقل فواصل فوق الذکر باید بین وسیله هوایی (سبد) و وسایل زمین شده و همچنین بین وسیله هوایی و خطوط و تجهیزاتی که ولتاژ آنها با

ولتاژ وصل شده به سبد فرق دارد حفظ شود مگر آن که اجسام زمین شده یا خطوط و تجهیزاتی که در فوق ذکر شده است با حفاظ های عایق پوشیده شده باشد. حداقل فواصل مجاز هوایی مورد نظر را باید در موقع نزدیک شدن، دور شدن و در موقع وصل بودن سبد به خط برقدار نیز

مراعات نمود. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۳، ماده ۶۳: در موقع نزدیک شدن به یک مدار برقدار یا دور شدن از آن یا انجام اتصال بین سبد و مدار، فواصل داده شده در جدول شماره ۲ باید بین کلیه قسمت های عایق شده دیرک بالابر و هر نوع قسمت های زمین شده دیگر (شامل قسمت زیرین دیرک و خودرو) رعایت شود. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۴، ماده ۶۴: در موقع استقرار سبد دیرک بالابر در نزدیکی یک مقره میخی برقدار یا یک زنجیره از مقره های بشقابی برقدار حداقل فاصله بین کلیه قسمت های سبد و انتهای زمین شده مقره یا زنجیره باید بر طبق جدول شماره ۲ رعایت شود. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه ایمنی کار

روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۵، ماده ۶۵: استفاده از هر نوع وسیله‌های (مانند طناب و غیره) برای بالا کشیدن لوازم از زمین به سبد یا دیرک ممنوع می‌باشد. عدم

رعایت ماده ۶۵ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۶، ماده ۶۶: در سبد وسیله بالابر جز سیم های اتصال (جامپر) یا مفتولهای تسلیح یا ابزار کار نباید هیچ شیئی دیگری از جنس هادی که

طول آن بیش از ۹۲/۰ متر است وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۷، ماده ۶۷: طناب هایی از جنس غیر هادی را می توان بین خط و زمین به شرطی که کمک سبد نگهداری نشوند، مورد استفاده قرار

داد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۴۰۶۸، ماده ۶۸: سبد و قسمت بالایی دیرک عایق نباید به منظور بلند کردن یا نگهداشتن بار تحت نیروهایی بیش از نیروی توصیه شده به

وسیله سازنده قرار گیرد. الف - جدول حداقل فواصل هوایی مجاز کار بر روی خطوط برقدار با دست لخت (جدول شماره ۲) باید بر روی

صفحه‌های از ماده غیر هادی و با دوام چاپ و در داخل سبد یا حوالی آن به نحوی که به وسیله اپراتور دیرک قابل دیدن باشد نصب گردد. ب -

توصیه می شود برای کنترل حداقل فواصل هوایی مجاز کار بر روی خطوط برقدار از میله های اندازه گیری از جنس عایق استفاده شود. عدم

رعایت ماده ۶۸ آیین نامه ایمنی کار روی خطوط و تجهیزات برق دار

۱۵۰۰۰، (۱۵) آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ) *

۱۵۰۰۱، ماده ۱ - اتصال به زمین از دو نظر مهم است: ۱ - حفظ سلامت و ایمنی افرادی که از سیستم برق استفاده می کنند. ۲ - حفظ

سلامت سیستم، صرفنظر از مسایل مربوط به ایمنی، عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۰۲، ماده ۲ - اتصال به زمین از نظر انجام کار صحیح و سالم سیستم، دو هدف را دنبال می کند: ۱- ایجاد شرایطی که در آن، سیستم از

نظر فنی درست عمل کند. این هدف با برقراری مسیری از طریق زمین به منبع تغذیه و اتصال به زمین با استفاده از رله های حساس به دست

می آید ۲- ایجاد شرایطی که در آن عایق بندی سیستم سالم می ماند. در ساده ترین تحلیل ممکن، یک سیستم از رساناها و عایقها تشکیل می

شود. رساناها باید تاجایی که ممکن است جلوی عبور جریان برق از مسیرهای ناخواسته را بگیرند. به عبارت دیگر، عبور جریان برق باید در

مسیر دلخواه برقرار شود و در سایر جهات از آن جلوگیری به عمل آید. عایقها حساس تر از هادی ها هستند و علاوه بر دمای زیادی که سبب

انهدام عایق می شود، بالا رفتن بیش از حد ولتاژ و اثر آن به مدت طولانی، مخصوصاً در دمای بالا، عایق را زودتر از بین برده و سبب بروز

خرابی در سیستم می شود. به طور خلاصه، صرفنظر از اثر دما در تحلیل اولیه، عمر عایق بندی بستگی به شدت میدان و مدت زمان برقراری

آن دارد. اگر شدت میدان کمی از مقدار مجاز آن بیشتر باشد، ممکن است پس از چند سال سبب خرابی عایق بندی شود و اگر این مقدار

چند برابر مقدار مجاز باشد، در ظرف چند دقیقه یا ثانیه سبب از بین رفتن عایق بندی در ضعیف ترین نقطه سیستم می گردد. عدم

رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۰۳، ماده ۳ - تغییرات ولتاژ در سیستمی که به زمین وصل نیست: در این بخش به بررسی اثر ولتاژها در حالت واقعی می پردازیم. شکل

(۳) وضعیت ولتاژها را در صورت وصل نبودن یک نقطه از سیستم به زمین نشان می دهد: ولتاژ نقطه خنثی (N) نسبت به زمین در صورت

سالم بودن سیستم، به علت وجود خازنهای طبیعی بین فازهای سیستم و زمین، برابر صفر است و در این هنگام ولتاژهای موجود هیچ تنش

اضافی را روی عایق بندی هادی خنثی و هادی های فازها در سرتاسر سیستم، به وجود نخواهد آورد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی

تاسیسات الکتریکی با اتصال به زمین

۱۵۰۰۴، ماده ۴: ماده ۴ - انواع سیستم های توزیع فشار ضعیف: ۱- سیستم های سه فاز با هادی خنثی؛ ۲- سیستم های تک فاز منشعب از سه

فاز با هادی خنثی؛ دو سیستم مذکور در ایران معمول است، اما انواع دیگر سیستم های توزیع وجود دارند که در شکل (۴) نمونه هایی از آنها

را مشاهده می کنید. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۰۵، ماده ۵ - شناسایی هادی ها در سیستم های جریان متناوب: (۲-۳-۱) برای مشخص کردن هادی فاز از حرف L اولین حرف کلمه

(Live) استفاده می شود. (۲-۳-۲) برای مشخص کردن هادی خنثی از حرف N اولین حرف کلمه (Neutral) استفاده می شود. (۲-۳-۳)

برای مشخص کردن هادی حفاظتی از حرف PE (اولین حرف کلمات Protective Earthing) استفاده می شود. (۲-۳-۴) برای مشخص

کردن هادی مشترک حفاظتی / خنثی از حروف PEN (اولین حروف کلمات Protective Earthing + Neutral) استفاده می شود.

بنابراین ، سیستم های تک فاز به قرار ذیل خواهند بود :

(الف)

ب) سیستم سه سیمه

$+PEN1+N \quad L1; \quad L \quad 2+L1L$

سیستم های سه فاز به صورت ذیل خواهند بود: (الف) سیستم سه سیمه

$+N+PE1L$

ب) سیستم های چهارسیمه PE یا PEN یا $+N3+L2+L1L$ (ج) سیستم های پنج سیمه

$+N+PE3+L2+L1L$ ، عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۰۶، ماده ۶- انواع مختلف اتصال به زمین : در انواع مختلف سیستم های الکتریکی ، وصل قسمت هایی از سیستم و بدنه های هادی لوازم

الکتریکی به جرم کلی زمین از دو دیدگاه مورد توجه است : الف) اتصال به زمین عملیاتی یا سیستم در این روش وصل نقطه خنثای سیستم

به زمین باعث قطع مدارهای معیوب احتمالی می شود و در نتیجه عایق بندی سیستم حفظ شده ، صحت کار لوازم و دستگاههای

الکتریکی تأمین و اضافه ولتاژها محدود میگردد و از این طریق به کار درست لوازم و مدارها کمک می شود. ب) اتصال به زمین

حفاظتی : در این روش بدنه های هادی به خنثی و زمین وصل می شود تا در مواقع اتصالاتی مدار معیوب را به سرعت قطع کند و بدین

ترتیب ایمنی افرادی که بنابه وظیفه شغلی در تماس با تجهیزات سیستم های الکتریکی هستند و همچنین سایر افراد جامعه که مصرف کننده

نهایی انرژی هستند ، تأمین شود و خطر آتش سوزی نیز محدود گردد . عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین

(ارتینگ)

۱۵۰۰۷، ماده ۷ - طبقه بندی سیستم های اتصال به زمین فشار ضعیف : انواع سیستم های اتصال به زمین فشار ضعیف عبارتند از : ۱- TN

شامل $TN-S$ ، $TN-C$ و $IT3-TT2TN-C-S$ ، عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۰۸، ماده ۸ - نامگذاری سیستم های الکتریکی مذکور به صورت ذیل است : الف) از دو حرف اصلی شناسایی ، حروف اول سمت چپ

رابطه سیستم با زمین را مشخص می کند. حرف اول از سمت چپ T (برگرفته از کلمه $Terra$ (لاتین) به معنای زمین) : بدین معناست که

یک نقطه از سیستم به زمین وصل است . حرف اول از سمت چپ I (برگرفته از کلمه $Isolated$) : نشان می دهد که سیستم از زمین

مجزاست یا با مقاومتی بزرگ به آن وصل است. ب) از دو حرف اصلی شناسایی ، حرف دوم از سمت چپ رابطه بدنه های هادی تجهیزات

با زمین را مشخص می کند. حرف دوم از سمت چپ N : نمایانگر آن است که بدنه های هادی به هادی خنثای زمین شده ، وصل هستند.

حرف دوم از سمت چپ T : مشخص می کند که بدنه های هادی ، مستقل از زمین سیستم ، به زمین وصل هستند. ج) حروف کمکی نشان

دهنده زیر سیستم ها هستند (S و C) حرف سوم از سمت چپ S : بدنه های هادی از طریق یک هادی حفاظتی مخصوص (PE) در مبدأ به

نقطه خنثای سیستم وصل می شود. (سیستم $TN-S$) حرف سوم از سمت چپ C : بدنه های هادی از طریق یک هادی حفاظتی مشترک

مخصوص و خنثی (PEN) به زمین وصل می شود (سیستم $TN-C$) . عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۰۹، ماده ۹: - سیستم TN : در این سیستم منبع انرژی (ترانس پست یا ژنراتور برق) در یک یا چند نقطه ارت شده و قسمت های هادی

در دسترس و قسمت های هادی بیگانه تأسیسات تنها از طریق سیم های ارت به نقطه یا نقاط ارت شده منبع متصل می شوند . به عبارت دیگر

مسیری رسانا برای عبور جریانهای اتصال به زمین تأسیسات به نقطه یا نقاط ارت شده منبع وجود دارد . این سیستم به چند دسته تقسیم

می شود : الف) سیستم $TN-C$: (شکل ۵ - الف) : در این سیستم ، سیم ارت و نول مشترک هستند . به عبارت دیگر سیم نول که از شینه

نول تابلوی اصلی به مصرف کننده ها برده می شود ، هم به عنوان نول مورد استفاده قرار می گیرد و هم به عنوان سیم ارت یعنی یک

انشعاب از سیم نول به بدنه های دستگاههای مصرف کننده به عنوان سیم ارت وصل می شود. کابلهای هم مرکز ارت شده یا کابلهای

غلافدار فلزی ارت شده که مسیر برگشتی برای عبور جریان اتصال به زمین را فراهم می آورند ، نمونه هایی از این سیستم هستند شکل ۵

- الف) : سیستم اتصال به زمین TNC ب) سیستم $TN-S$: (شکل ۵ - ب) : در این سیستم ، سیم های نول و ارت از یکدیگر جدا

هستند . یعنی در محل تابلوی اصلی برق علاوه بر شینه نول ، شینه دیگری به نام شینه ارت وجود دارد که سیم ارت اصلی از الکتروود های

زمین به آن وصل شده واز آنجا به موازات سیم های نول و فازها (به صورت پنج سیمه) تا دستگاههای مصرف کننده برده شده و به بدنه

هادی آنها متصل می شود . شکل ۵ - ب) : سیستم اتصال به زمین $TN-S$ (ج) سیستم $TN - C - S$: (شکل ۵ - ج) : تنها در بخشی از

این سیستم (معمولاً در ابتدا)، سیم نول و ارت با یکدیگر مشترک هستند و از آن نقطه به بعد، سیم پنجمی از نول منشعب شده و جداگانه به بدنه دستگاههای مصرف کننده اتصال داده می شود. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ) ۱۵۰۱۰، ماده ۱۰ - سیستم TT (شکل ۶): در این سیستم منبع انرژی (ترانس پست یا ژنراتور برق) در یک یا چند نقطه ارت شده و قسمت های هادی در دسترس و هادی بیگانه تاسیسات به الکتروود ارت محلی یا الکتروود هایی که نقطه نظر الکتریکی مستقل از ارتهای منبع سیستم هستند، متصل می شوند. یعنی اتصال به زمین حفاظتی هیچ گونه ارتباطی با اتصال به سیستم ندارد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۱، ماده ۱۱ - سیستم IT (شکل ۷): در این سیستم منبع انرژی (ترانس پست یا ژنراتور برق) یا به طور کلی ارت نشده، یا از طریق یک امپدانس بزرگ ارت می شود و قسمت های هادی در دسترس تاسیسات نیز به الکتروود ارت می شود که از نظر الکتریکی مستقل است، وصل می شوند. در این سیستم نیز اتصال به زمین حفاظتی و اتصال سیستم با یکدیگر ارتباط ندارند استفاده از این سیستم برای شبکه های عمومی توزیع برق ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۲، ماده ۱۲ - از انواع سیستم های مذکور تنها استفاده از سیستم اتصال به زمین نوع TN در کارخانه ها و کارگاهها الزامی است. مگر آنکه نوع کارخانه یا کارگاه، استفاده از سیستم های TT یا IT را ایجاب کند که در این صورت لازم است با ذکر دایل، اجازه مخصوص برای استفاده از این سیستم ها گرفته شود. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ).

۱۵۰۱۳، ماده ۱۳ - هادی خنثی (N) و هادی حفاظتی (PE) باید از همدیگر مجزا باشند و فقط در یک نقطه (نقطه مبدأ) به یکدیگر وصل شوند نباید از محل جدا شدن هادی های خنثی و حفاظتی آنها را در نقطه دیگری وصل کرد. علت این امر آن است که در صورت اتصال مکرر سیم نول و ارت به یکدیگر، حلقه ایجاد می شود که جریان چرخشی ناشی از آن در سیستم های مخابراتی و الکترونیکی پارازیت یا نویز ایجاد می کند در سیستم قدرت خالی بودن ظرفیت جریان سیم ارت مهم است. در صورت پر بودن ظرفیت (ایجاد LOOP) سیم ارت وظیفه خود را در موقع لزوم به درستی انجام نخواهد داد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۴، ماده ۱۴ - سه نوع الکتروود متداول و مورد استفاده در سیستم اتصال به زمین عبارتند از ۱- الکتروود های صفحه ای ۲- الکتروود های میله ای ۳- الکتروود های تسمه ای، عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۵، ماده ۱۵ - الکتروودهای صفحه ای: برای استفاده از این نوع الکتروودها، صفحاتی از جنس مس با ابعاد حداقل 1×0.5 متر و ضخامت حداقل ۲ میلیمتر و یا صفحاتی از جنس فولاد گالوانیزه با ابعاد حداقل 1×0.5 متر و ضخامت حداقل ۳ میلیمتر پیشنهاد می شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۶، ماده ۱۶ - الکتروودهای صفحه ای باید در عمقی که رطوبت زمین به طور دائمی وجود دارد، نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۷، ماده ۱۷ - آماده سازی خاک اطراف الکتروود صفحه ای به روش ذیل است: ابتدا مخلوطی از نمک، خاکه زغال چوب و خاک رس را به ترتیب با نسبتهای ۱ و ۴ و ۳۵ در بیرون با آب به صورت گل در آورید و اطراف صفحه الکتروود را حداقل تا ۲۰ سانتیمتر بالاتر از لبه بالایی صفحه با این مخلوط پر کنید. سپس خاک رس سرنده شده را در داخل چاه بریزید و به طور متناوب به آن آب اضافه کنید. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۸، ماده ۱۸ - الکتروود های صفحه ای باید به صورت عمودی نصب شوند. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۱۹، ماده ۱۹ - اتصال سیم ارت به الکتروود صفحه ای باید حداقل در دو نقطه مجزا انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۲۰، ماده ۲۰ - برای اتصال سیم ارت به الکتروود صفحه ای در صورت امکان جوش نقره بهتر است و جوش احتراقی (ترمیم) نیز روش مناسبی است. ضمن اینکه استفاده از کلمپ نیز جایز است. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

- ۱۵۰۲۱، ماده ۲۱- سیم اصلی اتصال به زمین (سیم ارت) متصل به صفحه مسی باید دارای سطح مقطع ۵۰ میلیمتر مربع از جنس مس باشد (سیم شماره ۵۰). عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۲، ماده ۲۲- فاصله لبه بالایی الکتروود صفحه ای از سطح زمین نباید از ۶۰۰ میلیمتر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۳، ماده ۲۳- برای استفاده از الکتروود های میله ای، میله هایی از جنس مس یا فولاد با روکش مس یا فولادزنگ نزن و یا فولاد گالوانیزه پیشنهاد می شود. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۴، ماده ۲۴- قطر الکتروود های میله ای از جنس مس و فولاد با پوشش مس به ترتیب ۱۲ میلیمتر و ۱۶ میلیمتر و برای میله هایی از جنس فولاد گالوانیزه ۱۶ میلیمتر پیشنهاد می شود. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۵، ماده ۲۵- سیم اصلی اتصال به زمین که از سر چاه های ارت یا الکتروود های میله ای گرفته شده و به شینه اصلی اتصال به زمین (ارت) وصل می شود، باید سیم مسی شماره ۵۰ باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۶، ماده ۲۶- استفاده از الکتروود های میله ای در مناطق خشک که رسیدن به لایه های مرطوب خاک در عمق کم امکان پذیر نیست، توصیه نمی شود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۷، ماده ۲۷- در صورتی که خاک محل نصب الکتروود های صفحه ای یا میله ای سخت باشد، به گونه ای که حفر چاه و رسیدن به لایه های مربوط خاک عملاً غیر ممکن یا دشوار باشد، می توان از سیستم الکتروود های تسمه ای استفاده کرد. بدین صورت که الکتروودها در خاک، به صورت افقی قرار می گیرند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۸، ماده ۲۸- از الکتروود هایی به شکل تسمه مسی بدون روکش قلع با ضخامت مس حداقل ۲ میلیمتر و یا تسمه فولادی گالوانیزه گرم با سطح مقطع حداقل ۱۰۰ میلیمتر مربع (۳۰*۳/۵) و مادهای حتی سیم مسی لخت با سطح مقطع ۲۵ میلیمتر مربع (قطر ۵/۶ میلیمتر) می توان به عنوان الکتروود افقی استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۲۹، ماده ۲۹- ضخامت الکتروود تسمه ای نباید بیش از یک هشتم پهنای آن باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۰، ماده ۳۰- عمق دفن الکتروود تسمه ای و پهنای آن تأثیر نسبتاً کمی روی مقاومت دارند. بنابراین، عمق دفن الکتروود های تسمه ای (افقی) بین ۶/۱ تا ۲ متر پیشنهاد می شود. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۱، ماده ۳۱- علاوه بر سیم تسمه ای شکل می توان از سیم گرد نمره ۵۰ نیز به عنوان الکتروود تسمه ای استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۲، ماده ۳۲- طول الکتروودها؟ افق؟ تسمه ا؟؟ س؟م گرد، در چهار وضع؟ت تک رشته ا؟ (—) و دو رشته عمودبرهم (؟)، سه رشته با زاویه ۱۲۰ درجه نسبت به؟ کد؟گر (ستاره) و چهار رشته عمود بر هم (صل؟ب؟+) مطابق جدول شماره (۱) برا؟ دو نوع خاک رس و خاک آهک دار مشخص شده است. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۳، ماده ۳۳- سیم اتصال به زمین متصل به الکتروود تسمه ای باید نمره ۵۰ از جنس مس باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۴، ماده ۳۴- مقاومت یک الکتروود اتصال به زمین به مقاومت ویژه الکتریکی خاکی که الکتروود در آن نصب شده است، بستگی دارد. به همین جهت، این عامل می تواند به منظور تصمیم گیری در انتخاب سیستم های حفاظتی مهم باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۵، ماده ۳۵- مقاومت ویژه خاک به میزان رطوبت خاک و ترکیبات شیمیایی و نمک های محلول موجود در خاک و اندازه و توزیع دانه ها و نزدیکی آنها به یکدیگر بستگی دارد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

- ۱۵۰۳۶، ماده ۳۶- محل نصب الکتروود بر حسب انواع خاک به ترتیب ذیل انتخاب می شود: الف (زمین باتلاقی مرطوب ؛ ب) خاک رس ، خاک گلدانی ، زمین قابل کشت ، خاک گلدانی مخلوط با کمی شن ؛ ج) خاک رس و خاک گلدانی مخلوط با درصدی از شن ، سنگ و سنگریزه ؛ د) شن خیس و مرطوب ، و زغال سنگ؛، عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۷، ماده ۳۷- در صورت امکان نباید از شن خشک ، سنگریزه ، سنگ آهک ، سنگ مرمر سیاه ، گرانیات و زمین خیلی سنگی یا محل هایی که در آن صخره های خیلی نزدیک به سطح زمین وجود دارد ، استفاده کرد .، عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۸، ماده ۳۸- محل نصب الکتروودها باید به گونه ای انتخاب شود که زهکشی آن کم باشد. برای پایین بردن رطوبت در زمین هایی که سطح آب آنها بالاست ، در قسمت انتهایی زمین کانالی حفر می شود که رطوبت اضافی آن را می گیرد تا زمین قابل استفاده باشد . بنابراین برای احداث سیستم اتصال به زمین در این گونه زمین ها باید توجه شود که اگر سطح آب خیلی بالا باشد (به طوری که اطراف الکتروود پر آب شود) ، باعث اکسید شدن و از بین رفتن الکتروود خواهد شد . از سوی دیگر ، در صورت پایین بودن بیش از حد رطوبت ، خاک اطراف الکتروود خشک شده ، مقاومت الکتریکی آن بالا رفته و در نتیجه جریان اتصال را به راحتی به زمین انتقال نمی دهد بنابراین برای تنظیم رطوبت خاک ، عمق کانال زهکشی باید مناسب باشد.، عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۳۹، ماده ۳۹- از محل هایی که رطوبت آن ناشی از عبور جریان آب است (مانند بستروودخانه ها)، باید اجتناب شود . زیرا در چنین شرایطی ممکن است نمکهای سودمند کاملاً شسته شوند.، عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۰، ماده ۴۰- استفاده از لوله پلاستیکی یا فلزی برای آب دهی چاه ارت بلامانع است . به ویژه اگر همراه با بی کربنات دو سود باشد (در فصل خشک)، عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۱، ماده ۴۱- در محل های ساختمانی یا مکان هایی که عملیات کندن و خاکبرداری و خاکریزی انجام شده ، با توجه به امکان تغییر شرایط محلی ، الکتروود ها باید در عمق بیشتر دفن شوند.، عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۲، ماده ۴۲- محل نصب الکتروود ها باید به گونه ای انتخاب شود که کود و سایر مواد دیگر به آن تراوش نکنند.، عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۳، ماده ۴۳- در مناطقی که مقاومت ویژه خاک زیاد است ، می توان خاک محل چاه و اطراف الکتروود را با خاک آماده سازی شده جایگزین کرد .، عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۴، ماده ۴۴- در مناطق شمال کشور مانند گیلان و مازندران که رطوبت دائمی در سطح زمین وجود دارد، بهتر است از الکتروودهای میله ای استفاده شود.، عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۵، ماده ۴۵- در مناطق خشک کویری و نیز در مناطقی که خاک زمین آنها دج (سفت) است ، استفاده از الکتروودهای افقی پیشنهاد می شود .، عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۶، ماده ۴۶- در زمین های آبرفتی (زمینهایی که در مسیر رودخانه ها واقع شده اند و مواد کانی آنها شسته شده است) باید از الکتروودهای افقی استفاده شود و خاک اطراف الکتروود تعویض (آماده سازی) شود.، عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۷، ماده ۴۷- الکتروودهای صفحه ای تنها در مناطقی نصب می شوند که رطوبت کافی در اعماق زمین وجود داشته باشد .، عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۴۸، ماده ۴۸- آماده سازی خاک فقط برای تأسیسات الکتریکی موقت می تواند اقتصادی ترین راه باشد و برای تأسیسات با طول عمر بیشتر شاید بهتر باشد خاک اطراف الکتروود ها با مواد ذیل که مقاومت ویژه پایین تری دارند ، تعویض شود: الف) بنتونیت : ماده جاذب رطوبت است . ب) بتون : مخلوطی از شن و ماسه و سیمان و آب است . ج) بتون هادی که در آن به جای شن معمولی از دانه های زغالی استفاده شده است .، عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۴۹، ماده ۴۹- در صورت استفاده بیش از یک الکتروود (صفحه ای یا میله ای) حداقل فاصله دو الکتروود باید برابر با عمق دفن آنها باشد.
عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۰، ماده ۵۰- در مواردی که کارگاه در مناطق مرطوب قرار گرفته باشد، کلیه تجهیزات باید با دوام بوده و به طور مرتب بازرسی شوند و نسبت به زمین کردن آنها و مدارهای حفاظتی توجه خاص به عمل آید. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۱، ماده ۵۱- ترمینال اصلی سیستم اتصال زمین باید قابل دسترسی باشد تا بتوان در صورت لزوم تأسیسات را از سیستم اتصال به زمین جدا کرده و اندازه گیری های مربوط به اتصال به زمین را به راحتی انجام داد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۲، ماده ۵۲- الکتروودهای متفرقه، اجزای هادی تأسیسات و تجهیزاتی از جنس مس، آهن، فولاد و غیره هستند که در ساختمان ها و تأسیسات مربوط به آن برای مصارف ویژه به کار گرفته می شوند و در همبندی برای پایین آوردن مقاومت کل مورد استفاده قرار می گیرند. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۳، ماده ۵۳- غلاف های فلزی وزره کابل ها را که معمولاً به منظور ایجاد مسیری برای هدایت جریان اتصال به نقطه خنثای منبع در محل ترانسفورماتور مورد استفاده قرار می گیرد، می توان به عنوان الکتروود متفرقه محسوب کرد، به شرطی که حداقل به طول ۳۰۰ متر در زیر خاک مدفون باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۴، ماده ۵۴- سازه های قسمت های فلزی که در پی های بتونی ساختمان قرار گرفته اند، می توانند به عنوان یک الکتروود اتصال به زمین موثر و آماده به حساب آیند. سطح کل الکتروودی که توسط اجزای فلزی در پی ساختمان های بزرگ ایجاد می شود، می تواند مقاومت الکتریکی کمتری را نسبت به زمین البته در مقایسه با روش های دیگر ایجاد کند. مقاومت اجزای فولادی مستقر در حجم بتون یا میلگردهای به کار رفته در بتون نسبت به زمین بر حسب نوع خاک و میزان رطوبت آن و شکل پی متفاوت خواهد بود. بتون جاذب رطوبت است، به ویژه در مناطق غیر خشک، هنگام قرار گرفتن در درون خاک، مقاومت ویژه ای در حدود ۳۰ تا ۹۰ اهم متر دارد که کمتر از بعضی از انواع خاک است. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۵، ماده ۵۵- مقاومت الکتریکی قسمت های فلزی که به عنوان الکتروود مورد استفاده قرار می گیرند، باید نسبت به زمین، اندازه گیری و در فواصل زمانی منظم مقدار آن کنترل شود. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۶، ماده ۵۶- باید از برقراری اتصال الکتریکی بین کلیه اجزای فلزی که جزء الکتروود اتصال به زمین محسوب می شوند، اطمینان حاصل شود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۷، ماده ۵۷- برای اتصال الکتریکی بین اجزای فلزی به کار رفته در حجم بتون یا در زیر سطح زمین مانند میلگردهای بتون، بهترین روش جوشکاری در بالای سطح زمین است. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۸، ماده ۵۸- در مورد پیچ های مهار (انکر بولت) این کار معمولاً از طریق دورزدن هر محل اتصال سازه ای به کمک یک هادی همبندی انجام می شود. این امر به ویژه در مورد سطوحی که ممکن است قبل از نصب، رنگ بخورند، صورت می گیرد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۵۹، ماده ۵۹- الکتروود چنبره ای: نوعی الکتروود است که در بعضی مناطق و برای مصارف پایین شدت جریان می تواند مورد استفاده قرار گیرد. در این روش از سیم لختی با نمره ۵۰ به صورت چنبره ای با شعاع بیرونی ۴۰ سانتی متر تعداد ۵ حلقه (که در ته چاه اتصال به زمین (ارت) قرار می گیرد) استفاده می شود. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۰، ماده ۶۰- در کارگاه های کوچک نیز ایجاد سیستم اتصال به زمین مناسب با استفاده از الکتروودهای صفحه ای، میله ای و یا تسمه ای الزامی است و همبندی ها نیز طبق معمول اجرا می شود. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۱، ماده ۶۱- در کارگاه ها و کارخانه های بزرگ ، نمی توان از الکترودهای متفرقه به عنوان الکترودهای اصلی سیستم اتصال به زمین استفاده کرد. در این حالت علاوه بر ایجاد سیستم های اتصال به زمین مطمئن باید الکترودهای متفرقه را نیز با آنها همبندی کرد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۲، ماده ۶۲- برای تأسیسات نمی توان از لوله های آبرسانی عمومی ، لوله های گاز ، نفت ، هوای فشرده و فاضلاب به عنوان تنها وسیله اتصال به زمین استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۳، ماده ۶۳- سیم نول باید به نحو موثری به زمین وصل شده باشد تا در صورت بروز اتصالی بین سیم فاز و یک سیم اتصال به زمین با مقاومت کم (غیر از اتصال مستقیم فاز و نول) مثلاً از طریق لوله کشی آب ، ولتاژ سیم نول نسبت به اتصال زمین از مقدار مجاز ۵۰ ولت تجاوز ننماید . بنابر این مقدار مقاومت سیم نول باید یک اهم یا کمتر باشد. (با اتصال به هادی های بیگانه). تبصره : منظور از مقاومت نول ، کل مقاومت سیم نول است که ممکن است شامل چندین الکترود اتصال به زمین در نزدیکی پست ترانسفورماتور یا ژنراتور و اتصالات زمین کابل هایی با غلاف فلزی ، اتصالات زمین خطوط هوایی در ابتدا و انتهای هر خط اصلی و غیره باشد. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۴، ماده ۶۴- مقاومت کل سیستم الکترودهای اتصال به زمین (بدون اتصال به نول) باید کمتر از ۲ اهم باشد ، عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۵، ماده ۶۵- مقاومت کل الکترودهای اتصال به زمین تا شعاع ۱۰۰ متری پست برق نباید از ۵ اهم تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۶، ماده ۶۶- مقاومت کل الکترودهای اتصال به زمین مدارهای تغذیه کارگاه ها و کارخانه ها اعم از هوایی یا کابلی (با غلاف فلزی یا غلاف عایق) که طول آنها ۲۰۰ متر باشد ، نباید از ۵ اهم تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۷، ماده ۶۷- چنانچه طول سوله (ساختمان ، کارگاه و غیره) یا فاصله سوله ها نسبت به یکدیگر بیشتر از ۲۰۰ متر باشد ، باید میان آنها چاه اتصال به زمین (چاه ارت) احداث شود و مقاومت کل آن نباید از ۵ اهم تجاوز کند (شکل ۸)، عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۸، ماده ۶۸- به کارگرفتن الکترودی با حداقل مقاومت ۵ اهم در ۱۰۰ متری پست برق برای پوشش دادن منطقه در موارد بحرانی ، الزامی است . عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۶۹، ماده ۶۹- استفاده از الکترودهای زمین در فاصله ۲۰۰ متری پست باعث می شود که در صورت بروز اتصالی بین یک هادی فاز و هادی حفاظتی ، ولتاژ هادی حفاظتی و بدنه های هادی متصل به آن ، به زمین نزدیکتر شده و در نتیجه ولتاژ تماس یا ولتاژ برق گرفتگی نیز کمتری شود. (گسترده گی زمین باعث کاهش راکتانس زمین می شود ، در صورتی که راکتانس سیم با افزایش طول افزایش می یابد). عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۰، ماده ۷۰- در صورتی که تعداد پست برق دو یا بیشتر باشد ، اگر پست ها در حوزه همدیگر قرار گرفته باشند ، مجموع مقاومت الکترودهای حفاظتی ۲ اهم برای هر دو پست کافی است . اما اگر حوزه پستها جدا باشد ، یعنی پست ها نسبت به همدیگر در فاصله دورتر قرار گرفته باشند ، در آن صورت باید مقاومت الکترودهای زمین هر پست به تنهایی ۲ اهم باشد و سپس با سیم رابط مناسبی به همدیگر اتصال داده شوند. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۱، ماده ۷۱- همبندی سیستم عبارت است از اتصال اجزای مختلف سیستم اتصال به زمین به یکدیگر به منظور هم پتانسیل کردن قسمت های مختلف تأسیسات ، عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۲، ماده ۷۲- به منظور هم پتانسیل کردن ، باید قسمت هایی از هادی های بیگانه به ترمینال اصلی اتصال به زمین (ارت) تأسیسات همبندی شوند که عبارتند از : لوله های فلزی گاز و نفت و آب و هوای فشرده ، فاضلاب ، لوله ها و مجراها و سایر سرویس ها ، سیستم های

حرارت مرکزی تهویه هوا، قسمت های فلزی در دسترس ساختمان و صاعقه گیر، عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۳، ماده ۷۳ - سیم های همبندی لوله های آب و گاز باید تا حد امکان نزدیک به نقطه ورود آنها به ساختمان باشد (بعد از کنتور در طرف مصرف کننده و قبل از انشعاب لوله ها). تبصره : در مورد کنتور های نصب شده در داخل ساختمان، اتصال باید در فاصله حدوداً ۶۰۰ میلیمتر از کنتور باشد. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۴، ماده ۷۴ - انشعاباتی از سیم اصلی اتصال به زمین باید برای تجهیزات کمکی مانند تابلوهای کنترل ورله، اجزای فلزی سازه ها و تأسیسات اطفای حریق در نظر گرفته شوند، عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۵، ماده ۷۵ - اتصالات انشعابی باید از شینه اصلی اتصال به زمین برای هر یک از دستگاه های تأسیسات برده شوند. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۶، ماده ۷۶ - در صورتی که چند دستگاه در کنار یکدیگر قرار داشته باشند، به جای انشعابات طولانی از شینه اصلی، از یک حلقه کمکی با انشعابات کوتاه استفاده شود. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۷، ماده ۷۷ - قسمت های هادی بیگانه سیستم باید به کلیه بدنه های هادی که به طور همزمان در تماس هستند، اتصال فلزی مستقیم داشته باشند تبصره : اگر این اتصال از طریق تجهیزاتی که به قسمت های فولادی مشترک وصل است، امکان پذیر نباشد، باید بدنه های هادی و قسمت های هادی بیگانه با استفاده از سیم های همبندی به یکدیگر متصل شوند. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۸، ماده ۷۸ - در مواردی که دو یا چند ایستگاه در نزدیکی یکدیگر قرار داشته و یک واحد به حساب آیند، سیستم های زمین آنها باید با یکدیگر همبندی شوند؛ به طوری که کل منطقه تحت تأثیر یک سیستم زمین قرار گیرد. اگر ایستگاه ها دارای فصل مشترکی با یکدیگر باشند، دو جبهه تماس سیستم های زمین آنها باید به یکدیگر وصل شوند تا کل منطقه با یک سیستم زمین پوشش داده شود. در صورتی که فاصله بین دو ایستگاه آن قدر زیاد باشد که نتوان آنها را دو ایستگاه مجاور هم به حساب آورد، هادی زمین رابط با سطح مقطع کافی باید پیش بینی شود تا اطمینان حاصل شود که جریان اتصال از طریق زره یا غلاف کابل ها برقرار نخواهد شد (به دلیل جلوگیری از آسیب دیدن عایق کابل در اثر ایجاد حرارت جریان اتصالی، زیرا هادی تحمل گرمای زیاد را دارد). عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۷۹، ماده ۷۹ - در کارخانه ها برای اتصال زمین پست ها به یکدیگر نمی توان از زره یا غلاف کابل ها استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۸۰، ماده ۸۰ - در کارخانه هایی که دو پست یا بیشتر، سالن واحدی را که دارای اسکلت فلزی است تغذیه می کنند، وجود سیم رابط الزامی است و استفاده از اسکلت فلزی کافی نیست. زیرا مقاومت آهن از سیم مسی بالاتر است. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۸۱، ماده ۸۱ - اگر دو پست مجزا هر کدام ساختمان مجزایی را که دارای اسکلت فلزی است، تغذیه کنند، برای اتصال دو پست به یکدیگر باید از سیم رابط مسی با سطح مقطع کافی جهت اتصال نول های دو پست به یکدیگر استفاده نمود و اتصال دو اسکلت فلزی به وسیله یک هادی با سطح مقطع کافی به صورت هوایی یا زمینی کافی نیست. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۸۲، ماده ۸۲ - اتصال زمین کارخانه های مجاور (همسایه) - با پستهای مجزا - به یکدیگر منطقی نیست و تنها در صورت توافق مالکین می توان زمینهای آنها را به یکدیگر متصل کرد. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۰۸۳، ماده ۸۳ - برای جلوگیری از ایجاد جرقه (در اثر اختلاف پتانسیل)، صاعقه گیر، مخازن مواد شیمیایی قابل اشتعال و اتصال به زمین برق - در صورتی که زمین آنها یکی باشد باید همبندی شوند. تبصره : در صورت جدا بودن زمین منابع شیمیایی آتش زا می توان اتصال به زمین جداگانه ای را برای آنها در نظر گرفت. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

- ۱۵۰۸۴، ماده ۸۴ - هاد؟ زم؟ن (س؟م اتصال به زم؟ن) قسمت؟ از س؟ستم زم؟ن است که الکتروود زم؟ن را به ترم ؟نال اصل ؟زم؟ن وصل م؟ کند،عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۸۵، ماده ۸۵ - از آلومینیوم لخت یا آلومینیوم داری پوشش مس نباید در تماس با زمین چه به عنوان الکتروود و چه به عنوان هادی زمین استفاده کرد. در محیط های مرطوب نیز نباید از این مواد به عنوان هادی زمین استفاده نمود،عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۸۶، ماده ۸۶ - سیم هادی زمین (سیم اصلی اتصال به زمین) باید از نظر مکانیکی استحکام لازم را داشته باشد،عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۸۷، ماده ۸۷ - هادی اتصال به زمین باید در مقابل خوردگی شیمیایی و الکترو شیمیایی استحکام لازم را داشته باشد تبصره: منظور از خوردگی شیمیایی اثر مواد شیمیایی خاک بر روی فلز هادی اتصال زمین و منظور از خوردگی الکترو شیمیایی تشکیل پیل به وسیله فلزات ناهمگون در زمین است. (مانند مس و فولاد که مس نسبت به فولاد قطب مثبت تشکیل داده، سبب خوردگی سریع خواهد شد)،عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۸۸، ماده ۸۸ - برا؟ اطم؟نال از استحکام س؟م اتصال به زم؟ن سطح مقطع آن طبق جدول ۳ انتخاب م؟ شود،عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۸۹، ماده ۸۹ - سیم لخت اتصال زمین تا حد امکان نباید از داخل لوله های فلزی عبور کند. زیرا قبل از اتصال سیم ارت به شینه اتصال به زمین (ارت)، سیم اتصال زمین (ارت) نباید با زمین اتصال داشته باشد و در صورت استفاده از لوله های فلزی امکان اتصال وجود دارد.تبصره: تنها در جاهایی که امکان آسیب دیدن سیم حفاظتی وجود دارد، استفاده از لوله فلزی پیشنهاد می شود،عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۰، ماده ۹۰ - هادی مسی لخت نباید در طول مسیر تا محل اتصال به هادی خنثی با هادی خنثی یا زمین، تماس الکتریکی داشته باشد. زیرا اگر مقاومت الکتروود زمین زیادتر از حد مجاز شود، یا سیم اتصال زمین از الکتروود ارت قطع گردد، به هنگام اتصال کوتاه ایجاد ولتاژ تماس خواهد کرد،عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۱، ماده ۹۱ - چنانچه سطح مقطع هادی های فاز کمتر از ۱۰ میلیمتر مربع باشد، هادی خنثی (نول) و حفاظتی (ارت) باید از یکدیگر مجزا باشند و در مورد سطح مقطع هادی های فاز برای ۱۰ میلیمتر مربع و بیشتر می توان از یک هادی مشترک به عنوان هادی خنثی (نول) و حفاظتی استفاده کرد،عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۲، ماده ۹۲ - وجود شینه اتصال به زمین (ارت) در تابلوی اصلی الزامی است، به طوری که سیم اتصال به زمین از الکتروود به این شینه آمده و سپس از ترمینال اصلی به قسمت های مختلف منتقل می شود،عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۳، ماده ۹۳ - وجود شینه نول در تابلوی اصلی الزامی است،عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۴، ماده ۹۴ - در سیستم TN-C-S که در اکثر موارد مورد استفاده است، اتصال شینه نول به شینه ارت در تابلوی اصلی - و فقط در تابلوی اصلی - الزامی است،عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۵، ماده ۹۵ - با توجه به اینکه شینه نول از طریق سیم اتصال زمین به بدنه تابلو وصل است، برای تسهیل در عیب یابی آن را باید روی مفره عایق سوار کنند،عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۶، ماده ۹۶ - سیم های اتصال به زمین (ارت) را می توان از شینه اصلی اتصال به زمین (ارت) به صورت دسته ای به قسمت های فلزی هر جزء از تجهیزات وصل کرد،عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)
- ۱۵۰۹۷، ماده ۹۷ - در صورت دفن سیم های ارت فولادی یا مسی لخت در زمین، اگر این سیم ها به منظور کاهش مقدار مقاومت اتصال به زمین ایستگاه در نظر گرفته شده باشد (به عنوان الکتروود محسوب شود)، باید حداقل در عمق ۲۵ سانتیمتری زمین دفن کرد،عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین(ارتینگ)

- ۱۵۰۹۸، ماده ۹۸ - از سیم آلومینیوم نمی توان به عنوان سیم ارت دفن شده در زمین استفاده کرد. تبصره : از سیم آلومینیومی تنها در صورتی می توان در زیر سطح زمین استفاده کرد که در برابر تماس با خاک و رطوبت حفاظت شده یا دارای غلاف مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۰۹۹، ماده ۹۹ - هنگام دفن سیم های چند مفتولی باید دقت شود که مفتول ها از یکدیگر جدا نشده و شکل اصلی سیم حفظ شود. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۰، ماده ۱۰۰ - اگر سیم های ارت مدفون در زمین در برابر خوردگی حفاظت شده باشد ، اما دارای حفاظت مکانیکی نباشد ، برای مس و فولاد گالوانیزه گرم ، سطح مقطع باید بیش از ۱۶ میلیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۱، ماده ۱۰۱ - در صورتی که سیم مدفون در زمین در برابر خوردگی حفاظت نشده باشد ، سطح مقطع برای سیم مسی باید بیش از ۲۵ میلیمتر مربع و برای سیم فولادی بیش از ۵۰ میلیمتر مربع باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۲، ماده ۱۰۲ - ضخامت سیم تسمه ای بی حفاظ دفن شده در زمین برای فولاد گالوانیزه نباید از ۳ میلیمتر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۳، ماده ۱۰۳ - ضخامت سیم تسمه ای بی حفاظ دفن شده در زمین برای مس نباید کمتر از ۲ میلیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۴، ماده ۱۰۴ - هنگام اتصال سیم اصلی اتصال زمین (ارت) به الکتروود ، مواد به کار رفته در اتصالات باید با مواد بکار رفته در الکتروود و سیم اتصال به زمین سازگار باشد تا میزان خوردگی گالوانیک به حداقل برسد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۵، ماده ۱۰۵ - مواد بکار رفته در اتصالات باید از نظر استحکام مکانیکی مقاوم باشند و به گونه ای محکم اتصال را برقرار نمایند. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۶، ماده ۱۰۶ - اتصال الکتروودهای صفحه مسی به سیم اتصال به زمین باید از نوع اتصال دهنده مسی ، جوش یا پرچ باشد . محل این اتصال باید با پوشش ضخیمی از قیر یا مواد مناسب دیگر حفاظت شود. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۷، ماده ۱۰۷ - برای اتصال انشعابی سیم های چند مفتولی به سیم اصلی اتصال زمین می توان از اتصالات نوع فشاری (کلمپ) استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۸، ماده ۱۰۸ - در صورت استفاده از بست های پیچی ، پیچ ها باید گشتاوری حداقل برابر ۲۰ نیوتن - متر را تحمل کنند. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۰۹، ماده ۱۰۹ - در صورت استفاده از تسمه به عنوان سیم اتصال به زمین و اتصال آن به تجهیزات نباید تسمه را برای پیچی که قطر آن از یک سوم پهنای تسمه بیشتر است ، سوراخ کرد . عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۱۰، ماده ۱۱۰ - اتصالات آلومینیوم به آلومینیوم می تواند با استفاده از روش های جوش قوس تنگستن - گاز خشی (TIG) ، یا جوش قوس فلز - گاز خشی (MIG) ، جوشکاری با گاز اکسی استیلن یا لحیم سخت یا لحیم سرد پرسی ، اتصال پرسی و اتصال پیچی انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۱۱، ماده ۱۱۱ - اتصال بین آلومینیوم و مس باید از نوع پیچی ، جوش سرد و یا جوش مالشی باشد و در ارتفاع حداقل ۲۵۰ میلیمتری از سطح زمین قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۱۲، ماده ۱۱۲ - اتصالات بین مس و مس می تواند با یکی از روش های لحیم کاری سخت فاقد روی با نقطه ذوب حداقل ۶۰۰ درجه سانتیگراد ، پیچ کردن ، لحیم کاری فشاری ، جوشکاری حرارتی و جوشکاری پرس سرد انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۱۳، ماده ۱۱۳ - هنگام اتصال سیم اتصال به زمین (ارت) به تجهیزات ، اگر فلز رنگ شده باشد ، باید هنگام وصل به قسمت های فلزی گالوانیزه ، قلع اندود کرد. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۱۴، ماده ۱۱۴ - در تأسیساتی که اتصال سیم همبندی اتصال زمین به تجهیزات در معرض خوردگی قرار دارد، باید از طریق رنگ ماستیک قیری یا لفاف قیری یا لفاف حفاظتی مناسب این اتصالات حفاظت شوند. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۱۵، ماده ۱۱۵ - اتصالات زمین به برقگیرها باید دارای سطح مقطع کافی بوده و تا حد امکان راست و مستقیم باشد و این اتصالات نباید از لوله های آهنی یا سایر اجزای آهنی یا فولادی - که باعث افزایش امپدانس ضربه می شوند - بگذرد. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۱۶، ماده ۱۱۶ - اتصالات سیم اتصال به زمین به تجهیزات تا حد امکان باید به گونه ای باشد که سطوح تماس در یک صفحه قائم قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۱۷، ماده ۱۱۷ - در مواردی که از غلاف فلزی و زره فلزی کابل استفاده شود، غلاف و زره باید با لحیم کاری به یکدیگر همبندی شده و اتصال اصلی هادی حفاظتی به کابل با لحیم کاری به زره انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۱۸، ماده ۱۱۸ - منظور از مقاومت الکتروود، مقاومت حجم خاکی است که الکتروود را احاطه می کند و به اصطلاح حوزه مقاومت الکتروود زمین گفته می شود. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۱۹، ماده ۱۱۹ - هنگام اندازه گیری مقاومت الکتریکی الکتروودهای اتصال به زمین، در صورتی که به هیچ عنوان امکان جدا سازی الکتروودها و اندازه گیری مقاومت الکتریکی مستقل آنها وجود نداشته باشد، با در نظر گرفتن کلیه اصول ایمنی و حصول اطمینان از پیوستگی، اندازه گیری مقاومت کل کافی است. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۰، ماده ۱۲۰ - هنگام اندازه گیری مقاومت الکتریکی الکتروود اتصال به زمین، به هیچ عنوان باز کردن نول ورودی (نول اداره برق) مجاز نیست. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۱، ماده ۱۲۱ - در کارخانه هایی که دارای چاه های اتصال به زمین متعدد هستند، با حصول اطمینان از پیوستگی همه آنها مقاومت کل اندازه گیری می شود. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۲، ماده ۱۲۲ - در کارخانه هایی که قطع برق آنها به هیچ عنوان مجاز نیست، ابتدا باید مقاومت کل اندازه گیری شود و در صورتی که این مقدار زیر یک اهم باشد، با اطمینان از همبندی کامل می توان چاه ها را تک تک از مدار خارج کرد و مقاومت الکتریکی مستقل آنها را اندازه گیری نمود. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۳، ماده ۱۲۳ - در کارخانه هایی که الکتروودهای قابل قبول چاه و اسکلت فلزی توأماً مقاومتی زیر حد مجاز دارند، با در نظر گرفتن کلیه موارد ایمنی و پیوستگی موضوع حل می شود. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۴، ماده ۱۲۴ - در شرایط اضطراری و استثنایی با تبعیت از رابطه ذیل مقاومت بیش از ۲ اهم قابل قبول است. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۵، ماده ۱۲۵ - اتصال به زمین تجهیزات تولید برق برای محدود کردن پتانسیل هادی های حامل جریان نسبت به جرم کلی زمین انجام می شود و این کار به منظور حفاظت در برابر خطر برق گرفتگی در اثر تماس غیر مستقیم ضروری است. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۶، ماده ۱۲۶ - حفاظت از مولدهای برق از طریق اتصال بدنه های هادی مولد و قسمت های هادی بیگانه به ترمینال اصلی اتصال به زمین انجام می شود. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۷، ماده ۱۲۷ - ترمینال اصلی اتصال به زمین به یک الکتروود اتصال به زمین مستقل متصل می شود و در موارد مقتضی به سایر امکانات اتصال به زمین مربوطه به تأسیسات وصل می گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۸، ماده ۱۲۸ - در مواردی که تأسیسات با بیش از یک منبع انرژی تغذیه شوند (مانند برق شهر و یک مولد) سیستم اتصال به زمین باید طوری طراحی شود که هر یک از منابع بتوانند مستقل از منابع دیگری کار کنند و اتصال به زمین خود را حفظ کنند. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۲۹، ماده ۱۲۹ - بهتر است برای هر مولدی که تأسیسات متصل به شبکه توزیع برق عمومی را تغذیه می کند ، اتصال به زمین مستقل

انتخاب شود .، عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۰، ماده ۱۳۰ - در ماشین های مولد فشار ضعیف سنکرون یا آسنکرون که با برق شبکه تحریک می شود ، اگر در سیم پیچ های ماشین نقطه

خنتی وجود داشته باشد ، این نقطه نباید اتصال زمین شود و بدنه های هادی و قسمت های هادی بیگانه باید به ترمینال اصلی اتصال به زمین

تأسیسات وصل شوند.، عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۱، ماده ۱۳۱ - در مورد مولد هایی که می توانند مستقل از منبع برق شبکه کار کنند ، اگر تنها یک مولد وجود داشته باشد ، هر دو اتصال

زمین حفاظتی و اتصال زمین سیستم از طریق وصل نقطه خنتای مولد به بدنه مولد و قسمت های هادی بیگانه به یک ترمینال اصلی اتصال زمین

با استفاده از یک الکتروود اتصال زمین مستقل ایجاد شوند.، عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۲، ماده ۱۳۲ - در مورد مولدهایی که به عنوان منبع ذخیره یا منبع اضطراری بکار می روند ، گر تنها یک مولد فشار ضعیف وجود داشته

باشد ، نقطه خنتای سیم پیچ های آن ، بدنه مولد، کلیه قسمت های هادی در دسترس و قسمت های هادی بیگانه باید به ترمینال اصلی اتصال

زمین وصل شوند و این ترمینال اتصال زمین باید به یک الکتروود اتصال به زمین مستقل وصل گردد.، عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه ایمنی

سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۳، ماده ۱۳۳ - در صورتی که چند مولد به طور موازی به یکدیگر متصل باشند ، اتصل زمین حفاظتی بدنه های مولد و قسمت های فلزی

مربوط به آن ، مشابه اتصال زمین مربوط به یک مولد خواهد بود. ولی اتصال زمین سیستم برای سیم پیچ ها ، تحت تأثیر جریان های دوار

قرار خواهد داشت (به دلیل امکان وجود جریان در سیم های اتصال زمین).، عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به

زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۴، ماده ۱۳۴ - برای رفع مشکل جریان جاری شده در سیم اتصال به زمین سیم پیچ های چند مولد که به طور موازی به یکدیگر وصل

شده اند ، روش های ذیل را می توان بکار برد: الف) وصل یک ترانسفور ماتور اتصال زمین خنتی بین فازها و زمین ؛ ب) وصل نقطه خنتای

مولدها به یکدیگر و اتصال نقطه خنتای یک مولد به سیم ارت ؛ ج) استفاده از یک رآکتور مناسب در محل وصل خنتای هر مولد

که باعث تضعیف جریان های فرکانس بالا شود ، بدون آنکه امپدانس قابل توجهی را در فرکانس اصلی از خود نشان دهد.، عدم رعایت

ماده ۱۳۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۵، ماده ۱۳۵ - در مولدهای سه فاز سیار فشار ضعیف ، سیم پیچ های مولدی را که تازه از کارخانه تحویل داده شده اند ، نمی

توان به بدنه ماشین وصل کرد. در این حالت ترمینال های سه فاز و اتصالات نقطه خنتی باید جداگانه به جعبه ترمینال مولد یا پریز

خروجی وصل شوند. همچنین نقطه ستاره سیم پیچ های مولد باید به یک نقطه مرجع مشترک وصل شود. تبصره : نقطه مرجع مشترک از اتصال

بدنه مولد کلیه قسمت های فلزی در دسترس، زیر بدنه یا شاسی و وسیله نقلیه و کلیه سیم های حفاظتی به یکدیگر ایجاد می شود و در صورت

امکان باید به نقطه اتصال زمین هم وصل شوند.، عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۶، ماده ۱۳۶ - در مولدهای سیار سه فاز فشار ضعیف بهتر است که جعبه ترمینال یا پریز خروجی دارای پنج اتصال باشد : یک

اتصال مجزا برای سیم اتصال زمین و چهار اتصال عادی برای سه فاز و نول ، عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به

زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۷، ماده ۱۳۷ - در مولدهای سیار سه فاز فشار ضعیف چنانچه فقط چهار اتصال وجود داشته باشد ، از مولدها باید صرفاً برای تأمین

بارهای سه فاز متعادل استفاده کرد و اتصال چهارم برای سیم اتصال زمین در نظر گرفته شود .، عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه ایمنی سیستم

اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۸، ماده ۱۳۸ - در مولد های سیار سه فاز فشار ضعیف با چهار اتصال ، اتصال چهارم و سیم آن نباید به عنوان سیم مشترک ارت - نول

(PEN) مورد استفاده قرار گیرد ، زیرا در صورت قطع این سیم احتمال بروز خطر وجود خواهد داشت .، عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه

ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۳۹، ماده ۱۳۹ - اتصال بین نقطه مرجع مشترک و اتصال زمین واقعی در محل مولد ضروری است و بین نقطه خنثی و اتصال زمین در محل مصرف از وسیله حفاظتی جریان پسماند نباید اتصال برقرار شود. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ) ۱۵۱۴۰، ماده ۱۴۰ - کلیه کابل های سه فاز بهتر است دارای چهار رشته باشند و به پرده فلزی قابل انعطاف یا زرهی از سیم های فولادی مجهز باشند تا بتوانند به عنوان سیم اتصال به زمین مورد استفاده قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ) ۱۵۱۴۱، ماده ۱۴۱ - در مولد های تک فاز نیز باید کابل مجهز به پرده فلزی قابل انعطاف یا زرهی از سیم های فولادی باشد تا بتواند به عنوان یک هادی حفاظتی مجزا عمل کند. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۲، ماده ۱۴۲ - در مواردی که به دلیل طولانی بودن کابل، مقاومت زره یا پرده فلزی آن افزایش یابد، دستیابی به یک امپدانس پایین برای حلقه اتصال به زمین را مشکل می سازد، باید از کابل پنج رشته ای برای سه فاز (و کابل سه رشته ای برای تک فاز) استفاده شود، به طوری که سیم اضافی را بتوان به صورت موازی با پرده فلزی وصل نمود. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۳، ماده ۱۴۳ - در مورد کابل های فاقد پرده فلزی یا غلاف سیمی، این کابل ها باید از نوعی انتخاب شوند که روکش آنها در برابر سایش مقاوم باشد و به سیم اتصال به زمین جداگانه مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۴، ماده ۱۴۴ - در مواردی که ممکن است کابل ها و تجهیزات در معرض خطر آسیب دیدگی قرار گیرند، می توان نوعی حفاظت تکمیلی را به کمک وسیله حفاظتی جریان پسماند (RCD) پیش بینی کرد. این وسیله نه تنها باید هنگام وقوع اتصالی بین سیم فاز و اتصال زمین یا بدنه فلزی عمل کند، بلکه باید خطر برق گرفتگی ناشی از تماس افراد با سیم های برقدار کابل های آسیب دیده فاقد زره یا تجهیزاتی را که کاملاً توسط محفظه فلزی پوشیده نشده اند، کاهش دهد. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۵، ماده ۱۴۵ - اتصال به زمین سازه های فولادی مشبک (دکل ها)، تیرهای فلزی و تیرهای بتونی نگهدارنده خطوط هوایی از طریق تماس آنها با زمین باید انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۶، ماده ۱۴۶ - در مناطقی که مقاومت ویژه خاک آنها بالاست، اتصال به زمین هوایی که به مقر تکیه گاه متصل است و در انتهای تغذیه به نول وصل می شود مناسب بوده و تا حدودی حفاظت در برابر رعد و برق را نیز تأمین می کند. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۷، ماده ۱۴۷ - دکل های فولادی ابتدای خطوط انتقال نیرو به سیستم اتصال زمین اصلی ایستگاه وصل می شوند. عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۸، ماده ۱۴۸ - در مواردی که مقره ها به تیری از جنس غیر رسانا یا بازوهای افقی غیر رسانا که به تیر وصل است، متصل شوند، حذف همبندی قسمت های فلزی بالای تیر باعث تحمل ولتاژ ضربه ای بیشتری خواهد شد و در این حال احتمال خرابی ناشی از جرقه فاز به فاز کاهش می یابد. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۴۹، ماده ۱۴۹ - در مواردی که تجهیزاتی مانند ترانسفورماتورها، کلیدهایی با قطع و وصل مکانیکی یا سر کابل ها روی یک تیر پلاستیکی تقویت شده یا چوبی نصب شده باشند مقاومت در برابر ولتاژ ضربه وارد شده از طریق تیر کاهش می یابد و بنابر این قسمت های فلزی روی تیر باید با یکدیگر همبندی شده و به زمین اتصال داده شوند. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۵۰، ماده ۱۵۰ - مقره های مهار باید روی مهار تیر نصب شوند. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۵۱، ماده ۱۵۱ - هیچ بخشی از مقره نباید در ارتفاعی کمتر از سه متری بالای زمین قرار گیرد و لازم است که تا حد امکان بالاتر نصب شود، اما مقره باید طوری استقرار یابد که قسمت زیرین آن هیچ تماسی با سیم مهار در بالا و سیم فاز و تجهیزات برقدار نداشته باشد، حتی اگر یکی از آنها پاره، شکسته و یا شل شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

- ۱۵۱۵۲، ماده ۱۵۲ - براکت های فلزی متصل یا نزدیک به هر یک از سازه های فلزی ساختمان یا قسمت های متصل به ساختمان که نگهدارنده سیم فاز هستند ، باید به زمین متصل شوند، مگر آنکه اولاً سیم عایق دار باشد و ثانیاً توسط یک مقره نگهداشته شود. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۳، ماده ۱۵۳ - سیم اتصال به زمین هوایی که در بالای خطوط نیروی هوایی نصب می شود ، علاوه بر اینکه مسیری برای برگشت اتصال زمین ایجاد می کند ، در برابر صاعقه نیز تا حدودی حفاظت به وجود می آورد. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۴، ماده ۱۵۴ - تجهیزات مستقر در خیابان عبارتند از : تیرهای ثابت چراغ برق ، تابلوهای راهنمایی مجهز به روشنایی ، کیوسک ها و سایر وسایل مجهز به برق که به گونه ای دائمی در خیابان نصب هستند . عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۵، ماده ۱۵۵ - تجهیزات مستقر در خیابان را می توان از طریق سیستم TN-S تغذیه و حفاظت کرد که در این صورت از کابل تغذیه با سیم های فاز ، نول و اتصال به زمین مجزا از یکدیگر استفاده می شود. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۶، ماده ۱۵۶ - قسمت های هادی در دسترس تجهیزات خیابان باید به ترمینال اتصال به زمین تجهیزات و همچنین به ترمینال اتصال به زمین مدار تغذیه متصل شوند . عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۷، ماده ۱۵۷ - برای تغذیه و حفاظت تجهیزات خیابان می توان از سیستم TN-C-S نیز استفاده کرد . در این روش معمولاً از کابلی با سیم مشترک نول - اتصال زمین (PE) استفاده می شود. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۸، ماده ۱۵۸ - در روش TNCS برای تأسیسات جدید ، بدنه های هادی در دسترس باید از طریق یک سیم مسی به ترمینال نول وصل شود و سطح مقطع این سیم حداقل باید ۱۰ میلیمتر مربع (سیم شماره ۱۰) یا برابر با سطح مقطع سیم نول مدار تغذیه باشد. تبصره : اجزای فلزی کوچک مجزا که احتمال تماس آنها با قسمت های هادی در دسترس یا قسمت های هادی بیگانه یا با سیم اتصال به زمین کم است (مانند درهای فلزی کوچک و چارچوبهای در) نباید به ترتیب یادشده به سیستم اتصال زمین وصل شوند . عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۵۹، ماده ۱۵۹ - در صورتی که مداری بیش از یک وسیله خیابان را تغذیه کند (مثلاً به صورت حلقه)، یک الکتروود اتصال زمین باید در واحد آخر یا ما قبل آن نصب شود و مقاومت اتصال زمین در هر نقطه قبل از وصل هر سیم همبندی یا سیم اتصال زمین به ترمینال نول باید کمتر از ۲۰ اهم باشد و چنانچه این مقاومت الکتروود بیش از ۲۰ اهم باشد ، باید الکتروودهای اتصال زمین دیگری در طول مدار با فاصله های مساوی از یکدیگر نصب شوند . عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۶۰، ماده ۱۶۰ - در صورتی که سیستم تغذیه TN-C باشد ، ولی شرکت ناظر بر روشنایی عمومی ، مایل به استفاده از کابل هایی با سیم های مجزای اتصال به زمین نول باشد ، و همچنین در مواردی که شرکت برق ، ترمینال اتصال زمین را تهیه کرده ولی چاه اتصال زمین را برای استفاده در اختیار شرکت روشنایی نگذارد ، شرکت ناظر بر روشنایی باید الکتروود ارت حفاظتی خود را نصب کند و در این حالت سیستم اتصال به زمین باید از نوع TT باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۶۱، ماده ۱۶۱ - الکتروود ارت نول ترانسفورماتور تغذیه (TN-C) یک جزء مهم از حلقه اتصالی است ، ولی مقاومت آن نسبت به الکتروود اتصال به زمین تحت کنترل شرکت روشنایی خیابان نیست و در چنین شرایطی برای اطمینان از قطع تجهیزاتی که دچار اتصال شده اند ، باید از وسایل حفاظتی جریان پسماند استفاده شود . استفاده از تیرهای چراغ برق فلزی یا اسکلت فلزی واحدهای کنترل و غیره به عنوان الکتروود های اتصال به زمین حفاظتی توصیه نمی شود . عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)
- ۱۵۱۶۲، ماده ۱۶۲ - استفاده از تیرهای چراغ برق فلزی یا اسکلت فلزی واحدهای کنترل و غیره به عنوان الکتروود های اتصال زمین حفاظتی توصیه نمی شود . عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۳، ماده ۱۶۳ - سازه هایی که به کمک اتصال پیچی یا بست های پیچی سوار می شوند ، با توجه به تعداد اتصالات ، مسیرهای متعددی با مقاومت نسبتاً مطلوب ایجاد می کنند ، اما نباید این سازه موقت فلزی را به نحوی موثر متصل به زمین دانست .، عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۴، ماده ۱۶۴ - در صورتی که سازه های موقت حامل مدارهای روشنایی یا مصارف کوچک باشد، توصیه می شود که سازه با سیم حفاظتی همبندی شود .، عدم رعایت ماده ۱۶۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۵، ماده ۱۶۵ - در سازه های موقت چنانچه ولتاژ کار مدار کمتر از ۵۰ ولت (AC) باشد ، نیازی به همبندی نیست .، عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۶، ماده ۱۶۶ - برای استفاده از ولتاژ کار بیشتر از ۵۰ ولت (AC)، سازه فلزی به عنوان قسمتی از هادی بیگانه محسوب شده و باید با سیم حفاظتی همبندی شود .، عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۷، ماده ۱۶۷ - در صورتی که سازه موقتی در کنار ساختمان بلندی نصب شده باشد ، این سازه فلزی موقت باید در برابر صاعقه نیز حفاظت شود .، عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۸، ماده ۱۶۸ - برای حفاظت سازه موقت فلزی در برابر صاعقه ، باید این سازه ، هم در بالاترین نقطه نزدیک به ساختمان و هم در سطح زمین و یا در نزدیکی آن به یک یا چند سیم حفاظتی وصل شود .، عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۶۹، ماده ۱۶۹ - سازه های فلزی موقت ممکن است برای حفاظت کافی در برابر صاعقه به الکترودهای ارت جداگانه نیاز داشته باشند که این امر به ساختار پی ها و پایه های موقت بستگی دارد .، عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۰، ماده ۱۷۰ - با توجه به خطرات خاص استفاده از کاروان ها ، استفاده از سیستم های PME در منابع تغذیه کاروان ها ممنوع است .، عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۱، ماده ۱۷۱ - سیستم اتصال به زمین ساختمان های ثابت که در محل توقفگاه کاروانها وجود دارد ، طبق روش معمول است و بهتر است از سیستم TN-C-S استفاده شود .تبصره : کاروان های نصب ثابت که برای جابه جا شدن پیش بینی نمی شوند ، ساختمان ثابت به حساب می آیند. شکل (۹) روش تغذیه دستگاه های الکتریکی موجود در محل استقرار کاروان را نشان می دهد.، عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۲، ماده ۱۷۲ - سیم های اتصال به زمین مدار در کاروان ها ، یعنی سیم هایی که ترمینال اتصال به زمین پریزهای خروجی کاروان را به ترمینال اصلی اتصال به زمین وصل می کنند (مانند سیم حفاظتی کابل زیر زمینی یا سیم حفاظتی دوبل در یک خط هوایی) ، باید از استحکام و یکپارچگی الکتریکی بالایی برخوردار باشند .، عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۳، ماده ۱۷۳ - در تأسیسات الکتریکی دریایی باید خطرات ناشی از رطوبت ، مورد توجه قرار گیرد . همچنین در بندر گاه هایی که در معرض جزر و مد قرار دارند ، محل قرارگیری سیم ها و جنس مواد به کار رفته و طراحی تأسیسات الکتریکی باید به گونه ای باشد که تأثیر زیان آوری روی آنها نداشته باشد .، عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۴، ماده ۱۷۴ - با توجه به خطرات خاصی که برای کشتی ها و قایق ها وجود دارد ، استفاده از سیستم های PME در منابع تغذیه بندرگاهها ممنوع است .، عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۵، ماده ۱۷۵ - در بندرگاه ها ، منابع تغذیه سه نوع تأسیسات را تغذیه می کنند: الف : تأسیساتی که برای انجام کارپیش بینی شده اند؛ مانند تأسیسات مستقر در پیاده روها که ابزارهای دستی را نیز شامل می شود ؛ ب : تغذیه موقتی کشتی ها و قایق ها؛ مانند تغذیه رطوبت گیرهای کشتی ها و قایق ها ؛ ج : تغذیه کشتی ها و قایق هایی که دارای سیم کشی لازم برای استفاده از شبکه برق عمومی در بندر گاه هستند ؛، عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۶، ماده ۱۷۶ - هیچ یک از سیم های اتصال به زمین در بندرگاه نباید از جنس آلومینیوم یا کابل غیر قابل انعطاف با عایق معدنی و روکش مس باشد .، عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۷، ماده ۱۷۷ - تا حد امکان از اتصالات به سیم های محافظ باید اجتناب شود، اما در صورت نیاز این اتصالات باید در داخل پوشش حفاظتی مناسبی قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۸، ماده ۱۷۸ - طراحی سیستم تغذیه باید طوری باشد که هر یک از نقاط سوختگیری روی کشتی ها بتواند به سیم اتصال به زمین سیستم توزیع الکتریکی وصل شود. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۷۹، ماده ۱۷۹ - اتصال به زمین نقاط سوختگیری کشتی ها باید قبل از سوختگیری انجام شود و تا پایان مرحله سوخت گیری و جدا شدن لوله های تخلیه از کشتی ادامه داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۸۰، ماده ۱۸۰ - قسمت های فلزی محل سوخت گیری باید به مخزن سوخت کشتی و سیم حفاظتی مدار کلیه سیم کشی های حفاظتی در کشتی اتصال دائمی داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۵۱۸۱، ماده ۱۸۱ - کلیه قسمت های فلزی روی سطوح شناور در داخل بندرگاه که شامل تجهیزات الکتریکی بوده و یا ممکن است با تجهیزات الکتریکی در تماس باشند، باید با سیم حفاظتی سیستم همبندی شوند. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه ایمنی سیستم اتصال به زمین (ارتینگ)

۱۶۰۰۰، (۱۶) آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها، *

۱۶۰۰۱، ماده ۱: به موجب ماده ۴۷ قانون کار آیین نامه مربوط به پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کلیه کارگاه ها به شرح زیر تدوین میگردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۰۲، ماده ۲: کلیه کارگاه ها باید دارای وسایل و تجهیزات کافی پیش گیری و مبارزه با آتش سوزی بوده و در تمام ساعات شبانه روز اشخاصی را که از تعلیمات لازم بهره مند و به طریقه صحیح استعمال وسایل و تجهیزات مربوطه آشنا باشند در اختیار داشته باشند. تبصره ۱- در نقاطی که مراکز آتش نشانی وجود دارد کارگاه ها باید وسیله ارتباط با مراکز مزبور را در اختیار داشته باشند. تبصره ۲- هر کارگاه باید گزارش کلیه آتش سوزی های کوچک و بزرگ خود و مواد و وسائلی که برای اطفاء آن به کار رفته و میزان خسارت مالی وارده را به اطلاع مرکز آتش نشانی محل و اداره کل بازرسی کار برساند. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۰۳، ماده ۳: برای خاموش نمودن حریق های احتمالی در هر کارگاه باید آب با فشار کافی تأمین گردد و در صورت عدم وجود ارتباط با لوله کشی شهر از لحاظ تأمین آب با نظر مقام صلاحیت دار و پیش بینی حداکثر وسعت آتش سوزی در کارگاه به تهیه ذخیره آب کافی اقدام شود. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۰۴، ماده ۴: لوله های اصلی آب آتش نشانی و شلانگها بایستی پیوسته آماده برای استفاده بوده و به نحوی قرار گرفته و یا محافظت شود که حرکت وسائط نقلیه صدمه ای به آنها وارد نیابد و در مواردی که بر حسب ضرورت شلانگها در عرض جاده یا معبر وسائط نقلیه عبور داده می شود بایستی پل های مخصوص برای محافظت آنها تهیه و بر روی آنها گذاشته شود تا عبور وسائط نامبرده از روی پل های مذکور انجام گرفته و آسیبی به شلانگها و در نتیجه اختلالی در کار مبارزه با آتش سوزی وارد نیاید. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۰۵، ماده ۵: برای جلوگیری از یخ زدن آب در لوله های اصلی و شلانگها در زمستان باید اقدامات احتیاطی از قبیل دفن و عایق پیچی لوله های اصلی و خالی کردن شلانگها پس از استعمال و غیره عمل آید و در نقاط سردسیر که احتمال انجماد آب در مخازن و لوله ها بیشتر است بایستی مخازن آب زیرزمینی بوده و از تلمبه استفاده گردد. و شیرهای آب باید حداقل در عمق ۲۵ سانتی متر در حوضچه های مخصوص قرار داده شود و دریچه سرپوش آنها عایق و آب بندی شده تا آب برف و باران در داخل آنها نفوذ ننماید. تبصره - برای جلوگیری از انجماد آب در شیرهای آب آتش نشانی شیر احتیاط آن را باید در طی زمستان هفته ای یک مرتبه باز و آب موجود را تخلیه نمود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۰۶، ماده ۶: برای اطمینان از حاضر به کار بودن لوله های اصلی آب آتش نشانی آزمایش ماهیانه آنها جهت تمیز شدن از رسوبات و گل لای ضروری میباشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

- ۱۶۰۰۷، ماده ۷: کلیه سرفقل ها در شلانگها و لوله های آب گیری لوله های آب آتش نشانی در کارگاه ها باید حتی المقدور از نوع و اندازه ای که در مرکز آتش نشانی محل به کار میرود انتخاب شود. تا در صورتی که از مرکز مذکور استمداد شود اشکالی پیش نیاید. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۰۸، ماده ۸: شلانگهایی که برای اطفاء حریق در محوطه باز کارگاه ها بکار برده می شود بایستی اقلأ از شلانگهایی به قطر ۶۳/۵ میلیمتر (۲/۵ اینچ) و سر لوله های به قطر از ۱۹ تا ۲۵/۴ میلی متر (از ۳/۴ سه چهارم تا ۱ اینچ) با در نظر گرفتن فشار آب انتخاب گردد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۰۹، ماده ۹: شلانگهایی که در داخل ساختمان برای مبارزه با حریق به کار برده می شود بایستی از نوع شلانگهای قرقره اقلأ از ۲۵/۴ تا ۴۴/۴ میلیمتر یا (۱ تا ۴/۳، ۱ یک و سه چهارم اینچ) و سر لوله های به قطر از ۹/۵ تا ۱۲/۷ میلیمتر (۳/۸ سه هشتم تا ۱/۲ یک دوم اینچ) با در نظر گرفتن فشار آب انتخاب گردد. (آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها)، عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۰، ماده ۱۰: شلانگهای آتش نشانی را پس از هر مرتبه استعمال باید کاملاً از آب خالی نمود و شلانگهای آستر لاستیکی را باید اقلأ هر سه ماه یک مرتبه آزمایش نمود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۱، ماده ۱۱: در مواردی که مقادیر زیادی مایعات قابل اشتعال و انواع مختلف روغنها و رنگها و امثال آن یا گردهای آلی قابل اشتعال در معرض حریق قرار گرفته باشد به هیچ وجه نباید مبادرت به استعمال آب کرد مگر آن که به صورت پودر استعمال شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۲، ماده ۱۲: در مواردی که تجهیزات الکتریکی دارای جریان الکتریسیته هستند و دچار آتش سوزی میشوند باید از خاموش کننده های سودا اسید و مولد کف و همچنین استعمال آب اکیداً خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۳، ماده ۱۳: در مواردی که پودر فلزات قابل اشتعال مانند پودر آلومینیوم یا پودر منیزیم و غیره در معرض حریق قرار گیرد و همچنین موادی نظیر کربور دو کلسیم و غیره که با ریختن آب روی آنها ممکن است گازهای قابل اشتعال و قابل انفجار و یا مضره از آنها متصاعد گردد از استعمال آب بایستی به کلی احتراز نمود. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۴، ماده ۱۴: در محل ورود و داخل ابنیه کارخانجات و مؤسساتی که یک یا چند نوع از مواد مشروحه در ماده های ۱۱، ۱۲ و ۱۳ وجود دارد باید نوع آن مواد را روی تابلوی مخصوص آگهی نمود و ضمناً وجود چنین موادی را باید به مرکز آتش نشانی محل که ممکن است در صورت بروز آتش سوزی از آن استمداد شود اطلاع داد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۵، ماده ۱۵: در کارگاه ها و مؤسساتی که برای مبارزه با حریق دستگاه های ثابت آب پاش خودکار به کار برده می شود شیرهای اصلی کنترل آب این دستگاه ها باید در تمام اوقات باز نگاهداشته شود و فقط به دستور یک شخص مسؤول می توان شیرهای مذکور را برای قطع نمودن جریان آب در داخل دستگاه ها بست. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۶، ماده ۱۶: شیرهای مذکور در ماده (۱۵) بایستی مجهز به اسباب الکتریکی خودکار صوتی بوده تا در صورت بسته شدن به اتاق متصدی مربوطه اعلام خطر شود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۷، ماده ۱۷: فاصله سر آب پاشهای خودکار از اشیاء مورد حفاظت و سایر نقاط اطراف آنها باید از ۶۰ سانتی متر (۱۲ اینچ) کمتر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۸، ماده ۱۸: دستگاه های ثابت خودکاری که با کف یا انیدرید کربنیک و غیره برای خاموش کردن مواد قابل احتراق و اشتعال در کارگاه ها نصب گردیده باید همیشه طبق اصول فنی آماده به کار نگاهداشته شود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۱۹، ماده ۱۹: کلیه کارگاه ها و مؤسسات صنعتی اعم از اینکه در آنها وسیله حفاظتی از نوع دستگاه های تصویب شده ثابت خودکار وجود داشته یا نداشته باشد باید برای حفاظت علیه حریق های کوچک اتفاقی به خاموش کننده های دستی مناسب با نوع حریق هایی که

ممکن است از نقطه نظر کیفیت کار و موادی که در کارگاه ها و مؤسسات مذکور وجود دارد مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه

پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۰ ماده ۲۰: خاموش کننده های دستی و چرخ دار را باید پیوسته در مکانی مناسب و مشخص که احتمال بروز حریق در آن کمتر و

دسترسی به آن آسانتر است نگاهداری نمود و محل نصب یا نگاهداری آنها بایستی با رنگ قرمز مشخص شود. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه

پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۱ ماده ۲۱: در مواردی که مواد سوختنی غیر از آنچه در مواد ۲۲، ۲۳ و ۲۴ آتی ذکر می شود در معرض حریق قرار گیرند وسایل قابل

حمل مبارزه با آتش می تواند شامل لوازم زیر باشد. سطل آب، سطل شن، شلنگهای قرقره ای با استفاده از شیر آب عمومی یا از مخازن

مرتفع آب، خاموش کننده های محتوی مواد سودا اسید یا آب گاز و ضمناً در مواقعی که برودت هوا باعث انجماد آب می شود بایستی تدابیر

احتیاطی برای جلوگیری از یخ زدن آب در شیرها و یخ زدن خاموش کننده های سودا اسید و آب گاز بکار برد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه

پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۲ ماده ۲۲: برای خاموش نمودن حریق های مایعات قابل اشتعال و انواع مختلف روغن ها و رنگ ها نباید از خاموش کننده های آبی

استفاده شود بلکه باید از خاموش کننده های حاوی کف یا پودر شیمیایی و خاموش کننده هایی از نوع CO_2 و سایر خاموش کننده های معادل

آن استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۳ ماده ۲۳: چنانچه حریق در مکانی روی دهد که تجهیزات الکتریکی که دارای جریان الکتریسیته است در معرض آتش سوزی قرار

گرفته باشد در این صورت وسایل و تجهیزات قابل حمل فوق الذکر نباید شامل کف یا دستگاه های آتش نشانی آبی باشد، بلکه به جای آنها

باید از خاموش کننده های حاوی کف یا پودر شیمیایی یا سایر مواد معادل استفاده کرد علاوه بر این مسأله شدت و ضعف جریان الکتریسیته

در دستگاه هایی که دچار حریق گردیده نیز باید مورد توجه مأمورین آتش نشانی از نظر حفاظت شخصی قرار گیرد. عدم رعایت ماده

۲۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۴ ماده ۲۴: برای خاموش کردن حریق پودر یا براده فلزاتی نظیر منیزیم آلومینیوم و غیره باید از استعمال هرگونه مایع و مواد خاموش

کننده از نوع سودا اسید کف، پودر شیمیایی و غیره موکداً جلوگیری به عمل آورد و بایستی با ایجاد دیواره یا سدی از شن و ماسه نرم و

خشک گردسنگ و سایر مواد خنثی که به مقدار فراوان در محل آماده و در دسترس گذاشته شده است مانع از توسعه و پیشرفت آتش گردید و

یا پودر مخصوصی که به وسیله کارخانه سازنده فلز منظور توصیه شده است اقدام به خاموش نمودن آتش نمود. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه

پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۵ ماده ۲۵: در مورد خاموش کننده های دستی و چرخ دار مراتب زیر را باید رعایت نمود. الف- بازرسی ماهیانه از کلیه آنها به استثنای

نوع CO_2 که هر ۶ ماه یک مرتبه باید بازرسی شود. ب- بازرسی سالیانه برای اطلاع از کیفیت و کمیت مواد خاموش کننده و در صورت لزوم

برای دوباره پر کردن آنها. ج- آزمایش دو ساله برای تحت فشار گذاشتن بدنه ظروف خاموش کننده با فشاری که از طرف کارخانه سازنده

تعیین شده است. تبصره - خاموش کننده ها را باید بلافاصله پس از استعمال دوباره پرنموده و در محل خود گذاشت. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین

نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۶ ماده ۲۶: توجه اشخاصی را که در مبارزه حریق شرکت دارند باید به خطرات استعمال خاموش کننده های از نوع تراکلرور دو کربن

و برومو دو متیل در فضای مسدود جلب نمود زیرا مواد مذکور سمی بوده و در اثر حرارت آتش تجزیه شده و تولید بخارات سمی می نماید و

نیز باید آنها را به عملیات شیمیایی که در بعضی موارد بین مایعات خاموش کننده مذکور و موادی که برای خاموش کردن آنها به کار رفته

است رخ میدهد آگاه نمود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۲۷ ماده ۲۷: کلیه کارگاه ها که فعالیت آنها امکان مخاطرات شدید یا نسبتاً مهم آتش سوزی دارد باید مجهز به وسایل اعلام وقوع حریق

باشند این وسایل باید متعدد بوده و اعلام خطر در هر قسمت از ساختمان کارگاه که به صدا درآید برای کلیه اشخاصی که در ساختمان هستند

به طور وضوح قابل استماع باشد. (وسائل اعلام خطر حریق ممکن است دستی یا خودکار باشد). عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه پیشگیری و

مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

- ۱۶۰۲۸، ماده ۲۸: در هر طبقه از ساختمان کارگاه بایستی تعداد کافی وسایل اعلام خطر حریق دستی وجود داشته باشد و این وسایل را باید در جعبه های شیشه ای در محلی قرار داد که برای رسیدن به آنها طی مسافت بیش از ۳۰ متر (۱۰۰ فوت) ضروری نباشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۲۹، ماده ۲۹: وسایل اعلام وقوع خطر بایستی به وسیله رنگ قرمز که در محل نصب آنها به کار رفته کاملاً مشخص باشند و به سهولت در دسترس بوده و در معبر طبیعی فرار از آتش قرار داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۰، ماده ۳۰: وسایل اعلام خطر حریق باید از نقطه نظر و نوع آهنگ صدا نسبت به کلیه وسایل صوتی دیگر مشخص بوده و به هیچ وجه برای مقاصد دیگری غیر از اعلام خطر حریق و یا احضار افراد برای تمرین های مبارزه با حریق مورد استفاده قرار نگیرد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۱، ماده ۳۱: وسایل اعلام خطر حریق که با نیروی الکتریسیته یا بخار به کار می افتد باید طوری تعبیه شود که از کار افتادن نیروی الکتریسیته یا بخار کارگاه مانع از کار آنها نگردد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۲، ماده ۳۲: تمرین های مربوط به تخلیه کارگاه ها یا ساختمان ها را باید اقلأ هر ۶ ماه یک مرتبه انجام داد تا بدین وسیله از خروج منظم افراد از ساختمان ها در موقع بروز حریق و جلوگیری از وحشت ترس اطمینان حاصل شود. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۳، ماده ۳۳: این تمرین ها باید از طریق تشکیلاتی از طرف کارگاه که قادر به تنظیم و هدایت آن باشد سرپرستی گردد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۴، ماده ۳۴: تمرین های تخلیه باید به طریقی ترتیب داده شود که با شرایط حقیقی وفق داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۵، ماده ۳۵: کلیه اشخاصی که در کارگاه به کار اشتغال دارند باید در تمرین تخلیه شرکت نموده و برای استفاده از خاموش کننده ها جهت مبارزه با حریق های کوچک آموزش کافی داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۶، ماده ۳۶: در کارگاه هایی که دارای دسته های آتش نشانی تعلیم یافته و مجهز میباشند تمرین های آتش نشانی باید اقلأ ماهی یک مرتبه انجام گیرد و ارجح آن است که تمرین های نامبرده بدون اطلاع قبلی انجام پذیرد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۷، ماده ۳۷: تمرین های مبارزه با حریق مذکور در ماده ۳۶ باید تقریباً با شرایط واقعی تطبیق نموده و شامل استعمال وسایل و تجهیزات آتش نشانی باشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۸، ماده ۳۸: در هر یک از کارگاه ها که دارای دسته های آتش نشانی تعلیم یافته نمیباشد باید سعی شود که تدریجاً کلیه کارکنان به خصوص کلیه نگهبان ها را با طرز استعمال و به کار انداختن وسایل و تجهیزات مبارزه با حریق و همچنین استفاده از هر یک از آنها در مقابل نوع حرقی که برای آن منظور گردیده کاملاً تربیت و آماده کرد تا در موقع آتش سوزی بتوانند تحت رهبری اکیپ های مجهز و تعلیم یافته کارگاه انجام وظیفه نمایند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۳۹، ماده ۳۹: در کارگاه ها باید کارگران جدید الاستخدام را به کلیه وسایل و تجهیزات مبارزه با حریق، درهای خروجی و موارد استفاده از آنها در موقع پیش آمد آتش سوزی آشنا نمود. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۴۰، ماده ۴۰: مواد قابل انفجار تجارتي را باید بر طبق مقررات خاصی که به تصویب مقام صلاحیت دار رسیده است انبار و نگاهداری نمود. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۴۱، ماده ۴۱: نگاهداری و ذخیره مایعات قابل اشتعال بانقطه سوخت **Flashpoint** کمتر از ۲۱ درجه سانتی گراد که (با طریق آزمایش **Abelpensky** تعیین گردیده) در محل کار باید به ۱۸ لیتر آن هم فقط در ظروف مخصوص سر بسته محدود کرد و دور از منابع جرقه و حرارت قرار داد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۲، ماده ۴۲: مایعات قابل اشتعال که در ظروف سر بسته نگاهداری میشوند باید به مقدار محدودی که از طرف مقام صلاحیت دار تعیین می شود در انباری که از نقطه نظر ساختمان در مقابل حریق مقاومت داشته و بالای سطح زمین قرار گرفته و به وسیله دیوارها و در و پنجره‌های ضد حریق خودکار از سایر قسمت های ساختمان مجزا می شود نگاهداری کرد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۳، ماده ۴۳: در ساختمان در و پنجره و هر قسمت مدخل انبارهای ماده ۴۲ نباید شیشه شفاف به کار رود و در صورت لزوم باید از شیشه مات استفاده شود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۴، ماده ۴۴: نگاهداری و ذخیره مقادیر زیاد مایعات قابل اشتعال فقط در مخازن مجزا و یا تانک های مخصوصی که در بالا یا زیر زمین ساخته شده (مخازن زیر زمینی دارای رجحان بیشتری میباشد) و به فاصله کافی از ابنیه دیگری که از طرف مقام صلاحیت دار تعیین می شود مجاز خواهد بود. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۵، ماده ۴۵: برای رسانیدن مصرف مواد قابل اشتعال قسمت های مختلف کارخانه باید از لوله استفاده شود. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۶، ماده ۴۶: از نظر نور در انبارهای مذکور در ماده های ۴۲ و ۴۴ بایستی از چراغ های با حباب ضد شعله استفاده شوند. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۷، ماده ۴۷: انبار بایستی مجهز به وسایل تهویه طبیعی و در صورت لزوم تهویه مصنوعی ضد شعله باشد. تبصره: کلید ها، فیوزها و سایر ادوات و وسایل الکتریکی در این گونه انبارها بایستی از نوع ضد شعله انتخاب گردد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۸، ماده ۴۸: تدابیر موثری باید اتخاذ شود که از چکه و نشت این قبیل مایعات قابل اشتعال و نفوذ به قسمت های زیرین ساختمان و داخل آبروها و مجاری آب جلوگیری شود و ریخت و پاش اتفاقی آنها به میزانی محدود گردد که متضمن هیچگونه خطری نباشد و همچنین از امکان ایجاد هر قسم مخلوط قابل اشتغال و انفجار و بخار و هوا مخصوصاً در حین انتقال مایعات مورد بحث ممانعت شود. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۴۹، ماده ۴۹: بطری های مخازن محتوی گازه های فشرده را ممکن است فقط در نقاط باز نگاهداری کرد مشروط به آنکه بطور کافی در مقابل تغییرات فوق العاده حرارت، مستقیم خورشید، تراکم برف یا رطوبت مداوم از آنها حفاظت شود. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۰، ماده ۵۰: بطریهای گاز که در داخل کارگاه ها انبار میگردد محوطه نگاهداری آنها بایستی به وسیله دیوارها یا موانعی که در مقابل آتش و حرارت استقامت داشته باشند محصور و مجزا گردد و در صورت امکان حتی المقدور آنها را بطور قائم (سر بطری به طرف بالا) در گیره‌های مخصوصی که مانع از زمین افتادن آنها می شود نگاهداری کرد. تبصره - انبار بطریها و مخازن گازهای فشرده باید دارای تهویه کافی باشد. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۱، ماده ۵۱: گازهای فشرده را به هیچوجه نباید نزدیک و در مجاورت مواد فوق العاده قابل اشتعال نگاهداری کرد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۲، ماده ۵۲: در صورت نشت گازهای قابل اشتعال بایستی بلافاصله منابع حرارت و جرقه ها را از بین برده و جریان برق را قطع کرد و به آتش نشانی شهر و فروشنده این قبیل گازها اطلاع داد و نسبت به تهویه محل اقدام فوری نمود. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۳، ماده ۵۳: محل انبار این نوع بطری ها بایستی حتی الامکان از سرایت حریق دور بوده و مجهز به دستگاه ثابت آب پاش خودکار باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۴، ماده ۵۴: جهت نگاهداری و ذخیره مقادیر زیاد ذغال سنگ و جلوگیری از احتراق خود بخود چنانچه در محل های باز نگاهداری شود بایستی آن را به صورت توده های جداگانه انبار نمود به طوریکه ضخامت قشر ذغال در هیچ نقطه ای از توده های انباشته شده بیش از ۳ متر از سطحی که در معرض هوا قرار گرفته فاصله نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۵، ماده ۵۵: انبار ذغال سنگ و ذغال چوب باید در محلی قرار گیرد که در مجاورت آتش نبوده و ساختمان آن بایستی از مصالح مقاوم در مقابل حریق ساخته شده و دارای تهویه کافی باشد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۶، ماده ۵۶: ذغال سنگ پودر شده که درجه حرارت آن از ۶۵ درجه سانتیگراد تجاوز کند قبل از آنکه در ظروف و یا مخازن ریخته شوند باید به قدر کافی آنها را سرد نمود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۷، ماده ۵۷: سطوح یا ظروف مخصوص نگاهداری ذغال پودر باید از مواد نسوز تهیه و به قسمی محل آنها انتخاب شود که تشعشعات حرارتی دیگ های بخار - کوره ها - لوله های بخار یا سایر منابع حرارتی نتوانند درجه حرارت محتویات آنها را به میزان مخاطره انگیزی بالا ببرند. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۸، ماده ۵۸: سلولوئید و سایر مواد شدید الاشتعال جامد را بایستی فقط در شرایطی که از طرف یک مقام صلاحیت دار تعیین گردیده است انبار نمود. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۵۹، ماده ۵۹: مقادیر زیادتر تراشه و مواد بسته بندی شده قابل اشتعال را باید در ساختمان های مجزا یا در اطاق های مقاوم در مقابل حریق یا اطاق هایی که از دیوارهای فلزی ساخته شده و با درهای فلزی مجهز گردیده نگاهداری شوند. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۰، ماده ۶۰: در اطاق های مذکور در ماده ۵۹ به هیچوجه نباید در پیچه و مدخلی که در آن شیشه شفاف بکار رفته وجود داشته باشد استفاده از شیشه های مات مانعی ندارد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۱، ماده ۶۱: چنانچه مواد مذکور فوق مقدارشان کم باشد می توان آنها را در صندوق های فلزی سرپوش دار نگاهداری کرد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۲، ماده ۶۲: استعمال دخانیات - روشن کردن و همراه داشتن کبریت - فندک و هر گونه اشیاء مولد شعله یا جرقه بایستی در کلیه نقاطی که در آنها مواد قابل احتراق مواد قابل اشتعال و یا مواد انفجار نگاهداری و یا بکار برده می شود ممنوع باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۳، ماده ۶۳: در مواردی که فضولات صنعتی قابل احتراق، اشتعال و قابل انفجار با وسایل مکانیکی به خارج حمل نمی شود به هیچوجه نباید اجازه داد که در سطح کارگاه ها متراکم گردد بلکه باید آنها را در صندوق های فلزی سرپوش دار جمعآوری و مرتب به خارج حمل کرد. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۴، ماده ۶۴: در کلیه محل هایی که فضولات آغشته به روغن کهنه پاره هایی که برای تمیز نمودن ماشین آلات و یا کارهای دیگر مورد استفاده قرار میگیرد و همچنین فضولاتی که ممکن است بخودی خود آتش گیرند وجود دارد بایستی در صندوق های فلزی سرپوش دار نگاهداری شوند. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۵، ماده ۶۵: محتویات ظروف و صندوق های مذکور در ماده ۶۳ و ۶۴ را باید بطور مرتب به خارج کارگاه حمل و سوزانید و یا در زیر خاک دفن نمود مگر در مواردی که باید آنها را عدل بندی نموده و طبق برنامه به خارج حمل کرد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۶۶، ماده ۶۶: فضولات مواد قابل اشتعالی که به صورت عدل بندی در می آیند باید در انبارهایی که دیوار و درب آنها فلزیست یا در ساختمانی که از مصالح نسوز ساخته شده دور از کارگاه نگاهداری گردد این فضولات را اقلأ ماهی یک مرتبه باید به خارج حمل کرد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

- ۱۶۰۶۷، ماده ۶۷: می توان مدت مذکور در ماده فوق را در صورتی که انبار داری فاصله کافی طبق نظر مقام صلاحیت دار از کارگاه باشد تمدید نمود ولی مدت تمدید نباید تا حدی باشد که فضولات جمع آوری شده تولید خطر بنماید. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۶۸، ماده ۶۸: فضولات و زباله ها را بایستی در کوره های مخصوص انسینراتور (Incinerator) سوزاند. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۶۹، ماده ۶۹: در کارخانجاتی که فضولات را برای ایجاد حرارت مورد استفاده قرار می دهند بایستی فوراً آنها را سوزاند. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۰، ماده ۷۰: در مواردی که فضولات در هوای آزاد سوزانده می شود این عمل نباید در فاصله ای کمتر از ۱۵ متر (۵۰ فوت) از ساختمان های قابل احتراق و ۶ متر (۲۰ فوت) در سایر ساختمان ها انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۱، ماده ۷۱: احتیاطات لازم برای حفظ اشخاصی که فضولات را میسوزانند باید بعمل آید. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۲، ماده ۷۲: فضولات شدید الاشتعال را باید جداگانه سوزاند. (آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها)، عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۳، ماده ۷۳: برای جمع آوری و انبار کردن مواد نیم سوخته و ذغال ها یا قشرهایی که از تراشیدن و تمیز نمودن داخل لوله های حامل مواد نفتی کوره های دستگاه های پالایشگاه ها و دوده های سایر کوره ها حاصل می شود باید از محفظه های دائمی غیر قابل اشتعال یا محل های بی خطر دیگری در داخل کارگاه ها که حداقل ۱۵ متر (۵۰ فوت) دورتر از ساختمان های اصلی ساخته می شود استفاده گردد و سپس آنها به وسایل لازم معدوم نمود. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۴، ماده ۷۴: پوست ها و قشرهایی که از تمیز نمودن داخل ظرف های محتوی گاز نفت خام و یا مواد تقطیری تصفیه نشده جمع آوری می شود باید در بشکه های فلزی ریخته و در زیر آب نگهداری شود و سپس در اسرع وقت آنها را در محل بی خطری در زیر خاک مدفون ساخت. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۵، ماده ۷۵: در موارد زیر باید علیه صاعقه تدابیر حفاظتی اتخاذ نمود. الف - ابنیه و محل هایی که در آنها مواد قابل اشتعال تهیه مصرف و یا انبار می شود. ب - تانک های مخزن مایعات نفتی - روغنی رنگ و هر گونه مایعات قابل اشتعال دیگر. ج - دودکش های مرتفع. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۶، ماده ۷۶: در مناطقی که صاعقه بکرات به وقوع می پیوندد تدابیر حفاظتی مخصوصاً در موارد زیر باید اتخاذ گردد. الف - الواتورهای غلات. ب - آسیاب های مواد غذایی و آرد. ج - ابنیه مجرای که در آنها مواد قابل اشتعال از قبیل گازها - آبخره گردها و غبارهای متشکل از الیاف پشم و پنبه و نظائر آن وجود دارد. د - نوک های فلزی - پایه های فلزی پرچم در ساختمان های مرتفع و برج های آب. اتصال زمین در ساختمان، عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۷، ماده ۷۷: بناها - مخازن و سایر ساختمان هایی که سقف یا بدنه آنها دارای پوشش فلزی بوده و از نظر هدایت الکتریسیته بهم متصل میباشند ولی بر روی پایه عایق قرار گرفته اند باید از نظر الکتریکی بطور صحیح به زمین اتصال داده شود. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۸، ماده ۷۸: از نظر جلوگیری از مخاطرات برق ساکن بایستی مخازن حاوی مواد قابل اشتعال برج های عملیات مواد قابل اشتعال و لوله های معبر مواد قابل اشتعال دارای اتصال زمین موثری بوده که اقلأ هر شش ماه یک مرتبه مورد معاینه و آزمایش دقیق قرار گرفته و در صورت لزوم تعمیر شود. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها
- ۱۶۰۷۹، ماده ۷۹: در اماکنی که امکان ذخیره شدن برق ساکن در اشخاص یا در اشیاء وجود داشته و اشخاصی یا اشیاء مذکور در معرض تماس با گازهای قابل اشتعال یا انفجار قرار گیرند (مانند کیفیتی که در اطاق عمل در بیمارستان ها و غیره وجود دارد) برای جلوگیری از ایجاد

جرقه ناشی از تخلیه برق ساکن و دفع خطرات آن بایستی تدابیر لازم اتخاذ و پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۰، ماده ۸۰: ساختمان هایی که از مصالح عایق الکتریسیته ساخته شده و یا در ساختمان هایی که پوشش فلزی آنها از نقطه نظر هدایت جریان الکتریسیته بهم متصل نیستند بایستی با میله برق گیر رشته های هادی جریان و اتصال زمین مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۱، ماده ۸۱: دودکش ها و دستگاه های تهویه و اشیاء فلزی دیگر که نسبت به بدنه ساختمان مرتفع بوده یا پیش آمدگی دارند باید بطریق قابل اطمینانی به سیستم برق گیر ساختمان اتصال داده شود. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۲، ماده ۸۲: اجسام فلزی که در داخل بنایی بکار رفته و در فاصلهای در حدود ۱/۸ متر (۶ فوت) از سیم های برق گیر قرار گرفته باید با آن اتصال داده شود. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۳، ماده ۸۳: در داخل بنایی که اجسام فلزی با ابعاد بزرگی وجود دارد باید جسم مذکور را از بالاترین نقطه در داخل بنا به زمین اتصال داد. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۴، ماده ۸۴: اجسام فلزی که یکی از ابعاد آنها بیش از ۱/۸ متر (۶ فوت) در داخل یک بنا باشد و به فاصله ای بیش از ۱/۸ متر (۶ فوت) از سیم برق گیر قرار گرفته باشد باید بطور مستقل به زمین اتصال داده شود. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۵، ماده ۸۵: کلیه برق گیرها و منضعات آن باید اقلأ هر ۶ ماه یک مرتبه بازرسی و آزمایش گردیده و در صورت لزوم تعمیر گردد. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۶۰۸۶، ماده ۸۶: در مورد کلیه سیم های هوایی مربوط به روشنایی - نیروی برق - تلفن - رادیو و تلویزیون که وارد ساختمان می شود باید قبل از ورود به بنا مجهز به وسیله صاعقه شکن بوده مگر آنکه از نظر فنی وجود آن ضروری نباشد. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها

۱۷۰۰۰، (۱۷) آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار، *

۱۷۰۰۱، ماده ۱: در کارگاه هایی که مواد خطرناک و زیان بخش به صورت جامد، مایع یا گاز تهیه حمل و نقل و یا مصرف می شود و همچنین در مکان هایی که مواد قابل اشتعال یا موارد قابل انفجار، گردهای سمی و مضر و مواد تحریک کننده تولید و یا پخش می شود باید مواد این آیین نامه مورد رعایت قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۲، ماده ۲: عملیات مخاطره آمیز باید حتی الامکان در اطاق ها و بناهای مجزا با حداقل نفرات و رعایت احتیاطات کامل و مخصوص انجام گیرد مگر اینکه مقام فنی صلاحیت دار ترتیب دیگری را مقرر داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۳، ماده ۳: عملیات مخاطره آمیز باید در دستگاه های سر بسته انجام گیرد تا از تماس اشخاص با مواد زیان بخش و از انتشار گرد، فیبر، دود، گاز، مه و بخار در هوای کارگاه که کارگران در آن مشغول کار هستند جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۴، ماده ۴: در صورتی که بکار بردن دستگاه های سر بسته مقدور نباشد گرد و غبار گازها دود و ابخره زیان بخش را باید در همان لحظه تولید یا در نزدیکترین فاصله از مرحله تولید به وسیله دستگاه سرپوش مکنده با دودکش های مخصوص از محیط کارگاه خارج نمود. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۵، ماده ۵: برای کارگرانی که با مواد خطرناک و زیان بخش کار می کنند باید حفاظی متناسب با نوع کاری که انجام می دهند تهیه گردد و کارگران موظفند آنها را در موقع کار مورد استفاده قرار دهند. تبصره - جهت محافظت کارگران از مواد خطرناک نباید فقط به تجهیزات حفاظتی شخصی متکی بوده بلکه علاوه بر تجهیزات مذکور باید به وسائل و تدابیر قطعی برای رفع مخاطرات توسل جست مگر در فعالیتهای

های غیر مستمر و اتفاقی و پراکنده که ممکن است وسایل حفاظتی شخصی به تنهایی کافی باشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۶ ماده ۶: هر نوع ظرف بزرگ و کوچک و وسایل دیگری که مواد خطرناک در آنها نگهداری می شود باید: الف - دارای رنگ ساده و مشخصی باشد. ب - با نصب پلاک محتویات داخل آن شناسانده شود. ج - دستورالعمل های لازم برای بکار بردن محتویات آن به نحوی خطر و بدون زیان همراه داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۷ ماده ۷: هوای کارگاه ها باید بطور متناوب در فواصلی که لازم باشد مورد آزمایش و کنترل قرار گیرد تا اطمینان حاصل شود که غلظت گرد و غبارهای سمی و همچنین ذرات فیبرها و یا دود و ابخره از حد مجاز تجاوز ننماید و این حد مجاز از طرف مقامات صلاحیت دار فنی تعیین و دائماً با گذشت زمان و پیشرفت بهداشت کار قابل تجدید نظر است. تبصره - دستگاه های تهویه و تبادل هوا از حیث ساختمان و کیفیت نصب و طرز کار باید متناسب با وضع کار و کارگاه باشد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۸ ماده ۸: کلیه قسمت های ساختمان و وسایل اطاق هایی که در آن گرد و غبار مضر به وجود می آید باید به نحوی طرح و نصب شوند که حتی الامکان فاقد سطوح گرد و غبار گیر باشد کلیه قسمت های این گونه کارگاه ها باید بطور مستمر تمیز و گردگیری شود. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۰۹ ماده ۹: کف اطاق ها باید حتی الامکان صاف و هموار بوده تا نظافت آن به سهولت مقدور باشد. تبصره - از گستراندن قطعات بی تناسب لینولوم و قرار دادن صفحات فلزی و اشیاء دیگری که گرد و غبار بتواند زیر آن متراکم شود باید خودداری کرد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۱۰ ماده ۱۰: عملیاتی که احتمال خطر انفجار و یا اشتعال دارد باید در ساختمان های جداگانه به فواصلی که از طرف مقام صلاحیت دار تعیین شود یا در اطاق هایی که به وسیله دیوار ضد حریق از نوع مجاز از یکدیگر جدا باشند صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۱۱ ماده ۱۱: در و پنجره های اماکن فوق باید خودکار باشد که در موقع خطر خود بخود بسته شوند و در مقابل اشتعال و انفجار مقاومت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۱۲ ماده ۱۲: در اطراف ابنیه مذکور و در فاصله ای که از طرف مقام فنی صلاحیت دار تعیین می شود به هیچ وجه کوره آتش و دستگاه خشک کن و هر گونه منبع تولید جرقه و حرارت نباید وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۱۳ ماده ۱۳: ابنیه ای که در آنجا مواد قابل انفجار تهیه، نگهداری و یا مصرف می شود باید دارای دریچه انفجار باشد این دریچه ها از مواد سبک غیر قابل اشتعال (مثلاً شیشه به ضخامت ۲ میلیمتر) و با پنجره های لولایی در بدنه و سقف ساخته شود که در نتیجه فشار به خارج باز شود. سطح دریچه های انفجار باید به ترتیب زیر پیش بینی شود. الف - یک متر مربع برای ۲۴ متر مکعب فضا در ساختمان هایی که از بتن مسلح قوی ساخته شده است. ب - یک متر مربع برای ۲۰ متر مکعب در ساختمان هایی که از بتن مسلح ضعیف ساخته شده است. ج - یک متر مربع برای ۱۵ متر مکعب فضا در ساختمان های سبک. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۱۴ ماده ۱۴: کف اطاق هایی که در آن مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار تهیه و یا انبار و یا مصرف می شود باید: الف - غیر قابل اشتعال و غیر قابل نفوذ باشد. ب - از مواد و مصالحی ساخته شده باشد که سقوط یا اصطکاک اشیاء روی آن موجب تولید جرقه نشود. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۱۵ ماده ۱۵: موسساتی که مایعات قابل اشتعال تولید و یا مصرف می کنند باید دارای مخزن مخصوص باشند که در صورت لبریز شدن و یا پیدایش نقصی در ظروف بتوان مایع ریخته شده را به مخزن مزبور انتقال داد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۶ ماده ۱۷۰: مخازن و انبارهایی که در آن مایعات قابل اشتعال و انفجار وجود دارد باید به وسیله دیوار یا خاک ریزهای غیر قابل نفوذ که دارای ظرفیت متناسب برای گنجایش تمام مایع باشد محصور گردد و نیز به قسمی ساخته شود که مایعات مزبور در نتیجه حریق یا علل دیگر نتواند به هیچوجه از محوطه محصور خارج و در اطراف پخش گردد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷ ماده ۱۷۰: در نقاطی از کارگاه ها که مواد قابل اشتعال یا مواد قابل انفجار تولید و یا مصرف و یا نقل و انتقال داده می شود باید راه های خروجی کافی و یا وسایل لازم در نقاط متناسب پیش بینی شود تا در مواقع بروز خطر افرادی که در آن قسمت بکار اشتغال دارند بتوانند خود را نجات دهند. تبصره - این وسایل فرار باید لاقلاً شامل دو معبر خروجی بوده و درهایی داشته باشد که به خارج باز گردد و به هیچ وجه در معبرها مانعی وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۸ ماده ۱۷۰: کلیه تجهیزات الکتریکی اینگونه کارگاه ها باید با آیین نامه حفاظتی تاسیسات و وسایل الکتریکی مصوب شورای عالی حفاظت فنی مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۹ ماده ۱۷۰: استعمال دخانیات و همراه داشتن کبریت و وسایل روشنایی غیر محفوظ و اشیاء مولد آتش و جرقه و هر قسم ماده دیگری که بتواند ایجاد انفجار و حریق نماید و در این قبیل کارگاه ها و منطقه حریم آن اکیداً ممنوع است. نقاط ممنوعه باید به وسیله تابلو و یا علائم دیگری که به خوبی دیده شود مشخص گردد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۰ ماده ۱۷۰: دستگاه های گرم کننده در این محل ها باید دارای حفاظ مناسبی باشد که موجب اشتعال بخارها و یا غبارها و سایر مواد قابل اشتعال نشود. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۱ ماده ۱۷۰: رادیاتورهای گرم کن باید: الف - صاف و بدون پره باشد. ب - حداقل ۱۵ سانتیمتر (۶ اینچ) از دیوارهای چوبی و مواد غیر قابل احتراق فاصله داشته باشد. ج - دارای حفاظی باشد که مانع نشستن گرد و غبار و پاشیده شدن مایعات قابل اشتعال و قابل انفجار روی سطح بدنه رادیاتور باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۲ ماده ۱۷۰: در نقاطی که مواد قابل اشتعال بسیار فرار تهیه، نگاهداری یا بکار، برده می شود باید ترتیبات مخصوص پیش بینی گردد تا حرارت محیط کار از حد مجازی که از طرف مقام فنی صلاحیت دار تعیین می شود تجاوز ننماید. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۳ ماده ۱۷۰: در عموم ابنیه مورد بحث بایستی آژیرهای خودکار موثری به منظور اعلام خطر آتش سوزی از نوعی که مقام صلاحیت دار مناسب بداند نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۴ ماده ۱۷۰: در عموم ابنیه مورد بحث این آیین نامه باید یک یا چند نوع خاموش کننده دستی و یا چرخدار بنا بر تجویز مقام صلاحیت دار وجود داشته و طرز بکار بردن آن نیز در محل دید مامورین قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۵ ماده ۱۷۰: کلیه تجهیزات آتش نشانی باید: الف - همیشه آماده بکار و سالم باشد. ب - هر سه ماه یکبار مورد بازدید و رسیدگی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۶ ماده ۱۷۰: برای بکار بردن خاموش کننده ها موسسه مربوطه موظف است تعدادی از کارکنان خود را برای این منظور آموزش دهد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۷ ماده ۱۷۰: کلیه دستگاه های مولد گاز و دود و ابخره و گرد و غبارهای قابل اشتعال و قابل انفجار تا آنجا که از لحاظ فنی قابل عمل باشد باید: الف - در محفظه مناسبی نصب شود. ب - مجهز به وسائل یادستگاه های لازم برای تهویه و اخراج مواد مزبور از محوطه کارگاه باشد. ج - عاری از عوامل ایجاد جرقه باشد. د - دارای ساختمان ضد انفجار یا مجهز به وسائل تخفیف انفجار و همچنین دارای وسایل دیگری باشد که از شدت انفجار جلوگیری کند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۲۸ ماده ۱۷۰: در صورتی که تخلیه و انتقال مایعات قابل اشتعال به وسیله گاز انجام گیرد باید این گاز از لحاظ شیمیایی بی اثر و غیر قابل اشتعال باشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۲۹، ماده ۲۹: انتقال مایعات قابل اشتعال به داخل مخازن و یا ظروف باید به وسیله لوله هایی انجام گیرد که به کف یا جدار نزدیک به کف متصل باشد و این لوله ها با ظروف مزبور دارای اتصال الکتریکی باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۰، ماده ۳۰: دستگاه هایی که برای انتقال مایعات قابل اشتعال از یک مخزن یا ظرف سر بسته به یک مخزن یا ظرف سر بسته دیگر بکار می روند باید دارای لوله های برگشت بخار باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۱، ماده ۳۱: کارگاه هایی که مایعات قابل اشتعال تولید نقل و انتقال و یا مصرف می کنند باید دارای مجاری فاضلاب با شرایط زیر باشد: الف - داشتن ظرفیت کافی برای تخلیه آب کلیه منابع موجود. ب- ارتباط با حوضچه های جداکننده متناسب برای جدا کردن مایعات قابل اشتعال از آب. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۲، ماده ۳۲: گازها و بخارهایی که ضمن تهیه مایعات قابل اشتعال به وجود می آید باید بطریقی که متضمن مخاطره های نباشد جمع آوری و مصرف شود. تبصره - در صورتی که گازهای مزبور قابل مصرف نباشد باید به وسیله سوزاندن آنها را معدوم نمود. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۳، ماده ۳۳: در کارگاه هایی که انواع مختلف گاز تولید می شود در صورتی که اختلاط آنها موجب فعل و انفعال شیمیایی و یا خطر انفجار داشته باشد بایستی دستگاه های تولید کننده هر نوع از این گازها با یکدیگر مجزا بوده و هر کدام در اطاق هایی نصب شوند که از اطاق های دیگر که مخصوص انواع دیگر گازها هستند به وسیله یک فضای باز به وسعت کافی یا به وسیله یوارهایی که در مقابل انفجار استقامت دارند از یکدیگر فاصله داشته باشند. تبصره - تولید هیدروژن و اکسیژن، هیدروژن و فلوهیدروژن و کلر از طریق الکترولیز بطور استثناء ممکن است در یک اطاق انجام گیرد مشروط بر آنکه از اطاق های دیگر که اختصاص به تولید گازهای دیگر دارند دارای فاصله کافی باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۴، ماده ۳۴: مواد قابل انفجار تجارتي مایعات قابل اشتعال گازهای فشرده ذغال سنگ و سایر مواد اشتعال را باید طوری انبار کرد که با مقررات آیین نامه (پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها قابل انطباق باشد). عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۵، ماده ۳۵: مواد شیمیایی که در اثر مجاورت با یکدیگر احتمال فعل و انفعالاتی داشته و در نتیجه تولید ابخره یا گازهای خطرناک می نمایند و یا سبب آتش سوزی و انفجار میشوند باید در انبارهای مجزا و یا بطور مطمئن دور از یکدیگر انبار شوند. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۶، ماده ۳۶: کلیه مخازن مایعات قابل اشتعال باید مجهز به لوله پر کننده ای باشد که با کف مخزن مربوط بوده و ضمناً دارای اتصال برقی با آن باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۷، ماده ۳۷: انبار کردن مایعات قابل اشتعال در مخازن روی زمینی بایستی موقوف به اجازه مقام صلاحیت دار باشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۸، ماده ۳۸: مقدار مایعات قابل اشتعال که در مخازن زیر زمینی انبار می گردد باید با رعایت فاصله مخزن از ساختمان های مجاور یا محلی که بعداً ایجاد ساختمان خواهد شد معین گردد به طوریکه در اثر حمل و نقل یا پر کردن و یا خالی کردن آتش سوزی و یا انفجار ساختمان های مزبور را تهدید ننماید. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۳۹، ماده ۳۹: انبار کردن مایعات قابل اشتعال در مخازن روی زمینی باید طبق شرایط زیر انجام گیرد. الف - مخزن در روی پایه غیر قابل اشتعال و به فاصله حداقل ۲۰ متر از ساختمان های مجاور نصب شده باشد. ب - زمین اطراف مخزن گود و یا وصل به حوضچه هایی باشد که در صورت سوراخ شدن و یا پارگی دیوار مخزن گنجایش محتویات آن را طبق شرایط زیردار باشد: ۱- ده درصد بیش از ظرفیت مخزن در صورتی که مخزن منحصر به فرد باشد. ۲- هشتاد درصد ظرفیت دو یا چند مخزن در صورتی که ظرفیت این مخازن که دارای یک گود یا حوضچه مشترک هستند از ۲۵۰،۰۰۰ لیتر تجاوز نکند. ج) با تجهیزات آتش نشانی مناسب و کافی مجهز باشد. د) مخزن طوری ساخته شده

باشد که امکان پیدایش فشار یا خلا در روی سطح مایع وجود نداشته باشد. ه) بر ضد صاعقه محافظت شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۰، ماده ۴۰: مخازن مدفون مواد قابل اشتعال باید دارای شرایط زیر باشد. الف - در زیر خاک یا وضع محکم و ثابتی قرار گیرد به طوریکه سقف آن با قشری به ضخامت حداقل ۶۰ سانتیمتر خاک مستور شده باشد. ب - بدنه خارجی مخزن در مقابل زنگ زدگی محافظت شود. ج - لوله پرکننده آن به خارج ساختمان ادامه داشته و دهانه آن بغیر از مواقع پر کردن بسته و قفل باشد. د - بجز از راه یک لوله تهویه که بایستی همیشه بازنگاهدشته شود با فضای خارج مربوط نباشد. ه - دارای یک لوله اندازه گیری میزان مایع محتوی مخزن باشد که در غیر مواقع اندازه گیری سر آن بسته و قفل شده باشد. و - این مخازن برای فشار حداقل ۷ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع مقاومت داشته باشد. (آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار) عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۱، ماده ۴۱: لوله تهویه باید حائز شرایط زیر باشد. الف - ارتفاع آن از سطح زمین لااقل ۲/۵ متر باشد. ب - از دودکش ها - منابع حرارت و اماکنی که در آنجا شعله پخش می شود و یا نقاطی که ممکن است بخار در آن جمع و متراکم گردد به قدر کافی دور باشد. ج - قطر آن از ۲۰ میلیمتر تجاوز نکند مشروط بر اینکه لوله برگشت بخار در مخازن وجود داشته باشد و در غیر این صورت قطر آن لااقل ۲۵ میلیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۲، ماده ۴۲: اگر مخزن برای نگهداری مایعی استعمال شود که نقطه اشتعال آن از حداکثر حرارت محیط پایین تر باشد باید اقدامات لازم به عمل آید تا از پیدایش مخلوط قابل انفجار بخار و هوا در داخل مخزن جلوگیری شود و یا در انتهای لوله تهویه که در فضای آزاد قرار دارد دستگاه شعله خفه کن نصب گردد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۳، ماده ۴۳: مخازن روی زمین که برای انبار کردن مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال بکار میرود باید دارای شرایط زیر باشد: الف - بطریقی نصب می شود که هر گونه نشستی در هر قسمت مخزن قابل رویت باشد. ب - اطراف مخازن بحد کافی دارای خاکریز، گودال و یا حوضچه ای باشد که محتویات بزرگترین مخزن در صورت ترکیدن درون آن جای بگیرد. ج - بدنه مخزن ها به نحوی رنگ شود تا در اثر رطوبت و یا دود و بخار زنگ زدگی و خوردگی پیدا نکند. د - دارای پلکان و یا نردبان قائم ثابت و همچنین پاگردهای مناسب باشد به طوریکه دسترسی به قسمت های لازم مخزن ممکن گردد. تبصره - پلکان ها و پاگردها باید دارای نرده مناسب و نردبان های در صورتی که مرتفع باشد مجهز به حلقه های حفاظتی باشد و کف پاگردها بهتر است از آهن مشبک ساخته شود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۴، ماده ۴۴: مخازن روی زمینی مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال در صورت ضرورت باید بطور مناسبی در مقابل سرما محافظت شود. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۵، ماده ۴۵: مخازن مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال باید در محلی قرار گیرد که زیر آن محل عبور و مرور نباشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۶، ماده ۴۶: در مورد مخازن مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال در ساختمان های زیرزمینی رعایت شرایط زیر الزام آور است. الف - زیرزمین باید از بتون یا مصالح ساختمانی ساخته شده باشد و فاصله دیوارها از مخزن به ترتیبی باشد که یک نفر به آسانی بتواند اطراف مخزن عبور نماید. ب - این قبیل مخازن را باید ۳۸ تا ۴۵ سانتیمتر بالاتر از کف زیرزمین نصب نمود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۷، ماده ۴۷: زیرزمین هایی که برای مخازن مدفون حاوی مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال ساخته می شود باید سرپوشیده و فاقد رطوبت و دارای نردبان ثابت باشد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۸، ماده ۴۸: کلیه شیرهای کنترل مخازن نیمه مدفون که برای مخازن مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال بکار میرود باید دارای شرایط زیر باشد: الف - به ترتیبی نصب شود که بتوان آن را از خارج باز و بسته نمود. ب - دارای قفلی باشد که از خارج قابل باز و بسته شدن باشد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۴۹، ماده ۴۹: قبل از آنکه کارگران برای تعمیر یا نظافت وارد زیرزمین مخازن شوند باید لوله های مربوط به مخزن را بسته و با سنجش گاز از بی خطر بودن هوای زیرزمین اطمینان حاصل نمود. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۰، ماده ۵۰: مخازن مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال باید: الف - روی سکویی نصب شده باشد که در مقابل اثرات شیمیایی داخل مخزن مقاومت داشته باشد. ب - دارای لوله مخصوص سرریز باشد تا مایعات اضافی را به محل مناسبی منتقل نماید. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۱، ماده ۵۱: مخازنی که برای انبار کردن مایعات محرق و خورنده بکار میرود باید دارای لوله های زیر باشد: الف - یک لوله سرباز در بالاترین نقطه مخزن با قطر حداقل ۵ سانتیمتر. ب - یک لوله زیر آب در پایین ترین نقطه مخزن برای تخلیه احتمالی محتویات آن در محل مناسب. ج - یک لوله برای پر کردن مخزن در بالا. د - یک لوله مصرف به ارتفاع ۱۵ سانتی متر از کف مخزن، عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۲، ماده ۵۲: بشکه ها یا ظروف محتوی مایعات خطرناک قابل اشتعال باید در انبارهایی نگهداری شود که دارای مشخصات زیر باشد: الف - کف و بدنه و سقف انبار از مصالح نسوز ساخته شده باشد. ب - کف انبار دارای شیب کافی و به وسیله زیر آب به حوضچه مخصوص وصل باشد. ج - دیوارها تا ارتفاع ۷/۵ سانتیمتر و همچنین کف از بتن یا مصالح غیر قابل نفوذ ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۳، ماده ۵۳: بشکه ها یا ظروف مایعات خطرناک باید در سکوه های سیمانی، بتونی، آجری و یا جایگاه های فلزی نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۴، ماده ۵۴: بشکه های محتوی اسید باید در محل خنکی انبار شود. سرپیچ این بشکه ها را باید با احتیاط کامل برای تخفیف فشار داخل بشکه باز کرد و دوباره بست و این عمل را هفته ای یکی دوبار در صورت لزوم تکرار نمود. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۵، ماده ۵۵: بشکه ها یا ظروف خالی را که به منظور پر کردن مجدد از مایعات خطرناک انبار می کنند باید: الف - چنانچه مخصوص پر کردن مایعات قابل اشتعال است دارای سرپیچ و یا روپوش محکمی باشد که مانع از خروج بخار مایعات مذکور شود. ب - چنانچه برای پر کردن اسید و یا سایر مایعات غیر قابل اشتعال بکار رود قبلاً تمیز و خشک شده باشد. ج - بشکه های خالی را از هر نوع که باشد از بشکه پر جدا انبار کنند. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۶، ماده ۵۶: چنانچه بشکه ها و یا ظروف مایعات خطرناک غیر قابل اشتعال برای بکار بردن مجدد قابل مصرف نباشد باید آنها را در هم کوبیده و یا پاره و غیر قابل استفاده نمود و در مورد بشکه ها و ظروف مایعات قابل اشتعال باید قبل از پاره کردن آنها را با بخار آب کاملاً شسته و خشک نمود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۷، ماده ۵۷: بشکه ها و ظروفی که برای مایعات خطرناک بکار میرود باید قبل از پر کردن از نظر نشت و سایر نقائص بطور دقیق مورد معاینه قرار گیرد و اگر باید با مایع دیگری پر شود قبلاً با محصول خنثی کننده و بخار آب و یا آب جوش کاملاً شسته شده و خشک گردد و بعداً مورد استفاده قرار گیرد. تبصره - برای بازدید داخل بشکه ها اگر احتیاج به استفاده از چراغ برق گردان باشد باید این قبیل چراغ ها با مقررات آیین نامه حفاظتی تاسیسات و وسایل الکتریکی در کارگاه ها قابل انطباق باشد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۸، ماده ۵۸: قرابه های حاوی اسید را باید در سبد یا جعبه بطور منفرد گذاشت و اطراف آن را با الیاف قابل احتراق پوشاند. (آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار) عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۵۹، ماده ۵۹: قرابه های حاوی اسید را باید در اطاق مجزا که دارای کف بتونی پوشیده با ماده ضد اسید و دارای زیر آب متصل به حوضچه باشد نگهداری نمود. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۰۶۰ ماده ۶۰: قرابه های حاوی اسید را نباید روی هم چید اما می توان آنها را در قفسه بندی روی هم قرار داد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۱ ماده ۶۱: برای حمل و نقل قرابه های اسید به داخل و یا خارج انبار باید از چرخ دستی یا وسایل ناقله ای که لااقل دارای دو چرخ است استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۲ ماده ۶۲: قبل از انبار کردن قرابه های خالی اسید باید آنها را از طریق واژگون قرار دادن روی لوله آب که جریان آب را از پایین به بالا می باشد، شستشو داده آنها را خشک نمود. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۳ ماده ۶۳: قرابه های پر را باید دور از قرابه های خالی و جدا از یکدیگر انبار کرد. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۴ ماده ۶۴: قرابه اسید سبب و یا جعبه آن باید قبل از پر کردن از نظر سالم بودن مورد بازدید قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۵ ماده ۶۵: مواد شیمیایی خشک به مقدار زیاد باید در سیلوهای ذخیره شود که از قسمت تحتانی آن قابل برداشتن باشد، دهانه سیلو که قیفی شکل است باید از آهن مشبک به نحوی پوشیده شود که دخول مواد از روی شبکه های آن امکان داشته باشد ولی از سقوط احتمالی کارکنان به داخل سیلو جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۶ ماده ۶۶: در صورتی که ورود کارگری به داخل سیلوهای مواد شیمیایی خشک ضرورت داشته باشد باید کارگر مزبور دارای وسایل حفاظت انفرادی از قبیل عینک - ماسک ضد گرد و یا ماسک تنفسی کلاه مخصوص برای پوشش سر و گردن و سربند، دستکش و همچنین مجهز با کمر بند و بند نجات باشد و بند نجات را به نقطه ثابت و محکمی ببندد و ضمناً کارگر دیگری در بیرون سیلو در تمام مدت کار ناظر و مواظب باشد تا در صورت لزوم به او کمک نماید. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۷ ماده ۶۷: قبل از ورود کارگران به داخل سیلوهای مواد شیمیایی خشک باید ورود مواد را به داخل سیلو کاملاً متوقف و برای جلوگیری از ورود اتفاقی آن نیز پیش بینی های لازم بعمل آید. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۸ ماده ۶۸: برای امکان دسترسی به کلیه قسمت های داخلی و خارجی سیلوهای مواد شیمیایی این قبیل مخازن باید مجهز به نردبان ثابت و پلکان و پاگرد و معبرهای لازمه که دارای نرده است باشد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۶۹ ماده ۶۹: سیلوهایی که برای انبار کردن مواد قابل احتراق خشک بکار می رود باید از ماده نسوز ساخته شده و مجهز به سرپوش و وسایل لازم برای تهویه باشد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۷۰ ماده ۷۰: در جایی که مواد خشک به مقدار زیاد به صورت توده انباشته و با دست برداشته می شود هنگام برداشتن مواد از خالی کردن زیر توده انباشته شده باید خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۷۱ ماده ۷۱: در مواردی که از مواد خشک انبار شده امکان تشکیل یا انتشار مخلوط قابل انفجار یا سمی داده شود باید احتیاط های مخصوص برای پیشگیری از پیش آمدهای غیر مترقبه بعمل آید. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۷۲ ماده ۷۲: هر گونه مواد قابل انفجار تجارتي فقط باید تحت شرایطی تولید و نگهداری شود که از طرف مقام فنی صلاحیت دار تصویب شده باشد. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۷۳ ماده ۷۳: امکانی که از طرف مقام فنی صلاحیت دار برای تهیه و انبار کردن مواد قابل انفجار تجاری مجاز دانسته شده و در موارد این فصل امکان خطرناک نامیده می شود تا زمانی که برای این منظور بکار می رود به هیچ وجه نباید برای مقاصد دیگر مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۷۴، ماده ۷۴: در امکانه ای که مواد منفجره بسیار خطرناک تهیه و نگهداری می شود باید مراقبت های خاص علاوه بر شرایط مندرج در این آیین نامه به منظور جلوگیری از بروز حوادث و مخاطره بعمل آید. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۷۵، ماده ۷۵: کارخانجات و انبارهای مواد منفجره باید در فاصله ای از سایر ساختمان ها و راه آهن و جاده های عمومی و کوره ها و دیگ های بخار و غیره قرار گیرند که از طرف مقام صلاحیت دار با توجه به نوع و کیفیت مواد منفجره تعیین می شود. تبصره - ابنیه مختلف یک کارخانه مواد منفجره نیز باید به فاصله ای از یکدیگر قرار گیرند که مقام فنی صلاحیت دار با توجه به نوع و کیفیت مواد منفجره که تهیه یا انبار می شود تعیین نماید. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۷۶، ماده ۷۶: محل مواد منفجره باید به یکی از طرق زیر محصور شود: الف - به وسیله یک حصار یا پشته خاکی. ب - به وسیله یک دیوار انباشته شده از خاک. ج - به وسیله یک دیوار ساخته شده. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۷۷، ماده ۷۷: حصارها و دیوارها باید حداقل: الف - به اندازه یک متر از ساختمان ها در سطح زمین فاصله داشته باشد. ب - یک متر از ساختمان ها بلندتر باشد. ج - در قسمت فوقانی یک متر پهنا داشته و با شیب طبیعی به طرف قاعده ختم شود. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۷۸، ماده ۷۸: معابر این حصارها باید به قسمی باشد که اشخاص هنگام عبور از مدخل آن در نتیجه فشار و قدرت انفجار یا شعله های آتش مورد آسیب و مخاطره قرار نگیرند. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۷۹، ماده ۷۹: دیوارهای انباشته از خاک باید حائز شرایط زیر باشد. الف - سطح یا بدنه دیوار باید از آهن موجی یا مواد نسوز مناسب دیگر پوشیده شده و فاصله بین دیوارها در حالی که از قاعده به طرف بالا ضخامتش کم می شود از خاک انباشته شود. ب - عرض دیوار در قسمت فوقانی کمتر از یک متر نباشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۰، ماده ۸۰: دیوارهای ساخته شده در صورتی که از بتون مسلح ساخته نشده باشد باید لااقل ۷۵ سانتیمتر در بالا و یک متر در پایین پهنا داشته باشد. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۱، ماده ۸۱: ساختمان های مواد منفجره باید حتماً یک طبقه و از مصالحی ساخته شود که در صورت انفجار قطعات بزرگ از هم نپاشد. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۲، ماده ۸۲: درهای خروجی باید: الف - تا حدود امکان بزرگ باشد. ب - مستقیماً به فضای آزاد ارتباط پیدا کند. ج - به سهولت به طرف خارج باز شود. د - از مواد و مصالح نسوز ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۳، ماده ۸۳: دیوارهای امکانه مواد قابل انفجار باید: الف - صاف و بدون شکستگی و ترک باشد. ب - از رنگ روشنی پوشیده شده باشد. ج - به سهولت قابل نظافت باشد. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۴، ماده ۸۴: کف این قبیل بناها باید: الف - از مواد نرم مانند لاستیک، لینولئوم، چوب، سرب و یا آسفالت بدون سنگ ریزه پوشیده و یا ساخته شده باشد. ب - صاف و هموار و بدون شکستگی و حفره باشد. ج - از میخ و پیچ و هر گونه اشیاء آهنی عاری باشد. د - به آسانی قابل پاک کردن باشد. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۵، ماده ۸۵: پنجره های این قبیل اماکن باید دارای شرایط زیر باشد: الف - در جهاتی که خورشید می تابد دارای شیشه های تار باشد. ب - به سهولت به طرف خارج باز شود. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۶، ماده ۸۶: تعداد کارکنان امکانه مواد قابل انفجار باید حداقل مورد نیاز برای انجام کارهای مربوطه باشد. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۰۸۷، ماده ۸۷: مقدار مواد منفجره و مواد اولیه آن در هر اطاق کار باید حداقل مورد لزوم برای انجام عملیات باشد. عدم رعایت ماده

۸۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۰۸۸، ماده ۸۸: میزهایی که برای تهیه و بسته بندی مواد منفجره بکار برده می شود باید دارای جایگاه هایی باشد که به وسیله حائل هایی به ارتفاع حداقل یک متر از یکدیگر جدا باشند. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۸۹، ماده ۸۹: امکانه مواد قابل انفجار باید مجهز به برق گیر مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۰، ماده ۹۰: برق گیرها و اجزاء آن باید لااقل سالی یکبار به وسیله شخص صلاحیت داری دقیقاً مورد معاینه قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۱، ماده ۹۱: نقائص و معایبی که در برق گیرها و اجزاء آن مشاهده می شود باید بدون تاخیر و تعلل مورد مرمت قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۲، ماده ۹۲: کلیه ابزار و ادوات و وسایل فلزی که در امکانه مواد منفجره بکار برده می شود باید از ماده مناسبی پوشیده شود که از ایجاد جرقه جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۳، ماده ۹۳: در هیچ قسمت از مناطق خطر کارخانه نباید اجازه استعمال دخانیات و حمل چراغ یا روشنایی غیر محفوظ اشیاء گذاشته کبریت، فندک و هر گونه شیئی دیگر که قابلیت ایجاد احتراق و انفجار داشته باشد داده شود. تبصره ۱- در نقاط امن و بی خطر کارخانه باید جایگاه مخصوص برای تحویل اشیاء فوق ترتیب داده شود. تبصره ۲- برای حصول اطمینان از اجرای مفاد این ماده باید ترتیبات مقتضی اتخاذ و کنترل مداوم برقرار گردد. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۴، ماده ۹۴: وسائط نقلیه مانند بارکش ها، ارابه ها و وسایل دیگری که برای حمل و نقل مواد منفجره و مواد اولیه آن بکار برده می شود باید دارای شرایط زیر باشد: الف - در محل حمل بار نباید هیچ نوع فولاد و یا آهن برهنه وجود داشته باشد. ب - فقط محتوی مواد منفجره و عناصر سازنده آن باشد. ج - کاملاً سربسته و محفوظ و یا روی آنها به وجه مناسب پوشیده شده باشد. د - هنگام بارگیری و تخلیه احتیاط کامل بعمل آید تا از تولید جرقه جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۵، ماده ۹۵: چنانچه در اثنای حمل و نقل مواد منفجره قسمتی از آن به زمین ریخته شود در این صورت باید: الف - محلی که مواد مزبور ریخته شده بطور مشخص علامت گذاری شود. ب - به مسئول مربوطه کارخانه اطلاع داده شود. ج - آنچه از مواد منفجره ریخته شده تحت نظر متخصص جمع آوری گردد. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۶، ماده ۹۶: ذغال و چوب و خاکه آن، پارچه آلوده به نفت و روغن و اشیاء دیگر را که خودبخود ممکن است محترق گردد نباید وارد منطقه خطر کارخانه نمود مگر اینکه برای مصرف آنی باشد و بلافاصله پس از مصرف آنها را از منطقه خطر خارج سازد. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۷، ماده ۹۷: مدفون ساختن ضایعات مواد خطرناک زیر خاک ممنوع است. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۸، ماده ۹۸: مخلوط ساختن ضایعات مواد خطرناک که به صورت پودرهای مختلف هستند با یکدیگر ممنوع است. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۰۹۹، ماده ۹۹: اجسام و مواد قابل انفجار از قبیل چاشنی، فشنگ با چاشنی و یا بدون چاشنی و غیره را باید با مراقبت کافی از میان ضایعات مواد خطرناک خارج ساخت. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۰۰، ماده ۱۰۰: ضایعات مواد خطرناک باید تحت نظر متخصص فنی و به وسیله شخص مسئولی سوزانده شود. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۰۱، ماده ۱۰۱: برای تمام افراد در داخل و یا حریم امکانه خطرناک: الف - پوشیدن کفش هایی که دارای میخ هایی از هر نوع آلیاژ آهن باشد ممنوع است. ب - در بر کردن لباس هایی با تکمه و یا قلاب کمربند یا منضعات دیگر آهنی و یا فولادی ممنوع است. ج - همراه داشتن چاقو - کلید یا لوازم دیگر آهنی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۲، ماده ۱۰۲: هر گونه تعمیر در قسمت های مختلف ساختمان و تجهیزات آن مستلزم رعایت شرایط زیر خواهد بود: ۱- کسب اجازه از رییس فنی موسسه یا کارخانه. ۲- انتقال مواد منفجره و اجزاء متشکله آن به خارج کارخانه. ۳- شستشوی کامل قسمت هایی که تحت تعمیر قرار خواهد گرفت قبل از شروع تعمیرات. ۴- سرپرستی و یا نظارت کارشناس فنی از عملیات. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۳، ماده ۱۰۳: غیر از کارکنان کارخانه و بازرسان رسمی شخص دیگری اجازه دخول به امکانه خطرناک را نخواهد داشت مگر در صورتی که یکی از کارکنان مسئول موسسه با او همراه باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۴، ماده ۱۰۴: در کلیه کارخانجات تهیه مواد منفجره اخطاریه های زیر باید به وضعی نصب گردد که به آسانی خوانده شود: الف - در کلیه درهای ورودی کارخانه اخطاریه ممنوعیت ورود اشخاص غیر مجاز. ب - در خارج هر کارخانه و منطقه خطر آن: ۱- اخطاریه ای مبنی بر وجود و فعالیت کارخانه. ۲- اخطاریه منع استعمال دخانیات و همراه داشتن چراغهای شعله دار و کبریت و فندک و اشیاء گداخته و اجسام آهنی و اشیاء دیگری که ممکن است موجب انفجار و یا حریق گردد. ج - در داخل ابنیه مزبور: ۱- اخطاریه ای حاکی از حداکثر مقدار مجاز مواد منفجره و ترکیبات آن. ۲- اخطاریه ای حاکی از عملیات غیر مجاز افراد. ۳- اخطاریه ای متضمن حداکثر تعداد مجاز افراد در ساختمان. ۴- صورتی متضمن ابزار و ادواتی که استعمال آن مجاز دانسته شده. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۵، ماده ۱۰۵: اطاق هایی که اختصاص به ذوب و قالب گیری ماگنزیوم و آلیاژهای آن دارد باید در ابنیه یک طبقه واقع باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۶، ماده ۱۰۶: دیوارها، سقف و کف کارگاه های قالب گیری ماگنزیوم باید از مواد و لوازم غیر قابل احتراق ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۷، ماده ۱۰۷: ذوب، نگاهداری، استعمال و نقل و انتقال ماگنزیوم فلزی و آلیاژهای آن فقط در نقاط و تحت شرائطی باید صورت گیرد که از طرف مقام صلاحیت دار فنی تصویب شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۸، ماده ۱۰۸: کارگرانی که با ماگنزیوم و آلیاژهای آن سر و کار دارند باید قبل از اشتغال به این کار و سپس در دوران اشتغال حداقل سالی یکبار تحت تعلیم قرار گیرند و به وسیله تمرین ها و نمایش ها، به مخاطرات کار خود و به رویه ای که در موقع بروز حریق باید اتخاذ شود و همچنین انتقال مواد زائد و بی مصرف به خارج آشنا شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۰۹، ماده ۱۰۹: کارگاه و اطاق های کار باید وضعی داشته باشند که در هنگام خطر اشخاص بتوانند به سرعت و به سهولت و بدون برخورد با مانعی از آن خارج شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۱۰، ماده ۱۱۰: راه های فرار اطاق های دیگر کارخانه نباید از میان اطاق هایی بگذرد که در آن ماگنزیوم و آلیاژهای آن وجود داشته یا به مصرف میرسد. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۱۱، ماده ۱۱۱: در هر یک از اطاق ها باید تعداد کافی اشیاء و لوازم ذیل وجود داشته باشد: الف - ظروف قابل حمل و دردار محتوی براده چدن یا ماسه خشک یا سایر موادی که برای آتش نشانی موثر و مورد تصویب مقام صلاحیت دار باشد. ب - پاروهای دسته بلند طویل. ج - ظروف دستی مملو از براده چدن. د - پتوهای نسوز که در مقابل حریق مقاومت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۱۲، ماده ۱۱۲: برای خاموش کردن حریق ماگنزیوم باید فقط از مواد و وسایل آتش نشانی که به تصویب مقام صلاحیت دار فنی رسیده باشد استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۱۱۳، ماده ۱۱۳: ضایعات بی مصرف کارگاه که مخلوط با گرد و یا براده و یا رسوبات دستگاه ذوب ماگنزیوم و سایر مواد غیر قابل مصرف است باید در اسرع وقت در محل امنی سوزانده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۱۴، ماده ۱۱۴: چنانچه آتش زدن ضایعات مذکور در ماده قبل در محل امنی مقدور نباشد باید آن را با حداقل ۵ برابر ماسه یا شن مخلوط ساخته و در جایگاه یا مخزن زباله قرار دهند. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۱۵، ماده ۱۱۵: گاز و دوده و ابخره‌ای که در حین ذوب و قالب گیری ماگنزیوم تولید می شود باید به وسیله تهویه مکنده دفع شود. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۱۶، ماده ۱۱۶: کوره های ذوب باید به سهولت قابل دسترسی و تمیز کردن باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۱۷، ماده ۱۱۷: داخل کوره ها باید اقلأً روزانه یکبار از کلیه مواد اضافی که در آن باقی مانده پاک گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۱۸، ماده ۱۱۸: دستگاه های تنظیم سوخت کوره ها باید بالاتر از کف اطاق قرار گرفته و دسترس به آن آسان باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۱۹، ماده ۱۱۹: در مواردی که نفت و گاز و کک به عنوان سوخت مصرف می شود چنانچه دستگاه تنظیم آن نزدیک کوره واقع باشد باید بتوان از محل امن دیگری که به سهولت در دسترس است جریان سوخت و هوا را قطع نمود. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۰، ماده ۱۲۰: وسایل و ادوات تنظیم و قطع جریان سوخت و هوا باید کاملاً مشخص باشد تا با یکدیگر اشتباه نشود. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۱، ماده ۱۲۱: مشعل ها باید به قسمی نصب و تنظیم شود که شعله های آتش نتواند بطور مستقیم بوته ها را فرا گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۲، ماده ۱۲۲: در اطاق هایی که اختصاص به جمع آوری، نگاهداری و استعمال ماگنزیوم رسوبات و پودر و براده آن دارد استعمال دخانیات و همراه داشتن آتش و چراغ شعله دار، کبریت و فندک و هر گونه اشیاء دیگری که ممکن است موجب انفجار حریق گردد برای عموم ممنوع است. تبصره - ممنوعیت در این ماده باید به وسیله اختطاریه در نقاط مناسب کارخانه در معرض اطلاع عامه قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۳، ماده ۱۲۳: بوته های ذوب باید از آهن ورق جوش داده شده یا آهن پرس شده با مقدار کربن کم با فولاد ریخته شده ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۴، ماده ۱۲۴: بوته ها را نباید تا میزانی پر کرد که موجب خطر گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۵، ماده ۱۲۵: بوته ها را باید به نحوی در کوره جای داد که حرارت بطور یکنواخت به آن بتابد. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۶، ماده ۱۲۶: املاحی که برای پوشش ماگنزیوم مذاب بوته ها بکار میرود باید در ظروف سرب دور از رطوبت نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۷، ماده ۱۲۷: املاحی که مصرف می شود نباید به صورت کلوخه و یا مرطوب باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۲۸، ماده ۱۲۸: بوته ها را باید هر بار پس از انجام کار از ذرات و رسوبات فلزی و املاح آن پاک کرد و برای ذوب بعدی از نظر استحکام و سالم بودن مورد معاینه دقیق قرار داد. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۱۲۹، ماده ۱۲۹: رسوباتی که از بوته ها خارج میگردند باید در یک محفظه فلزی سرپوش دار نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۰، ماده ۱۳۰: برادهها را باید قبل از ریختن در بوته ها از اجسام خارجی پاک و در صورت مرغوب بودن کاملاً خشک نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۱، ماده ۱۳۱: براده های نمناک را می توان قبل از ذوب در معرض هوا خشک کرد ولی از گستردن مقدار زیاد براده نزدیک کوره ها باید احتراز جست. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۲، ماده ۱۳۲: حریق مقادیر کمی از فلز مذاب را در خارج از بوته ها باید به وسیله گرده ای مخصوص اطفاء حریق خاموش ساخت. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۳، ماده ۱۳۳: در مورد حریق های بزرگ فلز مذاب باید جریان هوا و گاز و برق را قطع و آتش را به حال خود گذاشت تا بتدریج تمام گردد فقط می توان برای جلوگیری از توسعه حریق اطراف آن را با شن و ماسه محصور نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۴، ماده ۱۳۴: ماشین ها و اطاق های کار را باید روزی چند بار از براده و گرد و غبار ماگنزیوم پاک کرد. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۵، ماده ۱۳۵: براده ها و سایر مواد اضافی و بی مصرف را باید در ظروف یا مخازن فلزی که در آنها به خودیخود بسته می شود در اطاق ها جمع آوری کرد و سپس آنها را به دفعات در روز به خارج برد. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۶، ماده ۱۳۶: برای هر نوع از براده های خشک و مرطوب و کثیف باید ظروف جداگانه اختصاص یابد و محتویات آنها در روی هر یک نوشته شود. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۷، ماده ۱۳۷: در هر نوبت کار باید کلیه براده های زائد و مواد بی مصرف را از حل خارج نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۸، ماده ۱۳۸: گوشه و کناره های اطاق کار را که به اشکال می توان به آن دسترسی داشت باید طوری تمیز نمود که گرد و غبار فلز در هوا منتشر نشود و چنانچه جاروی برقی بکار برده شود باید از نوع مجاز باشد ولی در هر حال می توان از دستگاه های مخصوص مکنده استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۳۹، ماده ۱۳۹: ابزار و ادواتی که برای تراش و تولید براده ماگنزیوم بکار میرود باید دارای شرایط زیر باشد. الف- خوب صیقلی شده باشد. ب- همیشه یک لبه تیز داشته باشد. ج- سرعت برش باید طوری تنظیم شود که مانع ایجاد حرارت زیاد گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۰، ماده ۱۴۰: چنانچه در جریان تهیه تولید براده سرد کردن آن ضروری باشد باید به وسیله هوای فشرده سرد و خشک و یا مخلوط های روغن یا نقطه اشتعال بالا که عاری از آب و اسید باشد این عمل صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۱، ماده ۱۴۱: بکار بردن تسمه هایی که دارای بست های آهنی میباشد در ماشین تراش ماگنزیوم ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۲، ماده ۱۴۲: ماشین های تراش باید به شکلی باشد که امکان انباشته شدن گرد و غبار در هیچ قسمت آن موجود نباشد. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۳، ماده ۱۴۳: به منظور جلوگیری از تولید جرقه بکار بردن نوارهای سمباده و چرخ های مخصوص صیقل که قبلاً برای صیقل دادن آهن بکار رفته ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۱۴۴، ماده ۱۴۴: گرد و غبار تولید شده در تراش خشک باید حتماً در نزدیکترین نقطه تولید به وسایل تهویه مصنوعی از محیط کار خارج شود. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۵، ماده ۱۴۵: دستگاه های تهویه مکنده باید: الف - حتی الامکان کوتاه و مستقیم باشد. ب - دارای جدار داخلی صاف و هموار باشد. ج - دارای وسایل تنظیم و تعدیل فشار در خم ها باشد. د - کاملاً به زمین متصل باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۶، ماده ۱۴۶: استفاده از یک دستگاه مکنده برای بیش از دو ماشین تراش ممنوع است و چنانچه دو ماشین به یک دستگاه مکنده مربوط باشد در این صورت باید قدرت مکیدن کافی برای هر دو ماشین موجود باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۷، ماده ۱۴۷: کلاهک های مکنده باید به وسیله لوله های قائم کوتاه به لوله اصلی مکنده متصل شود. عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۸، ماده ۱۴۸: لوله های مکنده و دستگاه های غبار گیر باید دارای تعداد کافی دریچه یا منفذ برای بازرسی و تمیز کردن باشد و لااقل هفته ای یکبار آنها را پاک کرد. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۴۹، ماده ۱۴۹: وسایل خودکاری باید روی ماشین های تراش نصب شود تا به محض اینکه دستگاه های گیرنده گرد و غبار از کار بیفتد ماشین های مزبور خود بخود متوقف گردد. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۰، ماده ۱۵۰: چنانچه بکار بردن کلاهک دستگاه مکنده به علت حجم زیاد موادی که باید تراشیده شود و همچنین بکار بردن ابزار تراش مقدور نباشد عمل تراش باید با چرخ سمباده دنداندار که سرعت محیطی آن از ۶ متر در ثانیه تجاوز نماید انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۱، ماده ۱۵۱: تسمه های انتقال نیرو به بادزن و تهویه باد دوزنقه و متعدد باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۲، ماده ۱۵۲: ماشین های تراش قابل حمل را فقط باید در محوطه های مخصوص محصور که مجهز به دستگاه مکنده طبق مواد ۱۴۵ تا ۱۴۹ این آیین نامه باشد بکار برد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۳، ماده ۱۵۳: گرد و غبار و ضایعات ماگنزیوم را باید در زمینی که بیش از سی متر از محل ساختمان ها فاصله داشته باشد گسترده و آتش زد. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۴، ماده ۱۵۴: ماگنزیوم و آلیاژهای آن را که به شکل براده و یا پودر هستند فقط در ظروف سر بسته غیر قابل احتراق باید حمل و نقل نمود. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۵، ماده ۱۵۵: به هریک از ظروف ماگنزیوم اخطاریه ای به مضمون ذیل باید الصاق شود احتیاط ماگنزیوم در صورت بروز حریق به وسیله شن و ماسه خشک آتش را خاموش کنید بکار بردن آب و دستگاه آتش نشانی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۶، ماده ۱۵۶: در اطاق هایی که ماگنزیوم و آلیاژهای آن به صورت پودر و یا براده نگهداری می شود باید از نگهداری مواد قابل اشتعال سبک خودداری کرد. عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۷، ماده ۱۵۷: برای کلیه کارگرانی که با گرد و یا براده ماگنزیوم و آلیاژهای آن تماس دارند باید البسه و وسایل حفاظت انفرادی مناسب و نسوز تهیه شود. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۸، ماده ۱۵۸: لباس های حفاظتی کارگران باید هر روز به وسیله شخص مسئولی در هوای آزاد گردگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۵۹، ماده ۱۵۹: کلیه دستگاه ها و تجهیزات الکتریکی در اینگونه کارگاه ها باید با مقررات مربوط آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۱۶۰، ماده ۱۶۰: تولید و نگهداری سلولویید و مواد سلولوییددار فقط باید در نقاط و تحت شرایطی صورت گیرد که از طرف مقام فنی صلاحیت دار تصویب شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۱، ماده ۱۶۱: کارگاه باید در ساختمان یک طبقه واقع و دارای شرایط زیر باشد: الف - کف و سقف و بدنه آن در مقابل حریق و همچنین فشار حاصله از گازهای حریق مقاومت داشته باشد. ب - کف کارگاه قابل شستشو و فاقد هر گونه شکستگی، ترک، سوراخ و یا حفره باشد. ج - پنجره های کارگاه، باید به سهولت به طرف خارج باز شود و در مقابل آن موانعی از قبیل نرده و شبکه وجود نداشته باشد و دسترسی به آن سهل باشد. د - درهای کارگاه باید در برابر آتش مقاومت داشته باشد و بخودی خود بسته و به سهولت به سمت خارج باز شوند. عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۲، ماده ۱۶۲: در هر یک از کارگاه ها باید حداقل دو راه فرار وجود داشته باشد این راه های فرار باید طوری باشد که بتوان به آسانی محل کار را ترک کرد و ضمناً مسیر آن اطاق هایی که سلولویید و مواد سلولویید دار در آن وجود دارد نباشد. عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۳، ماده ۱۶۳: تعداد کافی سطل لوله و شیر آب و وسایل مناسب دیگر آتش نشانی منجمله پتوهای ضد حریق باید پیوسته در داخل و یا در مجاورت اطاق های کار موجود باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۴، ماده ۱۶۴: هنگام انجام عملیاتی از قبیل رد کردن، سوراخ کردن، آسیاب کردن، رنده کردن و یا خورد کردن سلولویید باید ابزارها را به وسیله جریان آب سرد خنک نگهداشت. عدم رعایت ماده ۱۶۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۵، ماده ۱۶۵: برای گرم کردن سلولویید یا حرارت دادن پرس های قالب گیری آن باید فقط از بخار آب یا آب داغ و یا نیروی برق استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۶، ماده ۱۶۶: درجه حرارت دستگاه هایی که برای این منظور بکار میرود نباید از ۱۱۵ درجه سانتیگراد (۲۴۰ درجه فارنهایت) تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۷، ماده ۱۶۷: وسایل گرم کننده الکتریکی باید به قسمی ساخته شده باشد: الف - سلولویید نتواند با قسمت های حاوی جریان نیرو یا قسمت های سرخ شده از برق تماس حاصل نماید. ب - وقتی که میزان حرارت به ۱۱۵ درجه سانتیگراد (۲۴۰ فارنهایت) برسد جریان برق بطور خودکار قطع گردد. عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۸، ماده ۱۶۸: مقدار سلولویید و مواد خام آن در هر اطاق باید حداقل مورد لزوم برای انجام عملیات باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۶۹، ماده ۱۶۹: مواد اضافی سلولویید باید بطور خودکار در حین تولید و یا در فواصل مختلف در هر نوبت کار جمع آوری و از اطاق کار خارج شود. چنانچه عمل جمع آوری بطور خودکار صورت نگیرد باید این مواد را در ظرف نسوز جای داد مشروط بر آنکه ظروف مزبور دارای درهایی باشد که به آسانی بسته و کاملاً مسدود شود و در صورتی که سلولویید به صورت دانه های ریز باشد این ظروف باید محتوی مقدار کافی آب باشد به قسمی که مواد سلولوییدی در زیر آب قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۷۰، ماده ۱۷۰: ضایعات مواد سلولوییدی را باید در هر نوبت کار یکبار از اطاق های کار خارج ساخت و در ظروف مناسب در محل امنی انبار کرد. عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۷۱، ماده ۱۷۱: از آتش زدن ضایعات سلولویید در کوره ها و نقاط سر بسته باید احتراز کرد. عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۷۲، ماده ۱۷۲: محل کار باید هر روز جارو شود و لااقل هفته ای یکبار کاملاً تمیز گردد. عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۷۳، ماده ۱۷۳: از استعمال هر گونه وسیله نظافت که ممکن است ایجاد جرقه نماید باید خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۷۴، ماده ۱۷۴: هر گونه تعمیرات و کارهای مشابه که امکان تولید جرقه در آن برود نباید در فاصله کمتر از ۵ متر از محلی که در آن سلولویید وجود دارد صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۷۵، ماده ۱۷۵: اشیاء ساخته شده از سلولویید و یا آنهایی که در ساختمان آن سلولویید بکار رفته باید در اولین فرصت از اطاق های کار خارج گردد. عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۷۶، ماده ۱۷۶: در هیچ مورد نباید بیش از ۱۰۰۰ کیلوگرم فیلم سلولویید یا ۴۰۰۰ کیلو گرم سلولویید به اشکال مختلف در یک اطاق انبار گردد. عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۷۷، ماده ۱۷۷: اطاق های گاز و انبارهای سلولویید باید دارای دریچه خروج گاز باشند که با کمترین فشار در موقع وقوع انفجار باز شوند این دریچه ها ممکن است در سقف یا دیوار قرار گیرد و باید برای هر ۱۵ متر مکعب فضا یک متر مربع دریچه در نظر گرفت. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۷۸، ماده ۱۷۸: وضع و محل دریچه های گاز باید به قسمی باشد که در صورت بروز انفجار و حریق موجب وارد آمدن آسیب به اشخاص و یا خسارت به ساختمان های مجاور نگردد. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۷۹، ماده ۱۷۹: باید دریچه ها را به وسیله شیشه های تار محفوظ نمود تا از نفوذ اشعه خورشید به داخل انبار و یا کارگاه جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۰، ماده ۱۸۰: اگر برای بسته بندی سلولویید ظروف فلزی بکاربرده شود این ظروف باید به وسیله لحیم مسدود و محتویات هر ظرف به وسیله یک ورق نازک عایق حرارتی لفاف شود. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۱، ماده ۱۸۱: از بکار بردن لاک برای بسته های محتوی سلولویید باید خودداری کرد مگر آنکه وسایل بسته بندی از فلز و یا مواد نسوز باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۲، ماده ۱۸۲: لحیم کاری و یا لاک و مهر کردن باید در اطاقی صورت گیرد که سلولویید به صورت باز در آنجا وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۳، ماده ۱۸۳: بریدن فیلم ها باید با احتیاط انجام شود و حتی الامکان در موقعی که فیلم تر است، صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۸۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۴، ماده ۱۸۴: ماشین های مخصوص برش فیلم باید به قسمی نصب و بکار انداخته شود که موجب ایجاد حریق نگردد. عدم رعایت ماده ۱۸۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۵، ماده ۱۸۵: هر ماشین برش فیلم را باید در اطاقی جداگانه نصب و طوری محصور کرد که در صورت بروز حریق کلیه محصول احتراق مستقیماً و به فوریت از راه دودکش به فضای آزاد منتقل شود. عدم رعایت ماده ۱۸۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۶، ماده ۱۸۶: خشک کردن فیلم ها و مواد زائد باید به قسمی انجام گیرد که درجه حرارت از ۴۵ درجه سانتیگراد (۱۱۳ درجه فارنهایت) تجاوز ننماید. برای جلوگیری از ازدیاد درجه حرارت باید از دستگاه های خودکار استفاده گردد، ضمناً از خشکانیدن فیلمها به وسیله آویختن به طناب و یا سیم در درون اطاق یا فضای آزاد باید خودداری شود. عدم رعایت ماده ۱۸۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۷، ماده ۱۸۷: دستگاه خشک کن فیلم ها باید لااقل روزانه یک بار بکلی خالی شود و تمام قسمت های آن از ذرات و تکه های فیلم پاک گردد. عدم رعایت ماده ۱۸۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۱۸۸، ماده ۱۸۸: هر یک از کارهای زیر باید در اطاق های جداگانه انجام گیرد و استفاده از آن اطاق ها برای امور دیگر مجاز نخواهد بود. الف - تفکیک و حلقه کردن فیلم های شسته شده. ب - شستن فیلمهای حلقه نشده. ج - خشک کردن فیلمهای حلقه نشده. د - بسته بندی فیلم های شسته شده. عدم رعایت ماده ۱۸۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۱۸۹، ماده ۱۸۹: نگاهداری و انبار کردن کاربرد و تولید استیلن فقط باید در نقاط و تحت شرایطی صورت گیرد که مورد تصویب مقام فنی صلاحیت دار باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۰، ماده ۱۹۰: تولید و نگاهداری و حمل و نقل گاز با فشار بیش از ۱/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع (۲۲ پوند بر اینچ مربع) ممنوع است و مگر اینکه این عمل در ظروف مخصوصی انجام گیرد که در آنها ماده متحلل متجانس وجود داشته استن بطور محلول در استن نگاهداری شود. (بجای استن می توان حلال مناسب دیگری با اجازه مقام فنی صلاحیت دار بکار برد.) عدم رعایت ماده ۱۹۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۱، ماده ۱۹۱: تهیه و نگاهداری و حمل و نقل استیلن مایع اکیداً ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۹۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۲، ماده ۱۹۲: نکات زیر باید در مورد انبار نگاهداری کاربرد رعایت گردد. الف - ساختمان با مصالح مقاوم در مقابل حریق بنا شده و عاری از رطوبت و دارای تهویه منظم با هوای خشک باشد. ب - دیوارها و کف ساختمان در مقابل آب غیر قابل نفوذ بوده و سقف آن از مصالح سبک ساخته شود. ج - یک بدنه ساختمان لااقل به فضای باز مربوط باشد. د - ارتباط انبار به دیگر قسمت های بنا باید به وسیله درهای مقاوم در مقابل حریق که بطور خودکار بسته شود تامین گردد. ه - انبار باید فاقد زیر زمین یا قسمت های تحتانی بنا باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۳، ماده ۱۹۳: روی کلیه درهای انبار کاربرد باید اخطاریه ای واضح و مشخص به مضمون زیر نصب گردد: «انبار کاربرد! ورود اشخاص غیر مجاز ممنوع است. استعمال آب برای اطفای حریق اکیداً ممنوع است». عدم رعایت ماده ۱۹۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۴، ماده ۱۹۴: کاربرد را باید در ظروف سر بسته که در مقابل آب و هوا غیر قابل نفوذ باشد نگاهداری کرد این ظروف باید دارای دری باشد که پس از برداشت قسمتی از کاربرد بتوان آنرا دوباره بست تا بقیه کاربرد از هوا و رطوبت محفوظ بماند. عدم رعایت ماده ۱۹۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۵، ماده ۱۹۵: بکار بردن ابزار و ادوات گرم یا ابزاری که قادر به ایجاد جرقه باشد و همچنین وارد کردن ضربه برای گشودن ظروف محتوی کاربرد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۹۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۶، ماده ۱۹۶: خاک کاربرد غیر قابل مصرف را باید بادقت و مواظبت کامل از ظروف محتوی کاربرد پاک کرد و با ده برابر وزن آب در هوای آزاد و دور از هرگونه شعله بی اثر ساخت. عدم رعایت ماده ۱۹۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۷، ماده ۱۹۷: میزان ناخالصی های خطرناک کاربرد که برای تهیه استیلن بکار میرود نباید از حد مجاز تجاوز نماید. گاز استیلن مورد مصرف در صنعت نباید دارای بیش از نیم در هزار حجمی هیدروژن فسفره و بیش از ۱/۵ در هزار حجمی هیدروژن سولفور باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۸، ماده ۱۹۸: دستگاه های ثابت مولد استیلن و دستگاه های تصفیه و ذخیره آن باید در فضای باز و یا در اماکنی که دارای تهویه منظم و دارای خصوصیات زیر باشد مستقر گردد. الف - مدخلهای آن بیش از ۱/۵ متر از مدخل های ساختمان های مجاور فاصله داشته باشد. ب - سقف آن از مصالح سبک و نسوز ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۱۹۹، ماده ۱۹۹: محل ژنراتور استیلن واقع در داخل ساختمان ها باید به قسمتی ساخته شود که سرایت و توسعه حریق به سایر قسمت های ساختمان امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۹۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۰۰، ماده ۲۰۰: وسایل الکتریکی و لوازم روشنایی که در تولید و یا نگاهداری استیلن بکار میرود باید از نظر جلوگیری از انفجار و حریق از نوع مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۰۱، ماده ۲۰۱: استعمال دخانیات و همراه داشتن آتش و چراغ شعله دار، اشیاء گداخته و داغ، کبریت و فندک و هر گونه مواد و اشیایی که بتواند موجب حریق و انفجار گردد در فاصله ای کمتر از ۵ متر از محوطه و اطاق های ژنراتور استیلن ممنوع است. تبصره - ممنوعیت در این

ماده باید به وسیله اختطاریه ای در نقاط مناسب خارج از اطاق ها به اطلاع عموم برسد. عدم رعایت ماده ۲۰۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۲، ماده ۲۰۲: مولدهای استیلین باید دارای شرایط زیر باشد: الف - از فلز نوع مرغوب ساخته شود و قسمت هایی از آن که از مس ساخته شده است با استیلین در تماس نباشد. ب - مقاومت کافی در برابر فشار داشته باشد. ج - افزودن آب به داخل ژنراتور بدون آنکه گاز استیلین فرار کند امکان داشته باشد. د - فضای مخصوص هوا بحد امکان کوچک باشد. ه - در صورتی که ژنراتور استیلین دارای کلاهک متحرک باشد تجزیه کاریبید نباید مستقیماً زیر این کلاهک انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۰۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۳، ماده ۲۰۳: در مورد مولدهای غیر خودکار هر گونه جریان آب و لبریز شدن آن باید مشهود و آشکار باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۴، ماده ۲۰۴: مولدهای استیلین باید دارای پلاکی خوانا و بادوام مشتمل بر نکات زیر باشد. الف - میزان کاریبیدی که باید بکار رود و حداکثر وزن مجاز برای هر بارگیری. ب - حداکثر مجاز تولید استیلین در ساعت. ج - حداکثر فشار مجاز مولد در موقع کار. د - مشخصات و شماره نوع مولد و تاریخ بهره برداری از آن. ه - نام و نشانی کارخانه سازنده یا موسسه توزیع کننده آن. عدم رعایت ماده ۲۰۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۵، ماده ۲۰۵: مولدهای ثابت استیلین باید مجهز به وسایل خودکار برای تغذیه کاریبید باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۶، ماده ۲۰۶: چنانچه مولد استیلین مجهز به وسائلی برای سرریز شدن آب نباشد و یا دریچه خودکار برای کنترل سطح آب در ژنراتور نداشته باشد باید: الف - آب از مخزن اصلی به ژنراتور با ارتباط دائم مربوط شده باشد. ب - کنترل آب به وسیله نصب یک لوله آب نما در ۵ سانتیمتری بالای مدخل آب به ژنراتور بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۰۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۷، ماده ۲۰۷: ژنراتورهای استیلین با سرپوش متحرک باید مجهز به دستگاه خودکاری باشد که بتواند عمل تغذیه ژنراتور را قبل از آنکه سرپوش محفظه به انتهای مسیر برسد متوقف سازد. عدم رعایت ماده ۲۰۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۸، ماده ۲۰۸: سرپوش ژنراتور باید با آزادی و بدون انحراف قادر به حرکت باشد و با جدار اصلی لااقل ۵ سانتی متر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۰۹، ماده ۲۰۹: ژنراتورهایی که تنظیم فشار در آن به وسیله ستون آب انجام نمیگیرد باید مجهز به فشار سنچ قابل اعتماد باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۱۰، ماده ۲۱۰: حداکثر فشار مجاز باید روی صفحه فشار سنچ به وسیله علامت قرمزی نشان داده شود و درجه بندی فشار سنچ باید لااقل ۵۰ بیشتر از حداکثر فشار مجاز باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۱۱، ماده ۲۱۱: ژنراتورهایی که تنظیم فشار آنها به وسیله ستون آب انجام نمیگیرد باید لااقل یک دریچه اطمینان با شرایط زیر داشته باشد. الف - در صورتی که فشار کار از حداکثر مجاز (۱/ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع) کمتر شود خودبخود بسته گردد. ب - ساییدگی، زنگ زدگی، کثافت رطوبت و غیره اختلافی در کار آن ایجاد نکند. ج - به سهولت نتوان رگلاژ آن را بهم زد. عدم رعایت ماده ۲۱۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۱۲، ماده ۲۱۲: دریچه اطمینان مولدهای ثابت باید متصل به لوله ای باشد که گاز را به نقطه ای از فضای آزاد انتقال دهد که لااقل ۳/۵ متر بالاتر از سطح زمین بوده و از محل شعله در ابنیه و یا آتش های روباز و مواد قابل اشتعال لااقل ۵ متر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

۱۷۲۱۳، ماده ۲۱۳: مولدهای ثابت استیلین با فشار کم باید مجهز به لوله های اطمینان باشد که از بالا رفتن گاز در ژنراتور جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۱۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۲۱۴، ماده ۲۱۴: لوله های اطمینان مولدهای ثابت باید: الف - به قسمی نصب شود که گازهای متراکم را دوباره به ژنراتور بازگرداند. ب - دارای عواملی که جریان گاز را متوقف کند نباشد. ج - قطر آن لااقل برابر قطر لوله های انتقال گاز باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۱۵، ماده ۲۱۵: کلیه مولدهای استیلن باید به یک دستگاه قطع کننده گاز که در دسترس قرار دارد مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۱۶، ماده ۲۱۶: موتورهای الکتریکی دستگاه های فشارافزا باید در خارج محل دستگاه مولد نصب و محور انتقال حرکت به وسایل مخصوصی آب بندی شود تا گاز از جدار دستگاه به خارج نفوذ نکند. عدم رعایت ماده ۲۱۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۱۷، ماده ۲۱۷: دستگاه های مذکور در ماده فوق باید از نوعی باشد که به تصویب مقام فنی صلاحیت دار رسیده و مجهز به وسایل تعدیل فشار باشد تا فشار متجاوز از ۱/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع را به وسیله انتقال گاز به هوای آزاد و یا بازگرداندن گاز به منبع اصلی تعدیل نماید. عدم رعایت ماده ۲۱۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۱۸، ماده ۲۱۸: دستگاه های مذکور در ماده ۲۱۶ باید به وسیله آب خنک شود و جریان آب در دستگاه نمودار باشد و یا شامل وسایل خودکاری باشد تا در صورت وجود نقصی در دستگاه خنک کننده فشارافزا را متوقف سازد. عدم رعایت ماده ۲۱۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۱۹، ماده ۲۱۹: در محل خروج گاز از دستگاه فشارافزا باید یک سوپاپ یک طرفه و یا سوپاپ هیدرولیک برای جلوگیری از برگشت شعله تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۲۱۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۰، ماده ۲۲۰: مولدهای استیلن باید مجهز به دستگاه تصفیه کننده با ظرفیت کافی باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۱، ماده ۲۲۱: مواد تصفیه کننده نباید: الف - عبور گاز استیلن را کند نماید. ب - در نتیجه اختلاط با استیلن مخلوط قابل انفجار تشکیل دهد و یا باعث خوردگی ظرف شود. عدم رعایت ماده ۲۲۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۲، ماده ۲۲۲: در هر قسمت از محل عبور گاز در شبکه تقسیم استیلن باید یک سوپاپ هیدرولیک یا وسیله مشابهی نصب گردد تا: الف - مانع ورود گاز اکسیژن یا هوا به داخل مولد یا مخزن گاز گردد. ب - از انفجار داخلی که در اثر اختلاط اکسیژن و استیلن ایجاد می شود جلوگیری کند. ج - از رسیدن شعله به داخل ژنراتور جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۲۲۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۳، ماده ۲۲۳: گازومترهایی که ظرفیت آنها بیشتر از ۳۰۰ لیتر باشد باید به وسیله یک سوپاپ هیدرولیک یا وسیله مشابه از ژنراتور مجزا گردد. عدم رعایت ماده ۲۲۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۴، ماده ۲۲۴: سوپاپ های هیدرولیک باید به قسمی ساخته و نصب شود که به آسانی بتوان آنها را باز و معاینه کرد. عدم رعایت ماده ۲۲۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۵، ماده ۲۲۵: هر مولد ثابت استیلن باید به وسیله یک مجرای روباز به یک حفره و یا مخزن مخصوص لای و رسوبات متصل باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۶، ماده ۲۲۶: حفره ها و مخازن مخصوص لای و رسوبات باید به وسیله نرده محصور گردد. عدم رعایت ماده ۲۲۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۷، ماده ۲۲۷: کار کردن با مولدهای استیلن فقط برای اشخاصی مجاز خواهد بود که قبلاً تعلیمات لازم دیده باشند. عدم رعایت ماده ۲۲۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۲۲۸، ماده ۲۲۸: مقررات و دستورهای مربوط به روش گاز و مراقبت از تاسیسات مولد استیلن باید از طرف کارفرما تهیه و در نقاط مشخص کارخانه برای اطلاع عموم کارکنان نصب و دقیقاً مورد اجرا گذاشته شود. عدم رعایت ماده ۲۲۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۲۹، ماده ۲۲۹: مقدار تولید گاز هر مولداستیلن نباید از میزانی که در پلاک آن قید شده تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۲۲۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۰، ماده ۲۳۰: فشار در مولدهای ثابت و خودکار استیلن یا در گازومترهای آن نباید از ۱/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۲۳۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۱، ماده ۲۳۱: رسانیدن کاریید و آب به مولد باید به نحوی تنظیم گردد که حرارت آب سرد کننده و آب تولید کننده از ۶۰ درجه سانتیگراد تجاوز ننماید. عدم رعایت ماده ۲۳۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۲، ماده ۲۳۲: کاریید باید کاملاً در مولد استیلن تجزیه شود و لای و رسوبات آهک حاصله قادر به تولید گاز نباشد. عدم رعایت ماده ۲۳۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۳، ماده ۲۳۳: قبل از بارگیری مجدد در مولدهای ثابت استیلن باید لای و رسوبات قبلی را از مولد خارج ساخت و بدنه داخلی آن را با آب شست. عدم رعایت ماده ۲۳۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۴، ماده ۲۳۴: هنگام بارگیری باید مخزن آب مولد را پر نگهداشت تا از خطر انفجار مخلوط هوا و گاز استیلن و همچنین خطر کمبود آب جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۳۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۵، ماده ۲۳۵: بکاربردن کارییدهای آب دیده و نیم مصرف شده در مولدهای استیلن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۳۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۶، ماده ۲۳۶: اضافه کردن وزنه روی سرپوش متحرک مولدهای استیلن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۳۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۷، ماده ۲۳۷: نزدیک کردن هر گونه شعله به تاسیسات تولیدی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۳۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۸، ماده ۲۳۸: قبل از بکار انداختن مولدهای استیلن باید مراقبت شود که همه قسمت های آن عاری از یخ زدگی باشد. عدم رعایت ماده ۲۳۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۳۹، ماده ۲۳۹: چنانچه نخواهند از مولدهای استیلن در فصل سرما و یخ بندان بهره برداری کنند باید پس از خروج گاز و اتمام کاریید آب آن را خارج و مولد را دقیقاً پاک کنند. عدم رعایت ماده ۲۳۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۰، ماده ۲۴۰: در صورتی که تاسیسات تولید استیلن یخ بزند باید فقط به وسیله آب گرم و یا بخار آب در رفع آن اقدام کرد. عدم رعایت ماده ۲۴۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۱، ماده ۲۴۱: استفاده از مولدهای قابل حمل در شرایط زیر مجاز نمی باشد: الف - در اطاق هایی که حجم آن کمتر از ۵۰ برابر ظرفیت تولید گاز مولدهای موجود در آن اطاق ها باشد. ب - در اطاق هایی که ارتفاع آنها کمتر از ۳ متر باشد و یا فاصله مولد از هر ماده قابل اشتعالی کمتر از سه متر باشد. عدم رعایت ماده ۲۴۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۲، ماده ۲۴۲: پاک کردن و شارژ کردن مولدهای قابل حمل استیلن و آزاد کردن گاز آن در هوا باید در خارج ساختمان صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۲۴۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۳، ماده ۲۴۳: مولدهای قابل حمل استیلن را هنگامی که کار نمی کنند نباید در اطاق هایی که آتش یا شعله غیر محفوظ در آن وجود دارد جای داد مگر اینکه کاریید مولد را خالی و داخل آن را کاملاً پاک کرده باشند. عدم رعایت ماده ۲۴۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار

- ۱۷۲۴۴، ماده ۲۴۴: تنظیف و تعمیر مولدهای استیلن باید حتی الامکان در روشنایی روز انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۴۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۵، ماده ۲۴۵: هر قسمت از تاسیسات تولید استیلن را قبل از تعمیر و یا پیاده کردن باید: الف - کاملاً تمیز کرد. ب - کاربید و سایر رسوبات آن را به دقت خارج کرد. ج - کاملاً شستشو داد. د - از آب و یا بخار و یا گاز غیر قابل احتراق پر کرد. عدم رعایت ماده ۲۴۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۶، ماده ۲۴۶: تهیه استیلن محلول تحت نظارت و مسئولیت شخصی باید انجام گیرد که دارای معلومات فنی و تجربه کافی باشد. عدم رعایت ماده ۲۴۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۷، ماده ۲۴۷: ابنیه ای که استیلن محلول در آن تهیه می شود نباید در مجاورت تاسیسات بزرگ صنعتی و یا امکانی که احتمال خطر حریق در آن زیاد است قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۲۴۷ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۸، ماده ۲۴۸: ابنیه ای که استیلن محلول در آن تهیه می شود باید یک طبقه و از همه طرف قابل دسترسی مامورین آتش نشانی باشد. عدم رعایت ماده ۲۴۸ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۴۹، ماده ۲۴۹: اطاق های کمپرسور باید: الف - از یکدیگر و از اطاق های مولد استیلن و انبارهای کاربید فاصله مناسبی داشته باشد و یا به وسیله دیوارهایی که در برابر انفجار مقاومت دارد مجزا شده باشد. ب - از ساختمان های مجاور اقل ۳۰ متر فاصله داشته و در صورتی که ظرفیت ماهانه کارخانه از ۲۵۰۰۰ متر مکعب تجاوز نماید این فاصله باید لااقل پنجاه متر باشد. ج - در و پنجره و سایر منافذ ساختمان های داخل کارگاه که در آن مواد قابل اشتعال و یا شعله های غیر محفوظ وجود دارد لااقل ۵ متر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۴۹ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۰، ماده ۲۵۰: در نقاط مختلف کارخانه پیوسته باید تعداد کافی وسایل آتش نشانی مناسب آماده کار نگاهداشته شود. عدم رعایت ماده ۲۵۰ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۱، ماده ۲۵۱: برای اطفاء حریق در نقاط مناسب و خارج از ساختمان باید منابع کافی آب وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۵۱ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۲، ماده ۲۵۲: محل لوله های پر کردن گاز در کپسول ها باید مجهز به دستگاه آب پاش ثابت خودکار باشد و این لوله ها به نحوی تقسیم شود که قسمت های مختلف آنرا بتوان بطور جداگانه از محل امنی خارج از اطاق های پر کردن گاز بکار انداخت و یا متوقف ساخت. عدم رعایت ماده ۲۵۲ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۳، ماده ۲۵۳: دستگاه های آب پاش ثابت خودکار و لوله های پر کردن گاز باید در فواصل کمتر از یک ماه مورد بازدید قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۵۳ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۴، ماده ۲۵۴: سیلندرهای استیلن و لوله های پر کردن آن تابع شرایط و مقررات آیین نامه حفاظتی ظروف تحت فشار میباشد. عدم رعایت ماده ۲۵۴ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۵، ماده ۲۵۵: فشار و سرعت پر کردن کپسول های استیلن باید طوری تنظیم شود که فشار کپسول هیچگاه از ۲۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع متجاوز نگردد و همچنین فشار کپسول پر شده و آماده فروش از ۱۵/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع بیشتر نباشد. عدم رعایت ماده ۲۵۵ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۷۲۵۶، ماده ۲۵۶: مقام فنی صلاحیت دار در این آیین نامه وزارت کار و یا مقامی است که از طرف وزارت کار در هر مورد تعیین می شود. عدم رعایت ماده ۲۵۶ آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و مواد قابل اشتعال و مواد قابل انفجار
- ۱۸۰۰۰، (۱۸) آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اهر چوب بری، *
- ۱۸۰۰۱، ماده ۱- کلیه کارگران شاغل در کارگاه بایستی با عملکرد دستگاه های موجود و خطرات احتمالی آنها آشنایی داشته و همچنین آموزشهای لازم را دیده باشند. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اهر چوب بری

- ۱۸۰۰۲، ماده ۲- تراشه های چوب-خاک اره ها و غیره بایستی مرتباً از محل کارگاه خارج شوند تا کف کارگاه و محیط کار همواره تمیز و عاری از هرگونه ضایعات باشد. عدم رعایت ماده ۲آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۳، ماده ۳- دستگاه های نجاری بایستی مجهز به تهویه موضعی باشند تا از انتشار و تجمع ضایعات چوب و خاک اره در کارگاه به ویژه بر روی قسمت های مختلف دستگاه جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۳آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۴، ماده ۴- کلیه کانال ها و گودال ها- حفره ها و شیارها یی که در کف کارگاه و نزدیک به ماشین های اره جهت قرار دادن وسایل انتقال چوب (ترانسپورتر) یا برای آب روها احداث شده باید به وسیله نرده یا حفاظ مناسب محفوظ شود. عدم رعایت ماده ۴آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۵، ماده ۵- قسمت های انتقال دهنده نیرو مانند تسمه فلکه ها- چرخ دنده ها- نقاله ها فلکه های اصطکاکی- بازوهای لنگ- غلطک ها و همچنین دیگر قسمت هایی که امکان درگیری با لباس کار و یا بدن کارگر را دارند بایستی به حفاظ مناسب، محکم، مقاوم و ایمن مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۵آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۶، ماده ۶- نظافت- تعمیر- سرویس و تنظیم دستگاه های مختلف نجاری و درودگری و غیره بایستی فقط زمان خاموش بودن دستگاه صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۶آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۷، ماده ۷- به کارگران شاغل در این صنعت به تناسب نوع فعالیت و کار وسایل حفاظت فردی متناسب مانند: لباس کار- کلاه ایمنی- ماسک تنفسی- کفش کار- عینک- دستکش- گوشی- حفاظ تعلقی صورت و غیره تحویل داده شود. عدم رعایت ماده ۷آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۸، ماده ۸- تنظیم حفاظ ها یا وسایل هدایت کننده چوب هنگام روشن بودن دستگاه ها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۰۹، ماده ۹- تجهیزات برقی مانند تخته کلیدها- کلیدهای چاقویی و غیره بایستی به نحو مطمئن و ایمن در داخل محفظه مناسبی نصب گردد و پیرامون آنها، بر روی فرش عایق گسترده شود. عدم رعایت ماده ۹آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۰، ماده ۱۰- در اطراف دستگاه های نجاری و در نقاط خطر آفرین آنها بایستی کلیدهای قطع اضطراری برق به طور مشخص و به تعداد کافی نصب و در دسترس کارگران قرار گیرد تا در هنگام بروز خطر قابل استفاده باشد. عدم رعایت ماده ۱۰آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۱، ماده ۱۱- حذف کردن حفاظ ها، گیره ها و هرگونه تجهیزات جانبی ایمنی، از دستگاه های نجاری ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۱۱آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۲، ماده ۱۲- برای راندن و هل دادن قطعات چوب در هنگام کار با دستگاه رنده یا اره و موارد مشابه بایستی از دستگیره مخصوص بار دادن استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۱۲آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۳، ماده ۱۳- در ماشین های اره چوب بری، الکتروموتور و یا قسمت محرک دستگاه بایستی دارای قدرت کافی باشد تا احتمال گیر کردن تیغه اره در داخل چوب از بین برود. عدم رعایت ماده ۱۳آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۴، ماده ۱۴- دندانهای اره باید متناسب با جنس چوب و نوع برش باشد. عدم رعایت ماده ۱۴آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۵، ماده ۱۵- تیغه اره باید بدون ترک بوده و به بهترین وضع نگهداری شود و چپ و راست کردن و تیز کردن آن دقیقاً انجام گردد. عدم رعایت ماده ۱۵آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۶، ماده ۱۶- فاصله بین دیوار و میز کار نباید از ۴۵ سانتی متر کمتر باشد و در صورتی که این فاصله را برای عبور کارگر در نظر گرفته باشند از ۹۰ سانتی متر کمتر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۶آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۷، ماده ۱۷- فاصله بین سطح میز کار و سقف کارگاه یا اشیاء و وسایلی که به سقف نصب شده نباید کمتر از ۲ متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۷آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

- ۱۸۰۱۸، ماده ۱۸- در محل هایی که عبور از روی غلطک ها و نوارهای نقاله ضروری باشد باید پله ها یا پل هایی تعبیه گردد که مجهز به نرده حفاظتی باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۱۹، ماده ۱۹- لباس کار کارگران بایستی به نحوی باشد که علاوه بر سهولت و راحتی در انجام کار، از درگیر شدن قسمت های مختلف آن با قطعات گردنده و متحرک دستگاه ها جلوگیری به عمل آورد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۰، ماده ۲۰- از قراردادن هر گونه مواد اعم از مواد اولیه یا در دست ساخت یا تولید شده در مسیر حرکت وسایل متحرک و عبور و مرور کارگران در کارگاه خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۱، ماده ۲۱- کلیه سیم ها و کابل های برق اضافی از محیط کارگاه بایستی جمع آوری گردد و لازم است سیم ها و کابل های مورد استفاده از داخل کانال ها و یا لوله های مخصوص و مناسب عبور داده شود. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۲، ماده ۲۲- تخته ها و الوارها باید به گونه ای به دیوار تکیه داده شود که احتمال سقوط و لغزش آنها وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۳، ماده ۲۳- دیواری که برای تکیه دادن تخته ها و الوارها استفاده می شود بایستی استقامت و استحکام کافی متناسب با بار وارده را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۴، ماده ۲۴- تخته های نئوپان و مواد مشابه بایستی به صورت افقی بر روی زمین قرار داده شوند و در صورتی که لازم است به طور عمودی قرار گیرند باید از تکیه گاه های مطمئن مانند خرک استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۵، ماده ۲۵- تنه درخت- الوار- چوب و تخته و همچنین تولیدات کارگاهی بایستی در محل مناسب به نحو ایمن نگهداری شوند تا از سقوط و لغزش آنها ممانعت به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۶، ماده ۲۶- برای جلوگیری از وصل شدن ناگهانی برق و حرکت نمودن دستگاه بایستی حتماً در مسیر اصلی برق از کنتاکتورهای مناسب استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۷، ماده ۲۷- کارفرمایان یا مسؤولین واحد ها موظفند از ورود افراد متفرقه به قسمت های مختلف کارگاه جلوگیری نمایند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۸، ماده ۲۸- کلیه قسمت های اره فلکه شامل فلکه های بالا و پایین، نوار اره در بالا و پایین میز و همچنین فلکه و تسمه فلکه الکترو موتور و غیره بایستی دارای حفاظ دائمی مناسب، محکم و مقاومی باشند. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۲۹، ماده ۲۹- حفاظ فلکه پایینی اره تسمه ای باید تا سطح زمین ادامه داشته و طوری ساخته شود تا از ورود اجسام خارجی به زیر فلکه جلوگیری گردد و در صورت لزوم به عنوان محفظه مکنده خاک اره نیز از آن استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۳۰، ماده ۳۰- اره تسمه ای باید دارای وسیله تنظیم کننده خودکاری باشد تا کشش تیغه اره را تنظیم کرده و از شل و سفت شدن غیر عادی آن در حین کار جلوگیری کند. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۳۱، ماده ۳۱- حفاظ فلکه بالایی اره تسمه ای باید حداقل ۱۰ سانتی متر بالاتر از طوقه فلکه آن شروع شده و تا پایین ترین نقطه طوقه فلکه ادامه یابد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۳۲، ماده ۳۲- در موقع سوار کردن یا برداشتن تسمه اره باید آن را دقیقاً مورد معاینه قرارداد تا ترک یا عیب دیگری نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۳، ماده ۳۳- ناف و بازوها و طوقه فلکه های دستگاه اره تسمه ای همچنین پیچ ها و پرچ های آن باید حداقل ماهی یک مرتبه بازرسی شده و با زدن ضربه، فلکه های ترک دار و معیوب مشخص و از کار خارج شوند. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۴، ماده ۳۴- ضخامت طوقه فلکه های دستگاه های اره تسمه ای در قسمتی که فشار نوار اره مؤثر است باید حداقل ۱۶ میلی متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۵، ماده ۳۵- برداشتن تسمه از روی فلکه و همچنین جمع کردن قطعات شکسته تسمه قبل از توقف کامل ماشین ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۶، ماده ۳۶- سرعت دورانی فلکه های مربوط به تسمه اره نباید از حد مجاز درج شده بر روی پلاک مشخصات دستگاه تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۷، ماده ۳۷- از به کار بردن تسمه های معیوب یا ترک دار جداً خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۸، ماده ۳۸- اره گرد چوب بری باید حفاظ هایی طبق شرایط زیر باشد: الف- حفاظ تیغه اره قابل تنظیم باشد و طوری تیغه را بپوشاند که هنگام کار دندان های آن در دسترس نباشد. ب- سطوح جانبی حفاظ تا حد امکان به صفحه اره نزدیک باشد. ج- حتی المقدور نزدیک به محل برش سوار شود. د- روی سطح جانبی حفاظ، علامتی رسم شود که وضع تیغه اره را در زیر محفظه آن مشخص کند. ه- جنس حفاظ باید از مصالح نرم انتخاب شود یا پوشش داخل آن از فلز نرم باشد تا اگر به صفحه اره برخورد کند باعث شکستن دندان آن نشود. و- حفاظ باید اصولاً طوری ساخته شود که متصدی دستگاه از خطر تماس با دندان های اره و پرتاب شدن خرده چوب یا دندان های شکسته اره محفوظ بماند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۳۹، ماده ۳۹- تیغه جداکننده دستگاه های اره گرد باید به نحوی باشد که به طور مؤثر عمل خود را انجام دهد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۴۰، ماده ۴۰- تیغه جدا کننده باید در قسمت عقب صفحه اره گرد قرار گیرد و دارای شرایط زیر باشد: الف- از شیاری که اره در چوب ایجاد می کند کمی نازک تر و از صفحه اره کمی ضخیم تر باشد. ب- پهنای آن در سطح میز کمتر از ۱۵ سانتی متر نباشد. ج- ارتفاع آن از سطح میز باید به اندازه ۲ تا ۵ میلی متر کمتر از ارتفاع صفحه باشد. د- به طور محکم در قسمت عقب و در یک سطح با صفحه اره نصب شود و فاصله آن با دندان های اره حتی المقدور کم بوده و در هیچ حالتی از ۳ میلی متر تجاوز نکند. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۴۱، ماده ۴۱- انحنا تیغه های جدا کننده باید به موازات انحنا صفحه اره گرد باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۴۲، ماده ۴۲- در اره های گرد مخصوص برش طولی الوارهای نازک می توان تیغه های جدا کننده را ضخیم تر از مورد مذکور در ماده ۴۰ انتخاب کرد. (آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری) عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۴۳، ماده ۴۳- دستگاه اره گرد چوب بری باید طوری نصب باشد که در حین کار تغییر محل نداده و ایجاد لرزش نکند. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۴۴، ماده ۴۴- ارتفاع میز اره های گرد چوب بری باید بین ۸۵ تا ۹۰ سانتی متر باشد. (آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری) عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

۱۸۰۴۵، ماده ۴۵- قسمتی از صفحه اره گرد که زیر میز قرار دارد باید حفاظ گذاری شود ممکن است این حفاظ قسمتی از دستگاه مکنده خاک اره را نیز تشکیل دهد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

- ۱۸۰۴۶، ماده ۴۶- صفحه اره گرد چوب بری باید کاملاً تیز بوده و سوار کردن روی دستگاه و نگهداری آن به خوبی و با دقت انجام شود. همچنین در فواصل معین مورد بازدید و آزمایش قرار گیرد و در صورت مشاهده عیب و نقص اقدام به پیاده کردن و اصلاح یا تعویض آن بشود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۴۷، ماده ۴۷- استفاده از صفحات اره گرد معیوب و ناقص ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۴۸، ماده ۴۸- متصدی دستگاه اره گرد در موقع کار نباید مقابل تیغه اره قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۴۹، ماده ۴۹- اره گرد مضاعف باید دارای صفحه فلزی مشبک یا حفاظ مناسب دیگری باشد که متصدی دستگاه را از خطر اصابت خرده چوب های حاصل از کار اره محفوظ نگاهدارد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۰، ماده ۵۰- قراردادن گوه یا تراشه چوب و غیره برای لنگ نمودن تیغه اره جهت ایجاد شیار و زبانه و امور دیگر ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۱، ماده ۵۱- تیغه های دستگاه های اره نبایستی از سطح قطعه کار روی میز بیرون بیاید. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۲، ماده ۵۲- ماشین های گندگی و فرز چوب بری باید مجهز به سرپوش های متصل به دستگاه مکنده باشد تا غبار قطعات ریز و تراشه های چوب را از محل تولید به خارج از منطقه عمل ماشین هدایت کند. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۳، ماده ۵۳- ماشین های فرز و ماشین های چوب بری مشابه آن که بار دادن آنها به طور خودکار، انجام نمی شود باید دارای حفاظ قلم فرز باشد این حفاظ باید مسیر تراش بزرگترین قلم فرز ماشین را پوشانده و به تناسب ضخامت قطعه کار قابل تنظیم باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۴، ماده ۵۴- محل نصب دستگاه فرز نجاری و ماشین های مشابه چوب بری باید دارای مهره کنترل یا وسایل محکم کننده مشابه باشد تا در موقع کار امکان در آمدن قلم از جای خود و پرتاب شدن نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۵، ماده ۵۵- برای تراش دادن قطعات کوچک چوب با ماشین های فرز یا ماشین های مشابه آن باید از دستگاه هدایت کننده یا گیره دسته دار استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۶، ماده ۵۶- در هنگام کار کردن -بادستگاه رنده بایستی طرفین آزاد تیغه رنده مجهز به حفاظ مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۷، ماده ۵۷- در ماشین های کف رنده فاصله آزاد بین لبه -دهانه- و لبه تیغه رنده نباید از ۳ میلی متر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۸، ماده ۵۸- کارفرما موظف است دستگاه فشاری مناسب در اختیار کارگران قرار دهد تا برای بار دادن قطعات کوتاه در دستگاه گندگی از آن استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۵۹، ماده ۵۹- در زمان روشن بودن دستگاه گندگی، ورود دست یا ابزار آلات یا قطعات چوبی به داخل محفظه گندگی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۶۰، ماده ۶۰- کلیه ماشین های گندگی بایستی مجهز به چنگک هایی باشد که از عقب زدن و پس زدن چوب ممانعت به عمل آورد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۶۱، ماده ۶۱- ماشین های خراطی بایستی در قسمت بالا و روی قطعه کار مجهز به حفاظت های نیم گرد متناسب با نوع قطعه کار باشد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

- ۱۸۰۶۲، ماده ۶۲- آستین لباس کار خراطان بایستی کاملاً به دور مچ دست چسبیده باشد و استفاده از عینک و یا تعلق محافظ صورت برای آنها الزامی است. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۳، ماده ۶۳- کارگرانی که با ماشین خراطی کار می کنند وفق مقررات مندرج در آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی می بایست مجهز به وسایل حفاظت انفرادی شوند. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۴، ماده ۶۴- حلال ها، رنگ ها و دیگر مواد قابل اشتعال بایستی در مکان های خاص دور از حرارت، جرقه، تابش نور مستقیم خورشید و محل هایی که احتمال وقوع آتش سوزی دارد نگهداری گردد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۵، ماده ۶۵- کپسول های اطفاء حریق از نظر نوع، تعداد، محل نصب و غیره بایستی با توجه به شرایط کارگاه انتخاب گردند. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۶، ماده ۶۶- کلیه کارگاه های نجاری و صنایع وابسته بایستی مجهز به سیستم آب تحت فشار مناسب برای استفاده در هنگام وقوع حریق باشند. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۷، ماده ۶۷- محل نصب وسایل اطفاء حریق بایستی به نحوی انتخاب گردد که به سهولت قابل دسترسی باشد. (آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری) عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۸، ماده ۶۸- برای کارگاه ها و انبارها و غیره با توجه به وسعت و شرایط کارگاه در صورت امکان دتکتورهای مناسب و وسایل پاشنده سقفی با مواد خاموش کننده مناسب نصب گردد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۶۹، ماده ۶۹- انبار نمودن و چیدن قطعات چوب و الوار و دیگر مواد قابل اشتعال در مجاورت بخاری ها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۰، ماده ۷۰- استفاده از مواد و مصالح قابل اشتعال برای ساختمان کارگاه های نجاری ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۱، ماده ۷۱- در کارگاه ها بایستی از وسایل گرمایشی مناسب و ایمن برای گرم نمودن فضای کارگاه استفاده شود. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۲، ماده ۷۲- لوله دودکش بخاری ها بایستی به نحو صحیح و اصولی و ایمن نصب و از مجاورت آنها با مواد قابل اشتعال پرهیز گردد. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۳، ماده ۷۳- استعمال دخانیات و ایجاد آتش روباز در کلیه قسمت های کارگاه ها اعم از نجاری، نقاشی، انبارها و غیره ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۴، ماده ۷۴- اطراف چاله بخار بایستی به طور ایمن حفاظ گذاری گردد. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۵، ماده ۷۵- در کارگاه های تولید روکش چوب بایستی از نردبان مناسب و ایمن برای دسترسی به کف چاله بخار استفاده شود. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۶، ماده ۷۶- اشتغال به کار کارگران در قسمت چاله بخار به صورت انفرادی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۷، ماده ۷۷- کارگران شاغل در قسمت چاله بخار بایستی از لباس کار مناسب و کفش و کلاه ایمنی استفاده کنند. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری
- ۱۸۰۷۸، ماده ۷۸- در دستگاه های پرس چوب بایستی به تعداد افرادی که با دستگاه کار می کنند کلید های قطع اضطراری وجود داشته باشد و یا به سیستم چشم الکترونیک تجهیز شوند تا در هر صورت به محض ورود قسمتی از بدن کارگران به منطقه خطر، دستگاه متوقف شود. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های ااره چوب بری

- ۱۸۰۷۹، ماده ۷۹- کلیدهای فرمان دستگاه های پرس چوب بایستی به نحوی نصب شوند که هر دو دست کارگر از منطقه خطر دور باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۰، ماده ۸۰- سه نظام ماشین مخصوص مته و توتراشی چوب باید بدون زائده و برجستگی باشد. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۱، ماده ۸۱- انتهای قسمت های گردنده مانند سه نظام دستگاه های اره سه کاره و غیره بایستی حفاظ گذاری گردند. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۲، ماده ۸۲- در ماشین های مته افقی، قائم و شعاعی تک محوره ساده که روی آن مته یا قلم تو تراشی و یا فلاویز برای عملیات مختلف نصب می شود باید قسمتی از آن با قطعه کار در تماس نمی باشد حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۳، ماده ۸۳- دریل های رومیزی و دستگاه های مشابه بایستی دارای وسایل نگهدارنده مناسب برای ثابت نگهداشتن قطعه کار باشند. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۴، ماده ۸۴- استفاده از ابزار آلات نجاری توسط دستگاه های غیر مرتبط مانند استفاده از تیغه اره گرد در دستگاه فرز یا استفاده از سنگ سمباده در دستگاه دریل دستی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۵، ماده ۸۵: تیغه اره ها و فرزها در صنایع نجاری بایستی همواره تیز و سالم باشند. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۶، ماده ۸۶- تیغه اره های گرد و اره های نواری بایستی مرتباً بازدید شوند تا در صورت وجود ترک تعویض گردند. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۷، ماده ۸۷- روپوش حفاظتی اره ها باید طوری باشد که دولبه جانبی آن روی میز یا قطعه کار بنشینند. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۸، ماده ۸۸- ابزار آلات براده برداری مورد استفاده در صنایع نجاری مانند تیغه فرزها بایستی به لحاظ جنس، دور، شکل و غیره، استاندارد و متناسب با نوع کار انتخاب گردند. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۸۹، ماده ۸۹- در دستگاه های اره و رنده بایستی علاوه بر نصب گونیا، بتوان آن را متناسب با عرض قطعه کار تنظیم نمود. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۰، ماده ۹۰- سیلندرها و محورهای حامل تیغه اره ها و رنده ها و غیره بایستی مجهز به ضامن هایی باشند که در زمان تعمیر یا تعویض از حرکت دستگاه جلوگیری کند. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۱، ماده ۹۱- کلیه دستگاه های رومیزی مانند دریل ها یا فارسی برها بایستی به نحو مطمئن و مناسبی در محل خود یا سطح میز کار نصب گردند. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۲، ماده ۹۲- برای حمل الوارهای چوبی بایستی از تجهیزات مکانیکی مناسب مانند جرثقیل و لیفتراک استفاده شود و از حمل آنها توسط افراد خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۳، ماده ۹۳- در هنگام حمل، برای جلوگیری از چرخیدن یا سر خوردن قطعات چوب بایستی تجهیزات و وسایل مناسبی به کار گرفته شود تا قطعه کار را به طور محکم و ایمن نگه دارد. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۴، ماده ۹۴- الوارها و تنه درختان به هنگام حمل، بایستی به طریق مطمئن و ایمن جابجا گردند. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۵، ماده ۹۵- وسیله ایاب و ذهاب کارگران بایستی از نوع مناسب انتخاب شود همچنین حمل وسایل و دستگاه های چوب بری و برنده و نیز مواد سوختی در داخل وسیله ایاب و ذهاب کارگران ممنوع است. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری

- ۱۸۰۹۶، ماده ۹۶- در شرایط جوی نامناسب عملیات استحصال و حمل درختان بایستی متوقف گردد. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۷، ماده ۹۷- محل دپوی تنه درختان بایستی در محل عبور و مرور افراد و ماشین آلات و همچنین شیب ها و در مسیر تردد ساکنین مناطق مسکونی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۸، ماده ۹۸- قبل از قطع درخت، کارگران بایستی با استفاده از کمربند صعود و کفشک نسبت به بستن کابل یا طناب به دور تنه درخت اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۰۹۹، ماده ۹۹- به هنگام قطع درختان بایستی تمهیدات و اقدامات لازم جهت دور کردن سایر کارگران و افراد را از منطقه خطر مهیا نمود و مسؤول ایمنی نظارت کاملی بر اجرای عملیات داشته باشد. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۰، ماده ۱۰۰- کلیه عملیات فرآوری شامل قطع شاخه های اضافی و تهیه الوار و غیره بایستی در محل های مناسب صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۱، ماده ۱۰۱- ارجاع امور متفرقه به رانندگان وسایل و ماشین آلات حمل و نقل در زمان روشن بودن ماشین آلات آنها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۲، ماده ۱۰۲- در هنگام انجام عملیات قطع و برش درختان و شاخه های آنها توسط اره زنجیری بایستی دقت شود که کارگران در منطقه خطر قرار نداشته باشند و با فاصله مناسب از یکدیگر مشغول کار باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۳، ماده ۱۰۳- صورت اسامی کارگران شاغل در کارگاه های بهره برداری از جنگل، بایستی دقیقاً در دفتر مشخصی ثبت و محل کار و ساعت شروع و خاتمه کار نیز ذکر گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۴، ماده ۱۰۴- تانکر حامل مواد سوختی بایستی از محل استقرار و استراحت کارگران دور بوده و علاوه بر رعایت موارد ایمنی از ضربه و شعله و غیره محفوظ باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۵، ماده ۱۰۵- هرگز نباید برای عملیات بینه زنی و قطع قسمت های مختلف درختان روی تنه درخت ایستاد. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۶، ماده ۱۰۶- کارفرما بایستی نظارت کامل بر فعالیت گروه های قطع در زمینه نحوه اجرای اقدامات ایمنی داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۸۱۰۷، ماده ۱۰۷- متخلفین از اجرای مفاد این آیین نامه مشمول ماده ۱۷۶ قانون کار خواهند بود. این آیین نامه مشتمل بر ۱۰۷ ماده به استناد مواد ۸۵ و ۸۶ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۸۴/۵/۱۰ شورای عالی حفاظت فنی مورد بررسی نهایی و تصویب قرار گرفت و در همان تاریخ به تأیید وزیر کار و امور اجتماعی رسید. آیین نامه مذکور جایگزین آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری مصوب ۴۲/۷/۲۲ شورای عالی حفاظت فنی می گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظتی تاسیسات و ماشین های اره چوب بری
- ۱۹۰۰۰، (۱۹) آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی.*
- ۱۹۰۰۱، ماده ۱- نصب، بازدید، تعمیر، تعویض، پرداخت سطح سنگ و کلیه موارد فنی دستگاه های سنگ باید فقط توسط اشخاص ذیصلاح انجام گردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۲، ماده ۲- دستگاه های سنگ سمباده رومیزی باید در ارتفاع مناسبی نصب شوند تا در هنگام کار، بدن در شرایط ارگونومیکی مناسب قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۳، ماده ۳- انواع دستگاه های سنگ سمباده باید مطابق آیین نامه اتصال به زمین به سیستم ارتینگ موثر مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۴، ماده ۴- سطح زمین پیرامون دستگاه های سنگ سمباده ثابت باید کاملاً صاف و عاری از زوائد و پستی و بلندی باشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

- ۱۹۰۰۵، ماده ۵ - قبل از بستن سنگ به دستگاه باید بازدید دقیقی بعمل آورد تا از سالم بودن سنگ اطمینان حاصل شود و استفاده از سنگ های معیوب و شکسته تحت هر عنوان ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۶، ماده ۶ - بدنه و پایه ماشین های سمباده، پرداخت و صیقل باید محکم و غیرقابل انعطاف باشد، به طوریکه بتواند وزن قطعات مختلف مانند قرص سنگ، تکیه گاه کار، قطعه کار و غیره را تحمل کند و در مقابل لرزش های حاصله کاملاً مقاوم باشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۷، ماده ۷ - در دستگاه های سمباده، صیقل و یا پرداخت باید سرپوش های حفاظتی مناسبی نصب شود که متصل به دستگاه مکنده و تهویه موضعی باشد تا بتواند مستقیماً ذرات غبار و براده های حاصله را از محل تولید خارج نماید. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۸، ماده ۸ - کلیه ماشین های سنگ سمباده به استثنای ماشین های مخصوص توتراشی باید دارای حفاظ مؤثر در مقابل خطرات ناشی از شکستن و پرتاب ذرات سنگ باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۰۹، ماده ۹ - باید از حفاظ سنگ سمباده های ثابت به عنوان محفظه تهویه موضعی استفاده شود و این حفاظ باید انتهای محور سنگ، مهره ها و قسمت های برآمده و گوشه های طرفین سنگ را بطور کامل بپوشاند. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۰، ماده ۱۰ - نصب سنگ باید متناسب با قطر و ابعاد سنگ بر روی دستگاه سنگ صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۱، ماده ۱۱ - سرپوش حفاظتی دستگاه سنگ سمباده باید قابلیت تنظیم فاصله با لبه سنگ را داشته باشد بنحوی که با کم شدن قطر سنگ همواره فاصله مذکور کمتر از ۶ میلی متر باقی بماند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۲، ماده ۱۲ - حفاظ ماشین های سمباده قابل حمل، باید طرف بیرونی صفحه سنگ سمباده را بطور کامل بپوشاند. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۳، ماده ۱۳ - سرپوش حفاظتی سنگ سمباده باید متناسب با سطوح سنگ باشد و کلیه اجزاء آن از مقاومت مناسب برخوردار باشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۴، ماده ۱۴ - محور سنگ های سمباده باید دارای مقاومت کافی بوده و لرزش نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۵، ماده ۱۵ - جهت دنده های پیچ و مهره دوطرف سنگ سمباده در روی محور باید به گونه ای باشد که مهره های طرفین سنگ در جهت گردش سنگ محکم شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۶، ماده ۱۶ - دستگاه های سنگ سمباده باید دارای تکیه گاهی کاملاً محکم و با استقامت کافی بوده که تا حد امکان نزدیک به لبه سنگ نصب شود، بنحوی که هیچوقت فاصله تکیه گاه تا سنگ از ۳ میلیمتر تجاوز ننماید. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۷، ماده ۱۷ - باید کمی بالاتر از قطر سنگ حفاظ شفاف مخصوصی بر روی انواع دستگاه های سنگ نصب گردد تا کارگری که مشغول کار با سنگ میباشد از آسیب پرتاب ذرات سنگ مصون بماند. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۸، ماده ۱۸ - کلیه قسمت های سنگ سمباده باید به حفاظی مجهز شود که از خطرات احتمالی ترکیدن و پرتاب ذرات سنگ جلوگیری بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۱۹، ماده ۱۹ - کلیه سنگ های سمباده باید دارای سرپوش حفاظتی مناسب و محکمی باشند تا از تماس اشخاص با سنگ در حال گردش ممانعت بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۲۰، ماده ۲۰ - حفاظ ماشین های سمباده نصب شده بر روی میز باید تمام قسمت های صفحه دربالا و زیر میز و محور را در بر گیرد و فاصله بین صفحه سمباده و لبه میز نباید از ۳ میلیمتر تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۱، ماده ۲۱ - ماشین های سنگ برش که قطر سنگ و برد کارشان از ۲۵ سانتیمتر بیشتر باشد ، باید علاوه بر سرپوش حفاظتی که روی سنگ نصب می شود ، دارای حفاظ قفسی شکل باشند که از شبکه های ضخیم و محکم ساخته شده اند. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۲، ماده ۲۲ - محور کلیه سنگ های پرداخت باید طوری حفاظ گذاری شده باشد که همواره در صورت نصب بودن یا نبودن سنگ از تماس افراد با محور ممانعت بعمل آورد ، عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۳، ماده ۲۳ - محفظه سنگ کلیه ماشین های سمباده چوب باید به دستگاه مکنده مؤثر ذرات گرد و غبار تجهیز گردد . عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۴، ماده ۲۴ - برای سنگ سمباده هایی که استفاده از مایعات خنک کننده در آنها ضرورت دارد باید سرپوش حفاظتی طوری ساخته و نصب گردد که مسیر جریان و حرکت مایع در داخل آن به خوبی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۵، ماده ۲۵ - لوله انتقال مایع خنک کننده در دستگاه های سنگ سمباده باید به نحوی نصب گردد که مانع دید مستقیم و کافی محل کار نگردد . عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۶، ماده ۲۶ - کلیه سنگ های سمباده بجز سنگ سمباده بشقابی و لقمه ای باید روی محور و بین دو واشر کاملاً فشرده و محکم شده باشد . عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۷، ماده ۲۷ - واشرهای طرفین سنگ سمباده باید دارای قطر یکسان باشند تا سطوح آن که با سنگ تماس دارند ، در موقع محکم شدن ، در تمام سطوح با سنگ تماس یکسان داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۸، ماده ۲۸ - سنگ های سمباده با قطر ۱۶ سانتیمتر یا بیشتر که فاقد سرپوش حفاظتی می باشند را باید بین دو واشر حفاظتی از نوع مخروطی نصب کرد . عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۲۹، ماده ۲۹ - سرپوش حفاظتی سنگ های بغل ساب باید سطح سنگ را بطور کامل احاطه کند و بغل آن فقط به اندازه سطح کارگیر مورد نیاز ، باز باشد . عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۰، ماده ۳۰ - در مواقعی که از دو سنگ بغل ساب در یک دستگاه استفاده می شود ، سرپوش حفاظتی باید کاملاً تمام قرص هر دو سنگ سمباده و محفظه مخصوص سمباده زدن را محصور کند . عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۱، ماده ۳۱ - سنگ های بغل ساب باید مجهز به سرپوش حفاظتی باشند که علاوه بر محل اتصال محور با سنگ ، دور سنگ را نیز تا حد ممکن بپوشاند . عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۲، ماده ۳۲ - واشرهایی که برای فشردن صفحات فرچه به هم بکار می روند ، نباید کمتر از یک سوم قطر فرچه بوده و باید معیارهای کارخانه سازنده کاملاً رعایت گردد . عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۳، ماده ۳۳ - حفاظ های ماشین سمباده نواری مخصوص چوب باید کاملاً هر دو فلکه و قسمت های غیر قابل استفاده نوار را بپوشاند . عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۴، ماده ۳۴ - حفاظ ماشین سمباده صفحه ای باید تمام قسمت های صفحه گردنده سمباده به استثناء قسمت کارگیر را بپوشاند . عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۵، ماده ۳۵ - کلیه دستگاه های سمباده که از برس های سیمی برای نظافت و یا پرداخت سطح قطعه کار استفاده می نمایند ، باید به حفاظی مجهز شوند که از خطرات احتمالی پرتاب شدن سیم های فلزی شکسته شده جلوگیری بعمل آورد . عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۶، ماده ۳۶ - محل نگهداری سنگ های سمباده باید به گونه ای باشد که از وارد آمدن ضربه ، تماس آب و نفوذ رطوبت به آن ممانعت بعمل آید . عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۳۷، ماده ۳۷ - نحوه حمل سنگ باید به گونه ای باشد که از وارد آمدن ضربه ، فشار ، ارتعاش و دیگر مواردی که احتمال تخریب سنگ وجود دارد ، محافظت نماید. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

- ۱۹۰۳۸، ماده ۳۸ - در دستگاه های سنگ سمباده ، باید محل تماس قطعه کار با سنگ دارای نور کافی باشد. ,عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۳۹، ماده ۳۹ - سرعت سنگ ها باید کاملا واضح و خوانا روی سنگ نوشته شده باشد و بکار بردن سنگ هایی که سرعت مجاز روی آنها نوشته نشده ممنوع است . ,عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۰، ماده ۴۰ - قرص سنگ باید بر اساس دستورالعملی که کارخانه سازنده تعیین می نماید ، بر روی انواع مختلف ماشین های سنگ سمباده نصب گردد . ,عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۱، ماده ۴۱ - استفاده از سنگ های سمباده با سرعتی بیش از سرعت تعیین شده توسط کارخانه سازنده ممنوع است . ,عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۲، ماده ۴۲ - نوع دانه بندی سنگ باید با توجه به جنس قطعه کارانتخاب گردد .,عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۳، ماده ۴۳ - دستگاه سنگ سمباده و همچنین سنگ آن (از نظر قطر ، ضخامت و جنس) باید بر اساس جنس و ابعاد قطعه کار انتخاب شود .,عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۴، ماده ۴۴ - برای جلوگیری از شکستن انواع مختلف سنگ های سمباده نباید آنها را با ضربه یا فشار روی محور خود سوار نمود و یا دارای لقی زیاد باشند .,عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۵، ماده ۴۵ - سرعت محیطی سنگ ساب نباید از حدود تعیین شده در زیر تجاوز کند : الف - برای سنگ ساب سخت از ۱۷/۵متر در ثانیه ب - برای سنگ ساب نرم از ۱۵ متر در ثانیه ,عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۶، ماده ۴۶ - در موقع تعمیر ویا اصلاح سطح سنگ ساب باید از وسایل مکش مؤثر استفاده کرد به نحوی که غبار حاصله کاملا از محیط کار خارج شود . ,عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۷، ماده ۴۷ - سنگ های سمباده بشقابی، استوانه ای، لقمه ای و دیگر انواع آن باید به وسیله سرپوش هایی کاملا محفوظ شده و یا به وسیله طوق حفاظتی پوشیده شوند.,عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۸، ماده ۴۸ - حداکثر یک چهارم ضخامت اصلی سنگ های سمباده بشقابی، استوانه ای و لقمه ای می تواند از حفاظ خارج باشد .,عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۴۹، ماده ۴۹ - در دستگاه های سنگ سمباده با گیره مغناطیسی باید قبل از تماس سنگ با قطعه کار از عملکردکامل گیره مغناطیسی اطمینان حاصل گردد . ضمنا برداشتن قطعه کار منوط به دور نمودن و توقف کامل قرص سنگ سمباده می باشد .,عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۵۰، ماده ۵۰ - نباید هیچ قسمت از سنگ سمباده هایی که با ریزش آب خنک می شوند در داخل آب قرار گیرد .,عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۵۱، ماده ۵۱ - باید بین دو واشر محافظ طرفین سنگ از واشرهای چرمی یا لاستیکی و یا مشابه آن برای ایستایی بیشتر سنگ استفاده نمود .,عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۵۲، ماده ۵۲ - کلیه کارگران باید در زمان کار با ماشین های سنگ زنی ازلباس کار ، عینک ایمنی ، ماسک ، شیلد صورت، گوشی حفاظتی و دستکش ایمنی ، مطابق با آیین نامه وسایل حفاظت فردی و متناسب با نوع کار استفاده نمایند .,عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۵۳، ماده ۵۳ - کلیه سنگ های سمباده معیوب و یا شکسته باید بنحوی امحا و از محیط کارگاه خارج شوند تا استفاده مجدد از آنها امکان پذیر نباشد .,عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
- ۱۹۰۵۴، ماده ۵۴ - واشرهای حفاظتی باید کاملا دوطرف بدنه سنگ را به استثنای یک تاج محیطی بپوشانند ,عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۵۵، ماده ۵۵ - استفاده از سنگ ساب برای برش کاری ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
۱۹۰۵۶، ماده ۵۶ - درزبندی بشکه پرداخت باید به نحوی باشد که گرد و غبار از آن خارج نشود. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی
ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۵۷، ماده ۵۷ - اطراف بشکه های پرداخت با حرکت گردشی یا حرکت گهواره ای (رفت و آمد) که برای پاک کردن و پرداخت نمودن
اجسام بکار می رود، باید حفاظ گذاری شود تا در موقعیکه دستگاه در حال حرکت است از تماس اشخاص با بشکه گردنده ممانعت بعمل آید
.عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی

۱۹۰۵۸، ماده ۵۸ - دریچه های بشکه های پرداخت باید مجهز به حفاظی باشند که از باز شدن دریچه در حین کار، ممانعت بعمل آورد. عدم
رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
۱۹۰۵۹، ماده ۵۹ - در ورودی حفاظ محصور کننده اطراف بشکه پرداخت باید متصل به فرمانی باشد که در موقع عملکرد بشکه این در قابل باز
شدن نبوده و همچنین تا موقعی که در باز است امکان بکار انداختن بشکه وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی ماشین
های سنگ زنی

۱۹۰۶۰، ماده ۶۰ - بشکه پرداخت باید دارای ترمز موثری باشد تا در موقع بارگیری و یا خالی کردن بار از حرکت اضافی بشکه ممانعت بعمل
آورد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی ماشین های سنگ زنی
۲۰۰۰۰، (۲۰) آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری،*

۲۰۰۰۱، ماده ۱: در تأسیسات ریخته گری، آهنگری یا جوشکاری که دود، گاز یا بخارات حاصله برای سلامتی کارگران مضر میباشد باید
وسایل تهویه مناسبی طبق آیین نامه تهویه موضعی نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و
جوشکاری

۲۰۰۰۲، ماده ۲: کارگرانی که در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری بکار اشتغال دارند باید دارای وسایل مخصوص حفاظت سر و چشم و
لباس های حفاظتی و سایر تجهیزات حفاظت انفرادی طبق آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی باشند. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه و مقررات
حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۰۰۳، ماده ۳: کمچه های مخصوص ریختن بار که در موقع کار کج می شود و ظرفیت آنها از ۹۰۰ کیلو گرم، بیشتر نبوده و روی تکیه گاه
های ثابت با ارباب نصب شده یا به وسیله جراثقال یا پل متحرک تغییر مکان می دهد و برای توزیع فلز مذاب در ظروف دیگر به عنوان ذخیره
کردن یا مخلوط کردن یا سایر فلزات یا برای برداشتن سرباره فلز به کار می رود باید مجهز به دسته کمچه دوطرفه یا دوشاخه بوده یا فرمان آن
به وسیله چرخ دنده انجام گردد در صورتی که ظرفیت آنها بیش از ۹۰۰ کیلو گرم است باید مجهز به فرمان با چرخ دنده باشد. عدم رعایت
ماده ۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۰۰۴، ماده ۴: برای جلوگیری از واژگون شدن یا نوسانات غیرقابل کنترل کمچه های مخصوص ریختن بار در صورتی که دارای دسته کمچه
دوطرفه یا دوشاخه باشد باید مجهز به ضامن اطمینان دستی باشد و چنانچه به وسیله چرخ دنده کج شود یا عمل به طور مکانیکی یا الکتریکی
انجام گردد باید دارای ضامن یا ترمز اطمینان خودکار باشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و
جوشکاری

۲۰۰۰۵، ماده ۵: چرخدنده هایی که در کمچه های مخصوص ریختن بار برای کج کردن آن به کار می رود باید دارای حفاظ باشد. عدم رعایت
ماده ۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۰۰۶، ماده ۶: کمچه های مخصوص ریختن بار که دارای دسته کمچه یک طرفه میباشد باید مجهز به صفحات حفاظتی فلزی باشد که روی
دسته بین کارگر و کمچه قرار گرفته و مانع از پرتاب ذرات فلز مذاب به کارگر گردد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در
ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

- ۲۰۰۷، ماده ۷: کلیه اجزاء ریخته گری و راه های مورب یا سکوی مخصوص کج کردن ماشین های سانتریفوژ افقی که برای ریختن لوله یا اقسام سیلندرهای توخالی به کار می رود باید به وسیله حفاظ های مناسبی محصور گردد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۸، ماده ۸: کلیه ماشین های پتک که فرمان آن با پدال میباشد باید در قسمت بالای بازو و روی پدال مخصوص راه انداختن ماشین دارای حفاظ باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۹، ماده ۹: کلیه ماشین های پتک باید در قسمت عقب مجهز به حفاظ های مناسب باشد تا در موقع کار جلوی پرتاب قطعات و خرده های آهن را بگیرد و طوری نصب شده باشد که به سادگی اجازه دسترسی به قالب های فرم را ندهد. به این منظور حفاظ ها باید در یک طرف دارای پاشنه های باشد که بتواند روی آن بچرخد یا اینکه به ستون های قابل حملی که روی زمین گذارده شده تکیه داشته و یا از سقف آویزان شده باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۰، ماده ۱۰: گاو مخصوص نصب و محکم کردن قالب فرم نباید دارای زائده باشد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۱، ماده ۱۱: در موقعی که ماشین پتک کار نمی کند باید تخماق یا قالب فرم فوقانی روی سندان قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۲، ماده ۱۲: پرس های مخصوص برداشتن خرده های آهن و قلم موهایی که برای روغن زدن قالب های فرم به کار می رود باید دارای دسته هایی با طول کافی باشد تا بدون این که دست یا بازو در منطقه خطر قالب فرم قرار گیرد، به کارگر اجازه روغن کاری (در تمام طول قالب فرم) یا پاک کردن خرده آهن (در تمام طول سندان) را بدهد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۳، ماده ۱۳: لوله های ورودی بخار در ماشین های پتک بخار یا ماشین های پتک با هوای فشرده باید دارای شیرهای کشویی متوقف کننده باشد و در محل های مناسب نصب گردد تا در موقع تعویض یا تعمیر قالب های فرم یا تعمیر تخماق آنها را به بندند و در صورت امکان آن را در حال بسته چفت کنند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۴، ماده ۱۴: در موردی که فشار دیگ بخار اصلی کارگاه بیشتر از فشار مجاز ماشین پتک باشد باید یک دستگاه تقلیل فشار با یک سوپاپ تنظیم کننده خودکار که عمل آن به وسیله سوپاپ اطمینان تکمیل شود روی ماشین نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۵، ماده ۱۵: لوله های بخار رسان ماشین پتک در صورت مقتضی بودن وضع باید از مجرای که در کف کارگاه تعبیه شده عبور داده شود در غیر این صورت برای جلوگیری از تماس اشخاص با این لوله ها باید آنها را عایق کاری کرد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۶، ماده ۱۶: کلیه وسایل تخلیه خودکار و غیر خودکار سیلندرهای ماشین پتک بخار باید به فاضلاب مربوط باشد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۱۷، ماده ۱۷: ماشین های پتک مکانیکی که مستقیماً به وسیله قوه محرکه مکانیکی عمل می کند باید دارای وسایل قطع کننده قوه محرکه بشرح زیر باشد: الف - قطع کننده مخصوص در مورد پتک های موتور سرخود به قسمی که دسترسی فوری کارگران مقدور باشد. ب - مکانیسم متوقف کننده با وسائلی که کلیدهای قطع کننده را در حال توقف ماشین و یا کلیدهای راه اندازی را که روی موتور انفرادی دستگاه سوار شده است چفت کند. ج - فلکه های ثابت و فلکه های هرز باید دارای چنگک های ردکننده تسمه بوده و به قسمی تعبیه شده باشد که بتوان در حال توقف دستگاه آن را چفت کرد یا مجهز به وسایل ردکننده تسمه یا قرقره های هادی باشد که درگیر شدن تسمه و جدا کردن آن را از فلکه های محرک تسهیل کند یا دارای کلاچی باشد که روی فلکه محرک نصب شده و دارای دستگیرهای باشد که بتوان آن را در حال توقف ماشین ثابت و محکم کرد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۱۸، ماده ۱۸: در پتک های مکانیکی که گرفتن قطعه کار به زیر چکش فقط با یک دست انجام میگیرد باید وسایل حفاظتی زیر موجود باشد. الف - یک زبانه متوقف کننده که تا موقعی که این مانع زبانه های شکل به وسیله دست آزاد کارگر کنار نرفته از پایین آمدن چکش جلوگیری کند. ب - یک اهرم دستی که بجای پدال برای راه انداختن ماشین مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۱۹، ماده ۱۹: پتک های مکانیکی که در آنها برای گرفتن قطعه کار احتیاجی به دست نمی باشد باید دارای وسیله متوقف کننده حفاظتی باشد و عمل آن به قسمی تنظیم گردد که در موقع راه انداختن ماشین کارگر مجبور شود هر دو دست خود را به فرمان بگیرد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۰، ماده ۲۰: موقعی که چکش ماشین پتک به وسیله فتر آویزان و نگهداری می شود این فترها باید به وسیله حفاظ های مناسبی محصور شده باشد. تخمناق های کف تخت که عمل بالا و پایین رفتن آنها به وسیله غلطک های اصطکاکی تأمین می شود. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۱، ماده ۲۱: برای روغنکاری و تنظیم غلطک ها با سایر کارهای مشابه در تخمناق های کف تخت در مواردی که از سکوی کار استفاده می شود سکوی مزبور باید دارای نرده و یا گیر مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۲، ماده ۲۲: تخمناق های کف تخت باید مجهز به صفحات حفاظتی که در بالای سر کارگران قرار گرفته است باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۳، ماده ۲۳: علاوه بر شرایط ایمنی که در آیین نامه مربوط به مقررات حفاظتی پرس ها ذکر شده این پرس ها باید دارای شرایط زیر باشد: الف - در صورتی که شیر فرمان جزیی از بدنه دستگاه نبوده یا روی بدنه نصب نگردیده باید طوری قرار گرفته باشد که متصدی دستگاه در موقع کار کلیه قسمت های پرس را به راحتی ببیند. ب - در موردی که به وجود آوردن وضع مذکور در قسمت (الف) عملی نباشد باید در مقابل متصدی دستگاه آینه ای قرار داد که تصویر کلیه اجزاء پرس را کاملاً منعکس کند. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۴، ماده ۲۴: موقعی که لازم شود تغذیه پرس مکانیکی با دست انجام گیرد دستگاه باید مجهز به موانع حفاظتی پوشش های حفاظتی چفندار با وسایل راه انداختن که در آن واحد با دو دست عمل کند بوده و طوری ساخته شده باشد که متصدی نتواند در موقع کار پرس دستهای خود را در منطقه خطر قرار دهد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۵، ماده ۲۵: پرس های مکانیکی عمودی مخصوص آهنگری باید دارای حفاظ توری قابل تنظیم بوده و ارتفاع آن تا حد فوقانی کورس قسمت کشویی ادامه داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۶، ماده ۲۶: پرس های فردی مخصوص آهنگری باید مجهز به وسایل تک ضربه ای باشد تا پس از وارد آوردن هر ضربه عمل پدال یا اهرم فرمان را قطع کند و مانع کار پرس برای بار دوم شود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۷، ماده ۲۷: فترهای ضربه گیر که در پرس های آهنگری بکار میرود باید به وسیله حفاظ های مناسب محصور شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۸، ماده ۲۸: ماشین های افقی مخصوص آهنگری کردن میل، پیچ و مهره باید دارای صفحات حفاظتی باشد به قسمی که کشوی دستگاه را بپوشاند. همچنین باید مجهز به یک قطعه اطمینان پاره شونده از چدن معمولی باشد این قطعه باید بین بدنه دستگاه و ماتریس فشاری ثابت کار گذارده شود تا بدین ترتیب فشار بیش از حد مجازی که در موقع گیر کردن قطعه کار بین ماتریس ها ایجاد می شود مستهلک گردد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

۲۰۲۹، ماده ۲۹: ماشین های نورد باید دارای حفاظ هایی باشد که از دسترسی به محل خطر جلوگیری کند. دستگاه های جوشکاری، عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

- ۲۰۰۳۰، ماده ۳۰: در مجاورت مواد قابل اشتغال و انفجار یا در مکان هایی که گرد و غبار و بخارات یا گازهای قابل انفجار و اشتعال وجود دارد نباید جوشکاری و برش با دستگاه های، جوشکاری انجام شود. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۱، ماده ۳۱: اگر در محل هایی که جوشکاری انجام می گیرد و اشخاص دیگری غیر از جوشکاران نیز مشغول بکار بوده یا عبور و مرور کنند باید از پاروان های ثابت یا قابل حمل مناسبی استفاده شود که حداقل ارتفاعشان ۲ متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۲، ماده ۳۲: جدار پاروان های حفاظتی دائم یا موقت که برای کارهای جوشکاری یا برش مورد استفاده می باشد باید از یک رنگ سیاه یا خاکستری سیرومات (غیربراق) پوشیده شده باشد تا اشعه نورانی مضر را جذب کرده و از انعکاس آنها جلوگیری کند. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۳، ماده ۳۳: قطعات کار با ابعاد کوچک یا متوسط در جوشکاری یا برش باید روی میز کار یا پیشخوانی قرار داده شود که سطح آنها با ورق فلزی پوشیده شده باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۴، ماده ۳۴: جوشکاری یا برش ظرف هایی که حاوی مواد قابل اشتعال و انفجار می باشد جز در موارد استثنایی و یا اجازه مراجع ذی صلاحیتی که مورد تأیید وزارت کار باشد نباید انجام شود. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۵، ماده ۳۵: کپسول های استیلن پر یا خالی نباید در کارگاه های جوشکاری یا برش انبار شود همچنین انبار کردن آنها تماماً با کپسول های اکسیژن در یک جا فقط موقعی مجاز است که به وسیله جدارهای مقاوم در مقابل حریق این دو نوع کپسول از یکدیگر مجزا شده باشد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۶، ماده ۳۶: کپسول های استیلن یا اکسیژن که به طور قائم قرار گرفته اند باید به وسیله تسمه، طوق یا زنجیر مهار شوند تا خطر افتادن آنها بر روی زمین از بین برود. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۷، ماده ۳۷: کپسول اکسیژن یا کپسول استیلن باید دارای سرپوش حفاظتی برای شیر باشد تا در هنگام جابجا کردن و یا موقعی که از آن استفاده نمی شود روی شیر کپسول نصب شود. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۸، ماده ۳۸: سوپاپ ها، فشارسنج ها یا وسایل تنظیم و رگلاژ کپسول اکسیژن را نباید گریس کاری کرد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۳۹، ماده ۳۹: لوله های قابل انعطافی که استیلن و اکسیژن را از لوله های تغذیه یا از کپسول ها، به مشعل جوشکاری می رساند باید دارای رنگ های متفاوت و مشخص بوده و پیچ اتصالات لوله ها دارای دنده های مختلف باشد تا عوضی بستن لوله ها به مخازن یا کپسول ها ممکن نشود. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۰، ماده ۴۰: کلیه اجزاء حامل الکتریسیته دستگاه های جوش یا برش که با مولد برق (ژنراتور) یک سوکننده (ردرسور) و یا ترانسفورماتور کار می کنند باید در مقابل خطر تماس با قطعات و هادی های لخت که تحت فشار الکتریکی هستند حفاظت گذاری شده باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۱، ماده ۴۱: شکاف هایی که در روپوش دستگاه های ترانسفورماتور برای تهویه دستگاه در نظر گرفته شده باید به قسمی تعبیه شده باشد که داخل کردن اشیاء مختلف از بین شکاف ها غیرمقدور باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۲، ماده ۴۲: بدنه دستگاه های جوش برق باید به طور مؤثری دارای اتصال الکتریکی به زمین باشد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری

- ۲۰۰۴۳، ماده ۴۳: محل اتصال کابل های تغذیه به دستگاه باید عایق کاری شده باشد. (آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری)، عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۴، ماده ۴۴: سطح خارجی گیره الکتروود و همچنین فک های آن باید تا محلی که ممکن است عایق کاری شده باشد، عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۵، ماده ۴۵: گیره های الکتروود باید مجهز به صفحات یا سپرهای حفاظتی باشد تا دست کارگر را در مقابل حرارت حاصله از قوس الکتریکی حفظ نماید.، عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۶، ماده ۴۶: در دستگاه های جوش برق با مقاومت الکتریکی (رزیستانس) تمام قسمت های حامل جریان برق به استثناء محل جوش باید کاملاً پوشیده و محفوظ باشد.، عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۷، ماده ۴۷: دستگاه های جوش برق با مقاومت الکتریکی باید مجهز به وسیله قطع کننده خط بوده و روی ماشین یا در کنار آن قرار داشته باشد.، عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۸، ماده ۴۸: اتصال هادی های تغذیه کننده برق به دستگاه جوشکاری باید به وسیله پیچ و مهره به طور محکم انجام شود و فقط در مدار انتقال برق به محل جوش می توان از فیث استفاده کرد.، عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۰۰۴۹، ماده ۴۹: دستگاه های خودکار و نیمه خودکار جوش برق با مقاومت الکتریکی باید مجهز به حائل های حفاظتی با وسایل راه انداختن با دو دست باشد.، عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در ریخته گری، آهنگری و جوشکاری
- ۲۱۰۰۰، (۲۱) آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار. *
- ۲۱۰۰۱، ماده ۱: چرخ دنده ها، محورهای حامل ابزار تراش پوست های میل گردان و محور ماشین مته و ماشین توتراش باید دارای حفاظ باشد.، عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۲، ماده ۲: اگر در ماشین های مته، تراش، توتراش برای تغییر دادن سرعت سه نظام و سرعت پیش روی از فلکه تسمه پل های استفاده شود تسمه ها و فلکه ها باید بر طبق آیین نامه حفاظت وسایل انتقال نیرو حفاظ گذاری شود.، عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۳، ماده ۳: اگر در ماشین های مته، تراش، توتراش وزنه تعادلی به کار رفته باشد باید این وزنهها به طور محکم به بازوی وزنه تعادلی متصل شود و اگر وزنه تعادلی به وسیله زنجیر یا کابل معلق باشد باید تا سطح زمین به وسیله حفاظ های مناسب محفوظ شود.، عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۴، ماده ۴: سه نظام ماشین مخصوص مته و توتراشی چوب باید بدون زائده و برجستگی باشد.، عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۵، ماده ۵: در ماشین های مته افقی تک محوره ساده که روی آن مته، قلم توتراشی و قلاویز برای کارهای فلز تراشی یا سوراخ کردن قطعات چوب نصب می شود باید قسمتی از آن که با قطعه کار در تماس نمی باشد حفاظ گذاری شود.، عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۶، ماده ۶: در ماشین های مته قائم یا شعاعی تک محوره ساده که روی آن مته، قلم توتراشی یا قلاویز برای کارهای فلز تراشی یا سوراخ کردن چوب نصب می شود باید ابزارهای فوق الذکر به طور مؤثر حفاظ گذاری شود.، عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۷، ماده ۷: سپر محور فرمان مته های شعاعی باید حفاظ گذاری شود.، عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۱۰۰۸، ماده ۸: برای جلوگیری از چرخش قطعه کار با مته میز کار باید دارای پیچ های محکم کننده یا گیره یا سایر وسایل مشابه برای ثابت نگاهداشتن قطعه کار باشد.، عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۰۹ ماده ۹: در ماشین های توتراشی قائم میز دوار افقی که کار روی آن نصب شده باید به وسیله حفاظ هایی که تا رأس قطعه کار ادامه داشته و روی بدنه ثابت دستگاه نصب شده محفوظ گردد تا از خطر مجروح شدن کارگر به وسیله زوائد قطعه کار جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۰ ماده ۱۰: پیچ قطعه همراه بر در ماشین های تراش افقی باید در خزینه بوده یا طوری تعبیه شده باشد که ایجاد برجستگی و زائده ننماید. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۱ ماده ۱۱: ماشین های تراش افقی باید مجهز به ترمزهای خودکار باشد تا کارگر مجبور نشود دست خود را برای متوقف کردن سه نظام یا صفحه کار گیر روی آن قرار دهد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۲ ماده ۱۲: صفحات کار گیر افقی در ماشین های تراش قائم باید بر طبق ماده ۹ این آیین نامه حفاظتگذاری شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۳ ماده ۱۳: در ماشین های تراش رولور و ماشین های دیگری که برای تراش میله های بلند به کار می رود و قسمتی از (پشت دستگاه) خارج میگردد قسمت مزبور باید به وسیله لوله ای که توسط پایه های محکم به زمین متصل شده است حفاظ گذاری گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۴ ماده ۱۴: ماشین های تراش خودکار و ماشین های مشابه آن باید دارای صفحات حفاظتی باشد که کارگران را در مقابل بخش مایع های خنک کننده و حاوی ذرات فلز محفوظ نگهدارد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۵ ماده ۱۵: روی قلم گیر متحرک یا ثابت ماشین های خراطی فرم تراش، پاشنه تراش کپی و سایر ماشین های خراطی باید به وسیله حفاظ پوشیده شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۶ ماده ۱۶: ماشین هایی که برای خراطی قطعات طولی چوب بکار می رود و قطعه کار فقط به وسیله دو مرغک در روی آن نگهداری می شود باید در قسمت بالا و روی قطعه کار مجهز به حفاظ های نیمگرد متناسب با طول قطعه کار باشد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۷ ماده ۱۷: ماشین های خراطی باید مجهز به سرپوش هایی باشد که به دستگاه مکنده مؤثری متصل گردد و غبار و تراشه های چوب را از محل تولید گرفته و به خارج از منطقه عمل ماشین هدایت کند. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۸ ماده ۱۸: میزهای گردان افقی در ماشین های فرز و کله زنی باید بر طبق ماده ۹ این آیین نامه حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۱۹ ماده ۱۹: مکانیسم گرداننده تیغه و بار دادن خودکار در ماشین های فرز چنانچه در داخل خود ماشین قرار نگرفته باشد باید حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۲۰ ماده ۲۰: تیغه های فرز که برای برش سطح خارجی فلزات به کار می رود و در روی بازو و یا محور افقی سوار شده است باید با توجه به نکات زیر حفاظ گذاری شود. الف- سطح برش در تمام قسمت ها (به جز قسمتی که برای فرزکاری باید بازماند) پوشیده شده و این پوشش از دو طرف تا انتهای بازوی حامل فرز که نزدیک به یاتاقان میباشد ادامه یابد. ب- تیغه فرز کاملاً به وسیله حفاظ پوشانده شود. این حفاظ باید خودکار بوده عملش طوری باشد که به محض رسیدن قطعه کار به لبه فرز حفاظ به زاویه معین و به طور خودکار به اندازه های باز شود که عمل فرزکاری میسر گردد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۲۱ ماده ۲۱: لبه های برنده فرز در ماشین های فرز قائم باید به وسیله محفظه ای پوشیده شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۲۲ ماده ۲۲: فلکه های دستی در مکانیسم بار دادن افقی یا قائم فرزها باید دارای شرایط زیر باشد. الف- به وسیله کلاج یا ضامن شیطانک دار روی بازوی فرمان به قسمی سوار شده باشد که در موقع پیشروی خودکار ماشین خلاص شود و نچرخد. ب- مجهز به دسته ای باشد که قابل خلاص کردن بوده و دارای فنرهای فشاری باشد تا در موقع احتیاج کارگر بتواند دسته را در محل خود روی فلکه قرار دهد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

- ۲۳، ماده ۲۳: فرزهای خودکار باید مجهز به صفحات حفاظتی در مقابل پخش مایعات خنک کننده باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۴، ماده ۲۴: روی دهانه های باز میز ثابت و بدنه ماشین صفحه تراش دروازه های باید با صفحات فلزی یا با حفاظ های مناسب دیگری پوشیده شود. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۵، ماده ۲۵: کلیه وسایل تغییر جهت حرکت ماشین های صفحه تراش دروازه ای که روباز باشد باید به وسیله حفاظ پوشیده شود. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۶، ماده ۲۶: در صورتی که در ماشین های صفحه تراش دروازه های فاصله آزاد در دو پهلوی میز متحرک و انتهای کورس آن یا قطعه کاری که روی آن بسته شده کمتر از ۶۰ سانتی متر باشد باید برای جلوگیری از ورود افراد به این فضای آزاد نرده های حفاظتی نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۷، ماده ۲۷: فرمان قسمت حامل قلم اعم از مکانیسم لنگ، هیدرولیکی، چرخ دنده های، پیچ کشودار در ماشین های دنده باید در داخل محفظه ای قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۸، ماده ۲۸: اطراف قسمت کشویی حامل قلم دنده افقی باید در تمام طول کورس نرده گذاری شود. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۲۹، ماده ۲۹: تمام قسمت های متحرک ماشین مخصوص در آوردن جای خار به جز قسمت نگهدارنده قطعه کار باید داخل محفظه ای قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۰، ماده ۳۰: برای گرفتن ذرات ریز فلزات باید دستگاه مکنده ای پیش بینی شده باشد این دستگاه در ماشین های قائم در قسمت زیر و در ماشین های افقی در یک طرف دستگاه باید نصب گردد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۱، ماده ۳۱: سیلندرها و محورهای حامل تیغه رنده باید مجهز به ضامن های باشد که در موقع عوض کردن تیغه از حرکت دستگاه جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۲، ماده ۳۲: ماشین های گندگی و فرز چوب بری باید مجهز به سرپوش های متصل به دستگاه مکنده باشد تا غبار قطعات ریز و تراشه های چوب را از محل تولید به خارج از منطقه عمل ماشین هدایت کند. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۳، ماده ۳۳: ماشین های کف رنده و گندگی با محورهای افقی باید در قسمت جلوی هدایت کننده ها دارای حفاظ هایی باشد که در ارتفاع و در جهت سطح روی میز قابل تنظیم بوده و قسمت کارگیر تیغه ها را طوری بپوشاند که قطعه کار بتواند به سهولت از زیر آن عبور نماید. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۴، ماده ۳۴: در ماشین های کف رنده فاصله آزاد بین لبه دهانه و لبه تیغه رنده نباید از ۳ میلی متر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۵، ماده ۳۵: تیغه های ماشین رنده در قسمت زیر میز باید حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۶، ماده ۳۶: ماشین های گندگی که مجهز به غلطک های تغذیه می باشد باید دارای چنگال هایی باشد که از عقب زدن قطعات چوب ممانعت کند. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۷، ماده ۳۷: کارفرما موظف است دستگیره های فشاری در اختیار کارگران قرار دهد تا برای بار دادن قطعات کوتاهتر، از نیم متر در دستگاه گندگی از آن استفاده شود. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار
- ۳۸، ماده ۳۸: دستگاه های تغذیه خودکار در ماشین های گندگی باید به وسیله سرپوش ها یا حفاظ های فلزی محفوظ شده و فقط قسمتی از آن که محل عبور قطعه کار است باز باشد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۳۹، ماده ۳۹: محور حامل ابزار تراش و خود ابزار در ماشین های کام و زبانه درآری باید به وسیله سرپوش هایی از ورق فولاد که ضخامت آن حداقل ۳ میلی متر باشد یا مصالحی با استحکام مشابه آن محفوظ گردد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۴۰، ماده ۴۰: غلطک های تغذیه در ماشین های کام و زبانه درآری باید به وسیله حفاظ های فلزی که به بدنه حامل غلطک ها ثابت شده محفوظ گردد و طوری نصب شود که فقط قسمت محل عبور قطعه کار باز باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۴۱، ماده ۴۱: زنجیرها و چرخ دنده های تغذیه در ماشین های زبانه درآری دوپل و ماشین های مخصوص کام درآری باید به طور کامل در زیر سرپوشی محفوظ شود و فقط قسمتی از زنجیر که برای حمل قطعات به کار می رود می تواند باز باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۴۲، ماده ۴۲: محل نصب قلم دستگاه فرز نجاری و ماشین های مشابه چوب بری باید دارای مهره کنترل با وسایل محکم کننده مشابه باشد تا در موقع کار امکان درآمدن قلم از جای خود و پرتاب شدن نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۴۳، ماده ۴۳: ماشین های فرز و ماشین های چوب بری مشابه آن که بار دادن آنها به طور خودکار، انجام نمی شود باید دارای حفاظ قلم فرز باشد این حفاظ باید مسیر تراش بزرگترین قلم فرز ماشین را پوشانده و به تناسب ضخامت قطعه کار قابل تنظیم باشد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۱۰۴۴، ماده ۴۴: برای تراش دادن قطعات کوچک چوب یا ماشین های فرز یا ماشین های مشابه آن باید از دستگاه هدایت کننده یا گیره دسته دار استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی ماشین های افزار

۲۲۰۰۰، (۲۲) آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها *

۲۲۰۰۱، ماده ۱: انجام کلیه امور نصب، راه اندازی، بهره برداری، سرویس، تعمیر و نگهداری باید توسط افراد ماهر و با رعایت دستورالعمل های شرکت سازنده و الزامات قانونی صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۰۲، ماده ۲: نصب و استقرار سیستم های جابجایی و انتقال مواد باید به گونه ای باشد که خطری را برای کارگران ایجاد ننماید. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۰۳، ماده ۳: ایجاد سکوه های ایمن برای انجام کلیه امور ی که در ارتفاع انجام می گیرد، الزامی است. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۰۴، ماده ۴: برای ورود به داخل مخزن دستگاه، باید در مخزن بزرگ از نردبان مجهز به حفاظ کمربند و در مخزن کوچک از نردبان های چنگک دار و برای کف مخزن از پوششهای غیر لغزنده استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۰۵، ماده ۵: در حین روشن بودن دستگاه و همچنین بازرسی، تنظیم، تعمیر، روغن کاری، تمیز کردن و شستشو، دستگاه باید مجهز به تجهیزات قطع کننده و قفل شونده باشد. همچنین استفاده از علائم و تابلوهای هشداردهنده در موارد فوق الذکر الزامی است. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۰۶، ماده ۶: پس از قطع عملکرد دستگاه توسط کلید توقف اضطراری، سیستم انتقال دهنده نیرو و مواد نباید به طور خودکار راه اندازی شود، شروع بکار مجدد آن صرفاً " به وسیله کلید راه انداز اصلی و به صورت دستی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۰۷، ماده ۷: کلیدهای راه انداز و توقف دستگاه باید به گونه ای تعبیه شود که دستگاه فقط از یک محل روشن گردد، و متوقف ساختن آن از محلهای مختلف امکان پذیر باشد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

- ۲۲۰۰۸، ماده ۸: کلید و وسایل قطع اضطراری باید کاملاً " مشخص و به سهولت قابل رویت و در دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۰۹، ماده ۹: کلیه کلیدهای الکتریکی روشن و خاموش کردن دستگاه و سایر اجزای الکتریکی باید در برابر ورود هر گونه مواد خارجی عایق بندی شده باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۰، ماده ۱۰: در مکان هایی که گاز یا گرد و غبار قابل انفجار وجود دارد کلیه تجهیزات الکتریکی باید از نوع ضد انفجار باشد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۱، ماده ۱۱: در مواردی که کج شدن مخزن به منظور تخلیه، توسط نیروی الکتریکی یا مکانیکی انجام می شود، باید با استفاده از سیستم های حفاظتی از افتادن مخزن در زمان قطع برق یا بروز هرگونه اشکال فنی دیگر جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۲، ماده ۱۲: تمام زوائد و گوشه های تیز و برنده دستگاه ها و متعلقات آن که ممکن است موجب بروز حادثه یا خطر شود باید ایمن سازی گردد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۳، ماده ۱۳: در مواردی که افزودن مواد در حین فعالیت دستگاه ضرورت داشته باشد باید انتقال این مواد به روشی صورت پذیرد که نیازی به حضور کارگر در منطقه خطر وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۴، ماده ۱۴: نمونه برداری از مواد داخل دستگاه ها در حین روشن بودن آنها، باید با استفاده از روش های ایمن صورت پذیرد به گونه ای که نیاز به دخالت کارگر و یا ورود اعضاء بدن به منطقه خطر وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۵، ماده ۱۵: در پیچه ورود مواد به مخزن باید دارای حفاظ مطمئن بوده و یا بگونه ای باشد که ضمن انتقال مواد، از تماس دست با پره ها و قسمت های خطرناک جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۶، ماده ۱۶: فرایند تولید در دستگاه ها باید به گونه ای باشد که از متصاعد شدن غبار، دود، گاز یا بخار جلوگیری نموده و در صورت تولید، توسط تهویه موضعی به خارج از محیط کار هدایت گردد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۷، ماده ۱۷: چنانچه در فرایند کار احتمال خطر انفجار یا حریق وجود داشته باشد باید این دستگاه ها در مکانی نصب و بهره برداری گردد که خطری برای افراد، ابنیه و دستگاه ها بوجود نیآورد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۸، ماده ۱۸: دستگاه هایی که به روش دستی تغذیه می شود باید دارای مکانیزمی باشد که از ورود دست به منطقه خطر جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۱۹، ماده ۱۹: کلیه دستگاه ها باید در محلی نصب شود که امکان هرگونه بازدید، سرویس، تعمیر و شستشو وجود داشته و مجهز به سیستم جمع آوری و انتقال فاضلاب باشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۰، ماده ۲۰: کلیه دستگاه ها باید دارای پرونده مجزا باشد و دستورالعمل ها، نتایج سرویس، تجهیز، نگهداری و بازرسی های فنی و ایمنی در آن ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۱، ماده ۲۱: انجام کلیه امور نظافتی، روغن کاری و گریس کاری در هنگام روشن بودن دستگاه توسط دست ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۲، ماده ۲۲: در مواردی که روغن کاری دستگاه در هنگام روشن بودن آن ضروری باشد لازم است این کار با استفاده از روش های فنی و کاملاً ایمن انجام شود به طوری که نیازی به حضور کارگر در منطقه خطر نباشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

- ۲۲۰۲۳، ماده ۲۳: کلیه قسمت های داغ دستگاه که احتمال تماس بدن کارگر با آن وجود دارد باید عایق بندی و یا حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۴، ماده ۲۴: بمنظور جلوگیری از تجمع بارهای الکتریسته ساکن، کلیه دستگاه ها باید دارای سیستم اتصال به زمین موثر باشد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۵، ماده ۲۵: برای جلوگیری از سقوط درب یا حفاظ دستگاه ها که دارای وزن زیاد می باشد استفاده از وزنه تعادل الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۶، ماده ۲۶: برای جابجایی کلیه دستگاه ها و متعلقات آنها باید از وسایل مکانیکی انتقال دهنده بار استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۷، ماده ۲۷: نصب برچسب و تابلوهای هشداردهنده و توصیه های حفاظتی و بهداشتی در نزدیکی منطقه خطر یا بر روی دستگاه الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۸، ماده ۲۸: کلیه دستگاه ها و تجهیزات مربوطه باید دارای لوح مشخصات فنی باشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۲۹، ماده ۲۹: میکروسوئیچ های دستگاه ها باید دارای قاب حفاظتی باشد تا علاوه بر جلوگیری از وارد آمدن صدمات فیزیکی و شیمیایی، امکان از کار انداختن آنها ممکن نباشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۰، ماده ۳۰: اطراف سکوهای کار، راه پله ها و نردبان ها در کلیه دستگاه ها باید به نرده های حفاظتی مناسب تجهیز شود. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها، (آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها)
- ۲۲۰۳۱، ماده ۳۱: کلیه دستگاه ها باید مجهز به وسایل متوقف کننده اضطراری باشد بطوری که در مواقع لزوم باعث توقف سریع پره ها، بدنه و همچنین قسمت های متحرک دستگاه گردد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۲، ماده ۳۲: دستگاه های مخلوط کن و همزن سیار باید به نحوی نصب شود که ایستایی کامل دستگاه تامین گردد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۳، ماده ۳۳: در دستگاه های همزن که پایین تر و یا حداکثر تا ۲۵ سانتی متر بالاتر از جایگاه کار قرار گرفته اند، علاوه بر نرده حفاظتی نصب آستانه نیز الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۴، ماده ۳۴: در دستگاه های مخلوط کن و همزن که در ارتفاع قرار دارند کلیه سکوهای کار، بایستی حداقل یک متر پایین تر از لبه فوقانی مخزن تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۵، ماده ۳۵: کلیه وسایل انتقال نیرو و مواد و همچنین متعلقات مربوطه آن که دارای چند ایستگاه کنترل می باشند باید در هر ایستگاه، مجهز به یک وسیله قطع اضطراری باشد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۶، ماده ۳۶: مخزن دستگاه های مخلوط کن و همزن که قابلیت جدا شدن را دارد باید دارای تجهیزات ایمنی باشد که جدا کردن مخزن در زمان روشن بودن دستگاه مقدور نگردد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۷، ماده ۳۷: درب، مخزن و ضمامن جفت شونده دستگاه های مخلوط کن و همزن باید مجهز به سیستمی باشد که در صورت قفل نشدن یا عدم قرارگیری در جای صحیح، دستگاه قادر به کار نباشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۸، ماده ۳۸: دستگاه های همزن باید دارای درب مجهز به میکروسوئیچ باشد تا با قطع عملکرد دستگاه از تماس کارگر با قسمت های خطرناک داخل مخزن جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۳۹، ماده ۳۹: در مواردی که در فرایند کار نیاز به بازدید و مشاهده وضعیت داخل مخزن می باشد باید از حفاظ مشبک یا شفاف استفاده نمود. در این حالت میکروسوئیچ قطع کننده عملکرد دستگاه باید در زیر این حفاظ قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

- ۲۲۰۴۰، ماده ۴۰: دستگاه های همزن که از درب مشبک استفاده می کنند باید حداکثر قطر چشمه های آن ۲/۵ سانتی متر باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۱، ماده ۴۱: برای کلیه عملیاتی که نیاز به باز نمودن درب دستگاه می باشد این درب باید دارای ضامن هایی باشد که آن را در وضعیت ثابت نگه داشته و از سقوط آن جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۲، ماده ۴۲: اطراف دستگاه های مخلوط کن باید دارای حفاظ مجهز به میکروسوییچ باشد که به محض باز شدن آن ، دستگاه متوقف گردد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۳، ماده ۴۳: دستگاه های مخلوط کن و همزن و بشکه مخلوط کن باید دارای مکانیزمی باشد که تا قبل از توقف کامل پره ها و قسمت های متحرک، برداشتن یا باز نمودن درب یا حفاظ غیرممکن باشد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۴، ماده ۴۴: در زمان تخلیه یا زمان برگشت به حالت عادی در دستگاه های مخلوط کن و همزن نباید امکان حرکت پره ها و قسمت های متحرک وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۵، ماده ۴۵: در دستگاه های مخلوط کن و همزن که عمل تخلیه بوسیله پره ها و یا توسط قسمت های مخلوط کننده آن انجام می شود باید دسترسی به قسمت های خطرناک مقدور نباشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۶، ماده ۴۶: دستگاه های مخلوط کن و همزن باید مجهز به سیستم قطع کننده ای باشد که از سرریز شدن مواد داخل مخزن جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۷، ماده ۴۷: عملکرد دستگاه های مخلوط کن و همزن و همچنین لوله های تخلیه و سرریز مایعات باید به گونه ای باشد تا ضمن جلوگیری از پاشش مواد از انتشار آن به محیط کارگاه ممانعت بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۸، ماده ۴۸: حفاظ های اطراف دستگاه های مخلوط کن باید حداقل هم ارتفاع با دستگاه باشد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۴۹، ماده ۴۹: اطراف بشکه های مخلوط کن باید بوسیله نرده و حفاظ، ایمن سازی شود. این حفاظها باید مجهز به میکروسوییچ باشد تا در صورت باز شدن، میکروسوییچ از عملکرد دستگاه ممانعت بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۵۰، ماده ۵۰: دریچه های بشکه مخلوط کن باید مجهز به ضامن، حفاظ و یا قفلی باشد که در زمان حرکت دستگاه از باز شدن اتفاقی آن جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۵۱، ماده ۵۱: اطراف دستگاه های غلطک مخلوط کن (کلندر) باید به لحاظ عوامل زیان آور محیطی کاملا ایمن سازی شود. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۵۲، ماده ۵۲: دستگاه های غلطک مخلوط کن (کلندر) باید مجهز به سیم یا میله ای باشد که در طول دستگاه و در قسمت سر، سینه، کمر و معج پاها قرار داده شود تا در صورت بروز نقص احتمالی، کارگر بتواند با کشیدن یا فشار بر روی سیم یا میله متصل به میکروسوییچ نسبت به قطع دستگاه و نهایتاً " راه اندازی دور معکوس آن اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۵۳، ماده ۵۳: دستگاه های غلطک مخلوط کن (کلندر) باید مجهز به سیستم کلاچ معکوس باشد تا در صورت درگیر شدن احتمالی اعضای بدن یا لباس کار با غلطک ها، کارگر بتواند سریعاً جهت گردش غلطک ها را عوض نماید. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها
- ۲۲۰۵۴، ماده ۵۴: دسترسی به مواد خروجی در دستگاه های غلطک مخلوط کن (کلندر) باید از زیر دستگاه یا سینی آن صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۵۵، ماده ۵۵: کلیه واردکنندگان، تولید کنندگان، فروشندگان، عرضه کنندگان، تعمیرکاران و بهره برداران دستگاه های مشمول این آیین نامه مکلف به رعایت استاندارد تولید و موارد ایمنی و حفاظتی دستگاه های مربوطه می باشند. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۲۰۵۶، ماده ۵۶: مسئولیت رعایت مقررات این آیین نامه برعهده کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه به دلیل عدم توجه کارفرما به این آیین نامه، مکلف به جبران کلیه خسارات می باشد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی دستگاه های مخلوط کن و همزن در کارگاه ها

۲۳۰۰۰، (۲۳) آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب *

۲۳۰۰۱، ماده ۱: عملیات خردکردن، ریز کردن و آسیاب نمودن که همراه با تولید گرد و غبار میباشد و در محل های مسقف و محصور انجام می گیرد، باید در ماشین های سربسته که مجهز به دستگاه مکنده باشد انجام شود تا از انتشار گرد و غبار جلوگیری گردد. همچنین در صورت لزوم کارگاه نیز باید مجهز به وسیله مکنده مؤثر باشد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۲، ماده ۲: قسمت های متحرک کنکاسور، خردکن و آسیاب که خطراتی در بر دارد باید طبق مقررات آیین نامه حفاظتی وسایل انتقال نیرو حفظ گذاری شود. در جایی که نصب حفاظ عملی نباشد این قسمت ها را باید با نرده های حفاظتی محصور نمود و در صورتی که فاصله این قسمت ها تا سطح محل کار کمتر از ۱۵ سانتی متر باشد باید پاگیری نیز در نظر گرفت. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۳، ماده ۳: در صورتی که دهانه کنکاسور، خردکن و آسیاب ها فاقد حفاظ باشد باید مجهز به وسیله تغذیه مکانیکی گردد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۴، ماده ۴: وقتی قیف کنکاسور، خردکن و آسیاب که با دست تغذیه می شود طوری قرار گرفته باشد که احتمال پا گذاردن یا سقوط کارگران در آن برود دهانه آن پوشانده شده و یا به وسیله نرده حفاظتی و پاگیر محصور گردد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۵، ماده ۵: کنکاسور، خردکن ها یا آسیاب هایی که به وسیله محور انتقال نیروی مشترک به حرکت در می آید باید دارای دوشاخه تسمه یا کلاچ اصطکاکی مطمئن برای راه انداختن و از کار بازداشتن ماشین باشد به طوریکه: الف - بتوان در موارد اضطراری ماشین را فوراً متوقف کرد. ب - شروع کار مجدد ماشین قبل از آزاد کردن دوشاخه تسمه یا کلاچ اصطکاکی مقدور نباشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۶، ماده ۶: سطح داخل محفظه خردکننده ها و آسیاب ها که مواد خشک قابل احتراق در آنها خرد می شود باید از برنج، برنز و یا سایر موادی که تولید جرقه نمی کنند ساخته شود. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۷، ماده ۷: خرد کردن و آسیاب نمودن موادی که تولید غبار قابل انفجار می نماید باید با وسایل خاصی صورت گیرد و در انجام این اعمال باید مقررات حفاظتی مربوط به آیین نامه حفاظتی مواد خطرناک و قابل اشتعال - قابل احتراق و انفجار رعایت شود. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۸، ماده ۸: مواد قابل احتراق را قبل از ورود به دستگاه خردکن یا آسیاب باید از روی یک جداکننده مغناطیسی با ابعاد و قدرت کافی که دارای تمیز کننده خودکار باشد عبور داد تا کاملاً اطمینان حاصل شود که میخ، مفتول و یا سایر مواد آهنی موجود در آن جذب آهن ربا شده است. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

۲۳۰۰۹، ماده ۹: جداکننده مغناطیسی که در دستگاه خردکننده یا آسیاب مورد استفاده قرار میگیرد باید مجهز به ضامن خودکاری باشد تا در موقع عمل کردن دستگاه جداکننده جریان ورود مواد را قطع نماید و یا اینکه دارای وسیله اعلام خطر مطمئنی باشد که در چنین مواردی به طور خودکار بکار افتد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب

- ۲۳۰۱۰، ماده ۱۰: در صورتی که مواد قابل احتراق تهیه شده در چند دستگاه خردکن به داخل دهانه مشترک تخلیه شود در صورت وقوع احتراق برای جلوگیری از توسعه آن باید هر یک از دستگاه ها به وسیله دریچه گردان اختصاصی یا خفه کن از سایر دستگاه ها مجزا شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۱، ماده ۱۱: کنکاسورها باید مجهز به حفاظ محکمی باشند تا کارگران را در مقابل خطرات ناشی از پرتاب مواد به خارج محفوظ نماید. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۲، ماده ۱۲: کارگرانی که در بالای دهانه های باز کنکاسورهای گردان کار می کنند باید با کمربند حفاظتی و طنابی که به تکیه گاه محکمی متصل شده مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۳، ماده ۱۳: دهانه های ورودی و خروجی مواد خرد شده در کلیه دستگاه های خرد کن باید به نحوی ساخته و یا محافظت شده باشد که دست های کارگر نتواند با قسمت های متحرک ماشین در داخل آن تماس پیدا کند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۴، ماده ۱۴: برای دوطرف دستگاه های خرد کن گلوله ای و لوله ای که فاصله قسمت زیر آنها تا کف محل کار کمتر از ۲/۶ متر می باشد باید حفاظ یا نرده حفاظتی پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۵، ماده ۱۵: راهروهای زیر دستگاه های خردکن گلوله ای یا لوله ای باید در دو طرف و بالا مجهز به حفاظ یا نرده حفاظتی باشد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۶، ماده ۱۶: گوه هایی که برای باز کردن درهای دستگاه های خردکن گلوله ای به کار می رود باید به وسیله کابل قابل انعطاف یا زنجیر به درپوش متصل شده و یا اینکه به وسیله گره هایی نگهداری شود تا در حین کار از پرتاب شدن و اصابت آن به کارگران جلوگیری گردد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۳۰۱۷، ماده ۱۷: تخماتق های با سقوط آزاد برای خرد کردن قطعات چدن یا مواد مشابه باید در محلی قرار گیرد که از مسیر عبور کارگران دور بوده و به وسیله جدارهای محکم بتونی فولادی یا چوبی با ارتفاع کافی محصور شود تا حفاظت افرادی را که با این دستگاه ها کار کرده یا از مجاور آن می گذرند در مقابل پرتاب ذرات فلز خرد شده تأمین نماید. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی در ماشین های کنکاسور، خردکن و آسیاب
- ۲۴۰۰۰، (۲۴) آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع، *
- ۲۴۰۰۱، ماده ۱: مخازن حمل گاز مایع باید از جنس فولادی باشد که قابلیت تحمل فشار کار لااقل ۱۷/۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع را دارا بوده و طبق استاندارد مصوبه مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۰۲، ماده ۲: هر مخزن حمل گاز مایع باید دارای گواهینامه و مدارک مشخصات ساخت و آزمایش باشد و این اسناد در نزد صاحب مخزن یا استفاده کننده از آن نگهداری گردد به طوریکه همیشه آماده ارائه به مأمورین ذیصلاح وزارت کار و امور اجتماعی باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۰۳، ماده ۳: مخازن حمل گاز مایع که فاقد روپوش آلومینیومی با فولاد زنگ نزن یا هر فلز براق ثابت دیگر میباشد باید با رنگ سفید یا آلومینیومی یا رنگ های منعکس کننده مشابه رنگ آمیزی شود. این رنگ آمیزی باید اقلماً ۲/۳ (دوسوم) سطح فوقانی مخازن مزبور را بپوشاند. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۰۴، ماده ۴: مجاری خروجی بطور کلی باید به ترتیب زیر باشد: ۱- در زیر مخزن هر دستگاه حمل گاز مایع (گازکش) باید شیری برای تخلیه کامل مخزن تعبیه گردد. ۲- در مخازن حمل گاز مایع تمام منافذ بجز آنهایی که مربوط به وسایل اندازه گیری سطح و محل نصب گرماسنج و سوپاپ اطمینان میباشد باید به وسیله درپوش، کلاهک و یا فلنج پیچ و مهره دار مسدود گردد یا به وسیله شیر جلوگیری کننده از جریان اضافی یا شیر یک طرفه محافظت گردد و یا مجهز به شیری گردد که بتوان آن را از دور کنترل نمود. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۰۵، ماده ۵: هر مخزن حمل گاز مایع باید مجهز به یک یا چند سوپاپ اطمینان از نوع فتری با شرایط ذیل باشد: ۱- لوله های خروجی سوپاپ های اطمینان باید بدون خمیدگی و روبه بالا بوده و گاز از آن مستقیماً به هوا برود و در مسیر آن مانعی وجود نداشته باشد تا باعث برخورد گاز با بدنه مخزن گردد. اندازه لوله خروجی نباید کوچکتر از مجرای سوپاپ اطمینان باشد. در پایین ترین قسمت لوله خروجی سوپاپ اطمینان باید یک شیر تخلیه تعبیه گردد تا بتوان مایعات جمع شده در این لوله را خالی نمود. ۲- ظرفیت خروج گاز سوپاپ های اطمینان هر مخزن باید متناسب با سطح خارجی آن مخزن باشد. این ظرفیت باید طوری محاسبه گردد که فشار در مخزن به هیچ وجه نتواند از ۱۲۰ درصد فشار تجاوز نماید. ۳- اگر وسایل تنظیم فشار سوپاپ در خارج از مخزن قرار داشته باشد باید این وسایل تنظیم مجهز به وسائلی قابل پلمپ کردن بوده و همیشه پلمپ شده باشد. ۴- فشار تنظیم شده برای شروع به خروج گاز و مقدار گاز با هوای خروجی باید بر حسب واحد حجم در دقیقه (در ۱۵/۵ درجه سانتیگراد و فشار آتمسفر) بطور واضح و ثابت روی هر سوپاپ اطمینان حک شده باشد. همچنین نصب سوپاپ باید طوری باشد که شروع به خروج گاز از آن قابل رؤیت باشد. ۵- سوپاپ اطمینان باید در بالای مخزن نصب گردد و مستقیماً به فضای محتوی گاز مربوط باشد. ۶- بین سوپاپ اطمینان و مخزن نباید شیری نصب شود مگر در مخازنی که ۲ سوپاپ اطمینان یا بیشتر روی آنها نصب شده است که در این صورت می توان یک یا دو شیر بین مخزن و سوپاپ اطمینان نصب نمود به شرطی که اولاً ساختمان این شیرها طوری باشد که در هر حال یک سوپاپ اطمینان یا بیشتر باز باقی بماند و ثانیاً ظرفیت سوپاپ هایی که باز میباشد کافی برای خروج گاز به اندازه لازم باشد. ۷- انتهای لوله خروجی سوپاپ اطمینان باید دارای کلاهک یا محافظ مناسب دیگری باشد تا از دخول باران و گرد و غبار و امثال آن به داخل سوپاپ اطمینان جلوگیری شود. این کلاهک باید به طور آزاد روی لوله گذاشته شود و فقط می تواند به وسیله زنجیر یا سیم یا مشابه آن به لوله متصل گردد به طوریکه اگر سوپاپ اطمینان باز شود کلاهک به آسانی از جای خود بلند شود. کلاهک باید بجز مواقعی که سوپاپ اطمینان باز شده و کار میکند در سایر اوقات همیشه روی لوله خروجی قرار داشته باشد. این کلاهک نباید طوری باشد که خروج گاز را در سوپاپ اطمینان کم و یا از آن جلوگیری نماید. لوله ها و شیرها و اتصالات، عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۰۶، ماده ۶: لوله ها، شیرها و اتصال ها باید دارای مشخصات زیر باشد: ۱- در مواردی که استفاده از لوله های مسی مجاز باشد باید مفاصل را به وسیله جوش زرد و یا جوش معادل آن بهم متصل نمود. این اتصال ها به هیچ عنوانی (مثلاً با حدیده زدن لوله ها) نباید باعث تضعیف قدرت لوله ها گردد. مفاصل باید از نوع فشار قوی باشد. از فلزات غیر چکش خوار و شکننده نباید در ساختمان شیرها و مفاصل استفاده نمود. ۲- کلیه شیرهای مخزن باید مناسب با فشار طرح شده برای حرارت محل کار مخزن بوده و میزان فشار روی آنها نوشته شده باشد. ۳- لوله ها، شیرها، اتصال ها و لوله های قابل ارتجاع در کامیون های گازکش باید در فشار هوایی که کمتر از حداکثر فشار کار مجاز مخزن نباشد بدون نشت باقی بماند. ۴- هر قسمت از لوله حامل گاز مایع (اعم از لوله قابل ارتجاع یا غیر آن) را که امکان بسته شدن دو سر آن وجود داشته باشد باید مجهز به یک سوپاپ اطمینان نمود و بین این سوپاپ اطمینان و لوله هیچ نوع شیر دیگری نباید نصب گردد. ۵- روی شیرها و یا صفحاتی که به شیرهای لوله های خروجی و دخولی مخزن نصب شده است (به استثنای لوله هایی که مربوط به سوپاپ اطمینان و وسایل اندازه گیری سطح مایع و فشار سنج میباشد) باید نوشته یا علامتی وجود داشته باشد که ارتباط این لوله ها را با قسمت محتوی مایع مخزن یا قسمت محتوی گاز مخزن در موقع پر بودن مخزن به اندازه مجاز مشخص نماید. ۶- لوله ها، اتصال ها، سوپاپ های اطمینان و سایر منضومات مخزن باید به وسیله حفاظ فلزی که در اطراف آنها تعبیه می شود در مقابل صدمات وارده در اثر برخورد با وسائط نقلیه یا اشیاء دیگر و یا واژگون شدن گازکش محافظت کرده ضمناً سوپاپ های اطمینان باید طوری محافظت گردد که در صورت واژگون شدن گازکش در روی زمین لوله خروجی سوپاپ اطمینان بسته نشده و مانع خروج گاز از مخزن نگردد. ۷- هر گازکش باید مجهز به یک سپر عقب باشد که در صورت برخورد پشت آن با اشیاء دیگر سپر مزبور مخزن و اتصال های آن را محافظت نماید و باید ساختمان این سپر طوری باشد که امکان برخورد هر یک از قسمت های وسیله نقلیه را به مخزن به حداقل تقلیل دهد. ۸- لوله های پر کننده و تخلیه مخزن هر کدام باید مجهز به شیری باشد که با دست بسته شود و این شیر باید حتی الامکان نزدیک به مخزن نصب گردد. چنانچه مخزن دارای شیر خودکار داخلی باشد شیر دستی فوق را در هر نقطه از لوله قبل از لوله های قابل ارتجاع می توان نصب نمود. پایه ها و مهارها، عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۰۷، ماده ۷: پایه ها و مهارهایی که به منظور متصل کردن مخزن گاز به گازکش بکار میروند باید دارای شرایط و مشخصات زیر باشد: ۱- مخزن گازکش ها باید با جوشکاری و یا به وسیله مهره چپ و راست مهاری و یا وسایل مشابه آن به شاسی چسبیده باشد به علاوه برای جلوگیری از لغزش مخزن روی شاسی در موقع شروع حرکت توقف و پیچیدن وسیله نقلیه باید ضامن ها و مهارهای مناسبی چسبیده به شاسی و مخزن تعبیه گردد این ضامن ها و مهارها باید طوری نصب گردد که به آسانی قابل دسترسی برای بازرسی و تعمیرات باشد. ۲- هیچیک از پایه های مخزن یا سپر نباید مستقیماً به مخزن جوش داده شود. پایه ها و سپرها باید به ورقه های لایه به نحوی متصل شده باشد که اقلأً ۴ برابر ضخامت لایه از هر طرف با لبه لایه فاصله داشته باشد و هیچ گاه نباید پایه ها و سپرها را مستقیماً به بدنه اصلی مخزن جوش داد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۰۸، ماده ۸: مخزن هر گازکش باید مجهز به یک یا چند نوع از وسایل اندازه گیری ذیل که حداکثر سطح مجاز مایع را در مخزن دقیقاً نشان میدهد باشد: ۱- لوله دوار Rotary Gauge ۲- لوله افزان و قابل تنظیم Sliptube Gauge ۳- لوله با طول ثابت Fixed tube Gauge تبصره - فشار طرح (حداکثر فشار گاز) وسایل اندازه گیری سطح مایع باید اقلأً مساوی فشار طرح مخزن مربوطه باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۰۹، ماده ۹: تلمبه ها و کمپرسورها باید از نوعی باشد که مخصوص گاز ساخته شده و از شکستن و آسیب دیدن در مقابل تصادفات محفوظ نگهداشته شود این تلمبه ها به جز آنهایی که از نوع گریز از مرکز میباشند باید مجهز به مجرای فرعی باشد که شیر این مجرا در اثر فشار باز شده و جریان مایع را از لوله خروجی تلمبه به لوله ورودی آن و یا مخزن برقرار سازد. صفحه مشخصات، عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۰، ماده ۱۰: هر مخزن باید دارای صفحه مشخصات باشد که جنس آن از فلز زنگ نزن بوده و در سمت راست نزدیک به جلو مخزن به وسیله زرد جوش یا جوشکاری که در دور تا دور آن انجام گرفته به مخزن متصل شود و محل نصب آن باید طوری باشد که اولأً همیشه محفوظ بماند و ثانیاً به آسانی قابل دسترسی برای بازرسی باشد. در وسایل نقلیه که حامل چند مخزن میباشد صفحه فوق باید جداگانه روی هر یک از مخزن ها طوری نصب شود که به آسانی قابل دسترسی برای بازرسی باشد. روی این صفحه باید با حروف درشت و خوانا به طور حکشده یا برجسته علاوه بر اطلاعاتی که توسط استاندارد مربوطه تعیین شده است اطلاعات زیرهم نوشته شده باشد: - سازنده مخزن گازکش - شماره ردیف - شماره و نام استاندارد مربوطه - شماره مشخصات مصالح مخزن ظرفیت آبی مخزن - تاریخ آزمایش اولیه مخزن، عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۱، ماده ۱۱: مخزن گازکش باید هر پنج سال یک بار تحت آزمایش "فشار آب" آزمایش نشت و تمام آزمایشات نظری قرار گرفته و سوپاپ یا سوپاپ های اطمینان مخزن نیز هر دو سال یک بار تنظیم و آزمایش شود. نتایج آزمایشات باید در کارت ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۲، ماده ۱۲: چنانچه گازکش به دلایلی مانند تصادف یا چپ شدن صدمه ببیند قبل از شروع مجدد به کار باید تحت آزمایش کامل قرار گیرد و اگر گازکش یک سال یا بیشتر از سرویس خارج شده باشد برای ادامه کار باید دوباره آزمایش شود. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۳، ماده ۱۳: کامیون ها، یدک کش ها و نیمه یدک کش ها نباید به هیچ نوع چراغ و وسیله روشنایی به جز برقی مجهز باشد. مدار برقی باید دارای وسایل حفاظتی از قبیل فیوز و قطع کننده اتوماتیک برای مواقع جریان شدید برق باشد و همچنین سیم ها باید دارای ظرفیت کافی برای عبور جریان مورد لزوم بوده و بطور مناسبی روی گازکش نصب و عایق کاری گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۴، ماده ۱۴: وسایل اتصال و کنترل حرکت یدک کش ها و نیمه یدک کش ها باید دارای شرایط زیر باشد: ۱- علاوه بر میله یا میله های محکمی که یدک کش را به وسیله نقلیه متصل میکند باید زنجیرهایی نیز بین یدک کش و وسیله نقلیه نصب گردد. ۲- مجهز به ترمزهایی باشد که کنترل آنها از اطاق راننده انجام گیرد. ۳- مجهز به چراغ های راهنمایی، ترمز و خطر باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۵، ماده ۱۵: مخزن، شاسی، محور و فترهای وسائط نقلیه حامل گاز مایع باید به وسیله اتصال های فلزی به یکدیگر متصل باشد تا از لحاظ الکتریکی یک مدار بسته را تشکیل دهد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۶، ماده ۱۶: سیستم خروج دود مشتمل بر صدا خفه کن و لوله خروج دود باید از مخزن سوخت و وسیله نقلیه و سایر مواد قابل اشتعال به اندازه کافی فاصله داشته باشد. انتهای خروجی لوله دود بایستی در جهتی دور از مخزن و متعلقات آن بوده و بیرون از بدنه و اطراف وسیله نقلیه نصب شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۷، ماده ۱۷: هر وسیله نقلیه گازکش باید لاقط مجهز به یک آتش خاموش کن قابل حمل با ظرفیت کافی برای خاموش کردن یک متر مربع آتش نوع گازی یا بدون خاکستر باشد و اگر بیش از یک خاموش کننده در وسیله نقلیه موجود باشد هر کدام از آنها باید کافی برای خاموش کردن ۲/۳ (دوسوم) متر مربع آتش های فوق باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۸، ماده ۱۸: هر وسیله نقلیه گازکش باید همیشه لاقط ۲ عدد کفشک مناسب با خود همراه داشته باشد تا در مواقع توقف و یا تخلیه و بارگیری آنها را زیر چرخ ها قرار دهند. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۱۹، ماده ۱۹: وسائط نقلیه گازکش را نباید در داخل ساختمان ها متوقف و نگهداری نمود مگر این که ساختمان مجاز برای اینگونه توقف ها شناخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۲۰، ماده ۲۰: تخلیه مخزن دارها و گازکش ها باید طبق شرایط زیر انجام گیرد: ۱- سطح ریل انشعاب راه آهن در محلی که مخزن دار (واگن حامل مخزن گاز مایع) برای تخلیه توقف میکند باید فاقد شیب باشد. ۲- مادامی که لوله های تخلیه به مخزن دار وصل میباشد باید در انتها و یا در انتهای ریل انشعابی که این مخزن دار روی آن قرار دارد تابلوهایی قرار داده شود که روی آن جمله زیر نوشته شده باشد: مخزن دار گاز مایع در حال تخلیه ۳- هنگامی که مخزن دار برای تخلیه روی انشعابی راه آهن ایستاده باید کفشک های مناسبی زیر چرخ های واگن قرار داد تا از حرکت آن جلوگیری بعمل آید. ۴- در تمام مدتی که مخزن دار در حال تخلیه است یک نفر باید مراقب آن و لوله های تخلیه باشد. ۵- خط لوله ای که لوله های قابل ارتجاع تخلیه به آن متصل می باشد باید مجهز به یک شیر یک طرفه باشد تا در صورت پاره یا سوراخ شدن لوله قابل ارتجاع و یا بست های اتصال آن گاز مایع از مخزنی که در حال پر شدن است و یا از لوله کشی های مربوط به آن خارج نشود. ۶- فاصله محل تخلیه تا ابنیه و املاک مجاور باید مطابق فواصلی باشد که در ماده ۲۵ این آیین نامه گفته شده است. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۲۱، ماده ۲۱: تخلیه و بارگیری گازکش ها باید تحت شرایط زیر انجام گیرد. ۱- هنگام تخلیه یا بارگیری گازکش ها باید از وقتی که لوله های انتقال متصل میگردند تا وقتی که عملیات تخلیه یا بارگیری خاتمه یافته و لوله جدا میگردد اقلأ یک نفر دائماً مراقب لوله ها و اتصال های آنها باشد. ۲- برای تسهیل انتقال مایع از مخزنی به مخزن دیگر هیچ گاه نباید گاز مخزن پرشونده را به فضای آزاد رها نمود. ۳- در صورتی که برای انتقال گاز مایع از لوله های قابل ارتجاع استفاده میگردد این لوله ها باید از جنس نرم و در مقابل گاز غیرقابل نفوذ باشد و مقاومت این لوله ها باید مناسب برای کار با گاز مایع بوده و در انتهای خروجی مجهز به شیر قطع کننده جریان باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۲۲، ماده ۲۲: حد مجاز پرکردن مخازن گازکش ها و مخزن دارها باید طبق جدول مندرج در ماده ۳۲ باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۲۳، ماده ۲۳: مخازن سازی گاز مایع باید از جنس فولادی باشد که قابلیت تحمل فشار گاز لاقط ۱۷/۸ کیلوگرم بر سانتی متر مربع (۲۵۰ بار بر اینچ مربع) را دارا بوده و طبق استاندارد مصوبه مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۲۴، ماده ۲۴: مخازن ذخیره سازی گاز مایع را باید طبق شرایط زیر نصب و سوار کرد: ۱- مخازن را باید روی پایه های بادوام از جنس مواد بنایی سخت یا بتون با اسکلت فلزی سوار کرد. به هر حال جنس این پایه ها باید در مقابل آتش سوزی مقاوم بوده و زیر سازی آنها محکم باشد. ۲- پایه های مخزن نباید مانع انقباض و انبساط آزادانه مخزن گردد. ۳- هر مخزن را که ظرفیت آبی آن ۷۵۰۰ لیتر یا کمتر است می توان روی پایه های فلزی محافظت نشده در مقابل آتش سوزی سوار کرد مشروط بر آن که اولاً این پایه ها روی سطح یا زیر سازی بتونی

نصب شده باشد و ثانیاً فاصله سطح زیرین بدنه مخزن تا کف بتونی و یا زمین از ۶۰ سانتی متر تجاوز ننماید. ۴- در مواردی که برای نصب مخزن انجام جوشکاری در محل ضروری باشد این جوشکاری فقط می تواند روی ورقه های لایه یا دستک هایی انجام گیرد که قبلاً توسط سازنده، به مخزن جوش داده شده است. ۵- در مخازن ثابتی که به یکدیگر مربوط شده اند باید پیش بینی های لازم برای مقابله با انقباض، انقباض، لرزش یا نشست کردن مخازن و لوله های مربوط کننده آنها به عمل آمده باشد. استفاده از لوله های غیر فلزی برای مرتبط کردن مخازن ثابت به یکدیگر به کلی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۵، ۲۴۰ ماده ۲۵: مخازن ذخیره سازی گاز مایع را باید در خارج از ساختمان یعنی در فضای باز و طبق فواصل مندرج در جدول زیر نصب کرد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۶، ۲۴۰ ماده ۲۶: محوطه اطراف مخازن گاز مایع را باید حداقل تا حدود ۳ متر از مواد قابل اشتعال از قبیل خاشاک و علف خشک پاک کرد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۷، ۲۴۰ ماده ۲۷: قراردادن مخازن گاز مایع در کنار مخازن محتوی سایر مواد قابل اشتعال یا نقطه اشتعال کمتر از ۲۱ درجه سانتیگراد ممنوع است. حداقل فاصله بین مخازن گاز مایع با ظرفیت آبی بیشتر از ۵۰۰ لیتر تا مخازن مواد قابل اشتعال دیگر با ظرفیت بیشتر از ۱۰۰۰ لیتر و نقطه اشتعال بیشتر از ۲۱ درجه سانتیگراد باید ۷ متر باشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۸، ۲۴۰ ماده ۲۸: با ایجاد جدول بندی و دیواره های خاکی شیب و امثال آن باید از جمع شدن مواد قابل اشتعال در زیر مخازن گاز مایع جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۹، ۲۴۰ ماده ۲۹: هیچ مخزن محتوی گاز مایع نباید در داخل دیواره خاکی تعبیه شده برای مخازن محتوی مایعات قابل اشتعال دیگر قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۳۰، ۲۴۰ ماده ۳۰: ظرفیت آبی هر یک از مخازن ذخیره سازی گاز مایع نباید از ۳۶۰۰۰۰ لیتر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۳۱، ۲۴۰ ماده ۳۱: واشرهایی که بین فلنج های مخازن گاز مایع بکار میرود باید از جنسی باشد که در مقابل گاز مایع مقاومت داشته باشد. این واشرها باید از موادی ساخته شوند که نقطه ذوب آنها بالاتر از ۸۱۶ درجه سانتیگراد (۱۵۰۰ درجه فارنهایت) باشد. استفاده از واشرهای حلقوی آلومینیومی و همچنین واشرهای مارپیچی فلزی نیز برای فلنج های مخازن گاز مایع مجاز میباشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۳۲، ۲۴۰ ماده ۳۲: مخازن ذخیره سازی را نباید بیشتر از میزان مجاز پر کرد. میزان مجاز پر کردن مخزن، عبارتست از وزن درصدی از ظرفیت آبی آن مخزن در ۱۵/۶ درجه سانتیگراد که برحسب چگالی های مختلف گاز مایع از جدول پیوست بدست می آید. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۳۳، ۲۴۰ ماده ۳۳: شیرها و وسائلی که روی مخزن گاز مایع نصب میگردد باید مناسب برای فشار کار لااقل ۱۷ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع و حداکثر درجه حرارتی که ممکن است در معرض آن قرار گیرند ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۳۴، ۲۴۰ ماده ۳۴: تمام اتصالات مخزن به استثنای اتصالات سوپاپ های اطمینان، وسایل اندازه گیری سطح مایع و منافذی که به وسیله درپوش مسدوده شده اند باید مجهز به شیر باشند. این شیر باید هرچه ممکن است نزدیکتر به مخزن نصب شده باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۳۵، ۲۴۰ ماده ۳۵: لوله پرکننده مخزن باید در محل اتصال به مخزن به یکی از وسایل زیر مجهز باشد: ۱- مجموعه ای از شیر یک طرفه و شیر جلوگیری کننده از جریان اضافی. ۲- یک شیر یک طرفه مضاعف و یا دو عدد شیر ساده یک طرفه. ۳- یک شیر قطع کننده جریان به انضمام یک شیر یک طرفه یا یک شیر جلوگیری کننده از جریان اضافی. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

- ۲۴۰۳۶، ماده ۳۶: منافذ و اتصالات مخزن باید مجهز به یک شیر مناسب جلوگیری کننده از جریان اضافی باشد مگر در موارد زیر: الف - اتصالات لوله های پرکننده مخزن که شرح آنها در ماده ۳۵ داده شد. ب - اتصالات سوپاپ های اطمینان پ - اتصالات وسایل اندازه گیری سطح مایع که در آنها قطر سوراخ خروج مایع از ۱/۵ میلیمتر تجاوز نمی کند و یا اصولاً طرز کار آنها طوری است که احتیاج به خروج گاز مایع ندارد مثل نوع شناور یا مشابه آن به شرطی که تمام اتصالات این وسایل طوری طرح شده باشد که بتوان در مقابل حداکثر فشار داخل مخزن به خوبی ایستادگی نماید. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۳۷، ماده ۳۷: بر روی تمام اتصالات ورودی و خروجی مخازن به ظرفیت آبی ۸۰۰۰ لیتر یا بیشتر به استثنای اتصالات مربوط به سوپاپ اطمینان، وسایل اندازه گیری سطح مایع و فشارسنج ها باید برچسب هایی زده شده باشد که مشخص کند این اتصالات به قسمت محتوی بخار مخزن ارتباط دارند یا به قسمت محتوی مایع آن، این برچسب ها را روی شیرهای مربوط به اتصالات نیز می توان نصب نمود. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۳۸، ماده ۳۸: در مخازنی که ظرفیت آبی آنها کمتر از ۸۰۰۰ لیتر است تعبیه بیش از دو مجرای مسدود شده به وسیله درپوش مجاز نمی باشد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۳۹، ماده ۳۹: سوپاپ های اطمینان مخازن باید در قسمت فوقانی مخزن نصب شده و مستقیماً با قسمت محتوی گاز مخزن ارتباط داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۰، ماده ۴۰: در مخازنی که ظرفیت آبی آنها بین ۵۰۰ تا ۸۰۰۰ لیتر است باید لوله خروجی سوپاپ اطمینان آنها عموداً رو به بالا باشد و در مسیر گاز خروجی هیچ مانعی وجود نداشته باشد تا گاز بتواند در هوای آزاد رها شده و هیچ تماسی بدنه مخزن پیدا نکند. روی لوله خروجی سوپاپ اطمینان باید سرپوشی بطور آزادانه قرار داده شود تا مانع ورود باران و امثال آن به داخل لوله شده و در عین حال هنگام خروج گاز این سرپوش از جای خود بلند شده و مانع خروج گاز نگردد. برای تخلیه مایعاتی که ممکن است در سوپاپ اطمینان و یا لوله خروجی آن جمع شود باید لوله تخلیه مناسبی تعبیه گردد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۱، ماده ۴۱: در مخازنی که ظرفیت آبی آنها ۵۰۰ لیتر یا کمتر است باید انتهای لوله خروجی سوپاپ اطمینان آنها در فاصله افقی حداقل ۴/۵ متر از هر گونه در یا پنجره یا محل باز به داخل ساختمان که پایین تر از این لوله خروجی واقع شده اند قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۲، ماده ۴۲: در مخازنی که ظرفیت آبی آنها بیشتر از ۸۰۰۰ لیتر است ارتفاع لوله خروجی سوپاپ اطمینان آنها باید حداقل ۲ متر و مخزن مجهز به یک فشارسنج باشد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۳، ماده ۴۳: مخزن گاز مایع باید مجهز به یک وسیله اندازه گیری سطح مایع از قبیل نوع شناور گردنده، لوله لغزان و یا مغناطیسی باشد تا به وسیله آن بتوان سطح اکثر مجاز پر شدن مخزن و مقدار درصد حجم پر شده آنرا کنترل و بررسی نمود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۴، ماده ۴۴: وسایل اندازه گیری سطح مایع باید طوری انتخاب شود که با آنها بتوان سطح حداکثر بوتان یا پروپان و یا مخلوط ۵۰/۵۰ بوتان و پروپان را اندازه گرفت. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۵، ماده ۴۵: در وسایل اندازه گیری سطح مایع که کار آنها مستلزم رها کردن مقداری گاز به هوای آزاد است از قبیل لوله دار و یا نوع لوله لغزان باید قطر سوراخ خروج گاز از آنها از یک و نیم میلیمتر تجاوز ننماید مگر اینکه این وسایل مجهز به شیر جلوگیری کننده از جریان اضافی باشند. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۶، ماده ۴۶: فشار گاز مجاز وسایل اندازه گیری سطح مایع باید لااقل ۱۷/۶ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع (۲۵۰ پوند بر اینچ مربع) باشد. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۷، ماده ۴۷: از لوله های استوانه ای شیشه ای نشان دهند سطح مایع برای مخازن ذخیره گاز مایع می توان استفاده نمود بشرطی که: الف - خروج گاز مایع از مخزن فقط به صورت مایع انجام گیرد. ب - این استوانه های شیشه ای در دو طرف مجهز به شیر فلکه هایی باشند که با دست، باز و بسته می شود. پ - این استوانه ها در دو طرف علاوه بر شیرهای فوق مجهز به شیرهای مناسب جلوگیری کننده از جریان اضافی

- باشند. شیشه این استوانه ها از نوع فوق العاده محکم بوده و به وسیله حفاظ های فلزی مناسب که سازنده آنها برای آنها ساخته است محافظت گردد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۸، ماده ۴۸: هر مخزن به تنهایی (بدون هیچیک از منضعات آن) قبل از شروع بکار باید تحت آزمایش فشار آب قرار گیرد. فشار آزمایش باید برابر فشار کار حداقل ۲۶/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع و زمان آزمایش ده دقیقه باشد. آزمایش فوق باید در حضور نماینده مرجع صلاحیت داری که وزارت کار و امور اجتماعی تعیین میکند انجام و مورد گواهی قرار گیرد. برای بازرسی مخزن از لحاظ نشت نکردن باید مخزن را از هوا پر کرده و فشار هوا را تا ۷ کیلوگرم بر سانتی متر مربع بالا برد تمام جوشکاری ها و محل های اتصال شیر و فشار سنج و شیر اطمینان و سایر منضعات باید هنگام آزمایش با آب صابون آغشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۴۹، ماده ۴۹: سوپاپ های اطمینان مخزن باید قبل از نصب روی مخزن بطور جداگانه با فشار هوا مورد آزمایش قرار گیرد و در ۱۰ درصد بالای فشار کار یا در ۱۹/۲۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع باز شود. این آزمایش باید اقلاً "هر پنج سال یکبار تکرار و در کارت شناسایی منعکس گردد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۰، ماده ۵۰: هر مخزن ذخیره گاز مایع باید از لحاظ عیوب احتمالی از قبیل زنگ زدگی، فرورفتگی و برآمدگی جوشکاری و سایر عیوب (اقلاً هر ده سال یکبار) مورد بازرسی فنی دقیق قرار گرفته و ضخامت جدار مخزن باید با دستگاه مخصوص از قبیل آلتراسونیک اندازه گیری شده و با ضخامت اصلی مقایسه و نتایج این آزمایش ها در کارت شناسایی مخزن منعکس گردد. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۱، ماده ۵۱: هیچگونه تغییر، تعمیر یا جوشکاری روی جدار مخزن مجاز نمی باشد مگر جوشکاری روی قسمتی از مخزن که تحت فشار نیست. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۲، ماده ۵۲: مخازن ذخیره سازی گاز مایع را که برای مدتی بیشتر از یک سال مورد استفاده قرار نگرفته یا پس از تغییر محل مخزن در صورتی می توان مجدداً برای ذخیره سازی گاز مایع بکار برد که آزمایش های موضوع ماده ۴۹ و ۵۰ آیین نامه در مورد آنها عملی گردد. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۳، ماده ۵۳: روی هر مخزن یا صفحه شناسایی آن باید مشخصات ذیل بطور وضوح چک شده یا به صورت برجسته نوشته شده باشد. ۱- استانداردی که مخزن طبق آن ساخته شده است. ۲- علامت مخصوص موسسه بازرسی کننده مخزن. ۳- ظرفیت آبی مخزن برحسب یکی از واحدهای حجم. ۴- حداکثر فشار کار مجاز مخزن. (آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع) عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۴، ماده ۵۴: در تاسیسات ذخیره سازی و توزیع گاز مایع باید لوله ها و وسایل اتصال که قطر اسمی آنها بیشتر از نیم اینچ است فولادی باشد. از لوله های مسی بدون درز یا برنجی و یا فولاد نرم فقط در مواردی می توان استفاده نمود که قطر اسمی این لوله ها نیم اینچ یا کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۵، ماده ۵۵: لوله ها و اتصالات بیشتر از ۲ اینچ را باید به وسیله فلنج های جوش شده و یا جوشکاری مستقیم به مخازن متصل نمود به استثنای لوله هایی که بعد از شیر جلوگیری کننده از جریان اضافی یا سوپاپ های اطمینان نصب میگردد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۶، ماده ۵۶: از شیر، لوله و وسایل اتصالاتی چدنی برای لوله کشی گاز مایع به حالت مایع نباید استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۷، ماده ۵۷: مواد بکار رفته برای مقر سوپاپ دیافراگم واشر و آب بندی میله شیرها و لوله ها باید از جنسی باشد که در مقابل گاز مایع مقاوم باشد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۵۸، ماده ۵۸: لوله های نرم باید بدون درز بوده و از مس، برنج و فولاد ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

- ۲۴۰۵۹، ماده ۵۹: از وسایل اتصال چدنی دنده پیچ شده از قبیل زانو، سه راه، چهارراه، بوشن و مهره ماسوره در تاسیسات ذخیره سازی و سیلندر پرکنی گاز مایع نباید استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۰، ماده ۶۰: در تاسیسات ذخیره سازی گاز مایع از لوله های قابل ارتجاعی باید استفاده شود که برای گاز مایع به حالت بخار یا مایع ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۱، ماده ۶۱: روی لوله های قابل ارتجاعی که مستقیماً در معرض فشار داخلی مخزن قرار میگیرد باید به فواصل حداکثر ۳ متر کلمه گاز مایع نوشته شده باشد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۲، ماده ۶۲: حداقل فشار ترکیدن لوله های قابل ارتجاع که در معرض فشار داخلی مخزن قرار میگیرد باید ۸۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۳، ماده ۶۳: مفصل اتصال لوله های قابل ارتجاع به مخازن باید بتواند بدون نشست فشار آزمایش لاقط ۳۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع را تحمل نماید. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۴، ماده ۶۴: لوله هایی که از زیر جاده و خیابان عبور می کنند باید طوری محافظت گردد که در اثر حرکت وسایل نقلیه آسیب نبیند. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۵، ماده ۶۵: لوله های خارج از ساختمان را می توان روی زمین، زیر زمین و یا به هر دو صورت نصب نمود ولی در هر حالت باید مقابل صدمات احتمالی محافظت گردد. در مواردی که ممکن است نوع خاک محل لوله کشی ایجاد خوردگی در لوله نماید باید لوله ها را در مقابل آن محافظت کرد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۶، ماده ۶۶: هنگام نصب لوله ها باید پیش بینی های لازم برای مقابله با انقباض، لرزش و نشست کردن لوله ها بعمل آید. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۷، ماده ۶۷: لوله های سخت را باید بطریق دنده پیچ فلنج، جوشکاری لحیم سخت و یا زردجوش یا موادی که نقطه ذوب آنها از ۵۴۰ درجه سانتی گراد کمتر نباشد به یکدیگر متصل نمود. اتصال لوله های نرم بدون درز مسی، برنجی، فولادی را باید با وسایل اتصال مخصوص لوله های نرم و یا به وسیله لحیم و یا زرد جوش یا موادی که نقطه ذوب آنها از ۵۴۰ درجه سانتی گراد کمتر نباشد انجام داد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۸، ماده ۶۸: در تاسیسات ذخیره سازی و سیلندر پرکنی گاز مایع شیرها باید برای کار با گاز مایع (بحالت گاز یا مایع) مناسب بوده و فشار کار آنها حداقل از ۱۷/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع کمتر نباشد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۶۹، ماده ۶۹: سر ورودی لوله پرکننده مخزن باید در فضای آزاد قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۷۰، ماده ۷۰: از لوله های قابل ارتجاع برای اتصال مخازن ثابت به یکدیگر نباید استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۷۱، ماده ۷۱: لوله اصلی اتصال دهنده چند مخزن با ظرفیتی بیشتر از ۴۰۰ لیتر باید از ساختمان های مسکونی مجاور لاقط ۳۵ متر فاصله داشته باشد. این فاصله باید از حد نهایی شیری که لوله اصلی را از سایر سیستم های محتوی گاز مایع مجزا می سازد اندازه گرفته شود. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۷۲، ماده ۷۲: محل پر کردن سیلندرها باید به صورت سکو بوده و حداقل فاصله نزدیکترین لبه این سکو تا مخزن ذخیره سازی گاز مایع باید ۳ متر و تا ساختمان های مسکونی مجاور ۸ متر باشد. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۰۷۳، ماده ۷۳: محل تخلیه یا بارگیری مخزن دارهای حمل گاز مایع باید از ساختمان های مسکونی مجاور، لاقط ۸ متر و از تلمبه ها و کمپرسورها، ۳ متر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۷۴، ماده ۷۴: کف و سایر قسمت های سکوی سیلندر پرکنی باید از بتون و یا مواد مشابه آن که نسوز باشد ساخته شود. دیوارهای اطراف سکو باید طوری باشد که مانع جریان هوا در روی سکو و سطح آن نگردد. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۷۵، ماده ۷۵: ارتفاع سکوی سیلندر پرکنی باید متناسب با وسائط نقلیه مخصوص حمل سیلندر (در حدود یکمتر) باشد. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۷۶، ماده ۷۶: در اطراف سکو باید وسائلی تعبیه گردد تا از برخورد مستقیم وسائط نقلیه به سکوی جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۷۷، ماده ۷۷: پرکردن سیلندر باید توسط ترازوهای خودکاری انجام گیرد که پس از پرشدن سیلندر تا میزان تعیین شده بطور اتوماتیک جریان گاز مایع را قطع کند. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۷۸، ماده ۷۸: برای بررسی کار ترازوهای خودکار و اطمینان از صحت کار آنها و پرشدن سیلندر به اندازه معین علاوه بر ترازوهای خودکار باید لاقل یک ترازوی مناسب و دقیق دیگری روی سکوی سیلندر پرکنی نصب گردد تا بتوان بطور اتفاقی از هر چند سیلندر پر شده یکی را مجدداً با این ترازو وزن کرده و صحت حد مجاز گاز پر شده در آنرا بررسی نمود. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۷۹، ماده ۷۹: تلمبه کمپرسور و منضمت آن باید برای کار با گاز مایع ساخته شده و حداقل فشار طرح آنها از حداکثر فشاری که ممکن است در معرض آن قرار گیرند کمتر نباشد. منضمت تلمبه ها باید برای فشار کار لاقل ۱۷/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۰، ماده ۸۰: لوله خروجی تلمبه باید دارای لوله برگشتی مجهز به شیر باشد تا اگر لوله خروجی تلمبه مسدود گردد در اثر بالا رفتن فشار این شیر باز شده و جریان گاز مایع را به مخزن اصلی و یا به لوله ورودی تلمبه برگرداند. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۱، ماده ۸۱: در صورتی که تلمبه ها و کمپرسورها در ساختمانی جداگانه نصب شده باشد این ساختمان باید از مخازن ذخیره سازی گاز مایع لاقل ۳ متر و از ساختمان های مسکونی مجاور و منابع احتراق ۸ متر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۲، ماده ۸۲: وسایل برقی که در تاسیسات ذخیره سازی و توزیع گاز مایع نصب میگردد از قبیل موتور تلمبه، موتور کمپرسور، کلیدها، وسایل روشنایی، جعبه تقسیم برق، پریش برق و امثال آن باید از نوع ضد شعله (Flame Proof) و ضد گاز (Gas-Proof) باشد. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۳، ماده ۸۳: در تاسیسات گاز مایع باید خاموش کننده های حریق به تعداد کافی در نقاط مختلف و به خصوص در روی سکوی سیلندر پرکنی - نزدیک تلمبه ها - کمپرسورها - انبارها و امثال آن قرار داده شده باشد. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۴، ماده ۸۴: برای مقابله با آتش سوزی در تاسیسات گاز مایع باید لوله کشی آب آتش نشانی با منبع آب متناسب با وسعت تاسیسات در نظر گرفته شود. پیش بینی های لازم برای بکار انداختن تلمبه آب آتش نشانی باید بعمل آید تا در صورت قطع جریان برق اصلی تاسیسات بتوان آب لازم را تامین نمود. شیرهای آب آتش نشانی باید به آسانی قابل دسترسی بوده و در محلی قرار گرفته باشد که آتش گرفتن مخازن یا تلمبه ها و امثال آن مانع استفاده از آنها نگردد. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۵، ماده ۸۵: در محوطه تاسیسات ذخیره سازی و توزیع گاز مایع نباید دخانیات استعمال شود و باید تابلوهای مناسبی که ابعاد آن از ۶۰*۶۰ سانتی متر کمتر نباشد در نقاط مختلف تاسیسات که در معرض دید قرار داشته باشد نصب گردد. رنگ زمینه این تابلوها باید سفید بوده و روی آنها با حروف قرمز شب رنگ جمله (استعمال دخانیات اکیداً ممنوع است) نوشته شده باشد. در صورتی که برای استعمال دخانیات

محلّی در نظر گرفته شده باشد محلّ مذکور باید محصور و از نزدیکترین محلّ احتمالی خروج گاز باید لااقل ۳۰ متر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۶، ماده ۸۶: هر یک از لوله های سخت یا نرم انتقال گاز مایع باید بعد از نصب با فشاری لااقل یک برابر و نیم حداکثر فشار گاز آنها با آب آزمایش شود. این لوله ها و وسایل اتصال آنها و شیرها را باید بعد از نصب از نظر نشست به وسیله هوا با فشار ۷/۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع نیز آزمایش کرد. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۷، ماده ۸۷: لوله های قابل ارتجاع با مفاصل دو انتهای آن باید لااقل سالی یکبار با فشار ۳۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع با آب آزمایش گردد. در صورت بروز هر گونه نشست و عیب و نقص از قبیل زدگی، ترک خوردگی یا ظواهری از خشک شدن در این لوله ها باید بلافاصله آنها را تعویض نمود. از لوله های قابل ارتجاع مرمت شده در تاسیسات گاز مایع نباید استفاده کرد. تبصره - نتایج آزمایش های مندرج در مواد ۸۶ و ۸۷ باید با ذکر تاریخ آزمایش در کارت مخصوص منعکس و همیشه قابل ارائه باشد. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۸، ماده ۸۸: لوله های قابل ارتجاع و لوله های سیلندر پرکنی باید مجهز به هدایت کننده برق ساکن باشد. مقاومت برقی این هدایت کننده ها باید از یک و نیم اهم در هر متر تجاوز نکند. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۸۹، ماده ۸۹: سیستم لوله کشی باید طوری باشد که انبساط و انقباض لوله ها باعث ایجاد شکستگی در لوله ها و اتصالات آنها نگردد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۰، ماده ۹۰: سیلندر گاز مایع باید طبق استاندارد موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران ساخته شده باشد و چنانچه سیلندر گاز مایع از خارج کشور وارد گردد باید مشخصات آن با استاندارد مذکور مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۱، ماده ۹۱: سیلندرهایی گاز مایع را باید در ترازوهای خودکاری که پس از پر شدن سیلندر به اندازه معین جریان گاز مایع را بطور اتوماتیک قطع میکند پر کرد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۲، ماده ۹۲: سیلندر گاز مایع را باید به اندازه ظرفیت تعیین شده آنها پر نمود و همیشه مقداری فضای خالی برای مقابله با فشار ناشی از انبساط گاز مایع در آن باقی گذاشت مقدار مجاز پر کردن انواع مخازن مختلف در ماده ۳۲ این آیین نامه تعیین شده است. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۳، ماده ۹۳: شیر سیلندر گاز مایع باید مجهز به سوپاپ اطمینان باشد که در فشار ۲۶/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع باز شده و شروع به اخراج گاز بنماید. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۴، ماده ۹۴: سیلندرهایی کوچک مسافرتی باید برای گاز پروپان طرح و ساخته شده و استاندارد ساخت آن مورد تایید موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایرانی قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۵، ماده ۹۵: شیر سیلندرهایی کوچک مسافرتی باید پس از پر شدن سیلندر قابل بستن با دست بوده و مجهز به شیر کنترل سطح مایع و سوپاپ اطمینان باشد. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۶، ماده ۹۶: مشخصات سیلندر از قبیل وزن خالص سیلندر، وزن مجاز پروپان مایعی که می توان در آن پر نمود و همچنین اسم با علامت اختصاری سازنده سیلندر باید بر روی حلقه گلوبی یا حلقه پایه سیلندر حک شده باشد. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۷، ماده ۹۷: دهانه (اوریفیس Orifisse) انتهای شیلنگ مخصوص پر کردن سیلندرهایی کوچک مسافرتی باید به اندازه های باشد که مدت لازم برای پر کردن این سیلندرها از ۳ دقیقه کمتر نشود. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۰۹۸، ماده ۹۸: انتهای شیلنگ مخصوص پر کردن سیلندرهایی فوق باید مجهز به شیر مخصوص (شیر سریع بسته شوندهای) باشد که پس از پر شدن سیلندر به اندازه مجاز بتوان فوراً جریان گاز را قطع نمود. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

- ۲۴۰۹۹، ماده ۹۹: برای توزین سیلندرهاى کوچک مسافرتى باید از ترازوهای دقیقى استفاده شود که حداقل تا ۱۰ گرم را با دقت نشان دهد تا از پر شدن سیلندر بیش از حد مجاز کاملاً جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۰، ماده ۱۰۰: توزیع کنندگان سیلندرهاى گاز مایع مکلفند برای حمل و توزیع سیلندر گاز از وسایل موتوری چهار چرخه یا بیشتر استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۱، ماده ۱۰۱: کف و بدنه وسیله نقلیه مخصوص حمل سیلندر گاز مایع باید عاری از روغن و هر گونه مواد سریع الاشتعال باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۲، ماده ۱۰۲: سیلندرها باید به حالت عمودی و در یک طبقه بطوری در وسیله نقلیه قرار داده شود که از جابجاشدن آنها در حین حرکت وسیله نقلیه جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۳، ماده ۱۰۳: کلاهک سیلندرها (در سیلندرهاى کلاهک دار) باید هنگام حمل سیلندر بر روی آنها قرار داشته باشد. برای اجرای این منظور باید همیشه چند کلاهک یدکی در وسیله نقلیه موجود باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۴، ماده ۱۰۴: سیلندرهایی که دارای نشت باشد به هیچ وجه نباید مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۵، ماده ۱۰۵: افراد غیر مجاز را نباید در وسیله نقلیه مخصوص حمل گاز مایع سوار کرد. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۶، ماده ۱۰۶: توزیع کننده موظف است مخزن گاز مایع مصرف کنندهای را که از مخزن ثابت استفاده میکند قبل از پر کردن بازدید کرده مقدار گاز مایع موجود در آن را تعیین و سپس آنرا تا حد مجاز پر کند. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۷، ماده ۱۰۷: مادام که شعله باز و یا منبع آتش زا در مجاورت مخزن گاز ثابت وجود دارد باید از تحویل گاز مایع خودداری کرد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۸، ماده ۱۰۸: توزیع کننده موظف است تمام منضومات و اتصالات مخزن بابت گاز مایع مصرف کننده را بازدید کرده و در صورت وجود نشت از پر کردن آن خودداری نماید. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۰۹، ماده ۱۰۹: سیلندرهاى محتوی گاز مایع را نباید در مجاورت اشیاء قابل اشتعال و منابع حرارتی قرار داد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۱۰، ماده ۱۱۰: سیلندرهاى گاز مایع را نباید مجاور درهای خروجی پلکان ها یا محوطه هایی که بطور معمول مورد استفاده برای عبور و مرور مکرر افراد قرار می گیرد گذاشت. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۱۱، ماده ۱۱۱: سیلندر محتوی گاز مایع را نباید در مجاورت سیلندر محتوی اکسیژن یا هوای فشرده قرار داد و سیلندرهاى محتوی این دو نوع گاز را نباید با هم در یک اتاق یا انبار نگهداری نمود. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۱۲، ماده ۱۱۲: شیر سیلندرهاى گاز مایع اعم از اینکه سیلندر پر یا خالی باشد باید بجز مواقعی که از آنها استفاده میگردد در سایر اوقات همیشه بسته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۱۳، ماده ۱۱۳: کلاهک محافظ شیر سیلندرهایی که به دستگاه ها ی گاز سوز اتصال ندارند اعم از اینکه سیلندر پر یا خالی باشد باید روی سیلندر پیچ شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع
- ۲۴۱۱۴، ماده ۱۱۴: میزان گاز مایع محتوی در سیلندرهاى گاز مایع انبار شده در یک محل نباید از ۵۰۰۰ کیلوگرم تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۱۵، ماده ۱۱۵: در ساختمان انبارهای ذخیره سیلندرهای گاز مایع نباید از مصالح ساختمانی قابل اشتعال استفاده کرد. عدم رعایت ماده

۱۱۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۱۶، ماده ۱۱۶: برای انتقال فشار به خارج (در مواقع انفجار) باید حداقل ده درصد سطح جانبی و سقف انبار از شیشه معمولی (تا ضخامت

۴ میلیمتر) که در مقابل فشار مقاوم نباشد انتخاب گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۱۷، ماده ۱۱۷: انبارها هم باید از قسمت بالای دیوارها و هم از قسمت پایین آنها بطور کامل تهویه گردند. دریچه هایی که بدین منظور در

دیوارها تعبیه میگردند باید از در یا پنجره ساختمان های دیگر لااقل ۲ متر فاصله داشته باشد. در این انبارها ضلع مشرف به معابر عمومی باید

فاقد درب یا پنجره یا هر روزنه دیگر باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۱۸، ماده ۱۱۸: درهای اصلی انبارهای ذخیره سیلندرهای گاز مایع نباید به طرف داخل انبار باز شود. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه حفاظت

حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۱۹، ماده ۱۱۹: انبارها نباید زیر زمینی باشند. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۰، ماده ۱۲۰: انبارهای توزیع گاز مایع نباید هم جوار ساختمان هایی از قبیل مدرسه مسجد، سینما، بیمارستان و یا سایر اماکن عمومی قرار

گیرند. فاصله این انبارها از ملک مجاور باید لااقل ۱۵ متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع

گاز مایع

۲۴۱۲۱، ماده ۱۲۱: از استعمال دخانیات و روشن کردن یا همراه داشتن هر نوع شعله در انبارهای سیلندر گاز مایع باید خودداری کرد. برای این

منظور باید جلو هر یک از درهای ورودی انبار تابلو بزرگی که جمله استعمال دخانیات ممنوع است بر روی آن نوشته شده باشد

نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۲، ماده ۱۲۲: در انبارهای سر پوشیده سیلندرهای گاز مایع باید لااقل یک دستگاه خودکار اعلام کننده وجود گاز در فضا

(Continuous Gas Detection Alarm) نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز

مایع

۲۴۱۲۳، ماده ۱۲۳: کلیه وسایل برقی انبارهای سر پوشیده ذخیره سیلندرهای گاز مایع باید از نوع ضد شعله (Flam proof) باشد. عدم

رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۴، ماده ۱۲۴: برای مبارزه با حریق در انبار ذخیره سیلندرهای گاز مایع باید تعداد متناسب دستگاه آتش خاموش کن پودری ۱۲ کیلویی یا

معادل آن و یا تعداد یک دستگاه خاموش کننده پودری ۵۰ کیلویی چرخدار قرار داده شود و برای خنک کردن سیلندرها در مواقع حریق و

همچنین کم کردن میزان غلظت گاز منتشر شده در هوا باید از سیستم لوله کشی آب تحت فشار استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه

حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۵، ماده ۱۲۵: میزان گاز مایع محتوی در سیلندرهایی که در فروشگاه ها یا نمایشگاه های وسایل گازسوز نگهداری می شود نباید از ۴۵

کیلوگرم تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۶، ماده ۱۲۶: در فروشگاه ها و یا نمایشگاه های وسایل گاز سوز نباید سیلندرهای گاز مایع در مجاورت سیلندرهای گازهایی از قبیل

اکسیژن، هوای فشرده و وسایل و منابع ایجاد کننده حرارت قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی

و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۷، ماده ۱۲۷: در فروشگاه ها یا نمایشگاه های وسایل گاز سوز باید یک دستگاه کپسول پودری آتش نشانی به ظرفیت حداقل ۶ کیلوگرم

در محل قابل دسترس نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۸، ماده ۱۲۸: اگر میزان گاز مایع محتوی در مجموع ظرفیت سیلندرهای گاز مایع انبار شده در یک محل از ۵۰۰۰ کیلوگرم بیشتر باشد

باید آنها را در هوای آزاد و زیر سایبان مناسب نگهداری نمود. این محل باید از ساختمان ها یا املاک مجاور حداقل ۱۵ متر فاصله داشته باشد.

این نوع انبارها نباید در جوار اماکن عمومی مانند مدرسه، مسجد، سینما، بیمارستان، ورزشگاه و سایر اماکن مشابه قرار گیرند. اطراف این

انبارها باید با حفاظ مناسبی محصور شود تا سیلندرها از دسترسی افراد غیر مجاز مصون بماند. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۲۹، ماده ۱۲۹: سیلندرهاي خالی را باید حتی الامکان در فضای آزاد نگهداری کرد. اگر این سیلندرها در فضای سر بسته از قبیل انبار و امثال آن نگهداری میگردد برای محاسبه حداکثر تعداد سیلندرهایی که می توان در این محل ها نگهداری کرد باید از ضوابط مقرر در مواد ۱۱۴، ۱۳۵ و ۱۳۸ استفاده نمود و سیلندرهاي خالی را هم از نظر تعداد مجاز برای انبار کردن در ردیف سیلندرهاي پر در نظر گرفت. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۰، ماده ۱۳۰: برای جلوگیری از یخ زدن و یا جمع شدن برف بر روی شیرها و سوپاپ های اطمینان سیلندرها باید کلاهک مخصوص شیر سیلندر را بر روی آن نصب نمود. در مورد سیلندرهاي فاقد کلاهک باید آنها را با وسایل مقتضی دیگر محافظت کرد. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۱، ماده ۱۳۱: برای مبارزه با حریق در محل هایی که بیش از ۵۰۰۰ کیلوگرم گاز مایع محتوی در سیلندر انبار شده باشد علاوه بر لوله کشی آب تحت فشار باید چهار دستگاه خاموش کننده پودری ۵۰ کیلویی چرخدار در اطراف محوطه انبار قرار داد. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۲، ماده ۱۳۲: سیلندرهاي گاز مایع باید توسط موسسات توزیع کننده گاز مایع حداقل هر ۵ سال یکبار از جهات زیر مورد بازرسی کامل و آزمایش قرار گرفته و نتایج آن در کارت های مخصوص و قابل ارائه به بازرسان مربوط ثبت شود. ۱- داخل و خارج سیلندر از نظر صدمات مکانیکی، زنگ زدگی، ترک خوردگی و غیره. ۲- شیر و سوپاپ اطمینان از نظر صحت کار. ۳- آزمایش فشار آب از نظر نشت و انبساط فلز. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۳، ماده ۱۳۳: در هر آزمایش دورهای باید وزن خالص سیلندر به اضافه وزن شیر آن (بدون سایر منضمات) اندازه گیری شده و در صورتی که این وزن از ۹۵ درصد وزن اولیه سیلندر و شیر (که بر روی سیلندر حک شده است) کمتر باشد باید از بکار بردن آن خودداری نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۴، ماده ۱۳۴: اگر سیلندری در معرض آتش سوزی قرار گرفته باشد باید از بکار بردن مجدد آن خودداری نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۵، ماده ۱۳۵: در صورت آسیب دیدگی شدید یا فرورفتگی نیز در بدنه سیلندر (به طوریکه عمق این فرورفتگی بیشتر از قطر متوسط ناحیه فرو رفته باشد) و همچنین در صورت برآمدگی واضح و قابل رویت در بدنه سیلندر باید از بکار بردن آن خودداری نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۶، ماده ۱۳۶: در صورتی که شیر سیلندر نسبت به بدنه سیلندر کج شده باشد باید از بکار بردن آن سیلندر خودداری نمود. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۷، ماده ۱۳۷: بطور کلی هر سیلندر که در یکی از آزمایش ها و یا بازرسی های فنی معیوب تشخیص داده شود باید به وسیله شرکت توزیع کننده گاز مایع به صورتی درآید که استفاده مجدد از آن برای سرویس گاز مایع غیر ممکن گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۸، ماده ۱۳۸: شرکت های توزیع کننده گاز مایع باید برای سیلندرهاي خود کارت مخصوصی تهیه و مشخصات هر یک از سیلندرهاي خود و همچنین آخرین اقدامات مربوط به هریک از این سیلندرها را بر روی کارت فوق یادداشت کرده و آنرا برای ارائه به مسئولین مربوطه همیشه در بایگانی خود آماده نگهدارند. تبصره - کارت سیلندرهایی که از سرویس خارج میگردد باید حداقل پنج سال در بایگانی راکد شرکت مربوطه نگهداری گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۳۹، ماده ۱۳۹: شرکت های توزیع کننده گاز مایع باید از پر کردن سیلندرهایی که تاریخ آزمایش مجدد آنها منقضی شده است، خودداری نمایند. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۴۰، ماده ۱۴۰: کلیه مسئولیت های ایمنی و فنی و رعایت مقررات موضوعه به عهده شرکت پرکننده سیلندر خواهد بود و در موردی که شرکت های توزیع کننده گاز مایع از سیلندره های شرکت دیگر استفاده می کنند باید اجازه کتبی از شرکت مزبور تحصیل نمایند. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۴۱، ماده ۱۴۱: شرکت های توزیع کننده گاز مایع موظفند قبل از فروش گاز به مصرف کنندگان صنعتی و تجاری تاسیسات و وسایل گاز سوز این موسسات را مورد بازرسی قرار داده و پس از حصول اطمینان از رعایت مقررات ایمنی، استاندارد و پیشگیری از حریق به توزیع گاز اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۴۱۴۲، ماده ۱۴۲: این آیین نامه که مشتمل بر پنج فصل و ۱۴۲ ماده و ۴۰ تبصره می باشد به استناد ماده ۴۷ قانون کار در سیصد و چهلمین جلسه شورای عالی حفاظت فنی مورخ ۲۳/۱۰/۴۸ به تصویب نهایی رسیده و قابل اجرا است. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه حفاظت حمل و نقل، ذخیره سازی و توزیع گاز مایع

۲۵۰۰۰، (۲۵) آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز،*

۲۵۰۰۱، ماده ۱: پرتوهای یون ساز: پرتوهای الکترو مغناطیسی یا ذره های هستند که بتوانند هنگام عبور از ماده یونهای تولید نمایند در این مقررات اصطلاح مزبور شامل پرتوهای حاصل از مولدهای اشعه ایکس و شتاب دهندهای ذرات و همچنین تابشهای حاصل از مواد رادیواکتیو و راکتورهای اتمی خواهد بود. ماده رادیواکتیو: ماده رادیواکتیو به ماده های اطلاق می شود که حداقل از یک عنصر شیمیایی رادیواکتیو طبیعی یا مصنوعی تشکیل شده یا آن که محتوی چنین عنصری باشد. چشمه بسته: چشمه بسته عبارت است از ماده رادیواکتیو که به طور جدانشدنی با فلزی آمیخته شده یا آنکه در کپسول یا ظرفی مشابه آن جا گرفته باشد و برای جلوگیری آلودگی ناشی از سایش ماده رادیواکتیو (در محل نگهداری یا محل کاری) دارای مقاومت کافی باشد. چشمه باز: چشمه باز عبارت است از ماده رادیواکتیو که هنگام استفاده از آن در شرایط عادی امکان جلوگیری از پخش آن نباشد. ترکیب نورزا: ترکیب نورزا (لومینسانت) ترکیبی است که حاوی ماده رادیواکتیو باشد. خطر پرتو زدگی: خطر پرتو زدگی خطر است که از تشعشعات یونساز ناشی شده و برای سلامتی بدن زیان آور باشد. این خطر ممکن است از یک منبع خارجی و یا از مواد رادیواکتیو موجود در بدن حاصل شود. پرتوگیری خارجی: پرتوگیری بدن از منابع خارج از خود پرتوگیری خارجی نامیده می شود. پرتوگیری داخلی: پرتوگیری بدن از منابع واقع در درون خود پرتوگیری داخلی نامیده می شود. حفاظت کافی: عبارتست از حفاظت در برابر پرتوهای یونساز به طوریکه میزان اشعه واصل (ناشی از منابع درونی یا بیرونی) به هر شخص از حداکثر دزهای مندرج در مواد ۳ و ۴ و ۵ تجاوز ننماید. منطقه خطر: منطقه خطر منطقه ایست که در آن خطر پرتو زدگی موجود باشد. منطقه تحت مراقبت: منطقه تحت مراقبت منطقه ایست که به علت وجود پرتوها به وسیله شخص واجد صلاحیتی نظارت می شود. نوار پرتو قابل استفاده: نوار پرتو قابل استفاده قسمتی از تابش است که از هر گونه کلیماتور (دیافراگم ساده یا مخروطی که به منظور باریک نمودن پرتوها بکار میرود) بگذرد. تابش هرز: تابش هرز عبارتست از هر گونه تابشی از درون یک پوشش محافظ که خارج از نوار پرتو قابل استفاده باشد. پوشش محافظ: غلاف لوله اشعه ایکس و یا غلاف چشمه بسته است که به منظور کاهش تابش هرز بکار برده می شود. پرتوهای زمینه: پرتوهای زمینه پرتوهای یونساز هستند که در اندازه گیری منظور نمی شود. پرتوگیری طبیعی: پرتوهای یونساز کهبدن از منابع طبیعی (مانند پتاسیم رادیواکتیو موجود در بدن رادیواکتیو طبیعی محیط و تابشهای کیهانی) دریافت میدارد پرتوگیری طبیعی نامیده می شود. لایه نیم جذبی: لایه های از ماده معینی است که در سر راه یک نوار یونساز قرار میگیرد و شدت نوار پرتو را به نصف تقلیل میدهد. نوکلویید: هسته اتمی است که دارای عدد جرمی و عدد اتمی معینی بوده و وضع انرژی خاصی داشته باشد. کوری: کمیتی از نوکلویید رادیواکتیو است که در آن تعداد دز تترگراسیون در هر ثانیه $7/3 \times 10^{10}$ باشد. دز اشعه: عبارتست از شدت تابش در هر نقطه بر اساس خواص یونسازی آن تابش. رنتگن: عبارتست از واحد دز اشعه که انتشار ذره های حاصل از آن اشعه در یک سانتی متر مکعب هوای خشک در شرایط متعارف یونهای ایجاد کند که قابل یک واحد الکتروستاتیک الکتریسته مثبت یا منفی باشد. دز جذب شده: عبارت از مقدار انرژی است که واحد جرم جسم پرتوگیر در نقطه مورد نظر از پرتوهای یونساز (صرف نظر از نوع تابش) دریافت میدارد. راد (Rad): واحد دز جذب شده است که معادل ۱۰۰ ارگ برای هر گرم ماده میباشد. تأثیر نسبی بیولوژیکی: ضریبی است که برای مقایسه اثر بخشی دز جذب شده ناشی از انواع مختلف پرتوها بکار میرود و به R.D.E نمایش داده می شود. دز R.B.E: عبارتست از حاصل ضرب دز هر پرتو بر حسب راد در ضریبی که به موجب قرارداد برای تأثیر نسبی

بیولوژیکی آن پرتو تعیین شده است. **Rem**: عبارتست از حاصل ضرب دز جذب شده هر پرتو در **R.B.E** مربوط به آن پرتو. حداکثر دز مجاز: مجموع دزهای ناشی از پرتوگیرهای شغلی (همزمان یا متناوب) حاصل از هر نوع اشعه یونساز است که از منابع خارجی یا داخلی منتشر میگردد و نباید از حدود مقرر در فصل دوم این آیین نامه تجاوز نماید. فعالیت ویژه: فعالیت ویژه عبارتست از مجموع فعالیت ایزوتوپ معین در هر گرم از ماده. شخص صلاحیت دار: شخص صلاحیت دار شخصی است که صلاحیت فنی او مورد تایید وزارت کار و امور اجتماعی باشد. پزشک مسئول: پزشک مسئول پزشکی است که صلاحیت فنی او از لحاظ اجرای مقررات مربوط در این آیین نامه مورد تایید وزارت بهداشت باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۲، ماده ۲: مقررات این آیین نامه در مورد مؤسسات صنعتی که در آنها مواد رادیواکتیو باز یا بسته بکار برده یا نگهداری می شود و یا در مؤسساتی که در آنها دستگاه های قادر به تولید پرتوهای یونساز بکار برده خواهد شد به مورد اجرا گذارده می شود. تبصره - مؤسسات و منابع زیر مشمول مقررات این آیین نامه نخواهند بود. الف - کارخانجات شیمیایی یا متالوژی که مواد رادیواکتیو طبیعی یا سوخته های هسته ای را مورد عملیات مخصوصی قرار می دهند و مؤسساتی که مقادیر زاد مواد رادیواکتیو انبار می کنند و همچنین راکتورهای هسته ای و شتاب دهنده های با انرژی زیاد که هسته های رادیواکتیو تهیه می کنند (اینگونه مؤسسات تابع مقررات خاص خود خواهند بود). ب - چشمه هایی که اکتیویته ویژه آنها کمتر از دو هزارم میکروکوری عنصر شیمیایی رادیواکتیو اصلی در هر گرم از ماده باشد. ج - چشمه های بسته ای که در **R.B.E** حاصل از آن از دو میلی رم در ساعت تجاوز نکند. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۳، ماده ۳: حداکثر دز مجاز در مناطق تحت مراقبت به شرح زیر است: الف - دز متوسط پرتوگیری سالانه برای تمام بدن نباید از ۵ رم تجاوز کند. ب - دز جذب شده در غدد تناسلی تا سن ۳۰ سالگی نباید از ۵۰ رم تجاوز کند ج - دز جذب شده در تمام بدن در هر هفته نباید از ۳۰۰ میلی رم تجاوز کند. د - در حالت های استثنایی اگر شخصی در یک هفته بیش از ۳۰۰ میلی رم اشعه دریافت نماید باید ترتیبی داده شود که در ۱۳ هفته متوالی بیش از ۳ رم و در هر حال در سال بیش از ۵ رم اشعه دریافت ننماید. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۴، ماده ۴: در پرتوگیری خارجی به وسیله اشعه های که قدرت نفوذ آنها بسیار کم است (لایه نیم جذبی کمتر از یک میلیمتر آب باشد) حداکثر پرتوگیری مجاز در هفته برای تمام بدن (بجز چشمها) ۵/۱ رم و حداکثر دز مجاز در ۱۳ هفته متوالی ۱۵ رم میباشد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۵، ماده ۵: در پرتوگیری موضعی ناشی از هر نوع تابش که مربوط به دستها تا آرنج و پاها تا قوزک باشد حداکثر دز مجاز در هفته ۵/۱ رم است و در همین شرایط حداکثر دز مجاز در ۱۳ هفته متوالی ۱۵ رم میباشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۶، ماده ۶: به منظور تأمین حفاظت کافی برای کارکنان یک مؤسسه، طرح ریزی محاسبات ساختمانی آن مؤسسه باید طوری انجام پذیرد که بدن کارکنان (تمام بدن) در هفته بیش از ۱۰۰ میلی رم پرتوگیری نکند. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۷، ماده ۷: موقعی که خطر پرتوگیری داخلی وجود دارد، حداکثر مقدار مجاز در بدن و حداکثر غلظت های مجاز در هوا و در آب نباید از حدودی که توسط وزارت کار و امور اجتماعی تعیین و اعلام خواهد شد تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۸، ماده ۸: در خارج از مناطق تحت مراقبت در تأسیسات صنعتی، دزها و تراکمها نباید از ده درصد مقادیر مندرج در مواد ۳ و ۷ تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۰۹، ماده ۹: محاسبات و طرح ریزی های مربوط به تأسیسات باید بر این اساس باشد که دز جذب شده در تمام بدن اشخاص خارج از مناطق تحت مراقبت کمتر از ۵/۰ رم در سال باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۰، ماده ۱۰: کارفرما باید حداقل یک ماه قبل از اقدام در موارد زیر وزارت کار و امور اجتماعی را کتباً مطلع سازد. الف - کاریکه برای اولین بار انجام گیرد و در آن نوعی خطر پرتوزدگی وجود داشته باشد. ب - توسعه تأسیسات یا تغییرات اساسی در وسائلی که اشعه یونساز منتشر می

کنند. ج- تأمین شرایط ایمنی در برابر پرتوهای یونساز در تأسیسات مربوطه. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۱، ماده ۱۱: در انتخاب روش های حفاظت در تأسیسات روش ایجاد حفاظت کلی و دائمی باید بر روش تأمین حفاظت فردی رجحان داده شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۲، ماده ۱۲: در تهیه و تأمین وسایل و کار برد دستگاه های حفاظتی باید نکات زیر رعایت شود: الف - وسایل متناسب با نوع کار مورد نظر انتخاب شود. ب - کار کردن با وسایل مذکور آسان باشد. ج - وسایل حفاظتی توسط شخص صلاحیت دار قبل از به کار انداختن دستگاه و همچنین بعد از هر نوع تغییر آزمایش شود تا از صحت کار آنها اطمینان حاصل گردد. دستگاه های حفاظتی باید حداقل هر سه ماه یکبار بازرسی شده و نتایج در دفتر مخصوص ثبت گردد. د - هر گونه نقصی که هنگام بازرسی مشاهده می شود فوراً بر طرف گردد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۳، ماده ۱۳: در مناطقی که امکان خطر پرتو زدگی وجود دارد میزان پرتوگیری باید به وسیله شخص صلاحیت دار مشخص و ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۴، ماده ۱۴: در مواردی که میزان پرتو زدگی کارکنان مناطق خطر بیش از ده درصد ماکزیمم مجاز (مذکور در ماده ۳) باشد افراد باید تحت آزمایش های مذکور در مواد (۱۹ و ۲۰) این آیین نامه قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۵، ماده ۱۵: اگر خطر تنها محدود به پرتوگیری خارجی باشد کنترل فردی باید بطور مداوم (با استفاده از فیلم بچ و اطاقک یونیزاسیون جیبی یا دوزیمترهای مخصوص دیگری که کارکنان همراه دارند) انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۶، ماده ۱۶: اگر خطر شامل قرار گرفتن فرد در معرض منبع باز رادیواکتیو باشد کنترل فردی نیز باید شامل سنجش آلودگی اشخاص به مواد رادیواکتیو و در صورت امکان تعیین مقدار مواد رادیواکتیو موجود در بدن باشد. تبصره - روش های کنترل فردی باید با مشورت متخصص طرح ریزی شود و هر موقع که تغییراتی لازم باشد باید با مشورت متخصص مذکور انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۷، ماده ۱۷: تعیین میزان پرتوگیری باید به وسیله یک مؤسسه صلاحیت دار و یا یک متخصص انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۸، ماده ۱۸: به اشخاصی که قصد دارند در محلی که خطر پرتوهای یونساز وجود دارد کار کنند نباید قبل از انجام آزمایش های پزشکی مندرج در ماده ۲۱ اجازه کار داده شود و این آزمایش ها نباید زودتر از دو ماه قبل از شروع کار انجام شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۱۹، ماده ۱۹: افرادی که در حین کار مواجه با خطر پرتوهای یونساز هستند باید حداقل یک مرتبه در سال و در صورت امکان هر شش ماه یک بار تحت آزمایش های پزشکی مندرج در ماده ۲۱ قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۲۰، ماده ۲۰: در موارد پرتوگیری بیش از حد مجاز و یا آلوده شدن به مواد رادیواکتیو باید آزمایش های پزشکی مجدد به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۲۱، ماده ۲۱: آزمایش های پزشکی باید شامل اقدامات زیر باشد: الف - تشکیل پرونده پزشکی شامل تاریخچه پزشکی فرد و خانواده و مشخصات حرفه ای گذشته او و همچنین اطلاعات لازم در مورد آزمایش های تناوبی در حین کار. ب - آزمایش کلینیکی کامل. ج - آزمایش های مخصوص روی اعضاء و بافتهایی که نسبت به پرتوها بیشتر حساسند و همچنین اعضاء و بافتهایی که بیشتر در معرض خطر تابش قرار گرفته اند مانند: ۱- آزمایش خون در حالت پرتوگیری عمومی بدن از منابع داخلی یا خارجی. ۲- آزمایش پوست در حالت پرتوگیری یا آلودگی قسمتی از سطح بدن به مواد رادیواکتیو. ۳- آزمایش چشم مخصوصاً در صورت پرتوگیری از نوترون و یا پرتوگیری از ذره های سنگین یونساز.

- ۴- تشخیص آلودگی درونبیدن به مواد رادیواکتیو در صورت وجود آلودگی در محیط کار. ۵- آزمایش ریوی در صورت استنشاق هوای آلوده به گازها و یا مواد رادیواکتیو. تبصره ۱ - آزمایش های خون باید شامل موارد زیر باشد: الف - شمارش گلبولهای سفید و قرمز و پلاکتها. ب - تعیین فرمول لوکوسیتها. ج - جستجو و ثبت سلولهای غیر عادی خون. د- تعیین مقدار هموگلوبین ه- تعیین زمان انعقاد خون. تبصره ۲- آزمایش های پوستی باید علاوه بر تعیین بافتهای سرطانی شامل تشخیص تغییرات جزئی مانند تغییر خطوط اثر انگشت نیز باشد. تبصره ۳- آزمایش چشم مخصوصا باید شامل تعیین تغییرات شفافیت عدسی چشم باشد. تبصره ۴- تشخیص آلودگی بدن به مواد رادیواکتیو باید براساس مطالعه در نوع و مقدار و اهمیت ساده رادیواکتیو بوده که این تشخیص مجموعه اثرهای مکانیکی و شیمیایی و رادیواکتیو ذرات و گازهای استنشاق شده می باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۲، ۲۵، ماده ۲۲: کارفرما باید شخص واجد صلاحیتی را به عنوان مسئول ایمنی انتخاب نماید تا در امر حفاظت کارکنانی که با خطر پرتوگیری مواجه می باشند نظارت نموده و با توجه به روش های مطمئن کار اندازه گیری مقادیر پرتو گیری مقررات حفاظتی را به مورد اجراء بگذارد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۳، ۲۵، ماده ۲۳: نام مسئول ایمنی باید از طریق آگهی در تابلوی اعلانات یا به روش های دیگر به اطلاع اشخاصی که احتمالاً با خطر پرتوگیری مواجه هستند برسد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۴، ۲۵، ماده ۲۴: برای کارکنانی که با خطر پرتوگیری روبرو هستند باید پرونده پرتوگیری که مورد تأیید شخص صلاحیت دار باشد تشکیل گردد. تبصره - نتایج پروندههای پرتوگیری که شامل اطلاعات زیر باشد باید به سرویس پزشکی مؤسسه ارسال گردد تا تحت نظر پزشک مسئول در پرونده پزشکی مربوط منعکس و نگاهداری شود: الف - تعیین نوع کار با توجه به خطر و نوع پرتوها. ب - نتایج حاصل از اندازه گیری پرتوگیریها. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵، ۲۵، ماده ۲۵: مدت نگاهداری و نحوه تنظیم پروندههای پزشکی به وسیله وزارت کار و امور اجتماعی تعیین و به کارفرما ابلاغ می شود. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۶، ۲۵، ماده ۲۶: پزشک مسئول آزمایش های پزشکی در مورد کارکنانی که با خطر پرتوگیری مواجه شده اند موظف است نسبت به جلوگیری از ادامه کار آنها بطور موقت و یا تغییر شغل آنها به کارفرما دستور لازم را بدهد و کارفرما موظف است دستور پزشک را به موقع اجرا بگذارد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۷، ۲۵، ماده ۲۷: افرادی که به دلایل مندرج در ماده ۲۶ از ادامه کار آنها جلوگیری شده یا تغییر یافتهاند نباید بدون اجازه کتبی پزشک مسئول به کاری که در آن خطر پرتوگیری وجود دارد گمارده شوند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۸، ۲۵، ماده ۲۸: کارفرما مکلف است نکات زیر را به تمام کارکنانی که با خطر پرتوگیری روبرو هستند به وسیله شخص صلاحیت داری با مناسبترین روش آموزش دهد: الف - خطرات حرفه ای که سلامت کارکنان را تهدید میکند. ب - روش هایی که سلامت کارکنان را تأمین میکند. ج - رعایت احتیاطها و دلایل لزوم بکار بستن آنها. د - اهمیت و لزوم به کار بردن دستورات پزشکی. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۹، ۲۵، ماده ۲۹: در مورد کارکنانی که بیش از مقادیر مندرج در ماده ۳ پرتو دریافت کرده باشند رعایت نکات زیر ضروری است: الف - معاینات پزشکی مربوط به دریافت پرتوهای بیش از حد مجاز. ب - اطلاع وقوع حادثه به مقام صلاحیت دار به وسیله کارفرما. ج - بررسی و آزمایش شرایط و نحوه پرتوگیری بیش از حد مجاز توسط پزشک مسئول و مقام صلاحیت دار و گزارش آن به کارفرما. د - اظهار نظر پزشک مسئول با توجه به اثرات بجا مانده روی کارگر مورد معاینه و اقدام لازم طبق تبصره یک ماده ۲۱. ه- اقدامات لازم از طرف کارفرما برای جبران ضایعات و جلوگیری از تکرار حادثه بنا به توصیه مقام صلاحیت دار. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۳۰، ۲۵، ماده ۳۰: مقررات پیش بینی شده در این قسمت تنها در مورد چشمه های بسته و دستگاه هایی که ممکن است ایجاد خطر پرتوگیری خارجی بنمایند (نظیر مولدهای اشعه ایکس و شتاب دهندهای ذرات و دستگاه هایی که ممکن است به عللی پرتوهای یونساز ایجاد نمایند) قابل اجرا است. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۱، ماده ۳۱: محللهایی که ممکن است چشمه ها و دستگاه های مشمول این آیین نامه ایجاد خطر پرتوگیری خارجی نماید باید، با علائم خطر مناسبی که به آسانی قابل تشخیص باشد مشخص شوند. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز ۲۵۰۳۲، ماده ۳۲: در داخل و خارج محل استفاده از دستگاه مولد اشعه و همچنین در نزدیکی آن باید علائم خطر مانند چراغ یا آژیر و یا هر دو نصب شود تا هنگام پرتوافکنی و یا قبل از آن خطر را آگاهی دهد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۳، ماده ۳۳: وسایل و تدابیر مؤثری باید به کار برده شود که هنگام پرتوافکنی از ورود اشخاص به داخل اطافی که دستگاه در آن قرار دارد جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۴، ماده ۳۴: درهای ورودی و خروجی باید طوری تعبیه شود که امکان خروج اشخاص از اطافی که دستگاه در آن قرار دارد همراه به آسانی میسر باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۵، ماده ۳۵: برای جلوگیری از پرتوگیری یا قطع فوری اشعه در داخل محفظه باید وسایل مؤثری تعبیه شود که وصل مجدد آن از خارج اطاق میسر نباشد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۶، ماده ۳۶: محللهایی که دستگاه های پرتوزای بدون حفاظ و همچنین اجسام مورد پرتوگیری در آن قرار دارند باید به عنوان منطقه خطر مشخص شود و به طریق زیر محافظت شوند: الف - فقط افراد مجاز به آن دسترسی داشته و تنها تحت شرایط ذکر شده در ماده ۳۸ بتوانند هنگام استفاده از دستگاه در داخل آن محوطه باقی بمانند. ب - در خارج از محوطه مذکور در کلیه شرایط کار برای همه افراد حفاظت کافی وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۷، ماده ۳۷: دستگاه های مولد اشعه مذکور در این قسمت باید از محوطه های مورد استفاده دیگر مجزا باشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۸، ماده ۳۸: در جاهایی که از چشمه بسته استفاده می شود باید منحصرأ به افراد معینی از کارمندان مربوط که مجهز به وسایل حفاظتی مناسب باشند اجازه داده شود که به منظور تنظیم دستگاه برای کمترین مدت لازم به منطقه پرتوافکنی وارد شده و یا در آن باقی بمانند. تبصره - قبل از اقدام به تنظیم دستگاه باید میزان پرتوگیری حاصل از این کار برآورد و در صورت لزوم از طریق آزمایش اندازه گیری شود. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۳۹، ماده ۳۹: چشمه بسته باید طوری ساخته شده باشد که از فاصله دور امکان به کار بردن یا استفاده از آن با وسایل مخصوص فرمان دور میسر باشد. هیچ چشمه بسته ای نباید با وسائلی غیر از وسایل فرمان دور مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۰، ماده ۴۰: روی هر چشمه بسته باید یک شماره نوشته شده و یا علامت مخصوص نصب گردد تا آن چشمه از چشمه های بسته دیگر موجود در مؤسسه مشخص شود. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۱، ماده ۴۱: ضخامت جدار کپسول چشمه های بسته ای که برای تولید اشعه گاما یا نوترون مورد استفاده قرار میگیرد باید به اندازه های باشد که تقریباً همه پرتوهای بتای حاصل را جذب کند. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۲، ماده ۴۲: در هر مؤسسه صنعتی باید مشخصات چشمه های بسته به شرح زیر در دفتر مخصوص ثبت گردد: الف - شماره ردیف با علائم مشخص کننده چشمه بسته. ب - نوع چشمه و تاریخ وصول و میزان اکتیویته آن در مواقع تحویل به مؤسسه. ج - تاریخ واگذاری و نحوه خروج از مؤسسه هنگامی که چشمه از کنترل مؤسسه صنعتی خارج شود. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۳، ماده ۴۳: مسئول ایمنی باید در فواصل زمانی که از طرف مقام صلاحیت دار تعیین می شود کلیه چشمه های بسته را بازرسی نموده و مراتب را در دفتر مخصوص ثبت نماید. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۴، ماده ۴۴: هر چشمه بسته باید در فواصل تعیین شده از طرف مقام صلاحیت دار از نظر نشست مواد رادیواکتیو به خارج با در نظر گرفتن جنس و نوع و شرایط کاربرد آن به وسیله مؤسسه ای که صلاحیت آن از طرف وزارت کار و امور اجتماعی تایید شده باشد و یا شخص

واجد شرایط کنترل شود. تبصره - فاصله بین دو کنترل متوالی نباید از یکسال تجاوز نماید و نیز جزئیات معاینه مندرج در این ماده باید در دفتر مخصوص که در ماده ۴۳ ذکر شده قید گردد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز ۲۵۰۴۵، ماده ۴۵: اگر کسی مطلع شود که چشمه بسته ای مفقود شده و یا در جای خود نیست باید مراتب را فوراً به اطلاع مسئول ایمنی برساند اگر گم شدن چشمه تأیید شود باید مراتب فوراً به مقام صلاحیت دار اطلاع داده شود. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۶، ماده ۴۶: هرگاه چشمه بسته ای دچار خوردگی و یا آسیب دیدگی باشد و یا هنگامی که یقین حاصل شود که خطر آلودگی به مواد رادیواکتیو ایجاد میکند باید آنرا در محفظه بدون منفذی قرار داد و تا زمانی که از آن بطور کامل رفع نقص نشده مورد استفاده قرار نگیرد. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۷، ماده ۴۷: مؤسسات صنعتی که از چشمه های بسته استفاده می کنند باید برای جلوگیری از خطراتی که در اثر وقوع سانحه از قبیل شکسته شدن کپسول چشمه پیش می آید روش کار بخصوص وضع و طبق آن عمل نمایند این روش کار باید به اطلاع همه افرادی که با چشمه های بسته کار میکنند برسد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۸، ماده ۴۸: اقدامات فوری که هنگام وقوع سانحه برای چشمه بسته و ایجاد آلودگی باید اجراء شود شامل مقررات زیر است: الف - محل کار و سایر جاهایی که مورد تهدید قرار میگیرند باید فوراً تخلیه شود همچنین کارکنان مربوطه باید برای جلوگیری از گسترش آلودگی اقدامات فوری معمول دارند. ب - پزشک کار و شخص صلاحیت دار باید فوراً از جریان امر با خبر شوند تا اگر شخصی دچار آلودگی شده باشد مشخص و برای رفع آلودگی از او اقدامات لازم معمول دارند. ج - جریان حادثه باید فوراً به وزارت کار و امور اجتماعی اطلاع داده شود. د - قبل از جمع آوری و تخلیه مواد رادیواکتیو باید کلیه اقدامات لازم برای جلوگیری از پخش مواد رادیواکتیو به وسیله یک یا چند نفر شخص کار آزموده که بطور مناسب برای این کار مجهز شده باشند به عمل آید. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۴۹، ماده ۴۹: موقعی که از چشمه بسته استفاده نمی شود باید آنرا در محفظه ای که دارای شرایط ایمنی لازم باشد قرار داده و درب محفظه قفل شود. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۰، ماده ۵۰: در هر محل که بیش از یک چشمه بسته انبار شده باشد هر یک از آنها باید بطور جداگانه در محفظه ای که دارای حفاظت کافی باشد نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۱، ماده ۵۱: در مواردی که از چشمه های بسته گازهای رادیواکتیو متصاعد می شود باید قبل از بازکردن محفظه ای که چشمه در آن قرار دارد محفظه را بطور کامل با وسایل مکانیک و با ارتباط به هوای آزاد تهویه کرد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۲، ماده ۵۲: کلیه محفظه های مخصوصی که برای حمل و نقل و یا جابجا کردن چشمه های بسته بکار میروند باید با علائمی که به تصویب مقام صلاحیت دار رسیده باشد مشخص شوند. تبصره - در صورت امکان باید از علائم خطر تصویری استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۳، ماده ۵۳: چشمه های بسته ای که دیگر مورد احتیاج نیست باید به تولید کننده آن مسترد یا به طریقی که مورد تأیید مقام صلاحیت دار باشد از محل کار دور کرد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۴، ماده ۵۴: لامپ های اشعه ایکس که در مؤسسات صنعتی به کار میروند باید در محفظه هایی که در مقابل شوک های الکتریکی مصون باشند قرار داده شوند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۵، ماده ۵۵: دستگاه هایی که در آنها الکترون ها با ولتاژی بیش از ۵ هزار ولت شتاب داده می شوند چشمه های مولد پرتوهای یونساز محسوب می شوند و باید مقررات حفاظتی در برابر پرتوهای یونساز نسبت به آنها رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۶، ماده ۵۶: میکروسکپ های الکترونی و لامپ های اشعه کاتودیک و یکسو کننده های الکترونیکی با ولتاژ زیاد و وسایل مشابه دیگر باید طوری آزمایش و نصب و به کار برده شوند که حفاظت کافی برای افراد تأمین شده باشد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۷، ماده ۵۷: محفظه چشمه های بسته ای که در رادیو گرافی صنعتی با اشعه گاما مورد استفاده قرار میگیرد باید دارای وسایل فرمان دور باشد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۸، ماده ۵۸: محفظه بسته یا چشمه در وضع قطع اشعه باید دارای شرایط و مشخصات زیر باشد: الف - میزان دز متوسط در فاصله ۵ سانتیمتری از سطح محفظه نباید از ۲۰ میلی رم در ساعت و حداکثر میزان در ماکزیمم آن از ۱۰۰ میلی رم در ساعت تجاوز کند. ب - میزان دز متوسط در فاصله یک متری از سطح محفظه چشمه نباید از ۲ میلی رم در ساعت تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۵۹، ماده ۵۹: برای اطمینان از اجرای صحیح کار باید قبلاً تمرین لازم وسیله یک نمونه بدلی مشخص که دارای مشخصات چشمه باشد انجام شود. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۰، ماده ۶۰: مواد رادیواکتیوی که در وسایل ضخامت سنج و کاهنده های الکتریسته ساکن و سایر وسایل مشابه به مورد استفاده قرار میگیرند باید همیشه به صورت چشمه بسته ای باشند که مقررات مندرج در مواد ۳۸ تا ۴۷ درباره آنها قابل اجرا باشد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۱، ماده ۶۱: قسمت بدون حفاظ چشمه بسته باید در مقابل صدمات مکانیکی حفاظت شده و یک صفحه پوشش با دریچه و یا حفاظی که بتواند به آسانی اشعه مورد استفاده را قطع کند مجهز باشد این وسایل باید به طریقی نصب و یا محافظت شوند که میزان پرتوگیری برای کلیه افراد من جمله کسانی که چشمه بسته یا ماشین آلات مجاور آنرا تعمیر و یا نصب می کنند کمتر از ده درصد میزان مشخص شده در ماده ۳ باشد. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۲، ماده ۶۲: دستگاه های ضخامت سنج و کاهنده الکتریسته ساکن و وسایل مشابه آنها باید بطور دائم و واضح علامت گذاری شوند که افراد را از وجود مواد رادیواکتیو و احتمال پرتوگیری آگاه نماید. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۳، ماده ۶۳: محفظه لامپ هایی که برای رادیوگرافی صنعتی به کار برده می شوند باید طوری باشد که با حداکثر میزان تعیین شده جریان و ولتاژ در فاصله یک متری از آنتی کاتد شدت پرتو از یک رم در ساعت تجاوز ننماید. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۴، ماده ۶۴: استفاده از روش هایی که مستلزم ورود افراد به داخل اتاق اشعه ایکس باشد فقط در شرایط زیر مجاز است: الف - قدرت حفاظتی دریچه قطع کننده پرتو باید لااقل به اندازه قدرت حفاظتی محفظه لامپ باشد. ب - دریچه قطع کننده پرتو باید طوری تعبیه شده باشد که فقط از محل کنترل دستگاه بتوان آنرا باز نمود. ج - دریچه قطع کننده پرتو باید طوری با درب ورودی اتاق دستگاه ارتباط یابد که با باز نمودن درب ورودی دریچه بسته شده و جز از طریق محل کنترل دستگاه قابل باز کردن نباشد و علاوه بر این باید قبل از ورود ولتاژ محرک لامپ به نصف تقلیل داده شده و دریچه قطع کننده اشعه بسته شود. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۵، ماده ۶۵: محفظه لامپ هایی که برای رادیو سکپی با اشعه ایکس بکار میرود باید با مقررات مندرج در ماده ۶۱ تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۶، ماده ۶۶: دستگاه رادیو سکپی باید در محفظه ای نصب گردد که دارای حفاظت کافی بوده و مجهز به وسایلی باشد که هنگام کار دسترسی به داخل محفظه ممکن نباشد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۷، ماده ۶۷: حتی الامکان مشاهد صفحه رادیو سکپی باید به وسیله آئینه بطور غیر مستقیم صورت گیرد و اگر برای دید مستقیم از شیشه های سریدار یا مواد حفاظتی شفاف دیگر استفاده شده باشد باید حفاظت کافی را تأمین نمایند. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۸، ماده ۶۸: کلیه افرادی که با دستگاه های رادیوسکپی کار می کنند باید به وسایل حفاظت انفرادی مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۶۹، ماده ۶۹: محفظه لامپ هایی که در دستگاه های پراش اشعه ایکس و وسایل مشابه آن بکار می روند باید طوری باشد که شدت اشعه نشتی را در سطح خارجی محفظه هنگامی که لامپ بطور مداوم در حداکثر ولتاژ و شدت جریان کار میکند یک متر از ۱۰۰ میلی رنتگن در ساعت کاهش دهد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۰، ماده ۷۰: دستگاه های پراش اشعه ایکس و وسایل مشابه آن باید طوری ساخته و نصب و به کار برده شوند که حفاظت کافی در آنها تأمین شده باشد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۱، ماده ۷۱: در دستگاه های پراش اشعه ایکس برای جذب اشعه پراکنده باید از دریچه های قابل تنظیم که بتواند از عبور اشعه غیر مفید جلوگیری نماید استفاده شود و برای جذب اشعه مفید نیز موانع مؤثری در مقابل این اشعه تعبیه گردد. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۲، ماده ۷۲: کسانی که با دستگاه تنظیم ضخامت به وسیله اشعه ایکس کار می کنند و همچنین کلیه افرادی که در حوالی محل کار این دستگاه هستند باید همیشه از حفاظت کافی برخوردار باشند. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۳، ماده ۷۳: هنگامی که لامپ اشعه ایکس به کار می افتد باید یک علامت نورانی قابل رویت (چراغ خبر) روشن شود. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۴، ماده ۷۴: چشمه های رادیواکتیو باز اعم از اینکه قادر به ایجاد خطر پرتوگیری خارجی یا داخلی باشند و همچنین تهیه و مصرف و انبار نمودن چشمه های باز که در صنعت به کار می رود مشمول مقررات این فصل خواهند بود. کارخانه های صنایع فلزی و شیمیایی که روی مواد رادیواکتیو طبیعی یا سوخت های هسته ای که با مقادیر زیاد مواد رادیواکتیو کار می کنند و همچنین راکتورهای هسته ای مشمول مقررات خاص خود خواهند بود. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۵، ماده ۷۵: هیچکس نباید در معرض پرتوگیری خارج یا داخلی بیش از مقادیر مشخص شده در مواد ۳ و ۴ قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۶، ماده ۷۶: از نظر انواع عملیاتی که روی چشمه های رادیواکتیو باز انجام می شود و خطرات ناشی از آن (بر اساس نوع کار، خواص فیزیکی و نوع ماده و مقدار ماده رادیواکتیو مورد استفاده و بر حسب میزان خطر پرتوگیری) باید کارگاه های جداگانه ای برای هر یک از عملیات زیر طبق جدول پیوست در نظر گرفته شود: الف - انبار کردن (مانند نگهداری محلول های رادیواکتیو) ب - عملیات خیلی ساده مرطوب (مانند تهیه کردن محلول های رادیواکتیو). ج - عملیات معمولی (مانند جدا کردن مواد رادیواکتیو به طریقه ساده یا معمولی). د - عملیات پیچیده مرطوب و عملیات ساده خشک (مانند عملیاتی که ممکن است در آن خطر ریختن مایع یا گرد رادیواکتیو باشد). ه - عملیات خشک و گرد آلود (مانند آسیاب و خرد کردن مواد رادیواکتیو). عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۷، ماده ۷۷: کلیه کارگاه ها باید متناسب با نوع عملیاتی که در آنها انجام می شود به وسیله علائم خطری که به آسانی قابل تشخیص باشد مشخص گردند. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۸، ماده ۷۸: برای اینکه حداکثر غلظت مجاز در اعضاء بدن در حدی باشد که مجموع پرتوگیری داخلی و خارجی از مقادیر مندرج در مواد ۳ و ۴ و ۷ (راجع به خطرات پرتوگیری خارجی و بخصوص پرتوگیری داخلی) تجاوز ننماید باید اقدامات حفاظت فردی و جمعی مناسب به عمل آید. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۷۹، ماده ۷۹: اقداماتی که درباره خطرات پرتوگیری خارجی به عمل می آید باید مشابه مقررات مربوط به مواد ۴۰ تا ۵۳ در مورد چشمه های بسته باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۰، ماده ۸۰: کارگاه هایی که در آنها از مواد رادیواکتیو استفاده می شود باید به وسیله علامت خطر مناسب قابل تشخیص شود. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۱، ماده ۸۱: دیوارها و کف کارگاه و همچنین کلیه سطوح و وسایل موجود در آن باید از مصالح صاف و غیر قابل نفوذ و عاری از هر گونه موانع ساخته شده و یا اینکه با مواد صاف و غیر قابل نفوذ به نحوی که تمام منافذ و درزها بطور کامل گرفته شده باشد پوشانیده شده و تمیز نگاهداری شود. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۲، ماده ۸۲: غلظت مواد رادیواکتیو در هوای محیط کار باید کمتر از حداکثر مقادیر مذکور در ماده ۷ باشد. تبصره ۱ - هوای محیط کار باید به وسیله دستگاه های تهویه مناسب بطور مطمئن تجدید گردد. تبصره ۲ - سیستم تهویه باید طوری باشد که بازگشت مجدد هوا ممکن نبوده و هوای خارج شده نتواند کارگاه دیگری را آلوده نماید. تبصره ۳ - در صورتی که نتوان غلظت مواد رادیواکتیو موجود در هوا را به کمتر از حداکثر مقادیر مجاز کاهش داد باید کارکنان را برای جلوگیری از آلوده شدن جهاز تنفس با وسایل حفاظت فردی مذکور در تبصره ماده ۹۴ مجهز نمود. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۳، ماده ۸۳: برای هر فرد که با مواد رادیواکتیو کار میکند باید سطح محل کار با ابعاد حداقل $2/1 * 5/0$ متر تخصیص داده شود. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۴، ماده ۸۴: سطح محل کار باید دارای یکی از شرایط زیر باشد: الف - از یک ماده سخت و صاف و غیر قابل نفوذ ساخته شده باشد. ب - از یک ماده صاف و غیر قابل نفوذ پوشیده شده باشد. ج - دارای سطح سخت با پوششی از یک ماده جاذب الرطوبه باشد. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۵، ماده ۸۵: کلیه کارهایی که ممکن است موجب آلوده شدن فضای محیط کار به مواد رادیواکتیو شوند باید در محل هایی که شرایط ایمنی زیر در آن تأمین شده باشد انجام گیرند: الف - در یک محفظه مخصوص دستکش دار که فشار داخلی آن کمتر از فشار خارجی باشد. ب - دستگاه هواکش قوی که بطور مناسب در نزدیکی محل کار نصب شده مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۶، ماده ۸۶: سیستم تهویه باید دارای شرایط زیر باشد: الف - با مقررات عمومی این آیین نامه مطابقت نماید. ب - طوری ساخته شده باشد که به سهولت بتوان آنرا برای تمیز کردن باز نمود. ج - قسمت خروجی دستگاه تهویه به نقطه مناسب منتهی شود که شرایط ایمنی لازم در آن رعایت شده باشد و هوای خروجی از یک صافی یا دستگاه جذب کننده عبور داده شود تا از بازگشت مجدد هوای آلوده به محیط کارگاه کاملاً جلوگیری گردد. د - دستگاه باید با سایر مشخصاتی که مورد نظر شخص صلاحیت دار است تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۷، ماده ۸۷: روش های کار با مواد رادیواکتیو و اشعه یونساز باید قبل از شروع به کار آزمایش شده و مورد تایید شخص صلاحیت دار قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۸، ماده ۸۸: روش های کار در کارگاه ها تا آنجا که مربوط به خطر پرتوگیری داخلی می شود باید با مواد ۸۹ تا ۹۷ تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۸۹، ماده ۸۹: برای افرادی که با چشمه های رادیواکتیو باز کار می کنند باید دستشویی تهیه گردد و اگر خطر آلودگی به مواد رادیواکتیو نسبتاً زیاد باشد باید برای آنها حمام و دوش نیز آماده گردد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۰، ماده ۹۰: پیش از صرف غذا و قبل از پایان کار روزانه باید دقت کافی جهت استفاده از دستشویی برای کسانی که با چشمه های رادیواکتیو باز کار می کنند اختصاص داده شود. اوقات مذکور جزء ساعات کار محسوب می شود. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۱، ماده ۹۱: برای کارکنان باید حوله یا دستمال های کاغذی که پس از استعمال دور انداخته می شود تهیه گردد. تبصره ۱ - زباله دان مخصوصی باید برای هر یک از محلهای کار تهیه شود تا این گونه حوله ها و دستمال های استعمال شده را در آن بیندازند. تبصره ۲ - با این حوله ها و دستمال ها باید مانند زباله های رادیواکتیو قابل اشتعال طبق مفاد این آیین نامه رفتار شود. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۲، ماده ۹۲: بردن و همچنین استفاده از وسایل زیر در کارگاه هایی که در آنجا چشمه های رادیواکتیو باز تهیه یا به کار برده می شود ممنوع است. الف - خوردنی ها و نوشیدنی ها و همچنین وسایل خوردن و آشامیدن. ب - مواد و وسایل مربوط به استعمال دخانیات و انفیه. ج - کیف های دستی و وسایل و لوازم آرایش. د - دستمال های جیبی به استثنای دستمال های کاغذی که در ماده ۹۱ به آن اشاره شده است. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۳، ماده ۹۳: به کارکنان کارگاه هایی که در آنجا چشمه های رادیواکتیو باز تهیه و یا بکار برده می شود نباید قبل از انجام آزمایش های مربوط به تعیین آلودگی مواد رادیواکتیو (روی دست ها، بدن و لباس) که نحوه و نوع آن توسط شخص صلاحیت دار تعیین شده اجازه خروج داده شود. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۴، ماده ۹۴: کارفرما باید وسایل و لباس کار مناسبی که برای حفاظت در مقابل خطر آلودگی تهیه و به طرز مشخص علامت گذاری شده باشد در دسترس کارکنان خود قرار دهد. این وسایل و لباس ها از نظر ایمنی باید مورد تایید شخص صلاحیت دار باشد. تبصره - اگر آلودگی فضای کار را نتوان تا میزان حداکثر غلظت مجاز کاهش داد باید از کلاه و ماسک مخصوص که مجهز به دستگاه تنفس باشد استفاده شود. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۵، ماده ۹۵: در کارگاه هایی که چشمه های رادیواکتیو باز تهیه و یا بکار برده می شود باید از کار کردن افرادی که فاقد لباس حفاظتی هستند جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۶، ماده ۹۶: کلیه لباس های حفاظتی باید بطور مستمر از نظر آلودگی مورد رسیدگی قرار گرفته و تمیز نگهداری شود و لباس های آلوده به مواد رادیواکتیو باید جدا از لباس های دیگر به روشی شسته شود که مورد تأیید شخص صلاحیت دار باشد. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۷، ماده ۹۷: برای تعویض لباس های عادی به لباس کار و برعکس باید اطاقی مخصوص مجاور اطاق شستشوی بدن آماده گردد تا از آلوده شده لباس های عادی جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۸، ماده ۹۸: برای اندازه گیری میزان پرتوگیری خارجی در کارگاه ها باید وسایل تشخیص و اندازه گیری مناسب (ثابت یا قابل حمل) در دسترس بوده و مورد استفاده قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۰۹۹، ماده ۹۹: در کارگاه هایی که چشمه های رادیواکتیو باز تهیه یا به کار برده می شود باید میزان آلودگی کف کارگاه، میزکار، دستشویی، اسباب ها، وسایل کار و غیره و همچنین هوای محیط کار با وسایل مناسبی که مورد قبول شخص صلاحیت دار باشد اندازه گیری شود. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۰۰، ماده ۱۰۰: هنگامی که کار با چشمه های باز همراه با خطر پرتوگیری خارجی باشد کارکنان باید بطور دائم دکتورهای فردی (مانند فیلم بیچ و اطاقک یونیزاسیون جیبی و غیره) که منطبق با مقررات مواد ۱۰ تا ۳۰ باشد همراه داشته باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۰۱، ماده ۱۰۱: در کارگاه هایی که چشمه های رادیواکتیو باز به کار برده می شوند باید وسایل تشخیص و اندازه گیری ثابت و یا قابل حمل تهیه و به کار برده شود تا میزان آلودگی دست ها و لباس ها و کفش های همه کارکنان را بطوری که مورد تایید شخص صلاحیت دار باشد تعیین نماید. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۰۲، ماده ۱۰۲: تعیین میزان آلودگی داخلی به مواد رادیواکتیو با توجه به درجه خطرات آن و خواست مقام صلاحیت دار باید در فواصل زمانی مشخص از طریق اندازه گیری مستقیم و یا به روش غیر مستقیم طبق ماده ۲۱ آیین نامه انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

- ۲۵۱۰۳، ماده ۱۰۳: در مواقعی که آلودگی به مواد رادیواکتیو از میزان حداکثر مجاز که به وسیله مقام صلاحیت دار تعیین شده است تجاوز نماید باید روش های رفع آلودگی مورد استفاده قرار گیرد. تبصره - این گونه روش ها و دستورالعمل ها باید قبل از شروع کار با چشمه های رادیواکتیو باز توسط شخص صلاحیت دار تعیین شده باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۰۴، ماده ۱۰۴: هر گاه رفع آلودگی بطور کامل و رضایت بخش ممکن نباشد باید محل آلوده را ترک نمود و اشیاء آلوده با نظر شخص صلاحیت دار نگهداری یا از بین برده شوند. تبصره ۱ - ورود اشخاص غیر مجاز به اینگونه محلها باید ممنوع شود. تبصره ۲ - اینگونه محلها باید به وسیله علائم خطر مخصوص که به سهولت قابل تشخیص باشند علامت گذاری شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۰۵، ماده ۱۰۵: از لباس های آلوده نباید تا حصول اطمینان کامل از برطرف شدن آلودگی آنها استفاده نمود و اگر رفع آلودگی میسر نباشد باید با لباس های آلوده مانند زباله های رادیواکتیو عمل شود. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۰۶، ماده ۱۰۶: هنگام وقوع آلودگی فردی باید فوراً طبق دستورالعمل هایی که قبلاً توسط پزشک کار و شخص صلاحیت دار تهیه شده و عمل شود در ضمن باید بلافاصله به شخص مسئول اطلاع داده شود تا هر آینه اقدامات معموله کافی نباشد پزشک کار را از جریان امر مطلع نماید تا آلودگی را به حد مجاز تقلیل داده و در صورت لزوم آزمایش های بعدی را انجام دهد. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۰۷، ماده ۱۰۷: برای انبار کردن چشمه های رادیواکتیو باز باید به منظور کنترل پرتوگیری داخلی و خارجی برابر مقررات این آیین نامه تأسیسات مخصوص احداث شود. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۰۸، ماده ۱۰۸: برای جلوگیری از خطر آلودگی به مواد رادیواکتیو باید احتیاطات زیر به عمل آید: الف - ترکیبات مواد رادیواکتیو که از نظر شیمیایی فعال هستند نباید در بطری های شیشه ای که دارای درپوش پیچی یا در شیشه ای هستند نگهداری و انبار گردند بلکه باید از درهای لاستیکی یا چوب پنبه ای و یا نظیر آنها استفاده شود. ب - محلول های پایدار که محتوی اکتیویته آلفا به میزان بیش از ۵ میلی کوری یا اکتیویته بتا به میزان بیش از ۵۰ میلی کوری باشند و محلول های ناپایدار با هر نوع و هر درجه اکتیویته باید در ظروف قابل تهویه نگهداری شوند. ج - محلول هایی که درجه اکتیویته آلفای آنها متجاوز از یک میلی کوری در سانتیمتر مکعب باشد نباید در ظروف شیشه ای نازک نگهداری و انبار شوند. د - بطری های محتوی محلول های رادیواکتیو باید در ظرف لبه دار یا در سطلی به اندازه مناسب گذارده شوند تا در صورت شکسته شدن آنها از پراکندگی محلول جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۰۹، ماده ۱۰۹: محل انبار کردن چشمه های بازی که قادرند از خود گاز رادیواکتیو متصاعد سازند باید به طور مؤثر تهویه شود. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۱۰، ماده ۱۱۰: باید فهرست کاملی از کلیه مواد رادیواکتیو انبار شده تهیه شده و در محل نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۱۱، ماده ۱۱۱: انبارها باید در فاصله زمانی منظم مورد بازرسی قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۱۲، ماده ۱۱۲: دستور کار مربوط به دفع پسمانده های مواد رادیواکتیو باید قبلاً بر اساس مقررات وضع شده بین المللی که از طرف وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می شود تهیه گردد. تبصره - تحویل گرفتن و یا به کار بردن چشمه رادیواکتیو باز موقوف به کسب اجازه قبلی از وزارت کار و امور اجتماعی می باشد. صدور این اجازه منوط به آمادگی کارفرما برای اجرای دستور کار فوق الذکر میباشد. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز
- ۲۵۱۱۳، ماده ۱۱۳: پسمانده های جامد رادیواکتیو قابل اشتعال و غیر قابل اشتعال باید بطور جداگانه جمع آوری و نگاهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۱۴، ماده ۱۱۴: پسمانده های رادیواکتیو قابل اشتعال باید در کوره مناسبی که از پراکنده شدن مواد رادیواکتیو جلوگیری نماید سوزانده شود و خاکستر باقیمانده از سوزاندن مواد مذکور باید همراه پسمانده های غیر قابل اشتعال بطریقی انبار یا دفن شود که از پراکنده شدن آنها جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۱۵، ماده ۱۱۵: پسمانده های رادیواکتیو مایع باید با نظر شخص صلاحیت دار بر حسب اکتیویته ویژه و سمیت ماده رادیواکتیو موجود در آنها مجزا و طبقه بندی شوند. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۱۶، ماده ۱۱۶: تخلیه پسمانده های رادیواکتیو مایع در فاضلاب عمومی باید منحصراً طبق مقررات وضع شده به وسیله وزارت کار و امور اجتماعی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۱۷، ماده ۱۱۷: پسمانده های رادیواکتیو مایع غیر از آنچه که در ماده ۱۱۶ ذکر شده باید طبق دستور وزارت کار و امور اجتماعی از طریق رسوب گیری تغلیظ و غیره مورد عمل قرار گیرد و یا مواد جامد که ممکن است در نتیجه عملیات فوق بدست آید طبق ماده ۱۱۴ رفتار شود. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۱۸، ماده ۱۱۸: در مورد پسمانده های رادیواکتیوی که بشکل گاز یا آئروسول باشد باید به یکی از طریق زیر عمل کرد: الف - رها کردن در هوای آزاد بطور مستقیم و یا پس از رقیق کردن آن به شرطی که خطر پرتوگیری حاصل کمتر از یک دهم مقادیر ماکزیمم مجاز ذکر شده در ماده ۷ باشد. ب- طبق دستورالعمل های وضع شده از طرف مقام صلاحیت دار از صافی مناسب عبور داده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۱۹، ماده ۱۱۹: با پسمانده های جامدی که از تصفیه فوق حاصل می شود باید طبق ماده ۱۱۳ عمل شود. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۰، ماده ۱۲۰: پسمانده های حاصل از کار با چشمه های رادیواکتیو باز باید در ظرف مخصوص مناسبی جمع آوری و طبق مواد ۱۰۷ و ۱۱۱ نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۱، ماده ۱۲۱: مفاد مواد ۱۱۴ تا ۱۲۰ تنها در مورد پسمانده های حاصل از عملیات مذکور در ماده ۷۴ قابل اجرا است. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۲، ماده ۱۲۲: هر گاه انبار کردن یا کار با چشمه های رادیواکتیو باز در محلی پایان یافته باشد آن محل نباید به منظور دیگری مورد استفاده قرار گیرد مگر با رعایت نکات زیر: الف - کارفرما در مهلت تعیین شده از طرف مقام صلاحیت دار اجازه کتبی برای استفاده از محل به منظور کار جدید کسب کرده باشد. ب - از کارگاه و وسایل و دستگاه های باقیمانده در آن به نحوی که مورد تأیید مقام صلاحیت دار قرار گیرد رفع آلودگی شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۳، ماده ۱۲۳: هر گاه از وسایل و دستگاه هایی که از انبار یا محل کار خارج شده اند طبق استاندارد تعیین شده به وسیله وزارت کار و امور اجتماعی رفع آلودگی نشده باشد نباید آنها را در قسمت های دیگر مورد استفاده قرار داد بلکه باید با آنها مانند پسمانده های رادیواکتیو برابر ماده ۱۱۲ عمل شود. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۴، ماده ۱۲۴: در پایان کار با چشمه های رادیواکتیو باز باید عمل رفع آلودگی طبق توصیه های شخص صلاحیت دار انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۵، ماده ۱۲۵: کارگاه ها و روش هایی که برای انواع مختلف کار طبق جدول پیوست طبقه بندی شده اند علاوه بر شرایط عمومی مندرج در آیین نامه باید شرایط مندرج در مواد ۱۲۶ تا ۱۲۸ نیز رعایت شود. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۶، ماده ۱۲۶: کارگاه های نوع اول باید دارای شرایط زیر باشد: الف - دیوارها و کف کارگاه صاف بوده و تمیز نگهداری شود. ب - سطوح کار صاف و غیر قابل نفوذ باشد. ج - به طریق مناسبی مانند آزمایشگاه شیمی تهویه شود. د - کارکنان باید از لباس های حفاظتی ساده مانند روپوشهایی که در آزمایشگاه های شیمی یا فلزشناسی به کار می رود استفاده نمایند. ه- محل کار باید متناوباً مورد آزمایش و کنترل قرار

گیرد تا در صورت آلودگی سطوح کار به مواد رادیواکتیو میزان و محل آن تعیین شود. و - کارکنان باید به وسایل اندازه گیری قابل حمل به منظور تعیین پرتوگیری خارجی بدن مجهز باشند و همچنین به وسایل تشخیص آلودگی دسترسی داشته باشند تا در صورت وقوع حادثه دست ها و لباس های خود را از نظر آلودگی به مواد رادیواکتیو آزمایش کنند. ز - چشمه های رادیواکتیو در قفسه هایی که دارای حفاظت کافی بوده و تنها برای انبار کردن این چشمه ها به کار می رود نگهداری شوند. ح - کاهش اکتیویته مواد رادیواکتیویته با نیمه عمر کوتاه یا رقیق کردن مواد رادیواکتیو باید به نحوی باشد که مورد قبول شخص صلاحیت دار قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۷، ماده ۱۲۷: کارگاه های نوع دوم باید دارای مشخصات زیر باشد: الف - دیوارها و کف کارگاه دارای پوشش صاف و غیر نفوذ باشد. ب - پوشش های سطوح کار طبق نظر مقام صلاحیت دار با نوع عملیات مطابقت داشته باشد. ج - تهویه به طریقی صورت گیرد که مواد خطرناک به نحو مطلوب تخلیه گردد و بازگشت ذرات رادیواکتیو به کارگاه یا سرایت آلودگی به نقاط دیگر امکانپذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۵۱۲۸، ماده ۱۲۸: کارگاه های نوع سوم باید منحصراً اختصاص به کار با مواد رادیواکتیو داشته و از سایر محل های کار کاملاً مجزا و دارای شرایط زیر باشد: ۱ - پوشش دیوارها و کف کارگاه و پوشش سطوح کار به نحوی باشد که زدودن از آنها آسان باشد. ۲ - اگر عملیات توأم با ایجاد خطر آلودگی هوای محل کار است باید در محفظه های سر بسته ای مجهز به صافی که فشار آن نسبت به هوای خارج کمتر باشد انجام گیرد. ۳ - کار با محلول های رادیواکتیو باید مطابق بند (و) ماده ۱۲۶ صورت گیرد. ۴ - ورود اشخاص مجاز باید تحت شرایطی خاص نظیر آنچه در بندهای ۵ و ۶ همین ماده به آنها اشاره شده است باشد و ورود اشخاص متفرقه ممنوع گردد. ۵ - رختکن های مخصوص باید به نحوی تعبیه و در دسترس کارکنان گذارده شود که از هر گونه آلودگی لباس های غیر کار جلوگیری به عمل آید. ۶ - برای هر یک از کارکنانی که در منطقه خطر کار می کنند باید لباس مخصوص و مشخص تهیه شود به نحوی که تمام قسمت های آن کاملاً بسته بوده و شامل کلاه مخصوص و کفش غیر قابل نفوذ و سایر لوازم باشد. لباس های مذکور باید بطور جداگانه و با احتیاط لازم شسته شود. ۷ - برای کار در محل هایی که خطر آلودگی وجود ندارد از لباسی که بطریق دیگری علامت گذارده شده باشد استفاده شود. ۸ - هرگاه ماکزیمم غلظت مجاز در هوا از حداکثر قابل قبول تجاوز نماید باید وسایل مخصوصی نظیر ماسک های تنفسی و کلاه و لباس مخصوص در اختیار کارکنان قرار داده شود. ۹ - کارکنان باید همیشه برای پرتوگیری خارجی به وسایل تشخیص دهنده فوری مجهز باشند. ۱۰ - برای کارگاه هایی که خطر آلوده شدن هوا به مواد رادیواکتیو همراه است کارگاه باید به هواکش مخصوص مجهز بوده و در صورت امکان از محفظه غیر قابل نفوذ دستکشدار یا سایر وسایل مشابه استفاده شود. ۱۱ - ورود اشخاص غیر مجاز به محل های کار باید ممنوع گردد. ۱۲ - لباس های حفاظتی باید شامل لباس کار یکپارچه و بدون منفذ و کلاه مخصوص و کفش و دستکش های غیر قابل نفوذ باشد. ۱۳ - برای جابجا کردن و دستکاری مواد رادیواکتیو باید از وسایل مناسب استفاده شود. ۱۴ - کار با محلول های رادیواکتیو باید روی سینی لبه دار یا ظروف دوگانه ای که یکی داخل دیگری باشد انجام شود تا خطر ناشی از شکستن و یا ریختن به حداقل برسد. ۱۵ - کارکنان باید همواره وسایل انفرادی برای اندازه گیری پرتوگیری خارجی همراه داشته باشند. ۱۶ - برای انبار کردن مواد رادیواکتیو باید اطاق مخصوص در نظر گرفته شود. ۱۷ - به منظور دفع پسمانده های رادیواکتیو باید ظروف مخصوص جداگانه ای برای پسمانده های رادیواکتیو مایع و جامد تهیه شود. ۱۸ - پسمانده های رادیواکتیو مایع به دو دسته تقسیم می شوند: الف - مایعاتی که دارایی فعالیت ویژه کم تا میزان حداکثر غلظت مجاز در آب آشامیدنی باشد طبق ماده ۱۱۶ دفع شود. ب - مایعاتی که دارای فعالیت ویژه بیشتر هستند باید به طریقی که مورد تأیید شخص صلاحیت دار باشد دفع شود. ۱۹ - هر بار که کارکنان محیط کار را ترک می نمایند باید آلودگی دستها و لباس های آنها تحت کنترل قرار گیرد. ۲۰ - مواد رادیواکتیو باید در محل مخصوص که دارای پوشش های حفاظتی مناسب و سیستم تهویه مخصوصی و شرایط مواد ۱۰۷ تا ۱۱۱ این آیین نامه باشد نگهداری شود. ۲۱ - از بین بردن پسمانده های مواد رادیواکتیو باید کاملاً مطابق مواد ۱۱۲ تا ۱۱۸ این آیین نامه انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظت در مقابل خطر پرتوهای یونساز

۲۶۰۰۱، ماده ۱: الف - مولد بخار یا دیگ بخار به دستگاه یا محفظه بسته ای اطلاق می شود که در آن بخار آب با فشار بیشتر از فشار هوای خارج تولید میگردد. ب - مولد بخار با فشار قوی یا متوسط به آن نوع از مولدهای بخار اطلاق می شود که در آن حداعلای فشار موثر مجاز بیش از یک کیلو گرم بر سانتیمتر مربع (پانزده پاوند بر اینچ مربع) باشد. ج - مولدهای بخار با فشار ضعیف منحصرأ به آن قسم از مولدهای بخار اطلاق می شود که فشار موثر مجاز آن از یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع (پانزده پاوند بر اینچ مربع) تجاوز ننماید. د - دیگ های آب گرم به آن نوع از دستگاه های گرم کننده آب اطلاق میگردد که فشار موثر داخلی آن از ۱۰ کیلو گرم بر سانتیمتر مربع (۱۵۰ پاوند بر اینچ مربع) تجاوز نکند و یا در صورت فشار بیشتر درجه حرارت آن از ۱۲۰ درجه سانتیگراد (۲۵۰ درجه فارنهایت) بیشتر نباشد در هر حال نباید در آن بخار آب تولید شود. ه - مقصود از فشار موثر داخلی یک دستگاه تحت فشار اضافه فشار داخل آن نسبت به هوای خارج می باشد. و - واحدهای اندازه گیری فشار در مولدهای بخار و دیگ های آب گرم عبارتند از آتمسفر (کیلوگرم بر سانتیمتر مربع) - پاوند بر اینچ مربع - بار و نیوتن بر میلی متر مربع. عدم رعایت ماده ۱۱ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۲، ماده ۲: مولد بخار و لوازم مربوطه باید طوری طرح و ساخته شود که اولاً برای کار مورد نظر مناسب باشد و ثانیاً دارای مقاومت کافی در مقابل فشارهای داخلی که تحت آن قرار خواهد گرفت باشد. عدم رعایت ماده ۲ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۳، ماده ۳: علاوه بر مولد بخار، لوازم و اتصالات مربوطه نیز باید از مصالح مناسب و مرغوب و بدون عیب و با وزن و ضخامت کافی برطبق مشخصات فنی و استانداردهای شناخته شده و معتبر ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۳ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۴، ماده ۴: هر مولد بخار باید دارای لوحه فلزی نصب شده شامل اطلاعات زیر باشد: الف - نام موسسه سازنده. ب - شماره ردیف موسسه سازنده. ج - سالی که ساخته شده است. د - حداکثر فشار موثر مجاز. ه - فشار آزمایش هیدرواستاتیک. و - استاندارد دیگ که دیگ آب گرم یا مولد بخار براساس آن ساخته شده است. ز - نوع سوخت. عدم رعایت ماده ۴ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۵، ماده ۵: لوحه شناسایی باید در جلوی دیگ و یا در محلی که به سهولت قابل رویت باشد نصب گردد و علاوه بر این مشخصات مندرج در لوحه شناسایی باید در محل مناسب دیگری نظیر اطراف دریچه آدم رو حک گردد. عدم رعایت ماده ۵ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۶، ماده ۶: هر مولد بخار باید دارای گواهینامه ای که شامل کلیه مدارک و مشخصات فنی که از طرف سازنده بکار رفته و همچنین محاسبات فنی و ابعاد و اطلاعاتی که با لوحه شناسایی تطبیق نماید باشد. عدم رعایت ماده ۶ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۷، ماده ۷: گواهینامه مذکور در ماده ۶ باید شامل کلیه آزمایش های (مخرب و غیر مخرب) که در حین ساختمان مولد بخار روی مصالح و خود آن بعمل آمده است باشد. عدم رعایت ماده ۷ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۸، ماده ۸: گواهینامه مذکور باید در تمام مدت در کارخانه نگهداری و در صورت مطالبه بازرسان کار ارائه گردد. عدم رعایت ماده ۸ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۰۹، ماده ۹: مولد بخار باید از داخل و خارج به وسیله بازرسان بصیر که از طرف مقام صلاحیت دار اجازه داشته باشند به ترتیب زیر بازرسی گردد. الف - در حین ساخت. ب - بعد از نصب و قبل از آنکه به کار انداخته شود. ج - پس از هر نوع تعمیر اساسی یا تجدید ساختمان و قبل از راه اندازی مجدد. د - منظمأ در فواصل کمتر از ۱۲ ماه. عدم رعایت ماده ۹ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۱۰، ماده ۱۰: هر موقع که از طرف مقام صلاحیت دار دستور بازرسی داخلی مولد بخار صادر شود مالک یا بهره بردار موظف است برای موعد تعیین شده دستگاه را تخلیه، سرد، باز و شستشو نماید. عدم رعایت ماده ۱۰ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۱۱، ماده ۱۱: در مورد مولدهای بخار با اجاق داخلی لازم است برای تسهیل عمل بازرسی قطعات شبکه و همچنین مقداری از آجرهای نسوز دور دهانه و قطعات دیگری که مزاحم بازرسی مورد نظر باشد برداشته شود. عدم رعایت ماده ۱۱ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۶۰۱۲ ماده ۱۲: برای آزمایش آب سرد (هیدرواستاتیک) فشار آزمایش نباید از یک برابر و نیم حداکثر فشار موثر مجاز مولد بخار تجاوز نماید و این آزمایش طبق ترتیبی که از طرف مقام صلاحیت دار داده می شود باید صورت گیرد. علاوه بر آزمایش هیدرواستاتیک لازمست قسمت هایی که در آنها قطعات تقویتی جوشکاری شده و در آزمایش فوق معایب آنها معمولاً ظاهر نمی گردد از طریق سوراخ هایی که به این منظور در قطعات تقویتی تعبیه گردیده آزمایش لازم به عمل آید. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۳ ماده ۱۳: برای آزمایش هیدرواستاتیک لازمست سوپاپ های اطمینان برداشته شود و محل آنها به وسیله در پوش با مقاومت کافی مسدود گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۴ ماده ۱۴: پس از آزمایش آب سرد طبق ماده ۱۲ باید مجدداً سوپاپ های اطمینان را سوار نموده دستگاه را با فشار عادی مربوطه برای مطمئن شدن از صحت کار سوپاپ های اطمینان آزمایش نمود. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۵ ماده ۱۵: چنانچه در اثر بازرسی معلوم گردد که بکار انداختن دستگاه اطمینان بخش نیست و یا آنکه دستگاه مجهز به لوازم حفاظتی کامل نبوده و یا این لوازم به نحو صحیح تنظیم و ترتیب داده نشده تا زمانی که نقائص فوق الذکر مرتفع نگردد به کار انداختن دستگاه ممنوع خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۶ ماده ۱۶: در صورتی که در ضمن بازرسی معایب و فرسودگی هایی مشاهده گردد که احتمال انفجار دستگاه برود لازمست فشار مجاز دستگاه را به حد کافی تقلیل دهند تا از امکان خطر احتمالی جلوگیری شود و این تقلیل فشار باید با رعایت مدت کارکرد و میزان فرسودگی دستگاه تعیین گردد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۷ ماده ۱۷: نکاتی که در حین بازرسی باید رعایت شوند عبارتند از: الف - امتداد شعله باید در محور کوره قرار گیرد. ب - دستگاه های تنظیم کننده سطح آب در وضعیت پایین و بالا باید به نحو مطلوب عمل نماید. ج - حصول اطمینان از احتراق کامل. د - حصول اطمینان از صحت کار کلیه سیستم های خود کار. ه - انجام سایر آزمایش های ضروری. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۸ ماده ۱۸: ولتاژ چراغ های الکتریکی دوره گرد یا ابزارهای برقی دستی که برای بازرسی یا تعمیرات مولد بخار به کار برده می شود نباید از ۲۴ ولت تجاوز کند (به استثنای دستگاه جوشکاری الکتریکی). عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۱۹ ماده ۱۹: مرکز تولید بخار با فشار قوی و متوسط لازم است در محل جداگانه ای به فاصله لااقل سه متر از بناهای دیگر بوده و با مصالح غیر قابل اشتعال ساخته شده باشد. محل مذکور و نحوه نصب مولد بخار باید قبلاً به تایید مقام صلاحیت دار رسیده باشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۲۰ ماده ۲۰: بالا و اطراف مولد بخار لازمست دور از مواد سوختنی بوده و هیچگونه استفاده ای برای گذاردن و انبارکردن اشیاء از آن محل به عمل نیاید. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۲۱ ماده ۲۱: چنانچه در مجاورت مرکز تولید بخار محلی باشد که در آن مواد قابل انفجار و یا سریع الاشتعال به هر نحوی وجود داشته و یا تولید شود لازم است دیوار حد فاصل دو قسمت کامل و مقاوم و بدون هرگونه منفذ و معبر و بریدگی باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۲۲ ماده ۲۲: در دیگ خانه و همچنین در محل های زیرآب، خاکستردان و معابر لوله های بخار تحت فشار و هر محل دیگری که خطر محصور شدن کارگران هنگام انفجار دستگاه در بین باشد لازمست لااقل دوراه خروج بدون هرگونه مانع وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۲۳ ماده ۲۳: برای دسترسی مطمئن و راحت به شیرها و ستون های آب نما و وسایل تنظیم سایر متعلقات مولد بخار لازمست سکوها - راهروها و پلکان هایی ساخته شده باشد که از فلز یا مصالح غیر قابل اشتعال بوده و خطر لغزیدن کارگران در آنها وجود نداشته باشند. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۲۴ ماده ۲۴: سکوهای راهرو که در بالا و یا کنار یک دسته مولد بخار ساخته شده باشد لازمست دارای لااقل دو پلکان باشد که حتی الامکان از یکدیگر دور باشند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۵، ۲۶، ماده ۲۵: دیگ خانه باید به قدر کافی وسیع و مرتفع باشد و برای سهولت نصب و عمل شیرها و وسایل اطمینان و منضعات مربوطه لازمست سقف آن لااقل ۱۵ سانتی متر از بالای مرتفع ترین شیر و منضعات آن بلندتر و نیز ۱/۸ متر از کف مرتفع ترین سکوه‌های راهرو بالاتر باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶، ۲۶، ماده ۲۶: چاله کانال معبر لوله ها و محل خاکستر و غیره لازمست پوشیده یا به وسیله پاکیر کوتاه و زرده های فلزی محکم با ارتفاع مناسب محصور شود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۷، ۲۶، ماده ۲۷: پی ریزی و پایه سازی و قطعات تکیه گاه مولدهای بخار باید طوری محاسبه و ساخته شده باشند که اولاً در مقابل فشار حاصل از حداکثر وزن دستگاه هنگام آزمایش های آب سرد و همچنین کشش و فشارهای مربوط به انبساط و انقباض های حرارتی مقاومت نماید. ثانیاً طوری به یکدیگر مرتبط و متصل شده باشند که وزن نسبی آنها محفوظ بماند. ضمناً برای دیگ های افقی با طول زیاد استفاده از غلطک در زیر پایه های یکی از دوسر دیگ جهت سهولت عمل انبساط و انقباض و جلوگیری از تغییر حالت ضروری است. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۸، ۲۶، ماده ۲۸: چنانچه مولد بخار روی پایه و تکیه گاه های فولادی سوار شده باشند پایه ها و تکیه گاه ها باید طوری ترتیب داده و یا عایق شوند که گرمای کوره نتواند مقاومت آنها را تقلیل دهد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۹، ۲۶، ماده ۲۹: طرز نصب لوله های مولد بخار باید طوری باشد که با پیش بینی نمودن غلاف ها و بست های فراخ عمل انقباض و انبساط لوله ها به آسانی صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۰، ۲۶، ماده ۳۰: پایه های مولدهای بخار ایستاده میبایستی به وسیله قطعات فولادی به زمین مهار شده باشند. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۱، ۲۶، ماده ۳۱: بدنه آبگیر مولدهای بخار لازمست لااقل ۳۰ سانتی متر بازمین فاصله داشته و زیر آن قابل بازدید باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۲، ۲۶، ماده ۳۲: کلیه مولدهای بخار و متعلقات آنها می بایستی بر حسب مورد مجهز به دریچه های آدم رو - دست رو یا هرگونه دریچه های بازرسی دیگر برای آزمایش و نظافت باشند (به استثنای بعضی انواع مخصوصی که احتیاج به چنین دریچه هایی ندارند). عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۳، ۲۶، ماده ۳۳: دریچه های آدم رو لازمست دارای وسعت کافی و لااقل به اندازه های زیر باشد اقطار ۳۰ و ۴۰ سانتی متر برای دریچه های بیضی شکل و قطر ۴۰ سانتی متر برای دریچه های دایره‌ای شکل. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۴، ۲۶، ماده ۳۴: دریچه های دست رو باید دارای ابعاد کافی برای دخول یک دست بوده و لااقل به اقطار ۹۰ میلیمتر و ۷۰ میلیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۵، ۲۶، ماده ۳۵: درب آتش خانه های که به وسیله دست تغذیه میشوند و کوچک ترین بعد اجاق آنها ۶۰ سانتیمتر یا بیشتر است باید دارای شکل مناسب و اندازه کافی جهت ریختن سوخت و عملیات مربوطه بوده و ابعاد آن کمتر از اندازه های زیر نباشد: ۳۰ سانتیمتر در ۴۰ سانتیمتر برای دریچه های بیضی شکل و مستطیل و ۴۰ سانتی متر قطر برای دریچه های مدور. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۶، ۲۶، ماده ۳۶: دریچه های بازدید و آتش دان در مولدهای بخار که در ارتفاع کمتر از دو متر از کف دیگ خانه یا از سطح کار نصب شده و معمولاً در موقع روشن بودن مولد از آنها استفاده می شود لازم است از خارج به داخل باز شود. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۳۷، ۲۶، ماده ۳۷: آتش خانه مولدهای بخار با سوخت مایع پودر ذغال و یا گاز لازم است دارای یک یا چند دریچه انفجار در بالاترین نقطه فضای احتراق باشد و چنانچه دریچه در ارتفاع کمتر از ۲ متر از کف یا سطح کار قرار گرفته باشد لازم است جلو آن حائل های سپرمانند برای حفاظت کارگران نصب نمایند. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۶۰۳۸، ماده ۳۸: هر مولد بخار باید لاقفل مجهز به یک سوپاپ اطمینان با رعایت شرایط زیر باشد. الف - روی بدنه آن نصب شود. ب - مستقیماً و بلاواسطه به دیگ مربوط باشد. ج - مابین آن و مولد بخار و همچنین پس از آن تا دهانه خروج بخار هیچگونه مانع و شیر دیگری قرار نگیرد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۳۹، ماده ۳۹: سوپاپ یا سوپاپ های اطمینان باید جمعا بتوانند مقدار بخار اضافی را در حداکثر بار به راحتی تخلیه نمایند. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۰، ماده ۴۰: جنس نشیمن و صفحه سوپاپ های اطمینان باید از مواد مناسبی که در مقابل خوردگی و زنگ زدگی مقاومت دارند ساخته شده و نشیمن مزبور طوری به بدنه سوپاپ محکم شده باشد که کنده شدن آن ممکن نباشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۱، ماده ۴۱: سوپاپ های اطمینان باید با رعایت شرایط زیر ساخته و نگهداری شوند: الف - خرابی بعضی از قطعات مانع خروج آزاد کامل بخار اضافی از سوپاپ نگردد. ب - در اثر عمل سوپاپ هیچگونه ضربه ای که مزاحم برای خود سوپاپ یا مولد باشد ایجاد نگردد. ج - صفحه سوپاپ روی نشیمن بچرخد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۲، ماده ۴۲: سوپاپ های اطمینان باید: الف - به طور روان و بدون ضربه کار کند. ب - پلمپ گردیده یا بطریقی حفاظت شود که اشخاص غیر مجاز نتوانند آنرا از تنظیم خارج نمایند. ج - مجهز به وسایل لازم برای برداشتن آن در مواقع آزمایش مولد باشد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۳، ماده ۴۳: دهانه های تخلیه بخار سوپاپ های اطمینان و یا منتهی الیه لوله تخلیه آنها باید به ارتفاع کافی و بالاتر از محل کار کارگران قرار داده شده باشد به طوری که ارتفاع آنها از کف زمین یا سکو کمتر از سه متر نباشد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۴، ماده ۴۴: چنانچه برای تخلیه بخار لوله ای به قسمت خروجی سوپاپ های اطمینان متصل شود باید: الف - سطح مقطع داخلی لوله کمتر از سطح مقطع دهانه خروجی سوپاپ های اطمینان نباشد. ب - دارای مجرای فاضلاب باز به منظور تخلیه آزاد بخارهای تقطیر شده و جلوگیری از جمع شدن آب بروی سوپاپ اطمینان باشد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۵، ماده ۴۵: وقتی که خفه کن روی سوپاپ های اطمینان به کار برده شده لازمست: الف - دارای مقطع خروجی کافی باشد تا فشار مخالفی که ایجاد می کند مزاحم عمل صحیح سوپاپ اطمینان نگردد. ب - طوری ساخته شود که معبر بخار در نتیجه رسوبات حاصله تنگ نشود. ج - صدای خروج بخار به سهولت بگوش متصدی دیگ برسد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۶، ماده ۴۶: بخار داغ کن (سوپر هیترهایی) که مجزا از مولد بخار نصب شده باشند لازم است مجهز به یک یا چند سوپاپ اطمینان نزدیک دهانه خروجی بخار باشند چنانچه بخار داغ کن بلافاصله متصل به لوله رابطی (کلکتور) بوده و جریان دائم بخار در آن برقرار باشد ممکن است سوپاپ های اطمینان را در هر نقطه از کلکتور قرار دهند. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۷، ماده ۴۷: چنانچه مولد بخار دارای پیش گرم کن آب (اکونومایزر) باشد لازمست این قسمت نیز مجهز به یک سوپاپ اطمینان طبق شرایط (مواد ۳۹ و ۴۰) باشد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۸، ماده ۴۸: در مسیر هر لوله انشعاب بخار از مولد بخار باید شیرهای سد کننده بخار وجود داشته باشد که حتی المقدور در دسترس نصب شده باشد (به استثنای انشعابات دریچه اطمینان و بخار خشک کن). عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۴۹، ماده ۴۹: شیرهای سد کننده اصلی مولد بخار باید مجهز به وسایل فرمان سریع و مناسب طبق شرایط زیر باشد: میله شیرهای مذکور باید به میزان کافی طویل باشند به نحوی که بتوان از داخل دیگ خانه و یا خارج آن شیر و وسایل مکانیکی (چرخ دنده و زنجیر) را بازو بسته نمود و در صورتی که بازکردن و بستن شیرهای فوق الذکر از خارج و فاصله دور فرمان داده شود (تله کماند) باید یک وسیله دستی نیز به این منظور در محل محفوظ پیش بینی شود تا در موقع از کار افتادن دستگاه تله کماند مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۶۰۵۰، ماده ۵۰: موقعی که دو یا چند مولد بخار به یک لوله اصلی متصل باشند باید روی لوله انشعاب اصلی مولد بخاری که درجه آدم رو دارد و شیر سد کننده قابل قفل کردن که بین آنها یک قطره گیر نصب شده وجود داشته باشد لوله فاضلاب قطره گیر باید دارای مقطع کافی بوده و جریان آب در آن آزادانه انجام گرفته و قابل رویت باشد. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۱، ماده ۵۱: در هر مورد که بعد از شیر سد کننده خطر تقطیر بخار وجود داشته باشد باید یک قطره گیر با لوله فاضلاب مناسب نصب گردد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۲، ماده ۵۲: قطر لوله های اتصال مولدهای بخار به منبع آب پرکن های مربوطه نباید از ۲۵ میلیمتر (یک اینچ) کمتر باشد و لازمست مسیر آن حتی المقدور کوتاه و مستقیم گرفته شود. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۳، ماده ۵۳: در مولدهای بخار افقی لوله دار با برگشت شعله لازمست لوله هایی که بخار را از مولد به بالای منبع آب پرکن میرد از روی استوانه دیگ و یا از بالای صفحه های جلو و عقب استوانه گرفته شود و لوله ای که آب را از منبع آب پرکن به مولد میرساند لاقط پانزده سانتی متر پایین تر از محور استوانه وارد مولد شود. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۴، ماده ۵۴: در مولدهای بخار با اجاق داخلی ورود آب باید در نقطه ای که لاقط ۱۵ سانتیمتر زیر پایین ترین سطح آب یا نزدیک آن باشد به عمل آید و در هر حال بیش از ۴۵ سانتیمتر بالاتر از سقف آتش خانه باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۵، ماده ۵۵: در هر جا که خم یا زانویی در لوله های آب رسان وجود داشته باشد لازمست برای سهولت تنظیف و گرفتن جرم آب به جای زانو چهارراه یا سه راه به کار برده شود. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۶، ماده ۵۶: منبع های آب پرکن لازمست مجهز به یک شیر زیر آب (تخلیه) که با لوله به محل مناسبی منتهی می شود باشد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۷، ماده ۵۷: روی لوله های اتصال ما بین مولد بخار و منبع آب پرکن هیچگونه انشعابی به غیر از آنچه ذیلا گفته می شود مجاز نیست. تنظیم کننده بخار - تنظیم کننده تغذیه آب - زیر آب فشار سنج و وسائلی که مانع فرار فوق العاده آب یا بخار شود. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۸، ماده ۵۸: هر مولد بخار لازمست مجهز به یک فشارسنج بخار بوده و در محلی نصب شود که: الف - محفوظ از لرزش باشد. ب - وضع آن به راحتی قابل تنظیم باشد. ج - قرائت آن از محلی که معمولاً متصدی دستگاه در مقابل یا در پهلو مولد میایستد آسان و بدون مانع باشد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۵۹، ماده ۵۹: اتصال فشار سنج های بخار باید به قسمت بخار مولد یا لوله اتصال بخار به منبع آب پرکن به وسیله یک سیفون به مشخصات ذیل به عمل آید: الف - قطر کافی به طوری که لوله فشار سنج همیشه مملو از آب باشد. ب - جداکردن آن از دستگاه میسر نباشد مگر: ۱ - به وسیله یک شیر سماوری دسته داری که دسته آن در موقع باز بودن شیر به موازات لوله رابط قرار گیرد. ۲ - در مورد مولدهای بخار با فشار ۳۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع یا بیشتر به وسیله یک شیر فلکه ای کشویی یا سوپاپی. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۶۰، ماده ۶۰: صفحه مدرج فشار سنج باید دارای مشخصات زیر باشد: الف - اندازه صفحه و حروف و علامات به طوری باشد که تقسیمات ارقام و عقربه به راحتی لاقط از فاصله چهار متری برای شخصی که دید طبیعی دارد قابل تشخیص باشد. ب - لاقط برای فشار معادل یک برابر و نیم و بلکه دو برابر فشار مجاز مولد بخار ساخته و مدرج شده باشد و صفحه مربوطه طوری نصب گردد که عقربه در موقع کار عادی در وضع قائم قرار گیرد. ج - حداکثر فشار مجاز به رنگ قرمز روی صفحه مدرج نشان داده شود. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۰۶۱، ماده ۶۱: کلیه فشار سنج هایی که در مرکز یا دیگ خانه نصب میشوند از یک نوع و دارای صفحات متحدالشکل باشند. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۲، ماده ۶۲: هر مولد بخار باید دارای محل انشعاب مخصوص جهت یک فشار سنج آزمایشی با شیر قطع کننده باشد به دین منظور: روی مولد بخار یک شیر سه راه گذاشته می شود که روی یک انشعاب آن فشار سنج اصلی و روی انشعاب دیگر شیر قطع کننده برای نصب فشار سنج آزمایشی قرار داده می شود. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۳، ماده ۶۳: هر مولد بخار باید دارای یک یا ترجیحاً دو آب نما باشد و در این آب نماها مراتب و شرایط زیر رعایت شود: الف - طوری قرار گیرد و یا با وسائلی مجهز شود که به سهولت توسط متصدی مربوطه قابل رویت باشد. ب - در بالا و پایین دارای شیر زود بند باشد که به سهولت بتوان در صورت شکستن شیشه آن را از روی زمین بست. ج - مستقیماً به بدنه مولد بخار توسط لوله هایی که قطر داخلی آنها کمتر از ۱۲ میلیمتر (نیم اینچ) نباشد متصل گردد. د - مجهز به شیر تخلیه بوده و فاضلاب آن در محلی بدون خطر هدایت شود. ه - مجهز به شیشه مسلح یا حفاظ مناسب دیگری باشد تا کارگران را در صورت شکستن شیشه و پرتاب ذرات آن و یا خروج آب و بخار داغ حفظ نماید. بدون این که موجب اشکال خواندن و دیدن سطح آب گردد. ز - لازمست حد مجاز سطوح پایین و بالای آب توسط علامت هایی روی لوله آب نما مشخص گردد. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۴، ماده ۶۴: آب نماها باید طوری نصب و مستقر گردد که چنانچه سطح آب در پایین ترین نقطه قابل رویت برسد هنوز آب به میزان کافی در دیگ برای جلوگیری از خطرات احتمالی وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۵، ماده ۶۵: الف - مولد بخار باید لاقلاً مجهز به سه شیر کنترل سطح آب باشد و این شیرها در همان ارتفاع حد فاصل قسمت تحتانی و فوقانی شیشه آب نماها نصب شده باشند. ب - وقتی که مولد بخار مجهز به دو آب نما با اتصالات مستقل بوده و فاصله افقی آنها از یکدیگر کمتر از هفتاد سانتیمتر نباشد در این صورت نصب شیرهای کنترل سطح آب اختیاری خواهد بود. ج - شیرهای کنترل سطح آب برای مولدهایی که مجهز به سیستم کنترل خود کار سطح آب میباشند و همچنین مولدهای کوچک و کمتر از ۱۲۰ لیتر حجم لزومی ندارد ولی این قبیل مولدها باید مجهز به یک شیر آزمایشی در پایین ترین سطح مجاز آب باشند به طوریکه هر وقت باز کنند آب از آن جاری شود. د - مولدهای بخار نوع لکوموتیو که بیشتر از ۹۰ سانتیمتر قطر نداشته باشد و همچنین برای مولدهای بخار از نوع اجاق داخلی و لوله عبور دود افقی که سطح حرارتی آنها از ۵ مترمربع متجاوز نباشد فقط دو شیر کنترل سطح آب لازمست. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۶، ماده ۶۶: شیرهای کنترل سطح آب که بالاتر از سطح زمین و یا محل کار و دورتر از دسترس واقع شده اند باید مجهز به وسایل زیر باشند: الف - دسته یا زنجیری که بطور دائم به آنها متصل بوده و بتوان شیرها را از پایین باز و بسته نمود. ب - وسایل متناسب برای حفاظت کارکرد در مقابل ریزش آب یا بخار در حین بازکردن آنها. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۷، ماده ۶۷: فشنگ های فوزیبل مولد بخار که به عنوان وسیله اضافی برای اعلام خطر کم شدن سطح آب به کار میرود باید در فواصلی که از ۱۲ ماه تجاوز نکند تعویض گردد و پوسته فشنگ نباید مجدداً مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۸، ماده ۶۸: در مولدهایی که فشار آنها از ۱۷/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع زیادتیر باشد نباید فشنگ فوزیبل به کار برد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۶۹، ماده ۶۹: فشنگ های فوزیبل در مولدهای بخار که با آتش کوره عمل میکنند باید در بالاترین نقطه کوره که در معرض حرارت مستقیم باشند نصب گردند. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۰، ماده ۷۰: در صورتی که در مولدهای بخار فشنگ فوزیبل به کار رود که با بخار عمل میکنند باید این فشنگ در همان سطحی قرار گیرد که معمولاً فشنگ فوزیبل آتشی نصب می شود. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۱، ماده ۷۱: مولدهایی که بعد از تصویب این آیین نامه ساخته و نصب میشوند باید مجهز به دو دستگاه سیستم خود کار (الکتریکی یا الکترونیکی) کنترل سطح آب باشد به طوریکه بتوانند مراحل زیر را کنترل نمایند: الف - روشن کردن پمپ تغذیه جهت تامین کمبود آب و خاموش کردن آن بعد از تامین آب لازم. ب - در صورتی که پمپ تغذیه آب روشن نشده و سطح آب مولد از حد مجاز پایین تر برود

سوخت مشعل قطع گردد. ج - چنانچه پس از قطع سوخت باز هم پمپ عمل ننماید منجر به قطع و خاموش نمودن کل سیستم مشعل گردد. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۲، ماده ۷۲: هر مولد بخار باید حداقل مجهز به یک لوله تخلیه یا زیر آب باشد که به پایین ترین سطح آب دیگ مربوطه بوده و روی آن یک شیر نصب شود تا به وسیله آن بتوان تمام آب دیگ را خارج نمود. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۳، ماده ۷۳: در صورتی که چند مولد بخار در یک محل نصب شده باشند و لوله های تخلیه آنها به یک مجرای مشترک متصل باشد هر یک از لوله های تخلیه دیگ ها باید مجهز باشد به: دو شیر که به آهستگی باز شود. با یک شیر آهسته و یک شیر تند باز شود. یا یک شیر تخلیه که توسط کلید مخصوص باز و بسته شود و این کلید یگانه کلید تمام شیرهای تخلیه مولدها بوده تا فقط موقعی که شیر بسته باشد بتوان کلید را برداشت. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۴، ماده ۷۴: شیرهای زیرین لوله های تخلیه در مولد بخار باید از هر گونه مانع یا حفره هایی که امکان جمع شدن رسوبات را دارد و مانع جریان گردد عاری باشد. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۵، ماده ۷۵: وقتی که لوله های تخلیه مولدهای بخار در معرض حرارت مستقیم کوره قرار گیرد باید آنها را به وسیله مواد نسوز طوری عایق نمود که در ضمن به آسانی قابل بازرسی باشد. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۶، ماده ۷۶: محل ریزش آب لوله های تخلیه مولدهای بخار باید طوری انتخاب گردد که خطری برای کارگران نداشته باشد و همچنین لوله های تخلیه نباید به فاضلاب مستراح و روشویی ها مربوط گردد مگر آنکه قبلاً از مخازن تخلیه مولد بخار عبور داده شود. (آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب، عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۷، ماده ۷۷: در صورتی که مخازن تخلیه برای مولدهای بخار به کار رود این مخزن باید دارای وسایل زیر باشد: الف - لوله های هواکش که شیر یا سوپاپی نداشته و سطح مقطع آن طوری باشد که از زیاد شدن فشار در مخزن جلوگیری نماید. ب - مخزن طوری نصب گردد که کلیه قسمت های آنرا بتوان به سهولت بازرسی کرد. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۸، ماده ۷۸: در صورتی که تغذیه مولدهای بخار تماماً از بخار تقطیر شده به عمل نیاید لازمست برای تامین کمبود از آب های مناسبی که سبک و تصفیه کرده باشند مصرف نمایند تا از خوردگی جدار مولدهای بخار و ایجاد رسوب جلوگیری شود. همچنین می بایستی در مولدهای بخاری که از آب تقطیر شده و برگشتی استفاده می گردد در مسیر تغذیه آب به دیگ دستگاه جذب گازهای محلول در آب نصب گردد. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۷۹، ماده ۷۹: انتهای لوله های آب رسانی باید دارای شرایط زیر باشد: الف - طوری نصب شود که آب ورودی در هیچ حال مستقیماً به سطوحی که در معرض تشعشع آتش یا تماس با گاز در درجات حرارت زیاد میباشند برخورد نمایند و همچنین این برخورد نزدیک به اتصالات پرچ (یا جوش) شده پوسته کوره یا اتصالات پرچ (یا جوش) شده جدار دیگ صورت نگیرد. ب - در صورت لزوم موانع سپر ماندنی برای انحراف جریان آب از اتصالات پرچ (یا جوش) شده تعبیه نمایند. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۰، ماده ۸۰: لوله های آب رسانی مولدهای بخار باید به یک شیر یک طرفه (یا سوپاپ سد کننده) مجهز بوده و بین آن و مولد بخار شیر دیگری نصب گردد. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۱، ماده ۸۱: در صورتی که تعداد ۲ یا چند مولد بخار از منبع مشترکی آب بگیرند هر یک از انشعابات لوله های آب رسانی نیز باید دارای شیری باشند که بین شیر کنترل یک طرفه و منبع آب رسانی نصب شده باشند به نحوی که مانع جریان آب از مولد به مولد دیگر گردد. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۲، ماده ۸۲: وقتی که مولدهای بخار مجهز به دو دستگاه آب رسانی باشند باید برای هر یک از آنها شرایط مندرج در مواد ۷۸ تا ۸۱ رعایت شود. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۳، ماده ۸۳: وقتی که پیش گرم کن و یا دستگاه های دیگر گرم کننده آب ورودی مستقیماً بدون واسطه یک شیر متصل به مولد بخار باشد در این صورت شیرهای آب رسانی و یا شیرهای کنترل یکطرفه باید قبل از پیش گرم کن و یا گرم کننده آب نصب گردد. عدم رعایت ماده ۸۳ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۴، ماده ۸۴: در مواردی که دستگاه گرم کننده آب از نوع روباز بوده و با بخارهای خروجی یک ماشین بخار گرم شود. لازمست یک وسیله جداکننده روغن روی لوله خروج بخار ماشین نصب شود تا مانع اختلاط روغن با آب گردد. عدم رعایت ماده ۸۴ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۵، ماده ۸۵: مولدهای بخار که بیش از ۲۵ متر مربع سطح حرارتی دارند باید لاقط دارای دو دستگاه آب رسانی مجهز به وسایل محرک مستقل باشند که در هر یک از آنها معادل دو برابر قدرت تبخیر مولد بوده باشد. عدم رعایت ماده ۸۵ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۶، ماده ۸۶: در واحدهایی که از مولد بخار استفاده می نمایند لازمست آزمایش ها و کنترل های لازم را روی آب مصرفی و آب تصفیه شده خروجی دستگاه سختی گیر دیگ مستمراً به عمل آورده و نتیجه در فرم های مخصوص مولدهای بخار ضبط و نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۸۶ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۷، ماده ۸۷: براساس آزمایشات فوق باید مواد شیمیایی لازم طبق نظر متخصصین در زمان های مناسب به آب دیگ افزوده گردد. عدم رعایت ماده ۸۷ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۸، ماده ۸۸: پیش گرم کن هایی که روی مولدهای بخار به کار میروند باید دارای تجهیزات زیر باشند: الف - دماسنج برای تعیین درجه حرارت آب ورودی و خروجی پیش گرم کن. ب - دریچه تنظیم کننده میزان خروج دود بین محفظه احتراق و پیش گرم کن. ج - دهانه های دسترو روی کلکتورها در مقابل هر یک از لوله ها به منظور خارج ساختن رسوبات جمع شده در داخل آن. د - یک سوپاپ اطمینان. عدم رعایت ماده ۸۸ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۸۹، ماده ۸۹: اطاق پیش گرم کن ها باید دارای دریچه های تهویه ای باشند که به وسیله آنها جریان هوا در فضای دور پیش گرم کن سهل گردد و همچنین دارای دریچه های انفجار باشد که در مواقع انفجار و ازدیاد بی موقع فشار داخل اطاق به طرف خارج باز گردد، این دریچه ها بایستی در ارتفاع حداقل دو متر از پاگرد باشند. عدم رعایت ماده ۸۹ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۰، ماده ۹۰: تنظیم کننده های خودکار ورودی هوا و خروجی دود در مولدهای بخار باید طوری تعبیه شده باشند که در موقع خراب شدن و یا از کار افتادن مکانیسم خود کار آنها از بسته شدن مجرای خروجی دود و باز شدن مجرای ورودی هوا جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۹۰ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۱، ماده ۹۱: در مولدهای بخار با سوخت گاز باید هر سوخت پاش (مشعل) به وسایل زیر مجهز باشد: الف - دیگ شیر مخصوص به منظور قطع سریع گاز. ب - یک مجرای قاب تنظیم ورود گاز و یا مجرای که دهانه آن برحسب احتیاج قابل تعویض باشد. ج - یک سد کننده قابل تنظیم هوای مورد نیاز که بتواند به طور کامل ورود هوا را قطع کند. این سدکننده باید دارای ضامن فتری و یا پیچی باشد که از باز شدن بيمورد آن جلوگیری کند. د - یک لوله مخلوط کننده هوا و گاز که طولش لاقط ۶ برابر کوچکترین قطر آن باشد. ه - شعله کوچک دایمی (گیرانه). و - تا حدود امکان یک تنظیم کننده خودکار ورود گاز که با فشار بخار عمل کند و به نحوی ساخته شود که در موقع خرابی آن بخار به داخل اطاق سوخت و یا لوله های ورودی گاز نفوذ ننماید. عدم رعایت ماده ۹۱ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۲، ماده ۹۲: مولدهای بخاری که با سوخت گاز کار می کنند نباید در محوطه محصور نصب شود مگر اینکه محوطه مذکور مجهز به وسایل تهویه دائم باشد تا از جمع شدن گاز در آن جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۹۲ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۳، ماده ۹۳: در مورد مولدهای بخار ذغال سوز که به طور خود کار تغذیه میشوند کلیه قسمت های متحرک که احتمال برخورد با کارگر دارند و ایجاد خطر می نمایند باید به وسایل لازم طبق مقررات مربوط به این موضوع حفاظت شده باشند. عدم رعایت ماده ۹۳ این نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۴، ماده ۹۴: اتوکلاوهایی که مستقیماً با شعله گرم می شوند باید مجهز به یک ترموکوپل الکترونیک باشند که در داخل و کف اتوکلاو جوش شده باشد تا موقعی که حرارت اتوکلاو از حد مجاز تجاوز کند سبب قطع سوخت اتوکلاو گردد. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۵، ماده ۹۵: مولدهای بخار با فشار کم که در این فصل مورد بحث میباشد آنهایی هستند که بخار حاصله صرفاً برای گرم کردن در فشار کم به کار برده شود و فشار موثر بخار از یک اتمسفر (یک کیلو گرم بر سانتیمتر مربع) تجاوز ننماید. دیگ های آب گرم مورد بحث در این فصل نیز دیگ هایی هستند که درجه حرارت آب گرم تولیدی از ۱۲۰ درجه سانتیگراد بیشتر نباشد در غیر این دو حالت و در صورت تجاوز فشار یا درجه حرارت از حدود فوق الذکر مولد یا دیگ مشمول مقررات فصل دوم (مولدهای بخار با فشار قوی و متوسط) بوده و جنس ساختمانی آنها نمی تواند از چدن باشد. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۶، ماده ۹۶: مولدهای بخار با فشار کم که از ورقه فولاد ساخته شده باشند باید دارای دریچه بازدید آدم رو و دریچه شستشو (دریچه دست رو) برای تمیز کردن باشد تا به وسیله آنها بازرسی داخلی و رسوب گیری امکان پذیر گردد ولی در مورد مولدهای کوچک که ورود کارگر غیر ممکن است می توان از تعبیه دریچه آدم رو صرفنظر کرد. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم ۲۶۰۹۷، ماده ۹۷: دریچه آدم رو جهت بازدید و یا دریچه های شستشو که در سر و یا جدار مولدهای بخار استوانه ای فولادی تعبیه می شود باید طبق مشخصات مواد ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ از مقررات بخش ۲ فصل دوم باشد مگر در مورد دیگ های نوع لوکوموتیو یا مولدهای با اجاق خارجی و انواع دیگری که ساختمان آنها اجازه تعبیه دریچه های آدم رو را نمیدهد. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۸، ماده ۹۸: مولدهای بخار با فشار کم و دیگ های آب گرم که از چدن ساخته شده اند باید دارای دریچه های شستشو مناسب جهت رسوب گیری باشند. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۰۹۹، ماده ۹۹: مولد بخار با فشار کم باید لاقط مجهز به یک سوپاپ اطمینان یا وسیله ایمنی دیگر جهت تخفیف فشار زایدی که احیاناً ایجاد شود باشد. این وسایل لازم است قبلاً از نظر ساختمانی و درستی عمل مورد آزمایش قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۰، ماده ۱۰۰: سوپاپ های اطمینان باید با مقررات مواد ۳۸ تا ۴۵ بخش ۳ فصل دوم وفق داده و پلمپ گردد. ضمناً طوری تنظیم نشوند که بخار را در فشاری کمتر از یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع تخلیه نماید. پلمپ باید طوری به سوپاپ اطمینان متصل گردد که نتوان آن را بدون شکستن پلمپ از دستگاه جدا نمود. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۱، ماده ۱۰۱: هر دیگ آب داغ باید لاقط مجهز به یک سوپاپ اطمینان یا مخزن انبساط باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۲، ماده ۱۰۲: سوپاپ های اطمینان فشار آب برای دیگ های آب داغ باید طوری تنظیم شده باشد که در فشارهای مساوی با اندکی کمتر از فشار موثر مجاز دیگ باز گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۳، ماده ۱۰۳: در سوپاپ های اطمینان فشار آب استعمال دیافراگم و نشیمن های لاستیکی با اجناس مشابه که در اثر آبداغ یا بخار پوسیدگی و یا خرابی پیدا کند و از کار بیفتد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۴، ماده ۱۰۴: سوپاپ های اطمینان فشار آب باید طوری قرار گیرد که خطر سوختگی برای افراد ایجاد نکند یا به وسیله لوله به خارج ادامه پیدا کند. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۵، ماده ۱۰۵: در صورتی که در لوله ورودی آب مولد بخار با فشار کم یا دیگ آب داغ شیر سد کننده نصب شده باشد لازمست شیر سد کننده دیگری در لوله خروجی نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۰۶، ماده ۱۰۶: در صورتی که ۲ یا چند مولد بخار با فشار کم یا دیگ آب داغ به لوله یا شبکه مشترک متصل باشد لازمست در لوله های ورود و خروج هر کدام شیرهای سد کننده ای وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۶۱۰۷، ماده ۱۰۷: منبعهای آب پرکن مولدهای بخار با فشار کم یا دیگ های آب داغ تابع همان مقررات مواد در بخش ۵ از فصل دوم مربوط به مولدهای بخار با فشار متوسط و قوی میباشد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۰۸، ماده ۱۰۸: هر مولد بخار با فشار کم باید مجهز به یک فشار سنج بخار باشد که ساختمان و نصب آن با مقررات مواد بخش ۶ از فصل دوم مربوط به مولدهای بخار با فشار زیاد و متوسط تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۰۹، ماده ۱۰۹: هر دیگ آب داغ باید مجهز به یک فشار سنج آب باشد و این دستگاه طوری به دیگ یا به لوله اصلی خروجی متصل باشد که جدا کردن آن از دیگ میسر نباشد مگر به وسیله شیر مخصوص خود دستگاه و شیر مخصوص فشار سنج روی لوله ای نزدیک به آن نصب میگردد. این شیر دارای دسته گونیا شکل میباشد که در موقع باز بودن به موازات لوله آب قرار میگیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۰، ماده ۱۱۰: صفحات فشار سنج در دیگ های آب داغ باید: الف - لااقل تا یک برابر و نیم حداکثر فشار مجاز درجه بندی شده باشد. ب - رقم شاخص حداکثر فشار مجاز به رنگ قرمز نشانه گذاری شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۱، ماده ۱۱۱: وقتی دستگاه تنظیم سوخت به وسیله فشار بخار فرمان داده شود باید این دستگاه طوری تنظیم شده باشد که مانع بالارفتن فشار مولد از یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۲، ماده ۱۱۲: هر دیگ آب داغ باید مجهز به یک دماسنج با رعایت شرایط زیر باشد: الف - طوری نصب شده باشد که به سهولت بتوان در موقع خواندن فشار دیگ درجه حرارت را نیز خواند. ب - طوری به دیگ مرتبط شود که همیشه درجه حرارت آب دیگ را تعیین نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۳، ماده ۱۱۳: هر دیگ آب داغ باید مجهز به یک دستگاه تنظیم سوخت باشد که تحت تاثیر درجه حرارت آب عمل نماید، این دستگاه میزان سوخت را طوری تنظیم می نماید که درجه حرارت آب نتواند از ۱۲۰ درجه سانتیگراد تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۴، ماده ۱۱۴: هر مولد بخار با فشار کم باید مجهز به یک یا چند دستگاه آب نمای شیشه ای باشد به طوریکه: الف - در قسمت پایین یک شیر برای تسهیل تمیز کردن در نظر گرفته شود. ب - از نظر سایر شرایط با مقررات بخش ۷ از فصل دوم مربوط به مولدهای بخار با فشار متوسط و قوی تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۵، ماده ۱۱۵: هر مولد بخار با فشار کم باید دارای و یا چند شیر کنترل سطح آب باشد به طوری که: الف - در بالاترین و پایین ترین سطح مجاز آب دیگ نصب گردد. ب - با مقررات مواد بخش ۸ از فصل دوم مربوط به مولدهای بخار با فشار متوسط و قوی تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۶، ماده ۱۱۶: شبکه لوله کشی باید طوری نصب گردد که: الف - خطر یخبندان لوله ها در بین نباشد. ب - لوله انبساط مربوطه به طور تصادفی بسته نشود، عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۷، ماده ۱۱۷: هر مولد بخار با فشار کم یا دیگ آب داغ باید دارای زیر آب جداگانه با لوله و شیر تخلیه باشد که با مقررات مواد بخش ۱۰ از فصل دوم مربوط به مولدهای بخار با فشار زیاد و متوسط تطبیق نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۸، ماده ۱۱۸: آب ورودی نباید مستقیماً بر روی قسمت هایی که در معرض تابش مستقیم حرارت کوره قرار دارند جاری گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۱۹، ماده ۱۱۹: در جایی که آب رسانی کلی یا کمبود آب مولد بار یا دیگ آب داغ به وسیله دیگ شبکه تحت فشار تامین شود لازمست این شبکه به دستگاه آب رسانی دیگ مربوط گردیده و مستقیماً به خود دیگ متصل نگردد. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۶۱۲۰، ماده ۱۲۰: در مولدهای بخار با فشار کم و دیگ های آب داغ آب گیری نباید از مجاری ایکه برای منبع آب پرکن یا شیشه های آب نما یا شیرهای کنترل سطح آب تعبیه شده صورت پذیرد. ,عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۱، ماده ۱۲۱: هر مولد بخار با دستگاه سوخت گیری خودکار باید مجهز به دستگاه خود کار آب رسانی یا وسیله خود کار قطع سوخت باشد به طوری که وقتی سطح آب داخل مولد یا دیگ به پایین ترین حد مجاز رسید: الف- سوپاپ یک طرفه آب گیری نتواند از طریق محفظه شناور آب را به داخل دیگ برساند. ب - دستگاه به طور خود کار یکی از سه عمل زیر را انجام دهد. ۱ - سوخت را قطع کند. ۲ - آب به مقدار لازم به دیگ برساند. ۳ - همزمان با قطع سوخت آب گیری نماید.,عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۲، ماده ۱۲۲: مولدهای بخار اعم از اینکه تغذیه سوخت آنها به طور دستی یا خودکار باشد مادامی که در جریان بهره برداری هستند باید همواره تحت نظارت صحیح و مناسب قرار داشته باشند. ,عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۳، ماده ۱۲۳: کارکنان و متصدیان بهره برداری و مراقبت مولدهای بخار و دیگ های آب داغ بایستی داری صلاحیت کافی و صاحب تجارب و معلومات فنی باشند.,عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۴، ماده ۱۲۴: فقط کارکنان مامور رسیدگی و تعمیر دیگ و کسانی که مستقیماً با قسمت تولید نیرو ارتباط دارند و اشخاصی که در معیت افراد مجاز و صلاحیت دار هستند حق ورود به دیگ خانه را دارند. ,عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۵، ماده ۱۲۵: قبل از آنکه مولدهای بخار جدید یا تعمیر شده مورد استفاده قرار گیرند باید داخل و خارج آنها کاملاً معاینه شوند به طوریکه اطمینان حاصل شود که: الف - کسی در داخل دستگاه نباشد. ب - هیچگونه ماده خارجی و ابزار در آن باقی نمانده باشد. ج - کلیه لوازم و ضمامم لوله کشی ها کاملاً آماده به کار باشند. د - کلیه دهانه ها و مجاری تخلیه و دریچه های بازدید بسته باشند. ه - لوله های مربوط به دریچه های اطمینان - فشار سنج های بخار و همچنین لوله های مربوط به منبع آب رسانی باز باشند. ,عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۶، ماده ۱۲۶: قبل از باز کردن شیرهای آب رسانی برای پرکردن مولد شیر تخلیه هوا باید باز باشد تا هوای موجود به آسانی تخلیه گردد. ,عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۷، ماده ۱۲۷: قبل از روشن کردن اجاق باید دیگ را تا سطح مجاز تولید بخار یا بالاتر از آن از آب پر نموده باشند. ,عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۸، ماده ۱۲۸: گرم کردن مولدها همواره باید به آهستگی و ملایمت و بدون مصرف سوخت زیاد صورت گیرد. رعایت این موضوع مخصوصاً در مورد مولدهای بخار نو یا مولدهایی که به تازگی نصب شده باشند لازمست به نحوی که همه قسمت ها بطور یکنواخت گرم شده و از اثرات انبساط ناشی از گرم شدن شدید جلوگیری به عمل آید. ,عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۲۹، ماده ۱۲۹: قبل از آتش کردن اجاق دستگاه های تنظیم ورود هوا و خروج دود باید باز باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۳۰، ماده ۱۳۰: در صورتی که چند مولد بخار به دودکش مشترکی متصل باشند وقتی که یکی از این مولدها را بخواهند روشن کنند باید کلیه دریچه ها و تنظیم کننده های دود و هوای مولدهای خاموش مربوط به این دودکش بسته باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۳۱، ماده ۱۳۱: اگر ذغال یا چوب به عنوان سوخت در مولدها مصرف شود باید از به کار بردن سوخت های مایع یا سایر مواد قابل اشتعال که موجب انفجار یا پس زدن شعله ی گردد خودداری شود. ,عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۳۲، ماده ۱۳۲: چیدن و آماده کردن آتش گیرانه های مقدماتی در مولدهایی که مصرف چوب یا ذغال داشته و تحت تعمیر یا خارج از سرویس هستند باید ممنوع شود تا از خطرات احتمالی برای کارگران در صورت روشن شدن اجاق قبل از آنکه مولد آماده بکار باشد جلوگیری به عمل آید. ,عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۳، ماده ۱۳۳: قبل از روشن کردن آتش در مولدهای با سوخت های نفتی لازمست آتش کار شخصاً اطمینان حاصل کند که: الف - در کف اجاق و اطراف سوخت پاش ها یا در جلو دستگاه مواد نفتی وجود نداشته باشد. ب - به منظور خارج ساختن هرگونه بخار یا گازی که ممکن است موجب انفجار گردد فضای اطاق بخوبی تهویه شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۴، ماده ۱۳۴: در صورتی که نفت - گاز - گردذغال یا پوشال و امثال آن به عنوان سوخت در مولد مصرف شود باید: الف - صفحات تنظیم خروج دود به اندازه کافی باز شوند تا عمل مکش به آرامی انجام گرفته و در ضمن از پس زدن شعله جلوگیری شود. ب - در صورتی که سوخت پاش مجهز به گیرانه دائم یا وسیله خودکار لازم برای آتش زدن نباشد توسط مشعل های دستی که دسته آنها به اندازه کافی طویل باشد روشن گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۵، ماده ۱۳۵: در صورتی که اجاق دارای پیش از دو سوخت پاش گاز یا نفت باشد لازمست ابتدا سوخت پاشی که در وسط قرار دارد روشن شود. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۶، ماده ۱۳۶: وقتی مولد گرم شد باید: الف - سطح آب شیشه های آب نما به وسیله شیرهای کنترل سطح آب آزمایش شود. ب - شیر تخلیه هوا پس از چند دقیقه خروج بخار بسته شود. ج - زیر آب از نظر وجود نشت مورد بازدید قرار گیرد. د - فشار بخار را به آهستگی افزایش دهند. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۷، ماده ۱۳۷: برای وارد ساختن بخار در لوله ها و اتصالات سرد بایستی شیرهای مربوطه به آهستگی باز شوند تا حرارت آنها بتدریج بالا رود. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۸، ماده ۱۳۸: وقتی فشار بخار در مولد به میزان فشار لازم (فشار گاز) رسید لازمست: الف - سوپاپ های اطمینان با دست امتحان شوند.

ب - لوله خروجی دود بین مولد و دود کش اصلی باید کاملاً باز باشد. ج - شیر سد کننده مابین مولد بخار و لوله های اصلی بعدی به آهستگی باز شود و چنانچه از شیر یک طرفه استفاده می شود شیر بخار باید به نحوی باز شود که صفحه شیر بطور خود کار و به آهستگی بالا رود و در جایی که از شیر یک طرفه استفاده نمی شود شیر سد کننده بخار با نهایت آهستگی باز گردد تا فشار مولد بخار با فشار سایر مولدهایی که در مدار قرار دارند برابر شود. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۳۹، ماده ۱۳۹: شیرها - آب نماها - فشار سنج ها - لوله ها و نیز کلیه متعلقات مولد باید در تمام مدت بهره برداری تحت مراقبت قرار گیرند و نتایج بازدید در فرمهای مخصوص کتباً ضبط و نگاهداری گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۴۰، ماده ۱۴۰: صفحات مدرج و شیشه های وسایل اندازه گیری فشار - شیشه های آب نما و دماسنج ها باید تمیز و قابل رویت نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۴۱، ماده ۱۴۱: وضع احتراق سوخت مولدهایی که در کار هستند باید حتی الامکان منظم و ثابت باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۴۲، ماده ۱۴۲: اگر شعله برگشت نماید سوخت اجاق باید کاملاً قطع شود و قبل از آتش کردن مجدد باید اجاق را کاملاً تهویه نمود. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۴۳، ماده ۱۴۳: در مورد سوخت ذغالی و تغذیه دستی سوخت، متصدیان مربوطه باید: الف - قبل از ریختن سوخت جدید و یا به همزدن سوخت داخل اجاق اطمینان حاصل کنند که دریچه های دود باز باشد. ب - در موقع باز کردن دریچه اجاق پشت آن به قسمتی بایستند که در اثر برگشت شعله به متصدیان مربوطه آسیبی نرسد. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۴۴، ماده ۱۴۴: وقتی که مقدار زیادی ذغال یک جا در اجاق ریخته می شود باید در وسط آن منافذی تعبیه گردد که گازهای حاصله به سهولت از آن گذشته و مشتعل شوند تا برگشت شعله ایجاد نشود. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۴۵، ماده ۱۴۵: سیخ های به همزن آتش نباید روی کف دیگ خانه یا در فاصله بین مولدها گذاشته شود بلکه باید آنها را در محل مخصوص طوری قرار داد که قسمت های داغ آن در دسترس نباشد. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

- ۲۶۱۴۶، ماده ۱۴۶: وقتی که مولدها دارای گیرانه باشند و دائماً کار می کنند باید در هر پست کار لااقل یک مرتبه دوده گیری شوند. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۴۷، ماده ۱۴۷: موقعی که بخواهند موقتاً کوره را بدون استفاده روشن نگهدارند (زنده) لازمستکه: الف - دریچه هواکش خاکستردان را کاملاً ببندند. ب - دریچه آتش خانه کمی باز باشد به طوری که مختصر هوایی به بالای سوخت برسد. ج - دریچه های کشویی دودکش برای کشش و تخلیه گازها کمی باز باشند. عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۴۸، ماده ۱۴۸: سوخت پاش های مواد نفتی یا گاز جز در مواردی که مجهز به شیرها و وسایل تنظیم خود کار هستند و در موقع خاموشی ورود سوخت را بکلی میبندند لازمست: الف - مراقبت به عمل آید که در موقع پاشیدن مواد نفتی یا گاز شعله وجود داشته باشد. ب - چنانچه سوخت پاشی احياناً متوقف گردد باید شیر ورودی سوخت فوراً بسته شود و فضای داخل کوره و مجاری مربوطه قبل از اشتعال مجدد تهویه کامل گردد. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۴۹، ماده ۱۴۹: موقعی که بخواهند میزان حرارت را در یک کوره با مواد نفتی یا گاز یا گرد ذغال تغییر دهند لازمست که: الف - قبل از زیاد کردن مقدار سوخت کشش هوا را زیاد نمایند. ب - قبل از کم کردن کشش هوا میزان سوخت را کم نمایند. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۰، ماده ۱۵۰: دریچه های اطمینان یا دریچه های انفجار لازمست همیشه به وضع آزاد و آماده به کار نگاهداری شوند و لااقل هر ۲۴ ساعت یک بار آزمایش گردند. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۱، ماده ۱۵۱: در صورتی که مولد دارای کاربرد ویژه ای نیز باشد (مانند ریکاوری بویلر و غیره) سوخت باید از نظر غلظت درجه حرارت و رطوبت هر ساعت مورد آزمایش قرار گیرد و مراتب در فرم هایی مربوطه یا دفاتر مخصوص درج گردد. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۲، ماده ۱۵۲: در سیستم های گاز سوز باید توجه مخصوص به عمل آید که در هیچ یک از لوله ها، اتصالات و شیرهای گاز رسانی نشت گاز وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۳، ماده ۱۵۳: در مولدهایی که با نفت مشعل یا مازوت کار می کنند و طبعاً پیش گرم کن سوخت مورد استفاده قرار میگیرد متصدیان مربوطه باید آگاهی های لازم را در این زمینه داشته باشند. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۴، ماده ۱۵۴: تدابیر لازم به منظور محفوظ نگاهداشتن سوخت از آلوده شدن به مواد خارجی که یکی از عوامل ایجاد دوده سخت و کک در جلو کوره میباشد اتخاذ نمایند. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۵، ماده ۱۵۵: به منظور اطمینان از نگاهداری صحیح سطح آب در مولد بخار متصدی مربوطه لازمست: الف - در ابتدای هر پست و همچنین چند دفعه در ضمن پست سطح آب را به وسیله شیشه آب نما و شیرهای کنترل سطح آب رسیدگی نماید و شیرهای شستشوی آب نما را باز کند تا از ارتباط صحیح لوله ها اطمینان حاصل نماید. ب - سطح آب را در شیشه های آب نما دائماً مورد نظر قرار دهد. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۶، ماده ۱۵۶: شیشه های آب نما را باید تمیز نگاهداری و در صورت احتیاج آنرا تعویض نمایند به طوریکه سطح آب به سهولت تشخیص داده شود و پس از نصب شیشه جدید و قبل از راه دادن آب مختصری آنرا توسط بخار گرم نمایند (برای تمیز کردن شیشه آب نما باید آن را از محل نصب جدا نمود). عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۷، ماده ۱۵۷: موقعی که سطح آب در شیشه آب نما دیده نشود و یا باز کردن شیر کنترل سطح آب معلوم گردد که سطح آب پایین افتاده لازم است فشار و نیروهای وارده به مولد به طور تدریجی کاسته شود و به هیچ وجه درصدد نباشند که با زیاد کردن آب ورودی سطح آب را دفعتاً بالا بیاورند و یا دریچه های اطمینان را به منظور تخفیف فشار باز نمایند. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم
- ۲۶۱۵۸، ماده ۱۵۸: برای پایین آوردن بدون خطر فشار مولد بخار در موقع پایین رفتن سطح آب و یا ضرورت های دیگر باید نکات زیر رعایت شود: الف - موقعی که از گازهای زائد یا پس مانده دستگاه های دیگر استفاده به عمل آید آنها را در صورت امکان از مسیر میانبر رد کرده و

مستقیماً داخل دودکش نمایند. ب - تمام دریچه های ورود هوا بسته شود. ج - درمورد اجاق های با ذغال سنگ، خفه کن و هواکش زیر اجاق بسته شود و آتش را ببوشانند. د - در مورد مصرف سوخت مایع - گاز و خاکه ذغال خفه کن ها و دریچه های تنظیم هوا بسته شود و باد زن های کمک دم دودکش از کار انداخته شود. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۵۹، ماده ۱۵۹: پس از آنکه مولد خنک شد و از فشار افتاد به طوری که هیچ فشاری نداشته باشد شیرهای آب رسانی بطور ملایم بسته شده و مولد را از سرویس جداکننده و دقیقاً آن را مورد بررسی قرار دهند تا علت پایین افتادن سطح آب معلوم گردد و دقت نمایند مبادا صدمات دیگری نیز وارد شده باشد و در هر حال اقدام به تنظیم و یا تعمیرات لازم نمایند. عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۰، ماده ۱۶۰: چنانچه آب در مولدهای بخار کف کند و همراه بخار داخل لوله ها مصرف گردد لازمست: الف - شیر اصلی خروج بخار را ببندند، آتش را تنظیم کنند، و شیر تخلیه هم سطح اگر وجود داشته باشد باز نمایند. ب - چنانچه آب به مقدار کافی در مولد وجود داشته باشد شیر زیر آب را چندین مرتبه موقتاً باز بسته کرده آب تازه متناوباً وارد نمایند به طوریکه قسمتی از آب دیگ تعویض شود چنانچه تدابیر فوق موثر واقع نگردد مولد را از بهره برداری خارج نمایند تا اصلاحات لازم به عمل آید. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۱، ماده ۱۶۱: چنانچه آثار وجود روغن در مولد دیده شود در صورتی که شیر تخلیه هم سطح آب وجود داشته باشد باید آنرا بازکنند تا روغن های گسترده خارج شود و چنانچه از این عمل نتیجه گرفته نشد باید هر چه زودتر و با احتیاط لازم دستگاه را خاموش نموده و داخل مولد را با محلول سودا بشویند. عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۲، ماده ۱۶۲: شیر خروجی پیش گرم کن آب که رابط بین آن و مولد بخار است پیوسته باید باز باشد ولی چنانچه بسته بودن آن اقتضا نماید لازمست: الف - خفه کن دودکش بسته باشد. ب - پیش گرم کن تخلیه شده باشد. ج - شیر زیر آب آن در حالت باز قفل شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۳، ماده ۱۶۳: موقع زیر آب زدن مولد لازمست: الف - ابتدا شیر زیر آب به طور ملایم نیم باز شود. ب - بعد از آنکه در حدود ۲۵ میلیمتر سطح آب پایین آمد تدریجاً تمام آنرا باز کنند به طوریکه کلیه گل و لای و رسوبات بتواند خارج شود. ج - پس از آنکه ۱۰ سانتیمتر سطح آب پایین آمد شیر را به طور ملایم ببندند. عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۴، ماده ۱۶۴: شیر زیر آب مولدها لااقل هر ۲۴ ساعت یکبار و بلکه در هر نوبت کار کاملاً باز گردد. عدم رعایت ماده ۱۶۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۵، ماده ۱۶۵: وقتی که لوله زیر آب مولد در عین حال دارای یک شیر معمولی و یک شیر تند باز شو باشد تند باز شو باید ابتدا باز گردد و فقط وقتی بسته شود که شیر معمولی کاملاً بسته شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۶، ماده ۱۶۶: متصدیان مولدها به هیچ وجه مجاز نیستند زیر آب بیشتر از یک دیگ را در یک زمان باز کنند و نیز قبل از بستن مجدد شیر زیر آب نباید محل کار را ترک کنند. عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۷، ماده ۱۶۷: در موقع زیر آب زدن اگر مسئول مولد نتواند شخصاً سطح آب مولد را در دستگاه آب نما بخواند باید یک نفر را برای کمک به او مامور سازند. عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۸، ماده ۱۶۸: مولدها باید در هر نوبت کار از نظر آب بندی و سایر معایب بازرسی شوند و در صورت وجود معایب با توجه به مقررات مربوطه و کم کردن تدریجی فشار مولد را از بهره برداری خارج نمایند. عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۶۹، ماده ۱۶۹: وقتی که مولدها ذغال بسوزانند باید خاکستر و مواد زائد زود به زود تخلیه شود و اجازه ندهند که این مواد در خاکستردان و یا جلوی دیگ جمع شوند. عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۰، ماده ۱۷۰: موقعی که خاکسترهای داغ را آب می زنند باید کارگران را مطلع نمود تا خود را از محیط کار دور نگهدارند و همچنین بایستی از برخورد مستقیم آب با قطعات داغ کوره اجتناب نمایند. عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۱، ماده ۱۷۱: وقتی که تخلیه خاکسترها با مکش انجام می گیرد باید درهای انفجار آتش خانه کاملاً آزاد و آماده به کار باشند. عدم

رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۲، ماده ۱۷۲: وقتی که تخلیه خاکستر با بخار انجام می گیرد تاسیسات آن بایستی به قسمی در نظر گرفته شود تا حتی الامکان گرد و خاک زیادی تولید نشود و کارگران نیز باید مراقبت نمایند که آب گرم حاصله آنها را مصدوم ننماید. عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۳، ماده ۱۷۳: وقتی که مجاری خروج خاکستر در تاسیسات خود کار مسدود گردد: الف - دوکارگر باید مامور باز کردن مجرای مسدود شوند به ترتیبی که یک نفر مشغول و دیگری مراقب او باشد. ب - یک دستگاه تغییر مسیر باید وجود داشته باشد که از ریزش خاکستر گرم روی کارگر جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۴، ماده ۱۷۴: موقعی که مولدها را برای نظافت یا بازرسی و تعمیر و یا تعطیل میخوانند متوقف کنند فشار بخار را باید طبق مقررات بخش ۷ فصل چهارم کم نمایند به استثناء مولدهای با سوخت ذغال که در این نوع مولدها باید: الف - نباید آتش ها را تخلیه نمود مگر در موارد فوری و احتمال خطر. ب - درب های اجاق بسته بماند تا آتشی موجود به تدریج سوخته شود. ج - مادامی که فشار مولد بخار به وسیله بازکردن سوپاپ اطمینان و بستن شیر سد کننده به کمتر از ۳/۵ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع نرسیده درهای اجاق را نباید باز کرد. د - ورود آب به مولدهای بخار می بایست تا خاموش شدن آتش ادامه پیدا کند. عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۵، ماده ۱۷۵: حتی الامکان قبل از سرد شدن کامل قسمت های بنایی شده و مولد نباید آب مولد را تخلیه نمود و برای مولدهای بزرگ تخلیه معمولاً باید هشت ساعت پس از تقلیل فشار انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۶، ماده ۱۷۶: موقعی که تخلیه مولد در فشار جو امکان نداشته باشد تخلیه باید در پایین ترین فشار ممکنه با رعایت شرایط لازم انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۷، ماده ۱۷۷: در حین تخلیه می بایست ورود هوا به داخل دیگ آزاد باشد و در تمام مدت تخلیه مجاری ورود هوا باز بماند و فقط پس از پرشدن مولد و یا هنگام تعطیل آن مجاری بسته شود. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۸، ماده ۱۷۸: پس از تخلیه دیگ میبایست: الف - دریچه های آدم رو و دست رو دیگ باز شود. ب - مولدها به وسیله آب با فشار کافی شسته شود تا رسوب های آزاد از آن خارج شوند. ج - مقدار آب باقیمانده میبایست با وسایل ممکنه خارج شود. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۷۹، ماده ۱۷۹: وقتی که مولد و لوله های بخار تحت فشار هستند تعمیرات و همچنین محکم کردن اتصالات فلنج ها و غیره به منظور آب بندی و جلوگیری از نشت بخار و تنظیم آنها به هیچ وجه نباید انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۰، ماده ۱۸۰: قبل از آنکه جهت تمیز کردن و یا تعمیر اجازه ورود به دیگ داده شود شیرهای تخلیه و آب رسانی و مجاری بخار و هر نوع شیر دیگری که موجود باشد بسته و قفل شود و تنها کلید آن تا اتمام کار نزد تعمیر کار باشد و روی دیگ علامت گذاری گردد که کارگر در داخل دیگ است. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۱، ماده ۱۸۱: اگر مولد تحت تعمیر و یا در حال تمیز کردن جزو یک دسته از مولدهایی است که حداقل یک از آنها در حال کار است شیرهای بخار مربوط به مولد تحت تعمیر باید کاملاً بسته و قفل گردد و از نظر آب بندی اطمینان بخش باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۲، ماده ۱۸۲: وقتی که شیرهای زیر آب چندین مولد به یک مجرا وصل میشوند شیرهای تخلیه مولدهایی که در محل کار هستند باید بسته و قفل شود و روی آنها علامت گذاری شود که (مولد شماره... تحت تعمیر است). عدم رعایت ماده ۱۸۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۳، ماده ۱۸۳: قبل از آنکه مولد و تاسیسات مربوطه به اندازه کافی سرد گردد نباید به کارگران اجازه ورود به داخل آن داده شود. عدم رعایت ماده ۱۸۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۴، ماده ۱۸۴: برای تعمیر یا پاک کردن و یا هر نوع منظور دیگر به هیچ کارگری نباید اجازه داد داخل مولد شود مگر آنکه کارگر دیگری در خارج مولد در محل دریچه آدم رو یا سایر دریچه ها برای مراقبت و نگهداری او گمارده شود که در مواقع لزوم به او کمک نماید. عدم رعایت ماده ۱۸۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۵، ماده ۱۸۵: موقعی که کارگران داخل مولد و یا تاسیسات مربوط به آن میشوند باید تدابیر احتیاطی و ایمنی اتخاذ گردد تا در اثر تماس با خاکستر داغ و یا سقوط قطعات سست شده و نیز انفجار حاصله از ریخته شدن آب روی خاکسترهای داغ مصدوم و مجروح نگردند. عدم رعایت ماده ۱۸۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۶، ماده ۱۸۶: قبل از ورود به داخل دستگاه لازمست به وسیله فشار هوا داخل اجاق و دیگ را کاملاً تهویه نموده گازهای مسموم کننده و قابل احتراق را خارج کرده باشند خصوصاً در مواقعی که برای حل کردن مواد ته نشین شده مواد نفتی به کار برده باشند. عدم رعایت ماده ۱۸۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۷، ماده ۱۸۷: در طول مدت تعمیر و یا پاک کردن مولدهای بخار و مخصوصاً در صورت مرطوب بودن هوا لازمست وسایل تهویه مناسب را با سرعت خفیف بکار بیندازند به طوری که تهویه دائمی به منظور جلوگیری از نفوذ و نشت گازها و دودهای حاصله از دستگاه های مجاور تامین شود. عدم رعایت ماده ۱۸۷ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۸، ماده ۱۸۸: کلیه افزارهای دستی و چراغ های برقی دوره گرد که کارگران همراه میبرند لازمست بدون عیب و سالم و مناسب برای کار مورد نظر باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۸۹، ماده ۱۸۹: استفاده از چراغ های لحیم کاری در داخل مولدها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۸۹ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۰، ماده ۱۹۰: استفاده از چراغ های دوره گرد که توری (حفاظ لامپ) نداشته و یا بند آنها دارای پوشش های عایق (طبق مقررات و ضوابط مربوطه) کاملاً محکم و مطمئن نباشند ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۹۰ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۱، ماده ۱۹۱: چنانچه برای تعمیر یا پاک کردن مولد دستگاه های بادی یا بخار به کار برند لازمست کمپرسور یا مولد بخار آنها خارج از مولد تحت تعمیر گذاشته شده باشد و لوله های اتصال مربوطه مورد بررسی و مراقبت دائم قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۹۱ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۲، ماده ۱۹۲: موقعی که لوله ها و جدار مولدها را با وسایل مکانیکی پاک می کنند ابزار مربوطه نباید مدت مدیدی در یک محل متمرکز شود زیرا ممکن است موجب تضعیف مقاومت فلز گردد. عدم رعایت ماده ۱۹۲ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۳، ماده ۱۹۳: پس از اتمام عملیات لازمست نکات ذیل دقیقاً رعایت شود: الف - کارگری را مامور نمایند داخل مولد را دقیقاً بررسی نموده و اطمینان حاصل کند که هیچگونه افزار یا اشیایی مخصوصاً کهنه یا نخ و امثال آن جا نمانده باشد. ب - قبل از بستن درب ها و وزنه ها اطمینان حاصل شود که کلیه کارگرها بیرون رفته اند. عدم رعایت ماده ۱۹۳ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۴، ماده ۱۹۴: در مورد مولدهایی که قرار است به حالت تعطیل در آیند پس از آنکه تمیزکاری و تعمیرات و بازدید انجام شد لازمست نکات زیر دقیقاً رعایت شود. الف - باسوزاندن چوب سفید یا کاغذ یادمیدن هوای داغ داخل آن را به خوبی خشک کنند تا از زنگ زدگی جلوگیری شود. ب - برای جذب رطوبت های بعدی مقداری آهک زنده در حدود ۱۵ کیلوگرم به ازاء هر تن بخار تولیدی در ساعت در ظروف سفالی در داخل دیگ قرار دهند. ج - کلیه اتصالات مولد محکم بسته شود. د - در پوش دریچه آدم رو به جای خود قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۹۴ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۵، ماده ۱۹۵: چنانچه مدت تعطیل طولانی باشد: الف - مولد را در فواصل دو تا سه ماه باز نموده و ذخیره آهک زنده را تجدید نمایند. ب - کلیه سطوح گرماده را به وسیله پاشش بخار و یا برس سیمی پاک نموده و با روغن ماهی مخصوص که خشک نشود (یا سایر روغن هایی که به این منظور ساخته شده) چرب نمایند تا از زنگ زدگی مصون بماند. ج - سطوح خارجی دیگ بخار را که در مجاورت هوا قرار دارند خصوصاً در مناطق گرم و مرطوب پس از حذف و تمیز کردن سطوح زنگ زده توسط ضد زنگ های مقاوم در مقابل حرارت رنگ

آزمیزی کنند و هر ساله مورد بازدید قرار دهند. د - چنانچه دستورات خاصی از طرف سازنده داده شده به دستورات مذکور نیز توجه نمایند.

عدم رعایت ماده ۱۹۵ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۶۱۹۶، ماده ۱۹۶: کارگرانی که در معرض مجروح شدن باشند و به هیچ طریقی جلوگیری از آن میسر نباشد لازمست مجهز به وسایل حفاظت

فردی اضافی طبق آیین نامه مربوطه باشند. عدم رعایت ماده ۱۹۶ آیین نامه حفاظتی مولد بخار و دیگ های آب گرم

۲۷۰۰۰، (۲۷) آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرسکاری سرد فلزات) *

۲۷۰۰۱، ماده ۱- پرس های قدرتی (مکانیکی - هیدرولیکی - پرس بریک): **POWER PRESS** پرس های قدرتی به ماشینی اطلاق می شود که

عموماً دارای بستر ساکن و ایستا بوده و ضربه زن آن در قاب پرس هدایت شده تا بر روی مسیر معینی حرکت رفت و برگشت تناوبی با زاویه

قائمه نسبت به بستر پرس داشته باشد. پرس های قدرتی برای انجام عملیات برش - خمش - تغییر شکل مواد نیمه ساخته و فشردن مواد فلزی

- بکار میروند. این کار بوسیله قالب های بالایی و پایینی (سنبه - ماتریس) که به کف ضربه زن و میز نگاهدارنده بسته می شود انجام میگردد.

اصطلاح پرس های قدرتی که در این آیین نامه تعریف شده شامل پرس های بولدوزری، خمش گرم، غلتک ها و نوردها و آهنگری

(فورچینگ) نمیگردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرسکاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۲، ماده ۲- پرس های مکانیکی **MECHANICAL METAL PRESS** پرس های مکانیکی یا ضربه ای به ماشینی اطلاق می گردد

که دارای نیروی محرکه مکانیکی بوده و انتقال نیرو در آنها به میل لنگ توسط کلاچ انجام میگردد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه و مقررات

حفاظتی پرس ها (پرسکاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۳، ماده ۳- پرس های هیدرولیکی پرس های هیدرولیکی به ماشینی اطلاق می شود که در آن انتقال نیرو به ضربه زدن «پلاتین»

«**PLATEN**» توسط فشار مایع (روغن) صورت می گیرد. سایر تعاریف براساس حروف الفبا به شرح زیر می باشند: عدم رعایت ماده ۳ آیین

نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرسکاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۴، ماده ۴- انواع پرس های قدرتی براساس: (۱) ساختمان عبارتند از: «**C**» شکل - دروازه ای - افقی (۲) نیروی محرکه عبارتند از:

مکانیکی (ضربه ای) - هیدرولیکی، عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۵، ماده ۵- اینترلاک (پیوستگی حفاظ با راه اندازی) **INTERLOCK** اینترلاک از لحاظ لغوی به هم ارتباط داشتن است و در حفاظت

صنعتی به این معناست که سیستم راه اندازی یا کنترل حرکت قسمت های خطرناک دستگاه در ارتباط با سیستم طراحی شده و برنامه ریزی

شده ایمنی ماشین باشد. مانند: (۱) حفاظ دریچه ای متحرک یا کشویی که با نیروی عملیات ماشین پرس بطور الکتریکی - هیدرولیکی یا

مکانیکی دارای اثر متقابل «**INTERACT**» باشد و یا: (۲) وسیله حفاظتی چشم الکترونیکی که روی پرس های هیدرولیکی یا مکانیکی

(کلاچ چرخش غیر کامل) نصب می گردد تا در صورت قرار گرفتن دست در منطقه خطر مانع از عمل پرس شود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه

و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۶، ماده ۶- ابزارهای تغذیه دستی (انبرک ها) وسایلی است برای گرفتن قطعات و تغذیه دستی پرس که به اشکال گوناگون ساخته می

شود. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۷، ماده ۷- بستر پرس بخش ایستای ساختمان پرس، بستر نامیده می شود که معمولاً روی کف یا فونداسیون کارگاه قرار می گیرد این

بخش سنگینی سایر قسمت های پرس را تحمل کرده به علاوه در مقابل نیروی اعمال شده پرس نیز مقاومت می نماید. عدم رعایت ماده ۷ آیین

نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۸، ماده ۸- بیرون انداز (پران) بیرون انداز یا پران مکانیزمی است که برای خارج ساختن قطعات ساخته شده یا مواد از داخل قالب های

بالایی یا پایینی به کار می رود. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۰۹، ماده ۹- تنظیم آرام (جزء به جزء) **INCHING CONTROL** تنظیم آرام وسیله ای است در پرس که حرکت جزئی منقطع پرس

را فراهم میآورد این وسیله فقط در مواقع تنظیم و بستن قالب پرس کاربرد دارد و سوییچ تغییر وضعیت آن در تابلوی کنترل دستگاه باید قابل

دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۰، ماده ۱۰- ترمز: ترمز مکانیزی است در پرس های مکانیکی به منظور متوقف کردن و یا کنترل میل لنگ در زمانی که کلاچ عمل نمی کند که به طور مستقیم و یا توسط چرخ دنده واسطه این عمل انجام می پذیرد ترمز ممکن است بسته به چگونگی عملکرد کلاچ، یک نیروی باز دارنده دائم ایجاد نموده و یا فقط در هنگام خلاصی کلاچ عمل نماید. ضمناً مورد اول اکثراً در ماشین های با سیستم کلاچ چرخش کامل و مورد دوم در ماشین های با سیستم کلاچ چرخش غیر کامل رایج می باشد. (آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات) عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۱، ماده ۱۱- تک ضرب **SINGEL STROKE DIVICES** تک ضرب بخشی از سیستم کنترل کلاچ / ترمز است که فقط برای انجام یک ضربه در هنگام فرمان دادن به پرس طراحی شده است به تعبیری چنانچه وسیله فرمان راه اندازی در وضعیت عمل نگاه داشته شود میل لنگ بیش از یک ضربه نزند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۲، ماده ۱۲- تغذیه منظور از تغذیه قرار دادن و جایجایی قطعه کار و یا مواد در قالب و یا خارج ساختن از آن می باشد و انواع تغذیه به شرح زیر است: (۱) تغذیه خودکار تغذیه خودکار تغذیه ایست که در آن انجام موارد فوق توسط وسیله ای که روی دستگاه نصب می گردد بدون نیاز به کمک کارگر انجام می گیرد. (۲) تغذیه نیمه خودکار تغذیه نیمه خودکار تغذیه ایست که در آن مواد یا قطعه کار با استفاده از یک وسیله کمکی با ضربات کنترل شده پرس، توسط اپراتور در درون منطقه عمل دستگاه قرار گرفته و یا در آن محل جابجا می شود. انواع روش های معمول این نوع تغذیه عبارتست از: سطح شیبدار- پلان گر- خشاب دار- قالب های کشویی- دیسک چرخان - قالب های چرخشی (۳) تغذیه دستی تغذیه دستی تغذیه ایست که فرایند تغذیه توسط متصدی پرس انجام می گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۳، ماده ۱۳- چشم الکترونیکی (وسایل حس کننده) (**Electro Sensitive Safety Devices**) وسایل حس کننده به وسایلی اطلاق می شود که طراحی و ساخته شده تا یک سطح و یا میدان حساس برای سیستم کنترل کلاچ ترمز پرس بوجود آورد تا زمانی که دست های کارگر یا هر قسمت دیگر از بدن در آن سطح یا میدان قرار گیرد سیستم کلاچ عمل نکند. اگر ضربه زن در وضعیت حرکت به پایین باشد در صورتی که دست یا هر قسمت از بدن شعاع نور چشم الکترونیکی را قطع نماید، دستگاه باید فوراً متوقف گردد. این وسایل در پرس های با کلاچ الکتروپنوماتیکی و یا اصطکاکی و یا هر نوع پرس که ضربه زن آن در هر نقطه از کورس خود قابل کنترل باشد، کاربرد دارد ولی از این وسایل نباید در روی پرس های با کلاچ چرخش کامل استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۴، ماده ۱۴- حفاظ حصارى حفاظ حصارى وسیله ایست که مانع از ورود دست یا هر قسمت از بدن اپراتور به داخل منطقه عمل پرس می شود. حفاظ های حصارى یا حفاظ های منطقه عمل پرس به سه گروه کلی به شرح زیر تقسیم می شوند: (۱) حفاظ های محصور دور قالب **The ENCLOSURE GUARDS** حفاظ های محصور دور قالب حفاظی است که به کفشک قالب و ورق گیر و یا هر دو در مکانی ثابت نصب می شود. (۲) حفاظ حصارى ثابت **FIXED BARRIER GUARDS** حفاظ ثابتی است در اطراف محیط قالب که به بدنه پرس متصل می شود. عموماً این نوع حفاظ دارای یک بخش کوچک جدا شونده بوده که با نیروی عملیات پرس بطور مکانیکی یا الکتریکی اینترلاک می باشد. این نوع حفاظ اصولاً بر روی پرس های با تغذیه اتوماتیک کاربرد دارد. (۳) حفاظ حصارى قابل تنظیم **Adjust Table Barrier Guards** حفاظی است که برای انجام هر کار و یا نصب هر قالب نیاز به تنظیم دارد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۵، ماده ۱۵- راه اندازی دودستی **Two Hands Tripping Devices** راه اندازی دو دستی به وسیله ای اطلاق می شود که جهت انجام عمل پرس نیاز به فشار هم زمان با هر دو دست پرس کار دارد. به طوری که در هنگام پایین آمدن ضربه زن، دست های اپراتور را از منطقه خطر دستگاه دور نگاه دارد. این وسایل راه اندازی می توانند به صورت برقی یا هوای فشرده یا مکانیکی عمل نمایند. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۶، ماده ۱۶- رکاب (پدال پائی) رکاب یا پدال پائی وسیله مکانیکی است که باعث گردش میل لنگ می شود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۷، ماده ۱۷- رگبار (مسلسل) اصطلاح رگبار بدان معنی است که ضربات پی در پی بدون ایست توسط ترمز (یا سایر کنترل کننده های کلاچ) انجام پذیرد، عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۸، ماده ۱۸- سلکتور فرمان پرس (انتخاب کننده نوع عملیات) این سیستم بخش کنترل کلاچ/ترمز می باشد و پس از مشخص شدن نوع عمل از آن استفاده می شود. انواع آن معمولاً شامل حالت های خاموش - تک ضرب - رگبار (مسلسل)، راه اندازی دو دستی، پدال پائی و تنظیم آرام (INCH) می باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۱۹، ماده ۱۹- ضربه زن «کشوئی» SLID-RAM عموماً به بخش اصلی هر پرس که دارای حرکت رفت و برگشت تناوبی است «ضربه زن» گفته می شود. این بخش در قاب پرس هدایت شده و قالب بالایی به آن بسته می شود. همچنین در بعضی مواقع «رام» یا «پلانگر» یا «پیستون» نیز نامیده می شود. در پرس های دو عمده ضربه زن از دو قسمت تشکیل یافته قسمت خارجی آن که کار نگاه داشتن قطعه کار و بخش داخلی آن عمل اصلی را انجام می دهد. ضمناً به بخش کشوئی یا ضربه زن پرس های هیدرولیک «PLATEN - پلاتین» اطلاق می شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۲۰، ماده ۲۰- ضربه یک حرکت رفت و برگشتی یا سیکل کامل بخش کشویی پرس «ضربه» نامیده می شود به بیشترین فاصله ای که ضربه زن می تواند در سیکل خود طی نماید کورس گفته می شود. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۲۱، ماده ۲۱- ضربه ناخواسته (ضربه تکراری) REAPET STROKE در پرس های با تغذیه دستی (در وضعیت تک ضرب) چنانچه بعد از اتمام یک ضربه، عمل قطع کلاچ در حد بالایی به موقع انجام نشود و یا به هر دلیلی میل لنگ نتواند در همان نقطه متوقف گردد در این صورت یک ضربه تکراری و غیرمنتظره انجام می گیرد که «ضربه ناخواسته نامیده می شود. در صورتی که کلاچ به موقع عمل کند ولی ترمز به دلیل نقص فنی خوب عمل ننماید در نتیجه لنگ (CRANKPIN) در نقطه معمول مرگ بالا متوقف نشده و به حرکت خود ادامه خواهد داد در نتیجه ضربه زن تحت تأثیر نیروی وزن و سنگینی خود ممکن است به پایین سقوط نماید به این وضعیت Over Run گفته می شود. رد شده از آستانه معینی Over Run Go Beyond (alimit) Die، عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۲۲، ماده ۲۲- قالب: قالب ابزاری است که برای پرس و یا شکل دادن مواد در پرس به کار می رود و از یک جفت ابزار (TOOLS) تشکیل یافته به بخش بالایی سنبه و به قسمت پایینی ماتریس نیز گفته می شود. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۲۳، ماده ۲۳- قالب های ایمن ENCLOSED TOOLS قالب های ایمن به قالب هایی اطلاق می گردد که در مراحل طراحی و ساخت آنها نکات ایمنی مراعات گردیده به نحوی که در موقع کار با آنها منطقه خطری ایجاد نمی گردد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۲۴، ماده ۲۴- کلاچ کلاچ به مفهوم یک سیستم انتقال نیرو است که در پرس های مکانیکی جهت انتقال نیرو و قطع نیرو از فلاپویل (چرخ طیار) به میل لنگ CRANKSHAFT به کار می رود که به صورت مستقیم یا توسط چرخ دنده واسطه این عمل انجام می پذیرد و انواع آن به شرح زیر است: (۱) کلاچ چرخش کامل Positive Clutch نوعی کلاچ مکانیکی است که در حین عمل تا زمانی که میل لنگ یک دور کامل نرزد و ضربه زن یک سیکل کامل را تا رسیدن به حد بالایی طی نکرده است حرکت آن متوقف نمی گردد از قبیل کلاچ های خار شعاعی - خار محوری - چند فکی. (۲) کلاچ چرخش غیر کامل PART REVOLUTION CLUTCH این سیستم کلاچ به ترتیبی است که می تواند انتقال نیرو را قبل از رسیدن میل لنگ به یک چرخش کامل قطع نماید. مانند کلاچ الکتروپنوماتیکی و کلاچ اصطکاکی. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۲۵، ماده ۲۵- کنترل پایی (برقی یا پنوماتیکی) FOOT CONTROL کنترل پایی مکانیزمی است که در آن با استفاده از یک پدال پایی فرمان داده می شود و در سیستم کلاچ چرخش غیر کامل کاربرد دارد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۶، ۲۷۰- ماده ۲۶- کفشک قالب کفشک قالب به صفحه یا بلوکی اطلاق می شود که روی آن یک سنبه گیر یا ماتریس گیر نصب شده

است. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷، ۲۷۰- ماده ۲۷- میل راهنما میل راهنما میله ایست که روی کفشک بالایی و پایینی قالب نصب شده و در یک بوش که در طرف مخالف

کفشک قالب قرار دارد حرکت میکند در نتیجه هم راستا بودن نیمه بالایی و پایینی قالب را تأمین می کند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه و

مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۸، ۲۷۰- ماده ۲۸- میز نگاه دارنده (قالب بند) **BOLESTER** عبارت است از صفحه ای جهت بستن قالب که به قسمت ضربه زن (رام) و

یا بستر پرس متصل بوده و دارای شیارهای "T" شکل یا سوراخ های گرد می باشد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس

ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۹، ۲۷۰- ماده ۲۹- نیروی محرکه منظور از نیروی محرکه مکانیزمی است که باعث حرکت ضربه زن (میز متحرک) پرس می گردد. عدم رعایت

ماده ۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۳۰، ۲۷۰- ماده ۳۰- مواد مورد استفاده در ساخت قسمت های مختلف پرس باید به نحوی انتخاب و به کار برده شود که علاوه بر تحمل بارهای

وارد و تنش های حاصل، از کیفیت و مرغوبیت مناسبی برخوردار بوده به نحوی که نتیجه آزمون های ضروری در حد قابل قبول (استاندارد)

باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۳۱، ۲۷۰- ماده ۳۱- قطعات ریختگی در ساختمان پرس می بایستی از مواد و ترکیباتی مناسب انتخاب و ریخته شود که فاقد مک و تخلخل و

عیوب مضره دیگری باشد که ممکن است در کاربرد قطعات منفصله تأثیر منفی گذارد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس

ها (پرس کاری سرد فلزات)

۳۲، ۲۷۰- ماده ۳۲- کلیه قسمت های متحرک پرس نظیر چرخ دنده- فلاویل ها (چرخ طیار) و تسمه و - فلکه ها و امثالهم باید به نحو مناسبی

حفاظ گذاری شود به طوریکه با باز کردن حفاظ دستگاه متوقف گردد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری

سرد فلزات)

۳۳، ۲۷۰- ماده ۳۳- لوحه شناسایی (نشانه گذاری) **INDICATION**: هر دستگاه پرس باید دارای یک لوحه شناسایی حاوی اطلاعات و

مشخصات زیر بوده و در محل قابل رویتی بر روی پرس نصب شود. (یک نام و علامت کارخانه سازنده. (دو) تاریخ ساخت. (سه) شماره

تولید. (چهار) ظرفیت پرس یا تناژ. (پنج) تعداد ضربه ها در دقیقه. (شش) ابعاد میز پرس. (هفت) وزن پرس. (هشت) طول (ارتفاع) کورس

پرس بر حسب میلی متر. (نه) مقدار تعدیل و تنظیم کشویی (ضربه زن) بر حسب میلی متر. (ده) حداکثر سرعت فرود بر حسب میلی متر بر

ثانیه (ثانیه / mm) برای پرس های هیدرولیک. (یازده) مقدار فرود اجباری بر حسب میلی متر برای پرس های هیدرولیک (**INRTIA**

DESCENT VALUE). (دوازده) قدرت موتور تبصره- سازنده دستگاه موظف است دستورالعمل نصب و بهره برداری و تعمیر و نگاه

داری صحیح دستگاه را نیز در اختیار خریدار (مصرف کننده) قرار دهد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس

کاری سرد فلزات)

۳۴، ۲۷۰- ماده ۳۴- خطرات پرس های مکانیکی معمولاً حوادث در منطقه عمل پرس های مکانیکی در مواقع زیر رخ می دهد: مرحله اول (۱)

دست های کارگر در حین عملیات عادی پرس و در مواقع بسته شدن قالب ها در میان آنها قرار می گیرد. (۲) در هنگام عملیات عادی پرس

کارگر نتواند به موقع دست هایش را از منطقه خطر خارج نماید. مرحله دوم (۳) بعد از اتمام یک ضربه و سیکل کامل و در زمانی که پرس

در حالت فرمان نیست و کارگر در حین گذاشتن قطعه کار و یا برداشتن قطعه ساخته شده از میان قالب هاست ضربه ناخواسته و غیر منتظره ای

زده شده و یا شرایط **Over Run** = رد شدن از آستانه معین ایجاد شود. در نتیجه قالب ها بر روی دست های کارگر بسته می شود. زمانی که

کلاچ چرخش کامل شروع به کار نماید خلاص کردن آن غیر ممکن است مگر این که سیکل آن کامل شود. عموماً همراه با این نوع کلاچ

نوعی ترمز وجود دارد که روی میل لنگ مداوماً اثر می گذارد. این نوع کلاچ به علت مشخصه فوق بسیار خطرناک بوده خصوصاً در زمانی که

با نقایص متعارف زیر همراه گردد خطر اجتناب ناپذیر خواهد بود. شکسته شدن خار و فنر کلاچ که ضربه ناخواسته ایجاد می کند. شکستن

پیچ تنظیم ضربه زن که باعث افتادن آن می شود. خارج شدن ترمز از تنظیم که باعث می شود شرایط (**Over Run**) بوجود آید. توسعه

شکستگی در میل لنگ و شاتون که باعث افتادن ضربه زن می شود. در رفتن قالب بالایی از میان قالب گیر و یا شکسته شدن قالب ها که ایجاد حادثه می نماید. هرز شدن پیچ های اتصال که باعث افتادن موتورها، حفاظ های دستگاه یا سایر قطعات ثابت می شود. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۳۵، ماده ۳۵- بهترین روش ایمن سازی پرس های مکانیکی و پیشگیری از حوادث عبارت است از: (۱) استفاده از قالب های ایمن و یا (۲) استفاده از حفاظ های حصار ثابت با تغذیه اتوماتیک در نتیجه در کلیه مراحل، کارگر متصدی پرس و دستیاران و سایر پرسنل، خارج از منطقه عملیات پرس قرار می گیرند و امکان هیچ گونه دسترسی به منطقه خطر دستگاه وجود ندارد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۳۶، ماده ۳۶- حوادث پرس های هیدرولیکی ضربه زن پرس های هیدرولیکی دارای سرعت فرود کمتری نسبت به پرس های مکانیکی است این پرس ها اکثراً کارهایی مشابه پرس های مکانیکی انجام می دهند بنابراین اصول حوادث و خطراتشان نیز همانند یکدیگر است یعنی خطر درگیری دست های پرس کار در بین قالب ها در حین عملیات عادی به علاوه خطر ضربه های غیر منتظره که ممکن است در اثر نقایص زیر رخ دهد. سقوط ناگهانی ضربه زن در اثر ایجاد نقص در نیروی محرکه پرس. قطع مدار فشار روغن. ایجاد نقص در سیستم های فرمان دو دگمه ای. افزایش غیر منتظره فشار برق مدارات الکتریکی پرس. ایجاد نقص در سیستم سیم کشی پرس. نشت شیرهای کنترل (روغن و هوا). عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۳۷، ماده ۳۷- بهترین روش ایمن سازی پرس های هیدرولیک نصب حفاظ های اینترلاک (الکتریکی - هیدرولیکی) برای عملیات عادی و تعبیه اسکاچ مکانیکی برای مقابله با ضربه های غیرمنتظره است که حفاظت کارگر پرس کار را در کلیه مراحل بطور مؤثر و کامل تأمین می نماید. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۳۸، ماده ۳۸- سازندگان و استفاده کنندگان هر دستگاه پرس قدرتی مشترکاً مکلفند به وسیله طرح و تعبیه وسایل و تجهیزات حفاظتی که در این آیین نامه مقرر داشته امکان وقوع حوادثی نظیر حوادث گفته شده در مواد ۳۴ و ۳۶ را از بین ببرند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۳۹، ماده ۳۹- لامپ نشان دهنده **Indicator Lamp** هر دستگاه پرس قدرتی باید به لامپ نشان دهنده ای مجهز باشد که نوع عملیات مورد نظر (**POSSIBLE OPERATION**) را مشخص نماید. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۴۰، ماده ۴۰- اتصال زمین مدار اتصال زمین بایستی با مفاد و مندرجات آیین نامه ایمنی تأسیسات الکتریکی یا اتصال زمین منطبق بوده ضمناً دارای چراغ نشان دهنده ای باشد که در صورت قطع یا بروز نقص در مدار اتصال زمین روشن شود. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۴۱، ماده ۴۱- تدابیر لرزه گیری **Anti Vibration Treatment** تدابیر لرزه گیری در مقابل ارتعاشات ایجاد شده توسط دستگاه پرس باید در محل نصب رله ها - ترانزیستورها و سایر قسمت های الکتریکی و الکترونیکی پرس ها قدرتی و یا در زمان نصب در پای تابلوهای کنترل عملیات و همچنین تابلوهای فرمان آن پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۴۲، ماده ۴۲- راه انداز موتور کلیه کنترل های پرس های قدرتی از قبیل راه انداز اصلی - تنظیم کشویی - کچ کننده میز - روغن کاری و موتور کمکی باید دارای نوعی راه انداز موتور باشد که در صورت بروز نقص در منبع نیرو، ارتباط موتور با منبع نیرو را قطع کند. در این حالت برای شروع دوباره عملیات بایستی مراحل راه اندازی دستگاه تکرار شود. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۴۳، ماده ۴۳- نقص اجزای مدارات الکتریکی کنترل ها و فرمان های پرس های قدرتی از قبیل رله ها و میکروسویچ ها (**LIMIT SWITCH**) نباید موجبات حرکت غیر منتظره خطرناکی را در کشویی پرس (ضربه ناخواسته) فراهم نماید. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

- ۲۷۰۴۴، ماده ۴۴- کلیه قطعات و تجهیزات الکتریکی و سیم کشی های مدارات برقی باید از جنس مناسب و مرغوب بوده و روی اصول فنی نصب گردد. ,عدم رعایت ماده ۴۴آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۴۵، ماده ۴۵- میزان ولتاژ ولتاژ مدارهای کنترل و سیم پیچ های شیرهای سلونویدی (برقی) که از ترانسفورمری با یک ثانویه عایق بندی شده نیرو می گیرد نباید از ۱۲۰ ولت فشار برق متناوب (AC) تجاوز نماید ولتاژهای بالاتر که ممکن است برای عمل ماشین یا مکانیسم های کنترل لازم باشد باید از مکانیزم هایی که در اختیار کارگر است جدا باشد,عدم رعایت ماده ۴۵آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۴۶، ماده ۴۶- کلیه مدارهای کنترل الکتریکی کلاچ / ترمز باید در مقابل امکان انتقال جریان الکتریسته ناگهانی در مدار به وسایل کنترلی از قبیل فیوز مجهز باشند تا باعث بروز اشکال در پرس نشوند.,عدم رعایت ماده ۴۶آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۴۷، ماده ۴۷- سوییچ اصلی قطع ارتباط **Main Disconnect Switch** در کلیه پرس ها یک سوییچ اصلی قطع ارتباط که فقط در حالت خاموش قادر به قفل مدار می باشد باید در نظر گرفته شود. دسته سوییچ اصلی قطع ارتباط بایستی بر روی قسمت خارجی تابلوی فرمان قرار گیرد. ارتفاع مرکز تابلوی مذکور تا کف کارگاه، ۲۱۵ سانتی متر بوده به نحوی که برای دسترسی به آن بایستی از سکوی عایقی استفاده شود تا در دسترس افراد غیرمسئول قرار نگیرد. ,عدم رعایت ماده ۴۷آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۴۸، ماده ۴۸- تک ضرب کلیه پرس های قدرتی باید دارای وسیله مخصوص جلوگیری از تکرار ضربه یا تک ضرب مطابق با ماده ۱۱ همین آیین نامه باشند. به جز پرس های اتوماتیک که صرفاً جهت عملیات ویژه طراحی شده اند. در صورتی که سیستم تک ضرب براساس عملکرد فتر باشد فترها باید از نوع فشاری بوده و حول یک میله و یا در روی لوله ای قرار گیرند تا از درهم شدن حلقه های فتر و شکسته شدن آن جلوگیری شود فاصله بین حلقه های فتر فشاری نباید کمتر از قطر میله فتر باشد. ,عدم رعایت ماده ۴۸آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۴۹، ماده ۴۹- ترمز **EFFECTIVE BRAKE** پرس های مکانیکی باید به یک سیستم ترمز مطمئن و مؤثر مجهز باشند تا در زمانی که عمل کلاچ قطع شده باعث توقف ضربه زن در بالاترین حد خود شود. ضمناً تنظیم ادواری و مرتب ترمزها ضروری است و باید از آلوده شدن آنها به مواد روغنی جلوگیری شود. (نگاه کنید به ماده ۱۰).,عدم رعایت ماده ۴۹آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۰، ماده ۵۰- مکانیزم متوقف کننده فوری (استاپ فوری) **DTOPMECHANISMSUDDEN** - ۱۱- پرس های قدرتی (به استثنای پرس هایی که دارای کلاچ با چرخش کامل می باشند) باید مجهز به مکانیزم استاپ فوری باشند. پرس های قدرتی که برای کاربرد خاصی ساخته شده اند از این قاعده مستثنی می باشند. مشروط بر آنکه امکان ورود بخشی از بدن اپراتور به منطقه خطر پرس گفته شده وجود نداشته باشد. ۲- در پرس های قدرتی که به مکانیزم استاپ فوری مجهز می باشند بعدازاستفاده از این استاپ، ضربه زن نباید عمل نماید مگر اینکه عملیات راه اندازی مورد نظر مجدداً به کار گرفته شود.,عدم رعایت ماده ۵۰آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۱، ماده ۵۱- پرس های قدرتی که مجهز به استاپ فوری می باشند باید دارای وسیله ای باشند که عملیات ضربه زن را بر روی هر پیشامدی که اقدام فوری ایجاب می نماید، بلافاصله متوقف سازد (که من بعد استاپ اضطراری نامیده می شود) زمانی که استاپ اضطراری گفته شده فرمان می گیرد ضربه زن نتواند به کار افتد مگر اینکه پرس مجدداً به کار انداخته شود. شستی های استاپ اضطراری **PUSH**
- BUTTON FOR EMERGENCY STOP** ,عدم رعایت ماده ۵۱آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۲، ماده ۵۲- شستی های استاپ اضطراری باید دارای شرایط زیر باشند. (۱) شستی های مذکور باید بدون محافظ بوده و در محل های آشکاری که دسترسی سریع به آنها به راحتی مقدور باشد نصب گردند. (۲) شستی های مذکور باید برجسته و قارچی شکل و به رنگ قرمز باشند. (۳) شستی استاپ اضطراری باید بر روی هر تابلوی فرمانی (**OPERATION STATION**) در نظر گرفته شوند. عدم رعایت ماده ۵۲آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

- ۲۷۰۵۳، ماده ۵۳- پرس های قدرتی که دارای مکانیزم استاپ فوری هستند باید مجهزه مکانیزم تنظیم آرام باشند. بلوک ایمنی SAFETY BLOCK، عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۴، ماده ۵۴- پرس های قدرتی باید دارای بلوک ایمنی برای پیشگیری از سقوط ناگهانی ضربه زن باشد به علاوه پرس های مذکور بایستی دارای مکانیزم اینترلاک بوده تا در حین استفاده از این بلوک مانع از فعال شدن ضربه زن شود. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۵، ماده ۵۵- از پدال یا کنترل پایی فقط در صورتی استفاده شود که پرس کار بطور اطمینان بخشی حفاظت شده باشد مانند هنگام استفاده از قالب های محفوظ. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۶، ماده ۵۶- پدال ها و کنترل های پایی باید به صورت تک ضرب عمل نماید. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۷، ماده ۵۷- کنترل های پایی (برقی - بادی) و همچنین رکاب پایی بایستی در مقابل راه افتادن اتفاقی به علت سقوط اشیاء و همچنین در مقابل قدم گذاشتن سهوی بر روی آنها حفاظ گذاری شوند. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۸، ماده ۵۸- یک بالشتک با سطح عاجدار بایستی بر سطح پدال پایی نصب شود. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۵۹، ماده ۵۹- حفاظ پدال پایی باید طوری ساخته شود که پای کارگر در فواصل ضربات پرس وضع اتکایی راحتی داشته باشد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۶۰، ماده ۶۰- منظور از حالت رگبار در پرس نوعی عمل ماشین است که در آن پیش بینی شده تا در حالت خاص عملکرد پرس مانند تغذیه اتوماتیک همراه با حفاظ حصاری ثابت مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۶۱، ماده ۶۱- سلکتورهای تغییر وضعیت عملیات (برای حالت های راه اندازی - تنظیم آرام - تک ضرب - رگبار - فرمان دو دستی - پدال و کنترل پایی) که بر روی پرس های قدرتی جهت جلوگیری از اعمال غیرمسئولانه نصب می گردد بایستی دارای شرایط زیر باشد. (۱) مجهزه سویچ قفل شوندهای باشد که بتواند سایر حالت ها را از مدار خارج نماید. (۲) سویچ بایستی در هر وضعیتی به طور اطمینان بخشی قفل شود. (۳) هر گونه وضعیت فرمان بایستی به وضوح در روی سلکتور مشخص شود. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۶۲، ماده ۶۲- در پرس های با پدال پایی غالباً سیستم خاص محدود کردن کورس ضربه زن وجود دارد تا خطر آسیب دیدگی انگشتان اپراتور به حداقل رسانیده شود. در این صورت فاصله بین ضربه زن در بالاترین ارتفاع خود تا قالب زیرین یا نوار تغذیه نبایستی از ۸ میلی متر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۶۳، ماده ۶۳- بعد از راه اندازی پمپ، ضربه زن (پلاتین - PLATEN) پرس هیدرولیک نباید عمل نماید مگر اینکه پرس توسط دگمه راهانداز فرمان داده شود. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۶۴، ماده ۶۴- مقدار فرود اجباری تحمیل شده توسط ضربه زن (پلاتین) با حداکثر سرعت فرود توسط مکانیزم استاپ فوری پرس هیدرولیک، نباید از اندازه های فرود اجباری که در ستون راست جدول زیر نشان داده شده تجاوز نماید. ضمناً در ستون چپ جدول نوع پرس های هیدرولیک و در ستون میانی جدول تناژ باظرفیت همان پرس مشخص گردیده است. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۰۶۵، ماده ۶۵- بلوک ایمنی پرس هیدرولیک بایستی تحمل نگاه داری وزن ضربه زن و قالب بسته شده به آن را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۶۶، ماده ۶۶- هر پرس هیدرولیک باید دارای وسیله ایمنی باشد که از افزایش بیش از حد فشار هیدرولیک جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۶۷، ماده ۶۷- برخی از وسایل ایمن سازی اپراتور ماشین بایستی در منطقه عمل پرس فراهم و به کار گرفته شود. نوع حفاظ و وسیله حفاظتی طراحی شده بستگی به روش تغذیه پرس و عملی بودن حفاظ یا وسیله حفاظتی برای هر مورد خاص از عملیات را خواهد داشت قبل از آنکه حفاظتی ساخته شود کلیه عملیات بایستی آنالیز و تجزیه و تحلیل شده تا تصمیم گرفته شود که قطعه کار باید چگونه به بهترین وجهی در محل عملیات قرار گرفته و قطعات اضافی و ضایعات (SCRAP) به ایمن ترین و مؤثر ترین وجه بدون آنکه اپراتور نیاز به داخل کردن دست خود به منطقه خطر داشته باشد، تخلیه گردد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۶۸، ماده ۶۸- این حفاظ ها در مورد ماده ۶۲ این آیین نامه یعنی در مورد پرس هایی که فاصله بین ضربه زن در بالاترین ارتفاع خود تا قالب زیرین یا نوار تغذیه از ۸ میلی متر تجاوز ننماید کاربرد ندارد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۶۹، ماده ۶۹- هنگام استفاده از حفاظ های حصار منطقه عمل پرس توصیه می شود از حالت کنترل پایینی یا رکاب همراه با ابزارهای تغذیه دستی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرسکاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۰، ماده ۷۰- مسئولیت تهیه حفاظ های حصار متناسب با نوع عملیات و نصب و تنظیم آن در منطقه محل پرس به عهده استفاده کننده دستگاه می باشد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۱، ماده ۷۱- اندازه های ایمن دهانه تغذیه (باز شوی تغذیه = FEED OPENING) حفاظ حصار پرس های قدرتی نسبت به منطقه عمل یا برش در تصویر و جدول پیوست نشان داده شده ابعاد داده شده به گونه ایست که در هیچ موردی اپراتور نمی تواند انگشتان دست خود را به قدری داخل منطقه خطر پرس وارد نماید که دچار حادثه شود. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۲، ماده ۷۲- حفاظ های حصار منطقه عمل پرس ها به سه گروه اصلی به شرح زیر تقسیم می شوند: - اول) حفاظ های محصور دور قالب (DIE ENCLOSURE GUARDS - دوم) حفاظ های حصار ثابت (FIXED BARRIER GUARDS - سوم) حفاظ های حصار قابل تنظیم (ADJUSTABLE BARRIER GUARDS). عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۳، ماده ۷۳- حفاظ های محصور دور قالب - حفاظ ثابت دور قالب در خیلی از عملیات پرس کاری کاربرد دارد و به طور مؤثری از پرس کار محافظت می نماید زیرا حفاظ یک بخش دائمی از قالب محسوب می شود. این نوع حفاظ معمولاً به کفشک قالب و ورق گیر یا هر دو در مکان ثابتی نصب می شود بطوریکه دست ها از هیچ طرف یعنی از بالا یا پایین یا اطراف حفاظ، نتواند وارد منطقه خطر پرس شود. ۱- حفاظ های محصور دور قالب بایستی طوری ساخته شود که عمل تغذیه - تخلیه و جمع آوری ضایعات را آسان نموده و منطقه عمل نیز در کلیه مواقع به خوبی قابل رویت باشد. ۲- در ساخت این حفاظ می توان از مواد مختلفی مانند ورق های مشبک - میله های فلزی - شیشه نشکن و مواد پلاستیکی شفاف استفاده نمود ولی لازمست این حفاظ ها بر روی قاب فلزی سوار شود تا مقاومت بیشتری پیدا نماید. ۳- میله های فلزی این قاب باید با فواصل منظم (ترجیحاً ۱۶/۵ اینچ) و بطور عمودی نصب شود تا از خستگی چشم کارگر پرسکار کاسته شود. در صورتی که حفاظ از ورق پلاستیکی ترانسپارانت با ضخامت ۱/۴ (یک چهارم) اینچ ساخته شود علاوه بر مقاومت کافی این مزیت را دارد که منطقه عمل پرس به خوبی دیده می شود به شرط آنکه در مقابل آلودگی به مواد روغنی خوب نگهداری شود. ۴- رعایت فواصل زیر در موقع نصب این حفاظ ضروری است. «یک حفاظ حصار دور قالب که از دو بخش تشکیل شده. توجه کنید به فضای آزاد مورد نیاز بین دو بخش حفاظ برای پیشگیری از ایجاد منطقه برش». عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۴، ماده ۷۴- حفاظ های حصار ثابت ۱- این نوع حفاظ در اطراف محیط قالب و به بدنه پرس یا صفحه نگاهدارنده متصل می شود. برای سهولت در امر حفاظگذاری این حفاظ ها عموماً از دو بخش تشکیل میشوند به طوریکه حفاظ تکمیل شده کلیه منطقه خطر پرس را می پوشانند. بخش بالایی یا اصلی حفاظ ثابت بوده ولی بخش پایینی که در مقابل منطقه عمل پرس قرار دارد جدا شونده می باشد. تا با روش

تغذیه و همچنین شکل های مختلف قالب پایینی قابل انطباق باشد. ۲- این بخش کوچک می تواند لولایی - کشویی یا قابل برداشته شدن باشد تا در مواقع لزوم دسترسی به منطقه عمل پرس آسان باشد (READY ACCESS) ولی این بخش بایستی با نیروی عملیات پرس بطور مکانیکی یا الکتریکی اینترلاک باشد تا در زمانی که این بخش کوچک باز می شود مانع از عملیات ضربهزن پرس شود. ۳- این نوع حفاظ حصارى ثابت اینترلاک شده (INTERLOCKED BARRIER) (که در بعضی مواقع به این اسم نیز نامیده می شود) برای پرس هایی که با تغذیه اتوماتیک کار می نماید مناسب می باشد زیرا منطقه عمل پرس بایستی هر از چند گاهی برای رفع نقص و برطرف کردن گیر و تجمع قطعات ساخته شده "JAMS" باز گذارده شود. ۴- برای ایمنی بیشتر پرس کار در مواقع گفته شده از ابزارهای دستی و بلوک های ایمنی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۷۴آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۵، ماده ۷۵- حفاظ های حصارى قابل تنظیم ۱- در مواقعی که تهیه یا تکمیل حفاظ های محصور دور قالب یا حفاظ های حصارى ثابت عملاً قابل پیاده کردن نباشد در آن صورت باید از حفاظ های حصارى قابل تنظیم استفاده شود. این نوع حفاظ در بسیاری از عملیات پرس کاری می تواند جهت جلوگیری از داخل شدن دست پرس کار به منطقه خطر بکار گرفته شود.

۲- این حفاظ ها دارای صفحه جلویی و صفحات جانبی قابل تنظیم است و بر روی بدنه پرس بسته می شود و عموماً از میله های فلزی و صفحات مشبک ساخته شده و جهت استحکام بیشتر باید بر روی قابی سوار گردد تا به راحتی برای هر قالب و هر کاری قابل تنظیم بوده در نتیجه حفاظت مورد نیاز پرس کار را تأمین نماید.

۳- در تغذیه دستی لازمست دهانه ای در صفحه جلویی حفاظ بر طبق جدول شماره ۱ و تصویر شماره ۱ پیش بینی شود (مربوط به ماده ۷۱).
۴- هر گونه تغییر در تنظیم حفاظ بدون اجازه و تایید سرپرست کارگاه ممنوع می باشد. -عدم رعایت ماده ۷۵آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۶، ماده ۷۶: پرس های ایمن SAFETY PRESS پاراگراف اول: پرس های قدرتی که دارای تجهیزات ایمنی برای جلوگیری از خطر ضربه زن میباشند بایستی در هنگام کار با یکی از قابلیت ها و شرایط زیر منطبق باشند. (۱) در هنگام پایین آمدن ضربه زن و بسته شدن قالب چنانچه دستها یا بدن کارگر سهواً در منطقه خطر پرس قرار گیرد آنها را به عقب کشیده و یا از منطقه خطر دور نماید. (۲) در زمان عمل ضربه زن، با ایجاد حایلی بین منطقه خطر پرس و پرس کار، دست یا بدن کارگر وسایل حفاظتی که برای ماشین های پرس در نظر گرفته می شود تا کارگران آنها را به کار گیرند نباید توسط هیچ شخصی اعم از کارگر یا کارفرما یا سرپرست کارگاه از کار انداخته شود. به علاوه تجهیزات ایمنی پرس ها بایستی در بهترین و مطمئن ترین شرایط حفظ و نگاه داری و به کار گرفته شوند بطوری که در کلیه مواقع عملیات پرس با یکی از شرایط چهارگانه ذکر شده در پاراگراف اول انطباق داشته باشد. مبحث نخست: پرس های ایمن با تجهیزات از نوع بند (۱) پاراگراف اول ماده ۷۶: «پرس هایی که دارای نوعی وسیله ایمنی است تا چنانچه دست یا بدن پرسکار در هنگام پایین آمدن ضربه زن و بسته شدن قالب ها سهواً در منطقه خطر پرس قرار گیرد آنها را به عقب کشیده و یا از منطقه خطر دور نماید»، عدم رعایت ماده ۷۶آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۷، ماده ۷۷- وسایل جاروب کننده (پس زننده دست) SWEEP DEVICES وسایل جاروب کننده طراحی شده اند تا در مواقعی که پرس کار در متابعت کردن از ریتم پرس دچار قصور یا اشتباهی شود، قبل از اینکه ضربه زن پایین بیاید و قالب ها بسته شود دست های اپراتور را با فشار حرکت جبهه ای پس زده و از منطقه خطر خارج نماید. ۱- تجهیزات جاروب کننده بایستی به ضربه زن پرس اتصال داده شود تا در مواقعی که شاتون دچار شکستگی می شود دارای حداکثر کارایی جهت تأمین ایمنی پرس کار باشد. ۲- حفاظ جاروب تک بازویی بایستی بلافاصله بعد از عمل کلاچ سرتاسر منطقه عملیات را طی نموده و دست را از مقابل منطقه عملیات پس بزند. ضمناً این حفاظ می تواند با توجه به نوع عمل و تغذیه پرس در جهت جلو به عقب و بر عکس نیز حرکت نماید. ۱- تجهیزات جاروب کننده بایستی به ضربه زن پرس اتصال داده شود تا در مواقعی که شاتون دچار شکستگی می شود دارای حداکثر کارایی جهت تأمین ایمنی پرس کار باشد. ۳- حفاظ های جارویی دو بازویی در حالت عادی مقابل هم و در وسط ضربه زن و موازی با آن قرار می گیرند (نگاه کنید به تصاویر مربوطه). ۴- حفاظ های جارویی به سادگی قابل تنظیم بوده و بر روی پرس های کوچک با قالب هایی که حداکثر ۶ اینچ پهنا دارد کاربرد ولی نباید در پرس های بزرگ با کورس بلند و سرعت فرود کم و با قالب های عریض استفاده شود. زیر زمانی که ضربه زن بخشی از کورس خود را طی نموده و

حفاظ جارویی بصورت عمودی در آمده، امکان وارد شدن دست به منطقه خطر و آسیب دیدگی وجود دارد. لذا در این مورد خاص توصیه نمی شود. ۵- مزیت این نوع حفاظ مؤثر بودن آن در مقابل ضربه های معمولی و ناخواسته است. ۶- حفاظ جاروب بایستی حتی الامکان با قسمت های انتهایی کورس ضربه زن تنظیم شود. ۷- قسمت هایی از بازوی حفاظ که امکان برخورد با دست کارگر را دارد باید با چرم یا پلاستیک یا ماده نرم پوشیده شود تا از ضربه شدید و بریدگی دست جلوگیری شود. ۸- مراقبت به عمل آید تا حفاظ جارویی به قسمت های برجسته قالب برخورد ننماید در موقع نصب این قبیل حفاظ می بایست رعایت فواصل مناسب بین قسمت های ثابت و متحرک به عمل آید. ۹- در صورتی که پرس از طرف راست تغذیه شود حرکت حفاظ جارویی نیز بایستی از راست به چپ باشد و اگر تغذیه از چپ باشد جاروب نیز بایستی از چپ به راست عمل نماید. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات) ۲۷۰۷۸، ماده ۷۸- برای جلوگیری از قرار گرفتن دست یا دیگر اعضای بدن سایر کارگران، اطراف یا پشت دستگاه پرس با وسیله حفاظتی پس زننده نیز باید به وسیله حصارهای جانبی پوشیده شود. مورد خاص: (حفاظ دورکننده حصار) **PULL BACK DEVICES**، عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۷۹، ماده ۷۹- حفاظ پس زننده پرس های بزرگی که با دست تغذیه شده و دو یا چند نفر کارگر روی آن کار می کنند بایستی به ضربه زن پرس متصل بوده تا در هنگامی که ضربه زن پرس پایین می آید حفاظ پس زننده عمل نموده و کارگران را از منطقه خطر خارج سازد این حفاظ ضمناً هم زمان مانند حفاظ حصار منطقه خطر پرس را محفوظ می سازد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۰، ماده ۸۰- دستبندهای حفاظتی (عقب کشنده) دست بندهای حفاظتی وسایلی هستند که دست های اپراتور را در هنگام پایین آمدن ضربه زن به عقب میکشند در نتیجه دست ها از منطقه خطر خارج می گردد. نگاه کنید به تصویر مربوطه. - این وسیله دارای تسمه ها و قرقره هایی است که از یک طرف به مجهای دست کارگر پرس کار و از طرف دیگر به ضربه زن یا کفشک بالایی قالب پرس بسته می شود- این وسیله حفاظتی بایستی متناسب با هر پرس کار و پس از هر تعویض قالب به نحو مناسبی تنظیم گردد. - این وسیله برای عملیات ثانویه (قطعه ای که قبلاً عملیاتی روی آن انجام شده) کاربرد دارد. - در صورتی که ایجاب نماید بیش از یک پرس کار روی پرس کار نمایند باید برای هر نفر دست بند حفاظتی تهیه شود. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۱، ماده ۸۱- حفاظ های موضوع مبحث نخست برای پرس های با تغذیه دستی - پدال پای تک ضرب مورد استفاده قرار می گیرد. پرس های ایمن با تجهیزات از نوع بند (۲) پاراگراف اول ماده ۷۶: در زمان عمل ضربه زن، با ایجاد حایلی بین منطقه خطر پرس و پرس کار، دست یا بدن کارگر نتواند وارد منطقه خطر پرس شود. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۲، ماده ۸۲- دروازه یا وسیله حفاظتی متحرک **GATE OR MOVABLE BARRIER DEVICES** این وسیله حفاظتی طوری طراحی می شود که منطقه عمل پرس را قبل از درگیری کلاچ به طور کامل می پوشاند. کلاچ به وسیله بخشی از مکانیزم حفاظ در فاصله ۱/۲ اینچ قبل از بسته شدن آن عمل می نماید. در صورتی که انگشت یا دست یا هر شیئی به ارتفاع ۱/۴ اینچ یا بیشتر در زیر حفاظ قرارگیرد و مانع از بسته شدن کامل حفاظ شود، پرس عمل نخواهد کرد. ارتباط بین حفاظ با مکانیزم راه اندازی کلاچ معمولاً مکانیکی یا الکتریکی می باشد. ۱- در پرس های با کلاچ چرخش کامل این وسیله فقط با مکانیزم تک ضرب عمل خواهد کرد به علاوه بایستی دارای وسیله ای بنام گارد کنترل "**GUARD CONTROL**" باشد تا در موقع بسته شدن قالبها امکان باز شدن دروازه و دسترسی به منطقه خطر وجود نداشته باشد. ۲- در پرس های با کلاچ چرخش غیر کامل این وسیله بایستی با سیستم کنترل کلاچ / ترمز اینترلاک باشد تا در صورت باز شدن دروازه در حین کار پرس، باعث توقف ضربه زن شود. تصویر بالا یک نوع حفاظ ترکیبی دروازه ای - حصار را نشان می دهد: - حفاظ حصار - دروازه ای «D۱» با فرمان گرفتن از میله پدال پای «D۲» به وضعیت ایمنی کشیده می شود. - نبشی بازوی راهانداز «D۳» با مهره استاپ تنظیم شونده «D۴» درگیر شده و میله کلاچ «D۵» را به سمت پایین میکشد. - چنانچه دسته ای اپراتور و یا هر گونه شیئی زیر حفاظ قرار گیرد به طوری که حفاظ به طور کامل بسته نشود پرس عمل نخواهد کرد. - حفاظ دروازه حصار «D۱» به وسیله وزنه تعادل «D۶» حول محور خود به وضعیت اولیه باز می گردد. برای برگرداندن حفاظ به جای اولیه می توان از وسایل دیگر مانند مکانیکی، هیدرولیکی یا پنوماتیکی استفاده نمود. تذکر - در منطقه عمل پرس های تزریق پلاستیک و پرس های دای - کاستینگ از تجهیزاتی استفاده می گردد که با نوع وسایل حفاظتی ذکر

شده در مبحث دوم این آیین نامه مطابقت دارد مع هذا به علت اهمیت مطلب و کاربرد وسیع اینگونه پرس ها در سطح کشور آیین نامه جداگانه ای برای این پرس با حفاظ ترکیبی دروازه ای - حصار. مبحث سوم- پرس های ایمن باتجهيزات از نوع بند (۳) پاراگراف اول ماده ۷۶: «کنترل فرمان دو دستی پرس (به وسیله شستی یا اهرم) به گونه ایست که قبل از اتمام عمل ضربه زن، دسترسی به منطقه خطر پرس میسر نیست». سیستم کنترل دو دستی **HAND CONTROL SYSTEM TWO**, عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۳، ماده ۸۳- پرس های ایمن که دارای سیستم کنترل راهانداز دو دستی برای جلوگیری از خطر ضربه زن است بایستی با شرایط زیر منطبق باشد. () (INCHING) به جز در مواقع تنظیم آرام ضربه زن شروع به فعالیت ننماید مگر اینکه دگمه ها یا اهرم های راه انداز پرس هم زمان با استفاده از هر دو دست پرس کار فشرده شوند و عمل ضربه زن پس از هر ضربه در حد بالا متوقف شود. (۲) پس از هر ضربه تا هر دو دست پرس کار از روی دگمه ها یا اهرم ها برداشته نشود، ضربه بعدی امکان پذیر نباشد. (۳) چنانچه یکی از شستی ها و اهرم ها در وضعیت بسته نگاه داشته یا قفل شود راه اندازی پرس امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۴، ماده ۸۴- وسایل فرمان دو دستی مانند اهرم ها و دگمه ها باید طوری طراحی و نصب شوند که راه اندازی دستگاه با یک دست و همچنین راه افتادن اتفاقی آن امکان پذیر نباشد. برای این منظور دگمه ها باید به حد کافی (۲۱ اینچ) از یکدیگر فاصله داشته باشند در صورتی که رعایت این فاصله مقدور نباشد بایستی بین دگمه ها مانعی قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۵، ماده ۸۵- شستی های راه اندازی پرس ها بایستی رو به بالا نصب شوند بلکه بایستی در خزینه یا قاب کلید به گونه ای جاسازی شوند که از بدنه پرس یا قاب کلید پایین تر قرار گیرند و دارای روکش مناسبی از جنس فلز یا پلاستیک به رنگ سبز باشند. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۶، ماده ۸۶- فاصله بین دگمه های راه انداز پرس تا منطقه خطر بایستی حداقل معادل با ارقامی باشد که از فرمول زیر بدست می آید. $(TL+TS) \geq 2.6D$ در فرمول بالا **D** و **TL** و **TS** نشان دهنده مقادیر زیرند: فاصله ایمن (بر حسب میلیمتر) **D**: فاصله زمانی بین جدا شدن دست از روی دگمه یا اهرم فرمان تا زمان شروع به کار استاپ فوری (بر حسب میلی ثانیه): **TL** فاصله زمانی بین شروع به کار استاپ فوری تا توقف ضربه زن (بر حسب میلی ثانیه) **TS**, عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۷، ماده ۸۷- در مواقعی که لازم باشد چند پرس کار هم زمان روی یک دستگاه پرس کار نمایند لازمست برای هر یک از پرس کاران فرمان مستقل و مشابه ای فراهم شود و دستگاه نباید شروع به کار نماید مگر آنکه تمام دگمه های فرمان در آن واحد با هم عمل نمایند. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۸، ماده ۸۸- در مورد پرس های با کورس بلند و پرس های با سرعت کم، فرمان راه اندازی بایستی به حد کافی از منطقه خطر دور باشد، تا احتمال دسترسی به منطقه خطرناک ماشین بعد از راه اندازی پرس مقدور نباشد. تذکر - اصولاً فرمان دو دستی بر روی پرس های با کلاچ چرخش غیر کامل کاربرد دارد. مع هذا این وسیله برای پرس های با کلاچ چرخش کامل زمانی که کورس پرس کوتاه و سرعت ضربه زن زیاد (با بیش از ۱۲۰ ضربه در دقیقه) و فاصله بین منطقه عمل و پرس کار به اندازه مناسب باشد به طوری که دسترسی به منطقه خطرناک پس از فرمان دادن به پرس امکان پذیر نباشد، به کار می رود. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۸۹، ماده ۸۹ وجود ندارد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۰، ماده ۹۰- کنترل فرمان دو دستی در پرس های با کلاچ اصطکاک هوایی باید دارای شرایط زیر باشد: (۱) از نوع نگاه داری در زمان طولانی باشد **Time Holding** به نحوی که پرس کار برای به کارگیری پرس حالت فشرده دگمه ها را با دو دست تا زمانی که احتمال دسترسی به منطقه خطر حذف نشده و یا ضربه زن به انتهای مسیر رفت "**DOWN STROKE**" نرسیده ادامه دهد. این فرمان ها اصطلاحاً

"PLAM.SWITCHES" نامیده می شوند. (۲) تا زمانی که هنوز قالب ها بسته نشده رها کردن هر یک از دگمه ها در زمان نگاه داری "HOLPING TIME" باعث متوقف شدن ضربه زن شود. (۳) دگمه ها بایستی این اجازه را به پرس کار بدهند تا پس از بسته شدن قالب ها و انجام شدن مرحله رفت، دگمه ها را رها ساخته ولی پرس بتواند کورس خود را کامل نماید. (۴) ضربه زن در پایان هر ضربه در حد بالایی متوقف شود حتی اگر دگمه های فرمان در وضعیت راه اندازی (فشرده) نگاه داشته شود. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۱، ماده ۹۱ - کلیه وسایل حس کننده الکترونیکی که در پرس های قدرتی به کار می رود باید دارای یا بندهایی باشند تا زمانی که میدان حسی ایجاد شده توسط دست یا بدن کارگر یا هر شیئی دیگر به طریقی بلوکه یا مسدود گردد قادر باشد سیستم کنترل کننده پرس را به کار انداخته و در همان وضعیت ضربه زن را متوقف نماید. یکی از مزیت های این وسیله حفاظتی عدم وجود وسایل مکانیکی دست و پاگیر در جلوگیری پرس کار می باشد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۲، ماده ۹۲ - از این وسایل حفاظتی نباید بر روی پرس های با کلاچ چرخش کامل استفاده نمود ولی بر روی پرس های با کلاچ چرخش غیر کامل - اصطکاکی با فشار هوا یا سایر انواع دیگر که می توانند در هر وضعیت خود نگاه داشته شوند، کاربرد دارد. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۳، ماده ۹۳ - برای اطمینان و تأثیر پذیری بیشتر، این وسایل بایستی از یک مدار الکتریکی بسته فرمان بگیرد. بطوری که قطع جریان برق

PROJECTOR AND LIGHT

به طور خودکار مانع از عمل پرس شود. چشمه های نوری و دریافت کننده پرتوهای نوری

RECEIVER، عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۴، ماده ۹۴ - میدان حساس ایجاد شده توسط چشمه های نوری و دریافت کننده پرتوهای نوری بایستی به طور مؤثری در تمامی طول و ارتفاع منطقه خطر عمل نماید. در صورتی که کورس ضربه زن بیش از ۴۰۰ میلی متر باشد این پوشش حفاظتی به همین ارتفاع محدود میگردد. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۵، ماده ۹۵ - تعداد چشمه های نوری و دریافت کننده پرتوهای نوری (یا بندهای حسی) باید ۲ یا بیشتر باشد. فاصله بین دو چشمه نوری بایستی ۵۰ میلی متر یا کمتر باشد. در صورتی که فاصله افقی بین میدان حساس تا منطقه خطر پرس بیش از ۵۰۰ میلی متر باشد فاصله بین دو چشمه نوری می تواند تا ۷۰ میلی متر نیز افزایش یابد. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۶، ماده ۹۶ - دریافت کننده پرتوهای نوری یا بندهای چشم الکترونیکی که بر روی پرس نصب می شود بایستی طوری ساخته شود که فقط به پرتوهای چشمه نوری مربوط به خود حساس باشد نه به سایر نورها و روشنایی محیط کار. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۷، ماده ۹۷ - این وسیله نباید به عنوان یک مکانیسم راه انداز پرس به کار رود. تبصره - ماشین هایی که از وسیله چشم الکترونیکی به عنوان مکانیزم راه اندازی استفاده می نمایند مانند ماشین های برش سیمی نوار گل خام کارخانه های اجر ماشینی که از طریق قطع پرتوهای چشم الکترونیکی توسط نوار گل خام عمل می نمایند بایستی دور تا دور ماشین به استثنای قسمت ورود و خروج نوار به وسیله اتاقکی با دیواره هایی با توری و نرده های محکم و به ارتفاع یک متر و هشتاد سانتی متر پوشیده شود و برای جلوگیری از حوادث ناگوار در ورودی اتاقک باید قابل قفل شدن بوده به علاوه بایستی با چشم الکترونیکی ماشین، ایترلاک باشد یعنی با باز شدن در باید چشم الکترونیکی از کار بیافتد تا به ماشین فرمان ندهد. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۸، ماده ۹۸، عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۰۹۹، ماده ۹۹، عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۰، ماده ۱۰۰ - بریک پرس دستگاهی است که برای خم کاری سرد صفحات و ورقه ها و نوارهای فلزی به شکل زاویه - تونل و قوس به کار می رود. این ماشین ها در مواردی نیز برای برجسته کاری - موج دادن و سوراخ کاری و سایر کارهای مربوط به پرس های قدرتی مورد استفاده قرار می گیرند. بریک پرس ها دارای ساختمان خاص هستند که آنها را از سایر ماشین های فلز کاری متمایز می سازد مهم ترین وجه تمایز این گونه ماشین ها وسعت منطقه عمل قالب ها می باشند. بستر و ضربه زن ماشین بلند و باریک و در جلوی دستگاه قرار گرفته است.

ساختمان دستگاه به شکلی است که اجازه استفاده از طول کامل بستر و ضربه زن را می دهد. این دستگاه دارای گپیج ها و قرارهایی در قسمت عقب برای تنظیم لبه قطعه کار تا محور تغییر فرم می باشد. گپیج ها و قرارهای جلویی و سایر روش ها نیز با توجه به نوع تولید و عملیات به کار برده می شود. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۱، ماده ۱۰۱- خطرات عمده و شایع در کار با بریک پرس ها شامل موارد زیر است: (۱) شکستگی انگشت ها یا دست ها به واسطه قرار گرفتن بین قالب بالایی و پایینی یا بین قطعه در حین خم شدن و رام (ضربه زن). (۲) بریدگی به واسطه تماس با لبه های تیز قطعات کار در حین تولید. (۳) آسیب دیدگی در اثر حمل و نقل و جابجایی قالب ها. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۲، ماده ۱۰۲- در صورتی که قطعه کار باریک باشد دست های متصدی دستگاه بیشتر در معرض خطر آسیب دیدگی است برای کاهش این خطرات دستورالعمل های زیر بایستی به کار گرفته شود: (۱) ماشین بایستی در وضعیت مناسبی نگاه داری و محافظت شود. (۲) متصدی بایستی آموزش های لازم کار با دستگاه و خطرات مربوطه را دیده باشد. (۳) بازدید مرتب دوره ای از کلیه قسمت ها بایستی به عمل آمده تا از عملکرد صحیح کار آنها اطمینان حاصل گردد. (۴) قالب های فرسوده و مستعمل به موقع تعویض گردد زیرا استفاده از این گونه قالب ها ممکن است به پرس صدمه وارد آورد. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۳، ماده ۱۰۳- با توجه به طول قطعه کار بخش های اضافی قالب و همچنین طرفین دستگاه باید با حفاظ حصار مناسب پوشیده شده به علاوه از ابزارهای دستی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۴، ماده ۱۰۴- لازم است یک دستورالعمل ایمنی تهیه و اطمینان حاصل گردد که همه کارگران از آن متابعت می نمایند هیچ یک از کارگران نباید تجهیزات ایمنی دستگاه را بلا اثر نمایند. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۵، ماده ۱۰۵- ماشین آلات باید طوری نصب شوند که فاصله کافی بین آنها قرار داشته تا مزاحمتی برای سایر متصدیان ایجاد نشود. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۶، ماده ۱۰۶- روشنایی کافی برای همه ماشین آلات تأمین شود و در مواقع لزوم از نورهای کمکی نیز استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۷، ماده ۱۰۷- در صورت نیاز به میزهای کار و ظروف جمع آوری قطعات ساخته شده این وسایل بایستی مزاحمتی برای آزادی عمل متصدی ماشین برای دسترسی به پدال پای یا فرمان دستی ایجاد نماید. این وسایل (میزها و ظروف) بایستی در محل ثابتی قرار گرفته و طوری ساخته شوند که قطعات داخل آن به کف کارگاه نیفتاده تا باعث راه اندازی اتفاقی پرس شود. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۸، ماده ۱۰۸- قبل از آغاز کار پرس باید از وجود فضای آزاد کافی برای تغییر شکل ایجاد شده در قطعه کار مطمئن شد. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۰۹، ماده ۱۰۹- اولین قدم برای هر عملیات سعی در دور نگاه داشتن دست ها از منطقه خطر قالب است. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۱۰، ماده ۱۱۰- در قابلیت انجام عملیات خم کاری توسط این ماشین ها بایستی چهار فاکتور زیر در انتخاب ماشین مناسب مد نظر قرار گیرد. (۱) طول خمش (۲) ضخامت ورق (قطعه کار) (۳) میزان مقاومت اعمال شده توسط قطعه کار (۴) اندازه دهانه قالب پایینی. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۱۱، ماده ۱۱۱- تغذیه توسط دست فقط زمانی که ضرورت ایجاب می نماید و یا اپراتور در خارج منطقه خطر قرار دارد امکان پذیر است. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۱۲، ماده ۱۱۲- یک میز کار یا راهنمای تغذیه جهت کمک به عمل قرار دادن قطعه کار در قالب تهیه شود تا نیازی به استفاده از کمک دست کارگر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

- ۲۷۱۱۳، ماده ۱۱۳- ورقه های باریک قطعات کار بایستی صاف - مستقیم و بدون موج باشد به طوری که اپراتور مجبور نشود که ورقه های فلزی را در قالب نگاه دارد. برای قرار دادن و برداشتن این گونه قطعات از وسایل مکشی- انبرک- آهن ربا و یا سایر ابزارهای مخصوص استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۱۴، ماده ۱۱۴- انگشتی یا لبه گیج ها و قرارهای پشتی دستگاه بایستی به اندازه کافی بلند باشد تا در هنگام عملیات گذاشتن قطعه کار در داخل قالب احتمال سر خوردن قطعه از روی آن و خارج شدن از محل استقرار وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۱۵، ماده ۱۱۵- در مواردی برای درست نگاه داشتن قطعات کار در داخل قالب می توان از گیج ها و قرارهای عقبی مغناطیسی استفاده نمود. اضافه کردن یک گیج جلویی باعث می شود که قطعه کار دقیقاً جا بیافتد. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۱۶، ماده ۱۱۶- وقتی که از بریک پرس به عنوان پرس قدرتی استفاده می شود باید اصول ایمنی مربوط به پرس های قدرتی گفته شده در این آیین نامه درباره آنها مراعات گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۱۷، ماده ۱۱۷- کلیه بریک پرس ها بایستی دارای وسیله ای جهت تنظیم و محدود کردن کورس ضربه زن باشند. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۱۸، ماده ۱۱۸- پدال پایی بریک پرس ها با کلاچ اصطکاکی و ترمز ماشین اتصال دارد. کلاچ این گونه ماشین ها می توانند در هر نقطه از کورس ضربه زن قطع شده و ترمز را به کار اندازند به طوری که ضربه زن بلافاصله متوقف شود. با تغییر فشار اعمال شده بر روی پدال و نگاه داشتن آن، اپراتور می تواند عملیات مختلف خم کاری را بوسیله تغییر سرعت فرود ضربه زن کنترل نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۱۹، ماده ۱۱۹- در موقع خم کاری قطعات بزرگ که در حین خم کاری به صورت یک قوس به طرف بالا حرکت می نمایند برای پیشگیری از آسیب دست های اپراتور، ضربه زن بایستی توسط پدال پایی قابل کنترل تا روی قطعه کار پایین آورده شده و پس از جداشدن دست ها از قطعه کار بقیه عملیات انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۲۰، ماده ۱۲۰- کنترل پدال پایی باید به صورت تک ضرب عمل نموده به علاوه بایستی در مقابل راه افتادن اتفاقی به علت سقوط اشیاء و همچنین در مقابل قدم گذاشتن سهوی بر روی آنها حفاظ گذاری شود. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۲۱، ماده ۱۲۱- در عملیات تک ضرب، کلیه کنترل ها بایستی دو دستی واز نوع پالم سویچ باشند به طوریکه با نگاه داشتن دگمه ها، قالب ها بسته شوند (نگاه کنید به ماده ۹۰ همین آیین نامه). عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۲۲، ماده ۱۲۲- پالم سویچ ها بایستی از یکدیگر آن قدر فاصله داشته باشند به طوریکه نیاز به استفاده از هر دو دست اپراتور باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۲۳، ماده ۱۲۳- وقتی که نوع کار نیاز به بیش از یک نفر متصدی دارد هر کدام بایستی دارای تابلوی فرمان مستقل و متعلق به خود باشد. در این صورت سویچ ها باید طوری باشند که دستگاه نتواند عمل کند مگر اینکه کلیه سویچ های در مدار، هم زمان با هم فشرده شوند. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۲۴، ماده ۱۲۴- دستگاه هایی که دارای تابلوی فرمان متعدد می باشد باید دارای کلیدی باشد که بتواند به طور مطمئن تابلوی مورد نیاز را در مدار قرار داده و یا خارج نماید. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)
- ۲۷۱۲۵، ماده ۱۲۵- برای تنظیم و بستن قالب از وسیله کنترل جزء به جزء و سلکتوری که در روی تابلوی کنترل فرمان وجود دارد استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۲۶، ماده ۱۲۶- درصد بالایی از حوادث پرس ها در اثر جابجایی و قرار دادن و برداشتن قطعات کار در حین عملیات پرس کاری به وقوع می پیوندد. بنابراین هر وسیله ای که باعث کاهش یا حذف این عملیات گردد نتیجتاً باعث حذف بسیاری از آسیب دیدگی های دست های کارگر خواهد شد به ویژه در کارهایی که کارگر بایستی دست هایش را در منطقه خطر پرس قرار دهد. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۲۷، ماده ۱۲۷- به هر عملی که قبل از انجام عملیات اصلی روی قطعه کار انجام گیرد عمل مقدماتی گفته می شود مانند: برش کاری- سوراخ کاری - بریدن گوشه ها- در آوردن قطعه کار از نوار **Blunking** در این عملیات اصولاً نوار یا رول یا شکل قطعه کار به گونه ایست که در هنگام کار بین دست های کارگر و منطقه عمل پرس فاصله ای وجود دارد. ۱- قطعه نوار معمولاً به صورت دستی تغذیه می شود ولی نوارهایی که دور قرقره پیچیده شده (رول) می تواند بطور دستی یا مکانیکی تغذیه شود. ۲- تغذیه اتوماتیک «رولی» اکثراً با راه اندازی مسلسل "CONTINUOUS" همراه می باشد در این صورت علاوه بر منطقه عمل پرس بایستی کلیه قسمت های گردنده و خطرناک وسایل تغذیه اتوماتیک حفاظ گذاری شده واز پوشیدن لباس های کار گشاد و پاره و دارای زواید اضافی جلوگیری شود. ۳- در تغذیه دستی کارهای نواری، تهیه میز کار ضمن اینکه حرکات غیر ضروری را حذف می کند خستگی کارگر پرس کار را نیز کاهش می دهد. ارتفاع میز کار بایستی با اپراتور پرس تنظیم شود تا کارها با حداقل کوشش انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۲۸، ماده ۱۲۸- عملیات ثانویه به عملیاتی از پرس کاری گفته می شود که در آن قطعه ای که در عملیات مقدماتی بریده و آماده شده، به منظور حصول شکل نهایی (عموماً هر باریک قطعه) در جای مخصوص خود در قالب پایینی قرار می گیرد. این عملیات شامل فرم دهی، کشش، سکه زنی و آرایش قطعه کار می باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۲۹، ماده ۱۲۹- در روش نیمه اتوماتیک، انجام عمل تغذیه و بیرون اندازی قطعه کار نیاز به کمک و مواظبت کارگر دارد ولی دارای این مزیت و امتیاز است که نیازی به دسترسی منطقه عملیات وجود ندارد به علاوه این روش امکان حفاظ گذاری کامل قالب را می دهد. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۰، ماده ۱۳۰- روش تغذیه نیمه اتوماتیک برای قطعات کوچک و دارای شکل هندسی منظم و در عملیات ثانویه کاربرد دارد. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۱، ماده ۱۳۱- انتخاب روش های عملی تغذیه و بیرون اندازی قطعات کار که قرار دادن دسته ای کارگر را در منطقه خطر پرس غیر ضروری می سازد با استفاده از روش ها و وسایل مکانیکی زیرامکان پذیر می باشد: ۱- سطح شیبدار (CHTE BOTH GRAVITY and (FOLLOW) ۲ پلانگر () - (PLUNGER GO SUDDENLY WITH FORCE INTO) ۳-خشا بدار SLID.OR PUSH (MAGAZINE)-۴- قالب های کشویی -SLIDING DIES-۵- دیسک چرخان -DIAL-۶- قالب های چرخشی REVOLVING DIES به این وسایل اصطلاحاً «تغذیه نیمه اتوماتیک» "SEMIAUTOMATIC FEEDS" نیز گفته می شود. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۲، ماده ۱۳۲- در متدهای شش گانه نیمه اتوماتیک تغذیه به وسیله سطح شیبدار در سطح وسیعی به کار میرود. در این روش می توان هم از سطح شیب دارو یا سطح افقی استفاده نمود که در هر کدام قطعه کار به وسیله دست در آن قرار داده می شود. سپس هر قطعه کار در اثر سر خوردن و یا فشار وارده به آن در وضعیت مورد نظر در داخل قالب پایینی قرار می گیرد. ۱- معمولاً برای رفع هر گونه گرفتگی و بلوکه شدن عمل تغذیه در اثر له شدن یا تا خوردگی و ترک برداشتن قطعه کار و نهایتاً متوقف شدن فرایند کار دستگاه بایستی از وسیله دستی با جنس فلز نرم (مانند آلومینیوم) یا چوب استفاده شود تا در صورتی که این وسایل به طور اتفاقی در قالب باقی بمانند و در همان زمان پرس عمل نماید صدمه ای به قالب وارد نشود. ۲- استفاده از قالب های با سطح شیبدار برای پرس هایی که قابلیت مایل شدن دارند. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۳، ماده ۱۳۳- تغذیه های پلانگری نوع تغییر شکل یافته تغذیه فشاری هستند و عمل آنها می تواند به طور نیمه اتوماتیک یا دستی باشد. ۱- تغذیه نیمه اتوماتیک پلانگری، دارای خشاب یا سطح شیبدار است که قطعات از قبل آماده شده یکی یکی در آن قرار داده می شود. به وسیله

پلانگر مکانیکی یا وسیله مشابه دیگری با فشار به زیر ضربه زن برده می شود. ۲- تغذیه های پلانگری که با دست عمل می کنند برای قطعات مخصوص، که به جهت داشتن شکل غیر منظم در داخل یک خشاب روی هم قرار نمی گیرند و یا به راحتی از روی سطح شیبدار، سر نمی خورند، کاربرد دارد. این قطعات غیرمنظم در جای مخصوص خود قرار داده می شوند و توسط یک وسیله دستی به طرف قالب رانده می شوند. ۳- برای اینکه قطعات کار گرفته شده در بالا به درستی در داخل قالب قرار گیرند یک سیستم حفاظتی اینتراک لازم است به طوری که پرس نتواند عمل نماید مگر اینکه قطعه کار بدرستی و با دقت در محل خود قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۴، ماده ۱۳۴ - تغذیه کشویی یا فشاری نوع تغییر شکل یافته تغذیه با سطح شیبدار بوده که با خشاب و پلانگر ترکیب شده است. قطعات از قبل آماده شده روی همدیگر در داخل خشاب قرار داده می شوند. هر قطعه پس از رسیدن به ته خشاب به وسیله یک پلانگر دستی به داخل قالب رانده می شود. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۵، ماده ۱۳۵ - قالب های کشویی برای تغذیه سالم و بی خطر پرس ها طراحی شده اند. این قالب ها به طرف اپراتور کشیده شده و پس از قرار دادن قطعه کار در داخل آن به زیر ضربه زن فرستاده می شوند. این قالب ها می توانند به طور دستی یا به وسیله پدال و اهرم پایی به داخل و خارج منطقه عمل جابجا شوند. ۱- قالب های کشویی بایستی با نیروی عملیات پرس اینتراک باشند تا در زمان خارج بودن قالب و یک راستا نبودن با ضربه زن، راه اندازی پرس امکان پذیر نباشد. ۲- برای جلوگیری از خارج شدن و کشیدن سهوی قالب از زیر ضربه زن بایستی استاپ هایی تهیه شود. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۶، ماده ۱۳۶ - تغذیه با دیسک چرخان شامل دو جایگاه آشیانه = NEST یا بیشتر است که بر روی دیسک مربوطه تعبیه می شوند. دیسک یا صفحه دایره ای شکل با هر ضربه پرس می چرخد به طوری که اپراتور می تواند ماشین را به طور سالم و بی خطر تغذیه نماید. قطعه ای که بایستی کار روی آن انجام گیرد در داخل آشیانه (جایگاه) گذاشته می شود تا سپس در مقابل قالب قرار گیرد. دیسک چرخان با حرکت روبه بالای ضربه زن طوری هم آهنگ شده تا بتواند قطعه بعدی را که در آشیانه قرار دارد به زیر قالب ببرد. ۱- بهترین متد بیرون اندازی قطعات کار عموماً استفاده از انگشتی ها یا هوای فشرده است. مع ذلک می توان از یک کارگر هم برای قرار دادن قطعه کار در داخل آشیانه خارج از منطقه عمل پرس و هم برای برداشتن آن بعد از این که دیسک از زیر ضربه زن خارج شد استفاده نمود. ۲- در بعضی مواقع دو نفر کارگر بر روی پرس می شود که با دیسک چرخان تغذیه می شود به کار گمارده می شوند یکی برای گذاشتن قطعه کار و دیگری برای برداشتن قطعه شکل گرفته. ۳- در مواقعی که از دیسک چرخان استفاده می شود منطقه عمل پرس بایستی کاملاً محصور گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۷، ماده ۱۳۷ - قالب های چرخشی با همان قواعد و اصول کلی تغذیه با دیسک های چرخان عمل می کنند بجز این که آنها ممکن است شامل چندین قالب و در بعضی مواقع فقط دو عدد قالب باشند. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۸، ماده ۱۳۸ - مکانیزم های بیرون اندازی قطعات کار و ضایعات پرس بایستی بطور درستی طراحی و نصب شوند تا بسیاری از حوادث روزمره کارگاه های پرس کاری حذف شود. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۳۹، ماده ۱۳۹ - قالب ها باید به گونه ای طراحی شوند که به توان از بیرون انداز های بالا و پایین پرس «در صورتی که پرس مجهز به آنها باشد» استفاده گردد. مزیت. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۰، ماده ۱۴۰ - مکانیزم های بیرون انداز پرس ها چون به طور خودکار قطعات ساخته شده را سریع تر از کار بادست و با ایمنی بیشتری خارج می نمایند لذا باعث افزایش فرایند تولید می گردند. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۱، ماده ۱۴۱ - در وسایل پیشرفته بیرون اندازی، دو مسئله بایستی مدنظر بوده و رعایت گردد. (۱) چگونه قطعات ساخته شده از داخل قالب ها کنده و جدا شود. (۲) چگونه قطعه از قالب و پرس به داخل سبد یا تسمه نقاله بیرون انداخته شود. این فرایند به طور مختلف انجام می گیرد. در بعضی مواقع تنها یک مکانیزم هر دو مرحله را انجام می دهد و گاهاً متدهای جداگانه برای هر مرحله به کار می رود. پران های

یک یا دو ضرب پنوماتیکی و بادی برای بیرون انداختن قطعات کوچک قابل استفاده است. پرس های مایل شونده

INCLINABLE, عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۲, ماده ۱۴۲- پرس های مایل شونده پرس هایی هستند که قاب اصلی آنها قابلیت کج شدن به سمت عقب را تا ۴۵ درجه دارا می باشند. این خصوصیت پرس ها که باعث شیبدار شدن میز پرس می شود جهت تسهیل در امر جا انداختن قطعه کار و بیرون اندازی قطعه ساخته شده می باشد. اصولاً نمای جانبی این گونه پرس ها شبیه حرف لاتین "C" بوده و پشت آنها باز است تا قطعه ساخته شده در اثر نیروی سنگینی خود از میان پشت باز پرس به بیرون انداخته شود. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۳, ماده ۱۴۳- در مواقعی که لازمست برای قرار دادن و برداشتن قطعه کار و رد کردن قطعات چسبیده و گیر کرده یا کناره های ورق از قالب، پرس کار به منطقه عمل پرس نزدیک شود استفاده از ابزارهای دستی برای تغذیه پرس توصیه می شود تا کارگر مجبور نباشد از دست یا انگشتان خود استفاده نماید. ۱- این ابزارها نیابستی به هیچ وجه جایگزین روش های حفاظ گذاری منطقه عمل پرس ها شوند. ۲- حتی الامکان شرایط حفاظ گذاری منطقه عمل پرس ها و دهانه تغذیه آنها باید به گونه ای باشد که فقط به وسیله ابزارهای دستی بتوان به منطقه عمل پرس دسترسی داشت (نگاه کنید به تصویر صفحه ۳). ۳- ابزارهای دستی تغذیه پرس باید از جنس فلز نرم مانند آلومینیوم یا منیزیم (گاهاً آهنربا) باشند تا در صورتی که اپراتور در هنگام عمل پرس سهواً آنها را در داخل قالب جا بگذارد به قالب و پرس کار صدمه ای وارد نشده و باعث ضرر و زیان نگردد. ۴- از میله های فولادی برای رد کردن قطعات گیر کرده استفاده نشود. ۵- برای استفاده صحیح از ابزارهای دستی در کارگاه ها لازمست محل مناسبی برای نگاه داری آن ها مانند تابلوی ابزار "PEGBOARD" پیش بینی شود و برای اینکه هر ابزاری پس از استفاده در سر جای معین خود قرار داده شود بهتر است تصویر محیط مریی همان ابزار بر روی تابلو کشیده شود. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۴, ماده ۱۴۴- تصویر پیوست، ۳۴ نمونه از ابزارهای دستی را که اکثراً قابل ساخته شدن در کارگاه بوده و به کارگیری آنها باعث پیشگیری از حوادث منجر به آسیب دیدگی کارگران می شود، نشان می دهد: (آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)) عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۵, ماده ۱۴۵- قالب های پرس های قدرتی علیرغم فشار و بار سنگینی که در حین عملیات پرس کاری به آنها اعمال می شود، باید به طور جدی سالم باقی بمانند. به همین جهت این قالب ها عموماً سنگین - محکم و مقاوم بوده و جابجایی و نقل انتقال آنها نیاز به وسایل مکانیکی دارد. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۶, ماده ۱۴۶- این قالب ها اوزان مختلفی دارند. قالب های کوچک فقط چند پاند وزن داشته ولی قالب های بزرگ صدها پاند می باشد. وزن و دیگر مشخصات لازم کلیه قالب ها باید به طور خوانا به وسیله ابزار مناسب روی کفشک های قالب حک شود. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۷, ماده ۱۴۷- این عملیات (بستن). بایستی فقط به قالب بندهای با تجربه سپرده شوند آن هم تحت نظارت سرپرست کارگاه که آموزش های کافی درباره روش های ایمن را دیده باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۸, ماده ۱۴۸- جابجایی - بستن و تنظیم کردن و باز کردن قالب ها خطر آفرین بوده مگر این که تجهیزات مناسب و روش های صحیح به کار گرفته شود. آسیب ها و صدمات احتمالی در اثر جابجایی بستن تنظیم کردن و باز کردن قالب های پرس های قدرتی عبارتند از: (۱) ضرب دیدگی و کشیدگی عضلات و فتق: به علت استفاده از روش های نادرست بلند کردن و جابجایی قالب ها. (۲) آسیب ها: در اثر سقوط قالب از روی میز پرس و امثالهم (۳) آسیب دیدگی دست ها و قطع انگشتان دست: در اثر سقوط ناگهانی ضربه زن در اثر ایجاد نقص در سیستم ترمز، راه اندازی ناگهانی و بی موقع در هنگام آزمایش قالب. (۴) پارگی و دریدگی: در اثر رفتن آچار هنگام سفت کردن مهره های مستعمل و یا در اثر استفاده از ابزارهای نامناسب. (۵) آسیب دیدگی چشم ها: در اثر برش پلیسه از قالب خرد شده یا ضایعات. قالب بندها عموماً در مقابل صدمات گفته شده در بالا آسیب پذیرند حتی پرس های قدرتی پیشرفته هم مصون از اشتباه و خطا نمی باشند. این موارد غالباً در مواقعی که انتظار نمی رود اتفاق می افتد. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۴۹، ماده ۱۴۹- هر زمان که قالب ساز یا قالب بند نسبت به طرز کار پرس مشکوک شود بایستی مراتب را به کار فرما اطلاع دهد تا آن را متوقف سازد حتی اگر تعمیرات به تازگی انجام شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۰، ماده ۱۵۰- قالب های خیلی سبک می توانند به وسیله نیروی انسانی جابجا شوند. (آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات))، عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۱، ماده ۱۵۱- عموماً «قالب های تا صد پاند می توانند بدون استفاده از دستگاه های بالا برنده جابجا شوند. به شرط آن که تراک های مناسب حمل قالب تهیه شده باشد. ۱- این تراک ها باید دارای میز قابل تنظیم از نظر ارتفاع بوده تا بلندی و کوتاهی آن متناسب با ارتفاع میز قالب بند پرس یا قفسه انبار تغییر داده شود. ۲- استفاده از تراک هایی که مجهز به میز ساچمه دار (گرد یا استوانه ای) می باشند کمک به جابجایی و لغزاندن قالب ها از تراک به روی میز پرس یا قفسه انبار و بالعکس خواهد نمود. ۳- قالب ها بایستی در پایین ترین وضعیت ارتفاع تراک حمل و رانده شوند. (آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)، عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۲، ماده ۱۵۲- قالب های سنگین نیاز به تجهیزات بیشتری برای جابجایی سالم و بی خطر دارند نظر به این که آنها غالباً به وسیله بالابر ها جابجا می شوند لذا این قالب ها بایستی سوراخ های قلاویز شده و پیچ های حلقه دار جهت رد کردن زنجیر - کابل و امثالهم بر روی قالب زیرین برای تسهیل در امر قلاب بندی و بلند کردن بار، داشته باشند. ۱- در زمانی که از سوراخ های قلاویز شده و پیچ های حلقه دار برای قلاب بندی و بلند کردن بی خطر و مطمئن قالب استفاده می شود قطر آنها بایستی تا ۱ اینچ باشد. ۲- عمق این سوراخ های قلاویز شده بایستی یک برابر و نیم قطر دهانه آنها باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۳، ماده ۱۵۳- برای جابجایی قالب هایی که از هزار پاند بیشتر وزن دارند بایستی از تراک های موتوری مخصوص استفاده شود که مجهز به وسایلی مانند و پنچ های موتوری - میزهای غلتک دار و گیره های هیدرولیکی و پنوماتیکی برای هل دادن و کشیدن قالب ها باشند. زمانی که قالب ها نقل مکان داده می شود. ابتدا تراک را به پرس یا قفسه انبار بچسبانید (کاملاً نزدیک همدیگر قرار دهید) - میز تراک را متناسب با ارتفاع میز پرس یا قفسه انبار تنظیم کنید. - زیر هر یک از چرخ های تراک، گوه ای قرار دهید. - ترمز را قفل کنید. - تراک را به وسیله زنجیر به پرس ببندید و یا از روش دیگری برای جلوگیری از حرکت تراک استفاده کنید. - سپس قالب را از روی تراک به طرف قفسه انبار یا میز قالب بند پرس هل دهید و با بالعکس. - در هنگام استفاده از جرثقیل برای بلند کردن قالب، بار نباید بیش از لزوم بلند شود تا فاصله آزاد کافی بین بار متحرک و قسمت های ثابت بلند وجود داشته باشد. - از وارد آوردن تکان های شدید به قلاب بالابر خودداری شود. - دست - پا و یا هر قسمت از بدن کارگر نباید هیچ وقت در زیر یک بار معلق قرار گیرد. - علامت دادن برای هدایت در بالا بردن - پایین آوردن و جابجایی قالب توسط جرثقیل بایستی بوسیله متصدی مربوطه داده شود نه شخص دیگر. - در حال عبور (ترانزیت) تراک موتوری، میز تراک حامل قالب بایستی در پایین ترین وضعیت خود قرار داشته باشد و دو نیمه قالب بایستی به همدیگر بسته شده و خود قالب نیز باید به میز تراک به طور مطمئن مهار شود. چرخ های با قطر بزرگ برای تراک ها مطلوبند زیرا اثر ناهمواری سطح زمین را به حداقل می رسانند. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۴، ماده ۱۵۴- روش های بی خطر تنظیم کردن - بستن و باز کردن قالب ها برای پرس های بزرگ و پرس های کوچک تا حدودی با هم تفاوت دارند. اختلاف عمده در این است که ضربه زن پرس های سبک را می توان به وسیله گرداندن چرخ طیار و میل لنگ پایین و بالا برد در حالی که در پرس های بزرگ این کار بایستی به وسیله نیروی موتوری انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۵، ماده ۱۵۵- کارفرمایان مکلف است روش و دستورالعمل ایمن باز و بسته کردن و تنظیم قالب و آمادسازی پرس را تهیه و در اختیار پرسنل کارگاه قرار دهد و نظارت نماید تا در این موارد از روش ایمن استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۶، ماده ۱۵۶- برای بستن و تنظیم کردن قالب پرس های سبک بایستی کارهای زیر انجام می گیرد. ۱- ابتدا کلیه قطعات کار ساخته شده - ابزارها و سایر وسایل و مواد خارجی که ممکن است ایجاد مزاحمت نماید از منطقه کار جمع شود. ۲- سویچ اصلی قطع ارتباط در حالت خاموش قفل گردد. ۳- به وسیله گرداندن چرخ طیار یا میل لنگ، ضربه زن به پایین ترین وضعیت خود آورده شود. ۴- در صورتی که برای چرخاندن میل لنگ یا چرخ طیار از میله دوران به عنوان اهرمی استفاده می شود، این میله باید مجهز به وسایل ایمنی مانند فنر فشاری جمع شونده و گلوبی متحرک باشد تا از جا ماندن سهوی این وسیله بر روی چرخ طیار یا میل لنگ جلوگیری نماید (نگاه کنید به تصویر پیوست و توضیحات مربوطه). ۵- فاصله یا ارتفاع ما بین سطح زیرین ضربه زن و میز قالب بند پرس را اندازه بگیرید. این ارتفاع بایستی مساوی یا قدرتی بیشتر از ارتفاع قالب مورد نظر در وضعیت بسته باشد. در غیر این صورت از پیچ تنظیم استفاده کنید. ۶- برای جلوگیری از سقوط تدریجی و پس زدن بایستی زیر ضربه زن بلوک هایی مانند الوار چوبی ستون های فلزی قرار داده شود. این بلوک ها بایستی با نیروی عملیات پرس اینتراک باشد تا در حین استفاده از این بلوک ها احتمال فعال شدن ضربه زن وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۷، ماده ۱۵۷- به وسیله تنظیم جزء به جزء (INCHING) ضربه زن پرس به پایین آورده شود تا در پایین ترین وضعیت خود قرار گیرد سپس فضای خالی بین آن و صفحه قالب بند پرس (میز پایینی) اندازه گیری شود. چنانچه این ارتفاع مساوی یا قدری بیشتر از ارتفاع قالب مورد نظر در وضعیت بسته نباشد به وسیله پیچ مخصوص این فاصله را تنظیم نمایید. ۱- سپس ضربه زن را بالا برده و در همین وضعیت بلوک کنید. ۲- سویچ اصلی قطع ارتباط را در وضعیت خاموش قفل کنید. ۳- در صورت لزوم وسایل استحضاطی منطقه عمل پرس را بازو پیاده کنید. برای مثال حفاظ های حصارى اطراف پرس و قالب- دروازه یا وسیله حفاظتی متحرک و بعضی از انواع حفاظ های پس زننده دست بایستی برداشته شوند ولی در هیچ موردی چشم الکترونیکی بایستی جمع شده و از دستگاه جدا شود. کلیه قطعات هر وسیله ایمنی که پیاده شده بایستی با دقت و با احتیاط کامل کنار گذاشته شود تا در زمانی که قالب جدید بسته می شود برای دوباره کار گذاشتن شرایط مناسبی داشته باشد. ۴- میز قالب بند پرس را ترجیحاً با یک پرس یا فرجه تمیز کنید. ۵- سوراخ پیچ های قالب را کنترل کنید تا عاری از هر گونه تکه های فلزی باشد برای این منظور از انبرک های مغناطیسی استفاده شود. ۶- سپس قالب را از روی تراک بروی پرس منتقل کنید (نگاه کنید به مبحث جابجایی و نقل انتقال سالم و بی خطر قالب های پرس که در بالا گفته شد). ۷- قالب را برای عملیات درست هم راستا کنید و بلوک ایمنی را از زیر ضربه زن بردارید (برای پرس های سنگین برق را برای حرکت دادن ضربه زن وصل کنید. برای پرس های کوچک و سبک میل لنگ یا چرخ طیار را با دست بگردانید و در مواقع لزوم از میله دوران استفاده کنید). ۸- سپس ضربه زن را با احتیاط کامل پایین بیاورید تا اینکه کاملاً روی قالب بنشیند. در مورد قالب های سوراخ کنی و آرایش قطعه بسیار حایز اهمیت است که فشار بیش از اندازه ای به آنها وارد نشود و برای قالب های کشش و فرم دهی ضربه زن نباید با سطح روی قالب پایینی تنظیم گردد بلکه ضربه زن باید آن قدر پایین آورده شود تا دو نیمه قالب به یکدیگر چفت شود. ۹- کلیه پیچ ها و گیره های قالب بالایی (سنبه) را از طریق سوراخ های کفشک قالب بالایی به ضربه زن ببندید و کاملاً سفت کنید. ۱۰- برای بستن قالب پایینی به میز قالب بند کلیه اتصالات مورد نیاز از قبیل گیره ها - بست ها و زیر سری ها بایستی به نحو مناسبی انتخاب و به کار برده شوند (نگاه کنید به تصاویر و توضیحات مربوطه). ۱۱- پس از آنکه مطمئن شدید قالب ها بطور مطمئنی بسته شده و کلیه ابزارها و تجهیزات که ممکن است در قالب جامانده باشد، خارج گردیده اند. در مورد پرس های کوچک چندین بار ضربه زن را به وسیله دست بالا و پایین برده تا مطمئن شوید که کلیه ضمایم در وضعیت مناسبی تنظیم شده است. ۱۲- در پرس های بزرگ این کنترل را در این مرحله انجام ندهید بلکه ضربه زن تا آخرین حد بالا برده و زیر آن را بوسیله بلوک ببندید. ۱۳- قبل از عملیات بعدی برق نیروی محرکه دستگاه را قطع کنید و سپس قالب را تمیز کرده و بلوک ایمنی را بردارید. ۱۴- تجهیزات ایمنی دستگاه پرس را مجدداً نصب نمایید سپس تنظیم و کار آن را کنترل کنید. ۱۵- مجدداً برق دستگاه را وصل کرده و چندین بار عملیات عادی پرس را آزمایش کرده و چند نمونه از قطعات کار را روی دستگاه آزمایش کنید. ۱۶- در صورت نیاز به تنظیم های مجدد بایستی برق دستگاه قطع و از بلوک ایمنی استفاده شود پس از کامل شدن تنظیمات اخیر از آزمایشات لازم در بند «۱۵» «مجدداً» تکرار شود. ۱۷- در صورتی که کار رضایت بخش باشد، پرس کار مربوطه می بایستی برای مدت کوتاهی (چندین دقیقه) زیر نظر سرپرست قسمت پرس کاری با دستگاه تازه تنظیم شده کار نماید تا نامبرده

مطمئن شود که پرس کار می تواند به نحو صحیح از پرس استفاده نماید. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۸، ماده ۱۵۸- قالب ها بایستی با همان احتیاطی که برای بستن آنها به کار برده می شود از پرس ها باز شوند. روش ایمن باز کردن قالب ها به شرح زیر است هر چند که مقررات ویژه ای ممکن است برای مورد خاصی لازم باشد. ۱- مطمئن شوید هر گونه قطعه ساخته شده ابزار کار و سایر وسایل خارجی از منطقه کار جمع شود. ۲- سویچ قطع ارتباط در وضعیت خاموش قفل شود. چرخ طیار را به وسیله دست یا توسط میله دوران بگردانید تا اینکه ضربه زن به انتهای مسیر خود برسد. اگر پرس را بطور دستی نمی توان گرداند به آهستگی با نیروی موتور این کار انجام دهید. (INCHING=JOGGING) ۳- در صورتی که واقعاً ضروری باشد وسایل ایمنی منطقه عمل پرس را باز و پیاده کنید قطعات وسایل مذکور باید در جای مناسبی کنار گذاشته شود تا پس از دوباره سوار کردن آنها بر روی پرس برای کار با قالب جدید شرایط مناسبی داشته باشند. ۴- میز قالب بند پرس را با یک برس یا فرچه تمیز کنید. ۵- اگر قالب با یک شیر هوایی کار می کند وسایل هوا رسانی را ببندید و شیر تخلیه را باز کنید تا اجازه دهد پین پایین برود. همچنین شیر وسایل هوا رسانی سیستم بیرون انداز اتوماتیک قالب را ببندید. ۶- پیچ ها و گیره هایی را که به ضربه زن و میز قالب بند پیچ شده، شل و سپس باز کنید بلافاصله پس از باز کردن پیچ ها و مهره ها و گیره ها آن ها را در ظرف مخصوصی قرار دهید تا کم نشوند. ۷- مطمئن شوید که کلیه پیچ ها- مهره ها -گیره ها و سایر موانع از قالب باز و برداشته شوند. ۸- در پرس های سبک ضربه زن را به آهستگی و به وسیله دست بلند کنید و در پرس های سنگین این کار را به وسیله سیستم جزء به جزء "INCHING" انجام دهید و مطمئن شوید که قالب به ضربه زن آویزان نشده باشد. ۹- ضربه زن را در بالاترین وضعیتش به وسیله بلوک ایمنی مسدود کنید در صورتی که به وسیله نیروی موتوری این کار انجام شده باشد پس از بلوک کردن سویچ قطع ارتباط را در وضعیت خاموش قفل کنید. ۱۰- تراک را کاملاً در پهلوی پرس قرار دهید، ارتفاع میز تراک را معادل ارتفاع میز قالب بند پرس تنظیم نمایید و در زیر چرخ های تراک گوه گذاشته با ترمز تراک برای جلوگیری کردن از حرکت بی موقع آن کشیده شود. سپس قالب باز شده را با استفاده از یک قلاب به طرف تراک هل دهید تا اینکه قالب سرنخورده و به زمین نیفتد. ۱۱- قالب ها قبل از آن که به انبار فرستاده شوند و یا بر روی پرس دیگری نصب شوند بایستی بازرسی تعمیر و محافظت شوند. بازرسی باید شامل پین ها و بوش و غیره باشد. دو بخش قالب های سنگین (سنبه- ماتریس) بایستی در وضعیت بسته انبار شوند برای محافظت آنها بایستی بین قسمت های برنده آنها تکه چوب نرم گذاشته شود. آسیب دیدگی در زمانی اتفاق می افتد که این قالب های سنگین با دست قدری از هم دیگر باز شوند ولی یک تکان شدید باعث بسته شدن آنها و گاز گرفتگی دست ها و انگشتان شود برای جابجایی بی خطر قالب ها مقررات مربوط به این فصل باید مراعات گردد. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۵۹، ماده ۱۵۹- بیست درصد آسیب دیدگی های جدی حوادث شناخته شده پرس ها در ارتباط با درست کار نکردن و نقص فنی آنها و یا حفاظ و سایر تجهیزات ایمنی می باشد بهترین برنامه ایمنی پرس ها زمانی موفقیت آمیز خواهد بود و تولید بالایی را ارایه خواهد داد که به مسئله بازرسی و تعمیر و نگاه داری دستگاه و تجهیزات ایمنی آن توجه کافی مبذول گردد. عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۰، ماده ۱۶۰- بازرسی، تنظیم و تعمیرات پرس هایی قدرتی و تجهیزات ایمنی مربوط به آنها بایستی فقط توسط افراد صلاحیت دار که آموزشهای کافی را دیده اند انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۱، ماده ۱۶۱- افراد مذکور بایستی به ساختمان و طرز کار تجهیزات دستگاه که تحت نظارت آنان می باشد آشنایی کافی داشته باشند. ضمناً این افراد باید به وسایل و ابزارهای مناسب با نوع کار مجهز باشند تا ایمنی خود و سایر کارگران را تأمین نمایند. عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۲، ماده ۱۶۲- در هنگام تعمیرات دستگاه چنانچه احتمال راه افتادن اتفاقی دستگاه باشد برای جلوگیری از بروز حوادث ناگوار لازم است سویچ اصلی قطع برق در حالت خاموش قفل شده و تابلو اختطاری با مضمون مناسب و قابل فهم برای همه بر روی تابلوی برق مربوطه نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۳، ماده ۱۶۳- انجام بازرسی های دوره‌ای و مرتب از کلیه قسمت های دستگاه پرس به شرح زیر ضروری است: الف - بازرسی روزانه از قسمت های زیرین پیش از شروع هر شیفت کار: ۱- طرز کار کلاچ و ترمز ۲- وضعیت پیچ ها و اتصالات قسمت های متحرک دستگاه ۳- طرز کار تک ضرب ها و ترمزها ۴- طرز کار وسایل حفاظتی قسمت های منطقه خطر ۵- شرایط کار کفشک های قالب پرس ۶- شرایط کار میزها و تیغه ها در ماشین های برش. ب- بازرسی های ادواری (حداکثر سالیانه) از قسمت های زیرین: ۱- بررسی شرایط کار میل لنگ- فلاپویل و دیگر قسمت های انتقال نیروی ماشین ۲- بررسی وضعیت کار کلاچ ها - ترمزها و سایر سیستم های کنترل ۳- بررسی وضعیت کار وسیله تک ضرب و مکانیسم های انواع ترمز ۴- بررسی وضعیت رام و اتصالات مربوطه. ۵- بررسی وضعیت کار میکروسویچ ها و شیرهای کنترل فشار و سایر سیستم های فشار هوا. ۶- بررسی وضعیت پمپ ها و سایر سیستم های هیدرولیک. ۷- بررسی وضعیت میکروسویچ های محدود کننده- رله ها و سایر تجهیزات الکتریکی ۸- بررسی وضعیت قالب و متعلقات آن ۹- بررسی وضعیت مکانیسم های موجود برای پیشگیری از خطرات منطقه خطر در صورت مشاهده هر گونه شرایط و وضعیت غیر نرمال و نقص فنی در دستگاه ها کار فرما موظف است در اسرع وقت نسبت به عیب یابی و رفع نقص آن اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۴، ماده ۱۶۴- در صورت لزوم برای روغن کاری قطعات کار و قالب ها کارفرما باید فرچه ها یا غلطک های دستی و یا توماتیک تهیه و در دسترس کارگران قرار دهد تا کارگر مجبور نباشد به منطقه خطر دستگاه دسترسی پیدا نماید. (آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات))، عدم رعایت ماده ۱۶۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۵، ماده ۱۶۵- کارفرما باید جهت عملیات تنظیم و یا تعمیر و باز بسته کردن قالب ها بلوک های ایمنی (موانعی است که بین میز پایینی و بالایی پرس قرار می گیرد) تدارک دیده و در اختیار کارگر مربوطه قرار دهد. استفاده از این بلوک ها در موارد یاد شده مستلزم قطع نیروی محرکه موتور می باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۶، ماده ۱۶۶- کلیه پرس کارانی که می توانند به صورت نشسته کارهای خود را انجام دهند باید از صندلی هایی با شرایط زیر استفاده نمایند: ۱- بلندی و فرم صندلی باید بگونه ای باشد که کارگر در وضعیت راحت و مناسب قرار گیرد و پاها آویزان نبوده بلکه بایستی دارای تکیه گاه باشد. ۲- دارای پشتی مناسب و ارتفاع قابل تنظیم باشد تا کمر کارگر در وضعیت راحتی قرار گیرد. ۳- در صورت لزوم دارای دسته باشد. ۴- صندلی باید طوری قرار گیرد که قطعات کار بدون زحمت زیاد و به راحتی در دسترس کارگر قرار گیرد. ۵- مانع فرار کارگر در مواقع بروز حوادث نشود. ۶- صندلی قابلیت جابجایی داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۷، ماده ۱۶۷- صداهای صنعتی در سه محل می توانند کنترل شوند:-(یک) در منبع تولید کننده صدا (SOURCE) - (دو) در مسافت بین منبع صدا تا دریافت کننده - (سه) در دریافت کننده صدا (RECEIVER) - در هر سه مورد جذب سر و صدا فاکتور مهمی است (نگاه کنید به تصاویر و توضیحات صفحه بعد). عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۸، ماده ۱۶۸- تدابیر مهندسی زیر به منظور جلوگیری از ارتعاش و کنترل سر و صدا در نصب پرس ها ضروریست. (۱) طراحی و محاسبه صحیح فونداسیون متناسب با تناژ دستگاه (۲) استفاده از لاستیک و فنرهای مناسب برای ایجاد فاصله بین پایه دستگاه با زمین. (۳) جدا کردن قسمت های پرسر و صدا از سایر قسمت های به وسیله دیوار هایی با مصالح ساختمانی و پوشش آکوستیکی. (۴) استفاده از گوشی های خاص در موارد ضروری. عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۶۹، ماده ۱۶۹- کلیه مخازن تحت فشار مورد استفاده در پرس ها برای تأمین هوای فشرده مورد نیاز کلاچ و تجهیزات بادی بایستی با استانداردهای مربوطه مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۷۰، ماده ۱۷۰- کلیه مخازن هوای فشرده پرس ها باید مجهز به دستگاه AFTER COOLER بوده و تجهیزات بادی دستگاه پرس نیز باید دارای مجموعه رطوبت گیر، روغن زن با فیلتر مناسب باشد تا از آسیب به وسایل مربوطه جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها (پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۷۱، ماده ۱۷۱- در انتخاب و به کار گماردن کارگران پرس کار باید به سلامت جسمی- فکری و روحی آنان توجه کرده تا خود دیگران را در معرض خطر قرار ندهد به علاوه این کارگران باید دارای دید کافی و شنوایی خوب بوده و از سرعت عمل کافی برخوردار باشند. عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۷۲، ماده ۱۷۲- بایستی از روش های غیرایمن و شتاب دهنده عملیات اجتناب گردد تا افزایش آهنگ کار به منظور کسب درآمد بیشتر و بالمال خستگی بدنی، کارگر پرس کار را در معرض خطرات حوادث ناشی از شتاب زدگی قرار ندهد. عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۷۱۷۳، ماده ۱۷۳- تصدی ماشین های پرس نبایستی به کارگران تازه وارد آموزش ندیده واگذار شود بلکه پس از آشنا ساختن کارگر با محیط کار جدید، بایستی اصول و روش صحیح کار بنام برده آموخته شده و خطراتی را که در کار متوجه اوست باید برایش تشریح شده و دستورات حفاظتی کار با ماشین پرس با شرح و بسط کامل برای کارگر توضیح داده شود. علاوه بر آن کارگر بایستی برای مدت کوتاهی زیر نظر سرپرست قسمت با دستگاه پرس عملاً کار نماید تا اطمینان حاصل شود که کارگر مطالب گفته شده را کاملاً درک کرده است ضمناً باید بطور منظم کار کارگر را تحت نظر قرارداد تا مسلم گردد که عادت خوب و صحیح کار در او بوجود آمده و به نحو مطلوب و مقرر کار می کند. عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی پرس ها(پرس کاری سرد فلزات)

۲۸۰۰۰، (۲۸) آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست.*

۲۸۰۰۱، ماده ۱: روش های ساخت پلاستیک تکنیک های متعددی جهت ساخت اقلام مختلف پلاستیک وجود دارد مانند: اکستروژن - کاستینگ - بادی - خلاء - تزریقی. (۱) اکستروژن EXTRUSION روش اکستروژن جهت تهیه اقلام بلند و ادامه دار به کار می رود مانند: شیلنگ - تیوپ - میله روکش سیم های برق - ورق - پرده نازک - فیلم عکاسی و سینما. پلاستیک داغ و نیمه سیال، جهت شکل گرفتن در فرم دلخواه، از یک قالب عبور داده می شود که به سرعت به وسیله هوای اطراف خنک می گردد. اغلب ترموپلاستیک ها و بعضی از مواد ترموستینگ می توانند از این طریق به کار گرفته شوند. فشار هوا یا گاز باعث راندن و گسترده شدن پلاستیک در داخل قابل و شکل گیری آن میشوند. کاربرد گاز با فشار و پرس مکانیکی باعث می شود که پلاستیک فرم قالب را به خود بگیرد. این نوع قالب ریزی تکنیک مفیدی برای مواد نیمه سیال (گاهاً ماده پلی مریزه شده) مانند فنولیکس - اپکسی - پلی استر اشباع نشده میباشد. ابتدا قالب پر می شود و سپس ماده محتوی آن پلیمریزه می گردد که این عمل غالباً به وسیله افزایش درجه حرارت انجام می گیرد تا محصول پایانی سختی بدست آید. پشم شیشه قبل از پلیمریزاسیون اضافه می شود. پشم شیشه، محصول پلاستیک بدست آمده را تقویت می کند. اشباع کردن موادی مانند: پارچه ها، چوب و کاغذ با پلیمر مایع یا محلول پلیمریک اولین گام در جهت تهیه مواد چند لایه ای است LAMINATED اقلام اشباع شده روی همدیگر گذاشته و انباشته می شوند و تحت تاثیر حرارت و فشار اجسام چند لایه ای ساخته می گردد. (۳) بادی BLOW MOULDING این فرایند ترکیبی از عمل اکستروژن و شکل گیری حرارتی است. لوله تولید شده از دهانه قالب عبور کرده و داخل آن می شود. پس از اتمام عمل اکستروژن، هوای تحت فشار وارد لوله شده و آن را به جداره داخلی قالب می راند در نتیجه قطعه تولیدی شکل قالب را به خود می گیرد. پس از عملیات سردکاری قالب باز شده و قطعه ساخته شده برداشته می شود این روش تولید عمدتاً برای ساخت قطعات میان تهی مانند بطری پلاستیک و امثالهم به کار می رود. (۴) خلاء شکل پیوست ماشینی از نوع قالب گیری با خلاء را با حفاظ کامل در حالی که حفاظ دروازه ای باز است نشان می دهد. در این حالت به سبب ارتباط مکانیکی بین حفاظ دروازه و اهرم راه اندازی تا زمانی که حفاظ دروازه های بوسیله چارچوب قید دار بسته نشود به کار اندازی دستگاه غیرممکن است. یک سیستم ایمنی اینترلاک الکتریکی از راه اندازی و حرکت سایر قسمت های ماشین جلوگیری می کند تا وقتی که چارچوب قیدار بسته شود. (۵) قالب گیری تزریقی INJECTION MOULDING قالب گیری تزریقی به طور گسترده ای برای اغلب ترموپلاستیک ها از قبیل پلی استیرن پلی متیل متاکرایت - پلی اتیلن - وینیل پلاستیک و نایلون مورد استفاده قرار می گیرد. گرانول آمیخته به مواد مضاف در یک اتاقک سیلندر مانند مجزا از قابل به اندازه کافی گرم می شود تا اینکه به صورت ماده نیمه مذابی در می آید. در خلال مدتی که در حال تغییر شکل می باشد از اتاقک سیلندر به وسیله یک ماریچ با فشاری معادل ۱۰۰۰۰ الی ۱۰۰۰۰۰ PSI به قالب تزریق و سپس به سرعت خنک و سخت می گردد. پس از آن قالب به طور مکانیکی باز شده و قطعه شکل یافته از آن خارج می شود. این فرآورده یکی از مهم ترین نوع تولید در صنعت پلاستیک است که در چند دهه اخیر به طور وسیعی توسعه یافته است و قابلیت ساخت

قابل ملاحظه ای از مواد پیچیده در قیمت پایین را پیدا کرده است مانند: کابین رادیو - وسایل غذا خوری - اسباب بازی و شانه. اکثر خطر بروز حوادث از تبدیل فرایند پلاستیک در ارتباط با به کارگیری از ماشین ها است که در بخش روش های ساخت پلاستیک از آنها نام برده شده در نتیجه خطر اصلی آن دسته از کارهایی هستند که در استفاده این گونه ماشین ها دخالت دارند چه در مواقع راه اندازی و استفاده عادی و چه هنگام تعمیرات و سوار کردن قالب ها. ماشین های تزریق پلاستیک دارای دو صفحه مکعبی شکل فلزی است که دارای شیارهای دایره ای یا «آ» شکل بوده و قالب بر روی آنها بسته می شود. یکی از قالب ها ثابت بوده و دیگری به اتکای چهار میل راهنما "COLUMNS" حرکت رفت و برگشتی می نماید این صفحات اصطلاحاً گیره قالب یا «پلاتین = PLATENS» نامیده می شوند. این گیره قالب (ضربه زن) با نیروی چندین تن جفت می شود لذا حفاظت کامل و مناسبی لازمست تا از صدمات قطع اعضای بدن و شکستگی آنها جلوگیری نماید. - حفاظت کشویی اینترلاک SLIDING GUARD, عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۲، ماده ۲: خطرات و پیشگیری: اکثر خطر بروز حوادث از تبدیل فرایند پلاستیک در ارتباط با به کارگیری از ماشین ها است که در بخش روش های ساخت پلاستیک از آنها نام برده شده در نتیجه خطر اصلی آن دسته از کارهایی هستند که در استفاده این گونه ماشین ها دخالت دارند چه در مواقع راه اندازی و استفاده عادی و چه هنگام تعمیرات و سوار کردن قالب ها. ماشین های تزریق پلاستیک دارای دو صفحه مکعبی شکل فلزی است که دارای شیارهای دایره ای یا «آ» شکل بوده و قالب بر روی آنها بسته می شود. یکی از قالب ها ثابت بوده و دیگری به اتکای چهار میل راهنما "COLUMNS" حرکت رفت و برگشتی می نماید این صفحات اصطلاحاً گیره قالب یا «پلاتین = PLATENS» نامیده می شوند. این گیره قالب (ضربه زن) با نیروی چندین تن جفت می شود لذا حفاظت کامل و مناسبی لازمست تا از صدمات قطع اعضای بدن و شکستگی آنها جلوگیری نماید. - عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۳، ماده ۳: پرس های تزریق پلاستیک با قالب گیری افقی باید مجهز به حفاظ کشویی باشد به نحوی که منطقه خطر و عمل پرس را به طور کامل بپوشاند تا در زمانی که حفاظ کشویی باز است راه اندازی دستگاه (بسته شدن گیره قالب) امکان پذیر نباشد و یا در مواقعی که حفاظ کشویی در هنگام عملیات ماشین باز می شود از ادامه حرکت گیره قالب جلوگیری کرده و یا آنرا در جهت معکوس باز گرداند. به علاوه هر ماشین تزریق پلاستیک بایستی دارای وسیله ای برای مقابله با ضربه غیر منتظره باشد. این کار بایستی به وسیله یک سیستم اینترلاک "INTERLOCK" ثانویه و مستقل که به وسیله تجهیزات ایمنی زیر در حفاظ کشویی تعبیه می شود انجام گیرد: - میکروسوییچ -

(۱) میکروسوییچ های قطع کننده مدارات الکتریکی و جریان های هیدرولیکی به منظور محافظت دوگانه از اپراتور ماشین. - میکروسوییچ های فوق باید به گونه ای طراحی و تعبیه گردند که بلا اثر نمودن آنها به آسانی امکان پذیر نباشد. - میکروسوییچ های قطع کننده مدارات الکتریکی حتی الامکان باید به صورت مضاعف به کار برده شوند. - در مواقع خاص خود باید دارای پوشش و حفاظ باشند. توضیح: میکروسوییچ "LIMIT SWITCH" میکروسوییچ ها وسایل الکتریکی هستند که به طور اتوماتیک جریان برق را برای کنترل عملیات ماشین قطع و وصل می کنند و در سطح وسیعی در ماشین آلات صنعتی بکار می روند. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۴، ماده ۴: اسکاج مکانیکی (بازدارنده مکانیکی) " (" (۲A MECHANICAL SCOTCHING DEVICE) اسکاج یا بازدارنده مکانیکی وسیله ایست که در موقع باز بودن حفاظ کشویی مانع از حرکت و پیشروی گیره متحرک می گردد ولی با بسته شدن حفاظ کشویی مانع مذکور برطرف و پرس آماده کار می شود. اسکاج مکانیکی پرس کار را در مقابل ضربه های ناخواسته و غیره منتظره محافظت می نماید. اسکاج های مکانیکی متداول عبارتند از: - میله بازدارنده (STRUT) از جنس مقاوم که بین دهانه باز دو سمت گیره متحرک و ثابت قرار می گیرد و می توان آن را بالای میل راهنما و روی گیره ثابت و یاروی گیره متحرک موازی با میل راهنما نصب نمود. مانع دنده ای که در وضعیت باز گیره ها به وسیله قلابی (HOOK) گیره متحرک را نگاه می دارد. در هر حال کلید انواع اسکاج های مکانیکی بایستی از طریق حفاظ کشویی با نیروی عملیات ماشین "POWER OPERATION" اینترلاک شده باشند. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۵، ماده ۵: کلیه ماشین های تزریق پلاستیک باید مجهز به سیستم محافظت از قالب به وسیله تغییر فشار هیدرولیک یا مولد پروتکشن باشند در این سیستم فشار هیدرولیک، گیره قالب متحرک دارای دو مرحله است: - مرحله اول با فشار ضعیف جهت طی کردن کورس گیره قالب تا

ابتدای قالب ثابت بنابراین چنانچه مانعی بر سر راه گیره قرار گیرد. گیره متوقف شدن بدون آنکه صدمه ای به دستگاه وارد شود. جهت ایمنی بیشتر، سیستم مذکور باید مجهز به وسیله هشدار دهنده (آلارم) و خاموش کننده اتوماتیک ماشین پرس باشد. - در مرحله بعدی دستگاه با فرمان گرفتن از میکروسویچی زیر بار فشار قوی تر می رود. توضیح: پرس هایی که دارای اسکاچ مکانیکی می باشند نصب سیستم مولد پروتکشن باعث می گردد تا در صورت عمل اسکاچ، فشار اضافی با ماشین پرس وارد نشود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۶، ماده ۶: هر ماشین تزریق پلاستیک باید دارای سلکتور قفل کننده تغییر وضعیت اعم از اتوماتیک نیمه اتوماتیک - دستی و لاک پشتی باشد. در انتخاب وضعیت دستی و لاک پشتی برای انجام کارهایی از قبیل تعمیرات و تعویض و تنظیم قالب که بایستی توسط افراد مجرب و کار آموزه انجام گیرد. راه اندازی دستگاه باید به گونه ای باشد که حفاظت اپراتور دستگاه را تامین نماید. تجهیزات استاندارد، عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۷، ماده ۷: قابلیت ها و تجهیزات ضروری که هر ماشین تزریق پلاستیک باید داشته باشد عبارتند از (۱) روغن کاری اتوماتیک با سیستم اعلام خطر (آلارم) (۲) تنظیم ضخامت قالب توسط موتور دور کم (۳) سرعت باز و بسته شدن قالب با قابلیت تنظیم (۴) سرعت تزریق قابل تنظیم (۵) سرعت قابل تنظیم دوران ماریچ با خواندن مستقیم از تاکومتر (سرعت سنج) (۶) دستگاه برگشت ماریچ (به وسیله مکش) (۷) فشار نهایی تزریق با قابلیت تنظیم (۸) پان هیدرولیکی دو ضرب با نقاط برخورد متعدد، قابل تنظیم بر روی سرعت و ضربه (۹) پان دو ضرب (۱۰) ترمومتر کنترل درجه حرارت روغن (۱۱) فیلتر روغن ورودی که در صورت انسداد اعلام خطر نماید. (۱۲) شمارنده (نمراور) برقی قابل صفر کردن برای شمارش ضربه. (۱۳) آمپرسنج برای کنترل حرارت هیتر برقی ماشین. (۱۴) سیستم تعدیل حرارت نازل (۱۵) آلارم سیکل که دستگاه را در صورت فقدان مواد و از کار افتادن تزریق و یا ایجاد مشکل در پان خاموش نماید. (۱۶) ترموکولتورهای الکترونیکی با سیستم تعدیل اتوماتیک برای کنترل حرارت سیلندر تزریقی (۱۷) یک یا دو وسیله فشار تزریق قابل تنظیم در مواقع تعویض قالب. (۱۸) میز متحرک (ضربه زن) با کورس قابل تنظیم. سایر پیشگیری های حفاظتی، عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۸، ماده ۸: قسمت های داغ ماشین تزریق پلاستیک بایستی به وسیله صفحات مشبک پوشیده شود. به علاوه حفاظ مذکور در قسمت نازل باید دارای میکروسویچ متوقف کننده حرکت کالسه باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۰۹، ماده ۹: بایستی از جمع شدن روغن و گرانول های ریز پلاستیک در کف کارگاه جلوگیری شود این امر ایجاب می نماید که پاکیزگی و نظم و ترتیب در کارگاه همیشه در استاندارد بالایی مراعات شود. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۰، ماده ۱۰: لازمست فضای کافی برای استقرار ماشین ها و انبار کردن مواد اولیه و نهایی در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۱، ماده ۱۱: حذف کننده های الکتریسته ساکن بایستی به منظور کاهش میزان این بار الکتریکی بکار گرفته شود و قسمت های فلزی دستگاه به طور موثری به زمین اتصال داده شود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۲، ماده ۱۲: آسیاب های ضایعات مواد پلاستیکی محفوظ و دربسته بوده و کلونی تغذیه باید به گونه ای طراحی شود که امکان تماس دست یا پای کارگر با تیغه گردنده را ندهد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۳، ماده ۱۳: اطراف باز بمبوری هایی که (بشکه های گردنده) برای آمیختن مواد افزودنی (از قبیل رنگ دانه ها - نرم کننده ها - آزیست - کربن سیاه - تثبیت کننده ها و سایر مواد) - باهای - پلیمرها قبل از عملیات نهایی ساخت کاربرد دارد بایستی با نرده های حفاظتی محفوظ گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۴، ماده ۱۴: حفاظ کشویی ماشین تزریق پلاستیک باید حتی المقدور از دو قسمت تشکیل شده باشد تا در هنگام عملیات عادی فقط آن قسمت از حفاظت کشویی که روبروی اپراتور قرار دارد باز و بسته شده و بخش باقیمانده حفاظ کشویی در عملیات یاد شده به طور ثابت بر روی منطقه خطرناک ماشین قرار گیرد. در این نوع قالب گیری، فلز مذاب در داخل دو نیمه قالبی که بهم چفت شده تحت فشار زیاد وارد می شود. یک نیمه قالب ثابت بوده در حالی که نیمه دیگر به منظور باز و بسته کردن قالب عموماً در سطح افقی حرکت میکند - فشار هیدرولیک

یا پنوماتیک برای حرکت قالب ها و پران ها بکار می رود. این روش عمدتاً جهت ریخته گری فلزات غیر آهنی مانند آلومینیوم یا سرب خشک (آلیاژ روی و آلومینیوم) کاربرد دارد. ساختمان و طرز کار این ماشین ها شباهت زیادی با ماشین تزریق پلاستیک دارد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۵، ماده ۱۵ - هر پرس دای کاست بایستی مجهز به حفاظ کشویی: "SLIDING COVER - SLIDING SHIELD" که با نیروی عملیاتی هیدرولیک یا پنوماتیک ماشین اینترلاک شده مجهز باشد. حفاظ مذکور بایستی کارگر را هم از خطر گیر افتادن اعضای بدن در میان قالب ها و هم از خطر پاشیدن فلز مذابی که ممکن است با سرعت زیاد از میان قالبی که کاملاً جفت نشده پرتاب شود، محافظت نماید. تبصره - حفاظ کشویی ماشین های دای کاست نباید دارای منفذ و روزنه باشد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۶، ماده ۱۶: در حفاظ کشویی پرس هایی که با نیروی هیدرولیک کار می کنند بایستی میکروسویچ های الکتریکی نصب شود که با شیر اصلی کنترل برقی گیره متحرک اتصال الکتریکی داشته باشد تا در صورت بازبودن حفاظ کشویی راه اندازی پرس امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۷، ماده ۱۷: در حفاظ کشویی ماشین های دای کاست بایستی مانع بازدارنده مکانیکی "SCOICH" که نیروی عملیات ماشین اینترلاک شده تعبیه گردد تا در زمان باز بودن حفاظ کشویی برای مواقعی که اپراتور مشغول گریس کاری - شستشو یا تعویض قالب است از بسته شدن گیره متحرک «پلاتین = PLATEN» جلوگیری نماید به علاوه ماشین های مذکور بایستی دارای سیستم مولد پروتکشن مطابق با ماده ۵ همین آیین نامه باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست

۲۸۰۱۸، ماده ۱۸: آویزگاه پیستوله مایع شستشو دهنده قالب ها و شیلانگ هوا باید دارای میکروسویچ الکتریکی باشد تا در صورت برداشتن پیستوله، برق فرمان اصلی دستگاه قطع شود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی پرس های تزریقی پلاستیک و دایکاست ۲۹۰۰۰، (۲۹) آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی،*

۲۹۰۰۱، ماده ۱: چرخ چاه دستی مورد استفاده که با قدرت دست کار میکند باید به طریقی محاسبه و ساخته شده باشد تا حداکثر نیروی لازم که توسط هر کارگر برای بالا بردن حداکثر بار مجاز به دسته یا دسته های محرک وارد می شود بیش از ۲۵ کیلوگرم نباشد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۰۲، ماده ۲: چرخ چاه دستی مورد استفاده باید سالم و عاری از هرگونه ترک، شکستگی و پوسیدگی بوده و استحکام لازم جهت انجام کار مورد نظر را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۰۳، ماده ۳: چرخ چاه که با قدرت دست کار میکند باید مجهز به مکانیسمهای زیر باشد: الف - روی محور استوانه کابل دار شیطانک و چرخ جفجغه و یا حلزون و چرخ حلزون و یا وسایل مشابه دیگر که بطور خودکار ترمز می شود باشد تا از گردش معکوس دسته محرک در تمام مدت بالا آوردن بار جلوگیری نماید. ب - دارای ترمزهایی موثر باشد که پایین آمدن بار را کنترل نماید. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۰۴، ماده ۴: دسته های محرک که در یک یا دو طرف محور چرخ چاه سوار میشوند باید بطریقی ساخته شده باشند تا به هنگامی که بار پایین داده می شود نچرخند و یا باید دسته های محرک قبل از پایین آمدن بار از جای خود برداشته شود، به طوریکه در حین گردش به افراد برخورد ننماید. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۰۵، ماده ۵: در چرخ چاهی که می توان دسته های محرک آن را از جای خود برداشت، باید این دسته ها به وسیله ضامن مطمئنی با محور در ارتباط باشند تا دفعتاً و بطور ناخواسته از آن جدا یا خارج نشوند. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی ۲۹۰۰۶، ماده ۶: فاصله میله های افقی (پره های) چرخ چاه باید با یکدیگر مساوی بوده و حداقل به اندازه های باشد که کارگران بتوانند به راحتی به پره ها جهت چرخاندن چرخ چاه دسترسی داشته باشند در هر حال تعداد پره های چرخ نباید از چهار عدد کمتر بوده و با افزایش قطر چرخ از ۱۲۰ سانتی متر تعداد پره ها متناسباً از ۴ عدد بیشتر گردد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

- ۲۹۰۰۷، ماده ۷: چرخ چاه باید به طریقی ساخته شود که بعد از پیچیده شدن کل طناب به دور چرخ احتمال لغزش و بیرون افتادن طناب به خارج از پره ها وجود نداشته باشد. ,عدم رعایت ماده ۷آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۰۸، ماده ۸: در مورد آن دسته از چرخ چاه های موتوری و غیر موتوری که در کندن چاه ها مورد استفاده قرار میگیرد رعایت کلیه موارد ایمنی مذکور در آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد در کارگاه ها در مورد لوازم بلندکردن بار چون زنجیرها، کابل ها، طناب ها، قلاب ها و قرقره ها الزامی است. ,عدم رعایت ماده ۸آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۰۹، ماده ۹: قبل از استقرار چرخ چاه در محل مورد نظر محل استقرار پایه های چرخ چاه باید به نحو مطمئنی آماده شده و اطمینان حاصل شود که احتمال واژگونی یا جابجایی یا کج و شیب دار شدن چرخ چاه وجود ندارد. ,عدم رعایت ماده ۹آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۰، ماده ۱۰: چرخ چاه می بایست در ارتفاع مناسبی نصب شود به طوری که حداقل فاصله محل پیچیدن طناب با سطح زمین از ۲۰ سانتی متر کمتر نباشد. ,عدم رعایت ماده ۱۰آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۱، ماده ۱۱: طناب مورد استفاده در چرخ چاه باید عاری از هرگونه عیب مانند پوسیدگی و زدگی بوده و مقاومت کافی برای تحمل حداکثر نیروی وارده و ضربه ها را داشته باشد به اضافه طول طناب به حدی باشد که بعد از باز شدن کامل برای حداکثر عمق مورد نیاز حداقل دو دور روی قرقره مانده باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۱آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۲، ماده ۱۲: قلاب مورد استفاده باید سالم بوده و به طور محکم و مطمئنی با طناب درگیر شده و گلوگاه آن مجهز به شیطانک و با به صورتی باشد که در هر حال احتمال آزاد شدن بار به طور ناگهانی وجود نداشته باشد و تحمل کافی درمقابل حداکثر بار و ضربه های وارده داشته باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۲آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۳، ماده ۱۳: دلو مورد استفاده در چاه کنی باید از جنس پنبه ای یا لاستیک منجیددار مقاوم بوده و یا حلقه دهانه از جنس فولاد به دسته زنجیر مناسبی که به نحو اطمینان بخش با حلقه درگیر باشد متصل گردد. ,عدم رعایت ماده ۱۳آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۴، ماده ۱۴: قبل از اقدام هرگونه عملیات مربوط به کندن چاه دستی بررسی های لازم باید با توجه به وجود قنوت قدیمی، فاضلاب و پوها و جنس خاک و لایه های زمینی و تاسیسات آب، برق، گاز و تلفن به عمل آید و در صورت لزوم ضمن تماس با سازمانهای ذی ربط محل چاه طوری تعیین شود که به هنگام چاه کنی خطر ریزش یا نشستی از فاضلاب های مجاور و برخورد با تاسیسات مذکور وجود نداشته باشد به اضافه کارگران مسئول حفر چاه تجارب حرفه ای لازم از نظر انجام کار چاه کنی را دارا باشند. ,عدم رعایت ماده ۱۴آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۵، ماده ۱۵: در شروع عملیات چاه کنی وجود حداقل دو نفر و یا افزایش عمق چاه کننده شده از ۵ متر وجود حداقل سه نفر کلاً برای ادامه عملیات الزامیست و با شروع حفر انباری یک نفر کمک کلنگ دار اضافه میگردد. ,عدم رعایت ماده ۱۵آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۶، ماده ۱۶: قبل از شروع عملیات مربوط به کندن چاه و تخلیه فاضلاب ها و یا هر نوع کاری در ارتباط با این امر وسایل کمکهای اولیه مناسب باید تدارک و فراهم گردد. ,عدم رعایت ماده ۱۶آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۷، ماده ۱۷: لازمستجهت حفظکارگران از نظر ریزش اطرافچاه و یا سقوط از کناردهانه در محل ایستادن کارگران تخته یا الوارهای زیر پای با مقاومت و پهنای کافی گذاشته شود. ,عدم رعایت ماده ۱۷آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۱۸، ماده ۱۸: چنانچه محل کندن چاه در معابر عمومی یا محل هایی باشد که احتمال رفت و آمد افراد مختلف وجود دارد باید به وسیله ایجاد حصارهای لازم در فاصله مناسب و نصب علائم هشدار دهنده و چراغهای احتیاط از ورود افراد به نزدیک منطقه عملیات جلوگیری به عمل آید. ,عدم رعایت ماده ۱۸آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۱۹، ماده ۱۹: جهت جلوگیری از سقوط خاک و سنگ به داخل چاه دور دهانه باید آستانه ای به ارتفاع حداقل ۱۵ سانتیمتر با مصالح مقاوم تعبیه گردد در هر حال این آستانه باید طوری باشد که برخورد اتفاقی پا با وسایل کار سبب تخریب آن نگردد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۰، ماده ۲۰: مقنی قبل از ورود به چاه برای عملیات چاه کنی باید طناب نجات را به کمک کمر بند ایمنی مخصوص به خود بسته باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۱، ماده ۲۱: در مواقعی که نوع آوار استخراجی حاصل از عملیات کندن چاه به صورتی است که پیش بینی های حفاظتی چون استفاده از کلاه و سپر محافظتی تکافو نمی نماید باید در فواصل مناسبی از دیواره میل چاه پناهگاه های مناسبی تعبیه شود که در موارد لزوم مقنی در این پناهگاه مستقر گردد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۲، ماده ۲۲: خاک های حاصل از کندن چاه نباید به فاصله کمتر از ۲ متر از کناره های چاه ریخته شود و در هر حال احتمال ریزش آن وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۳، ماده ۲۳: به محض رسیدن چاه به عمقی که خاک واجد استحکام لازم باشد عملیات طوقه چینی باید شروع گردد به اضافه در زمین هایی که خاک دستی ریخته شده باشد عمل طوقه چینی بعد از برداشتن خاک دستی انجام میگیرد در زمین های با خاک سست یا دستی هرگونه پیشگیری احتیاطی از قبیل مهار کردن دیواره به وسایل و طرق مختلف قبل از رسیدن به زمین سخت باید انجام شود. در هر حال در زمینهای با خاک سست و یا دستی با عمق بیشتر از ۱/۵ متر عملیات حفر میبایست زیر نظر افراد مجرب و با سابقه در این امر انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۴، ماده ۲۴: چنانچه در عمق معینی از چاه احتمال داده شود که به علت کمبود اکسیژن عوارضی برای مقنی ایجاد خواهد شد قبلاً باید نسبت به تهیه وسایل هوا دهی به داخل چاه اقدام نمود. این وسایل باید به کلیه تجهیزات ایمنی جهت جلوگیری از خطر برق گرفتگی و تماس با قطعات متحرک مجهز شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۵، ماده ۲۵: وجود علائم قراردادی بین مقنی و فردی که در بالای چاه مستقر است ضروری بوده و باید فرد مستقر در بالای چاه همواره از وضعیت مقنی آگاه باشد این علائم می تواند به صورت تکان دادن طناب و یا استفاده از وسایل صوتی مانند زنگ اخبار باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۶، ماده ۲۶: بعد از خاتمه کار روزانه علاوه بر پیش بینی های احتیاطی لازم جهت جلوگیری از سقوط افراد و حیوانات به داخل چاه دهانه چاه باید به نحو مطمئن به وسیله صفحات مشبک مقاوم و مناسب پوشانیده شود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۷، ماده ۲۷: با پیشرفت کار چاه کنی به خصوص در موقع بارندگی همواره دیواره های چاه باید به وسیله مقنی مورد بازدید مرتب قرار گیرد تا اطمینان حاصل شود که هیچ قسمتی از دیواره چاه احتمال ریزش وجود ندارد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۸، ماده ۲۸: چنانچه به هنگام بازدید در دیواره چاه رطوبت بیش از حد معمول مشاهده گردد باید بررسی لازم به عمل آید تا چنانچه به وجود فاضلاب و یا هرگونه منبع دیگر آب در مجاورت چاه یقین حاصل شود ادامه عملیات چاه کنی بلافاصله متوقف شده و با پیش بینی های اساسی لازم نسبت به ادامه کار به صورتی که هیچگونه خطری برای مقنی و کارگران دیگر وجود نداشته باشد اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۲۹، ماده ۲۹: در تامین وسیله روشنایی داخل چاه هایی که وجود گازهای قابل اشتعال و انفجار محتمل باشد باید از چراغ های قوه ای یا دور گرد ضد جرقه حداکثر با ولتاژ ۱۲ ولت استفاده شود و به هر حال در این نوع چاه ها نباید شعله و یا سیستم های جرقه زا بکار برده شود. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۰، ماده ۳۰: مقنی موظف است ضمن حفر چاه جابجایی حداکثر با فواصل ۵۰ سانتی متر در طرفین جهت بالا آمدن خود در دیواره چاه تعیین نماید تا بتواند به سهولت بالا بیاید. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۱، ماده ۳۱: قلوه سنگ های حاصل از حفر چاه باید در زیر یا بین لایه های خاک دلو قرار گرفته و همچنین مواد داخلی دلو تا آن حد ریخته شود که احتمال ریزش و سقوط مواد بهنگام جابجایی دلو وجود نداشته باشد. ,عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۲، ماده ۳۲: به هنگام حفاری چاه بهتر است در عمق بیش از ۳ متر وسیله ای به عنوان سپر در پایین چاه مورد استفاده قرار گیرد که احیاناً در مواقع سقوط اشیاء مانع برخورد آن با مقنی باشد. ,عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۳، ماده ۳۳: به هنگامی که در حفر چاه ها نیاز به هدایت لوله های بتونی و یا کول ها جهت جلوگیری از ریزش دیواره های چاه وجود دارد مقنی باید موقعیت مناسب را به هنگام خالی کردن زیر منطقه استقرار لوله های بتونی اختیار کند به طوریکه هیچ قسمت از اعضاء بدن او در زیر آنها قرار نگیرد و خالی کردن زیر لوله های بتونی و یا کول ها باید در تمام محیط و به طور یکنواخت انجام گیرد. ,عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۴، ماده ۳۴: لوله های بتونی «کول ها» مورد استفاده در داخل چاه ها برای جلوگیری از ریزش دیواره ها باید مسلح به حد کافی مقاوم باشند که فشار جانبی وارده از دیواره چاه و نیز فشارهای قائم را به خوبی تحمل نموده و نشکنند. ,عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۵، ماده ۳۵: اقدام لازم در جهت سقف زدن و مهار کردن دیوارهای پاکند باید به عمل آید تا از ریزش خاک جلوگیری شود. ,عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۶، ماده ۳۶: برای جلوگیری از سقوط به داخل چاه محل پرتگاه های پا کند باید حفاظ گذاری گردد. ,عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۷، ماده ۳۷: محل استقرار الکتروپمپ جهت تخلیه آب ها حاصل از پیشرفت عملیات حفاری باید به صورتی باشد که هیچگونه امکان نفوذ رطوبت و آب یا برخورد مواد تخلیه شده با آن نباشد. ,عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۸، ماده ۳۸: آب و گل و لای حاصل از پیشرفت عملیات حفاری باید در محلی تخلیه گردد که امکان نفوذ آن به داخل چاه وجود نداشته باشد به اضافه هیچگونه خطری برای ساختمان ها و اماکن مجاور نیز فراهم نکند. ,عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۳۹، ماده ۳۹: نکاتی که جهت حفر محل انباری در عمق چاه باید رعایت گردد عبارتند از: الف - انباری باید در عمقی حفر گردد که تحت تاثیر ارتعاشات ناشی از دستگاه ها و وسائل نقلیه و نیروهای وارده از طریق فونداسیون ساختمان قرار نگیرد. ب - چنانچه حفر انباری در لایه های سست انجام پذیرد لازمست به کول بندی و تقویت سقف و دیواره ها اقدام گردد. ,عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۴۰، ماده ۴۰: در انجام عملیات مربوط به حفر انباری سقف آن باید به صورت قوسی باشد به طوریکه احتمال ریزش دیواره ها و طاق وجود نداشته باشد و در صورتی که شکل دادن مزبور به انباری این منظور را نتواند فراهم کند با استفاده از وسایل لازم مهار بندی مقاومت کافی برای دیواره ها و سقف انباری فراهم آورد که از ریزش جلوگیری شود. ,عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۴۱، ماده ۴۱: ارتفاع انباری نبایستی از ۱/۵ متر و عرض انباری از ۲/۱ متر تجاوز کند در غیر این صورت بایستی مهار بندی شود. ,عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۴۲، ماده ۴۲: مفاد ماده ۲۹ در مورد تامین روشنایی انباری نیز باید رعایت گردد. ,عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۴۳، ماده ۴۳: ارتباط چاه و انباری به چاه های فاضلاب و به قنات ها حتی قنات متروک ممنوع است. ,عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

- ۲۹۰۴۴، ماده ۴۴: نحوه استقرار کانال یا لوله فاضلاب در داخل چاه همین طور مصالح بکار رفته در این قسمت باید به نحوی باشد که ریزش فاضلاب به دیواره چاه صدمه نرساند. ,عدم رعایت ماده ۴۴آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۴۵، ماده ۴۵: نحوه استقرار گلدان بر سر چاه ها باید به نحوی باشد که بتواند فاضلاب را، در مسیر محور چاه هدایت کرده و به اضافه گلدان نیز از استحکام کافی برخوردار باشد. ,عدم رعایت ماده ۴۵آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۴۶، ماده ۴۶: ساختمان و مصالح به کاررفته در پوشش دهانه چاه باید با در نظر گرفتن موقعیت چاه و شرایط محل طوری باشد که دهانه چاه مقاومت کافی در مقابل فشار و ضربات ناشی از بارهای وارده و عوامل جوی را داشته باشد. ,عدم رعایت ماده ۴۶آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۴۷، ماده ۴۷: چنانچه دهانه چاه دارای درب باشد این درب باید دارای قفل و بست مناسب و مطمئن باشد. ,عدم رعایت ماده ۴۷آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۴۸، ماده ۴۸: هر نوع چاه اعم از آب یا فاضلاب باید دارای مجرای تهویه یا هواکش مناسب با رعایت اصول ایمنی و بهداشتی باشد. ,عدم رعایت ماده ۴۸آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۴۹، ماده ۴۹: به محض مشاهده کوچکترین تغییر شکل در اطراف دهانه چاه باید بلافاصله نسبت به بازدید دهانه اقدام و عملیات لازم را در صورت نیاز به عمل آورد. ,عدم رعایت ماده ۴۹آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۰، ماده ۵۰: محل چاه ها باید در نقشه ساختمانی یا با علامت گذاری بروی محل احداث چاه مشخص باشد. علاوه بر رعایت مواد مرتبط فوق الذکر در مورد چاه های دستی رعایت نکات ذیل برای تخلیه فاضلاب ها الزامی است. ,عدم رعایت ماده ۵۰آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۱، ماده ۵۱: قبل از شروع عملیات تخلیه چاه باید پیش بینی های لازم را به عمل آورد که به هنگام تخلیه جریان فاضلاب از طریق لوله های فاضلاب به داخل چاه کاملاً متوقف گردد. ,عدم رعایت ماده ۵۱آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۲، ماده ۵۲: به هنگام برداشتن دهانه برای بازدید یا تعمیرات و غیره بایستی پیش بینی های لازم ایمنی جهت جلوگیری از سقوط افراد خصوصاً به علت ریزش ناگهانی دهانه و اطراف آن به عمل آید. ,عدم رعایت ماده ۵۲آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۳، ماده ۵۳: به هنگام تخلیه فاضلاب ها قبل از هرگونه اقدام برای داخل شدن به چاه فاضلاب باید اطمینان لازم را از نظر تخلیه گاز مساعد شدن هوای داخل چاه فاضلاب برای کارکردن کسب نمود به اضافه پیش بینی های احتیاطی لازم در مورد فاضلاب ها و آب انبارها که به محض جابجا شدن فاضلاب یا آب داخل آنها ایجاد گاز می شود باید به عمل آید. ,عدم رعایت ماده ۵۳آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۴، ماده ۵۴: قبل از شروع بکار در قعر فاضلاب بازرسی کلی از دیواره چاه به عمل آید تا اطمینان حاصل شود که احتمال ریزش دیواره ها وجود ندارد هدایت مقنی به داخل فاضلاب باد به وسیله طناب مقاوم یا هر گونه وسیله مطمئن دیگر باشد. ,عدم رعایت ماده ۵۴آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۵، ماده ۵۵: قبل از فرستادن مقنی به داخل چاه باید با به کارگیری وسایل مناسب از ارتفاع فاضلاب که کارگر مقنی ناچاراً باید در داخل آن قرار گیرد آگاه شد و در هر حال این ارتفاع باید در حدی باشد که مقنی بتواند بدون اینکه خطری او را تهدید کند نسبت به انجام عملیات تخلیه اقدام نماید. ,عدم رعایت ماده ۵۵آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۶، ماده ۵۶: استعمال دخانیات یا زدن کبریت یا استفاده از هرگونه شعله باز یا ایجاد جرقه در داخل فاضلاب ها اکیداً ممنوع است. ,عدم رعایت ماده ۵۶آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۷، ماده ۵۷: فاضلاب تخلیه شده باید به محل های مناسبی که رعایت معیارهای زیست محیطی و ایمنی و بهداشتی در آن شده باشد ریخته شود. ,عدم رعایت ماده ۵۷آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۵۸، ماده ۵۸: کارگران مسئول حفر چاه باید مجهز به وسایل حفاظت فردی از جمله کلاه، کفش ایمنی، طناب، کمر بند ایمنی، دستکش و لباس کار و در صورت لزوم عینک حفاظتی باشند. ,عدم رعایت ماده ۵۸آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۵۹، ماده ۵۹: بهنگام کار در داخل فاضلاب چنانچه ضرورت و شرایط کار ایجاب کند کارگر مقنی باید مجهز به ماسک استنشاقی خرطومی یا ماسک با هوای فشرده باشد به نحویکه همواره هوای سالم را مستقیماً به ریه های کارگر برساند. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۰، ماده ۶۰: ماسک ها خرطومی مجهز به سیستم هوا دهی برقی باید دارای سیستم دستی نیز باشند تا به محض قطع برق بتوان از سیستم دستی نیز استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۱، ماده ۶۱: چنانچه سیستم هوادهی ماسک فوق الذکر دستی باشد باید تعلیمات لازم به کارگر متصدی قسمت هوادهی داده شود تا بی احتیاطی یا تعلل این فرد موجب نرسائیدن هوا به ریه های مقنی نشود. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۲، ماده ۶۲: کارگران مقنی مسئول حفر چاه های دستی آب به محض رسیدن به آب باید از چکمه استفاده کنند به اضافه دلو مورد استفاده برای خارج ساختن گل حاصل از عملیات حفاری باید مقاوم در مقابل نفوذ آب باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۳، ماده ۶۳: کارگران چرخ کش که در بیرون چاه قرار دارند باید مجهز به کمر بند ایمنی، قلاب ضامن دار باشند به طوریکه طرف دیگر آن به محلی نزدیک چاه محکم شود تا از سقوط احتمالی آنان به داخل چاه جلوگیری کند. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۴، ماده ۶۴: در محلهایی که از الکتروموتور برای هوادهی یا تخلیه آب و یا هرمنظور دیگر استفاده میگردد این الکتروموتورها باید مجهز به سیم اتصال زمین و یا وسیله حفاظتی مناسب دیگر گردند مشخصات و نحوه اتصال زمین با وسیله حفاظتی باید به طرزى باشد که هرگونه خطر برق گرفتگی ناشی از اتصال هادی های برق دار به بدنه فلزی وسایل الکتریکی مورد استفاده و ملحقات آنها را کاملاً منتفی سازد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۵، ماده ۶۵: کابل های برق مورد استفاده جهت انتقال نیروی برق به الکترو پمپ و سایر وسایل باید دارای روپوش عایق ضد آب مقاوم و عاری از هرگونه زدگی و فرسودگی بوده و یک پارچه باشد. محل اتصالات باید کاملاً عایق مطمئن و مقاوم بوده و پیش بینیهای احتیاطی لازم از نظر نحوه هدایت کابل به عمل آید تا در اثر وجود عواملی در دیواره چاه مانند برجستگی های تیز و برنده و همچنین نیروهای ناشی از کشش حاصله از وسایل و همینطور نفوذ آب شرایط نایمنی فراهم نگردد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۶، ماده ۶۶: قسمت های گردنده الکتروپمپ مستقر در داخل چاه باید دارای حفاظ بوده و نحوه اتصالات سیم های برقی آن به صورتی باشد که احتمال اتصال بدنه یا دسترسی به قسمت های برق دار الکتروپمپ وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۷، ماده ۶۷: محل استقرار و نصب الکتروپمپ باید به نحوی محفوظ گردد که امکان دسترسی افراد متفرقه به آن وجود نداشته و از عوامل جوی ایمن باشد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۸، ماده ۶۸: محل استقرار الکتروپمپ کمر چاهی باید در داخل طاقچه ای حفر شده در داخل دیواره چاه بوده و به صورتی باشد که احتمال ریزش دیواره یا خاک بر روی الکتروپمپ و یا غرق شدن آن در صورت بالا آمدن آب چاه وجود نداشته باشد به این منظور میبایست از سیستم های شناور الکتریکی یا وسایل مناسب دیگر برای اعلام خبر و آگاه شدن از بالا آمدن سطح آب استفاده شود در صورت امکان به طور خود کار موتور پمپ چاه را برای تخلیه آب به کار اندازد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۶۹، ماده ۶۹: در محل نصب الکتروپمپ باید مکانی مناسب برای استقرار تعمیر کار موتور در موارد ضروری به نحو اطمینان بخشی پیش بینی شده باشد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

۲۹۰۷۰، ماده ۷۰: به هنگام تعمیر موتور باید جریان برق را به نحو اطمینان بخشی قطع نمود. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی

- ۲۹۰۷۱، ماده ۷۱: کلیدهای قطع و وصل جریان برق الکتروپمپ باید در محلی مناسب قفل دار بوده و کلید مربوطه باید همواره در اختیار مسئول و آگاهی باشد. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۲، ماده ۷۲: به منظور سهولت در آزمایش و راه اندازی و همچنین تعمیرات ضروری یک کلید اضافه قطع و وصل ضد رطوبت در مجاورت موتور الزامی است. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۳، ماده ۷۳: شستشوی موتور پمپ های الکتریکی به وسیله مشتقات نفتی در داخل چاه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۴، ماده ۷۴: کلیه مقررات مذکور در آیین نامه حفاظتی تاسیسات و وسایل الکتریکی در کارگاه ها باید در خصوص وسایل الکتریکی مورد استفاده در چاه ها رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۵، ماده ۷۵: استقرار موتور پمپ های با سوخت مشتقات نفتی در داخل چاه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۶، ماده ۷۶: انجام تعمیرات کلی و اساسی موتور پمپ ها در داخل چاه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۷، ماده ۷۷: ارتباط دادن چاه احدائی جدید به چاه ها فاضلاب قدیمی ممنوع است مگر بعد از تخلیه و تهویه کامل فاضلاب قدیمی و اطمینان از بی خطر بودن آن فاصله چاه جدید از چاه قدیم باید به اندازه ای باشد که خطر ریزش و مرتبط شدن خودبخود دوچاه وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۸، ماده ۷۸: در هر مرتبه ورود مقنی به چاه می بایستی آزمایش لازم از نظر وجود گازهای سمی و کمبود اکسیژن به عمل آید. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۷۹، ماده ۷۹: مسیر لوله های حامل مواد مختلف مانند آب، گاز و مشتقات نفتی و مواد شیمیایی و بخارات مختلف نباید در مجاورت چاه باشد و در صورت عدم امکان باید پیش بینی های لازم ایمنی به عمل آید. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۲۹۰۸۰، ماده ۸۰: متخلفین از اجرای مقررات این آیین نامه برابر قوانین جاری تحت پیگرد قرار خواهند گرفت. این آیین نامه مشتمل بر یازده فصل و ۸۰ ماده به استناد ماده ۴۷ قانون کار در تاریخ ۶۴/۶/۲۱ درسی و دومین جلسه شورای عالی حفاظت فنی پس از پیروزی انقلاب اسلامی به تصویب نهایی رسیده است. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی
- ۳۰۰۰۰، (۳۰) آیین نامه ایمنی معادن *
- ۳۰۰۰۱، ماده ۱: منظور از عملیات در این آیین نامه کلیه عملیات معدنی (اعم از اکتشاف یا بهره برداری و استخراج معدن) است که در قانون معادن و آیین نامه اجرایی قانون معادن پیش بینی شده است. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۲، ماده ۲: در کلیه معادن که دارای حداقل ۲۵ نفر کارگر میباشند، میبایست یک نفر ذیصلاح به عنوان مسئول ایمنی و یک نفر به عنوان مسئول بهداشت حرفه ای به استناد آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار تعیین گردد. بدیهی است در معادن کمتر از ۲۵ نفر کارگر وجود یک نفر مسئول ایمنی ضروری است، اما این مسئولیت را می توان به مسئول فنی واگذار کرد که تعیین صلاحیت وی به استناد آیین نامه فوق الذکر خواهد بود. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۳، ماده ۳: مسئول ایمنی هر معدن به عنوان ناظر و کنترل کننده عملیات و انطباق دادن معدن با بندهای مندرج در این آیین نامه و دیگر آیین نامه های مصوب شورای عالی حفاظت فنی تعیین میگردد، که با حضور و بارزسی از معدن توصیه ها و پیشنهادهای خود را جهت پیشگیری و رفع خطر تذکر داده و در صورت حساسیت موضوع آن را کتباً به مسئولین معدن گزارش می نماید و در صورت تشخیص خطر حتمی برابر مقررات این آیین نامه تا رفع خطر نسبت به توقف عملیات در محل خطر اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۴، ماده ۴: کلیه کارگاه های معدنی اعم از سطحی یا زیرزمینی لازم است در هر شیفت کاری حداقل یک بار توسط مسئول ایمنی یا جانشین وی مورد بازدید قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۰۰۵، ماده ۵: قبل از شروع به کار در هر شیفت کاری مسئول ایمنی معدن و یا جانشین او باید از کارگاه مربوطه بازدید نماید و پس از اطمینان از ایمن بودن آن به کارگران مجوز ورود داده شود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۶، ماده ۶: وزارت صنایع و معادن می بایست رونوشت پروانه های اکتشاف و بهره برداری را به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال نماید و دارنده پروانه اکتشاف یا بهره برداری مکلف است تاریخ شروع عملیات خود را به وزارتخانه های معادن و فلزات، کار و امور اجتماعی (ادارات کل کار و امور اجتماعی) اطلاع دهد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۷، ماده ۷: اکتشاف کننده یا بهره بردار باید مدارک مشروحه زیر را در سر معدن نگهداری کرده و برای ارایه به مهندسین ناظر وزارت صنایع و معادن و بازرسان کار وزارت کار و امور اجتماعی آماده داشته باشد. الف _ پروانه اکتشاف یا پروانه بهره برداری یا کپی آنها. ب _ نقشه محدوده به مقیاس حداقل ۱/۲۵۰۰۰۰ (یک دویست و پنجاه هزارم) و نقشه بهره برداری به مقیاس حداقل ۱/۵۰۰۰ (یک پنج هزارم) و برای معادنی که عملیات زیرزمینی دارند، نقشه به مقیاس حداقل ۱/۱۰۰۰ (یک هزارم) از قسمت درون معدن و همچنین یک نقشه از کارگاه ها و تاسیسات خارج معدن به مقیاس حداقل ۱/۵۰۰ (یک پانصدم). ج _ دفتر حاوی مشخصات کارکنان معدن و استخراج روزانه طبق نمونه ای که وزارت صنایع و معادن تعیین خواهد کرد. د _ دفتر مخصوصی جهت ثبت نظرات و تذکرات و دستوراتی که در اجرای آیین نامه های مربوط نسبت به طرز کار و رعایت اصول فنی و حفاظت و بهداشت کار و سایر مواردی که از طرف مهندسین ناظر وزارت صنایع و معادن و بازرسان کار وزارت کار و امور اجتماعی داده می شود. ه _ دفتر مخصوص ثبت حوادث و گزارش اقدامات معموله طبق نمونه ای که از طرف وزارت کار و امور اجتماعی تعیین می شود. و _ دفاتری مخصوص جهت ثبت کلیه اقدامات ایمنی و بهداشت کار که به ترتیب توسط مسئول ایمنی و مسئول بهداشت حرفه ای که در اجرای آیین نامه ها و مقررات مربوطه تکمیل میگردد. ز _ آیین نامه ایمنی معادن و کلیه آیین نامه های حفاظتی فنی و بهداشت کار مصوب شورای عالی حفاظت فنی. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۸، ماده ۸: رعایت مفاد کلیه مقررات و آیین نامه های مصوب شورای عالی حفاظت فنی در خصوص نکات ایمنی مرتبط با لوازم، کالاها و تجهیزات معدنی لازم الاجرا است. تبصره _ کلیه سفارشات و نکات احتیاطی و ایمنی که از طرف سازندگان و تولیدکنندگان لوازم، کالاها و تجهیزات معدنی توصیه می شود لازم الاجرا است. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۰۹، ماده ۹: تمام شاغلین در معادن زیرزمینی و کارگرانی که با تغییر شغل از قسمتی به قسمت دیگر معدن منتقل میشوند باید با راه های خروجی و اضطراری معدن آشنا شده و آگاهی کامل پیدا کنند. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۰، ماده ۱۰: ورود کلیه افراد غیر شاغل در معدن منوط به کسب اجازه از سرپرست معدن یا جانشین وی میباشد. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۱، ماده ۱۱: ورود و کار در کارگاه ها و معادن زیرزمینی متروکه منوط به کسب مجوز از سرپرست معدن یا مسئول ذریبط بوده و باید با رعایت مقررات ایمنی و پس از حصول اطمینان از برقراری تهویه مناسب و سالم بودن وسایل نگهداری و عدم ریزش حفریات انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۲، ماده ۱۲: با تمهیداتی که از طرف سرپرست معدن انجام میگردد، بایستی همواره تعداد و اسامی کارکنانی که در هر لحظه داخل معدن و بخصوص زیرزمین بوده مشخص باشد و تا زمانی که کارگران در زیرزمین مشغول کار هستند حداقل یک نفر از مسئولین می بایست در دفتر سر معدن حضور داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۳، ماده ۱۳: محل یا محل های حادثه ساز در معدن باید بوسیله سیم خاردار یا وسایل محصورکننده مناسب و علائم اخباری و هشدار دهنده از محل های مجاور مجزا باشد به طوری که مانع عبور اشخاص متفرقه و حیوانات گردد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۴، ماده ۱۴: معادن زیرزمینی (به استثنای جبهه کارهای در حال حفاری) باید به وسیله حداقل دو راه با شرایط زیر به خارج ارتباط داشته باشد. الف _ راه های مذکور در داخل معدن به هم ارتباط داشته باشد. ب _ عبور افراد از هر یک از آنها به آسانی میسر باشد. پ _ فاصله بین آنها بیش از ۱۵ متر بوده و دهانه آنها زیر پوشش یک ساختمان واحد نبوده و مدخل آنها در نقاط سیل گیر و یا بهمن گیر و مانند آن نباشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۰۱۵، ماده ۱۵: کارگاه میبایست طوری تجهیز شود که به کسی آسیب نرسد. چنانچه فردی مشاهده کرد نقصی در کارگاه وجود دارد که آسیب به دیگران میرساند بلافاصله میبایست افراد را مطلع نموده و مراتب را به رئیس قسمت جهت رفع نقص اعلام نماید. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۶، ماده ۱۶: هیچ کس نمی بایست بدون اجازه به محل ممنوعه وارد شده و این محل باید به وسیله تابلوی اخطاری هشدار دهنده مشخص شود. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۷، ماده ۱۷: نقاط نقشه برداری شده نباید توسط اشخاص غیرمسئول تخریب شود. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۸، ماده ۱۸: رعایت ماده ۹۲ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در مورد معاینات پزشکی و بهداشتی شاغلین در معدن الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۱۹، ماده ۱۹: با توجه به ماده ۹۰ قانون تامین اجتماعی ارجاع مشاغل معدنی به کارکنان جدیدالاستخدام و یا کارکنانی که میخواهند به کار جدیدی گمارده شوند پس از انجام معاینات پزشکی از نظر قابلیت جسمانی و روانی متناسب با نوع کارهای مرجوع میسر است. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۰، ماده ۲۰: استعمال دخانیات در کارگاه های زیرزمینی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۱، ماده ۲۱: به استناد آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه ها مصوب شورای عالی حفاظت فنی ورود افراد همراه با سیگار، کبریت، فندک یا هر نوع وسایل و لوازم آتش زا به معادن زغال سنگ و سایر معادنی که خطر آتش سوزی یا انفجار داشته باشد مطلقاً ممنوع است. تبصره _ در این گونه معادن همراه داشتن دوربین عکاسی یا فیلم برداری یا نظایر آنها که چراغ فلاشر آنها از نظر جرقه حفاظت شده نیستند نیز ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۲، ماده ۲۲: روشن کردن آتش در سطح زمین تا شعاع ۲۰ متری از دهانه دویل ها، چاه ها و ورودی معادن زیرزمینی که احتمال خطر آتش سوزی و انفجار وجود دارد مطلقاً ممنوع میباشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۳، ماده ۲۳: در صورت بروز حادثه یا بیماری ناشی از کار می بایست برگه های مربوطه تکمیل و نسخه ای از آن را به ادارات کار و امور اجتماعی، مراکز بهداشت و سازمان تامین اجتماعی محل ارسال نمود. تبصره _ برگه مربوط به حوادث ناشی از کار از سوی وزارت کار و امور اجتماعی و برگه مربوط به بیماریهای ناشی از کار از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و به ترتیب می بایست توسط مسئول ایمنی و مسئول بهداشت حرفه ای تکمیل گردد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۴، ماده ۲۴: به استناد آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی مصوب شورای عالی حفاظت فنی کلیه کارگران شاغل در معادن میبایست در هنگام ورود به معدن به وسایل حفاظت فردی مناسب و بر اساس نوع و شرایط کار مجهز گردند. تبصره _ کلیه مفاد آیین نامه مذکور در خصوص نحوه انتخاب، بکارگیری، تعمیر و تعویض وسایل مذکور الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۵، ماده ۲۵: به استناد فصل هشتم قانون کار جمهوری اسلامی ایران و آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه ها مصوب شورای عالی حفاظت فنی می بایست تسهیلات بهداشتی مناسب و کافی شامل روشویی، حمام، توالت، رختکن، محل غذاخوری و نمازخانه و غیره در محل مناسبی از سطح زمین وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۶، ماده ۲۶: در حفاری های سطحی و معادن روباز شیب موقت دیواره ها و شیب کلی آنها با توجه به خصوصیات مکانیکی سنگ ها باید به گونه ای تعیین شود که خطر ریزش نداشته باشد. در جبهه کارهای فعال وقتی انتخاب شیب موقت برای پایداری کوتاه مدت مجاز است که اطمینان کافی از عدم ریزش وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۷، ماده ۲۷: عبور و مرور وسایل نقلیه در جاده های معدنی مشمول مقررات عمومی مربوطه کشور میباشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۲۸، ماده ۲۸: در معدنی که از دستگاه سیم برش الماسه استفاده می شود، به منظور جلوگیری از پرتاب سگمنت (دندانهای الماسه روی سیم برش) و یا صدمات ناشی از شلاق زدن سیم پاره شده لازم است در مسیر سیم برش پوشش حفاظتی مناسب بکار گرفته شود. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۰۲۹ ماده ۲۹: در هنگام برش، جدا کردن و جابجایی بلوک های سنگ، استقرار ماشین آلات و افراد در پایین دست بلوک سنگ ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۰ ماده ۳۰: در معادن روباز و کارگاه های حفاری سطحی برای جلوگیری از لغزش و سقوط کارگر، محل استقرار و عبور و مرور آنان باید دارای عرض و شیب مناسب باشد. در غیر این صورت کارگر باید به کمر بند ایمنی و طناب نجات که به نقطه اتکا مطمئنی متصل شده باشد مجهز گردد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۱ ماده ۳۱: کار در سطح هنگام باد، برف یا باران شدید و احتمال وقوع رعد و برق باید با احتیاط کامل صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۲ ماده ۳۲: در حفر ترانشه برای اکتشاف و نمونه برداری باید دقت شود تا خطر ریزش دیواره وجود نداشته باشد و در صورت لزوم با وسایل مناسب نگهداری شود. در ترانشه ها و چاهک هایی که به عمق بیش از ۱/۵ متر هستند بایستی برای بالا و پایین رفتن از نردبان استفاده شود. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۳ ماده ۳۳: در ترانشه و چاهک هایی که خطر انباشتگی گاز وجود دارد ورود و کار افراد بایستی پس از تهویه و اطمینان از بی خطر بودن آن محلها انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۴ ماده ۳۴: تمیز کردن یا میزان و مسطح کردن جبهه کار در معادن روباز و در اثنای کار ماشین حفاری بدون اخذ اجازه از مسئول دستگاه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۵ ماده ۳۵: دهانه چاه های قائم باید با در فولادی پوشانده شده و در اطراف آن نرده حفاظ نصب شود. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۶ ماده ۳۶: دهانه چاه های مایل و تونلهای شیب دار باید به درب مسدودکننده یا راه بند مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۷ ماده ۳۷: هنگام حفر چاه استفاده از سپر محافظ (سکو) در فاصله ای کمتر از ۳۰ متر از جبهه کار الزامی است. این سکو میبایست علاوه بر کابل فلزی (سیم بکسل) تعلیق به کمک جکهای مکانیکی افقی به دیواره چاه تثبیت شود. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۸ ماده ۳۸: هنگام حفر چاه از زیر سکوی کار تا جبهه کار می توان از نردبان طنابی استفاده کرد مشروط بر آن که طول آن از ۳۰ متر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۳۹ ماده ۳۹: در تونل های شیب دار محل عبور افراد در تمام مسیر باید در یک سمت باشد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۴۰ ماده ۴۰: در تونل های افقی و شیب دار مجهز به نوار نقاله عرض راه عبور افراد میبایست در یک طرف حداقل ۶۰ سانتیمتر و در طرف دیگر حداقل ۴۰ سانتیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۴۱ ماده ۴۱: در تونل های افقی و شیب دار که باربری ریلی دارند، باید عرض راه عبور افراد در یک طرف حداقل ۶۰ سانتیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۴۲ ماده ۴۲: در حفاریات شیب داری که برای عبور و مرور افراد اختصاص داده می شود بایستی در شیب های مختلف به شکل زیر تجهیز گردند: الف) در شیب (۱۵ - ۷) درجه ب) در شیب (۳۰ - ۱۵) درجه پ) در شیب (۴۵ - ۳۰) درجه ت) در شیب ۴۵ درجه و بیشتر از آن، قسمت عبور و مرور افراد به طور کلی مجزا و در این حالت مجهز به نردبان میگردد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۴۳ ماده ۴۳: در حفاریات با شیب تند که مجهز به نردبان شده اند باید دقت کرد که: الف) شیب نردبان ها از ۸۰ درجه بیشتر نباشد. ب) فاصله پایه نردبان تا دیواره نباید کمتر از ۶۰ سانتیمتر باشد. پ) در انتهای هر نردبان، پاگردی به منظور استراحت و پیشگیری از خطرات سقوط ساخته شده باشد. ت) نردبان باید حداقل تا یک متر بالای پاگرد ادامه یابد و در غیر این صورت به دستگیره های ثابتی مجهز باشد که امکان بالا و پایین آمدن افراد را فراهم نماید. ث) فاصله پاگردها از ۱۰ متر بیشتر نباشد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۴۴ ماده ۴۴: در تونل های شیب دار و چاه های مایل باید در فاصله حداکثر هر ۵۰ متر یک جان پناه احداث شود. در محل سوزن های انشعاب ریل نیز باید جان پناه احداث شود. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۴۵، ماده ۴۵: هنگام کار در سینه کارهای تونل های شیب دار، کارگران باید از خطر سقوط و افتادن واگن و ماشین آلات از بالا به طرف سینه کار محفوظ باشند. راه بند مسدود کننده عبور واگن باید در دو نقطه، یکی در دهانه تونل شیب دار و دیگری در فاصله ۲۰ متری از محل کار کارگران نصب شود. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۴۶، ماده ۴۶: در جبهه کارهای معادن روباز و زیرزمینی، بخصوص پس از آتش باری، لازم است کلیه قسمت های سست شده (لقی ها) در جبهه کار و دیواره ها و سقف ها با دقت لقی گیری شده و یا به طور مطمئنی از ریزش آنها جلوگیری بعمل آید. ورود کارگران و شروع به کار آنان در محل باید پس از لقی گیری به طور مطمئن انجام شود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۴۷، ماده ۴۷: حفاری های متروکه و کارگاه هایی که استخراج آنها تمام شده باید مسدود شوند. این عمل باید طوری انجام گیرد که هیچ گونه اختلالی در تهویه معدن بوجود نیاید. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۴۸، ماده ۴۸: درمورد فضای خالی شده در عملیات استخراج زیرزمینی باید امکان نشست سطح زمین و احتمال خطرات را در بیرون و یا درون معدن پیش بینی کرده و با تدابیری نظیر پرکردن محل استخراج و یا کنترل نشست سطح زمین و یا مانند آن از بروز خطر جلوگیری کرد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۴۹، ماده ۴۹: سنگ های استخراجی (کوپ ها) بایستی به طور منظم و روی بزرگترین سطح اتکاء خود انباشته شوند تا بدین وسیله از سقوط آنها و آسیب رسانی به کارکنان جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۰، ماده ۵۰: از به کار بردن طناب، زنجیر، سیم بکسل و یا قلاب هایی که معیوب و پوسیده هستند، جداً خودداری شود و برای بکسل کردن ماشین آلات، بلوک های سنگ های استخراجی و غیره از سیم بکسل با مقاومت مناسب استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۱، ماده ۵۱: کلیه کارگران باید به اندازه کافی از حوزه عملکرد کابل ها و طناب ها و جک ها فاصله داشته باشند. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۲، ماده ۵۲: کارگران نباید به هیچ وجه زیر بارهای معلق مخصوصاً کوپ های معلق قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۳، ماده ۵۳: لبه های سست و در حال ریزش و شکاف هایی که در لبه ها بوجود آمده باید دائماً تحت کنترل و بازرسی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۴، ماده ۵۴: به استناد آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه ها مصوب شورای عالی حفاظت فنی، روغنکاری اجزاء متحرک ماشین آلات حفاری هنگام کار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۵، ماده ۵۵: به استناد آیین نامه ایمنی کار بر روی خطوط و تجهیزات برق دار مصوب شورای عالی حفاظت فنی در معادن روباز عبور ماشین حفاری از زیر کابل های انتقال برق هنگامی مجاز است که فاصله بین بالاترین نقطه ماشین تا سیم های هادی برق از ۱/۵ متر کمتر نباشد. تبصره _ فاصله مجاز بین بالاترین نقطه ماشین تا سیم های برق به میزان ولتاژ جریان عبوری بستگی دارد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۶، ماده ۵۶: کلیه دستگاه ها و ماشین آلات در حال کار در معدن روباز باید حسب مورد مجهز به برق گیر باشند. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۷، ماده ۵۷: به استناد آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه ها مصوب شورای عالی حفاظت فنی، کلیه قسمت های متحرک و انتقال دهنده نیرو از قبیل تسمه فلکه، زنجیر، چرخ دهنده و امثال آن و همچنین قسمت هایی از ماشین ها که امکان ایجاد سانحه برای کارگران و یا درگیری اشیاء وجود داشته باشد باید دارای پوشش یا حفاظی مناسب و با مقاومت باشند. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۸، ماده ۵۸: کلیه ماشین ها و تجهیزات معدنی باید توسط افراد ماهر و آموزش دیده بکاربرده شوند. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۵۹، ماده ۵۹: هنگام کار با ماشین استخراج ذغال سنگ که با زنجیر یا سیم بکسل کشیده می شود، ورود افراد به محدوده ماشین و کار در پایین دست ماشین ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۰۶۰، ماده ۶۰: استفاده از ماشین های با موتور احتراقی در محیط های آلوده به گازهای قابل انفجار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۱، ماده ۶۱: متصدیان دستگاه های برقی هنگام کار باید از وسایل حفاظت فردی مناسب شامل دستکش لاستیکی، کفش و کلاه ایمنی عایق در برابر الکتریسیته استفاده کنند. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۲، ماده ۶۲: قبل از شروع به کار هر نوع ماشین، متصدی باید اطرافیان را از راه اندازی دستگاه آگاه نماید. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۳، ماده ۶۳: برای کار با پمپ های دستگاه حفاری اکتشافی باید موارد زیر رعایت شود: موقعی که پمپ روشن است، متصدی باید از دستکش لاستیکی عایق الکتریسیته استفاده نماید. از سیستم اتصال به زمین تایید شده استفاده شود. شاسی پمپ باید کاملاً به زمین محکم شود. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۴، ماده ۶۴: برای کار با بیل های مکانیکی در معادن روباز باید موارد زیر رعایت شود: به غیر از مکانیک مجاز، مسئول ایمنی و مسئول فنی هیچ کس حق ندارد بدون اجازه متصدی وارد اتاق فرمان شود. - متصدی تنها در موارد اضطراری و به مدت کوتاه و به شرط آنکه کمک خود را جایگزین نماید مجاز به ترک ماشین در شیفت کار خود میباشد. - هنگام توقف کار، ولو به مدت کوتاه، باید جام و چنگک بیل پایین آورده شده و روی زمین قرار گیرد و رها کردن آن به حالت آویزان و معلق ممنوع است. - متصدی ماشین، ضمن کار باید چنان زمین را صاف کند که احتیاج به دوباره کاری نباشد. - انجام هر نوع حرکتی و هرگونه جابجایی بیل مکانیکی از قبیل راه اندازی، حرکت به جلو یا عقب، بارگیری به کامیون و غیره باید همراه با علامت های صوتی مانند بوق یا زنگ یا سوت باشد و همه افرادی که در معدن کار می کنند باید با علامت مربوطه آشنا باشند. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۵، ماده ۶۵: بکارگیری جرثقیل و بازرسی فنی آن میبایست به استناد آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها مصوب شورای عالی حفاظت فنی انجام پذیرد. تبصره _ به استناد آیین نامه فوق الذکر ظرفیت مجاز انواع جرثقیل ها باید به وضوح بر روی آنها نوشته شده و جرثقیل مجهز به سیستم قطع کن یا آگاه کننده برای بار بیش از حد مجاز باشد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۶، ماده ۶۶: جام شاول (صندوقه بیل مکانیکی) در موقع کار هرگز نباید بالای سرافرادی که در محل کار می کنند چرخانده شود. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۷، ماده ۶۷: جام شاول نباید بالای اطاق راننده کامیون و کابل های اتصال برق حرکت داده شود. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۸، ماده ۶۸: همواره باید کنترل کاملی بر روی بارهای معلق وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۶۹، ماده ۶۹: شاول نباید در فاصله کمتر از ۳ متر از خطوط برق ولتاژ بالا کار کند. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۰، ماده ۷۰: متصدی باید قبل از حرکت جام (لودر، شاول و غیره) به اطراف و بالا به دقت نگاه کرده و اطمینان پیدا کند که همه چیز در وضعیت خوبی قرار دارد و در هنگام بلند کردن جام و متعلقات مربوطه و قبل از حرکت از فرد مسئولی که روی زمین علامت میدهد فرمان بگیرد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۱، ماده ۷۱: هرگز نباید از وسیله نقلیه سنگین بیرون پرید. بایستی دستگیره ها و آهن های نصب شده برای پیاده شدن را با دو دست محکم گرفته و در حالی که صورت به طرف ماشین میباشد پیاده شد. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۲، ماده ۷۲: جلو و عقب چرخ های ماشین آلات در حال توقف باید با دقت مسدود گردد تا از حرکت احتمالی آنها جلوگیری شود خصوصاً اگر این ماشین آلات در شیب قرار گرفته باشند. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۳، ماده ۷۳: سوار شدن افراد غیرمجاز بر لودر، گریدر، بولدوزر، شاول و غیره ممنوع بوده و هیچکس حق ندارد بر روی جام و تیغه های لودر، گریدر و غیره سوار شود. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۴، ماده ۷۴: در هوای تاریک گریدر زنی نزدیک لبه ها و کنار دیواره های بلند ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۰۷۵، ماده ۷۵: در ماشین آلات سنگین چرخ لاستیکی که اجباراً بر روی لبه های تیز حرکت می کنند جهت جلوگیری از ترکیدگی لاستیک و ایجاد شرایط ناایمن بعدی باید چرخ ها به زنجیر حفاظتی مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۶، ماده ۷۶: تسطیح مواد تخلیه شده در محل تخلیه بار بلافاصله پس از تخلیه بار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۷، ماده ۷۷: توقفگاه ماشین آلات معدنی باید به اندازه کافی از انبارهای سوخت فاصله داشته و از نگهداری مواد قابل اشتعال مانند بنزین، گازوئیل، نفت و روغن در داخل آن خودداری شود. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۸، ماده ۷۸: داشتن گواهینامه ویژه جهت کار با ماشین آلات متحرک مانند بیل مکانیکی، تراکتور، لودر، بولدوزر و لوکوموتیو و غیره برای متصدیان اینگونه ماشین ها الزامی است. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۷۹، ماده ۷۹: نکات زیر میبایست به هنگام کار با دستگاه های چال زنی رعایت شود: الف _ مته ها کاملاً تیز باشند. ب _ دکمه های لباس کارگر بسته باشد. پ _ برای بیرون آوردن مته از چال فقط از آچار مخصوص استفاده شود. ث _ نباید در صورت تاخوردگی شیلنگ دستگاه را روشن کرد. ت _ نباید پرفراتور (دستگاه چال زنی برای چال های با قطر کم) را بدون مته روشن کرد. پ _ برای بیرون آوردن مته از چال فقط از آچار مخصوص استفاده شود. ج _ تمام چال های حفر شده به دقت هواگیری شوند و دهانه چال های غیرافقی را با درپوش چوبی به طور موقت پوشانند. چ _ جبهه کار در معادن قبل از شروع به کار چال زنی لقی گیری شود. ح _ چال زنی با دستگاه های الکتریکی به کمک دستکش عایق الکتریسیته انجام شود. خ _ محل استقرار واگن دریل (دستگاه چال زنی ارابه ای) مسطح و شیب آن مطمئن باشد، به گونه ای که خطر لغزش یا واژگونی دستگاه وجود نداشته باشد. د _ در دستگاه های چال زنی برقی اتصال زمین موثر و کلید ضدانفجار و رله حفاظتی وجود داشته باشد. ذ _ قبل از تعمیر و باز کردن قسمت های دستگاه برقی در سینه کار جریان برق قطع شود. ر _ کابل های دستگاه برقی در محلی قرار داده شوند که از خطر صدمه ناشی از عبور دستگاه ها یا برخورد قطعات سنگ مصون باشند. چال زنی باید با تزریق آب یا آب پاشی یا با استفاده از دستگاه غبارگیر انجام شود به طوری که میزان غبار تولید شده از حد مجاز کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۰، ماده ۸۰: شبکه حفاری های زیرزمینی با توجه به پایداری سنگ ها و تغییر شکل آنها بایستی به طور دائم بررسی و در صورت لزوم به وسائل نگهداری مناسب مجهز گردد. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۱، ماده ۸۱: انجام حفاری های زیرزمینی بدون داشتن مشخصات فنی نگهداری از قبیل محل و نقشه کارگاه و نگهداری و مصالح بکار گرفته شده، فاصله نصب وسایل نگهداری از یکدیگر و از جبهه کار که به تایید مسئول فنی یا سرپرست معدن نرسیده باشد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۲، ماده ۸۲: وسایل نگهداری باید به شکلی کار گذارده شود که بین آن با سقف و دیواره ها اتکای کامل حاصل شود و حفره های ایجاد شده کاملاً پر گردد. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۳، ماده ۸۳: کلیه وسایل نگهداری نصب شده در معدن باید دارای مقاومت و استحکام لازم باشد. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۴، ماده ۸۴: در موقع نصب، تعویض و یا تعمیر وسایل نگهداری باید احتیاطهای لازم برای جلوگیری از ریزش بعمل آید. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۵، ماده ۸۵: استاد کار هر قسمت موظف است در هر نوبت کار حداقل یک بار سقف، دیوارها، راهروها و وسایل نگهداری جبهه کار خود را کاملاً بازدید و در صورت مشاهده عیب و نقص فوراً نسبت به رفع آن اقدام نماید. به علاوه در پایان در هر نوبت کار قبل از حصول اطمینان از استحکام کارگاه نباید محل کار را ترک کند. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۶، ماده ۸۶: مسئولین ایمنی و نظارت مجاز می توانند در مورد تغییر وسایل نگهداری آسیب دیده و همین طور در مورد سنگ های معلق و نااستوار سقف و جوانب گالری هایی که بدون وسایل نگهداری پیشروی میشوند، ضمن توقف کار سریعاً اقدامات ایمنی را انجام دهند. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۰۸۷، ماده ۸۷: مسئولین ایمنی و نظارت، چنانچه در محلی وسایل نگهداری را کافی و ایمن تشخیص ندهند، لازم است ضمن گزارش نظر خود به مسئولین معدن برای تقویت وسایل نگهداری موضوع را تا رسیدن به نتیجه نهایی پیگیری نمایند. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۸۸، ماده ۸۸: بازیابی وسایل نگهداری، باید توسط کارگران ماهر و با تجربه کافی و با نظارت مسئول ایمنی معدن صورت گیرد. عدم

رعایت ماده ۸۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۸۹، ماده ۸۹: بازیابی وسایل نگهداری لازم است با استفاده از وسایل و تجهیزات مناسب انجام شود و کارگران در حین بازیابی باید در

محلی مطمئن مستقر شوند. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۰، ماده ۹۰: وسایل نگهداری چاه ها و همچنین کارگاه ها و حفریاتی که به طور مداوم فعال نیستند، لازم است حداکثر هر دو ماه یک بار

مورد بازدید و کنترل قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۱، ماده ۹۱: در کارگاه استخراج، استواری و پابرجا بودن کمر بالای سینه کار را باید از طریق بازدید و ضربه زدن مورد امتحان و کنترل قرار داده و در صورت مشاهده علائم خطر و شکستگی در کمر بالا و یا در سینه کار باید به ریختن سنگ های معلق اقدام نموده و چوب بست

مربوطه را تقویت نمایند. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۲، ماده ۹۲: ستون های چوبی نگهداری را باید از پوست و گره تمیز نموده و استفاده از چوب های با قطر کم، شکسته و یا درجا خشک

شده به عنوان ستون یا جزء دیگر چوب بست که تحت فشار طولی قرار گرفته ممنوع است. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۳، ماده ۹۳: استحکاماتی که در اثر عملیات انفجاری، برداشت و استخراج، جابجا نمودن نقاله و یا لوله های هوارسانی و غیره جابجا شده

و یا صدمه دیده است باید بلافاصله جایگذاری و مستحکم گردد. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۴، ماده ۹۴: در هنگام تعویض وسایل نگهداری به منظور تعویض گالری و یا تعویض چوب به علت کهنگی و پوسیدگی آن برداشت بیش

از ۲ قاب چوبی و یا فلزی در یک زمان مجاز نبوده و قبل از برداشت هر قاب نگهداری لازم است قاب های طرفین آن به اندازه کافی تقویت

و تخته کوبی گردند. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۵، ماده ۹۵: تعویض وسایل نگهداری در محل تقاطع حفاری ها طبق مشخصات فنی مربوطه که به تایید سرپرست معدن رسیده است و پس از آشنایی کارگران با مشخصات فنی فوق و برنامه و چگونگی عملیات و با حضور مسئول ایمنی انجام می شود. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین

نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۶، ماده ۹۶: در کارگاه های استخراج زیرزمینی با توجه به احتمال نشست زمین و خطرات احتمالی طبقه کنترل سقف پس از استخراج

شامل باقی گذاردن فضای خالی یا پر کردن یا تخریب میباید موارد زیرین به طور دقیق در طرح کارگاه استخراج مشخص شود. الف _ در

حالت باقی گذاردن فضای خالی، ابعاد مجاز فضای خالی و پایه ها با توجه به مشخصات و پایداری سنگ ها باید تعیین شود. ب _ در حالت

پرکردن فضای خالی شده باید مشخصات مواد پرکننده، روش پرکردن، فاصله زمانی و طولی پر کردن تا جبهه کار استخراجی، میزان تراکم ماده

پرکننده باید تعیین شود. پ _ در حالت تخریب لازم است گام تخریب، طرح نگهداری در خط تخریب، تخریب اجباری در صورت لزوم، روش

برداشتن پایه ها و دستورات ایمنی برای کارگران تخریب کننده به دقت مشخص شود و عمل تخریب باید توسط کارگران مجرب و ماهر انجام

شود. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۷، ماده ۹۷: آتش بار باید دوره آموزشی لازم را گذرانده و صلاحیت وی توسط سازمان های مربوطه تایید شود. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین

نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۸، ماده ۹۸: هر آتش بار باید دفتر مخصوصی جهت ثبت مقدار ناریه دریافتی و مصرفی داشته باشد. پس از اتمام هر دفتر، آتش بار باید

آن را به انبار تحویل داده و در انبار حداقل تا شش ماه نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۰۹۹، ماده ۹۹: بکار بردن باروت در معادن زیرزمینی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۰۰، ماده ۱۰۰: قراردادن ماده منفجره در مجاورت برف، یخ و آتش ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۰۱، ماده ۱۰۱: بکار بردن مواد ناریه یخ زده یا فاسد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۰۲، ماده ۱۰۲: بکار بردن فتیله ای که حتی یک بار رطوبت به آن نفوذ کرده و یا تحت تاثیر حرارت و برودت قرار گرفته و یا به نحو

دیگری مشخصات فنی خود را از دست داده باشد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۱۰۳، ماده ۱۰۳: پیدا شدن یا مفقود شدن مواد ناریه و دستگاه آتش کن در داخل یا خارج معدن باید فوراً به مسئول مربوطه (استاد کار و مسئول ایمنی) گزارش شود. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۰۴، ماده ۱۰۴: آتش باری فقط با خرج گذاری در چال مجاز بوده و استفاده از مواد منفجره در خارج از چال با کسب مجوز از مسئول معدن و مسئول ایمنی میسر میباید. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۰۵، ماده ۱۰۵: به منظور اطلاع از سالم بودن فتیله و همچنین سرعت اشتعال آن قبل از استفاده از هر صندوق باید از آن نمونه برداری و آزمایش شود. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۰۶، ماده ۱۰۶: امحاء مواد ناریه فاسد میبایست منحصراً توسط مسئولین ذیربط و با رعایت اصول ایمنی مربوط به مخاطرات و آلودگی ناشی از عملیات امحاء انجام می شود. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۰۷، ماده ۱۰۷: با توجه به نقش اصلی آب در خاموش کردن آتش لازم است در جایی که مواد منفجره غیرامولسیونی قرار دارد جریان آب کافی وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۰۸، ماده ۱۰۸: به منظور پیشگیری از سفت و خشک شدن مواد منفجره امولسیونی (مواد منفجره مایع) باید تا تاریخ مشخصی پس از ساخت مصرف شود به طوری که این مواد نباید بیش از ۶ هفته پس از ساخته شدن در انبار نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۰۹، ماده ۱۰۹: انبار مواد ناریه باید طبق ضوابط و مقررات اعلام شده از طرف سازمان ذیربط و همچنین با توجه به مفاد آیین نامه مواد خطرناک و قابل اشتعال مصوب شورای عالی حفاظت فنی ساخته شود. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۰، ماده ۱۱۰: جایگاه موقت مواد ناریه محلی است که در آن حداکثر مصرف یک روز نگهداری می شود. جایگاه موقت فتیله و چاشنی باید مجزا از جایگاه موقت سایر مواد ناریه بوده و فاصله بین آنها کمتر از ۱۵ متر نباشد. این جایگاه نباید در جاهای سرد و مرطوب، پر رفت و آمد و در معرض بروز آتش سوزی و انفجار باشد. در و قفل و بست این جایگاه ها باید کاملاً محکم بوده و بر روی درب ورودی تابلوی اخباری با عبارت «مواد ناریه» با خط خوانا نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۱، ماده ۱۱۱: آن مقدار از مواد ناریه پیش بینی شده برای مصرف روزانه که به مصرف نرسیده است، یا مواد منفجره‌های که به علت عدم نقص در عملیات انفجاری باقی مانده است باید فقط در جایگاه موقت نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۲، ماده ۱۱۲: آتش بار نباید با همراه داشتن مواد منفجره به جایگاه موقت چاشنی و همچنین با همراه داشتن چاشنی به جایگاه موقت مواد منفجره وارد شود. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۳، ماده ۱۱۳: داخل انبار مواد ناریه و همچنین محوطه اطراف آن تا فاصله ۵۰ متری باید از وجود کلیه مواد سریع الاحتراق مانند مواد نفتی، تکه های پارچه، کاغذ، خار، بته و غیره پاکیزه نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۴، ماده ۱۱۴: مقدار مواد ناریه وارده و صادره انبار باید با ذکر دقیق زمان در دفتر مخصوص ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۵، ماده ۱۱۵: در انبارها باید نکات زیر رعایت شود: الف- صندوق حاوی مواد ناریه طوری قرار داده شود که فشنگ ها به صورت قائم قرار نگیرد. ب- صندوق مواد ناریه و چاشنی در داخل انبار باز نشود. پ- صندوق مواد ناریه و چاشنی باید به آرامی جابجا گردد و از پرتاب کردن و یا لغزاندن آن خودداری شود. ت- با کفش میخ دار نباید وارد انبار مواد ناریه و چاشنی شد. ث- صندوقهای محتوی مواد ناریه و چاشنی باید طوری روی هم چیده شوند که ارتفاع آنها از ۲ متر یا ۵ صندوق در هر ردیف بیشتر نبوده و بین هر دو ردیف فضای کافی برای تهویه مناسب وجود داشته باشد. ضمناً فاصله ردیف صندوق های مجاور دیوارهای انبار با دیوار باید حداقل ۳۰ سانتیمتر باشد. صندوق های زیرین باید روی الوارهای مناسب چیده شود. ج- انبار باید به استناد آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در کارگاه ها به وسایل پیشگیری در آتش سوزی مجهز گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۶، ماده ۱۱۶: به منظور پیشگیری از بروز و گسترش آتش، ساختمان انبار باید به وسایل و تجهیزات اعلام و اطفاء حریق خودکار مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۱۱۷، ماده ۱۱۷: درب انبار مواد ناریه باید به طرف بیرون باز شود. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۸، ماده ۱۱۸: نشت کارتهای دینامیت باید با آب داغ تمیز شود. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۱۹، ماده ۱۱۹: راهروهای انبار مواد ناریه باید با علائم اخباری شبرنگ مشخص شود. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۰، ماده ۱۲۰: به استناد آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه ها بردن کبریت، فندک و هر وسیله ای که بتواند تولید جرقه و شعله نماید به انبار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۱، ماده ۱۲۱: در انبارهای مواد ناریه فقط باید از چراغ ایمنی برای روشنایی استفاده گردد و از بکار بردن هر نوع چراغ دیگر و سیم کشی برق خودداری شود. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۲، ماده ۱۲۲: نصب گرماسنج که حداقل و حداکثر درجه حرارت را در داخل انبار نشان دهد، برای کنترل درجه حرارت ضروری میباشد. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۳، ماده ۱۲۳: درجه حرارت انبار نباید از ۳۰ درجه سانتیگراد بالاتر و از ۱۰ درجه سانتیگراد کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۴، ماده ۱۲۴: انباردار مواد ناریه باید دارای صلاحیت کافی بوده و صلاحیت وی به تایید رسیده باشد و دوره آموزشی لازم را در مراکز ذیربط گذرانده باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۵، ماده ۱۲۵: ورود اشخاص غیرمجاز به انبار اکیداً ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۶، ماده ۱۲۶: آتش بار باید مواد منفجره و چاشنی پیش بینی شده مصرف روزانه را با تسلیم رسید فقط در مقابل در انبار دریافت نماید. ورود وی و سایر افراد به استثناء متصدی انبار به انبارهای مواد ناریه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۷، ماده ۱۲۷: باز کردن صندوق محتوی مواد ناریه باید حداقل در فاصله ۵۰ متری از انبار و با وسایل مخصوص انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۸، ماده ۱۲۸: قبل از انجام هرگونه عملیات تعمیراتی در انبار مواد ناریه باید کلیه مواد موجود را به محل امنی منتقل و پس از بازرسی و تمیز نمودن انبار شروع به تعمیر نمود. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۲۹، ماده ۱۲۹: حمل و نقل مواد ناریه به معدن باید طبق آیین نامه ارائه شده از سوی سازمان ذیربط انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۳۰، ماده ۱۳۰: جابجا کردن مواد ناریه در داخل معدن و حمل آن از انبار به محل کار و نظیر آن باید تحت نظارت و با مسئولیت آتش بار انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۳۱، ماده ۱۳۱: حمل مواد منفجره به مقدار مورد احتیاج باید در کیسه برزنتی یا جعبه مخصوصی که بدین منظور ساخته شده صورت گیرد. کیسه ها یا جعبه ها باید دارای بست و قفل بوده و کلید آن در اختیار آتش بار باشد. حداکثر ظرفیت هر کیسه ۱۵ کیلوگرم و حداکثر ظرفیت هر صندوق ۲۵ کیلوگرم است. حمل بیش از یک کیسه یا یک صندوق به وسیله یک نفر ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۳۲، ماده ۱۳۲: مواد منفجره پودری یا مایع باید توسط وسایل نقلیه مخصوص حمل شود. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۳۳، ماده ۱۳۳: قرار دادن چاشنی همراه با ماده منفجره اصلی در یک کیسه یا یک صندوق یا یک وسیله نقلیه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۳۴، ماده ۱۳۴: قراردادن لوازم و اشیاء متفرقه درون کیسه برزنتی یا جعبه محتوی مواد ناریه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۱۳۵، ماده ۱۳۵: در صورت حمل مواد ناریه به وسیله لوکوموتیو در داخل معدن، قطار مربوطه باید دارای واگن مخصوص بوده و روی آن علائم خطر نصب شود. الف _ حمل چاشنی به وسیله واگن حامل مواد منفجره ممنوع است. ب- به غیر از راننده و آتش بار و کمک او، استفاده

سایر افراد از قطار حمل مواد ناریه ممنوع است. پ _ قطار حامل مواد ناریه باید حداقل ۵ دقیقه با قطارهای نفربر فاصله زمانی داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۳۶، ماده ۱۳۶: هنگام حمل مواد ناریه با وسایل حمل و نقل در چاه های معدنی، باید کلیه مقررات مربوط به حمل افراد در چاه رعایت شود و نباید اشخاص دیگری غیر از آتش بار و کمک او از وسایل حمل و نقل حامل مواد ناریه استفاده نمایند. حمل مواد ناریه و چاشنی تماماً ممنوع است. متصدی بالابر چاه باید قبلاً ماموران پذیرگامی را که محموله در آنجا تخلیه می شود مطلع نماید. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۳۷، ماده ۱۳۷: در زمان رعد و برق و در خلال آن حمل و نقل مواد ناریه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۱۳۸، ماده ۱۳۸: آتش باری در معدن باید به وسیله آتش باری که از طرف مسئول معدن به این سمت گمارده شده است انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۳۹، ماده ۱۳۹: هر آتش بار می تواند یک نفر کمک داشته باشد ولیکن مسئولیت انجام عملیات از هر حیث برعهده آتش بار است. تبصره _ استفاده از یک نفر کمک آتش بار در معادن ذغال و زیرزمینی الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۱۴۰، ماده ۱۴۰: عملیات آتش باری باید پس از اتمام عملیات حفاری و تخلیه جبهه کار از کلیه تجهیزات و مواد قابل اشتعال و دور کردن افراد غیرمجاز از محل انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۱، ماده ۱۴۱: حمل مواد ناریه به محلی که کارگران هنوز مشغول چال زنی هستند ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۱۴۲، ماده ۱۴۲: وسایلی که ممکن است در اثر آتش باری آسیبی به آنها برسد باید به نحو مناسبی حفاظت شوند. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۳، ماده ۱۴۳: آتش بار نباید غیر از وسایلی که مسئول معدن اجازه استفاده از آن را داده است از وسایل دیگری برای انجام عملیات استفاده نماید. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۴، ماده ۱۴۴: آتش باری باید طبق طرح مصوب مورد تایید مسئول معدن شامل نقشه قرارگیری چال ها در جبهه کار، نوع مواد منفجره و چاشنی، عمق _ شیب و مقدار مواد منفجره و طریقه خرج گذاری هر چال، شماره تاخیر چاشنی ها یا ترتیب انفجار چال ها، طریقه بستن مدار در چاشنی های الکتریکی و سایر مشخصات مورد نیاز برای آتش باری و با نظارت مسئول ایمنی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۵، ماده ۱۴۵: چاشنی گذاری فشنگ ها باید فقط در محل آتش باری بلافاصله قبل از خرج گذاری صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۶، ماده ۱۴۶: در نزدیکی جبهه کار باید محل مطمئنی که در معرض ریزش سنگ نباشد برای چاشنی گذاری انتخاب شود. عدم رعایت ماده ۱۴۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۷، ماده ۱۴۷: آتش بار مجاز است فقط تعداد چالی را که می تواند در یک مرحله منفجر نماید و یا ماشین آتش کن توانایی انفجار آن را دارد خرج گذاری نماید. عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۸، ماده ۱۴۸: قبل از خرج گذاری و تا لحظه انفجار تا ۳۰ متری محل آتش باری نباید هوای فشرده آزدانه جریان داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۴۹، ماده ۱۴۹: چنانچه دو جبهه کار به فاصله کمتر از ۱۰ متر از یکدیگر قرار گرفته باشند، آتش باری هم زمان آن دو جبهه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۰، ماده ۱۵۰: آتش بار باید قبل از خرج گذاری، چال را کاملاً تمیز نماید و از آزاد بودن چال برای فشنگ گذاری مطمئن شود. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۱، ماده ۱۵۱: سنبه مورد استفاده برای خرج گذاری باید چوبی، مقاوم و کاملاً راست و صاف باشد. بکار بردن سنبه های فلزی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۲، ماده ۱۵۲: اتصال چاشنی به فتیله اطمینان باید منحصرأ توسط انبردست مخصوص انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۱۵۳، ماده ۱۵۳: طول فتیله اطمینان باید به اندازه‌های باشد که آتش بار بتواند پس از آتش کردن خود را به محل امنی برساند و در هر صورت
طول این فتیله نباید از یک متر کمتر و مقداری از فتیله که از چال بیرون میماند از ۲۰ سانتیمتر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه ایمنی
معادن

۳۰۱۵۴، ماده ۱۵۴: در آتش باری با فتیله اطمینان، انفجار بیش از ۱۰ چال در یک نوبت ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه ایمنی
معادن

۳۰۱۵۵، ماده ۱۵۵: آتش بار باید طرف دیگر فتیله اطمینان را که به چاشنی متصل می شود، به صورت عمودی و طرفی را که برای آتش کردن
در نظر گرفته می شود به صورت مورب قطع کند. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۶، ماده ۱۵۶: در آتش باری با چاشنی می بایست چاشنی ابتداء در فشنگ ماده منفجره و سپس در داخل چال قرار داده شود. در هر حال
باید حداقل یک فشنگ فعال خرج گذاری شود. عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۷، ماده ۱۵۷: خالی کردن چال خرج گذاری شده به هر علت ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۸، ماده ۱۵۸: در آتش باری با چاشنی معمولی در چاله ای با قطر و طول کم باید دقت شود فشنگ ها کاملاً بهم بچسبند و فضای خالی بین
آنها باقی نماند. در چال های عمیق معادن روباز، خرج گذاری را می توان با استفاده از فتیله انفجاری یا چاشنی اضافی به طور منقطع انجام
داد. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۵۹، ماده ۱۵۹: فشنگ چاشنی دار باید به آرامی و بدون وارد کردن هرگونه فشار در داخل چال قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۱۵۹ آیین
نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۰، ماده ۱۶۰: اتصال چاشنی به فتیله می بایست با رعایت فاصله لازم از فشنگ انجام شود و سپس چاشنی در داخل فشنگ ماده منفجره
قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۶۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۱، ماده ۱۶۱: در کلیه چال هایی که در یک نوبت آتش باری میشوند باید از یک نوع چاشنی الکتریکی (ساخت یک کارخانه) استفاده
شود. عدم رعایت ماده ۱۶۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۲، ماده ۱۶۲: قبل از اتصال کابل هدایت برق به دستگاه آتش کن، مدار انفجار را باید توسط اهم متر آزمایش نموده و پس از حصول
اطمینان از صحت مدار، سیم های اصلی هدایت برق را به دستگاه متصل کرد. عدم رعایت ماده ۱۶۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۳، ماده ۱۶۳: اتصال کابل هدایت برق به سیم چاشنی ها و همچنین به دستگاه آتش کن منحصرأ توسط آتش بار و پس از اتمام خرج
گذاری و آزمایش مدار و دور شدن کمک آتش باران از جبهه کار انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۶۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۴، ماده ۱۶۴: پس از خرج گذاری باید چال ها را به طور معین و با موادی که طبق طرح تعیین شده است مسدود نمود. عدم رعایت ماده
۱۶۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۵، ماده ۱۶۵: زمان و محل عملیات آتش باری باید با اطلاع مسئول معدن و مسئول ایمنی باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۵ آیین نامه ایمنی
معادن

۳۰۱۶۶، ماده ۱۶۶: آتش بار موظف است اقدامات زیر را هنگام عملیات آتش باری بعمل آورد: الف _ از برقراری تهویه در جبهه کارهای
زیرزمینی اطمینان حاصل نماید. ب _ گل یا مواد مسدود کننده چال ها را به اندازه کافی در اختیار داشته باشد. ج _ دستگاه آتش کن برقی را
قبل از هر نوبت عملیات آتش باری آزمایش و نتیجه را در دفتر مخصوص ثبت نماید. د _ قبل از آتش باری از ورود اشخاص به محل عملیات
جلوگیری نماید. در معادن زیرزمینی حداقل فاصله اشخاص تا محل عملیات ۸۰ متر می باشد. ه _ چند دقیقه قبل از انفجار با صدای بلند یا هر
وسیله مطمئن دیگر شروع انفجار را به سایرین خبر دهد. همچنین پس از انفجار با همان وسیله خاتمه عملیات را اعلام نماید. و _ بعد از همه
محل کار را ترک کند. عدم رعایت ماده ۱۶۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۷، ماده ۱۶۷: در صورتی که آتش بار جهت حفاظت از پناهگاه خاصی استفاده میکند، فاصله پناهگاه تا محل آتش باری باید حداقل ۸۰ متر باشد. در معادن زیرزمینی در صورت نبودن پناهگاه فاصله آتش بار از محل آتش باری در تونل های مستقیم باید حداقل ۲۰۰ متر باشد. عدم رعایت ماده ۱۶۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۸، ماده ۱۶۸: آتش بار باید پس از حصول اطمینان از انفجار کلیه چال ها و سپری شدن مدت کافی (حداقل ۱۵ دقیقه) به اتفاق استادکار محل را بازدید و در صورتی که خطری از نظر گازهای سمی و مضر موجود نبوده و کارگاه را ایمن تشخیص دهد اجازه ادامه کار بدهد. عدم رعایت ماده ۱۶۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۶۹، ماده ۱۶۹: در آتش باری با تاخیر انفجار در چال ها، آتش بار باید تعداد انفجارها را با دقت شمارش نماید. چنانچه متوجه شود که چالی آتش نگرفته است، در آتش باری با فتلیه اطمینان پس از نیم ساعت و در آتش باری با چاشنی الکتریکی پس از ۱۵ دقیقه اقدامات لازم برای از بین بردن خطر چال آتش نگرفته را آغاز نماید. عدم رعایت ماده ۱۶۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۰، ماده ۱۷۰: برای از بین بردن خطرات ناشی از چال آتش نگرفته باید به ترتیب زیر عمل شود: الف _ از نقطه ای به فاصله حداقل ۴۰ سانتیمتر از دهانه چال آتش نگرفته و به موازات آن چال جدیدی حفر و پس از خرج گذاری آن را آتش نمود. ب _ بارگیری سنگ هایی که در انفجار اخیر فرو ریخته می شود باید با حضور استاد کار انجام گیرد تا در صورتی که فشنگ های منفجر نشده ای باقی مانده به جایگاه موقت نگهداری مواد تحویل گردد. ج _ تا خاتمه کلیه عملیات فوق، ورود سایر افرادی که در این مورد وظیفه ای ندارند ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۷۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۱، ماده ۱۷۱: آتش بار نباید چال های خرج گذاری شده را رها نموده و قبل از آتش باری آنها به کار دیگری مشغول شود. عدم رعایت ماده ۱۷۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۲، ماده ۱۷۲: کلیه چال های خرج گذاری شده باید در یک نوبت منفجر شوند. عدم رعایت ماده ۱۷۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۳، ماده ۱۷۳: حفر چال جدید در ته چال قبلی ممنوع است. استاد کار موظف است این قبیل چال ها را با قطعه چوبی مسدود نماید. عدم رعایت ماده ۱۷۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۴، ماده ۱۷۴: چنانچه هنگام لقی گیری و خاک برداری به وجود چال منفجر نشده پی برده شد و یا احتمال وجود چال منفجر نشده وجود داشته باشد باید بلافاصله کار متوقف و کلیه افراد محل را ترک نموده و مراتب به اطلاع مسئولین رسانده شود. عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۵، ماده ۱۷۵: اقدام لازم برای از بین بردن چال منفجر نشده منحصراً بانظارت آتش بار انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۶، ماده ۱۷۶: چنانچه آتش بار نتواند برای از بین بردن چال منفجر نشده اقدام کند لازم است بلافاصله مسئول معدن یا مسئول ایمنی معدن را در جریان امر قرار دهد. عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۷، ماده ۱۷۷: اگر به عللی یک یا چند فشنگ چاشنی گذاری شده مورد استفاده قرار نگیرد، آتش بار موظف است بلافاصله و قبل از آتش کردن چال ها، چاشنی این فشنگ ها را خارج کرده و آنها را به جایگاه موقت نگهداری مواد منتقل نماید. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۸، ماده ۱۷۸: در حال چاشنی گذاری در چال ها اگر احتمال رعد و برق وجود داشت باید کار را تا قطع کامل رعد و برق تعطیل کرد. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۷۹، ماده ۱۷۹: در زمان اتصال چاشنی ها به همدیگر تا شعاع ۳۰ متری از محل نباید از رادیو، وسایل ترانزیستوری و کلیه وسایل پخش امواج الکتریکی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۰، ماده ۱۸۰: برای منفجر کردن مواد ناریه به طریق الکتریکی نباید از سیم های بدون روپوش استفاده کرد. استفاده از برق شبکه معدن برای انفجار چاشنی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۱، ماده ۱۸۱: استفاده از فتیله معمولی و فتیله انفجاری در معادنی که در آنها گاز ذغال یا گرد ذغال سنگ وجود دارد ممنوع است و آتش باری باید فقط با چاشنی الکتریکی ایمن صورت گیرد. همچنین در این معادن استفاده از چاشنی تاخیری معمولی در کارگاه های استخراج ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۲، ماده ۱۸۲: در معادن دارای گاز ذغال یا گرد ذغال سنگ منحصراً باید از دستگاه های آتش کن مخصوص این معادن استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۸۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۳، ماده ۱۸۳: در موارد زیر آتش کردن چال ممنوع است: الف _ وقتی که غلظت گاز ذغال در محل انفجار از یک درصد بیشتر باشد. ب _ موقعی که خطر سرایت انفجار به محلهای متروکه و حفریات و شکستگی هایی که در آنها گاز ذغال جمع شده موجود باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۴، ماده ۱۸۴: کابل هدایت برق برای آتش باری باید دارای روپوش عایق باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۵، ماده ۱۸۵: در معادن دارای گاز ذغال منحصراً باید از مواد منفجره مجاز (ضدگاز ذغال) برای آتش بار در جبهه کارهای ذغال دار استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۸۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۶، ماده ۱۸۶: میزان مصرف مواد منفجره برای هر چال نباید از مقداری که کارخانه سازنده تعیین کرده است تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۸۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۷، ماده ۱۸۷: در معادن دارای گرد ذغال سنگ قبل از آتش کردن چال ها باید محوطه اطراف جبهه کار به اندازه کافی آب پاشی شود. عدم رعایت ماده ۱۸۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۸، ماده ۱۸۸: قبل از خراج گذاری آتش بار باید هوای اطراف جبهه کار را تا شعاع ۳۰ متری آزمایش نماید تا در صورتی که عیار گاز از یک درصد تجاوز کند از خراج گذاری خودداری نموده و مراتب را به مسئول ایمنی معدن اطلاع دهد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۸۹، ماده ۱۸۹: چال ها باید پس از خراج گذاری با مواد غیرسوختی و غیرسیلیسی مسدود شوند. عدم رعایت ماده ۱۸۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۰، ماده ۱۹۰: استفاده از مواد منفجره فقط باید به صورت فشنگ باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۱، ماده ۱۹۱: راه های افقی باربری با راه آهن باید دارای شیب مناسبی باشد که حرکت واگن خودبه خود انجام نگیرد. عدم رعایت ماده ۱۹۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۲، ماده ۱۹۲: حداقل فاصله بین دیواره راه ها با بدنه وسیله نقلیه نباید در یک طرف از ۲۰ و در طرف راهرو از ۶۰ سانتیمتر کمتر باشد در تونل های با سطح مقطع کوچک می توان این فاصله را تا ۴۰ سانتیمتر کاهش داد مشروط بر آن که در فواصل هر یکصد متر جان پناه هایی با ابعاد و با ظرفیت حداقل چهار نفر احداث گردد و محل این جان پناه ها باید به ترتیبی علامت گذاری شود که از دور مشخص باشند. عدم رعایت ماده ۱۹۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۳، ماده ۱۹۳: راه های باربری باید تمیز و خالی از قطعات سنگ و سایر موانع دیگر باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۴، ماده ۱۹۴: سوار شدن روی وسیله نقلیه به استثنای وسیله ای که برای نفربری کارگران اختصاص دارد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۹۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۵، ماده ۱۹۵: برای کنترل حرکت واگن ها و همچنین متوقف کردن آنها در مواقعی که آنها را به یکدیگر وصل یا از یکدیگر جدا می کنند باید کفشک ترمز و همچنین بست ها یا وسایل مناسب دیگر به اندازه کافی تهیه و بکار برده شود. عدم رعایت ماده ۱۹۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۶، ماده ۱۹۶: وسایل اتصال واگن ها به یکدیگر از نوعی باشد که برای بستن یا باز کردن آنها کارگر مجبور به قرار گرفتن بین دو واگن نباشد. عدم رعایت ماده ۱۹۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۷، ماده ۱۹۷: در جلوی وسیله کشش باید چراغ با نور کافی نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۹۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۱۹۸، ماده ۱۹۸: در پشت آخرین واگن هر قطار باید چراغ قرمز نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۹۸ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۱۹۹، ماده ۱۹۹: در مواقعی که از لوکوموتیو دیزلی استفاده می شود باید لوکوموتیو کاملاً سالم بوده و بدون دود کار کند. عدم رعایت ماده ۱۹۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۰، ماده ۲۰۰: سوار شدن افراد در واگن های باربری، لوکوموتیوها و شاسی های مخصوص حمل چوب و غیره ممنوع میباشد. عدم رعایت ماده ۲۰۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۱، ماده ۲۰۱: نقل و انتقال دستی واگن ها در شیب زیاد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۰۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۲، ماده ۲۰۲: هنگامی که نقل و انتقال واگن ها به صورت قطار و به وسیله لوکوموتیو انجام میپذیرد اتصال واگن ها به یکدیگر باید به وسیله زنجیر و قلاب انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۰۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۳، ماده ۲۰۳: واگن ها باید متناوباً و به نوبت در تعمیرگاه مربوطه تحت سرویس و روغن کاری و تعمیر قرار گیرند. کارهای انجام شده باید با ذکر شماره واگن، تاریخ تعمیر و سرویس و نام خانوادگی شخصی که مجری آن بوده است در دفتر مخصوص ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۲۰۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۴، ماده ۲۰۴: متصل و یا جدا نمودن واگن ها در حین حرکت قطار ممنوع میباشد. عدم رعایت ماده ۲۰۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۵، ماده ۲۰۵: سوار شدن کمک راننده لوکوموتیو فقط روی صندلی مخصوص وی که به طور موقت به لبه واگن آخرین قطار نصب میگردد، مجاز میباشد. عدم رعایت ماده ۲۰۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۶، ماده ۲۰۶: در مواقعی که نقل و انتقال واگن ها با دست و نیروی انسان انجام می پذیرد باید روی لبه جلویی واگن چراغ روشن آویزان نمود و در صورتی که شیب خط آهن بیش از ۰.۵٪ نباشد فاصله واگن ها در حدود ۱۰ متر و چنانچه خط آهن دارای شیب زیاد میباشد فاصله آنها نباید کمتر از ۳۰ متر باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۷، ماده ۲۰۷: به منظور بلند کردن و روی ریل قرار دادن واگن ها و لوکوموتیوهایی که از روی ریل منحرف و یا خارج شده اند لازم است که روی هر لوکوموتیو و همچنین جنب دهانه تونل جک مخصوص اینکار وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۸، ماده ۲۰۸: در موارد زیر استفاده از واگن ها ممنوع است: الف _ در صورت عدم روغن کاری و باز بودن جای روغن، سالم نبودن محور چرخ ها و یا وجود شکستگی در چرخ ها. ب _ در صورت سالم نبودن زنجیر و قلاب و دیگر اجزایی که مربوط به اتصال واگن ها می باشد پ _ در صورت ناقص بودن سپرهای طرفین واگن و یا ترمز (در واگن های ترمزدار). ت _ در صورت مشاهده نقص در سیستم تخلیه در واگن های مخصوص که دریچه زیر واگن از طریق لوله باز و بسته می شود. عدم رعایت ماده ۲۰۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۰۹، ماده ۲۰۹: خط سیر جراثیل های مراکز بارگیری در گالری ها باید طوری تعیین گردد که جای کافی برای عبور و مرور افرادی بماند و شروع حرکت قطار و یا واگن باید توسط بوق و یا سیستم خبری دیگری اعلام گردد. عدم رعایت ماده ۲۰۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۰، ماده ۲۱۰: دریچه دهانه بونکرها به جز هنگام بارگیری باید بسته باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۱، ماده ۲۱۱: برای جلوگیری از حرکت احتمالی واگن در شیب می بایست مانعی زیر چرخ های واگن قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۲۱۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۲، ماده ۲۱۲: در بخشی از گالری که واگن توسط وینچ و یا دست کشیده می شود واگن باید مجهز به چراغ باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۳، ماده ۲۱۳: جلوی محل های واگن برگردان میبایست توسط مانع ایمن شود تا از ورود دیگر واگن ها به محل و خطر برخورد با آن جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۱۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۴، ماده ۲۱۴: وینچ میبایست مجهز به ترمز یا وسیله خود بازدارنده باشد و نیروی محرکه تجهیزات آن باید به طور خودکار قطع شود. عدم رعایت ماده ۲۱۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۵، ماده ۲۱۵: در تونل های اصلی و میانی تونل های معادن ذغال سنگی که از نظر گاز خیزی جزء طبقه ۳ یا بالاتر از آن مندرج در جدول ماده ۳۱۵ این آیین نامه محسوب میشوند باید لوکوموتیوهای مجاز برای معادن گازدار مورد استفاده قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۲۱۵ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۲۱۶، ماده ۲۱۶: در گالری های پیشروی که تهویه آنها توسط وانتیلاتورهای محلی انجام میگردد، استفاده از لوکوموتیو دیزلی به شرطی مجاز میباشد که مقدار گاز متان در جریان هوای خروجی آن گالری بیش از ۵٪ درصد نباشد. عدم رعایت ماده ۲۱۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۷، ماده ۲۱۷: خط ترمز قطار در هنگام باربری در شیب های عمده نباید بیش از ۴۰ متر باشد (از نقطه ترمز تا توقف کامل). عدم رعایت ماده ۲۱۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۸، ماده ۲۱۸: در هنگام شارژ باطری های لوکوموتیو، درب جعبه باطری ها و همچنین دریچه المنتهای باطری باید باز بماند. بستن درب جعبه باطری لوکوموتیو پس از اتمام تصاعد خروج کامل گاز از المنت های باطری مجاز میباشد در هر حال بستن درب جعبه زودتر از یک ساعت پس از اتمام شارژ ممنوع است. قبل از خارج نمودن باطری از اتاق شارژ باید ایزوله کردن و عایق بندی بین المنت ها و بدنه جعبه باطری مورد کنترل قرار گیرد. زیر شارژ گذاردن باطری های معیوب و یا کثیف ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۱۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۱۹، ماده ۲۱۹: در تونل هایی که به علت وجود گاز و گرد ذغال سنگ خطرناک میباشند تعمیر لوکوموتیوهای خازنی (تعمیرات مربوط به وسایل برقی لوکوموتیو) به جز عمل تعویض فیوز آن ممنوع میباشد و فقط در تعمیرگاه های مربوطه می توان اقدام به تعمیر آنها نمود. عدم رعایت ماده ۲۱۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۰، ماده ۲۲۰: با در دست داشتن چراغ های دارای شعله از قبیل چراغ های بنزینی و یا کاربیتی، ورود به اتاق شارژ ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۲۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۱، ماده ۲۲۱: تجهیزات و لوازم الکتریکی موجود در اتاق شارژ باید ضد انفجار باشند. عدم رعایت ماده ۲۲۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۲، ماده ۲۲۲: برای حفاظت و جلوگیری از سوختگی ناشی از الکترولیت، در اتاق شارژ همیشه باید محلول و یا پودر خنثی کننده اثر اسید سولفوریک و هیدرات پتاسیم و کلسیم در دسترس قرار داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۳، ماده ۲۲۳: در هنگام حرکت، لوکوموتیو باید در سر قطار واگن ها قرار گیرد. قرار گرفتن لوکوموتیو در انتهای قطار واگن ها فقط در مواقع مانور و جابجا کردن واگن ها در سر دو راهی ها و هنگام تخلیه بار، در فاصله ۳۰۰ متر و با سرعت کمتر از ۲ متر در ثانیه مجاز است. عدم رعایت ماده ۲۲۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۴، ماده ۲۲۴: استفاده از لوکوموتیو در موارد زیر ممنوع است: الف - نقص داشتن و یا عدم وجود سپرهای جلو و عقب. ب - ناقص بودن زنجیر و قلاب اتصال. پ - نامرتب بودن ترمزها. ت - عدم وجود ماسه دان و یا فقدان ماسه در آن (این مورد در لوکوموتیوهای کمتر از ۲ تنی مطرح نمیشد). ث - خرابی و یا عدم نور کافی چراغ لوکوموتیو. ج - خرابی دستگاه علایم خبری (بوق، زنگ و غیره). چ - مشاهده نقص در وسایل ضد انفجار لوکوموتیو (در تونل های خطرناک از نظر وجود گاز). ح - عدم وجود جک همراه لوکوموتیو. خ - مشاهده نقص در لوازم برقی (مربوط به لوکوتیوهای برقی). عدم رعایت ماده ۲۲۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۵، ماده ۲۲۵: پایین پریدن راننده و واگذاری رانندگی لوکوموتیو در حال حرکت به دیگری ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۲۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۶، ماده ۲۲۶: اشخاصی می توانند به عنوان راننده لوکوموتیو انتخاب گردند که تعلیم و آموزش مربوطه را دیده و پس از امتحان به اخذ گواهی و مجوز از سازمان ذیصلاح نائل آمده باشند. عدم رعایت ماده ۲۲۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۷، ماده ۲۲۷: قبل از آن که واگن خارج شده از خط را بلند کرده و روی خط قرار دهند باید در مورد جلوگیری از حرکت فوری آن پیش بینی لازم بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۲۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۲۸، ماده ۲۲۸: در مواردی که باربری داخل معدن به وسیله ناو زنجیری یا نوار نقاله انجام میگردد، باید نکات زیر رعایت گردد: الف - راه اندازی دستگاه تنها باید به وسیله متصدی مربوطه انجام شود. ب - به مقدار کافی و متناسب با طول دستگاه وسایلی تعبیه شود که در موارد اضطراری بتوان در هر لحظه دستگاه را متوقف ساخت. پ - پس از خاتمه کار باربری موتور آنها باید متوقف شود. ت - در محل تقاطع اینگونه وسایل نقلیه با راه های دیگر راه جداگانه ای برای عبور افراد وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۸ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۲۲۹، ماده ۲۲۹: در گالری هایی که به نقاله تسمه ای (قابل احتراق) مجهز گردیده اند، در انتها و سر نقاله (از طرف ورود جریان هوا، در فاصله ۵-۳ متری) در محل کلید و لوازم الکتریکی و سراسر طول نقاله در فواصل هر ۱۰۰ متر باید تعداد ۲ عدد کپسول آتش نشانی و یک جعبه متحوی ماسه نصب نمایند. گنجایش جعبه ماسه نباید کمتر از ۲۰ دسیمتر مکعب باشد. عدم رعایت ماده ۲۲۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۰، ماده ۲۳۰: در محل تقاطع گالری ها باید پل های کوچکی جهت عبور و مرور افراد از روی نقاله ساخته شود. عدم رعایت ماده ۲۳۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۱، ماده ۲۳۱: گالری هایی که در آنها نقاله تسمه ای مونتاژ و مورد بهره برداری قرار دارد، هر پست باید از ذغال سنگ و سنگ های ریخته شده در اطراف نقاله تمیز گردد. عدم رعایت ماده ۲۳۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۲، ماده ۲۳۲: نظافت نقاله ها و روغنکاری قسمت های متحرک آن در هنگام کار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۳۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۳، ماده ۲۳۳: سوار شدن افراد بر روی تسمه نقاله ای که برای رفت و آمد افراد به سیستم های ویژه مجهز نشده و مورد تایید مسئول ایمنی معدن نباشد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۳۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۴، ماده ۲۳۴: نقاله های تسمه ای باید به دستگاه و یا وسیله ای که مانع خروج تسمه از مسیر خود بشود مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۲۳۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۵، ماده ۲۳۵: در هر پست باید حداقل یک بار طرز کار قرقره های نقاله توسط مسئول مربوطه مورد بازدید و کنترل قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۳۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۶، ماده ۲۳۶: امکان روشن کردن و متوقف نمودن نقاله از هر نقطه باید پیش بینی شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۳۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۷، ماده ۲۳۷: موتور و سرنقاله ها باید محصور و از محیط اطراف مجزا باشند. عدم رعایت ماده ۲۳۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۸، ماده ۲۳۸: باربری با واگن در راه مورب باید حتماً به وسیله کابل انجام شود. چرخ چاه دستگاه باربری باید به طور محکم و در محل مناسب در بالای راه مورب نصب شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۳۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۳۹، ماده ۲۳۹: در راه مورب در صورت خروج واگن از خط باید پس از حصول اطمینان از بسته بودن ترمز چرخ چاه، واگن را از بالا وارد راه مورب کرده و به کمک چرخ چاه دوباره روی خط قرار داد. شروع مجدد کار باید پس از اطمینان از این که افراد در محل های امنی قرار گرفته اند انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۳۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۰، ماده ۲۴۰: چرخ چاه باید دارای ترمزی باشد که در حال توقف بسته بماند و متصدی آن نباید به هیچ عنوان بدون این که چرخ چاه را از منبع انرژی مجزا کرده باشد محل خدمت را ترک نماید. عدم رعایت ماده ۲۴۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۱، ماده ۲۴۱: پذیرگاه بالایی راه مورب باید دارای نرده مناسبی باشد که مانع از حرکت خودبخود واگن ها به راه مورب گردد. باز کردن نرده باید بعد از حصول اطمینان از این که واگن ها به کابل بسته شده انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۴۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۲، ماده ۲۴۲: بین پذیرگاه ها باید وسیله تبادل علایم موجود باشد. عدم رعایت ماده ۲۴۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۳، ماده ۲۴۳: در گالری های شیب دار، هنگام کار دستگاه های باربری (مانند جرثقیل و غیره) نزدیک شدن افراد متفرقه ای که در کار دستگاه هادخالتی ندارند به محوطه ای که در آنها واگن ها از سیستم بکسل و یا زنجیر جدا و تخلیه میگردند ممنوع است و به این منظور باید در محل فوق الذکر تابلوی مخصوص نصب نمایند. عدم رعایت ماده ۲۴۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۴، ماده ۲۴۴: برای واگن ها و شاسی هایی که ناچار به توقف در سطح شیب دار گالری میباشند پیش بینی موانع ایمنی و اتصال مستحکم آنها به سیم بکسل الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۴۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۵، ماده ۲۴۵: حمل مواد معدنی در معادن به وسیله سطل دستی و کوله بار و امثال آن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۴۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۶، ماده ۲۴۶: دهانه چاه باید در تمام ساعات کار به قدر کافی روشن و دارای نرده مجهز به درهای مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲۴۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۴۷، ماده ۲۴۷: اگر عمق چاه به اندازه ای باشد که ارتباط مستقیم بین متصدیان پذیرگاه های مختلف چاه به وسیله صدای افراد به طور واضح برقرار نشود باید این ارتباط به وسیله علایم زنگدار برقرار گردد. تبصره _ در چاه هایی که از وسایل حمل و نقل برای رفت و آمد

کارگران استفاده می شود علاوه بر علایم ارتباطی زنگ دار باید بین متصدیان تمام پذیرگاه ها و متصدی چرخ چاه ارتباط تلفنی نیز برقرار باشد. ,عدم رعایت ماده ۲۴۷آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۴۸, ماده ۲۴۸: تمام قسمت های مربوط به دستگاه باربری در چاه از قبیل کابل، ماشین ها، ترمزها و پاراشوت ها، باید همه روزه بازرسی شوند و هر هفته یک مرتبه دستگاه های ایمنی مربوطه (پاراشوت _ ترمز) آزمایش گردند و همچنین هر ماه یک مرتبه قسمت های حساس از قبیل اتصالاتی ها و قرقره ها از وجود روغن اضافی پاک شوند. ,عدم رعایت ماده ۲۴۸آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۴۹, ماده ۲۴۹: چرخ چاه باید مجهز به عمق نمایی باشد که حین عبور وسیله حمل و نقل از طبقات مختلف معدن زنگ اخباری را به صدا درآورد. ,عدم رعایت ماده ۲۴۹آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۰, ماده ۲۵۰: عمق نما باید هر بار که برای عمق های مختلف میزان می شود، آزمایش گردد. ,عدم رعایت ماده ۲۵۰آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۲۵۱, ماده ۲۵۱: کلیه وسایل باربری چاه ها باید به وسیله مسئول مربوطه هر هفته بازدید و نتیجه در دفتر مخصوص ثبت گردد. در صورت مشاهده نقص باید مراتب به طور کتبی به مسئول ایمنی و مسئول معدن گزارش شود تا نسبت به رفع آن اقدام گردد. ,عدم رعایت ماده ۲۵۱آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۲, ماده ۲۵۲: سرعت حرکت وسیله حمل و نقل هنگام حمل مسافر نباید از ۸ متر در ثانیه تجاوز کند. ,عدم رعایت ماده ۲۵۲آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۳, ماده ۲۵۳: در چاه هایی که از چرخ چاه کلاچ دار استفاده می شود هر موتور باید دارای ضامن باشد که باز کردن ترمز و آزاد کردن کلاچ به طور همزمان امکان نداشته باشد. ,عدم رعایت ماده ۲۵۳آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۴, ماده ۲۵۴: بالابرها باید دارای ویژگی های زیر باشند: هدایت شده باشند سقوط اشیاء از داخل آنها ممکن نباشد. بار در داخل آنها بی حرکت بماند. ,عدم رعایت ماده ۲۵۴آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۵, ماده ۲۵۵: بالابرها مخصوص حمل اشخاص باید دارای سرپناه و پاراشوت بوده و به علاوه دستگاه محرکه آنها مجهز به تنظیم کننده سرعت باشد. پلاک نشان دهنده ظرفیت سر نشین های این وسایل باید به طور آشکار در محل مناسبی نصب گردد. ظرفیت مذکور باید حداکثر برابر با ۱/۳ (یک سوم) ظرفیت باری باشد که با این وسایل می توان حمل کرد. تبصره _ در بالابرها جدید به شرط رعایت مسایل ایمنی به تضمین سازنده وجود پاراشوت الزامی نیست. ,عدم رعایت ماده ۲۵۵آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۶, ماده ۲۵۶: ماشین های چرخ چاه باید دارای ترمزی باشد که در صورت لزوم بتواند کابل را بیحرکت کند و چرخ چاه دستی باید مجهز به وسیله ای باشد که آن را از گردش در جهت مخالف باز دارد، ضمناً در ماشین های حمل اشخاص در صورت امکان جدا کردن چرخ چاه از موتور، داشتن ضامن ویژه ای به منظور جلوگیری از بروز هرگونه خطر الزامی است. ,عدم رعایت ماده ۲۵۶آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۷, ماده ۲۵۷: ماشین های چرخ چاه باید به دو دستگاه ترمز جداگانه شامل ترمز عادی و ترمز ایمنی که هر یک به طور مستقل قادر به توقف ماشین باشد مجهز گردند. کفشک این ترمزها ممکن است مشترک باشد ولی وسایل فرمان آنها باید کاملاً مجزا و در دسترس متصدی ماشین قرار داشته باشد همچنین باید حداقل یکی از ترمزها از نوع وزنه ای بوده تا در صورت قطع نیروی محرکه حداقل یکی از این دو ترمز چرخ چاه را متوقف کند. ,عدم رعایت ماده ۲۵۷آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۸, ماده ۲۵۸: در ماشین هایی که دارای جعبه دنده میباشد باید با یکی از ترمزها بتوان مستقیماً چرخ چاه را متوقف کرد. ,عدم رعایت ماده ۲۵۸آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۵۹, ماده ۲۵۹: ترمز ایمنی به نحوی باشد که در هر یک از موارد زیر به طور خودکار وارد عمل گردد: الف _ هرگاه اتاقک بالابر از چاه خارج و به قرقره ها نزدیک شود. ب _ هرگاه سرعت حرکت در نزدیکی پذیرگاه مقصد از ۱/۵ متر در ثانیه کمتر نشود. ,عدم رعایت ماده ۲۵۹آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۰, ماده ۲۶۰: باید وسیله ای وجود داشته باشد که هم زمان با بکار افتادن ترمز ایمنی، نیروی محرکه ماشین را به طور خودکار قطع کند. ,عدم رعایت ماده ۲۶۰آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۱، ماده ۲۶۱: بالابرهاى دائمی که برای حمل اشخاص هم به کاربرده می شوند بهتر است مجهز به وسیله نشان دهنده موقعیت اطاقک بالابر در چاه بوده و به علاوه باید بتواند با علامت صدادار نزدیک شدن آن را به پذیرگاه اعلام کند. ,عدم رعایت ماده ۲۶۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۲، ماده ۲۶۲: ماشین هایی که سرعت حرکت آنها از شش متر در ثانیه بیشتر است باید مجهز به وسایل زیر نیز مجهز باشند:الف _ وسیله ای که ترمزها را به نرمی وارد عمل کند.ب _ وسیله محدود کننده سرعت در حدی که معمولاً عمل میکنند.ج _ دستگاه ثبت کننده سرعت. ,عدم رعایت ماده ۲۶۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۳، ماده ۲۶۳: هنگام حمل اشخاص باید علائم مخصوصی در پذیرگاه ها روشن شود و به طور واضح حمل مسافر را اعلام نماید. ,عدم رعایت ماده ۲۶۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۴، ماده ۲۶۴: جنس کابل باید مناسب با شرایط محیط کار انتخاب شود و در مقابل عواملی از قبیل اسید و غیره مقاوم باشد. ,عدم رعایت ماده ۲۶۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۵، ماده ۲۶۵: هنگام تحویل گرفتن هر کابل نو باید قطعه ای از آن را (به طول ۴ متر) برای آزمایشات مقایسه ای در محلی خشک نگاهداری نمود. ,عدم رعایت ماده ۲۶۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۶، ماده ۲۶۶: میزان مقاومت کابل نو (در مقابل پاره شدن) را هنگام تحویل گرفتن باید از طریق آزمایش خود کابل و یا آزمایش تمام عنصرهای آن معین و در ضمن میزان افزایش طول کابل را قبل از پاره شدن را تعیین نمود و در هر حال باید هر یک از عنصرهای کابل از حیث کشش، خمش و پیچش نیز آزمایش شود. ,عدم رعایت ماده ۲۶۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۷، ماده ۲۶۷: کابل هایی که علاوه بر بارکشی برای حمل اشخاص نیز بکار برده می شود باید در سال اول کار هر سه ماه یک بار و در سال بعد هر دو ماه یک بار به اندازه ۲ متر از پایین آن بریده و آزمایش شود. ,عدم رعایت ماده ۲۶۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۸، ماده ۲۶۸: ضریب اطمینان کابل باید حداقل ۶ باشد یعنی میزان بار مفید و بار مرده و کل وسیله باربری نباید از یک ششم مقاومت کابل تجاوز کند در صورت افزایش عمق چاه از ۵۰۰ متر برای هر یکصد متر اضافی می توان یک دهم از این ضریب را کسر کرد و در هر حال وزن مذکور نباید از یک پنجم مقاومت کل کابل تجاوز کند.تبصره _ بالابر های مالشی (نوع کپ) از شمول این ماده مستثنی میگردد بطوری که ضریب اطمینان این تجهیزات باید برای عمق کمتر از ۵۰۰ متر ۷ و برای عمق بیش از ۵۰۰ متر ۶ در نظر گرفته شود. ,عدم رعایت ماده ۲۶۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۶۹، ماده ۲۶۹: مدت استفاده از کابل بالابر های مخصوص حمل اشخاص نباید از دو سال تجاوز کند. ,عدم رعایت ماده ۲۶۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۰، ماده ۲۷۰: قبل از بکارگیری کابل نو برای حمل افراد لازم است آزمایش های ایمنی مطابق دستورالعمل سازنده انجام گیرد. بست ها و اتصالاتی های مربوط به کابل ها باید دارای مقاومت کافی و مورد نیاز اینگونه وسایل بوده و ضریب اطمینان آنها از ضریب اطمینان کابل کمتر نباشد. مدت به کارگیری آنها نباید از ده سال تجاوز کند. ,عدم رعایت ماده ۲۷۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۱، ماده ۲۷۱: کلیه بازرسی ها و آزمایش های کابل و وسایل باربری مربوطه باید توسط اشخاص و سازمانهای صلاحیت دار و با روش های فنی معتبر انجام گیرد. ,عدم رعایت ماده ۲۷۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۲، ماده ۲۷۲: هرگاه پس از هر آزمایش مشاهده شود که تقلیل قابل ملاحظه ای در مقاومت کابل حاصل شده و یا بیش از ده درصد عنصرهای مشهود آن در طول سه گام پاره شده و یا تغییر محسوسی در شکل ظاهری کابل از نظر خوردگی یا سائیدگی یا تقلیل قطر و یا باز شدن پیچش آن حاصل شده باشد، آن کابل باید تعویض گردد. ,عدم رعایت ماده ۲۷۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۳، ماده ۲۷۳: در هر معدن که باربری از طریق چاه با وسایل بالابر انجام می گیرد، بهره بردار موظف است دفتری برای ثبت موارد زیر در سر معدن اختصاص دهد:الف _ نام و نشانی کارخانه سازنده کابل و وسایل مربوطه.ب _ مشخصات کابل، نوع سیم های بکار برده شده و ساختمان آن و نتیجه آزمایش های انجام شده درباره کابل نو و محاسبه مقاومت کل کابل و همچنین نتیجه آزمایش هایی که بر طبق مقررات مربوطه انجام می شود.پ _ تاریخ شروع استفاده از کابل و نوع باربری آن.ت- وزن مرده کلیه وسایلی که کابل متحمل می شود به انضمام

وزن خود کابل و همچنین حداکثر وزن باری که حمل می شود. ث _ تاریخ و نوع تعمیرات و تاریخ سر و ته کردن کابل. ج _ تاریخ و علت خارج کردن کابل از سرویس. چ _ مقدار عملکرد کابل در حرکت به طرف پایین و در حرکت به طرف بالا و میزان تن کیلومتر انجام شده.

عدم رعایت ماده ۲۷۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۴، ماده ۲۷۴: جابجایی اجسام بلند از طریق بستن این اجسام به یک رشته طناب، کابل یا زنجیر به دلیل خطر لغزش ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۷۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۵، ماده ۲۷۵: دانستن وزن صحیح بار جهت انتخاب زنجیر، کابل یا طناب مناسب ضروری است. عدم رعایت ماده ۲۷۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۶، ماده ۲۷۶: برای کوتاه کردن زنجیر و سیم بکسل ها نباید آنها را گره زد و همچنین بارهای لبه تیز ساخته شده از مواد سخت را باید قبل از تماس با حلقه های زنجیر و یا سیم بکسل با حفاظ هایی پوشاند. عدم رعایت ماده ۲۷۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۷، ماده ۲۷۷: هیچگاه نبایستی جرثقیل در فضا به صورت آزاد رها شود. راننده جرثقیل مادام که بار در هوا معلق است نباید محل کار خود را ترک نماید. عدم رعایت ماده ۲۷۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۸، ماده ۲۷۸: تمام قسمت های درونی معدن، غیر از قسمت هایی که مسدود گردیده، باید به وسیله گردش منظم هوای سالم تهویه شود به طوری که جریان هوا محسوس باشد. هوای معدن باید از نظر گرما و رطوبت قابل تحمل بوده و همواره مقدار گرد و غبار و گازهای مضر آن کمتر یا برابر حد مجاز باشد. عدم رعایت ماده ۲۷۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۷۹، ماده ۲۷۹: کار کردن در محل هایی که هوای آن کمتر از ۱۹٪ اکسیژن داشته و یا تشعشع مواد رادیواکتیو آن از ۳۰۰ میکرو کوری در لیتر تجاوز نماید و یا میزان گازهای مضر آن از حد مجاز زیادتر باشد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۷۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۸۰، ماده ۲۸۰: میزان گازهای مضر در هوای معدن نباید از مقادیر حدود تماس شغلی عوامل بیماری زا مصوب وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی زیر تجاوز کند: تبصره ۱ _ میزان گاز دی اکسید کربن در مکان های متروکه و در حال تعمیر تا حد دو درصد مجاز است. تبصره ۲ _ میزان مجاز گاز ذغال براساس مقادیر ذکر شده در بخش مربوطه تعیین شده است. (ماده ۳۰۴ بند پ فصل هفتم). عدم رعایت ماده ۲۸۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۸۱، ماده ۲۸۱: اندازه گیری هایی که توسط مسئولین مربوطه از مشخصات هوای معدن بعمل می آید باید با درج تاریخ و ساعت در دفتر مخصوصی، که نزد سرپرست معدن یا مسئول ایمنی معدن حفظ می شود، ثبت گردد. این دفتر تا شش ماه پس از پر شدن نیز حفظ شود. عدم رعایت ماده ۲۸۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۸۲، ماده ۲۸۲: مسئولین اندازه گیری، فواصل زمانی اندازه گیری و دستگاه های مناسب برای اندازه گیری مشخصات هوای معدن با توجه به انواع گازهای متصاعده، باید توسط سرپرست معدن یا مسئول ایمنی معدن تعیین و در دفتر مخصوص تهویه ثبت شود. عدم رعایت ماده ۲۸۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۸۳، ماده ۲۸۳: اندازه گیری مشخصات هوای معدن، علاوه بر ثبت در دفتر مخصوص تهویه، لازم است هر بار روی تابلوهایی که به این منظور اختصاص داده شده و در محل ورودی معدن و یا پذیرگاه های طبقات و یا محل های اندازه گیری نصب میگردد، ثبت شود. عدم رعایت ماده ۲۸۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۸۴، ماده ۲۸۴: در صورت افزایش درجه حرارت جبهه کار از میزان استاندارد (به مدت طولانی)، متناسب با مقدار افزایش درجه حرارت میبایست ساعت کار عادی را براساس آیین نامه کارهای سخت و زیان آور مصوب شورای عالی حفاظت فنی و با اطلاع سرپرست معدن کاهش داد. عدم رعایت ماده ۲۸۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۲۸۵، ماده ۲۸۵: دستگاه های گاز سنج و اندازه گیری مشخصات هوا باید به طور متناوب طبق دستورالعمل کارخانه سازنده یا دستورالعملی که به تایید مسئول ایمنی و مسئول معدن رسیده است، توسط افراد آموزش دیده مورد بازدید و کنترل قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۸۵ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۲۸۶، ماده ۲۸۶: اندازه گیری مواد زیان آور در معادن (گرد و غبار و گازهای مضر) شامل تعیین وسایل مورد نیاز و روش اندازه گیری جهت تعیین حد آستانه مجاز (۸ ساعته) می بایست انجام پذیرد. تبصره _ تعیین مقدار مجاز لحظه ای میبایست در زمانهای معین توسط مسئولین ذریبط در معدن انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۸۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۸۷، ماده ۲۸۷: در هر معدن زیرزمینی باید با برقراری جریان تهویه مناسب، مشخصات هوای معدن در قسمت های مختلف در شرایط مجاز نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۲۸۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۸۸، ماده ۲۸۸: هر معدن زیرزمینی باید دارای نقشه تهویه، که به تایید سرپرست معدن یا مسئول فنی و مسئول ایمنی معدن رسیده باشد. محاسبات و نقشه تهویه باید حداقل هر شش ماه یک بار و همچنین هنگام تغییر در شبکه حفاریهای معدن تجدید شود. در نقشه تهویه لازم است شبکه معدن، مشخصات مسیرهای تهویه، مشخصات بادبزن های اصلی و فرعی، جهت های جریان هوا، مقدار هوا، محل های درب ها و پنجره ها و سایر خصوصیات تهویه نشان داده شود. نسخه هایی از نقشه تهویه و همچنین نقشه رفع سوانح باید نزد سرپرست معدن، مسئول ایمنی، مسئول نجات، مسئول تهویه و سایر مسئولین مربوطه موجود بوده و بعلاوه در دفتر معدن نصب شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۸۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۸۹، ماده ۲۸۹: در معدنی که تعداد کارگران زیرزمینی آن در هر نوبت کار از ۱۰۰ نفر تجاوز کند و همچنین در کلیه معادن ذغال سنگ و معدنی که احتمال وجود گازهای مضر و خطرناک در آنها میرود مسئولیت امر تهویه معدن باید بر عهده یک فرد صلاحیت دار گذاشته شود. عدم رعایت ماده ۲۸۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۰، ماده ۲۹۰: راهروهای مخصوص گردش هوا باید مرتباً بازدید شده و همیشه تمیز و بدون مانع بوده و در صورت ریزش فوراً تعمیر شود. عدم رعایت ماده ۲۹۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۱، ماده ۲۹۱: در مواقعی که تهویه معدن به طور طبیعی انجام می شود باید در فصولی که جهت جریان هوا تغییر میکند ترتیبی داده شود که از اختلال در تهویه معدن جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۲۹۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۲، ماده ۲۹۲: در مواردی که تهویه طبیعی کافی نباشد باید از وسایل تهویه مصنوعی استفاده شود. گردش هوایی که توسط این وسایل ایجاد می شود تا آنجا که ممکن است باید با گردش طبیعی هوا مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۹۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۳، ماده ۲۹۳: بادبزن های اصلی تهویه باید در محفظه غیر قابل اشتعالی نصب شود و در محل مناسبی مجاور دهانه چاه یا دهانه تونل قرار گیرد و در مواقع لزوم تعویض جهت جریان هوا امکانپذیر باشد. عدم رعایت ماده ۲۹۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۴، ماده ۲۹۴: بادبزن ها باید هر هفته به وسیله مسئول مربوطه بازدید شود. عدم رعایت ماده ۲۹۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۵، ماده ۲۹۵: بادبزن های اصلی معدن باید دارای دستگاه تعیین اختلاف فشار بوده و همچنین مجهز به وسیله ای باشد که توقف بادبزن ها را اعلام نماید. عدم رعایت ماده ۲۹۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۶، ماده ۲۹۶: در طرح تهویه باید کوشش شود که درهای تهویه کمتری بکار رود. عدم رعایت ماده ۲۹۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۷، ماده ۲۹۷: دیواری که برای نصب در تهویه ساخته می شود باید از اطراف در داخل سنگ های تونل فرو رفته و کاملاً محکم و نفوذ ناپذیر باشد. محل عبور افراد باید از محل عبور وسایل نقلیه مجزا گردد. بلندترین نقطه وسیله نقلیه تا بالای چارچوب در باید حداقل ۵۰ سانتیمتر و از پهلوها حداقل ۲۵ سانتیمتر فاصله داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۹۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۸، ماده ۲۹۸: استفاده از پرده های پارچه ای از قبیل برزنت و غیره به جای درهای تهویه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۹۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۲۹۹، ماده ۲۹۹: حتی المقدور ۲ درب برای راهروهایی که به نصب درب تهویه نیاز دارند و ۲ یا ۳ درب برای راهروهای پر عبور و مرور باید کار گذاشته شود. فاصله نصب درب های متوالی از یکدیگر در راهروهای باربری باید از طول یک قطار واگن بزرگتر و در سایر راهروها حداقل ۵ متر باشد. همواره باید به هنگام عبور و مرور، باید حداقل یکی از درهای متوالی را بسته نگهداشت. عدم رعایت ماده ۲۹۹ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۳۰، ماده ۳۰۰: چنانچه راهروهای ورودی و خروجی اصلی تهویه نزدیک به هم باشند دیوارها و درهای بین آن دو باید طوری ساخته شوند که در مواقع انفجار یا آتش سوزی به آسانی خراب نشوند. عدم رعایت ماده ۳۰۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۱، ماده ۳۰۱: راه های متروکه باید به ترتیبی مسدود شوند که کارگران نتوانند از آنها عبور نمایند و در عین حال خللی در تهویه بوجود نیاورند. عدم رعایت ماده ۳۰۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۲، ماده ۳۰۲: هنگامی که در جریان تهویه عادی قسمتی از معدن خللی حاصل شود و مدت آن بیش از ۳۰ دقیقه به طول انجامد، کار در آن قسمت باید تا برقراری مجدد تهویه تعطیل گردد. عدم رعایت ماده ۳۰۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳، ماده ۳۰۳: هرگونه تغییر در سیستم تهویه معدن باید فقط به دستور مسئول مربوطه انجام شود. عدم رعایت ماده ۳۰۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۴، ماده ۳۰۴: تعمیرات و تغییر کلی در دستگاه تهویه معدن باید هنگامی صورت گیرد که کلیه کارکنان معدن به استثنای کارکنانی که انجام تعمیرات به عهده آنها است از درون معدن خارج شده باشند. عدم رعایت ماده ۳۰۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۵، ماده ۳۰۵: اگر وقفه ای در کار بادبزن ها ایجاد شود باید فوراً مسئول ایمنی و مسئول معدن را مطلع نمود تا اقدامات لازم را برای حفاظت نفرات بعمل آورند و در صورت لزوم معدن یا قسمت هایی را که تهویه آن دچار اشکال شده است از کارگران تخلیه نمایند. شروع مجدد کار باید با اجازه مسئول ایمنی و مسئول معدن باشد. عدم رعایت ماده ۳۰۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۶، ماده ۳۰۶: در روزهای بعد از تعطیل و یا پس از هرگونه وقفه طولانی که در کار بادبزن های اصلی معدن به وجود آید، مسئول ایمنی و مسئول معدن باید پس از حصول اطمینان از تهویه کافی به کارگران اجازه ورود به معدن را بدهند. عدم رعایت ماده ۳۰۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۷، ماده ۳۰۷: رساندن جریان هوای تازه به جبهه کارها از مسیری که در آن ریزش یا تخریب اتفاق افتاده و هوا آلوده شده، ممنوع است. تبصره _ رساندن جریان هوای تازه برای کارهای موقت جهت رفع سوانح و تخریب کارگاه ها، از این قاعده مستثنی می باشد. عدم رعایت ماده ۳۰۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۸، ماده ۳۰۸: حداقل سرعت مجاز هوا ۲۵/ متر بر ثانیه است و حداکثر سرعت مجاز در قسمت های مختلف معدن به شرح جدول زیر می باشد: عدم رعایت ماده ۳۰۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹، ماده ۳۰۹: در محاسبات تهویه همواره حداکثر هوای مورد نیاز، برای هر جبهه کار و برای کل معدن و در نوبت کاری که حداکثر تعداد کارگران مشغول به کار هستند منظور می شود. تبصره _ هوای مورد نیاز برای هر فرد حداقل ۶ متر مکعب در دقیقه است. عدم رعایت ماده ۳۰۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۱۰، ماده ۳۱۰: نصب تور سیمی در مقابل پروانه بادبزن الزامی است و بکار انداختن بادبزن بدون حفاظ ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۱۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۱۱، ماده ۳۱۱: بادبزن های موضعی باید به طریقی نصب شوند که هوای تازه را به جبهه کار برسانند. ظرفیت هوادهی بادبزن محلی نباید از ۷۰ درصد هوایی که از طریق تهویه عمومی معدن به محل نصب آن می رسد بیشتر باشد. هرگاه چند بادبزن محلی به صورت موازی در یک محل نصب شده باشند، جمع هوادهی مجموع بادبزن ها باید حداکثر ۷۰ درصد مقدار هوایی باشد که از طریق تهویه عمومی به محل نصب بادبزن ها می رسد. عدم رعایت ماده ۳۱۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۱۲، ماده ۳۱۲: حداکثر فاصله دهانه لوله تهویه تا جبهه کار باید در معادن فاقد گاز ۱۲ متر و در معادن گازدار ۸ متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۱۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۱۳، ماده ۳۱۳: ایستگاه های اندازه گیری مقدار هوا میبایست در محل های اصلی ورودی، خروجی و در قسمت هایی که میسر آن مستقیم و کیفیت لارده گذاری آن خوب است ایجاد گردد و همچنین در محل های مذکور باید تابلویی که بتوان حداقل، موضوعات زیر را بر روی آن یادداشت نمود نصب گردد. تاریخ و ساعت اندازه گیری، سطح مقطع عرضی گذر هوا، مقدار واقعی و محاسبه ای هوا، سرعت جریان هوا. عدم رعایت ماده ۳۱۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۱۴، ماده ۳۱۴: هرگاه در معدنی حتی یک بار و در یک نقطه از آن گاز ذغال مشاهده گردد و یا امکان نشت گاز ذغال وجود داشته باشد، آن معدن جزو معادن گازخیز شمرده می شود. در اینگونه معادن و معادن دارای گرد ذغال سنگ علاوه بر لازم الاجرا بودن کلیه مواد مربوط به قسمت های الف و ب موارد بند پ لازم الاجرا می باشد. عدم رعایت ماده ۳۱۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۱۵، ماده ۳۱۵: معادن گازدار برحسب مقدار گاز متان به چهار طبقه تقسیم میگردند که در جدول زیر نشان داده شده است: عدم رعایت ماده ۳۱۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۱۶، ماده ۳۱۶: حد مجاز گاز ذغال در قسمت های مختلف معدن به شرح زیر می باشد: الف - در مسیر هوای برگشتی از هر جبهه کار کمتر از ۱ درصد ب - در مسیر هوای خروجی از شبکه معدن کمتر از ۷۵ درصد ج - در مسیر هوای تازه برای تهویه هر جبهه کار کمتر از نیم درصد - در محلهای تعمیراتی، متروکه و ریزشی و در مدت کوتاه کمتر از ۲ درصد. عدم رعایت ماده ۳۱۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۱۷، ماده ۳۱۷: در معادن گازدار و گرد ذغال دار تهویه به طریق طبیعی مجاز نیست. عدم رعایت ماده ۳۱۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۱۸، ماده ۳۱۸: تمام تکنسین ها و سرکارگران معدن باید آموزش های لازم را برای اندازه گیری گاز دیده باشند. کارگران نیز باید با نحوه اندازه گیری گاز متان و دی اکسید کربن آشنا بوده و به خوبی از خطرات این گازها آگاهی داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۱۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۱۹، ماده ۳۱۹: تکنسین های گروه تهویه و مسئولان اندازه گیری گاز موظف هستند قبل از شروع هر نوبت کاری در محل کار حاضر شده و کارگاه ها و محل های مشکوک را بازدید نموده و عیار گاز ذغال را به وسیله دستگاه گاز ذغال سنج اندازه گیری نمایند. تبصره - در صورت بالا بودن عیار گاز ذغال از حد مجاز مربوطه باید از ورود کارگران به آن محل جلوگیری کرده و تحت نظر مسئول مربوطه نسبت به افزایش میزان تهویه به منظور پایین آوردن عیار گاز ذغال تا حد مجاز اقدام نمود. عدم رعایت ماده ۳۱۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۰، ماده ۳۲۰: محل ها و فواصل زمانی اندازه گیری توسط سرپرست معدن یا مسئول ایمنی تعیین می شود. در هر حال حداقل تعداد دفعات اندازه گیری گاز، در محلهای فاقد گازسنج اتوماتیک ثابت، باید به قرار زیر باشد: - هوای برگشتی از هر جبهه کار فعال، در معادن طبقه ۱ و ۲ دو بار در هر نوبت کاری و در معادن طبقه ۳ و ۴ و معادن خطرناک از نظر پرتاب ناگهانی، سه بار در هر نوبت کاری (موضوع جدول ماده ۳۱۵ همین فصل) - هوای برگشتی از هر جبهه کار غیرفعال یک بار در روز - در جایگاه ماشین آلات (مثل وینچ و غیره) یک بار در روز - هوای خروجی معدن یک بار در روز. عدم رعایت ماده ۳۲۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۱، ماده ۳۲۱: علاوه بر اندازه گیری های منظم جاری، تمام کارکنان نظارت فنی (مسئولین ایمنی، مهندسين و تکنسین ها) موظف هستند هنگام بازدید از جبهه کارها، غلظت گاز را اندازه گیری نمایند. عدم رعایت ماده ۳۲۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۲، ماده ۳۲۲: بعد از هر توقف بادبزنی و نیز پس از رفع اشکال در امر تهویه و عادی شدن آن، عیار گاز در نزدیکی و در فاصله حداقل ۲۰ متری دستگاه های الکتریکی، اندازه گیری شده و در صورت مجاز بودن راه اندازی شوند. عدم رعایت ماده ۳۲۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۳، ماده ۳۲۳: اگر عیار گاز در محلی بیش از حد مجاز باشد باید بلافاصله جریان برق را قطع، کار را تعطیل و کارگران را از محل خارج کرد. شروع مجدد کار پس از انجام تهویه کافی و رسیدن عیار گاز به حد مجاز امکان پذیر است. عدم رعایت ماده ۳۲۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۴، ماده ۳۲۴: آتش باری در شرایطی که عیار گاز بیش از ۱ درصد می باشد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۲۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۵، ماده ۳۲۵: در معادن دارای گاز ذغال و گرد و غبار خطرناک، انجام هر نوع عملی که ایجاد جرقه یا شعله نماید، ممنوع است و کلیه تجهیزات و دستگاه ها باید ضد جرقه باشند. عدم رعایت ماده ۳۲۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۶، ماده ۳۲۶: قطع سیستم تهویه یا خاموش کردن بادبزنی های اصلی یا تعویض سیستم کار آنها به استثناء موارد اجتناب ناپذیر و سوانح، فقط به دستور کتبی مسئول یا سرپرست معدن و اطلاع مسئول ایمنی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۳۲۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۲۷، ماده ۳۲۷: قسمت هایی که بهره برداری آنها به پایان رسیده یا موقتاً تعطیل شده و یا مورد استفاده قرار نمی گیرند نیز باید مانند سایر قسمت ها به خوبی تهویه شوند و یا به وسیله مصالح مناسب به طور نفوذ ناپذیر کاملاً مسدود گردند. عدم رعایت ماده ۳۲۷ آیین نامه ایمنی معادن

معادن

- ۳۰۳۲۸، ماده ۳۲۸: تهویه موضعی به وسیله لوله تهویه منشعب در معادن طبقه ۳ و ۴ (موضوع جدول ماده ۳۱۵ همین فصل) و معادن خطرناک از نظر پرتاب ناگهانی گاز، ممنوع است. ،عدم رعایت ماده ۳۲۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۲۹، ماده ۳۲۹: در معادن گاز خیز چنانچه رساندن عیار گاز به حد مجاز با دستگاه های تهویه دشوار باشد، باید قبل از استخراج، عمل تخلیه گاز (دگازاژ) از لایه مورد نظر و لایه های مجاور بعمل آید. ،عدم رعایت ماده ۳۲۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۰، ماده ۳۳۰: در معادنی که احتمال خودسوزی دارند باید حداقل یک بار در هر نوبت کاری عیار دی اکسید کربن در جبهه کارها اندازه گیری شوند. ،عدم رعایت ماده ۳۳۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۱، ماده ۳۳۱: در معادن دارای گرد و غبار زیان آور و خطرناک، برای هر جبهه کار باید برای برطرف نمودن گرد و غبار مقدار هوای اضافی در نظر گرفته می شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۲، ماده ۳۳۲: ذغال سنگ هایی که هنگام استخراج گرد تولید می نمایند، باید به اندازه کافی با آب مرطوب شوند و هنگام استخراج و در محل های بارگیری به واگن نیز باید آب پاشیده شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۳، ماده ۳۳۳: در جبهه کارها و مناطقی که در آنها خطر انفجار گرد ذغال سنگ وجود دارد باید مرتباً گرد ذغال سنگ موجود روی سقف و زمین و دیوارها و وسایل نگهداری را جمع آوری و خارج نمود و به منظور پیشگیری از بروز انفجار، مقدار مواد سوزا در گرد و خاک انباشته نباید از ۳۰ درصد بیشتر باشد. به علاوه روی سطوح باید آب آهک، یا خاک نرم و یا مواد دیگر پاشیده شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۴، ماده ۳۳۴: در معادنی که در آنها خاک پاشی معمول است باید ویژگی های محل و تاریخ خاک پاشی و نمونه برداری از مخلوط خاک و گرد ذغال سنگ موجود در محل و همچنین نتایج آزمایش های مربوطه به قابلیت اشتعال نمونه گرفته شده، در دفتر مخصوصی ثبت شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۵، ماده ۳۳۵: چنانچه میزان مواد سوختی در نمونه گرفته شده از ۳۰ درصد تجاوز نماید باید بلافاصله با خاک پاشی مجدد عیار آن پایین آورده شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۶، ماده ۳۳۶: در محل های حساس معدن از قبیل درب های تهویه، پمپ ها، تاسیسات اصلی برق و محل های بارگیری ذغال سنگ باید حداقل نیم تن خاک مخصوص خاک پاشی به عنوان ذخیره نگهداری شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۷، ماده ۳۳۷: در معادن ذغال سنگ باید منحصراً از چراغ ایمنی باطری دار استفاده شود. ،عدم رعایت ماده ۳۳۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۸، ماده ۳۳۸: هر کارگر باید دارای پلاکی با شماره اختصاصی و چراغی به همان شماره برای تحویل و تحویل چراغ باشد. ،عدم رعایت ماده ۳۳۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۳۹، ماده ۳۳۹: چراغ های انفرادی باید دائماً در وضع سالم و بدون نقص نگهداری شده و هنگام تحویل به کارگران آماده بکار باشد. ،عدم رعایت ماده ۳۳۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۴۰، ماده ۳۴۰: مسئول معدن باید شخصی را که واجد صلاحیت باشد به تصدی چراغ خانه بگمارد. ،عدم رعایت ماده ۳۴۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۴۱، ماده ۳۴۱: هر شخصی که چراغ دریافت می نماید موظف است از سالم بودن چراغ، اطمینان حاصل کند. ،عدم رعایت ماده ۳۴۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۴۲، ماده ۳۴۲: ساختمان چراغ باید طوری باشد که فقط در چراغ خانه بتوان با وسایل مخصوص آن را باز و بسته کرد. ،عدم رعایت ماده ۳۴۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۴۳، ماده ۳۴۳: چراغ های شعله دار را نباید جلوی لوله های تهویه قرار داد. ،عدم رعایت ماده ۳۴۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۴۴، ماده ۳۴۴: کارکنان باید پس از خروج از درون معدن چراغ خود را بلافاصله تحویل چراغ خانه دهند و بردن چراغ به منازل و یا محل دیگر ممنوع است. ،عدم رعایت ماده ۳۴۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۴۵، ماده ۳۴۵: شخصی که چراغ را تحویل گرفته است اگر مجدداً آن را به چراغ خانه برنگرداند و یا چراغ دیگری به جای آن تحویل دهد باید علت آن را به چراغ دار گزارش نماید. چراغ دار باید علت عدم تحویل و یا تعویض را رسیدگی و در صورت لزوم به مسئول معدن گزارش نماید. عدم رعایت ماده ۳۴۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۴۶، ماده ۳۴۶: چراغ خانه باید از مصالح غیرقابل اشتعال ساخته شده و خوب تهویه شود. عدم رعایت ماده ۳۴۶ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۳۴۷، ماده ۳۴۷: ساختمان چراغ خانه باید طوری باشد که در مواقع خطر، کارکنان آن بتوانند محل کار را فوراً ترک نمایند. عدم رعایت ماده ۳۴۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۴۸، ماده ۳۴۸: محل نگهداری سوخت چراغ های کاربردی باید کاملاً خشک و محفوظ از نفوذ آب باشد. عدم رعایت ماده ۳۴۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۴۹، ماده ۳۴۹: چراغ خانه باید به وسایل آتش نشانی از قبیل کپسول های آتش نشانی و جعبه های مخصوص ماسه و غیره مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۳۴۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۰، ماده ۳۵۰: ورود افراد به تونل ها و اجرای کار، بدون چراغ تونلی انفرادی ممنوع میباشد. عدم رعایت ماده ۳۵۰ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۳۵۱، ماده ۳۵۱: تعداد چراغ های سالم انفرادی در هر چراغ خانه باید ده درصد بیشتر از کارگران زیرزمینی باشد. عدم رعایت ماده ۳۵۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۲، ماده ۳۵۲: چراغ های انفرادی از لحظه ای که در چراغ خانه به کارگر تحویل میگردد در صورتی که بدون وقفه و به طور متمادی مورد استفاده قرارگیرد باید به مدت ده ساعت کار کند. عدم رعایت ماده ۳۵۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۳، ماده ۳۵۳: چراغ خانه باید به مجهز وسایل تهویه با قدرت کافی بوده و پیوسته تمیز نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۳۵۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۴، ماده ۳۵۴: مسئول ایمنی معدن موظف است حداقل یک بار در ماه تمام چراغ های انفرادی را بازدید و دقیقاً کنترل نماید. عدم رعایت ماده ۳۵۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۵، ماده ۳۵۵: برای درست کردن آب اسید همیشه باید اسید به آب اضافه شود. عدم رعایت ماده ۳۵۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۶، ماده ۳۵۶: کارهای اکتشافی و کاردر معادن روباز در هوای تاریک و مه آلود بدون تامین روشنایی مناسب ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۵۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۷، ماده ۳۵۷: شناسایی منابع آب های زیرزمینی به منظور طراحی معدن برای پیش بینی یا ارزیابی آب های هجومی به داخل عملیات معدنی ضروری است. عدم رعایت ماده ۳۵۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۸، ماده ۳۵۸: استفاده از آب معدن قبل از تعیین مشخصات کامل آن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۵۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۵۹، ماده ۳۵۹: آب معدن پس از تصفیه فیزیکی و شیمیایی و رساندن مشخصات آن به حد مجاز برای مصارف صنعتی و بهداشتی قابل استفاده است. عدم رعایت ماده ۳۵۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۰، ماده ۳۶۰: در صورت استفاده از آب معدن برای آشامیدن باید علاوه بر تصفیه، از لحاظ آلودگی به باکتری و میکروب توسط مراجع ذیصلاح آزمایش شده و در صورت لزوم ضدعفونی شود. مشخصات آب آشامیدنی دستورالعمل های وزارت بهداشت و درمان باشد. عدم رعایت ماده ۳۶۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۱، ماده ۳۶۱: در صورت استفاده از آب معدن برای مصارف بهداشتی و آشامیدنی، باید حداقل هر ۱۰ روز یک بار، برای تعیین مشخصات، مورد آزمایش قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۳۶۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۲، ماده ۳۶۲: مخازن و انبارهای آب مصرفی، باید حداقل هر سه ماه یک بار تمیز و ضدعفونی شوند. عدم رعایت ماده ۳۶۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۳، ماده ۳۶۳: ظروفی که برای حمل و نگهداری آب آشامیدنی در داخل معدن مورد استفاده قرار میگیرند باید همیشه تمیز نگهداشته شده و در فواصل کوتاه مدت ضدعفونی شوند و به درب پوش مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۳۶۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۴، ماده ۳۶۴: در صورتی که شبکه های توزیع آب آشامیدنی و مصرفی جدا از هم هستند باید با علامت هشدار دهنده مشخص شده باشند.

عدم رعایت ماده ۳۶۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۵، ماده ۳۶۵: رهاسازی پس ماند آب مصرفی و همچنین پساب کارخانه های کانه آرای، بدون در نظر گرفتن مقررات زیست محیطی

ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۶۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۶، ماده ۳۶۶: محل ورودی و خروجی حفاریات زیرزمینی اعم از چاه و تونل و دوپل و غیره نباید در مسیر جریان آب های سطحی (سیل)

قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۳۶۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۷، ماده ۳۶۷: اجرای آیین نامه حفاظتی تاسیسات و وسایل الکتریکی در کارگاه ها در کلیه معادن الزامی بوده و به علاوه در معادنی که

خطر وقوع انفجار گازهای معدنی و گرد ذغال سنگ وجود دارد مقررات ویژه این آیین نامه نیز لازم الاجرا است. عدم رعایت ماده ۳۶۷ آیین

نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۸، ماده ۳۶۸: در هر یک از مدارهای جریان برق باید کلیدهای قطع و وصل روی تمام سیم های مربوط به وسایل مصرف کننده برق تعبیه

شود. (به استثنای مدار روشنایی در محل های خشک که در این مورد می توان کلید قطع و وصل را فقط روی سیم فاز قرار داد). کلیدهای

مذکور را باید در محلی قرار دهند که به خوبی دیده شده و در دسترس باشند. عدم رعایت ماده ۳۶۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۶۹، ماده ۳۶۹: تاسیسات برق باید دارای وسیله محدودکننده ولتاژ و رله های ایمنی باشد تا در صورت افزایش ولتاژ (از حدی که برای

دستگاه ها تعیین شده است) جریان خود به خود قطع شود. عدم رعایت ماده ۳۶۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۰، ماده ۳۷۰: استفاده از مقاومت های الکتریکی برای بدست آوردن جریان با ولتاژ کمتر از ۳۰ ولت ممنوع است و مدارهای این قبیل

جریان باید از سایر مدارهای برقی به کلی جدا باشد، به استثنای سیم های فرمان (پیلوت) و روپوش محافظ (اکران) که در کابل های

مخصوص جریان برق مستقیم ۳۰ تا ۶۰۰ ولت و با برق متناوب ۳۰ تا ۴۰۰ ولت قرار دارد. عدم رعایت ماده ۳۷۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۱، ماده ۳۷۱: استفاده از زمین به عنوان قسمتی از شبکه ممنوع است به استثنای سیمی که برای اتصال زمین قسمت های خشی و یا برای

رله اتصال به زمین بکار میرود. عدم رعایت ماده ۳۷۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۲، ماده ۳۷۲: از دو رشته ریل راه آهن به عنوان برگشت جریان برق می توان استفاده کرد. در این صورت باید قطعات هر رشته ریل از نظر

عبور جریان برق بهم متصل باشند و لاقل در هر یکصد متر بین دو رشته ریل نیز این ارتباط برقرار شود. تبصره _ اختلاف ولتاژ برق بین ریل و

زمین نباید از ۱۵ ولت تجاوز کند. عدم رعایت ماده ۳۷۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۳، ماده ۳۷۳: در شبکه سه فاز ستارهای اگر اختلاف فشار جریان برق بین فاز و نول از ۱۵۰ ولت بیشتر نباشد و نقطه خشی و سیم نول

وجود داشته باشد، نقطه خشی باید به طور دائم به زمین متصل شده و یا این که وسیله ای بکار برده شود که اگر فشار جریان برق هر یک از

فازها نسبت به زمین از حد ولتاژ ستاره تجاوز کند، نقطه خشی از طریق سیم نول به زمین متصل شود. عدم رعایت ماده ۳۷۳ آیین نامه ایمنی

معادن

۳۰۳۷۴، ماده ۳۷۴: در تاسیساتی که جریان برق متناوب از ۱۵۰ ولت و مستقیم از ۶۰۰ ولت به بالا باشد قسمت های زیر باید به استناد آیین نامه

تاسیسات الکتریکی با اتصال به زمین به زمین متصل شود: الف _ بدنه و قسمت های هادی ماشین آلات و ترانسفورماتورها که در حالت عادی

کار فاقد جریان برق است. ب _ زره و روپوش فلزی کابل ها به استثنای روپوش محافظ (اکران) پ _ دستگیره و توری و سرپیچ چراغ ها، اگر

عیق نباشند. ت _ پایه های فلزی و یا بتون مسلح و کلیه لوله ها، آرماتورها، مفتول های فلزی و تجهیزات مکانیکی و به طور کلی هر وسیله

غیرعایقی که احتمال اتصال به برق داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۷۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۵، ماده ۳۷۵: هر ساختمان باید به طور جداگانه دارای سیستم اتصال به زمین باشد که تمام قسمت های نامبرده در ماده ۳۷۴ به آن متصل

شود. عدم رعایت ماده ۳۷۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۶، ماده ۳۷۶: سیم های اتصال به زمین باید به طریقی نصب شود که پوسیده نشده و اتصالیهای آنها باز نشود. عدم رعایت ماده ۳۷۶ آیین

نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۷، ماده ۳۷۷: شبکه های مختلف اتصال به زمین باید از نظر عبور جریان برق از یکدیگر مجزا بوده و بدون فیوز و کلید قطع کننده باشد.

عدم رعایت ماده ۳۷۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۸، ماده ۳۷۸: انتخاب حداقل سطح مقطع هادی حفاظتی بستگی به سطح مقطع هادی فاز مربوطه داشته و مطابق آیین نامه تاسیسات

الکتریکی با زمین تعیین میگردد. عدم رعایت ماده ۳۷۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۷۹، ماده ۳۷۹: در صورتی که قسمت هایی از تاسیسات برق مستقیم کمتر از ۶۰۰ ولت و متناوب کمتر از ۲۵۰ ولت بدون روپوش عایق در

محل عمومی نصب شده باشد باید به وسیله نرده یا توری و یا وسایل مشابه محفوظ و با علامت واضحی مشخص گردد. عدم رعایت ماده

۳۷۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۰، ماده ۳۸۰: در تاسیسات برق مستقیم بیش از ۶۰۰ ولت و متناوب بیش از ۲۵۰ ولت باید قسمت های بدون عایق شبکه را خارج از

دسترس و روی مقره های مناسب قرار داد به طوری که سیم ها با اشیاء دیگر فلزی تماس حاصل نکند و سیم های هوایی مخصوص

لوکوموتیوهای الکتریکی نیز روی مقره های مناسب نصب گردد. عدم رعایت ماده ۳۸۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۱، ماده ۳۸۱: فاصله سیم های لخت تاسیسات برق مستقیم بیش از ۶۰۰ ولت و متناوب بیش از ۲۵۰ ولت با زمین نباید کمتر از ۲/۵ متر

باشد. در غیر این صورت مسیر شبکه باید به وسیله حایلی مناسب از محل عبور افراد مجزا شود. عدم رعایت ماده ۳۸۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۲، ماده ۳۸۲: کابل ها باید دور از لوله های آب و هوای فشرده و گاز در محل خشک قرار گیرند. ضمناً کابل های زیرزمین باید دارای

روپوش سربی و بدون درز باشد. عدم رعایت ماده ۳۸۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۳، ماده ۳۸۳: تابلوهای تقسیم با ولتاژهای مختلف مذکور در ماده ۳۸۱ و نیز تابلوهای دارای جریان کمتر باید به وسیله رنگ های مختلف

مشخص و متمایز گردد. عدم رعایت ماده ۳۸۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۴، ماده ۳۸۴: ماشین ها، ترانسفورماتورها، تابلوها و سایر وسایل مربوط به شبکه برق مستقیم بیش از ۶۰۰ ولت و متناوب بیش از ۳۰۰ ولت

باید به طور کامل محفوظ و به وسیله حایل های مناسب مجزا شده باشد. راه ورود به محل این قبیل وسایل باید لااقل ۲/۵ متر ارتفاع و ۲ متر

عرض داشته باشد و محل ورود به محوطه پشت تابلوها باید دارای دری به ارتفاع حداقل ۲/۵ متر باشد. عدم رعایت ماده ۳۸۴ آیین نامه ایمنی

معادن

۳۰۳۸۵، ماده ۳۸۵: هرگاه تابلوهای شبکه های مذکور در ماده ۳۸۳ دارای قسمت های فلزی باشد باید زمین قسمت جلوی تابلوها با فرش عایق

مفروش گردد و فواصل اجسام هادی متصل به زمین با تابلو به اندازه های باشد که تماس با اجسام هادی و تابلو در آن واحد مقدور نباشد. عدم

رعایت ماده ۳۸۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۶، ماده ۳۸۶: قرار دادن و یا نزدیک کردن اشیایی که ممکن است اتصالی و یا جرقه تولید کند به سیم های برق ممنوع است (حتی اشیاء

شخصی نظیر انگشتر، ساعت مچی و غیره). عدم رعایت ماده ۳۸۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۷، ماده ۳۸۷: در محل پست های ترانسفورماتور و مولد برق و به طور کلی در محل هایی که در صورت خاموشی برق احتمال بروز خطر

موجود است باید منبع روشنایی جداگانه وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۸۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۸، ماده ۳۸۸: دستگاه ها و وسایل برقی (حتی چراغ های دوره گرد) که توسط اشخاص حمل و نقل می شود باید فقط با جریان مستقیم

کمتر از ۶۰۰ ولت و متناوب تا ۲۵۰ ولت کار کند به استثنای پرفراتورهای الکتریکی پایه دار که می توان آنها را با جریان متناوب تا ۴۰۰ ولت

بکار انداخت مشروط بر این که در مقابل خطر برق گرفتگی افراد نکات ایمنی در آنها مراعات شده باشد. به هر حال رعایت ماده ۳۷۴ در مورد

این قبیل دستگاه ها الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۸۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۸۹، ماده ۳۸۹: برای تغذیه وسایل و ماشین های برقی موضوع ماده ۳۸۸ باید کابل های نرمی که دارای روپوش لاستیکی و یا مواد مشابه آن

باشد بکار برده شود. عدم رعایت ماده ۳۸۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۳۹۰، ماده ۳۹۰: شبکه های تلفنی و یا شبکه های مخصوص علامت دادن باید با شبکه برق موضوع ماده ۳۸۱ فاصله کافی داشته باشد. عدم

رعایت ماده ۳۹۰ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۳۹۱، ماده ۳۹۱: ترانسفورماتور و مولدهای برق و وسایل مربوط را باید در مکان هایی که با مصالح غیرقابل اشتعال ساخته شده قرار داد و در این مکان ها نباید اشیاء قابل اشتعال وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۹۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۲، ماده ۳۹۲: در محل های مذکور در ماده ۳۹۱ باید وسایل آتش نشانی مناسب وجود داشته و در صورت استفاده از وسایلی که در داخل روغن کار می کنند کیسه یا سطل های پر از ماسه نیز می بایستی در دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۳۹۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۳، ماده ۳۹۳: زیر دستگاه های برقی که داخل روغن کار می کنند باید مقدار کافی ماسه ریخته شود، تا در موقع بروز نقص تمام روغن ریخته شده از دستگاه جذب شود. عدم رعایت ماده ۳۹۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۴، ماده ۳۹۴: ترانسفورماتورهای کوچک و وسایل راه اندازی و امثال آنها که در داخل روغن کار میکنند باید مجهز به وسیله ای باشد که هرگاه حرارت روغن از حدی تجاوز کند قبلاً علامت دهد و در صورت ادامه ازدیاد درجه حرارت جریان برق را قطع کند. عدم رعایت ماده ۳۹۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۵، ماده ۳۹۵: در محل هایی که برای نگهداری و شارژ اکومولاتور اختصاص داده شده باشد باید: الف _ لامپ های روشنایی دارای حباب های مضاعف باشد و از استفاده از هر شیشی که به حرارت قرمز برده شده و یا دارای شعله آزاد باشد خودداری شود. ب _ اکومولاتور نسبت به بدنه قفسه های شارژ و خود قفسه ها نسبت به زمین عایق بندی شده باشد. پ _ دستگاه ها طوری نصب شوند که در آن واحد دست زدن به دو محل که اختلاف ولتاژشان از ۱۵۰ ولت بیشتر است امکان پذیر نباشد. در مورد اکومولاتورهایی که اختلاف ولتاژشان بیش از ۱۵۰ ولت باشد ماده ۳۸۵ لازم الاجرا است. ت _ گازهای حاصله در این محل ها باید به وسیله هواکش های مناسب خارج شود. عدم رعایت ماده ۳۹۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۶، ماده ۳۹۶: در چراغ خانه های مخصوص چراغ های الکتریکی باید بندهای پ و ت ماده ۳۹۵ رعایت شود. عدم رعایت ماده ۳۹۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۷، ماده ۳۹۷: در مناطقی که احتمال تولید گاز قابل اشتعال وجود دارد باید تاسیسات الکتریکی مجهز به وسایل ایمنی در مقابل انفجار گاز باشد و در غیر این صورت این تاسیسات باید در مکان مجزایی مصون از نفوذ گاز نصب شود. عدم رعایت ماده ۳۹۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۸، ماده ۳۹۸: در داخل مخزن های فلزی و یا در محل هایی که کارگر با قطعات بزرگ فلزی تماس دارد چراغ دوره گرد باید با جریانی با ولتاژ کمتر از ۳۰ ولت روشن شود. عدم رعایت ماده ۳۹۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۳۹۹، ماده ۳۹۹: برای انجام هرگونه تغییر و یا تعمیر و حتی تعویض لامپ باید جریان برق قسمت مربوطه قطع شود. عدم رعایت ماده ۳۹۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۰۰، ماده ۴۰۰: در شبکه برق مستقیم بیش از ۶۰۰ ولت و متناوب بیش از ۲۵۰ ولت تعمیرات باید با اجازه مخصوص متصدی برق و تحت نظر مسئول تعمیرات با تجربه و با وسایل مخصوص انجام شود. عدم رعایت ماده ۴۰۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۰۱، ماده ۴۰۱: هرگاه عیب شبکه ناشی از بوجود آمدن اتصال کوتاه و یا اتصال به زمین باشد باید برابر مفاد ماده ۳۹۹ عمل شود. عدم رعایت ماده ۴۰۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۰۲، ماده ۴۰۲: برای انجام تعمیرات و یا تغییرات هر قسمت از شبکه باید آن قسمت از هر دو طرف قطع شود و تمام فازها را به یکدیگر و به زمین نیز اتصال دهند و متصدی مربوطه باید از قطع برق در آن قسمت اطمینان حاصل کرده و ترتیبی دهد که برقرار کردن جریان برق در قسمت تحت تعمیر و تغییر به وسیله اشخاص دیگر امکان پذیر نباشد و ضمناً تابلوهای هشدار دهنده نصب شود و متصدی مذکور پس از اتمام کارهای مربوطه و حصول اطمینان از این که خطری متوجه کسی نمی شود، می تواند جریان برق را برقرار کند. عدم رعایت ماده ۴۰۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۰۳، ماده ۴۰۳: هنگام تعمیر کابل مخصوص تغذیه و وسایل قابل حمل و نیمه ثابت، باید ضمن قطع جریان برق فیش های کابل را از پریزهای مربوطه نیز خارج نموده و اتصال های نر و ماده را به طریق صحیح و مطمئن از یکدیگر جدا کرد. عدم رعایت ماده ۴۰۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۰۴، ماده ۴۰۴: متصدیان هر یک از ماشین ها و قسمت های شبکه باید اتصال های زمین و بدنه ماشین ها و کابل های نرم و دو شاخه های مربوط را به شرح زیر بازرسی کنند: الف _ در شبکه برق مستقیم ۶۰۰ ولت به بالا و یا متناوب ۲۵۰ ولت به بالا که نقطه نول آن را به زمین متصل نباشد باید همه روزه به وسیله دستگاه های کنترل مخصوص، اختلاف ولتاژ بین هر فاز و زمین را اندازه گیری کرده و مطمئن شوند که اختلاف غیرعادی نباشد. ب _ باید لااقل هر سال یک مرتبه وضع سیم های اتصال به زمین را بررسی کنند. ج _ باید میزان عایق بودن شبکه نسبت به زمین را لااقل هر شش ماه یک مرتبه بررسی کنند. د _ باید نتیجه تمام بررسی ها و بازدیدهای انجام شده در دفتر مخصوص ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۴۰۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۰۵، ماده ۴۰۵: در هر یک از نقاطی که تاسیسات برق وجود دارد باید یک نقشه و دستورالعمل ایمنی مختصری در محل دید افراد نصب گردد. در این دستورالعمل باید به طور صریح نوشته شود که دخالت اشخاص غیر از متصدیان برق در امر تعمیر و یا بکار بردن وسایل ممنوع است و در مورد تاسیسات برق موضوع ماده ۳۸۵ باید قید شود که دست زدن به قسمت های فلزی شبکه خطرناک و اکیداً ممنوع است و همچنین دستورالعملی برای نجات اشخاص برق گرفته تهیه و به دیوار نصب کنند. عدم رعایت ماده ۴۰۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۰۶، ماده ۴۰۶: هر یک از پذیرگاه های داخل معدن باید به وسیله تلفن و یا وسایل ارتباطی دیگر به مرکز نیرو یا پست مرکزی ترانسفورماتور خارج معدن در ارتباط باشد. عدم رعایت ماده ۴۰۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۰۷، ماده ۴۰۷: کابل های مسلح و کابل های با روپوش فلزی باید طوری به دیواره گالری ها نصب گردد که در اثر وزن خود پاره نشده و به وسایل دیگر برخورد نکند. عدم رعایت ماده ۴۰۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۰۸، ماده ۴۰۸: روپوش فلزی کابل باید به سیستم اتصال به زمین وصل باشد مگر آن که این روپوش به جای محافظ بکار رفته باشد که در این صورت باید به یک رله اتصال زمین مربوط گردد. عدم رعایت ماده ۴۰۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۰۹، ماده ۴۰۹: تمام قسمت های شبکه غیر ثابت باید در آخر هر نوبت کار به طور مطمئنی از برق جدا گردد. عدم رعایت ماده ۴۰۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۰، ماده ۴۱۰: کلیه تعمیرات روی کابل ها باید در خارج معدن انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۴۱۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۱، ماده ۴۱۱: در چاه ها و گالری های خروج هوا و محل های مرطوب بایستی از کابل زره دار مخصوص که روپوش نسوز و مقاوم دارد، استفاده شود. عدم رعایت ماده ۴۱۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۲، ماده ۴۱۲: تابلوهای تقسیم برق باید از مواد نسوز و مقاوم در مقابل رطوبت ساخته و به طریقی نصب شود که در معرض چکیدن آب نباشد. عدم رعایت ماده ۴۱۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۳، ماده ۴۱۳: برای راه اندازی لوکوموتیو الکتریکی در معادن نباید از ولتاژ بیشتر از ۶۰۰ ولت استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۴۱۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۴، ماده ۴۱۴: سیم یا سیم های تغذیه الکتریکی به لوکوموتیوهای برقی باید به طریقی نصب شوند که احتمال پاره شدن و یا تولید حریق در چوب بست ها و یا برق گرفتگی اشخاص وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۱۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۵، ماده ۴۱۵: هرگاه ارتفاع سیم برق رسانی به لوکوموتیو از زمین کمتر از ۲/۵ متر باشد باید هنگام عبور و مرور اشخاص جریان برق قطع گردد. عدم رعایت ماده ۴۱۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۶، ماده ۴۱۶: اطافکراننده در لوکوموتیوهای الکتریکی که از سیم لخت برق میگیرد باید مسقف بوده و طوق گیرنده عایق بندی شده باشد تا احتمال برق گرفتگی راننده وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۴۱۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۷، ماده ۴۱۷: تمام قسمت های لوکوموتیو که جریان برق از آن عبور می کند باید به وسیله پوشش محکم و عایقی محفوظ شده باشد. عدم رعایت ماده ۴۱۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۸، ماده ۴۱۸: برای انجام هرگونه تعمیر در شبکه انتقال برق به لوکوموتیو یا در لوکوموتیو اعم از تعمیر قسمت های الکتریکی و یا مکانیکی باید قبلاً جریان برق قطع شود. عدم رعایت ماده ۴۱۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۱۹، ماده ۴۱۹: شبکه مخصوص علائم برقی باید با جریان برق با ولتاژ کمتر از ۳۰ ولت کار کند. عدم رعایت ماده ۴۱۹ آیین نامه ایمنی معادن

- ۳۰۴۲۰، ماده ۴۲۰: سیم های شبکه علایم باید طوری نصب گردد که اتصال کوتاه ایجاد نشود. در شبکه علایم فقط برای قسمت های خنثی می توان از سیم های بدون روپوش استفاده کرد. عدم رعایت ماده ۴۲۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۱، ماده ۴۲۱: کلیه تجهیزات الکتریکی واقع در یک بخش معدن به منزله یک قسمت مستقل تلقی شده و برای اتصال به زمین باید برابر ماده ۳۷۴ عمل شود. عدم رعایت ماده ۴۲۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۲، ماده ۴۲۲: برای استفاده از برق با فشار الکتریکی ۳۰ تا ۶۰۰ ولت در درون معدن باید کابل های با پوشش لاستیکی و عایق و مقاوم قابل انحناء بکار برده شود. عدم رعایت ماده ۴۲۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۳، ماده ۴۲۳: در چاه برای استفاده از برق با فشار الکتریکی بیش از ۶۰۰ ولت و همچنین انتقال برق حتی با فشار الکتریکی کمتر از ۶۰۰ ولت باید کابل زره دار و با مشخصات موضوع ماده ۴۲۲ باشد به استثنای سیم های برق رسانی لوکوموتیوهای برقی که تابع مقررات خاصی هستند. عدم رعایت ماده ۴۲۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۴، ماده ۴۲۴: در معادن دارای گاز ذغال و یا گرد ذغال سنگ فقط تاسیسات زیر را می توان به طور ثابت برقرار کرد: الف _ کابل های زره دار در راه هایی که دارای وسیله نگهداری مطمئن و سالم بوده و جریان کافی هوا برقرار و عیار گاز ذغال در آنها از یک درصد تجاوز نکند. ب _ سیم های ساده روپوش داری که در لوله های فلزی با عایق داخلی قرار داشته باشد مشروط بر آن که هوای کافی و منظم در اطراف لوله در جریان بوده و عیار گاز ذغال بسیار کم باشد. پ _ دستگاه ها و موتورهایی که در مقابل گاز ذغال بی خطر تشخیص داده شده مشروط بر این که در محل استقرار آنها هوا به طور منظم عبور کرده و عیار گاز ذغال کم باشد. عدم رعایت ماده ۴۲۴ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۵، ماده ۴۲۵: هوای معدن باید طوری جریان داشته باشد که تمام تاسیسات برق به خوبی تهویه گردد. عدم رعایت ماده ۴۲۵ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۶، ماده ۴۲۶: هرگاه تمام و یا قسمتی از تاسیسات برق در مسیر راه های عمومی واقع شده باشد باید همه روزه کیفیت هوای ورودی به آن راه را از حیث مقدار گاز ذغال بررسی نمود به طوری که عیار گاز ذغال از نیم درصد تجاوز نکند و به علاوه ترتیبی داده شود که ورود ناگهانی مقدار زیادی گاز ذغال امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۴۲۶ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۷، ماده ۴۲۷: کلیه وسایل و تجهیزات الکتریکی که در قسمت های دارای گاز و گرد قابل انفجار به کار برده میشوند باید ضدانفجار باشند. عدم رعایت ماده ۴۲۷ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۸، ماده ۴۲۸: در معدنی که دارای تصاعد آبی گاز ذغال میباشد. تاسیسات برقی باید به طور کامل ضدانفجار باشد. در این قبیل معادن می توان از چراغ ایمنی و در آتش باری از آتش کن برقی ایمن استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۴۲۸ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۲۹، ماده ۴۲۹: متصدیان مربوط باید دستگاه های ضدانفجار برقی را حداقل روزی یک بار بازدید و بررسی کنند و هر هفته یک بار نیز متخصص برق آنها را بازدید و در صورت لزوم تعمیر کند. عدم رعایت ماده ۴۲۹ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۳۰، ماده ۴۳۰: تعمیر یا باز کردن درپوش وسایل برقی ضدانفجار باید فقط توسط متخصص مربوطه انجام گیرد. این وسایل باید به طریقی بسته شده باشد که به وسیله آچار و یا ابزار معمولی نتوان آنها را باز کرد. عدم رعایت ماده ۴۳۰ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۳۱، ماده ۴۳۱: هوای محل ها و راه ها و گالری ها و کارگاه های استخراج که در آن تاسیسات برق وجود دارد باید لااقل در هر نوبت کار دو بار بازرسی شود و در موارد زیر باید فوراً جریان برق قطع گردد: الف _ هرگاه عیار گاز ذغال یک درصد و یا بیشتر باشد. ب _ در ناحیه ای که در اثر ریزش، احتمال معیوب شدن تاسیسات الکتریکی و یا رسیدن گاز ذغال به تاسیسات الکتریکی وجود داشته باشد. پ _ در هر قسمتی که یکی از شرایط استفاده از برق که در این فصل ذکر شده از بین رفته باشد. عدم رعایت ماده ۴۳۱ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۳۲، ماده ۴۳۲: متصدی برق بایستی قبل از روشن نمودن تاسیسات برقی اطمینان حاصل نماید که غلظت گاز از حد مجاز پایین تر است. عدم رعایت ماده ۴۳۲ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۳۳، ماده ۴۳۳: برقرار کردن مجدد برق باید منحصرأ به وسیله متصدی مربوطه انجام گردد. عدم رعایت ماده ۴۳۳ آیین نامه ایمنی معادن
- ۳۰۴۳۴، ماده ۴۳۴: هرگونه تعمیرات و تغییرات در تاسیسات برق باید توسط مسئول مربوطه در دفتر مخصوصی ثبت گردد. عدم رعایت ماده ۴۳۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۳۵، ماده ۴۳۵: بهره بردار موظف است نقشه تکمیل شده تاسیسات برق را همیشه در دفتر معدن نگهداری نماید. عدم رعایت ماده

۴۳۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۳۶، ماده ۴۳۶: جریان برق در جاهایی که آتش سوزی رخ میدهد، باید فوراً قطع شود. عدم رعایت ماده ۴۳۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۳۷، ماده ۴۳۷: برای تعیین و کنترل برق از تست کننده هایی که هرگز بکار نرفته است استفاده نشود و از دستگاه های اندازه گیری مناسب

استفاده شود. عدم رعایت ماده ۴۳۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۳۸، ماده ۴۳۸: هنگام کار روی خازن ها باید آنها را به سیستم زمین متصل کرده و سپس حداقل به مدت یک دقیقه با آنها تماس نگرفته و

اتصال به زمین از خازن ها باز نشود. عدم رعایت ماده ۴۳۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۳۹، ماده ۴۳۹: هنگام تعویض یا جابجایی روغن ترانسفورماتورها کشیدن سیگار و انداختن شعله روشن کبریت ممنوع میباشد. عدم رعایت

ماده ۴۳۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۰، ماده ۴۴۰: سر چاه و راه های زیرزمینی و ساختمان های مجاور تا شعاع ۲۰ متری باید همیشه خالی از مواد قابل اشتعال از قبیل مواد

نفی و گرد ذغال سنگ و امثال آن باشد. عدم رعایت ماده ۴۴۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۱، ماده ۴۴۱: دیواره چاه ها و دهانه ارتباطی آنها با تونل ها باید بامصالح غیرسوختنی ساخته شود. عدم رعایت ماده ۴۴۱ آیین نامه ایمنی

معادن

۳۰۴۴۲، ماده ۴۴۲: برج بالای چاه مورد بهره برداری و دیوار ساختمان های اطراف آن نباید از چوب ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۴۴۲ آیین

نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۳، ماده ۴۴۳: بالا برها و همچنین موتورخانه ها و انبارها و تعمیرگاه های زیرزمینی و ابزارآلات آنها باید از مصالح و مواد غیرسوختنی

ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۴۴۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۴، ماده ۴۴۴: در نقاط زیر باید وسایل آتش نشانی متناسب با نوع حریق و سطل های محتوی ماسه به اندازه کافی موجود باشد: الف _ در

تمام قسمت های معدن که در آنها مواد سوختنی نگهداری می شود. ب _ در تمام راه های ورود هوا که در آنها وسیله نگهداری چوبی بکار

رفته است. پ _ در تمام نقاطی که لوکوموتیوها سوخت گیری می کنند. ت _ در سایر قسمت هایی که به تشخیص مسئول ایمنی احتمال آتش

سوزی می رود. عدم رعایت ماده ۴۴۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۵، ماده ۴۴۵: دستگاه های آتش نشانی که در معدن بکار می رود باید از انواع مجاز و متناسب با نوع آتش سوزی احتمالی باشد. عدم

رعایت ماده ۴۴۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۶، ماده ۴۴۶: در هر جایی که ماسه و یا شیر آب وجود دارد باید وسایلی برای انتقال و حمل ماسه و استفاده فوری از آب جهت آتش

نشانی آماده شده باشد. عدم رعایت ماده ۴۴۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۷، ماده ۴۴۷: وسایل آتش نشانی باید به طور منظم آزمایش شده و طوری نگهداری شود تا اطمینان حاصل گردد که خوب کار می کنند.

تاریخ آزمایش باید به وسیله مسئول مربوطه در دفتر مخصوص ثبت گردد. ضمناً نصب کارت شناسایی (مشخصات خاموش کننده) بر روی

کیسول آتش نشانی الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۴۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۸، ماده ۴۴۸: در ماشین خانه های زیرزمینی ضایعات روغنی و نفتی باید در محفظه های فلزی در بسته جمع آوری و منظمماً از معدن خارج

گردد. عدم رعایت ماده ۴۴۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۴۹، ماده ۴۴۹: مسئول معدن موظف است در مورد آتش نشانی آموزش لازم را به کارگران خود بدهد تا هر فردی که اولین دفعه متوجه

آتش سوزی می شود در صورت امکان اقدام لازم برای خاموش کردن آتش را آغاز نموده و هرچه زودتر به مسئول مافوق خود اطلاع دهد تا

در صورت نیاز گروه آتش نشانی را اعزام نماید. عدم رعایت ماده ۴۴۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۰، ماده ۴۵۰: افرادی که در خاموش کردن آتش وظیفه ای ندارند باید فوراً از محلی که آتش سوزی رخ داده دور شوند و تا خاموش شدن

آتش به طور کامل و دستور مجدد مسئول مربوطه به آن محل نزدیک نشوند. عدم رعایت ماده ۴۵۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۱، ماده ۴۵۱: مسئول معدن باید ماسک تنفسی و چراغ ایمنی به تعداد کافی در سر معدن برای آتش نشانی آماده کرده باشد. استفاده از تجهیزات ایمنی و وسایل حفاظت فردی مناسب براساس آیین نامه مربوطه (مصوب شورای عالی حفاظت فنی) الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۵۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۲، ماده ۴۵۲: هنگام خاموش نمودن آتش باید علاوه بر سایر مراقبت ها احتیاط لازم از نظر وجود منواکسید کربن نیز به عمل آید. عدم رعایت ماده ۴۵۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۳، ماده ۴۵۳: اگر به منظور آتش نشانی تمام یا قسمتی از معدن را با آب پر کرده باشند، باید آزمایش های لازم از جهت وجود گاز سولفور هیدروژن بعمل آید و در صورت وجود این گاز باید اقدامات لازم انجام گیرد. تخلیه آب و شروع مجدد کار باید با حضور مسئول مربوطه انجام پذیرد. عدم رعایت ماده ۴۵۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۴، ماده ۴۵۴: نگهداری دراز مدت مایعات و گازهای با نقطه اشتعال پایین در معادن زیرزمینی مجاز نمیباشد. ب _ مقررات ویژه ذغال سنگ، عدم رعایت ماده ۴۵۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۵، ماده ۴۵۵: معادن ذغال سنگ باید مجهز به شبکه لوله آب آتش نشانی با فشار باشد. عدم رعایت ماده ۴۵۵ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۴۵۶، ماده ۴۵۶: بازدیدهای مخصوص از نظر پیشگیری از آتش سوزی یا گرم شدن ذغال سنگ باید قبل از هر نوبت کاری انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۴۵۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۷، ماده ۴۵۷: برای برطرف کردن و یا بی خطر ساختن گرد ذغال سنگ در نقاط نزدیک محل آتش سوزی باید خاک پاشی یا اقدامات کافی دیگر بعمل آید. عدم رعایت ماده ۴۵۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۸، ماده ۴۵۸: آن قسمت از داخل معدن که دچار آتش سوزی شده و خاموش کردن آن میسر نگردد و یا احتمال آتش سوزی در اثر گرم شدن ذغال سنگ وجود داشته باشد برای جلوگیری از گسترش آتش باید بلافاصله به وسیله دیوار یا سدهای غیرقابل نفوذ از سایر قسمت های معدن جدا گردد. عدم رعایت ماده ۴۵۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۵۹، ماده ۴۵۹: ساخت یا نصب دیوار سد کننده باید با حضور یک فرد مسئول انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۴۵۹ آیین نامه ایمنی معادن
۳۰۴۶۰، ماده ۴۶۰: کارگران سازنده دیوار در محل خروج هوا باید مجهز به دستگاه تنفسی انفرادی باشند. عدم رعایت ماده ۴۶۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۱، ماده ۴۶۱: دیوار سد کننده از لحاظ نفوذ ناپذیر بودن هوا و درجه حرارت آن و همچنین هوای پشت سد، روزانه باید بازرسی و نتایج بازرسی ها در دفتر ثبت و هر وضع غیرعادی فوراً به مسئولین مربوطه اطلاع داده شود. عدم رعایت ماده ۴۶۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۲، ماده ۴۶۲: قبل از خراب کردن دیوار سد، باید اطمینان حاصل شود که هوای آن سالم و بی خطر است. خراب کردن دیواره سد باید با حضور مسئول مربوطه انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۴۶۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۳، ماده ۴۶۳: هنگام خراب کردن دیوار باید یک گروه نجات مجهز به دستگاه های تنفسی در نزدیکی محل مستقر و آماده باشد. عدم رعایت ماده ۴۶۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۴، ماده ۴۶۴: لازم است برای تسریع در احداث دیوارها و سدها، در محل های مناسبی مصالح و وسایل ساخت دیوارهای مسدود کننده به اندازه کافی نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۴۶۴ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۵، ماده ۴۶۵: برای جلوگیری از گسترش انفجار، از سد آتش بند استفاده می شود. سد آتش بند عبارت است از صفحاتی که روی آنها خاک نرم ریخته شده و یا ظرف هایی که از آب پر شده و زیر سقف تونل در نقاط مناسبی نصب میگردد. این صفحات و ظرف ها در اثر تغییر فشار هوای حاصل از انفجار خودبخود واژگون شده و مواد آن سدی در مقابل انتشار آتش به وجود میآورد. عدم رعایت ماده ۴۶۵ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۶، ماده ۴۶۶: نرم و خشک بودن خاک در آتش بندهای خاکی و پر بودن آب در ظرف ها در آتش بندهای آبی باید به طور مداوم کنترل شود. آخرین تاریخ تعویض خاک در آتش بندهای خاکی باید در دفتر مخصوص تهویه ثبت شود. عدم رعایت ماده ۴۶۶ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۴۶۷، ماده ۴۶۷: محل های نصب آتش بندها باید در نقشه تهویه معدن نشان داده شود. عدم رعایت ماده ۴۶۷ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۶۸، ماده ۶۸: در هر معدن باید بر حسب موقعیت، اهمیت و تعداد کارکنان حداقل وسایل نجات و کمکهای اولیه موجود باشد و در محل های مناسب و قابل دسترسی سریع نگهداری شود. تبصره _ حداقل وسایل نجات و کمک های اولیه هر معدن را بازرس کار تعیین می نماید. عدم رعایت ماده ۶۶۸ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۶۹، ماده ۶۹: وسایل نجات و کمک های اولیه باید مرتباً بازدید و مورد آزمایش قرار گیرد تا همیشه برای استفاده آماده باشد. عدم رعایت ماده ۶۶۹ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۷۰، ماده ۷۰: در هر معدن ضمن آموزش همگانی کمک های اولیه بایستی از هر کارگاه نیز حداقل یک نفر استفاده از وسایل کمک های اولیه را آموخته باشد. عدم رعایت ماده ۶۷۰ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۷۱، ماده ۷۱: در معادن ذغال سنگ که تعداد کل کارگران از ۳۰۰ نفر و در سایر معادن که تعداد کل کارگران آن از ۵۰۰ نفر بیشتر باشد، لازم است گروه نجات تشکیل گردد و در پایگاهی که بدین منظور تعیین شده مستقر گردند. تعداد افراد گروه نجات برحسب نوع معدن، گستردگی آن و تعداد کارگران و تعداد نوبت های کار تعیین می شود. در اینگونه معدن بهره بردار موظف است یک نفر شخص صلاحیت دار به عنوان مسئول نجات انتخاب نماید. وظیفه شخص مذکور منحصرأ رسیدگی به امور امداد و نجات میباشد. تبصره ۱ _ در معادن دارای گاز ذغال و گرد ذغال سنگ اگر تعداد کارگران در هر نوبت کار بیش از ۵۰ نفر باشد تشکیل گروه نجات الزامی است. تبصره ۲ _ برحسب مورد می توان وظایف گروه نجات را با گروه آتش نشانی ادغام نمود. تبصره ۳ _ علاوه بر افراد گروه نجات لازم است تعدادی از کارگران نیز تعلیمات لازم را دیده باشند تا در صورت لزوم به افراد گروه نجات کمک نمایند. عدم رعایت ماده ۶۷۱ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۷۲، ماده ۷۲: افراد گروه نجات باید از بین کارگران مجرب که دارای استعداد جسمانی کافی بوده انتخاب شوند این افراد باید تعلیمات لازم را فراگرفته و لااقل ماهی یک بار تمرین های لازم را بعمل آورند. عدم رعایت ماده ۶۷۲ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۷۳، ماده ۷۳: گروه نجات با نظر مسئول ایمنی و برحسب ضرورت باید مجهز به دستگاه های تنفسی انفرادی و وسایل لازم دیگر از قبیل دستگاه های اندازه گیری گاز گریز و اکسیددوکرین و برانکار و غیره باشند. این دستگاه ها باید مرتباً و در فواصل مناسب بازدید و آزمایش شده به طوری که همیشه برای استفاده آماده باشند. عدم رعایت ماده ۶۷۳ آیین نامه ایمنی معادن

۳۰۶۷۴، ماده ۷۴: افراد گروه نجات باید هر سال دو بار مورد معاینه پزشکی قرار گیرند تا در صورتی که واجد شرایط نباشند از گروه خارج شده و افراد دیگر به جای آنها انتخاب گردند. عدم رعایت ماده ۶۷۴ آیین نامه ایمنی معادن
۳۱۰۰۰، (۳۱) آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی، *

۳۱۰۰۱، ماده ۱: تهیه انبار سم متناسب با نوع سم و مقدار آن و شرایط نگاهداری با توجه به آب و هوای منطقه و حفظ سلامت محیط زیست به عهده کارفرما میباشد. تبصره ۱ - انبار سم باید خشک و خنک و قابل تهویه و دور از دسترس اطفال و حیوانات و اشخاص غیر مجاز و جدا از محل نگاهداری مواد غذایی انسان و دام و بذر و سایر مواد کشاورزی باشد. تبصره ۲ - در صورتی که سموم مورد مصرف به مقداری باشد که بتوان آن را در قفسه یا جعبه چوبی و یا فلزی قفل دار در جای مناسبی قرارداد قفسه یا جعبه مذکور به منزله انبار سم تلقی می شود و باید روی آن و یا روی درب انبار سم علائم خطر مناسب یا تابلویی برای آگاهی دادن و رعایت احتیاطات لازم نصب گردد. تبصره ۳ - در صورت نگاهداری سموم قابل احتراق تامین تسهیلات آتش نشانی متناسب با نوع، مقدار و حجم انبار ضروری است. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۲، ماده ۲: تامین سم یا سموم مورد مصرف به مقادیر مورد نیاز با توجه به توصیه های سازمان حفظ نباتات وزارت کشاورزی در بسته بندی های مصوب به عهده کارفرماست. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۳، ماده ۳: تامین وسایل و تجهیزات مخصوص آماده کردن سم متناسب با نوع سم و روش سم پاشی و حجم کار به عهده کارفرماست. تبصره - وسایل مذکور فوق باید کاملاً سالم و بدون عیب بوده و در خلال کار نیز مرتباً از طرف کارفرما مورد بازدید قرار گیرد تا در صورت مشاهده بروز نقص نسبت به رفع نقص یا تعویض وسیله معیوب اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۴، ماده ۴: تامین وسایل سم پاشی از نظر نوع و تعداد آن متناسب با نوع سم، روش سم پاشی و حجم و نوع کار سم پاشی به عهده کارفرماست. تبصره ۱ - منظور از نوع وسایل سم پاشی عبارت است از انواع سم پاش هایی که در ردیف شماره ۷ فصل تعاریف به آن اشاره شده است. تبصره ۲ - منظور از نوع سم شکل فیزیکی آن در موقع مصرف مانند امولسیون، پودر قابل تعلیق در آب، سوسپانسیون، گرانول، قرص و حبه، گاز و نظائر آن میباشد. تبصره ۳ - منظور از روش سم پاشی عبارتست از سم پاشی به طور عادی و همچنین سم پاشی بوتههای کوتاه یا درخت های بلند یا سطوح اماکن کشاورزی. تبصره ۴ - وسایل سم پاشی باید کاملاً سالم و بدون عیب بوده و در خلال کار نیز مرتباً از طرف کارفرما و یا نمایندگان او مورد بازدید قرار گیرد تا در صورت مشاهده بروز نقص نسبت به رفع نقص یا تعویض وسیله معیوب اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۵، ماده ۵: تامین لوازم حفاظت فردی مندرج در ردیف شماره ۱۰ فصل تعاریف متناسب با نوع سم و روش سم پاشی به عهده کارفرما میباشد. تبصره - لوازم حفاظت فردی باید سالم و بدون عیب و نقص بوده و مرتباً مورد بازرسی قرار گیرد تا در صورت بروز عیب و نقص و یا بی اثر شدن مواد عمل کننده موجود در قالب فیلترها، ماسک ها نسبت به رفع نقص یا تعویض آن اقدام شود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۶، ماده ۶: تهیه و نصب علائم خطر برای توجه اشخاص متناسب با نوع سم و طبق توصیه های سازمان حفظ نباتات وزارت کشاورزی در مزارع و باغات و اماکن کشاورزی که سم پاشی میشوند به عهده کارفرما میباشد. تبصره ۱ - علائم فوق باید قبل از سم پاشی نصب و پس از رفع خطر برداشته شود. تبصره ۲ - تعداد علائم خطر باید متناسب با وسعت مزرعه یا باغ یا مکان کشاورزی سم پاشی شده باشد و در جاهایی نصب شود که توجه اشخاص را از زوایای مختلف جلب نماید. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۷، ماده ۷: تامین وسایل و مواد برای کمکهای اولیه و همچنین حصول اطلاع از روش های مربوط به این کمک ها و نحوه معالجات مندرج در برچسب سم متناسب با نوع سمی که مصرف می شود به عهده کارفرماست. تبصره ۱ - کارفرما مکلف است نام و نشانی و شماره تلفن نزدیکترین پزشک یا درمانگاه به محل سم پاشی را قبل از شروع سم پاشی بدست آورد و در طول سم پاشی همراه داشته باشد تا در صورت لزوم برای برقراری تماس سریع از آن استفاده نماید. تبصره ۲ - تامین امکانات حمل مسموم به نزدیکترین درمانگاه یا پزشک و یا آوردن پزشک به بالین مسموم به عهده کارفرماست. تبصره ۳ - دادن اطلاعات لازم در مورد مشخصات سم مصرفی و علائم مسمومیت و کمک های اولیه و پادزهر مندرج در برچسب ظروف محتوی سم به پزشک معالج در صورت ضرورت به عهده کارفرماست. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۸، ماده ۸: تامین دسترسی به پزشک برای انجام مقاصد زیر به عهده کارفرماست: ۱ - انجام معاینه کارگران سم پاش قبل از شروع به کار سم پاشی جهت صدور گواهی سلامت انسان برای انجام کار سم پاشی طبق مفاد ماده ۹۰ قانون تامین اجتماعی و تبصره ۱ ماده ۲۴ آیین نامه اجرایی قانون حفظ نباتات. ۲ - معاینه و معالجه کارگران سم پاش در صورت بروز علائم مسمومیت در خلال کار طبق مفاد تبصره ۳ ماده ۲۴ آیین نامه اجرایی قانون حفظ نباتات. ۳ - انجام معاینه کارگران سم پاش که به علت مسمومیت تحت معالجه بوده‌اند جهت صدور گواهی لازم برای شروع مجدد کار سم پاشی طبق مفاد تبصره ۳ ماده ۲۴ آیین نامه اجرایی حفظ نباتات. (آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی)، عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۰۹، ماده ۹: کارفرما مکلف است قبل از شروع عملیات سم پاشی آموزش های لازم را به کارگران سم پاش بدهد. آموزش هایی که باید به کارگران سم پاش داده شود شامل موارد زیر است: ۱ - درجه سمیت ترکیب شیمیایی که به عنوان سم مورد استفاده قرار میگیرد. ۲ - راه های نفوذ ترکیب فوق به بدن همراه توضیح بیشتر و کافی درباره راه نفوذی که باعث خطرات بیشتری می شود. ۳ - طرز آماده کردن سم مورد عمل، طرز استفاده از سم پاش، روش یا روش های صحیح سم پاشی و لوازم حفاظت فردی در خاتمه کار به طور روزانه. ۴ - نحوه استفاده از لوازم حفاظتی فردی و ضرورت استفاده صحیح از آنها. ۵ - احتیاطاتی که باید از ابتدای باز کردن بسته های سم تا انتهای عمل سم پاشی برای جلوگیری از خطر مسمومیت رعایت شود. ۶ - علائمی که در صورت بروز مسمومیت ممکن است در شخص مسموم ظاهر شود. ۷ - اقداماتی که باید به عنوان کمک های اولیه در صورت مشاهده علائم مسمومیت در مورد شخص مسموم به عمل آید. تبصره ۱ - سطح این آموزش ها

باید حداقل در حد مطالب مندرج در برچسب مصوب سم مورد عمل باشد از نشریات سازمان حفظ نباتات نیز می توان در زمینه هایی برای آموزش بیشتر استفاده نمود. تبصره ۲ - کارفرما بایستی علاوه بر آموزش شفاهی یک نسخه کتبی از مفاد مطالبی که آموزش داده نیز به هر کارگر سم پاش بدهد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۰، ماده ۱۰: کارفرما مکلف است در طول مدت سم پاشی بر کلیه عملیات سم پاشی نظارت نماید برای انجام این نظارت لازمست کارفرما در طول مدت سم پاشی برای مراجعات ضروری یک نسخه از این آیین نامه و یک نسخه از برچسب سم مورد عمل و در صورت امکان سایر نشریات مربوط به آن را همراه داشته باشد. هدف از این نظارت موارد زیر میباشد: ۱ - حصول اطمینان از سالم و قابل استفاده بودن وسایل آماده کردن سم و وسایل سم پاشی و وسایل حفاظتی. ۲ - حصول اطمینان از آماده کردن صحیح سم و رعایت روش صحیح سم پاشی و استفاده صحیح از وسایل حفاظتی. ۳ - حصول اطمینان از دفن ظروف محتوی سموم در مناسب یا از بین بردن آن به نحو صحیح و ریختن آب شستشوی وسایل آماده کردن سم و وسایل سم پاشی در جایی که ایجاد خطر نکند و باعث آلودگی محیط زیست نشود. ۴ - حصول اطمینان از نظافت شستشوی وسایل آماده کردن سم و وسایل حفاظتی در خاتمه کار به طور مستمر. ۵ - اطمینان از سلامت کارگران کشاورزی سم پاشی در طول مدت سم پاشی و انجام به موقع کمک های اولیه و مراجعه فوری به پزشک در صورت بروز مسمومیت. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۱، ماده ۱۱: کارگر سم پاش مکلف است به آموزش هایی که توسط کارفرما داده می شود توجه نماید و اگر مطالب آموزش داده شده را به طور کامل و صحیح درک نکند و یا در نحوه اجرای آن ابهام داشته باشد باید درباره آن سوال کرده تا روشن شدن مطالب و رفع ابهام موضوع را پیگیری نماید. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۲، ماده ۱۲: کارگر سم پاش مکلف است برای آماده نمودن سم مطابق آموزشهای داده شده عمل نماید. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۳، ماده ۱۳: کارگر سم پاش باید محل سم پاشی را به ترتیبی که آموزش داده شده انجام دهد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۴، ماده ۱۴: کارگر سم پاش باید لوازم حفاظت فردی را به ترتیبی که آموزش داده شده استفاده نماید. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۵، ماده ۱۵: کارگر سم پاش باید وسایل آماده کردن سم و وسایل سم پاشی و لوازم حفاظت فردی را پس از خاتمه کار هر روز طبق آموزش هایی که داده شده شستشو و نظافت نموده و هر کدام را در جای مخصوص خود قرار دهد و پس از آن نسبت به شستشو و نظافت و تعویض لباس خود اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۶، ماده ۱۶: کارگر سم پاش مکلف است به محض بروز هرگونه نقص یا خرابی در هر یک از وسایل آماده کردن سم یا وسایل سم پاشی و یا وسایل و لوازم حفاظت فردی فوراً مراتب را برای رفع نقص و خرابی به کارفرما اطلاع دهد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۷، ماده ۱۷: کارگر سم پاش مکلف است به محض مشاهده علائم مسمومیت و یا هر یک از کارگران ضمن اطلاع فوری به کارفرما جهت تامین معالجات پزشکی نسبت به انجام کمک های اولیه ای که آموزش آنها دیده است اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۱۰۱۸، ماده ۱۸: کارگر سم پاش باید کلیه احتیاطاتی را که به او آموزش داده شده از ابتدای شروع کار هر روز تا شستشو و نظافت شخص خود پس از خاتمه کار هر روز رعایت نماید. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی کار با سموم دفع آفات نباتی در کشاورزی

۳۲۰۰۰، (۳۲) آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی *

۳۲۰۰۱، ماده ۱: قبل از شروع عملیات ساختمانی باید پروانه ها و مجوزهای لازم توسط مالکان و صاحبان کار از مراجع ذیربط قانونی اخذ گردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۲، ماده ۲: قبل از شروع عملیات ساختمانی مربوط به تاسیس کارگاه های جدید یا توسعه کارگاه های موجود، باید طبق ماده ۸۷ قانون کار، نقشه های ساختمانی و طرح های مورد نظر از لحاظ پیش بینی در امر حفاظت فنی و بهداشت کار برای اظهار نظر و تایید به واحد کار و امور اجتماعی محل ارایه گردد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۳، ماده ۳: مسئولیت اجرای مقررات این آیین نامه براساس مواد ۹۱ و ۹۵ قانون کار برعهده کارفرماست. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۴، ماده ۴: هرگاه صاحب کار اجرای کلیه عملیات ساختمانی از ابتدا تا پایان کار را کلاً به یک پیمانکار محول نماید، پیمانکار مسئول اجرای مقررات این آیین نامه در کارگاه خواهد بود. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۵، ماده ۵: هرگاه صاحب کار اجرای قسمت های مختلف عملیات ساختمانی خود را به پیمانکاران مختلف محول نماید، هر پیمانکار در محدوده پیمان خود، مسئول اجرای مقررات این آیین نامه خواهد بود و پیمانکارانی که به طور همزمان در یک کارگاه ساختمانی مشغول فعالیت هستند، باید در اجرای مقررات مذکور با یکدیگر همکاری نمایند و صاحب کار مسئول ایجاد هماهنگی بین آنها خواهد بود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۶، ماده ۶: هرگاه پیمانکار اصلی اجرای قسمت های مختلف عملیات ساختمانی را به پیمانکار یا پیمانکاران دیگر محول نماید، هر پیمانکار جزء در محدوده پیمان خود مسئول اجرای مقررات این آیین نامه بوده و پیمانکار اصلی مسئول نظارت و ایجاد هماهنگی بین آنها خواهد بود. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۷، ماده ۷: هرگاه مهندس ناظر در ارتباط با نحوه اجرای عملیات ساختمانی ایراداتی مشاهده نمایند که احتمال خطر وقوع حادثه را در برداشته باشد، باید فوراً مراتب را همراه با راهنمایی ها و دستورالعمل های لازم، کتباً به کارفرما یا کارفرمایان مربوطه اطلاع داده و رونوشت آن را به واحد کار و امور اجتماعی محل و مرجع صدور پروانه ساختمان تسلیم نمایند. کارفرما موظف است فوراً کار را در تمام یا قسمتی از کارگاه که مورد ایراد و اعلام خطر واقع شده متوقف و کارگران را از محل خطر دور و اقدامات مقتضی در مورد رفع خطر بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۸، ماده ۸: کارفرما باید وقوع هرگونه حادثه ناشی از کار منجر به فوت یا نقص عضو را کتباً و در اسرع وقت و قبل از آنکه علائم و آثار حادثه از بین رفته باشد، به واحد کار و امور اجتماعی محل اطلاع دهد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۰۹، ماده ۹: کارفرما باید وقوع هرگونه حادثه ناشی از کار را ظرف مدت سه روز اداری به شعبه سازمان تامین اجتماعی محل اطلاع دهد و نسبت به تکمیل و ارایه فرم ویژه گزارش حادثه اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۰، ماده ۱۰: کارگاه ساختمانی باید به طور مطمئن و ایمن محصور و از ورود افراد متفرقه و غیرمسئول به داخل آن جلوگیری بعمل آید. همچنین نصب تابلوها و علائم هشدارنده که در شب و روز قابل رویت باشد، در اطراف کارگاه ساختمانی ضروری است. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۱، ماده ۱۱: قرار دادن و انبار کردن وسایل کار، مصالح ساختمانی و نخاله های ساختمانی در معابر عمومی مجاز نیست و چنانچه انجام این امر برای مدت موقت و محدود اجتناب ناپذیر باشد، باید با شرایط زیر اقدام گردد. الف - مجوز لازم از مرجع صدور پروانه ساختمان و سایر مراجع ذیربط و مسئول اخذ گردد. ب - نحوه قرار دادن، چیدن یا ریختن این وسایل و مصالح و انتخاب مکان آن به ترتیبی باشد که حوادث برای عابران و وسایل نقلیه بوجود نیارد و در اطراف آن نرده های متحرک و وسایل کنترل مسیر و همچنین تابلوها و علائم هشدار دهنده که در شب و روز از فاصله مناسب قابل رویت باشد، نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۲، ماده ۱۲: برای جلوگیری از سقوط مصالح ساختمانی و ابزار کار بر روی کارگران و افرادی که در محوطه کارگاه ساختمانی از مجاور ساختمان در دست تخریب، احداث و یا تعمیر و بازسازی عبور می نمایند، باید یک سرپوش حفاظتی با عرض و استحکام کافی از شبکه فلزی یا از جنس الوار چوبی با شرایط زیر در دیواره اطراف ساختمان نصب گردد. الف - سرپوش حفاظتی باید با توجه به ارتفاع و وضعیت ساختمان چنان طراحی و ساخته شود که در اثر ریزش مصالح و ابزار کار بر روی آن هیچگونه خطری متوجه افرادی که از زیر آن عبور می

نمایند، نگردد. ب- زاویه سرپوش حفاظتی را نسبت به سطح افقی می توان بین ۳۰ تا ۴۵ درجه به سوی ساختمان اختیار نمود. عدم رعایت

ماده ۱۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۳، ماده ۱۳: احداث راهرو سرپوشیده موقتی در امتداد معبر عمومی مجاور کارگاه ساختمانی در موارد زیر ضروری است: الف- چنانچه فاصله ساختمان در دست تخریب از معبر عمومی کمتر از ۴۰ درصد ارتفاع اولیه آن باشد. ب- در صورتی که فاصله ساختمان در دست احداث یا تعمیر و بازسازی کمتر از ۲۵ درصد ارتفاع نهایی آن باشد. ج- در مواردی که فاصله ساختمان در دست تخریب، احداث یا تعمیر و بازسازی از معابر عمومی بیش از حد نصاب های مقرر در بندهای الف و ب باشد، اما با توجه به شرایط و مقتضیات خاص، به نظر بازرس کار یا مرجع صدور پروانه ساختمان یا مهندس ناظر، راهرو سرپوشیده موقتی ضروری تشخیص داده شود. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۴، ماده ۱۴: راهروهای سرپوشیده موضوع ماده ۱۳ باید دارای شرایط زیر باشد: الف- ارتفاع راهرو سرپوشیده نباید کمتر از ۲/۵ متر و عرض آن نیز نباید کمتر از ۱/۵ متر و یا عرض پیاده روی موجود باشد. ب- راهرو باید فاقد هرگونه مانع بوده و دارای روشنایی لازم طبیعی یا مصنوعی دائمی باشد. ج- سقف راهرو باید توانایی تحمل حداقل ۷۰۰ کیلوگرم بر مترمربع فشار را داشته باشد. به علاوه سایر قسمت های آن نیز باید تحمل بار مربوط و فشار مذکور را داشته باشد. د- سقف راهرو باید از الوار به ضخامت حداقل ۵ سانتیمتر ساخته شده و الوارها طوری در کنار هم قرار گرفته باشند که از ریزش مصالح ساختمانی به داخل راهرو جلوگیری بعمل آید. ه- اطراف بیرونی سقف راهرو باید به وسیله دیواره شیب داری از چوب یا شبکه فلزی مقاوم محصور باشد. زاویه این حفاظ را نسبت به سقف می توان بین ۳۰ تا ۴۵ درجه به طرف خارج اختیار نمود. و- در صورتی که راهرو دارای درهای جانبی برای ورود و خروج مصالح و نخاله های ساختمانی و غیره باشد، این درها باید

همواره بسته باشند، مگر در موارد مذکور که باید مراقبت کافی بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
۳۲۰۱۵، ماده ۱۵: کلیه پرتگاه ها و دهانه های باز در قسمت های مختلف کارگاه ساختمانی و محوطه آن که احتمال خطر سقوط افراد را در بردارند، باید تا زمان محصور شدن یا پوشیدن شدن نهایی و یا نصب حفاظ ها، پوشش ها و نرده های دائم و اصلی، به وسیله نرده ها یا پوشش های موقت به طور محکم و مناسب حفاظت گردند. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۶، ماده ۱۶: نرده حفاظتی موقت موضوع ماده ۱۵ باید دارای شرایط زیر باشد: الف- ارتفاع آن در مورد راه پله ها و سطوح شیب دار حداقل ۷۵ سانتیمتر و در سایر موارد حداقل ۹۰ سانتیمتر باشد. ب- در فواصل حداکثر ۲ متر، دارای پایه های عمودی محکم باشد. ج- در اجزاء آن قسمت های تیز و برنده وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۷، ماده ۱۷: پوشش حفاظتی موقت موضوع ماده ۱۵ باید دارای شرایط زیر باشد: الف- در مورد دهانه های باز با ابعاد کمتر از ۴۵ سانتیمتر، تخته یا الوارهای چوبی با قطر حداقل ۲/۵ سانتیمتر. ب- در مورد دهانه های باز با ابعاد بیشتر از ۴۵ سانتیمتر، تخته یا الوارهای چوبی با قطر حداقل ۵ سانتیمتر. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۸، ماده ۱۸: در مواردی که احتمال سقوط و ریزش مصالح و ابزار کار از روی جایگاه ها و سکوهای کار یا لبه پرتگاه ها و دهانه های باز وجود داشته باشد، باید نسبت به نصب پاخورهای چوبی به ضخامت حداقل ۲/۵ سانتیمتر و ارتفاع ۱۵ سانتیمتر اقدام شود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۱۹، ماده ۱۹: چنانچه قبل از زدن سقف های دائم، نیاز به ایجاد سکوی کار در محل باشد، باید از الوارهایی با ضخامت ۵ و عرض ۲۵ سانتیمتر که در کنار هم محکم به یکدیگر بسته و متصل شده باشند، استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
۳۲۰۲۰، ماده ۲۰: برای جلوگیری از خطر برق گرفتگی و کاهش اثرات زیان آور میدان های الکترومغناطیسی ناشی از خطوط برق فشار قوی، باید مقررات مربوط به حریم خطوط انتقال و توزیع نیروی برق، در کلیه عملیات ساختمانی و نیز در تعیین محل احداث بناها و تاسیسات، رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۲۱، ماده ۲۱: قبل از شروع عملیات ساختمانی در مجاورت خطوط هوایی برق فشار ضعیف، باید مراتب به اطلاع مسئولان و مراجع ذیربط رسانده شود تا اقدامات احتیاطی لازم از قبیل قطع جریان، تغییر موقت یا دائم مسیر یا روکش کردن خطوط مجاور ساختمان با مواد مناسب از قبیل لوله های پلی اتیلن یا شیلنگ های لاستیکی و غیره انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۰۲۲، ماده ۲۲: کلیه هادی ها، خطوط و تاسیسات برقی در محوطه و حریم عملیات ساختمانی باید برقدار فرض شود، مگر آنکه خلاف آن ثابت گردد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۳۰۲۳، ماده ۲۳: کلیه کارگران کارگاه های ساختمانی باید مجهز به کلاه و کفش ایمنی باشند. همچنین در صورتیکه شرایط و نوع کار اقتضاء نماید، سایر وسایل حفاظت فردی از قبیل دستکش حفاظتی، عینک و نقاب حفاظتی، ماسک تنفسی حفاظتی، چکمه و نیم چکمه لاستیکی، کمربند ایمنی، طناب مهار و طناب نجات مطابق ضوابط آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی باید در اختیار کارگران قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۲۴، ماده ۲۴: کلیه رانندگان یا اپراتورهای ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی باید آموزشهای لازم در مورد نحوه کار با این وسایل را طبق قوانین و مقررات مربوطه فرا گرفته و دارای پروانه مهارت فنی یا گواهی نامه ویژه از مراجع ذیربط باشند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۲۵، ماده ۲۵: بکار بردن ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی در نزدیکی خطوط انتقال نیروی برق باید با رعایت مواد ۲۰ و ۲۱ صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۲۶، ماده ۲۶: قسمت های مختلف دستگاه ها و وسایل بالابر باید طبق برنامه ذیل مورد بازدیدهای دوره‌ای یا معاینه فنی و آزمایش قرار گیرند. الف - بازدید روزانه کلیه لوازم بستن و بلند کردن بار از قبیل قلاب ها، اتصالات، کابل ها، زنجیره‌ها و غیره، از نظر فرسودگی، شکستگی و هر نوع عیوب ظاهری دیگر، توسط اپراتور و مسئول دستگاه. ب - بازدید فنی کلیه قسمت های دستگاه، هفته ای یک بار، توسط شخص متخصص یا مسئول فنی دستگاه و ارایه گزارش به سرپرست مربوطه. ج - معاینه فنی و آزمایش کلیه قسمت های دستگاه توسط اشخاص متخصص و صدور گواهینامه اجازه کار هر سه ماه یک بار و همچنین قبل از استفاده برای اولین بار و یا پس از هرگونه جابجایی و نصب در محل جدید. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۲۷، ماده ۲۷: کلیه تعمیرات اساسی و تعویض قطعات و لوازم اصلی که بر روی دستگاه بالابر انجام می شود، باید در دفتر ویژه‌ای ثبت و توسط متخصص مربوطه امضاء گردد. این دفتر همراه با گواهینامه های اجازه کار موضوع بند ج ماده ۲۶، باید نزد مالک و کارفرمای دستگاه نگاهداری و در هنگام لزوم ارایه گردد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۲۸، ماده ۲۸: کلیه قسمت های تشکیل دهنده دستگاه ها و وسایل بالابر و اجزاء آنها باید با رعایت اصول و قواعد فنی و طبق استانداردها و ضوابط اطمینان مندرج در «آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها» طراحی، محاسبه و ساخته شده و توسط اشخاص ذیصلاح نصب، تنظیم و آماده به کار شوند. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۲۹، ماده ۲۹: حداکثر ظرفیت بار مجاز و همچنین سرعت کار مطمئن هر وسیله بالابر باید بر روی لوح های نوشته و در محل مناسبی بر روی دستگاه نصب و مفاد آن دقیقاً رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۳۰، ماده ۳۰: قلاب دستگاه ها و وسایل بالابر باید دارای شرایط زیر باشد: الف - مجهز به شیطانک یا ضامن تا مانع جدا شدن اتفاقی بار از آن گردد. ب - حداکثر باری که می توان به وسیله آن بلند نمود، به طور واضح بر روی آن حک شده باشد. ج - در صورتی که نوع کار ایجاب نماید، مجهز به دستگیره مناسبی باشد که بتوان آن را در حالت تعلیق، تغییر مکان داده و در وضع مناسب قرار داد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۳۱، ماده ۳۱: میزان حداکثر مجاز بار بدون خطر زنجیرها، کابل ها و سایر وسایل بلند کردن و بستن بار باید بر روی پلاک فلزی درج و به آنها متصل باشد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۳۲، ماده ۳۲: دستگاه های بالابر ثابت از قبیل جرثقیل های برجی (Tower Cranes) و وینچ ها باید به طور مطمئن در محل نصب خود مهار گردیده و وزنه های تعادل آنها متناسب با حداکثر میزان حمل بار محاسبه و در نظر گرفته شود. در مورد جرثقیل های برجی، استحکام و مقاومت زمین محل استقرار دستگاه قبل از شروع عملیات نصب و مونتاز باید مورد بررسی قرار گیرد. هم چنین نحوه مهار این دستگاه ها باید به ترتیبی باشد که در مقابل حداکثر نیروی باد و طوفان در محل، مقاومت کافی داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۳، ماده ۳۳: هر دستگاه بالابر علاوه بر اپراتور یا راننده، باید دارای یک نفر کمک اپراتور یا علامت دهنده نیز باشد. این شخص باید در مورد نحوه علامت دادن با دست ها یا وسایل هشدار دهنده و نوع علائم مشخصه و یکنواخت، آموزش لازم را دیده باشد. در مواردی که به علت محدود بودن میدان دید اپراتور و یا هرگونه شرایط و موقعیت های خاص، به بیش از یک نفر علامت دهنده نیاز باشد، باید علائم حرکت فقط توسط یکی از آنها که نفر اصلی است، داده شود. اما در عین حال اپراتور باید از علامت توقیفی که در موارد خطر توسط هر کدام از آنان داده می شود، تبعیت نماید. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۴، ماده ۳۴: مسیر حرکت و محل استقرار جرثقیل ها و دیگر وسایل بالابر باید قبلاً به طور دقیق بازدید و بررسی شود تا در موقع حرکت و کار، خطری از طریق برخورد با سیم و کابل های برق یا تاسیسات و بناهای موجود و یا سقوط در محل های حفاری شده و غیره، متوجه اپراتور، کارگران و افراد دیگر نشود. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۵، ماده ۳۵: از روی معابر و فضاهای عمومی مجاور کارگاه ساختمانی نباید هیچ باری به وسیله دستگاه ها ی بالابر عبور داده شود و چنانچه انجام این کار اجتناب ناپذیر باشد، باید این معابر و فضاها با استفاده از وسایل مناسب محصور، محدود و یا مسدود گردیده و هم چنین علائم هشداردهنده موثر از قبیل تابلوها، پرچم های مخصوص یا چراغ های چشمک زن بکاربرده شود. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۶، ماده ۳۶: به رانندگان یا اپراتورهای دستگاه ها و وسایل بالابر نباید کار دیگری ارجاع شود. همچنین افراد مزبور در هنگام روشن بودن دستگاه و یا آویزان بودن بار، مجاز به ترک و رها کردن دستگاه نمی باشند. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۷، ماده ۳۷: راننده یا اپراتور دستگاه بالابر و افراد کمکی و علامت دهنده، در هنگام انجام وظیفه، حق خوردن، آشامیدن و استعمال دخانیات را ندارند. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۸، ماده ۳۸: به هیچ وجه نباید اجازه داده شود که کارگران بر روی بار مورد حمل سوار شوند و یا برای جابجا شدن از وسایل بالابر استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۹، ماده ۳۹: در هنگام بهره برداری از جرثقیل های سیار موتوری باید دقت شود که جک ها به طور صحیح استفاده و در محل مناسب استقرار یابند. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۴۰، ماده ۴۰: در هنگام باد، طوفان و بارندگی شدید، باید از کار کردن با دستگاه ها و وسایل بالابر خودداری شود. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۴۱، ماده ۴۱: کابین راننده یا اپراتور ماشین آلات راه سازی و ساختمانی باید دارای شرایط زیر باشد: الف - به ترتیبی باشد که راننده یا اپراتور را در برابر شرایط جوی و گرد و غبار محافظت نموده و نیز میدان دید کافی برای او تامین نماید. ب - کلیه شیشه های درها و پنجره ها از نوع مقاوم و نشکن باشند. ج - دارای رکاب و دستگیره ای باشد که راننده یا اپراتور بتواند به راحتی و با ایمنی کامل سوار و پیاده شود. د - پله و رکاب ترجیحاً مشبک و پنجره های باشد تا گل و لای بر روی آن متراکم نشده و باعث لغزش پای راننده و اپراتور نگردد. ضمناً از آلوده شدن آن به روغن، گریس یا سایر مواد لغزنده باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۴۲، ماده ۴۲: در مواردی که میدان دید راننده یا اپراتور ماشین آلات راه سازی و ساختمانی محدود باشد، وجود یک نفر کمک یا علامت دهنده الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۴۳، ماده ۴۳: راننده یا اپراتور قبل از ترک ماشین آلات راه سازی و ساختمانی باید دستگاه را ترمز و در صورت وجود تیغه یا باکت یا خاکبردار، آن را پایین آورده و بر روی زمین قرار داده و دستگاه را خاموش نماید. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۴۴، ماده ۴۴: در شرایطی که به دلیل سستی بستر یا ازدیاد شیب آن، تعادل دستگاه خاکبرداری به خطر افتد، نباید آن را به کار انداخت یا مورد استفاده قرار داد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۰۴۵، ماده ۴۵: هنگامی که ماشین آلات راه سازی و ساختمانی در حال کار هستند، ورود افراد به داخل شعاع عمل آنها باید ممنوع گردد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۴۶، ماده ۴۶: ماشین آلات راه سازی و ساختمانی را نباید شب ها در حاشیه جاده های عمومی متوقف نمود. چنانچه در موارد خاص، این کار اجتناب ناپذیر گردد، باید اطراف آنها با وسایل مناسب هشدار دهنده از قبیل پرچم قرمز، علائم شبرنگ، چراغ قرمز چشمک زن و غیره، محدود و علامت گذاری شود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۴۷، ماده ۴۷: استفاده از ماشین آلات راه سازی و ساختمانی در غیر از موضوع تعریف شده ممنوع میباشد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۴۸، ماده ۴۸: در هنگام حرکت بیل مکانیکی، باکت یا خاک بردار آن باید خالی از بار باشد، همچنین بوم آن باید در جهت حرکت قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۴۹، ماده ۴۹: در موقع تعمیر باکت یا خاک بردار بیل مکانیکی یا لودریا تعویض ناخن های آن، باید آن را قبلاً در محل خود محکم نمود تا از حرکت ناگهانی آن و ایجاد حادثه جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۵۰، ماده ۵۰: از تیغه های بولدوزر نباید به عنوان ترمز استفاده شود، مگر در مواردی استثنایی و اضطراری. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۵۱، ماده ۵۱: در کارگاه هایی که از ماشین آلات خاک برداری و یا وسایل نقلیه موتوری ویژه حمل و جابجایی مصالح ساختمانی استفاده می شود، باید راه های ورود و خروج ایمن و مناسب برای آنها ایجاد و نسبت به نصب علائم خطر و هشدار دهنده مناسب اقدام گردد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۵۲، ماده ۵۲: در بارگیری و تخلیه وسایل نقلیه موتوری ویژه حمل و جابجایی مصالح ساختمانی باید نکات زیر مورد توجه قرار گیرد: الف - وزن تقریبی مصالح بار شده از ظرفیت مجاز وسیله نقلیه تجاوز ننماید. ب - ارتفاع بار از دیواره های اتاق بارگیری تجاوز ننماید و در مواردی که نوع و وضعیت بار به ترتیبی باشد که این امر اجتناب ناپذیر گردد، باید به وسیله کابل فلزی یا طناب مناسب نسبت به مهار آن به طور مطمئن و ایمن اقدام شود. ج - مصالحی از قبیل آجر، سنگ و غیره باید به وسیله برزنت یا توری های محکم پوشیده و محفوظ شوند، مگر آنکه ارتفاع بار از ارتفاع دیواره های اتاق بارگیری کمتر باشد، در مورد مصالح ریزدانه پوشش بار الزامی است. د - در هنگام بار زدن قطعات و مصالح سنگین و حجیم از قبیل تیر آهن، قطعات ساخته شده اسکلت های فلزی، لوله های بزرگ و غیره، باید طوری روی هم چیده شوند که هنگام تخلیه بار و باز کردن دیواره های اتاق بارگیری، از لغزش آنها بر روی هم و ایجاد حادثه پیشگیری بعمل آید. هم چنین نحوه بارگیری و توزیع قطعات مذکور در اتاق بارگیری باید به ترتیبی باشد که مرکز ثقل کامیون را به یک سمت آن متوجه نساخته و تعادل آن در هنگام حرکت حفظ شود. ه - در بارگیری و تخلیه قطعات و مصالح سنگین و حجیم باید از وسایل مکانیکی استفاده شود. و در موقع بار زدن مواد و مصالحی از قبیل شن، ماسه، سنگ، آجر، خاک، نخاله و ضایعات ساختمانی به وسیله لودر و بیل مکانیکی و یا قطعات و مصالح سنگین و حجیم به وسیله جرثقیل، باید سرنشینان وسیله نقلیه آنرا ترک و تا پایان بارگیری در محل مناسبی مستقر شوند. ز - در هنگام بارگیری یا تخلیه نقلیه موتوری، باید علاوه بر استفاده از ترمز دستی، از موانع مناسب از قبیل بلوک های چوبی نیز برای جلوگیری از حرکت اتفاقی و مهار وسایل مذکور استفاده شود. ح - در مواردی که کار تخلیه و بارگیری در محیط های بسته انجام می شود، باید تهویه لازم و کافی صورت گیرد. در غیر این صورت باید موتور وسیله نقلیه خاموش شود. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۵۳، ماده ۵۳: دهانه های سیلوهای مصالح ساختمانی و قیف تغذیه کننده تراک میکسر و پمپ بتن باید به وسیله چند میله عمود بر هم حفاظ گذاری شوند تا از سقوط افراد به داخل آنها جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۵۴، ماده ۵۴: کف توقفگاه ماشین آلات سنگین ساختمانی و وسایل نقلیه موتوری ویژه حمل و جابجایی مصالح ساختمانی باید دارای شرایط زیر باشد: الف - هموار و حتی الامکان قابل شستشو باشد. ب - از استحکام کافی برخوردار باشد تا در هنگام زدن جک در زیر ماشین آلات و وسایل نقلیه موتوری، از در رفتن جک و ایجاد حادثه جلوگیری بعمل آید. ج - مجاری مناسبی در آن پیش بینی شده باشد تا در

صورت ریزش یا نشست مواد سوختی، مواد مذکور به چاله ها و مخازن قابل تخلیه هدایت گردند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۵۵ ماده ۵۵: در کلیه عملیات ساختمانی که امکان انجام آنها از روی زمین یا کف طبقات ساختمان و یا با استفاده از نردبان به طور ایمن و بدون خطر امکان پذیر نباشد، باید از داربست استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۵۶ ماده ۵۶: برپا کردن، پیاده کردن و دادن تغییرات اساسی در داربست ها باید تحت نظارت شخص ذیصلاح و به وسیله کارگرانی که در این گونه کارها تجربه کافی دارند انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۵۷ ماده ۵۷: اجزای داربست ها و کلیه وسایلی که در آن بکار میرود باید از مصالح مناسب و مرغوب، طوری طراحی، ساخته و آماده شوند که واجد شرایط ایمنی کار برای کارگران بوده و توانایی تحمل چهار برابر بار مورد نظر را داشته باشند. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۵۸ ماده ۵۸: قطعات چوبی که در ساخت داربست ها بکار میروند بایستی از کیفیت مرغوبی برخوردار بوده و الیاف بلندی داشته باشند. همچنین عاری از هرگونه عیوب و بدون گره، پوسته، کرم خوردگی و پوسیدگی و نیز رنگ نشده باشند. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۵۹ ماده ۵۹: تخته ها و الوارهایی که در داربست بکار برده میشوند، باید در برابر ترک خوردگی محافظت گردند. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۰ ماده ۶۰: وسایلی که برای ساخت داربست ها بکار میروند بایستی در شرایط خوبی در انبار نگاهداری شوند و از وسایل نامناسب جدا گردند. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۱ ماده ۶۱: از طناب های لیفی در مکان هایی که احتمال آسیب دیدگی اینگونه طناب ها وجود دارد، نباید استفاده شود. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۲ ماده ۶۲: طناب هایی که با اسیدها یا مواد خورنده و فرساینده دیگر در تماس بوده اند، یا معیوب اند نباید بکار گرفته شوند. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۳ ماده ۶۳: میخ هایی که برای اتصال اجزاء داربست چوبی بکار برده می شوند، باید به اندازه مناسب و تعداد کافی باشند و تا انتها به طور کامل کوبیده شوند نه اینکه نیمه کاره کوبیده شده و سپس خم گردند. هم چنین در داربست نباید میخ های چدنی به کار برده شود. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۴ ماده ۶۴: داربست ها بایستی با ضریب اطمینانی تا چهار برابر حداکثر بارگیری طراحی شده و به طور ایمن مهار گردند. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۵ ماده ۶۵: بجز داربست های مستقل، هر داربستی باید در فاصله های مناسب، در دو جهت عمودی و افقی محکم به ساختمان مهار شود. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۶ ماده ۶۶: هر سازه و هر وسیله ای که به عنوان تکیه گاه و جایگاه کار مورد استفاده قرار می گیرد، باید طبق اصول فنی ساخته شده و پایه محکمی داشته باشد و با مهاربندی مناسبی استوار گردد. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۷ ماده ۶۷: پایه های داربست باید به طور مطمئن و محکم مهار شود تا مانع نوسان و جابجایی و لغزیدن داربست گردد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۸ ماده ۶۸: در داربست های مستقل حداقل یک سوم تیرهای حامل جایگاه، تا پیاده شدن کامل داربست باید در جای خود باقی بمانند و برحسب مورد به تیرهای افقی یا به تیرهای عمودی به طور محکم بسته شوند. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۰۶۹ ماده ۶۹: هرگز نباید برای تکیه گاه داربست یا ساخت آن از آجرهای لق، بشکه، جعبه یا مصالح نامطمئن دیگر استفاده شود. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۰۷۰، ماده ۷۰: بخش های فلزی داربست باید فاقد ترک خوردگی، زنگ زدگی یا عیوب دیگر باشند. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۱، ماده ۷۱: هر یک از بخش های داربست باید طوری متصل و مهار بندی شوند که در حین استفاده از داربست جابجا نشوند. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۲، ماده ۷۲: داربست باید در موارد زیر توسط شخص ذیصلاح مورد بازدید و کنترل قرار گیرد تا از پایداری، استحکام و ایمنی آن اطمینان حاصل و گواهی کتبی صادر گردد. الف - قبل از شروع به استفاده از آن. ب - پس از هرگونه تغییرات، تعویض اجزاء و یا ایجاد وقفه طولانی در استفاده از آن. ج - پس از قرار گرفتن در معرض باد، طوفان، زلزله و غیره که استحکام و پایداری داربست مورد تردید باشد. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۳، ماده ۷۳: هیچ بخشی از داربست را نباید پیاده کرد و داربست را درحالی بجا گذاشت که بتوان از بخش های باقیمانده استفاده نمود. مگر آنکه بخش بجا مانده منطبق با این مقررات باشد. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۴، ماده ۷۴: اگر قسمتی از داربست احتیاج به تعمیر داشته باشد، نباید قبل از رفع نقص و تعمیر داربست به کارگران اجازه کار کردن بر روی آن داده شود. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۵، ماده ۷۵: بعد از اتمام کار روزانه، باید کلیه ابزار و مصالح از روی داربست برداشته شود. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۶، ماده ۷۶: در موقع پیاده کردن داربست باید مراقبت لازم بعمل آید که کلیه میخ ها از قطعات پیاده شده چوبی، کشیده شوند. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۷، ماده ۷۷: در طول مدت استفاده از داربست باید دائماً نظارت شود تا بار بیش از اندازه و مصالح ساختمانی غیر لازم روی آن قرار داده نشود. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۸، ماده ۷۸: تا آنجا که امکان دارد بار روی داربست باید به طور یکنواخت توزیع گردد، تا از عدم تعادل خطرناک داربست جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۷۹، ماده ۷۹: از داربست ها نباید برای انبار کردن مصالح ساختمانی استفاده شود مگر مصالحی که برای کوتاه مدت و انجام کار فوری مورد نیاز باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۰، ماده ۸۰: در مواقعی که هوا طوفانی است و باد شدید می وزد کار باید متوقف گردد تا آنکه تمام احتیاط های لازم اتخاذ شود. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۱، ماده ۸۱: در مواردی که روی جایگاه داربست برف یا یخ وجود داشته باشد کارگران نباید روی آن کار کنند، مگر آنکه قبلاً برف یا یخ از روی جایگاه ها برداشته شده و روی آنها ماسه نرم ریخته شود. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۲، ماده ۸۲: در قسمت هایی از کابل یا طناب داربست که احتمال بریدگی یا سائیدگی می رود باید با تعبیه بالشک از آن محافظت شود. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۳، ماده ۸۳: هنگامی که در مجاورت خطوط نیروی برق احتیاج به نصب داربست باشد، این کار باید با رعایت مواد ۲۰ و ۲۱ انجام شود. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۴، ماده ۸۴: هرگاه لازم شود روی داربست دستگاه بالابر نصب گردد باید موارد زیر رعایت گردد: الف - بخش های متشکله داربست به دقت بازرسی شوند و در صورت لزوم به نحو مناسبی به مقاومت آن افزوده شود. ب - از حرکت و جابجایی تیرهای افقی داخل دیواری جلوگیری شود. ج - پایه های عمودی به طور محکمی به بخش مقاوم ساختمان و در محلی که دستگاه بالابر باید نصب گردد، متصل و مهار شوند. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۰۸۵، ماده ۸۵: هرگاه بهنگام بالا یا پایین رفتن بار امکان برخورد آن با داربست وجود داشته باشد باید برای جلوگیری از گیر کردن بار به داربست، سرتاسر ارتفاع آن در مسیر حرکت بار، با نرده های عمودی پوشیده شود. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۶، ماده ۸۶: کلیه داربست های باید دارای تعداد کافی جایگاه کار باشند. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۷، ماده ۸۷: هیچ بخشی از جایگاه کار نباید بر روی آجرهای لق، لوله های آب، دودکش و سایر مصالح غیرمطمئن و نامناسب قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۸، ماده ۸۸: از جایگاه داربست زمانی باید استفاده شود که ساخت آن به اتمام رسیده و وسایل حفاظتی لازم به طور مناسب نصب شده باشد. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۸۹، ماده ۸۹: عرض جایگاه کار باید با نوع کار مناسب باشد و در هر بخش آن گذرگاه بازی به عرض حداقل ۶۰ سانتیمتر بدون هرگونه مانع فراهم گردد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۰، ماده ۹۰: در هیچ موردی عرض جایگاه کار نباید از اندازه های زیر کمتر باشد: الف - ۶۰ سانتیمتر، اگر جایگاه فقط برای عبور اشخاص به کار می رود. ب - ۸۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای قرار دادن مصالح ساختمانی استفاده می شود. ج - ۱۱۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای نگاهداری جایگاه یا سکوی بلندتر دیگری استفاده می شود. د - ۱۳۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای نصب یا شکل دادن به سنگ های نمای ساختمان استفاده می شود. ه - ۱۵۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه هم برای نگاهداری سکوی بلندتر دیگر و هم برای نصب و شکل دادن به سنگ های نمای ساختمان استفاده می شود. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۱، ماده ۹۱: به طور کلی عرض جایگاهی که با تیرهای داخل دیواری نگاهداری می شود، نباید از ۱۵۰ سانتیمتر بیشتر باشد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۲، ماده ۹۲: یک فضای خالی بالا سری، حداقل به ارتفاع ۱۸۰ سانتیمتر باید بالای جایگاه کار در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۳، ماده ۹۳: جایگاه هر داربست باید حداقل یک متر پایین تر از منتهی الیه تیرهای عمودی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۴، ماده ۹۴: الوارهایی که جزیی از جایگاه کار به شمار می آیند باید دارای شرایط زیر باشند: الف - بادر نظر گرفتن فاصله بین تیرهای تکیه گاه جایگاه، ضخامت آنها ایمنی لازم را تامین نماید. در هیچ موردی ضخامت الوارها از ۵ سانتیمتر کمتر نبوده و ضخامت ها مساوی باشند. ب - عرض آنها با هم مساوی و حداقل ۲۵ سانتیمتر باشد. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۵، ماده ۹۵: هر الوار که جزیی از جایگاه کار به شمار می آید نباید بیش از ۴ برابر ضخامت آن از انتهای تکیه گاه تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۶، ماده ۹۶: الوارها نباید روی همدیگر قرار گیرند تا خطر برخورد پای کارگران به لبه الوارها و افتادن آنان به حداقل کاهش یابد و نیز جابجایی چرخ های دستی به آسانی صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۷، ماده ۹۷: الوارهایی که جزء سکوی کار بشمار می آیند، باید حداقل با سه تکیه گاه نگاهداری شوند، مگر آن که فاصله بین تکیه گاه ها و ضخامت الوارها به اندازه ای باشد که خطر شکم دادن بیش از حد و یا بلند شدن سر دیگر تخته در بین نباشد. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۸، ماده ۹۸: جایگاه های کار باید به شیوه ای ساخته شوند که الوارهای تشکیل دهنده آنها، هنگام استفاده جابجا نشوند. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۰۹۹، ماده ۹۹: هر سکو یا جایگاه که بیش از ۲ متر بالای زمین یا کف قرار دارد باید دارای تخته بندی نزدیک بهم باشد تا هیچ نوع ابزار، لوازم کار و مصالح از لای آنها به پایین سقوط ننماید. ضمناً استقرار تخته ها در امتداد همدیگر بشکلی باشد که برخورد پا به لبه آنها ممکن نگردد. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۰، ماده ۱۰۰: هر بخشی از جایگاه کار یا محل کاری که بلندی آن بیش از ۱۲۰ سانتیمتر باشد و امکان سقوط از روی آن وجود داشته باشد، باید دارای جان پناه با شرایط زیر باشد: الف - حفاظ از جنس مرغوب و مناسب و دارای استحکام کافی باشد. ب - نرده بالایی بین ۹۰ تا ۱۱۰ سانتیمتر بالای سطح جایگاه قرار گیرد. ج - برای جلوگیری از سر خوردن کارگران و یا افتادن مصالح ساختمانی و ابزار کار از روی جایگاه، پاخوری در لبه باز جایگاه به بلندی ۱۵ سانتیمتر و ضخامت حداقل ۲/۵ سانتیمتر نصب شود. د - نرده میانی بین پاخور و نرده بالایی قرار داده شود. ه - حتی الامکان سرپوش مناسب حفاظتی در لبه خارجی جایگاه ها نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۱، ماده ۱۰۱: حفاظ های نرده ای و پاخورهای لبه جایگاه داربست باید در سوی داخلی ستون عمودی مهار شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۲، ماده ۱۰۲: نرده ها، پاخورها و وسایل دیگر حفاظتی که در جایگاه داربست بکار رفته اند، نباید از جای خود برداشته شوند مگر در زمانی و در حدی که برای ورود اشخاص، حمل یا جابجایی مصالح ساختمانی لازم است. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۳، ماده ۱۰۳: جایگاه های داربست های معلق باید از هر سو دارای حفاظ نرده ای و پاخور باشند، اما: الف - اگر کار به نحوی باشد که نتوان حفاظ را با شرایط بند ب ماده ۱۰۰ نصب نمود، ارتفاع حفاظ طرف دیوار را می توان ۷۰ سانتیمتر اختیار نمود. ب - اگر کارگران روی سکو یا جایگاه به طور نشسته کار می کنند، نصب حفاظ و پاخور سمت دیوار الزامی نیست ولی در این حالت جایگاه باید مجهز به طناب، کابل یا زنجیرهایی باشد تا کارگران در صورت سر خوردن بتوانند از آن به عنوان دستگیره استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۴، ماده ۱۰۴: فاصله بین دیوار و جایگاه باید تا حد امکان کم باشد. مگر در مواردی که کارگران روی جایگاه به طور نشسته کار می کنند که در این حالت فاصله بین دیوار و جایگاه را می توان حداکثر ۴۵ سانتیمتر اختیار نمود. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۵، ماده ۱۰۵: داربست های فلزی لوله ای باید دارای شرایط زیر باشند: الف - از مواد مناسبی مانند لوله های فولادی یا فلز مشابهی که استقامتی نظیر فولاد دارد، ساخته شده باشند. ب - استحکام کافی برای نگاهداری بار مورد نظر با ضریب اطمینان چهار داشته باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۶، ماده ۱۰۶: تمام قطعات عمودی و افقی داربست های فلزی لوله ای باید به طور مطمئن به همدیگر متصل شوند. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۷، ماده ۱۰۷: لوله هایی که در داربست های فلزی لوله ای بکار می روند، باید مستقیم و عاری از زنگ زدگی، خوردگی، قر شدگی، و سایر معایب باشند. عدم رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۸، ماده ۱۰۸: سرهای انتهایی لوله های فلزی باید صاف باشند تا در مواقع افزایش ارتفاع داربست، نقاط اتکا و اتصال، کاملاً روی همدیگر قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۰۹، ماده ۱۰۹: لوله ها باید به اندازه و با مقاومت مناسب برای باری که می باید تحمل نمایند، اختیار شوند، و در هیچ مورد قطر خارجی آنها کمتر از ۵ سانتیمتر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۱۰، ماده ۱۱۰: پایه ها در داربست های فلزی لوله ای باید همیشه در وضعیت عمودی نگاهداری شوند و محل استقرار آنها روی زمین از استقامت کافی برخوردار بوده و حتی الامکان از کشک های فلزی با سطح اتکاء مناسب برخوردار باشند. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۱۱۱، ماده ۱۱۱: اتصالات در پایه های عمودی باید به طریق زیر باشند: الف - به تیرهای افقی یا سایر قطعات مقاوم که مانع جابجایی آنها شود، اتصال داده شوند. ب - به تناوب طوری بسته شوند که اتصالات مجاور در یک سطح نباشند. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۲، ماده ۱۱۲: فواصل بین پایه های عمودی نباید از اندازه های زیر تجاوز نماید: الف - ۱/۸ متر برای کارهای سنگین با قابلیت تحمل ۳۵۰ کیلوگرم بر مترمربع. ب - ۲/۳ متر برای کارهای سبک با قابلیت تحمل ۱۲۵ کیلوگرم به مترمربع. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۳، ماده ۱۱۳: تیرهای افقی باید حداقل تا ۳ پایه عمودی ادامه داشته و به طور مطمئن به هر پایه عمودی متصل باشند. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۴، ماده ۱۱۴: اتصالات بین تیرهای افقی باید به پایه های عمودی بسته شده و در طبقات مختلف مستقیماً روی هم قرار نگیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۵، ماده ۱۱۵: فاصله عمودی بین تیرهای افقی نباید از ۲ متر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۶، ماده ۱۱۶: زمانی که جایگاه های کار از جای خود برداشته میشوند، کلیه تیرهای افقی باید برای حفظ پایداری داربست در محل خود باقی بمانند. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۷، ماده ۱۱۷: در داربست های فلزی لوله ای یک دستک باید کنار هر پایه عمودی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۸، ماده ۱۱۸: طول هر کدام از دستک ها در داربست های فلزی لوله ای نباید از ۱/۵ متر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۱۹، ماده ۱۱۹: فاصله دستک ها برای کارهای سنگین در داربست های فلزی لوله ای نباید از ۹۰ سانتیمتر و برای کارهای نیمه سنگین از ۱۱۵ سانتیمتر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۲۰، ماده ۱۲۰: در حالتی که یک سر دستک های داربست به دیوار ساختمان تکیه دارند، باید حداقل ۱۰ سانتیمتر در داخل دیوار فرو روند. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۲۱، ماده ۱۲۱: داربست باید به طور مطمئنی به دیوار ساختمان مهار شود و نحوه اتصال لوله های مهار باید به ترتیب زیر باشد: الف - لوله های مهار در نقاط برخورد پایه ها با تیرهای افقی به داربست بسته شوند. ب - انتهای دیگر لوله های مهار به بدنه ساختمان به طور محکم بسته شوند. ج - اولین، آخرین و یکی در میان از پایه ها به وسیله لوله هایی به ساختمان مهار شوند. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۲۲، ماده ۱۲۲: مفاصل و اتصالات داربست های فلزی لوله ای باید: الف - از جنس فولاد چکش خوار و غیرقابل خورد شدن یا از مواد مشابهی با همان مشخصات و استقامت باشند. ب - به وسیله قفل و بست یا بوشن و یا سه راهی و چهار راهی بر روی سرتاسر قطعات، به سطوح اتکاء مورد استفاده متصل گردند، به نحوی که اتصالات هرز نبوده و حرکت و لرزش نداشته باشند. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۲۳، ماده ۱۲۳: اتصالات نباید باعث تغییر شکل در لوله ها شده و یا خود تغییر شکل یابند. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۲۴، ماده ۱۲۴: اتصالات دارای پیچ و مهره باید تا آخرین دندان کاملاً پیچ و سفت شوند. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۲۵، ماده ۱۲۵: تیرهای پیش آمده باید: الف - دارای مقاومت و سطح مقطع کافی برای تامین استحکام و پایداری داربست باشند. ب - به طور عمودی به نمای خارجی ساختمان نصب گردند. عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۲۶، ماده ۱۲۶: بخش پیش آمده این تیرها از ساختمان باید به گونه ای باشد که در زمانی که جایگاه کار (پلات فورم) در حالت آویزان ثابت مانده، فاصله جایگاه از نمای خارجی ساختمان از ۳۰ سانتیمتر بیشتر نباشد مگر در موارد استثنایی که در ماده ۱۰۴ به آن اشاره شده است. عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۲۷، ماده ۱۲۷: تیرهای پیش آمده باید به وسیله پیچ یا وسایل مشابه به طور مطمئنی به اجزاء اصلی ساختمان متصل و مهار شوند. عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۲۸، ماده ۱۲۸: پیچ های مهار باید به خوبی سفت شوند و به طور مطمئنی تیرهای پیش آمده را به اسکلت و بدنه ساختمان متصل سازند. عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۲۹، ماده ۱۲۹: در مواقعی که تیرهای پیش آمده با کیسه های شن یا وزنه های تعادل مهار میشوند، وسایل فوق باید به طور اطمینان بخشی به تیرهای پیش آمده بسته شوند. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۰، ماده ۱۳۰: در انتهای هر یک از تیرهای پیش آمده یا هر یک از تیر آهن های حمال باید پیچ های متوقف کننده نصب شود. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۱، ماده ۱۳۱: طناب های آویز باید: الف - از الیاف مرغوب طبیعی یا مصنوعی یا سیم فولادی تشکیل شوند. ب - حداقل دارای ضریب اطمینان ۱۰ برای رشته ها و فیبرها و ضریب اطمینان ۶ برای سیم فولادی باشند. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۲، ماده ۱۳۲: طناب های آویز باید دور پولی ها و قرقره های مناسبی جمع شوند تا جایگاه بتواند به راحتی و به طور اطمینان بخشی بالا و پایین برود. عدم رعایت ماده ۱۳۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۳، ماده ۱۳۳: طناب های آویز باید به طور مناسبی در مقابل سائیدگی و خوردگی محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۱۳۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۴، ماده ۱۳۴: طول جایگاه های کار (پلات فورم های) داربست های معلق با راه اندازی دستی نباید از ۸ متر و عرض آنها از ۶۰ سانتیمتر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۳۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۵، ماده ۱۳۵: جایگاه های کار باید: الف - به وسیله دو یا چند طناب یا زنجیر آویزان باشند، به طوری که بیش از ۳/۵ متر از یکدیگر فاصله نداشته باشند. ب - به وسیله نرده هایی که بر روی رکاب های فلزی تکیه دارند، محافظت شده و این رکاب ها به طناب ها و زنجیره های آویز متصل شوند. عدم رعایت ماده ۱۳۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۶، ماده ۱۳۶: در هیچ زمانی طناب میانی نباید بیشتر از هریک از دو طناب کناری آن کشیده شود. عدم رعایت ماده ۱۳۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۷، ماده ۱۳۷: رکاب های جایگاه کار (پلات فورم) باید از زیر تخته های جایگاه عبور کرده و به طور محکم به آنها بسته شوند. عدم رعایت ماده ۱۳۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۸، ماده ۱۳۸: بیش از دو نفر کارگر نباید به طور همزمان بر روی جایگاه داربست معلق با راه اندازی دستی کار نمایند. عدم رعایت ماده ۱۳۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۳۹، ماده ۱۳۹: در مواقعی که داربست معلق به راه اندازی دستی مورد استفاده قرار نمی گیرد، باید به بدنه ساختمان بسته شود یا به سطح زمین پایین آورده شده و ابزار کار و مصالح از روی آن برداشته شود. عدم رعایت ماده ۱۳۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۰، ماده ۱۴۰: داربست معلق با راه اندازی دستی قبل از بکارگیری باید به وسیله دو بار بارگیری آزمایشی در مسافت کوتاه آزمایش شود. عدم رعایت ماده ۱۴۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۱، ماده ۱۴۱: در داربست های معلق با راه اندازی دستی که کارگران بر روی جایگاه آن بطور نشسته کار می کنند باید وسایل پیش بینی شده که جایگاه را حداقل در فاصله ۴۵ سانتیمتر بدنه ساختمان نگهدارد و تا هنگام تکان خوردن داربست، مانع برخورد زانو های کارگران با دیوار گردد. عدم رعایت ماده ۱۴۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۲، ماده ۱۴۲: تیرهای پیش آمده باید بامقررات مواد ۱۲۵ تا ۱۲۸ و ماده ۱۳۰ مطابقت داشته باشند. عدم رعایت ماده ۱۴۲ آیین نامه حفاظتی

کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۳، ماده ۱۴۳: در داربست معلق با راه اندازی ماشینی نباید از کیسه های شن یا وزنه های تعادل به عنوان وسایل نگهدارنده و مهار تیرهای

پیش آمده استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۴۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۴، ماده ۱۴۴: فقط کابل های آویز فولادی که با مقررات ماده ۱۳۱ (ب) منطبق باشند، باید در داربست های معلق با راه اندازی ماشینی

بکار برده شوند. عدم رعایت ماده ۱۴۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۵، ماده ۱۴۵: طول کابل های تعلیق باید به اندازه های باشد که در وضعیتی که جایگاه در پایین ترین حد خود قرار دارد، حداقل دو دور

کابل روی هر استوانه باقی بماند. عدم رعایت ماده ۱۴۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۶، ماده ۱۴۶: انتهای کابل های تعلیق باید به طور مطمئنی به وسیله گیره ها یا سایر وسایل موثر به ماشین بالابر بسته شوند. عدم رعایت

ماده ۱۴۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۷، ماده ۱۴۷: ماشین های بالابر داربست باید طوری ساخته و نصب گردند که بخش متحرک آنها برای بازرسی به آسانی در دسترس باشد.

عدم رعایت ماده ۱۴۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۸، ماده ۱۴۸: بدنه ماشین های بالابر باید به وسیله پیچ ها یا وسایل موثر دیگر به طور مطمئنی به تکیه گاه ها و دستک های جایگاه متصل

شود. عدم رعایت ماده ۱۴۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۴۹، ماده ۱۴۹: وینچ ها در داربست های معلق باید: الف - از نوع متوقف کننده اتوماتیک باشند یا ب - به ضامن، گیره (شیطانک) و یا

وسیله قفل کننده موثر دیگر مجهز باشند، به طوری که جایگاه را بتوان در هر سطحی به طور اطمینان بخشی متوقف نمود و مواقعی که از

کنترل دست رها می شود، گیره به طور اتوماتیک عمل کند. همچنین زمانی که گیره قبل از پایین آوردن جایگاه، لزوماً از قید رها می شود، یک

وسیله مناسب ایمنی باید فراهم باشد تا از برگشت وینچ جلوگیری نماید، عدم رعایت ماده ۱۴۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۰، ماده ۱۵۰: شستی یا اهرم راه اندازی ماشین بالابر باید به ترتیبی باشد که وقتی فشار دست از روی آن رها می شود، موتور فوراً متوقف

شده و به طور اطمینان بخشی جایگاه را نگهدارد. عدم رعایت ماده ۱۵۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۱، ماده ۱۵۱: قسمت های متحرک ماشین بالابر باید حداقل یک بار در هفته بازرسی شود. عدم رعایت ماده ۱۵۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه

های ساختمانی

۳۲۱۵۲، ماده ۱۵۲: زمانی که ماشین بالابر جابجا می شود، باید قبل از اینکه مجدداً بکار گرفته شود، مورد بازرسی و معاینه کامل قرار گیرد.

عدم رعایت ماده ۱۵۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۳، ماده ۱۵۳: جایگاه های کار باید با مقررات ماده ۱۳۵ منطبق باشند. عدم رعایت ماده ۱۵۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۴، ماده ۱۵۴: طول جایگاه های کار نباید از ۸ متر و عرض آنها از ۱/۵ متر تجاوز نماید. عدم رعایت ماده ۱۵۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه

های ساختمانی

۳۲۱۵۵، ماده ۱۵۵: در مواقعی که کارگران بر روی داربست های معلق سنگین کار می نمایند، ایمنی کابل های تعلیق باید به وسیله قفل کردن

وینچ ها یا طرق موثر دیگر تامین گردد. عدم رعایت ماده ۱۵۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۶، ماده ۱۵۶: باید از تکان خوردن یا برخورد داربست های معلق به بدنه ساختمان به وسیله قیدها، نرده های حایل و غیره جلوگیری بعمل

آید. عدم رعایت ماده ۱۵۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۷، ماده ۱۵۷: وقتی که از داربست معلق با راه اندازی ماشینی استفاده نمی شود، باید: الف - کلیه ابزارها و سایر وسایل قابل حمل از روی

آن برداشته شوند. عدم رعایت ماده ۱۵۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۸، ماده ۱۵۸: تکیه گاه های داربست دیوار کوب باید دارای مقاومت کافی و از جنس فلز مناسب بوده و به طور اطمینان بخشی به وسیله

پیچ و مهره و واشر به بدنه ساختمان مهار گردند. عدم رعایت ماده ۱۵۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۵۹، ماده ۱۵۹: داربست دیوارکوب فقط باید مورد استفاده کارگرانی از قبیل درودگران، رنگ کاران و برق کاران که به لوازم و تجهیزات

سنگینی احتیاج ندارند، قرار گیرد. ,عدم رعایت ماده ۱۵۹آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۶۰، ماده ۱۶۰: عرض سکوی کار داربست دیوار کوب نباید از ۷۵ سانتیمتر بیشتر باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۶۰آیین نامه حفاظتی کارگاه

های ساختمانی

۳۲۱۶۱، ماده ۱۶۱: تکیه گاه های داربست دیوارکوب باید به گونه ای طراحی شوند تا حداقل در مقابل ۱۷۵ کیلوگرم بار وارده به قسمت جلو

آن مقاومت نمایند. ,عدم رعایت ماده ۱۶۱آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۶۲، ماده ۱۶۲: فاصله بین تکیه گاه های داربست دیوارکوب نباید از ۳ متر تجاوز نماید. ,عدم رعایت ماده ۱۶۲آیین نامه حفاظتی کارگاه

های ساختمانی

۳۲۱۶۳، ماده ۱۶۳: داربست نردبانی فقط باید برای کارهای سبکی به کار رود که در آنها از مصالح کمی استفاده می شود و بطور کلی باید برای

انجام کار مورد نظر مناسب باشد (مانند رنگ کاری، گچ کاری و امثال آن) ,عدم رعایت ماده ۱۶۳آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۶۴، ماده ۱۶۴: نردبان های دو طرفه ای که برای پایه های داربست نردبانی بکار می روند ضمن آنکه باید دارای مقاومت و استحکام کافی

باشند، باید دارای یکی از دو شرط زیر نیز باشند:الف - یا در عمقی از زمین فرو رفته باشند که بادر نظر گرفتن نوع خاک تعیین می شود.ب -

یا به شیوه ای روی زیر پایه ای ها یا تخته هایی قرار داده شوند که هر دو پایه هر نردبان روی سطح تراز قرار گیرند. همچنین پایه های آنها به

طور محکمی مهار گردند تا از لغزیدن اشان جلوگیری شود. ,عدم رعایت ماده ۱۶۴آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۶۵، ماده ۱۶۵: در مواردی که از نردبان دو طرفه برای ایجاد داربست استفاده می شود نباید ارتفاع داربست از ۲/۵ متر بیشتر باشد همچنین

تخته جایگاه باید در سطح تراز قرار داده شده و از پله سوم بالای نردبان ها بالاتر قرار نگیرد. ,عدم رعایت ماده ۱۶۵آیین نامه حفاظتی کارگاه

های ساختمانی

۳۲۱۶۶، ماده ۱۶۶: از داربست نردبانی نباید در هر زمان بیش از یک نفر استفاده نمایند. ,عدم رعایت ماده ۱۶۶آیین نامه حفاظتی کارگاه های

ساختمانی

۳۲۱۶۷، ماده ۱۶۷: پایه ها و پله های نردبان چوبی باید از چوب مرغوب ساخته شده والیاف چوب در جهت طول قطعات باشند. همچنین اجزاء

نردبان باید فاقد هرگونه عیب و ایراد ظاهری از قبیل ترک، شکستگی و پوسیدگی باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۶۷آیین نامه حفاظتی کارگاه های

ساختمانی

۳۲۱۶۸، ماده ۱۶۸: پله های نردبان چوبی باید به صورت کام و زبانه به طور محکم به پایه ها متصل گردیده باشند و از بکار بردن نردبان چوبی

که پله های آن فقط به وسیله میخ و پیچ به پایه ها متصل شده باشد، باید خودداری گردد. ,عدم رعایت ماده ۱۶۸آیین نامه حفاظتی کارگاه های

ساختمانی

۳۲۱۶۹، ماده ۱۶۹: پله های نردبان فلزی باید عاج دار باشند تا از لغزش پا بر روی آنها پیشگیری بعمل آید. ,عدم رعایت ماده ۱۶۹آیین نامه

حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۷۰، ماده ۱۷۰: نردبان دو طرفه باید مجهز به ضامن یا قیدی باشد که از باز شدن بیش از حد پایه ها جلوگیری نماید. ضمناً در حالت باز

ناید ارتفاع آن از ۳ متر بیشتر باشد. ,عدم رعایت ماده ۱۷۰آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۱۷۱، ماده ۱۷۱: طول نردبان یک طرفه قابل حمل نباید از ده متر تجاوز نماید. ,عدم رعایت ماده ۱۷۱آیین نامه حفاظتی کارگاه های

ساختمانی

۳۲۱۷۲، ماده ۱۷۲: پله ها و پایه های نردبان باید از مواد روغنی و لغزنده عاری باشند. ,عدم رعایت ماده ۱۷۲آیین نامه حفاظتی کارگاه های

ساختمانی

۳۲۱۷۳، ماده ۱۷۳: از رنگ کردن نردبان چوبی که باعث پوشیده شدن نواقص آن میگردد، باید خودداری بعمل آید و برای محافظت آن از

پوسیدگی، باید از مواد محافظ شفاف استفاده شود. ,عدم رعایت ماده ۱۷۳آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۱۷۴، ماده ۱۷۴: نردبان های فلزی باید به وسیله ضد زنگ یا مواد مناسب دیگر در مقابل خوردگی و زنگ زدگی محافظت شوند، مگر آنکه از فلزات زنگ نزن از قبیل آلومینیوم ساخته شده باشند. عدم رعایت ماده ۱۷۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۷۵، ماده ۱۷۵: نردبانی که روی یک پایه تک به وسیله اتصال چوب های افقی ساخته شود، نباید مورد استفاده قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۷۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۷۶، ماده ۱۷۶: دو نردبان کوتاه نباید بهم متصل و به جای نردبان بلند بکار برده شوند. عدم رعایت ماده ۱۷۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۷۷، ماده ۱۷۷: از افزودن ارتفاع نردبان به وسیله قرار دادن جعبه یا بشکه و نظایر آن در زیر پایه های نردبان باید خودداری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۷۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۷۸، ماده ۱۷۸: نردبان دو طرفه نباید با جمع کردن دو ضلع آن بر روی هم، به جای نردبان یک طرفه بکار برده شود. عدم رعایت ماده ۱۷۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۷۹، ماده ۱۷۹: لولاهای بالای نردبان دو طرفه باید در فواصل مناسب روغنکاری شوند تا حرکت آنها به آسانی انجام و از شکسته شدن آنها جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۷۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۰، ماده ۱۸۰: از نردبانی که پله های آن در رفته و معیوب است و یا فاقد یک پله است و یا اینکه پایه های آن دارای نقص، ترک و شکستگی است. به هیچ وجه نبایستی استفاده نمود چنانچه نردبان قابل تعمیر نیست، باید فوراً آن را معدوم نمود تا مورد استفاده کسی قرار نگیرد. عدم رعایت ماده ۱۸۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۱، ماده ۱۸۱: در نردبان های ثابت برای هر ۹ متر ارتفاع باید یک پاگرد پیش بینی گردد و هر قطعه از نردبان که حد فاصل دو پاگرد است باید به نحوی قرار گیرد که در امتداد قطعه قبلی نباشد. عدم رعایت ماده ۱۸۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۲، ماده ۱۸۲: نردبان نباید در جلوی دری که باز می شود قرار داده شود، مگر آنکه در قبلاً به طور محکم بسته و قفل شده باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۳، ماده ۱۸۳: در جایی که رفت و آمد زیاد است و همچنین در ساختمان های بیش از دو طبقه، باید برای بالا رفتن و پایین آمدن از نردبان های جداگانه استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۸۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۴، ماده ۱۸۴: از یک نردبان نباید در هر زمان بیش از یک نفر استفاده نماید. عدم رعایت ماده ۱۸۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۵، ماده ۱۸۵: در هنگام استقرار نردبان، باید فاصله بین پایه نردبان تا پای دیوار تقریباً در حدود یک چهارم طول نردبان اختیار شود. عدم رعایت ماده ۱۸۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۶، ماده ۱۸۶: در مواردی که امکان تکیه دادن و استقرار نردبان با شیب مناسب و ایمن وجود نداشته باشد، باید برای جلوگیری از حرکت نردبان، تکیه گاه یا پایه آن به طور محکم بسته و یا مهار شود. عدم رعایت ماده ۱۸۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۷، ماده ۱۸۷: چنانچه نردبان در محلی که احتمال لغزش دارد، قرار داده شود، باید به وسیله گوه یا کفشک لاستیکی شیاردار یا سایر وسایل و موانع مشابه، از لغزش پایه ها بر روی زمین جلوگیری بعمل آید. همچنین تکیه گاه نردبان در قسمت بالا نیز باید دارای استحکام لازم باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۸، ماده ۱۸۸: طول نردبان باید طوری انتخاب شود که پس از استقرار صحیح آن، انتهای فوقانی آن حدود یک متر از کف محلی که کارگر در آن پیاده می شود، بالاتر بوده و این قسمت اضافی فاقد پله باشد. ضمناً قسمت اضافی می تواند فقط دارای یک ضلع باشد. عدم رعایت ماده ۱۸۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۸۹، ماده ۱۸۹: از تکیه دادن نردبان به ستون استوانه ای، از قبیل لوله فلزی یا تیرچوبی و غیره و همچنین نبش دیوار باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۸۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۱۹۰، ماده ۱۹۰: کارگران را نباید به بالا بردن و پایین آوردن بارهای سنگین یا حجیم به وسیله نردبان و ادار نمود. عدم رعایت ماده ۱۹۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۱، ماده ۱۹۱: بالا بردن آسفالت یا قیر داغ به وسیله نردبان مجاز نمی باشد. عدم رعایت ماده ۱۹۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۲، ماده ۱۹۲: قبل از اینکه عملیات تخریب شروع شود، باید بازدید دقیقی از کلیه قسمت های ساختمان در دست تخریب بعمل آمده و در صورت وجود قسمت های خطرناک و قابل ریزش، اقدامات احتیاطی از قبیل نصب شمع، سپر و حایل و ستون های موقتی جهت مهار آن قسمت ها بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۹۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۳، ماده ۱۹۳: قبل از شروع کار، جریان برق، گاز، آب و سایر خدمات مشابه با اطلاع و نظارت سازمان های مربوطه به طور مطمئن قطع و در صورت نیاز به برقراری موقت آنها، این عمل نیز باید با موافقت و نظارت سازمان های ذیربط و رعایت کلیه احتیاطات و مقررات ایمنی مربوطه انجام گردد. عدم رعایت ماده ۱۹۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۴، ماده ۱۹۴: منطقه خطر در اطراف ساختمان در دست تخریب باید کاملاً محصور و علامات خطر و هشدار دهنده نصب گردد و از ورود افراد غیر مسئول به منطقه محصور شده جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۹۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۵، ماده ۱۹۵: در هنگام شب، مرز منطقه محصور شده باید با نصب چراغ های قرمز و یا علائم مشخصه دیگر از قبیل تابلوهای شب رنگ و غیره مشخص گردد. عدم رعایت ماده ۱۹۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۶، ماده ۱۹۶: کلیه راه های ورودی و خروجی ساختمان در دست تخریب به جز راهی که برای عبور و مرور کارگران و افراد مسئول در نظر گرفته شده، باید مسدود گردد. عدم رعایت ماده ۱۹۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۷، ماده ۱۹۷: کلیه شیشه های موجود در درها و پنجره ها باید قبل از شروع عملیات تخریب، درآورده شده و در محل مناسبی انبار گردد. عدم رعایت ماده ۱۹۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۸، ماده ۱۹۸: عملیات تخریب باید از بالاترین قسمت یا طبقه شروع و به پایین ترین قسمت یا طبقه ختم گردد، مگر در موارد خاصی که تخریب به طور یکجا و استفاده از مواد منفجره در فونداسیون و از راه دور با رعایت کلیه احتیاطات و مقررات ایمنی مربوطه و کسب مجوزهای لازم انجام و یا از طریق کشیدن با کابل و واژگون کردن و یا از طریق ضربه زدن با وزنه های در حال نوسان انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۹۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۱۹۹، ماده ۱۹۹: در مواردی که عمل تخریب از طریق کشش و واژگون کردن انجام می شود، باید از کابل های فلزی محکم استفاده شده و کلیه کارگران و افراد مسئول در فاصله مناسب و مطمئن و کاملاً دور از منطقه خطر مستقر شوند. عدم رعایت ماده ۱۹۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۰، ماده ۲۰۰: در مواردی که از وزنه های در حال نوسان برای تخریب استفاده می شود باید در اطراف محل اصابت وزنه، میدان عملی به عرض ۱/۵ برابر ارتفاع ساختمان در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۲۰۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۱، ماده ۲۰۱: وزنه های در حال نوسان مذکور در ماده فوق باید به ترتیبی کنترل گردند که به جز ساختمان در دست تخریب به جای دیگر اصابت نمایند. عدم رعایت ماده ۲۰۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۲، ماده ۲۰۲: از تخریب قسمتی هایی از ساختمان که باعث تخریب و ریزش ناگهانی قسمت های دیگر ساختمان گردد باید جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۰۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۳، ماده ۲۰۳: در پایان کار روزانه، قسمت های در دست تخریب نباید در شرایط ناپایداری که در برابر فشار باد یا ارتعاشات آسیب پذیر باشند، رها گردند. عدم رعایت ماده ۲۰۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۴، ماده ۲۰۴: مصالح و مواد حاصل از تخریب هر قسمت یا طبقه باید به موقع به محل مناسبی منتقل گردد و از انباشته شدن آن به ترتیبی که مانع از انجام کار شده و یا استحکام طبقات پایین تر را به خطر اندازد، جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۰۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۲۰۵، ماده ۲۰۵: میخ های موجود در تیرها و تخته های حاصل از تخریب باید بلافاصله به داخل چوب فرو کوبیده و یا کشیده شوند. عدم رعایت ماده ۲۰۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۶، ماده ۲۰۶: در صورت لزوم، جهت جلوگیری از پخش گرد و غبار ناشی از تخریب، باید در فواصل زمانی مناسب قسمت های دردست تخریب به وسیله آب فشان مرطوب گردد. عدم رعایت ماده ۲۰۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۷، ماده ۲۰۷: کلیه پرتگاه ها و دهانه های موجود در کف طبقات و سایر قسمت ها به استثناء دهانه هایی که برای حمل و انتقال مواد و مصالح حاصل از تخریب و یا لوازم کار مورد استفاده قرار می گیرند، باید به وسیله نرده یا حفاظ های مناسب محصور یا پوشانده شوند. عدم رعایت ماده ۲۰۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۸، ماده ۲۰۸: در محوطه تخریب باید گذرگاه های مطمئنی برای عبور و مرور کارگران در نظر گرفته شود. این گذرگاه ها باید روشن و فاقد هرگونه مانع باشد. عدم رعایت ماده ۲۰۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۰۹، ماده ۲۰۹: به استثناء پلکان ها، راهروها و نردبان ها و درهایی که برای استفاده کارگران بکار می رود باید کلیه راه های ارتباطی دیگر ساختمان در تمام مدت تخریب مسدود گردد. عدم رعایت ماده ۲۰۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۰، ماده ۲۱۰: در محل های ورود و خروج کارگران به ساختمان مورد تخریب، باید راهروهای سرپوشیده با حداقل سه متر طول و عرض نیم متر بیش از عرض درب ورودی ساخته شود تا از سقوط مصالح بر روی آنان جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۱۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۱، ماده ۲۱۱: مصالح ساختمانی نباید به وسیله سقوط آزاد به خارج پرتاب شود، مگر آنکه پرتاب از داخل کانال های چوبی یا فلزی انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۲۱۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۲، ماده ۲۱۲: کانال های چوبی یا فلزی که برای هدایت مصالح به خارج به کار می رود چنانچه بیش از ۴۵ درجه شیب داشته باشد باید از چهار طرف کاملاً مسدود باشد. به استثنای دهانه هایی که برای ورود و خروج مصالح تعبیه گردیده است. عدم رعایت ماده ۲۱۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۳، ماده ۲۱۳: دهانه خارجی کانال های چوبی یا فلزی باید مجهز به دریچه محکمی بوده و در هنگام کار به وسیله یک نفر کارگر مراقبت شود و در سایر مواقع درب آن مسدود باشد. همچنین در ابتدای کانال های مزبور نیز باید تدابیر و احتیاطات لازم برای جلوگیری از سقوط اتفاقی کارگران به داخل دهانه ورودی به کار برده شود. عدم رعایت ماده ۲۱۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۴، ماده ۲۱۴: محل نگهداری ابزار و وسایل ساختمانی و ساختمان های موقت کارگران باید در جایی قرار داشته باشند که در معرض خطر ریزش و یا سقوط مصالح و مواد حاصل از تخریب نباشند. عدم رعایت ماده ۲۱۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۵، ماده ۲۱۵: دیوار یا قسمتی از دیوار که ارتفاع آن بیش از ۲۲ برابر ضخامت آن است، نباید ب ۳ دون مهارهای جانبی آزاد بماند. عدم رعایت ماده ۲۱۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۶، ماده ۲۱۶: برای خراب کردن و برچیدن دیوارهای نازک و مرتفع و فاقد استحکام کافی به طریق دستی باید از داربست استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۱۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۷، ماده ۲۱۷: در مواردی که دیوار از طریق وارد آوردن نیرو و فشار تخریب می گردد، باید کلیه کارگران و افراد از منطقه ریزش دور نگهداشته شوند. عدم رعایت ماده ۲۱۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۸، ماده ۲۱۸: قبل از خراب کردن هر یک از دیوارهای داخلی یا خارجی باید سوراخ ها و دهانه هایی که تا فاصله سه متر از محل تخریب در کف طبقه قرار دارند، به وسیله مصالح مقاوم به ابعاد کافی پوشانده شوند، مگر آنکه در طبقات پایین مطلقاً کارگری کار نکند و یا راه های ورود به این طبقات قبلاً مسدود شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۱۹، ماده ۲۱۹: دیوارهایی که برای نگهداری خاک زمین یا ساختمان های مجاور ساخته شده اند، نباید تخریب گردند مگر آنکه قبلاً آن خاک برداشته شده و یا ساختمان مربوط به وسیله شمع و سپر محافظت شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۱۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۲۲۰، ماده ۲۲۰: در طاق های ضربی چه هنگامی که سوراخ در آن ایجاد می شود و چه هنگام تخریب آن باید آجرها و مصالح بین دو تیر آهن تا تکیه گاه های طاق به طور کامل برداشته شود. عدم رعایت ماده ۲۲۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۱، ماده ۲۲۱: هنگام تخریب طاق پس از برداشتن قسمتی از طاق، باید روی تیر آهن یا تیرچه ها به طور عرضی الوارهایی حداقل به ضخامت ۵ سانتیمتر و به عرض ۲۵ سانتیمتر به تعداد کافی گذارده شود تا کارگران بتوانند در روی آنها مستقر شده و به کار خود ادامه دهند. عدم رعایت ماده ۲۲۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۲، ماده ۲۲۲: هنگام تخریب طاق، باید طبقه زیر آن به طوری مسدود شود که هیچ یک از کارگران نتوانند در آن رفت و آمد کنند. عدم رعایت ماده ۲۲۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۳، ماده ۲۲۳: در صورت استفاده از جرثقیل برای پایین آوردن تیر آهن ها و قطعات فولادی، مقررات آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها باید رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۲۲۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۴، ماده ۲۲۴: پس از تخریب و برداشتن طاق اگر نصب جرثقیل ساختمانی روی تیر آهن ضروری باشد باید قبلاً به وسیله الوار تمام اطراف محل نصب جرثقیل به جز قسمتی که برای حمل وسایل و مواد لازم باشد، پوشانده شده و به طرز محکم و مطمئن استقرار یابد. عدم رعایت ماده ۲۲۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۵، ماده ۲۲۵: هنگام پایین آوردن تیر آهن های بریده شده به وسیله جرثقیل، برای حفظ تعادل و جلوگیری از لنگر بار باید از طناب هدایت کننده نیز استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۲۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۶، ماده ۲۲۶: از آویزان شدن کارگران به کابل دستگاه های بالابر یا استقرار آنان روی تیر آهن های در حال حمل باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۲۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۷، ماده ۲۲۷: هنگام استفاده از جرثقیل برای حمل کیسول های اکسیژن و استیلن باید از محفظه هایی استفاده شود که این کیسول ها به طور مطمئن در آن مستقر شده باشند. عدم رعایت ماده ۲۲۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۸، ماده ۲۲۸: قبل از بریدن تیر آهن باید احتیاط های لازم به منظور جلوگیری از نوسانات آزاد تیر آهن بعد از برش بعمل آید تا صدمه ای به اشخاص و یا وسایل وارد نیاید. عدم رعایت ماده ۲۲۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۲۹، ماده ۲۲۹: پایین آوردن تیر آهن های بریده شده باید به طور آهسته انجام شود و انداختن آنها از بالا مطلقاً ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۲۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۳۰، ماده ۲۳۰: هنگامی که تخریب ساختمان فلزی بدون استفاده از جرثقیل انجام می گیرد، باید قبل از برداشتن تیر آهن ها و ستون های هر طبقه، کف طبقه بلافاصله زیر آن با الوار پوشانیده شود. عدم رعایت ماده ۲۳۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۳۱، ماده ۲۳۱: دودکش های بلند، برج ها و سازه های مشابه، نباید از طریق انفجار یا واژگونی تخریب شوند، مگر آنکه قبلاً محدودده حفاظت شده و مطمئنی با وسعت کافی در اطراف آن در نظر گرفته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۳۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۳۲، ماده ۲۳۲: در صورتی که قرار باشد سازه های مذکور در ماده ۲۳۱ به طریق دستی تخریب گردد، باید از داربست استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۳۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۳۳، ماده ۲۳۳: به تناسب تخریب سازه های مذکور از بالا به پایین سکوی داربست نیز باید به تدریج پایین آورده شود، به ترتیبی که همواره محل استقرار کارگران مربوطه پایین تر از نقطه بالایی سازه بوده و این اختلاف ارتفاع کمتر از ۵۰ سانتیمتر و بیشتر از ۱۵۰ سانتیمتر نباشد. عدم رعایت ماده ۲۳۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۳۴، ماده ۲۳۴: از ایستادن و استقرار کارگران در بالای سازه های مذکور باید جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۳۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۳۵، ماده ۲۳۵: مصالح حاصله از تخریب سازه های مورد بحث باید از داخل به پایین ریخته شده و برای جلوگیری از تجمع مصالح باید قبلاً دریچه ای در پایین ترین قسمت سازه جهت تخلیه آن ایجاد شود. عدم رعایت ماده ۲۳۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۳۶، ماده ۲۳۶: تخلیه مصالح مذکور در ماده فوق، فقط باید پس از توقف کار تخریب انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۳۶ آیین نامه حفاظتی

کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۳۷، ماده ۲۳۷: در صورت استفاده از بالابر، تکیه گاه آن باید مستقل از داربست باشد. عدم رعایت ماده ۲۳۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های

ساختمانی

۳۲۲۳۸، ماده ۲۳۸: قبل از اینکه عملیات گودبرداری و حفاری شروع شود، اقدامات زیر باید انجام شود. الف - زمین مورد نظر از لحاظ استحکام

دقیقاً مورد بررسی قرار گیرد. ب - موقعیت تاسیسات زیر زمینی از قبیل کانال های فاضلاب، لوله کشی آب، گاز، کابل های برق، تلفن و غیره

که ممکن است در حین انجام عملیات گودبرداری موجب بروز خطر و حادثه گردند و یا خود دچار خسارت شوند، باید مورد شناسایی قرار

گرفته و در صورت لزوم نسبت به تغییر مسیر دائم یا موقت و یا قطع جریان آنها اقدام گردد. ج - در صورتی که تغییر مسیر یا قطع جریان

تاسیسات مندرج در بند ب امکان پذیر نباشد باید به طرق مقتضی از قبیل نگهداشتن به طور معلق و یا محصور کردن و غیره، نسبت به حفاظت

آنها اقدام شود. د - موانعی از قبیل درخت، تخته سنگ و غیره از زمین مورد نظر خارج گردند. ه - در صورتی که عملیات گودبرداری و

حفاری احتمال خطری برای پایداری دیوارها و ساختمان های مجاور در برداشته باشد، باید از طریق نصب شمع، سپر و مهارهای مناسب و

رعایت فاصله مناسب و ایمن گودبرداری و در صورت لزوم با اجرای سازه های نگهدارنده قبل از شروع عملیات، ایمنی و پایداری آنها تامین

گردد. عدم رعایت ماده ۲۳۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۳۹، ماده ۲۳۹: اگر در مجاورت محل گودبرداری و حفاری کارگرانی مشغول به کار دیگری باشند، باید اقدامات احتیاطی برای ایمنی آنان

به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۳۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۰، ماده ۲۴۰: دیواره های هر گودبرداری که عمق آن بیش از ۱۲۰ سانتیمتر بوده و احتمال خطر ریزش وجود داشته باشد، باید به وسیله

نصب شمع، سپر و مهارهای محکم و مناسب حفاظت گردد، مگر آنکه دیواره ها دارای شیب مناسب (کمتر از زاویه پایدار شیب خاکریزی)

باشند. عدم رعایت ماده ۲۴۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۱، ماده ۲۴۱: در مواردی که عملیات گودبرداری و حفاری در مجاورت خطوط راه آهن، بزرگراه ها و یا مراکز و تاسیساتی که تولید

ارتعاش می نماید، انجام شود باید تدابیر احتیاطی از قبیل نصب شمع، سپر و مهارهای مناسب برای جلوگیری از خطر ریزش اتخاذ گردد. عدم

رعایت ماده ۲۴۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۲، ماده ۲۴۲: مصالح حاصل از گودبرداری و حفاری نباید به فاصله کمتر از نیم متر از لبه گود ریخته شود. همچنین این مصالح نباید در

پیاده روها و معابر عمومی به نحوی انباشته شود که مانع عبور و مرور گردد. عدم رعایت ماده ۲۴۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۳، ماده ۲۴۳: دیواره های محل گودبرداری و حفاری در موارد ذیل باید دقیقاً مورد بررسی و بازدید قرار گرفته و در نقاطی که خطر

ریزش بوجود آمده است، وسایل ایمنی نصب و یا نسبت به تقویت آنها اقدام گردد. الف - بعد از یک وقفه ۲۴ ساعته یا بیشتر در کار. ب -

بعد از هرگونه عملیات انفجاری. ج - بعد از ریزشهای ناگهانی. د - بعد از صدمات اساسی به مهارها. ه - بعد از یخبندان های شدید. و -

بعد از باران های شدید. عدم رعایت ماده ۲۴۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۴، ماده ۲۴۴: در محل هایی که احتمال سقوط اشیاء به محل گودبرداری و حفاری وجود دارد، باید موانع حفاظتی برای جلوگیری از وارد

شدن آسیب به کارگران پیش بینی گردد. همچنین برای پیشگیری از سقوط کارگران و افراد عابر به داخل محل گودبرداری و حفاری نیز باید

اقدامات احتیاطی از قبیل محصور کردن محوطه گودبرداری، نصب نرده ها، موانع، وسایل کنترل مسیر، علائم هشدار دهنده و غیره انجام شود.

عدم رعایت ماده ۲۴۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۵، ماده ۲۴۵: شب ها در کلیه معابر و پیاده روهای اطراف محوطه گودبرداری و حفاری باید روشنایی کافی تامین شود و همچنین علائم

هشدار دهنده شبانه از قبیل چراغ های احتیاطی، تابلوهای شبرنگ و غیره در اطراف منطقه محصور شده نصب گردد، به طوری که کلیه عابران

و رانندگان وسایل نقلیه از فاصله کافی و به موقع متوجه خطر گردند. عدم رعایت ماده ۲۴۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۶، ماده ۲۴۶: قبل از قرارداد ماشین آلات و وسایل مکانیکی از قبیل جرثقیل، بیل مکانیکی، کامیون و غیره و یا انباشتن خاک های حاصل از گودبرداری و حفاری و مصالح ساختمانی در نزدیکی لبه های گود، باید شمع، سپر و مهارهای لازم جهت افزایش مقاومت در مقابل بارهای اضافی در دیواره گود نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۴۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۷، ماده ۲۴۷: در صورتی که از وسایل بالابر برای حمل خاک و مواد حاصل از گودبرداری و حفاری استفاده شود، باید پایه های این وسایل به طور محکم و مطمئن نصب گردیده و خاک و مواد مذکور نیز باید با محفظه های ایمن و مطمئن بالا آورده شود. عدم رعایت ماده ۲۴۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۸، ماده ۲۴۸: هرگاه دیواری جهت حفاظت یکی از دیواره های گود برداری مورد استفاده قرار گیرد باید به وسیله مهارهای لازم پایداری آن تامین شود. عدم رعایت ماده ۲۴۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۴۹، ماده ۲۴۹: در صورتی که از موتورهای احتراق داخلی در داخل گود استفاده شود، باید با اتخاذ تدابیر فنی، گازهای حاصله از کار موتور به طور موثر از منطقه کار کارگران تخلیه گردد. عدم رعایت ماده ۲۴۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۰، ماده ۲۵۰: چنانچه وضعیت گود یا شیار به نحوی است که روشنایی کافی با نور طبیعی تامین نمی شود باید جهت جلوگیری از حوادث ناشی از فقدان روشنایی، از منابع نور مصنوعی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۵۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۱، ماده ۲۵۱: در صورتی که احتمال نشت و تجمع گازهای سمی و خطرناک در داخل کانال وجود داشته باشد باید با اتخاذ تدابیر فنی و نصب وسایل تهویه، هوای منطقه تنفسی کارگران به طور موثر تهویه گردد. همچنین در صورت تجمع آب در کانال باید نسبت به تخلیه آن اقدام شود. عدم رعایت ماده ۲۵۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۲، ماده ۲۵۲: در مواردی که حفاری در زیر پیاده روها ضروری باشد، باید جهت پیشگیری از خطر ریزش اقدامات احتیاطی از قبیل نصب مهارهای مناسب با استقامت کافی انجام و با نصب موانع، نرده ها و علائم هشداردهنده، منطقه خطر به طور کلی محصور و از عبور و مرور افراد جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۵۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۳، ماده ۲۵۳: در گودها و شیارهایی که عمق آنها از یک متر بیشتر باشد، نباید کارگران را به تنهایی به کار گمارد. عدم رعایت ماده ۲۵۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۴، ماده ۲۵۴: در حفاری با بیل و کلنگ باید کارگران به فاصله کافی از یکدیگر به کارگمارده شوند. عدم رعایت ماده ۲۵۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۵، ماده ۲۵۵: در شیارهای عمیق و طولانی که عمق آنها بیش از یک متر باشد، باید به ازاء حداکثر هر سی متر طول، یک نردبان کار گزارده شود. لبه بالایی نردبان باید تا حدود یک متر بالاتر از لبه شیار ادامه داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۵۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۶، ماده ۲۵۶: برای رفت و آمد کارگران به محل گودبرداری باید راه های ورودی و خروجی مناسب و ایمن در نظر گرفته شود. در محل گودهایی که عمق آن بیش از ۶ متر باشد، باید برای هر شش متر یک سکو یا پاگرد برای نردبان ها، پله ها و راه های شیب دار پیش بینی گردد. این سکوها یا پاگردها و همچنین راه های شیب دار و پلکان ها باید به وسیله نرده های مناسب محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۲۵۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۷، ماده ۲۵۷: عرض معابر و راه های شیب دار ویژه وسایل نقلیه نباید کمتر از چهار متر باشد و در طرفین آن باید موانع محکم و مناسبی نصب گردد. در صورتی که این حفاظ از چوب ساخته شود. قطر آن نباید از بیست سانتیمتر کمتر باشد. عدم رعایت ماده ۲۵۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

۳۲۲۵۸، ماده ۲۵۸: در محل گودبرداری باید یک نفر نگهبان مسئول نظارت بر ورود و خروج کامیون ها و ماشین آلات سنگین باشد و نیز برای آگاهی کارگران و سایر افراد، علائم هشداردهنده در معبر ورود و خروج کامیون ها و ماشین آلات مذکور نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۵۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۲۵۹، ماده ۲۵۹: راه های شیب دار و معابری که در زمین های سخت (بدون استفاده از تخته های چوبی) ساخته می شود باید بدون پستی و بلندی و ناهمواری باشد. عدم رعایت ماده ۲۵۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۰، ماده ۲۶۰: افرادی که در عملیات گودبرداری و حفاری بکار گرفته میشوند، باید دارای تجربه کافی بوده و همچنین افراد ذیصلاح بر کار آنان نظارت نمایند. عدم رعایت ماده ۲۶۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۱، ماده ۲۶۱: کلیه پیمانکاران چاه کن باید دارای وسایل و ابزار کار سالم و بدون نقص و همچنین وسایل حفاظت فردی طبق ضوابط آیین نامه حفاظتی حفر چاه های دستی و آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی، به ویژه کلاه ایمنی، پمپ هوادهی، چکمه لاستیکی، کمر بند ایمنی و طناب نجات باشند و این وسایل را در اختیار کارگران خود قرار داده و در مورد کاربرد صحیح آن نظارت نمایند. عدم رعایت ماده ۲۶۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۲، ماده ۲۶۲: افرادی که در عملیات حفر چاه های آب و فاضلاب بکار گرفته میشوند، باید دارای تجربه کافی در این امر بوده و پیمانکاران مربوطه بر کار آنان نظارت نمایند. عدم رعایت ماده ۲۶۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۳، ماده ۲۶۳: در انتخاب محل حفر چاه فاضلاب باید موقعیت چاه های فاضلاب قدیمی مورد توجه قرار گرفته و فاصله چاه جدید با چاه قدیم با نظر مهندس ناظر و صاحب کار و یا پیمانکار اصلی صاحب کار به اندازه های در نظر گرفته شود که خطر ریزش و مرتبط شدن خودبخود دو چاه وجود نداشته باشد و یا قبل از شروع حفاری، نسبت به تخلیه چاه فاضلاب قدیمی و پر کردن آن با خاک و شفته یا مصالح مناسب دیگر اقدام گردد. عدم رعایت ماده ۲۶۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۴، ماده ۲۶۴: در هر مرتبه ورود مقنی به چاه، باید بررسی لازم از نظر وجود گازهای سمی و خطرناک و همچنین کمبود اکسیژن بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۶۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۵، ماده ۲۶۵: برای پیشگیری از خطرات و عوارض مربوط به کمبود اکسیژن و وجود گازهای زیان آور و خطرناک، باید به وسیله پمپ هوادهی نسبت به تهویه هوای چاه اقدام گردد و چنانچه شرایط کار به نحوی باشد که اقدام فوق کافی و موثر نباشد، باید کارگر مقنی به ماسک تنفسی با هوای فشرده و لوله خرطومی مجهز گردد. عدم رعایت ماده ۲۶۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۶، ماده ۲۶۶: مقنی قبل از ورود به چاه باید طناب نجات و کمر بند ایمنی را به خود بسته و انتهای آزاد طناب نجات را در بالای چاه در نقطه ثابتی محکم نموده باشد. عدم رعایت ماده ۲۶۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۷، ماده ۲۶۷: پس از خاتمه کار روزانه، دهانه چاه باید به وسیله صفحات محکم، مقاوم و مناسب به نحو ایمن پوشانده شده و علامت گذاری شود. عدم رعایت ماده ۲۶۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۸، ماده ۲۶۸: دهانه چاه باید به عمق حداقل ۱/۵ متر با آجر و ملات سیمان طوقه چینی شده و در خاتمه عملیات طوری مسدود و پوشانده شود که مقاومت کافی در برابر بارهای وارده و نیز عوامل جوی داشته باشد، همچنین در زمین هایی که خاک دستی ریخته شده باشد، عمل طوقه چینی باید بعد از برداشتن خاک دستی انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۶۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۶۹، ماده ۲۶۹: لوله های فاضلاب باید از طریق گلدان به چاه مرتبط گردند. همچنین گلدان باید دارای استحکام کافی بوده و نحوه استقرار آن در دهانه چاه به نحوی باشد که بتواند فاضلاب را به طور عمودی و در امتداد محور استوانه چاه هدایت و از ریزش آب به دیواره چاه جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۲۶۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۰، ماده ۲۷۰: چنانچه دهانه چاه دارای درب باشد، این درب باید مجهز به قفل و بست مناسب و مطمئن باشد. عدم رعایت ماده ۲۷۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۱، ماده ۲۷۱: برای هرنوع چاه اعم از آب یا فاضلاب باید لوله هواکش مناسب پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۲۷۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۲، ماده ۲۷۲: محل چاه باید در نقشه نهایی ساختمان دقیقاً مشخص باشد. همچنین در خاتمه عملیات ساختمانی بر روی محل احداث یا پوشش دهانه چاه نیز باید علائم مشخصه نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۷۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۲۷۳، ماده ۲۷۳: در عملیات حفر چاه با وسایل دستی، باید علاوه بر موارد فوق، مفاد آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه های دستی نیز رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۲۷۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۴، ماده ۲۷۴: هنگام برپا نمودن اسکلت فلزی و نصب ستون ها، تیرها و خرپاها، تا زمانی که جوشکاری لازم انجام نگردیده و یا حداقل نصف پیچ و مهره ها بسته نشده اند، نباید کابل نگهدارنده جرثقیل را از آنها جدا نمود. عدم رعایت ماده ۲۷۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۵، ماده ۲۷۵: قبل از نصب تیر آهن بر روی تیر آهن دیگر، تیر آهن زیرین باید صددرصد پیچ و مهره و یا جوشکاری شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۷۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۶، ماده ۲۷۶: برای بالا بردن تیرهای آهن و سایر اجزاء اسکلت فلزی، نباید از زنجیر استفاده شود، بلکه باید کابل های فلزی یا طناب های محکم و مناسب با ضرائب اطمینان مندرج در «آیین نامه وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها» بکار برده شود. همچنین برای جلوگیری از خمش بیش از حد کابل فلزی، باید چوب یا مواد مناسب دیگری در بین تیر آهن و کابل قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۲۷۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۷، ماده ۲۷۷: تیرها و ستون ها باید بلافاصله پس از نصب و جوشکاری و یا پیچ و مهره شدن از نظر اطمینان به انجام صحیح و کامل کار، مورد بازدید قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۲۷۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۸، ماده ۲۷۸: هنگام بالا بردن تیر آهن و سایر اجزاء اسکلت فلزی به وسیله جرثقیل، باید برای جلوگیری از نوسان شدید آنها و ایجاد حادثه، به وسیله چند رشته طناب و به طور دستی، حرکت آنها را کنترل نمود. عدم رعایت ماده ۲۷۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۷۹، ماده ۲۷۹: در قسمت های مناسبی از اجزاء اسکلت فلزی، باید نقاط اتصال کافی برای قلاب طناب مهار و داربست های معلق پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۲۷۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۰، ماده ۲۸۰: در مواقع بارندگی شدید یا وزش بادهای سخت و یا در مواردی که به علت ناکافی بودن روشنایی، احتمال خطر حادثه افزایش می یابد، باید از ادامه عملیات برپایی اسکلت فلزی جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۸۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۱، ماده ۲۸۱: تیر آهن ها و سایر اجزاء اسکلت فلزی در هنگام نصب نباید آغشته به برف، یخ و سایر مواد لغزنده باشند. عدم رعایت ماده ۲۸۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۲، ماده ۲۸۲: هنگام برپا نمودن اسکلت فلزی باید از ورود افراد به داخل منطقه خطر جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۸۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۳، ماده ۲۸۳: جوشکاری الکتریکی اسکلت فلزی به وسیله داربست های آویزان که با کابل نگهداری می شوند، مجاز نمی باشد. عدم رعایت ماده ۲۸۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۴، ماده ۲۸۴: کابل های دستگاه های جوشکاری الکتریکی باید دارای پوشش عایق مطمئن و بدون زدگی باشند. عدم رعایت ماده ۲۸۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۵، ماده ۲۸۵: کلیه اجزاء قالب بتن و هم چنین وسایلی از قبیل جک ها، تیرها، شمع ها و غیره که برای پایه گذاری، شمع بندی و مهار کردن قالب ها مورد استفاده قرار می گیرند، باید واجد استحکام و مقاومت کافی بوده و با ضریب ایمنی بارگذاری حداقل ۲/۵ طراحی و ساخته شوند. عدم رعایت ماده ۲۸۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۶، ماده ۲۸۶: قالب بتن باید قبل از بتن ریزی بازدید و نسبت به استحکام و پایداری کلیه اجزاء قالب، مهارها و غیره اطمینان حاصل شود تا در موقع بتن ریزی از فرو ریختن قالب پیشگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۸۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۷، ماده ۲۸۷: در موقع برداشتن قالب بتن باید از گرفتن کامل بتن اطمینان حاصل گردد و احتیاط های لازم به منظور حفاظت کارگران از خطر احتمالی سقوط بتن یا قالب بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۸۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۲۸۸، ماده ۲۸۸: در قسمتی که بتن ریخته می شود، برای جلوگیری از سقوط چرخ دستی یا فرغون به محل بتن ریزی، باید در کناره آن موانعی تعبیه گردد. عدم رعایت ماده ۲۸۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۸۹، ماده ۲۸۹: هنگامی که کارهای بنایی در طبقات زیرین انجام می شود، نصب تیر آهن، انجام کارهای بتنی و غیره در طبقات بالاتر در صورتی مجاز خواهد بود که سقف های مربوطه به طور کامل زده شده باشند. عدم رعایت ماده ۲۸۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۰، ماده ۲۹۰: دستگاه بتن ساز باید مجهز به ضامن باشد تا در هنگام تمیز کردن دستگاه، از بکار افتادن اتفاقی آن پیشگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۹۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۱، ماده ۲۹۱: عملیات برپا نمودن اسکلت های فلزی و همچنین اجرای سازه های بتنی از قبیل قالب بندی، آرماتوربندی، ساخت و ریختن بتن در قالبها باید توسط اشخاص ذیصلاح انجام شود. عدم رعایت ماده ۲۹۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۲، ماده ۲۹۲: در مواردی که انبار کردن موقت مصالح و نخاله های ساختمانی در محل عبور و مرور عمومی یا مجاور آن اجتناب ناپذیر باشد، این کار با رعایت دقیق مفاد ماده ۱۱ صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۲۹۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۳، ماده ۲۹۳: از انبار کردن مصالح ساختمانی در نزدیکی لبه گودبرداری، دهانه چاه یا هر نوع پرتگاه باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۲۹۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۴، ماده ۲۹۴: آجر و سفال نباید با بیش از دو متر ارتفاع انباشته شود و اطراف آن باید با موانع مناسب محصور گردد. عدم رعایت ماده ۲۹۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۵، ماده ۲۹۵: از انباشتن مصالحی از قبیل شن، ماسه، خاک و غیره، در کنار تیغه ها باید جلوگیری بعمل آید. هم چنین در صورت انباشتن مصالح مذکور در کنار دیوارها، باید به ترتیبی عمل شود که فشار بیش از حد به دیوار وارد نشود. عدم رعایت ماده ۲۹۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۶، ماده ۲۹۶: انبار شن و ماسه و سنگ باید مرتباً مورد بازدید قرار گیرد تا در اثر برداشتن، موجبات ریزش آنها بر روی کارگران و ایجاد حادثه فراهم نگردد. عدم رعایت ماده ۲۹۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۷، ماده ۲۹۷: کیسه های سیمان و گچ و غیره نباید بیش از ده ردیف روی هم چیده شوند، مگر آنکه از اطراف به وسایل مطمئن مهار گردند و در این صورت نیز باید در هر پنج ردیف که روی هم چیده میشوند، یک کیسه از هر طرف عقب نشینی گردد. عدم رعایت ماده ۲۹۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۸، ماده ۲۹۸: هنگام برداشتن کیسه ها، هر ردیف افقی باید به طور کامل برداشته شود و سپس از ردیف بعدی شروع گردد. عدم رعایت ماده ۲۹۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۲۹۹، ماده ۲۹۹: برداشتن مصالح انبار شده باید از بالاترین قسمت شروع گردد. عدم رعایت ماده ۲۹۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۰۰، ماده ۳۰۰: الوارها باید روی چوب های عرضی قرار داده شوند، به طوری که کاملاً روی زمین قرار نگیرند و چنانچه ارتفاع الوارهای انبار شده از یک متر تجاوز نماید، در ارتفاع هر یک متر باید الوارهای عرضی بین ردیف ها قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۳۰۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۰۱، ماده ۳۰۱: تیرهای آهن باید با ارتفاع کم طوری روی هم انباشته شوند که امکان غلطیدن آنها نباشد. عدم رعایت ماده ۳۰۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۰۲، ماده ۳۰۲: ورق های فلزی باید به طور افقی روی هم انباشته شده و ارتفاع آن از یک متر تجاوز ننماید. عدم رعایت ماده ۳۰۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۰۳، ماده ۳۰۳: هنگام انبار نمودن لوله های فلزی، باید طرفین آنها با موانع مناسب مهار گردد تا از غلطیدن آنها و ایجاد حادثه پیشگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۳۰۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی

- ۳۲۳۰۴، ماده ۳۰۴: از کار کردن کارگران بر روی بام ساختمان‌ها در هنگام باد، طوفان و بارندگی شدید و یا هنگامی که سطح بام پوشیده از یخ باشد، باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۳۰۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۰۵، ماده ۳۰۵: از بکار گماردن کارگران بی تجربه و تازه کار بر روی سقف‌های شیب دار باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۳۰۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۰۶، ماده ۳۰۶: در هنگام کار بر روی سقف‌های پوشیده از صفحات شکننده مانند صفحات موج دار نورگیر و یا ورق‌های آزیست - سیمان (ایرانیست)، باید از نردبان‌ها یا صفحات کراولینگ با عرض حداقل ۲۵ سانتی متر استفاده شود. تعداد نردبان‌ها یا صفحات کراولینگ باید حداقل دو عدد باشد تا برای جابجا کردن یکی از آنها، نیاز به ایستادن بر روی ورق‌های شکننده نباشد. عدم رعایت ماده ۳۰۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۰۷، ماده ۳۰۷: در لبه سقف‌های شیب دار باید موانع مناسب و کافی جهت جلوگیری از لغزش و سقوط کارگر و یا ابزار کار پیش بینی شود. عدم رعایت ماده ۳۰۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۰۸، ماده ۳۰۸: کارگرانی که بر روی سقف‌های شیب دار با شیب بیش از ۲۰ درجه کار می‌کنند باید مجهز به کمربند ایمنی و طناب نجات باشند و در صورت امکان تورهای حفاظتی در زیر محل کار نصب گردد. عدم رعایت ماده ۳۰۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۰۹، ماده ۳۰۹: ورق‌های مذکور در ماده ۳۰۶ باید فاقد هرگونه نقص، ترک و شکستگی بوده و فاصله تکیه‌گاه‌های زیر آن به اندازه‌ای باشد که صفحات، تحمل بارهای وارده را داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۰۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۰، ماده ۳۱۰: معابری که برای عبور چرخ دستی یا فرغون ساخته میشوند، باید دارای سطح صاف باشند و برای عبور هر فرغون حداقل یک متر عرض منظور شود. عدم رعایت ماده ۳۱۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۱، ماده ۳۱۱: از قرار دادن بار، اعمال فشار و تکیه دادن داربست یا نردبان به کارهای بنایی که ملات آن هنوز به طور کامل نگرفته و سفت نشده باشد، باید جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۳۱۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۲، ماده ۳۱۲: شعله‌های باز، مشعل، کبریت مشتعل و غیره، نباید در مجاورت دهانه‌های مجاری فاضلاب، خطوط اصلی گاز و مجاری مشابه قرار داده شود. عدم رعایت ماده ۳۱۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۳، ماده ۳۱۳: نصب پلاک سنگی روی نمای ساختمان فقط در صورتی مجاز است که به وسیله رول پلاک یا وسایل مناسب دیگر به طور محکم و ایمن مهار و از جدا شدن و سقوط آن پیشگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۳۱۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۴، ماده ۳۱۴: هنگام پوشش کف اتاق‌ها و سالن‌ها با موکت یا مواد پلاستیکی، استعمال دخانیات باید اکیداً ممنوع و همچنین کپسول‌های اطفاء حریق مناسب از قبیل نوع پودر شیمیایی باید در دسترس و آماده بکار باشد. عدم رعایت ماده ۳۱۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۵، ماده ۳۱۵: قبل از شروع به کار پوشش کف اتاق‌ها و سالن‌ها با موکت یا مواد پلاستیکی، باید پنجره‌ها کاملاً باز و از تهویه طبیعی محل کار اطمینان حاصل شود. ضمناً چنانچه تهویه مصنوعی نیز مورد نظر باشد، باید مکنده هوا در سمت بیرون پنجره نصب و قبل از شروع کار روشن گردد. استفاده از بنزین و دیگر مواد سریع‌الاشتعال به عنوان رقیق‌کننده چسب خطرناک و ممنوع می‌باشد. عدم رعایت ماده ۳۱۵ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۶، ماده ۳۱۶: جک‌هایی که در عملیات ساختمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید کاملاً سالم و بدون نواقصی از قبیل ترک خوردگی، سائیدگی، پیچیدگی، و غیره باشند همچنین حداکثر ظرفیت جک باید بر روی آن در محل مناسبی به فارسی حک شده و یا به طرق مناسب دیگری مشخص شده باشد. عدم رعایت ماده ۳۱۶ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۷، ماده ۳۱۷: جک نباید بیش از میزان حداکثر ظرفیت آن بارگذاری شود. عدم رعایت ماده ۳۱۷ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی
- ۳۲۳۱۸، ماده ۳۱۸: جکی که نقص فنی داشته باشد، باید به طور مشخص علامت‌گذاری و از دسترس افراد کارگاه ساختمانی خارج گردد. عدم رعایت ماده ۳۱۸ آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی

- ۳۲۳۱۹، ماده ۳۱۹: ظرف محتوی قیر داغ نباید در محوطه بسته نگهداری شود، مگر آنکه قسمتی از محوطه باز بوده و تهویه به طور کامل انجام گیرد. ،عدم رعایت ماده ۳۱۹ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۲۰، ماده ۳۲۰: برای گرم کردن بشکه های محتوی قیر جامد ، باید ترتیبی اتخاذ گردد که ابتدا قسمت فوقانی قیر در ظرف ذوب شود و از حرارت دادن و تابش شعله به قسمت های زیرین ظرف قیر در ابتدای کار جلوگیری بعمل آید. ،عدم رعایت ماده ۳۲۰ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۲۱، ماده ۳۲۱: استفاده از چهارپایه های کوتاه در عملیات سبک ساختمانی و تعمیرات جزئی در صورتی مجاز است که واجد استحکام و سطح اتکاء کافی و مطمئن باشد. ،عدم رعایت ماده ۳۲۱ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۲۲، ماده ۳۲۲: بالا کشیدن اجسام سنگین و حجیم از جمله تیر آهن، قطعات فولادی و غیره به صورت دستی باطناب، کابل و غیره مجاز نبوده و باید از بالابرها ی مکانیکی مناسب استفاده شود. ،عدم رعایت ماده ۳۲۲ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۲۳، ماده ۳۲۳: نقل و انتقال کارگران ساختمانی در قسمت حمل بار وسایل نقلیه موتوری یا به وسیله سایر ماشین آلات ساختمانی مجاز نمیباشد. ،عدم رعایت ماده ۳۲۳ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۲۳۲۴، ماده ۳۲۴: کلیه مستحذات موقت کارگاه از قبیل استراحت گاه، ساختمان اداری، انبار مصالح، راه های ارتباطی به کارگاه و غیره، باید دارای استحکام و مقاومت کافی باشند. ،عدم رعایت ماده ۳۲۴ آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی
- ۳۳۰۰۰، (۳۳) آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها ،*
- ۳۳۰۰۱، ماده ۱- در زمان طراحی انواع مخازن بایستی بررسی های زمین شناسی و آزمایشات دقیق مکانیک خاک و ولرزه خیزی و معیارهای فنی از جمله تعیین دقیق بارهای استاتیک و دینامیک و عبور وسایل نقلیه به همراه استانداردهای ساخت و بهره برداری رعایت شده باشد .،عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۲، ماده ۲- کلیه مخازن بایستی مطابق آیین نامه و مقررات حفاظتی ساختمان کارگاه ها مصوب شورای عالی حفاظت فنی احداث شود.،عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۳، ماده ۳- فاصله درختان مجاورمخازن ، بایستی به اندازه ای باشد که ریشه آنها به پایه ها و دیواره های مخازن فشار وارد ننماید .،عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۴، ماده ۴- باید در محاسبه پایه های مخازن هوایی اصول استاتیک و دینامیک رعایت شده و از نقطه نظر پایداری واجد استحکام کامل باشد و تحمل حداکثر فشار بارهای وارده و فشارهای جانبی و بارهای معلق را داشته باشد .،عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۵، ماده ۵- تجهیزات مخازن شامل تجهیزات ورودی ، خروجی ، تخلیه ، کنترل سطح آب ، سرریز ، ارتفاع سنج و دبی سنج و غیره بایستی همواره بازدید و در صورت معیوب بودن اصلاح گردند .،عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۶، ماده ۶- بدنه مخازن بایستی با توجه به شرایط جوی و محیطی و تغییرات دما طراحی و ساخته شوند .،عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۷، ماده ۷- از ایجاد هرگونه معبر ، تاسیسات ، ساختمان های اداری و مسکونی و پارکینگ روی مخزن زیر زمینی خودداری گردد . ،عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۸، ماده ۸- سقف مخزن ها باید به خوبی آب بندی شده و دارای شیب مناسب برای جلوگیری از تجمع آب باشد .،عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۰۹، ماده ۹- لوله خروجی سرریز مخزن بایستی قابل مشاهده بوده و احتمال غرق آب شدن آن وجود نداشته باشد،عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۰، ماده ۱۰- شیر تخلیه و خط انتقال تخلیه آب باید در خارج از مخزن نصب شود و آب مخزن بصورت ثقلی دفع گردد.،عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

- ۳۳۰۱۱، ماده ۱۱- فاصله شیر تخلیه از مخزن باید بگونه ای باشد که احتمال برگشت آب مخزن در هنگام رسوب زدایی یا تعمیرات وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۲، ماده ۱۲- سرریز مخازن نبایستی مستقیماً به سیستم فاضلاب یا زه کش آب باران وصل شود. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۳، ماده ۱۳- لوله های خروجی سرریز بایستی بصورتی باشد که احتمال ورود اجسام یا جانداران به آن ممکن نباشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۴، ماده ۱۴- آب سطح مخازن نبایستی از حداقل تعیین شده پایین تر باشد تا از مکش هوا یا ورود رسوبات پیشگیری گردد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۵، ماده ۱۵- برای دستیابی و بازدید از مخازن بایستی تعداد کافی دریچه بر روی سقف مخزن تعبیه شود. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۶، ماده ۱۶- ظرفیت لوله خروجی بایستی از ظرفیت لوله ورودی بیشتر باشد. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۷، ماده ۱۷- مخازن باید دارای سیستم تهویه مستقل باشند و از سرریز به عنوان تهویه استفاده نشود. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۸، ماده ۱۸- سیستم تهویه بایستی به نحوی باشد که احتمال ورود آب باران و آب های سطحی، گرد و غبار، جانداران و غیره از طریق آنها به داخل مخزن وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۱۹، ماده ۱۹- ناودان ها نباید وارد مخزن شده و یا از داخل مخزن عبور نمایند. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۰، ماده ۲۰- در هواکش های عصبایی بایستی انتهای باز آن حداقل یک متر با سطح تمام شده بام مخزن فاصله داشته و در نزدیکی سر آن توری نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۱، ماده ۲۱- قبل از ورود به مخازن، باید بوسیله دستگاه های اندازه گیری از میزان غلظت اکسیژن و همچنین گازهای سمی موجود در آنها اطلاعات کافی بدست آورد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۲، ماده ۲۲- افرادی که برای شستشوی داخل مخازن اقدام می کنند بایستی مجهز به وسایل و تجهیزات حفاظت فردی باشند. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۳، ماده ۲۳- اسامی کلیه افرادی که وارد مخزن می شوند به همراه ابزار و لوازمی که همراه دارند بایستی قبل از ورود، کنترل و ثبت شوند. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۴، ماده ۲۴- افرادی که وارد مخزن می شوند بایستی لباس کار مناسب و چکمه بلند داشته باشند. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۵، ماده ۲۵- در مواردی که مواد ریز و جامد یا رسوبی در دیوار یا کف مخزن با شعله افکن سوزانده می شوند بایستی تجهیزات ایمنی مناسب مانند ماسک های تنفسی، دستکش، کمربند ایمنی و طناب نجات، عینک حفاظتی و غیره در اختیار کارگران قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۶، ماده ۲۶- کارگرانی که امور مربوط به داخل مخازن را انجام می دهند باید از سلامت جسمانی و روانی کامل برخوردار باشند. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۷، ماده ۲۷- کلیه قسمت های مخازن فلزی باید در فواصل زمانی مناسب از لحاظ خوردگی بازدید و در صورت نیاز تمیز و رنگ آمیزی شوند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۲۸، ماده ۲۸- استفاده از علف کش ها برای حذف گیاهان مزاحم بر روی سقف مخازن زمینی مجاز نبوده و باید از روش های مکانیکی یا سوزاندن بهره برد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

- ۳۳۰۲۹ ماده ۲۹ - سر لوله تخلیه بایستی در محل خشک قرار گیرد و هرگز با زمین یا آبی که در پای شیر تخلیه جمع می شود تماس پیدا نکند. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۰ ماده ۳۰- نردبان های مخازن هوایی بایستی مجهز به حفاظ کمربندی باشد و راهرو اطراف محیط مخزن نیز بایستی مجهز به نرده حفاظتی باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۱ ماده ۳۱ - در زمان کار بر روی مخازن هوایی باید کارگران حتما از کمربند ایمنی و طناب نجات استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۲ ماده ۳۲- لوله سر ریز مخازن آب نبایستی در راستای نردبان مخازن باشد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۳ ماده ۳۳- باید همواره سیم اتصال زمین به بدنه فلزی کلیه مخازن هوایی و زمینی و زیر زمینی وصل باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۴ ماده ۳۴ - کلیه دستگاه های برقی مورد استفاده در مخازن که در داخل آب قرار می گیرند باید از نوع ضد آب و مجهز به سیستم اتصال زمین باشند. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۵ ماده ۳۵ - کلیه کابل ها ، تجهیزات ، متعلقات ، اتصالات و موارد مشابه که در محیط های مرطوب مخازن مورد استفاده قرار می گیرند باید حتما مجهز به سیستم اتصال زمین (ارتینگ) باشند و رعایت کلیه دستورالعمل های مرتبط با ایمنی برق در محیط های مرطوب الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۶ ماده ۳۶ - در صورت استفاده از مصالح تیرچه بلوک و یادال بتونی برای پوشش سقف مخازن لازم است کلیه محاسبات فنی به گونه ای صورت پذیرد تا سقف مخزن کاملا پایدار و مقاوم باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۷ ماده ۳۷- در مناطق سردسیر برای جلوگیری از یخ زدن آب ، بایستی از مخازن زیر زمینی (مدفون) بهره برد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۸ ماده ۳۸- قبل و بعد از انجام کارهایی مانند اندود کردن ، تعمیر یا تمیز کردن داخل مخازن یا کانال ها که ممکن است فاقد اکسیژن کافی باشد باید برای ممانعت از استنشاق گازها ، دود و غیره کارگران به وسایل حفاظت فردی مناسب از قبیل کپسول و لوله های اکسیژن ، ماسک و غیره مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۳۹ ماده ۳۹- در زمان اندود کردن داخل مخازن یا انجام امور دیگر، بایستی دو یا چند کارگر با هم مشغول بکار شوند بنحویکه حتما یک نفر خارج از مخزن مستقر و بر کار بقیه نظارت داشته باشد. اشتغال انفرادی در این قبیل کارها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۰ ماده ۴۰- در عملیات سرویس مخازن آب کارگران باید به لباس کار ، ماسک ، دستکش ، چکمه ، عینک و سایر وسایل مناسب مورد نیاز مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۱ ماده ۴۱- نصب مخازن هوایی بایستی با استفاده از ماشین آلات و تجهیزات مناسب و به وسیله اشخاص ذیصلاح صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۲ ماده ۴۲- در هنگام نصب کلیه تاسیسات و تجهیزات مربوط به مخازن اعم از هوایی ، زمینی ، زیر زمینی و استخرها و غیره فقط افرادی که آموزش های ایمنی را دیده باشند مجاز به کار هستند. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۳ ماده ۴۳- در زمان نصب یا تعمیرات ، در صورتیکه در داخل مخازن از موتورهای احتراق داخلی استفاده می شود و یا نوع انجام کار به گونه ای است که تولید دود ، گاز ، بخار یا غیره را می نماید بایستی ضمن استفاده از وسایل حفاظت فردی ، با رعایت تدابیر فنی و نصب وسایل مناسب ، هوای منطقه تنفسی کارگران به طور موثر تهویه گردد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۴ ماده ۴۴- در هنگام تعمیر مخازن هوایی ، حمل و نقل نمودن مواد و ابزار آلات سنگین و حجیم بوسیله افراد ، با استفاده از نردبان ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

- ۳۳۰۴۵، ماده ۴۵- برای تردد افراد از روی کانال های ارتباطی مابین مخازن ، باید پل هایی در فواصل مناسب و مجهز به نرده حفاظتی بر روی کانال نصب گردد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۶، ماده ۴۶- خوردن ، آشامیدن ، استعمال دخانیات ، خوابیدن و غیره در داخل مخازن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۷، ماده ۴۷- روکش ها و رنگ های مصرفی باید از نوع غیر سمی بوده و از نظر بهداشتی مورد تأیید باشند. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۸، ماده ۴۸- کلیه قسمت های کف ، دیوار ، بدنه و سایر سطوح داخل استخر باید دارای گوشه های گرد و بدون لبه تیز باشد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۴۹، ماده ۴۹- استفاده از پنل های گچی برای ساخت سقف کاذب در استخرها ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۰، ماده ۵۰- کلیه سیم کشی ها باید دارای رنگ بندی مشخص باشد و از داخل لوله ، سینی و یا کانال مناسب عبور داده شود. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۱، ماده ۵۱- نصب هواکش به منظور تهویه مناسب در محل استخرهای سر پوشیده الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۲، ماده ۵۲- احداث فضایی به عرض حداقل ۲ متر در حاشیه استخرهای سر پوشیده و ۴ متر در حاشیه استخرهای سرباز شنا برای تردد کارگران و تعمیرکاران ، استراحت شناگران و نظارت ناجیان غریق ضروری می باشد. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۳، ماده ۵۳- نصب تابلو نشان دهنده عمق در محل و فواصل مناسب در اطراف استخر الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۴، ماده ۵۴- در اطراف استخرها ، مانند مخزن آب آتش نشانی یا کشاورزی بایستی حتماً نرده حفاظتی مناسب تعبیه گردد و محیط از روشنایی کافی بر خوردار باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۵، ماده ۵۵- مصالح پوشش لبه های استخر باید از جنس غیر لغزنده باشد و همچنین به رنگی باشد که محدوده خطر مشخص باشد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۶، ماده ۵۶- پوشش داخلی کاسه استخر باید با سطوح صاف پوشانده شود ، به گونه ای که تحت تاثیر عوامل شیمیایی مضر (مانند کلر محلول در آب) آسیب نبیند ، به سهولت تمیز شود و در تماس با بدن ، ایمنی لازم فراهم باشد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۷، ماده ۵۷- نصب کلید و پریزها در محوطه داخلی استخرهای سر پوشیده ممنوع است و بایستی در محل خشک و خارج از محیط استخر نصب شده و کلیه کابل ها و اتصالات و متعلقات برقی که در درون آب قرار دارند بایستی از نوع ضد آب باشد. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۸، ماده ۵۸- کلیه چراغ های نصب شده در داخل آب بایستی حداکثر با ولتاژ ۱۲ ولت و از نوع ضد آب بوده و در محلی که احتمال برخورد افراد و اشیاء با آنها نباشد نصب گردند. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۵۹، ماده ۵۹- از قراردادن و تجمع ابزار آلات در اطراف استخر بایستی اجتناب نمود. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۶۰، ماده ۶۰- کارگرانی که در محل استخرها فعالیت دارند بایستی از کفش مخصوصی استفاده نمایند که مانع از لیز خوردن آنها گردد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۱، ماده ۶۱: در اطراف استخرها از کف پوش ها و مصالحی استفاده شود که از سر خوردن افراد جلوگیری بعمل آورد. عدم رعایت ماده

۶۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۲، ماده ۶۲- در صورت استفاده از نور طبیعی در محل استخرها و منابع آب سرپوشیده بایستی از پرده ، شیشه های رنگی و یا کرکره استفاده نمود تا از انعکاس و خیره کنندگی نور در داخل استخرها جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۳، ماده ۶۳- وسایل کمک های اولیه ، باید همواره در محل استخرها موجود باشد، عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۴، ماده ۶۴- در دیوارها و سقف استخرهای شنا باید از مصالح جاذب سر و صدا ، استفاده نمود . این مواد باید در برابر تخریب ناشی از اثرات مواد شیمیایی و رطوبت مقاوم باشد . عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۵، ماده ۶۵- باید بطور جدی از تردد افراد غیر مسئول در محوطه استخرها و مخازن آب ، جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۶، ماده ۶۶- در هنگام عملیات تعمیراتی و سرویس ها ، در حین بهره برداری از استخر افراد تعمیرکار باید به لوازم مناسب ایمنی از قبیل کمر بند ایمنی و طناب نجات جهت جلوگیری از سقوط در استخر مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۷، ماده ۶۷ - جهت ورود و خروج افراد به داخل استخر باید از نردبان های مطمئن و در صورت ضرورت از طناب نجات استفاده شود. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۸، ماده ۶۸- ولتاژ الکتریکی چراغ های روشنایی (دوره گرد) که برای بازدید و کار در قسمت های تاریک و مرطوب بکار می رود نباید بیش از ۲۴ ولت باشد. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۶۹، ماده ۶۹- چراغ های روشنایی در قسمت دوش ها و سرویس های بهداشتی باید از نوع ضد آب باشند. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۰، ماده ۷۰- سرویس های بهداشتی ، دوش ها ، رختکن و دیگر قسمت ها ، بایستی به سیستم تهویه مناسب تجهیز شوند. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۱، ماده ۷۱- کلیه وسایل و اتصالات فلزی و متعلقات آنها و همچنین نردبان ها ، دستگیره ها و غیره باید دارای پوشش های ضد زنگ باشند. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۲، ماده ۷۲- در استخرهای لجن و بخصوص مخازن هاضم لجن که گازها و یا مایعات قابل اشتعال وجود دارد استفاده از شعله های آزاد ، استعمال دخانیات و بکار بردن وسایل تولید جرقه و نظایر آن ممنوع است . عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۳، ماده ۷۳ - رعایت دستورالعمل های سازنده در مورد نگهداری ، سرویس و تعمیرات و به ویژه روغن کاری قطعات جعبه دنده و محورها الزامی است . عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۴، ماده ۷۴- کلیه وسایل و تجهیزات جانبی مانند دبی سنج ها بایستی براساس توصیه سازنده مطابق دستورالعمل ها نگهداری ، تعمیر و کنترل شوند . عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۵، ماده ۷۵- در مورد ارتفاع سنج ها اعم از شناوری یا شاخصهای برقی و ابزار دقیق ، علاوه بر رعایت دستورالعمل ها ، بازدیدهای عینی الزامی است . عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۶، ماده ۷۶- در ارتفاع سنج های شناوری بایستی دقت شود که سیم بکسل ، طناب ، قرقره ها و تویی شناور در اثر استهلاک و یخ زدگی و زنگ زدگی گیر نداشته باشد . عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها

۳۳۰۷۷، ماده ۷۷- استفاده از ترکیبات ضد عفونی کننده مانند کلر فقط با رعایت شرایط زیر مجاز خواهد بود: الف - وجود یک دستگاه ضد عفونی کننده مناسب به طوری که بتواند ماده مذکور را با میزان و غلظت لازم تامین نماید . ب - تحت نظارت شخصی انجام شود که کاملا با مشخصات شیمیائی و فیزیکی آن آشنا باشد و برای مقابله با حالت های اضطراری که ممکن است در عمل پیش بیاید کاملا تعلیم دیده باشد

- ج - شرایط ایمنی و درمانی کافی برای محافظت پرسنل استفاده کننده از این مواد مهیا باشد. د - رعایت دستورالعمل های صادره از طرف وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی الزامی است . عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۷۸، ماده ۷۸- ظرف محتوی هیپوکلریت سدیم باید در شرایطی نگهداری شود تا از فساد و تبخیر کلر آن جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۷۹، ماده ۷۹- هیپوکلریت کلسیم باید در محلی خنک ، خشک و تاریک انبار شود تا میزان اتلاف کلر فعال حین ذخیره سازی حداقل گردد . عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۰، ماده ۸۰- هنگام تعمیرات دستگاه های کلرزی حتماً باید شیرهای سیلندر محتوی گاز کلر کاملاً بسته شود و گاز کلر باقیمانده در لوله ها و دستگاه کلرزی تخلیه گردد . عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۱، ماده ۸۱- بازدیدهای روزانه از محل استقرار دستگاه کلرزی و همچنین در مدار قرار دادن سیلندرها ی کلر ، همواره باید توسط دو نفر انجام گیرد تا در صورت بروز خطر ، مقابله با آن امکان پذیر باشد . عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۲، ماده ۸۲- در اتاق کلرزی باید بطرف بیرون باز شود و دارای دستگیره داخلی از نوع اضطراری باشد . عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۳، ماده ۸۳- در صورت استفاده از دستگاه جت آب برای نظافت دیواره های استخرها و مخازن باید علاوه بر استفاده از وسایل حفاظت فردی ، با توجه به صدای زیاد دستگاه از گوشی حفاظتی استفاده نمود . عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۴، ماده ۸۴- قبل از شروع هر عملیات با دستگاه جت آب بایستی از سالم بودن شیلنگ های دستگاه اطمینان حاصل شود . عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۵، ماده ۸۵- تردد افراد متفرقه از نزدیکی محل عملکرد دستگاه جت آب ممنوع است . عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۶، ماده ۸۶- جمع آوری پساب ها باید توسط کانال یا لوله صورت پذیرد و انتقال آن به استخرها و مخازن بنحوی باشد که امکان انتشار و تماس با کارگران وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۷، ماده ۸۷- کانال ها و لوله های جمع آوری و انتقال پساب باید به گونه ای باشد تا آب براحتی از داخل آنها عبور نماید واز گیر کردن ضایعات همراه آب ممانعت گردد. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۸، ماده ۸۸- کانال های رو باز جمع آوری پساب ، باید بوسیله نرده حفاظتی و یا درپوش های مناسب پوشانده شوند. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۸۹، ماده ۸۹- پساب ها باید بنحوی وارد شبکه جمع آوری گردد که از انتشار و جاری شدن در سطح محیط ممانعت بعمل آید. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۹۰، ماده ۹۰- در اطراف استخر جمع آوری پس آب ، باید تابلوهای هشدار دهنده نصب گردد. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۹۱، ماده ۹۱- اطراف استخرهای پس آب ، که امکان حضور کارگر و یا افراد متفرقه در آنجا وجود دارد باید نرده های حفاظتی مناسب نصب گردد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۹۲، ماده ۹۲- بدنه استخرهای پس آب بایستی با مصالحی ساخته شود که امکان شستشو ، لایروبی و نظافت آن براحتی میسر گردد . عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۳۰۹۳، ماده ۹۳- شرایط ایمنی و منطبق بر آیین نامه های حفاظتی باید در طراحی محل نصب تاسیسات برقی و همچنین کلید های قطع و وصل برق ، پریزها ، سیم کشی ها وغیره رعایت گردد . عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه ایمنی مخازن آب و استخرها
- ۳۴۰۰۰، (۳۴) آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها ، *

۳۴۰۰۱، ماده ۱ - تابلوی علایم و اتیکت های ایمنی ابزاری است برای پیشگیری از حوادث، آسیب ها یا بیماری های ناگهانی و غیرمترقبه برای کارگران یا افرادی که در معرض خطرات یا شرایط، تجهیزات و عملیات خطرناک محیط های کاری قرار دارند که می بایست طبق مقررات این آیین نامه طراحی، ساخت و نصب شده و براساس موارد زیر بکار روند (نمونه هایی از این علایم در بخش ضمایم آورده شده است): الف - در علایم خطر باید از کلمه اعلان «خطر» در بالای علامت ایمنی استفاده شود و این علایم بایستی در مواقعی که خطر بسیار جدی افراد را تهدید میکند، بکار روند که بیانگر موقعیتی است که بصورت بالفعل خطرناک بوده و بطور آئی و غیرمنتظره منجر به مرگ یا صدمات شدید و بسیار جدی به افراد خواهد شد. این علایم نشاندهنده یک خطر قطعی می باشد. ب - در علایم هشدار دهنده باید از کلمه اعلان «هشدار» در بالای علامت ایمنی استفاده شود که بیانگر موقعیتی است که بصورت بالقوه خطرناک بوده و در صورت عدم اجتناب می تواند منجر به مرگ یا آسیب دیدگی جدی به افراد شود. بطور کلی هرگاه احتمال وقوع خطری مابین سطوح «خطر» و «احتیاط» باشد، باید علامت ایمنی «هشدار» بکار گرفته شود. پ - در علایم احتیاط باید از کلمه اعلان «احتیاط» در بالای علامت ایمنی استفاده شود که بیانگر موقعیتی است که بصورت بالقوه خطرناک بوده و در صورت عدم پیشگیری، ممکن است منجر به ایجاد آسیب های جزئی، خفیف و نه چندان جدی به افراد شود. ت - در علایم آگاهکننده باید از کلمه اعلان «توجه» در بالای علامت استفاده شود. این علایم بایستی بیانگر خط مشی ایمنی کارگاه برای حفاظت از منابع انسانی و مادی بوده و حاوی اطلاعاتی عمومی برای افراد باشد تا دچار سردرگمی و سوء تفاهم در برخی از موقعیتها نشوند. ث - محتوای علایم دستورالعمل های ایمنی باید بیانگر و یادآور آموزش دستورالعمل های عمومی مرتبط با کار ایمن بوده، روند انجام صحیح کار را به افراد گوشزد نموده و موقعیت و محل تجهیزات و ابزار ایمنی و کمک های اولیه را نشان دهد. این علایم بایستی در محل هایی که نیاز به دستورالعمل ها و پیشنهادات عمومی در ارتباط با معیارهای ایمنی می باشد، بکار گرفته شود. ج - نصب علایم خطرات بیولوژیکی برای نشان دادن حضور بالقوه یا بالفعل خطر مواد و عوامل زیست محیطی که قابلیت به مخاطره انداختن سلامتی افراد و شیوع بیماری های مسری را دارند و بر روی وسایل، تجهیزات، ظروف، اماکن و مواد آلوده به این عوامل، الزامی است. ح - نصب علایم خطرات امواج تشعشعی در موقعیت هایی که خطرات حاصل از تابش امواج ایکس، آلفا، بتا، گاما و یا سایر پرتوهای یونیزان که بر سلامت بدن اثر سوء و مرگبار دارند، وجود دارد و نیز بر روی تجهیزات، محتویات، محل ها و وسایل و ابزاری که با این پرتوها آلوده شده اند، ضروری است. ح - علایم نشان دهنده جهت مجزای از علایم راهنمایی و رانندگی بوده و باید برای نشان دادن جهت مکان های مختلف در کارگاه بکار روند. خ - علایم ایمنی حریق باید حاوی اطلاعاتی مربوط به امکانات و تجهیزات اطفاء حریق، نحوه کاربرد آنها در مواقع لزوم و راه های خروج اضطراری در زمان وقوع آتش سوزی باشند. در صورت استفاده از کلمه «حریق» به عنوان کلمه اعلان، بایستی در قسمت بالای تابلو بکار رود. علایم ایمنی حریق شامل علایم ترکیبی که کلمه اعلان آنها یکی از عبارات خطر، هشدار، احتیاط، توجه و یا سایر کلمات اعلان خطر، به همراه عبارات یا اشکال ایمنی مربوط به پیشگیری از آتش سوزی و حریق در پایین کادر اصلی میباشد، می شود. د - علایم ترافیکی و راهنمایی و رانندگی بایستی در کارگاه هایی که در آنها وسایل نقلیه جابجا میشوند (طبق ضوابط مربوط به مقررات راهنمایی و رانندگی)، برای جابجایی ایمن این وسایل و حفظ سلامتی افراد پیاده رو در تمامی محلهای موردنیاز استفاده شوند. ذ - علایم خروج اضطراری باید به منظور راهنمایی و خروج سریع افراد در هنگام وقوع سوانح و حوادث در کارگاه ها به سمت مکان های منتهی به مسیرها و درب های خروج اضطراری از محل وقوع حادثه بکار روند. تبصره ۱ - کاربرد اتیکت های ایمنی پنج گانه مذکور در فصل اول مشابه علایم ایمنی همانمشان میباشد. تبصره ۲ - استفاده از هر یک از علایم فوق الذکر به جای دیگری ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۲، ماده ۲ - رنگ های بکاررفته در یک علامت ایمنی، معرف ماهیت اصلی علامت مربوطه و شدت و نوع خطری که افراد در معرض آن هستند، بوده و بایستی هر یک از رنگهای مشخص شده زیر بعنوان رنگ اصلی در تابلوی علایم و اتیکت های ایمنی مربوطه بکار روند: الف - قرمز: به عنوان رنگ اصلی برای مشخص کردن تابلوی علایم و اتیکت های خطر و نیز در مواقع لزوم بعنوان رنگ زمینه علایم ایمنی حریق ب - نارنجی: به عنوان رنگ اصلی برای مشخص کردن تابلوی علایم و اتیکت های هشدار دهنده و نیز علایم ایمنی خطرات بیولوژیکی پ - زرد: به عنوان رنگ اصلی برای مشخص کردن تابلوی علایم و اتیکت های احتیاط ت - سبز: به عنوان رنگ اصلی در علایم دستورالعمل های ایمنی، علایم مربوط به نشان دادن محل تجهیزات و امکانات کمک های اولیه و علایم نشان دهنده جهت خروج اضطراری ث - آبی: به عنوان رنگ اصلی در علایم آگاه کننده ج - ارغوانی: برای مشخص کردن علایم خطرات تشعشعی و تابشی تبصره - در مواردی که در قسمت

کادر تصویری علائم ایمنی فوق الذکر از اشکال هندسی دایره و مثلث با رنگ های قرمز، آبی و زرد استفاده می شود (که ممکن است در برخی مواقع رنگ آنها با رنگ اصلی تابلوی علامت یا اتیکت ایمنی هم تفاوت داشته باشد)، در اینصورت: الف- اگر ممنوعیت از انجام عملی مدنظر باشد بایستی نشانه تصویری عمل مربوطه به رنگ سیاه روی یک دایره با زمینه سفید و حاشیه و خط مورب (از چپ به راست) به رنگ قرمز استفاده شود. ب- اگر الزام به انجام عملی مدنظر باشد بایستی نشانه تصویری عمل مربوطه به رنگ سفید روی یک دایره با زمینه آبی بکار گرفته شود. ج- در صورت نشان دادن وجود یک خطر خاص بایستی نشانه تصویری خطر مربوطه به رنگ سیاه روی یک مثلث با زمینه زرد و حاشیه سیاه استفاده شود. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۳، ماده ۳ - تابلوی علائم و اتیکت های ایمنی باید حاوی اطلاعات دقیق، کافی و آموزنده بوده و به راحتی قابل درک باشد. همچنین لازم است کلمه اعلان و کلمات و عبارات کادر پیام نوشتاری به زبان فارسی باشد. تبصره - در صورت لزوم استفاده از زبان و خط بیگانه بسته به تشخیص مسئولین اجرای این مقررات خواهد بود، لیکن رعایت اولویت خط فارسی بر خط بیگانه در کلیه تابلوهای علائم ایمنی الزامی است. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۴، ماده ۴ - پیام نوشتاری روی تابلوهای علائم و اتیکت های ایمنی باید بیانگر محتوای علامت ایمنی و حتی الامکان کوتاه و مختصر و فقط حاوی جزئیات ضروری بوده و از چند کلمه محدود و کلیدی نیز تجاوز نکند. این پیام بایستی ساده، گویا، صریح و روشن بوده، به آسانی قابل خواندن باشد و به سهولت و به موقع به مخاطبین منتقل گردد. تبصره - عبارات کادر پیام نوشتاری علائم ایمنی باید حتی الامکان معرف و بیانگر پیشنهادات و راهکارهایی با جملات مثبت باشد تا جملات منفی. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۵، ماده ۵ - دوباره نویسی و تکرار مطالب کادر نوشتاری تابلوی علائم ایمنی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۶، ماده ۶ - به جهت اینکه ممکن است در برخی مواقع کارگران یا افرادی که در معرض خطرات قرار می گیرند بیسواد بوده و یا با زبان کاربردی بر روی علائم آشنایی نداشته باشند، استفاده از تصاویر در کنار متون و کلمات الزامی است، مگر در مواردیکه به تشخیص مسئولین مربوطه، ضرورتی در بکارگیری تصویر وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۷، ماده ۷ - تصاویر بکاررفته باید به شکل ساده، قابل درک و سازگار با بقیه قسمت های تابلوی علامت یا اتیکت رسم شوند. تبصره ۱ - به منظور درک بهتر علائم و اتیکت ها باید حتی الامکان اشکال گرافیکی مشابه بدن و دست و پای انسان، اشیاء، قسمت هایی از ماشین آلات و یا شمای کلی ماشین مربوطه را بکار برد. تبصره ۲ - در نمایش تصویری بخشی از بدن انسان، باید حتی المقدور عضو یا اعضایی که در معرض خطر بوده یا درگیر انجام کار و یا خطر خاصی میباشند، نشان داده شوند. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۸، ماده ۸ - در تمامی مواردی که لازم است در یک علامت ایمنی بیش از یک تصویر انسانی بکار برده شود، برای تمرکز بر روی تصویری که در موقعیت خطرناک تری میباشد و به منظور جلب توجه مخاطبین، باید آنرا بصورت توپر ترسیم نمود. تبصره ۱ - برای ترسیم فردی که حضور وی برای تکمیل تصویر ضروری بوده ولی مستقیماً با خطر سروکار ندارد، باید از همان فرمت توخالی استفاده شود. تبصره ۲ -

در مواقعی که هر دو تصویر انسانی بکاررفته در علامت ایمنی در معرض خطرات یکسانی میباشند، باید با استفاده از تصاویر گرافیکی مناسب به گونه ای آنها را طراحی نمود که قابل تمیز و تشخیص از یکدیگر باشند. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۰۹، ماده ۹ - برای نمایش ماشین آلات یا اجزای آنها به منظور نشان دادن کامل جزئیات گرافیکی باید از تصاویر توخالی استفاده کرد، بخصوص در مواقعی که نمایی از تصویر انسانی در مجاورت ماشین آلات رسم شده باشد. همچنین برای نشان دادن اهمیت بیشتر یک جزء و یا برجسته نمودن خطرات خاص آن، باید در طراحی ماشین، جزء مدنظر را با خطوط ضخیم تری نسبت به بقیه خطوط ترسیم نمود. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۰، ماده ۱۰ - در مواقعی که یک خطر کلی توسط ماشین آلات موجود میباشد و یا کل بدن در معرض خطر خاصی قرار می گیرد، لازم است کلیات ماشین مربوطه یا شمای کلی بدن انسان به تصویر کشیده شود. در سایر موارد، در نمایش تصویری بدن انسان و ماشین آلات باید تا حد ممکن وارد جزئیات گردید تا مخاطبان بتوانند عضو در معرض خطر در بدن انسان و یا جزء تولید کننده خطر در ماشین آلات را به

سهولت تشخیص دهند، بخصوص در مواردی که نمایش کلی ماشین آلات یا شمای بدن انسان بوضوح بیانگر موقعیت و طبیعت خطر مربوطه نباشد، عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۱ ماده ۱۱ - در کلیه علائم و اتیکت های ایمنی باید از توضیح متنی در قسمت کادر پیام نوشتاری استفاده شود، مگر اینکه تصویر بکاررفته به اندازه کافی گویا و بیانگر خطر و یا پیام مربوطه باشد. در هر صورت عبارات توضیحی ارائه شده بر روی تابلوی علائم و اتیکت ها بایستی در کادری جداگانه قرار گیرد، به گونه ای که روی سمبل و نشانه تصویری را نپوشانند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۲ ماده ۱۲ - در طراحی تابلوی علائم و اتیکت های ایمنی بایستی سعی شود هر تصویر نشان دهنده یک خطر بوده و از اشاره به چند خطر در قالب یک تصویر اجتناب گردد، مگر در مواردی که خطرات، بسیار مشابه و در ارتباط با یکدیگر باشند. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۳ ماده ۱۳ - کلیه تابلوهای علائم ایمنی، بایستی دارای گوشه های گرد و ضخیم بوده و فاقد لبه های تیز، تراشه، گره و یا سایر برآمدگی های برنده باشند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۴ ماده ۱۴ - تابلوی علائم ایمنی باید در مقابل ضربه مقاوم بوده و جنس آنها و روکش های شان به گونه ای باشد که طبیعتاً طول عمر و ماندگاری بالایی داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۵ ماده ۱۵ - پایه های نگهدارنده بکاررفته برای نصب تابلوها باید از جنسی بادوام ساخته شده و جهت جلوگیری از هرگونه خطر سقوط از استحکام لازم برخوردار بوده و در مقابل نیروهای وارده استاتیکی و دینامیکی احتمالی دارای مقاومت لازم باشد. تبصره - در مورد تابلوهای موقت، الزامی به استفاده از مصالح مقاوم نیست، اما رعایت نکات ایمنی ضروری میباشد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۶ ماده ۱۶ - تهیه تابلوی علائم و اتیکت های ایمنی بر روی سطوح شیشه ای و یا سایر سطوح شکننده ممنوع است، مگر آنکه از جنس شیشه های نشکن بوده یا دارای شبکه محافظ داخلی باشند. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۷ ماده ۱۷ - استفاده از مصالح قابل احتراق مانند چوب، کاغذ و پلاستیک های با قابلیت اشتعال سریع، در ساخت تابلوهای ایمنی دارای ادوات الکتریکی ممنوع بوده و سیم ها و تجهیزات مربوطه باید دارای روکش و عایق مناسب باشند. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۸ ماده ۱۸ - طول و عرض تابلوی علائم ایمنی بایستی با هم متناسب بوده و در ضمن اندازه آنها با در نظر گرفتن فاصله مشاهده ایمن و متناسب با موقعیت ماشین آلات، ابزار، تجهیزات و سایر وسایل کاربردی در کارگاه باشد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۱۹ ماده ۱۹ - استفاده از تابلوها و اتیکت های عمودی نسبت به نمونه های افقی آن ارجحیت دارد، اگرچه بکارگیری نمونه های افقی نیز در صورت اقتضای شرایط قابل قبول میباشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۰ ماده ۲۰ - کلیه تابلوهای علائم ایمنی بایستی به نحو مطمئن در محل های مدنظر نصب شوند. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۱ ماده ۲۱ - در نصب تابلوها جهت اتصال آنها به پایه باید از بست های مخصوص به همراه پیچ و مهره های گالوانیزه مربوطه استفاده نمود که سروته پیچ و مهره ها و یا سایر وسایل و ادوات مخصوص بستن و محکم کردن این تابلوها، بایستی به نحوی جای گذاری شوند که ایجاد خطر نکنند. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۲ ماده ۲۲ - بطور کلی حد زیرین ارتفاع تابلوهای علائم ایمنی که ممکن است از زیر آنها عبور و مرور افراد صورت گیرد نباید کمتر از ۲/۱ متر از سطح زمین باشد، مگر در موارد خاصی که به اقتضای شرایط و به تشخیص مسئول ایمنی کارگاه بتوان ارتفاع کمتری برای آن در نظر گرفت، لیکن ارتفاع کمتر نباید باعث ایجاد مخاطره برای افراد شود. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۳ ماده ۲۳ - کلیه تابلوهای علائم ایمنی باید در محلی نصب شوند که در هر موقع از شبانه روز برای کارگران و افراد در معرض خطر، به سهولت قابل دید باشند. تبصره ۱ - تابلوهای علائم ایمنی بر حسب شرایط و با توجه به نوع کاربرد و محل نصب آن باید بصورت روزرنگ، شب‌رنگ و یا ساخته شده از مواد بازتابنده نور بوده و یا دارای لامپ روشنایی باشد. تبصره ۲ - در صورتی که بر اثر عدم وجود روشنایی کافی در محیط کار، تابلوهای علائم نصب شده به راحتی قابل رویت نباشند، لازم است بصورت جداگانه از وسایل روشنایی مناسبی استفاده شود. تبصره ۳ - در هیچ یک از تابلوهای علائم ایمنی نمی توان از نورپردازی غیرالکتریکی همچون شعله و آتش استفاده کرد، مگر در موارد خاص مانند پالایشگاه های مواد نفتی و با کسب مجوز از مسئولین اجرایی ذیربط. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۴ ماده ۲۴ - تابلوی علائم و اتیکت های ایمنی بایستی در محل نصب شده از آسیب های احتمالی، خراشیدگی و سایش، امواج ماورای بنفش، گردوغبار، پاشش مواد شیمیایی و روغن ها، رنگ پریدگی و سایر آسیب ها محافظت شوند. در صورتی که ناگزیر به استفاده از تابلوی علائم یا اتیکت های ایمنی در شرایط فوق الذکر باشند، باید در تهیه و ساخت آنها از مواد مقاوم استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۵ ماده ۲۵ - پایه ها، لوله ها، بست ها، پیچ و مهره ها و صفحات تابلوی علائم ایمنی باید در مقابل خوردگی و زنگ زدگی محافظت شوند. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۶ ماده ۲۶ - تابلوهای علائم ایمنی باید تا حد ممکن نزدیک به خطرات مربوطه و در فاصله مشاهده ایمن نصب گردند، به نحوی که مخاطب فرصت انجام عکس العمل و اقدام مناسب را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۷ ماده ۲۷ - نصب بیش از ۳ تابلو از علائم ایمنی مختلف، در یک مکان و در مجاورت یکدیگر ممنوع می باشد. (وجود تابلوهای علائم ایمنی فراوان و بیش از اندازه موجب بی اعتنایی و عدم بذل توجه کافی مخاطبین میگردد). عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۸ ماده ۲۸ - تابلوهای علائم ایمنی بایستی در معابر و گذرگاه های منتهی به محل خطر بطور مطمئن نصب شوند تا افراد قبل از ورود به محل خطرناک و مواجهه با آن از وجود خطر احتمالی مطلع شده و اقدامات احتیاطی و پیشگیرانه را به انجام رسانند. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۲۹ ماده ۲۹ - نصب تابلوی علائم ایمنی در محل های خطرناک مانند لبه پرتگاه ها، انبارها، محل های عبور و مرور، محل ذخیره مواد خطرناک و سایر مکان هایی که احتمال وقوع حادثه را داشته باشد، الزامیست. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۰ ماده ۳۰ - نصب تابلوی علائم ایمنی بر روی تیرهای برق یا درختان، صخره ها و سایر عناصر طبیعی و نیز در محل پنجره یا درب، روزنه ها، بازشوها و نورگیرها، کانال های تهویه و همچنین در مسیرهای عبور کارگران مانند: پلکان ها، نردبان ها و راه های خروج اضطراری که مانع عبور و مرور افراد میگردد، ممنوع بوده، همچنین نصب آنها باید به گونه ای باشد که هیچ بخشی از سطح یا پایه آنها مانع استفاده از هر نوع پله فرار و خروجی ها نگردد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۱ ماده ۳۱ - ترسیم تابلوهای علائم ایمنی با رنگ و یا مواد دیگر بطور مستقیم روی دیوار یا سایر عناصر ساختمانی و طبیعی مانند درخت و صخره بصورتی که قابل برچیدن نباشد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۲ ماده ۳۲ - چیدمان وسایل و ماشین آلات درون کارگاهی بایستی به نحوی باشد که مانع رویت کامل تابلوهای علائم ایمنی نگردد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۳ ماده ۳۳ - قرار گرفتن هرگونه مانعی در مقابل تابلوی علائم ایمنی در محوطه بیرونی و باز کارگاه از جمله: درخت، بوته، علف هرز و پوشال، وسایل نقلیه، ابزار و ماشین آلاتی که منجر به عدم دید کامل این تابلوها می شوند، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۴ ماده ۳۴ - تابلوهای علائم ایمنی باید به گونه ای نصب شوند که احتمال هرگونه سقوط و یا جابجایی آنها بصورت کنده شدن، لرزش یا چرخش توسط جریان هوا و یا کارکرد دستگاه ها وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۵، ماده ۳۵ - در نصب تابلوهای علایم ایمنی باید از ایجاد سکوها، سوراخ ها و درزهای غیر معمول که محل جمع شدن گردوغبار و بوجود آمدن لانه پرندگان و انبار تجهیزات و وسایل اضافی شود، اجتناب کرد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۶، ماده ۳۶ - بر روی تابلوهای علایم ایمنی و یا در نزدیکی و مجاورت مکان هایی که این علایم نصب می شوند، نبایستی جملات یا عباراتی نوشته شود و یا پوسترها، اطلاعیه ها و اعلامیه ها یا پارچه نوشته هایی قرار گیرند که مانع دیده شدن تابلوی علامت ایمنی شده و یا مطالب روی آنها با مفهوم علامت ایمنی تناقضی داشته باشند. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۷، ماده ۳۷ - اتیکت ها بایستی در مواقع ضروری بر روی بخش های خطرناک ماشین آلات و تجهیزات، نصب و تا زمان حضور خطر بصورت دائمی بر روی آنها استفاده شوند. در سایر مواقع تنها بعنوان یک ابزار موقتی برای هشدار شرایط، ابزار، تجهیزات و تشعشعات خطرناک بوده و نبایستی آنها را به عنوان یک ابزار پیشگیری و هشدار کامل در نظر گرفت. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۸، ماده ۳۸ - اتیکت های ایمنی دائمی نصب شده بر روی موقعیت های خطرناک و هشدار دهنده ماشین آلات بایستی از جنسی باشند که دوام کافی داشته و از رنگ ثابتی برخوردار باشند که انتخاب مواد مصرفی در تهیه آنها و نیز روش چسباندن آنها در محل های مورد نظر باید براساس شرایط محیطی و سایر مقتضیات مکانی که دستگاه مدنظر در آن قرار دارد، صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۳۹، ماده ۳۹ - در مواقعی که از اتیکت ها به عنوان ابزار موقتی برای هشدار خطر استفاده می شود، ضروری است سریعاً نسبت به نصب علایم ایمنی دائمی در محل های مورد نیاز اقدام گردد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۴۰، ماده ۴۰ - درخصوص اتیکت های بکار رفته بر روی دستگاه ها و ماشین آلات، بایستی رنگ اصلی اتیکت ایمنی مخالف رنگ سطحی که بر روی آن چسبانیده می شود، باشد. در غیر این صورت باید از اتیکت هایی استفاده شود که دارای خطوط حاشیه ای با رنگی مخالف با سطح مدنظر می باشند. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۴۱، ماده ۴۱ - اتیکت ها باید به محلی که تا حد ممکن و ایمن به خطرات مربوطه نزدیک بوده و بر روی موقعیت های خطرناک و هشدار دهنده ماشین آلات و یا در منطقه کنترل ماشین و با یک ابزار مناسب همچون: زنجیر، سیم و ریسمان آویخته شوند. در مواقع لزوم باید برای استحکام بیشتر در مکان مدنظر چسبانیده و یا آنها را پرچ نمود تا از جابجایی و گم شدن غیر عمدی آنها جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۴۲، ماده ۴۲ - نصب بیش از حد اتیکت ها بر روی ماشین آلات، بویژه در محل هایی که از ضرورت چندانی برخوردار نمی باشد، ممنوع بوده و بکارگیری بیش از ۷ اتیکت ایمنی در یک منطقه خاص از هر ماشینی مجاز نمیباشد، مگر در صورتیکه به تشخیص مسئولین مربوطه ماهیت کار با ماشین مربوطه اقتضای بکارگیری اتیکتهای بیشتری را بنماید. تبصره - در مواردی که با توجه به خطرات موجود بر روی دستگاه، تعداد اتیکت های مورد نیاز بیش از ۷ عدد پیش بینی می شود، در مورد خطراتی که از اهمیت کمتری برخوردار بوده و در ضمن اتیکت گذاری هم نشده اند، بایستی در کتاب راهنمای همراه ماشین آلات به آنها اشاره شود و همچنین باید از اتیکتی مبنی بر همین مطلب یعنی: "به کتاب راهنمای کاربران مراجعه نمایید." بر روی دستگاه استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۴۳، ماده ۴۳ - کلیه سازندگان ماشین آلات مکلفند در هنگام تهیه اتیکت های ایمنی نصب شده بر روی ماشین آلات، تاریخ تعویض آنها در حاشیه اتیکت مربوطه درج نمایند. تبصره ۱ - کلیه کارفرمایان مکلفند قبل از به پایان رسیدن تاریخ مصرف درج شده بر روی اتیکت ها نسبت به تعویض آنها از طریق کارخانه یا شرکت تولیدکننده یا عرضه کننده ماشین آلات مربوطه و یا سایر مراجع ذیصلاح اقدام نمایند. تبصره ۲ - در مواردی که کارفرمایان نسبت به نصب اتیکت های ایمنی جدید در محل های مورد نیاز بر روی ماشین آلات اقدام می کنند، مکلفند تاریخ تعویض اتیکتها را نیز مشخص نمایند. تبصره ۳ - در صورتی که برحسب شرایط، اتیکت ایمنی بکار رفته مدتی قبل از زمان انقضاء، ناخوانا شده و یا از بین رفته باشد، کارفرما مکلف است در اسرع وقت نسبت به تعویض آن و سفارش اتیکتی جدید اقدام نماید. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها

- ۳۴۰۴۴، ماده ۴۴ - استفاده از تابلوهای علایم و اتیکت های ایمنی در کلیه محل ها، ماشین آلات و مکان هایی که امکان حذف و ازبین بردن و یا کنترل خطرات از سایر روش ها (مثل: کنترل های مهندسی، استفاده از سیستم های ایمن، حفاظ گذاری و...) برای کارفرما مقدور نمی باشد، ضروری است. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۴۵، ماده ۴۵ - نصب علائم و اتیکت های ایمنی ذکر شده در این مقررات نمی تواند جانشین اقدامات لازم دیگر جهت کنترل و پیشگیری مانند نظارت های مهندسی، اصلاح روش های کاری و ایجاد شرایط کار بی خطر شود، لذا کارفرمایان مکلفند کلیه موارد ایمنی را رعایت کرده و در صورت نیاز از علایم ایمنی استفاده کنند. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۴۶، ماده ۴۶ - کارفرما موظف است نظارت نماید تا تابلوی علایم طبق مقررات در محل خود نصب و نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۴۷، ماده ۴۷ - کلیه علایم ایمنی جدید و نیز علایم قبلی که قرار است جایگزین شوند، باید مطابق با مندرجات مفاد این آیین نامه باشند. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۴۸، ماده ۴۸ - کارفرما مکلف است به نحو مقتضی آموزش های لازم نسبت به مفهوم کلیه علایمی که در نقاط مختلف کارگاه نصب شده اند را به کارگران ارائه داده و نیز اقدامات احتیاطی و پیشگیرانه ای که در زمان مواجهه با علامت های ایمنی برای جلوگیری از وقوع خطر ضروری می باشد را به آنان بیاموزد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۴۹، ماده ۴۹ - کلیه تولیدکنندگان و فروشندگان تجهیزات و ماشین آلات داخل کشور و نیز واردکنندگان ماشین آلات خارجی بایستی اطلاعاتی را که به درک بهتر مفاهیم اتیکت های ایمنی کاربردی بر روی قسمت ها و اجزای خطرناک و مورد نیاز ماشین آلات کمک می نماید را همراه مدارک راهنما، برگه های اطلاع رسانی، بروشورها و کتابچه های دستورالعمل کار با آنها به خریداران ارائه نمایند. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۰، ماده ۵۰ - با توجه به جنس خاص اتیکت ها، ارائه نسخه ای اضافی از اتیکت های ایمنی کاربردی بر روی محصول یا دستگاه به همراه سایر مدارک مربوطه توسط تولید کنندگان داخلی الزامی میباشد. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۱، ماده ۵۱ - در مکان هایی که از علایم ایمنی، حفاظ ها و یا سایر ابزار حفاظتی مناسب بر روی ماشین آلات استفاده شده، الزامی به کاربرد اتیکت ها نمی باشد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۲، ماده ۵۲ - با تغییر شرایط و از بین رفتن احتمال خطر یا شرایط خطرساز در کارگاه و یا پایان مراحل کار لازم است به منظور جلوگیری از گمراه شدن کارگران، علایم نصب شده، سریعاً بطور ایمن پوشانده شده و یا جمع آوری گردند. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۳، ماده ۵۳ - کارفرما مکلف است تابلوی علایم و اتیکت های ایمنی را در زمان های لازم تمیز کرده و به دقت از آنها نگهداری نماید تا محتوای آنها به آسانی قابل رؤیت باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۴، ماده ۵۴ - کلیه کارگران موظف به حفظ و نگهداری از علایم ایمنی تهیه شده توسط کارفرما در حیطه وظایف و مسئولیت های خویش می باشند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۵، ماده ۵۵ - کارفرما مکلف است تابلوی علایم و اتیکت های ایمنی را در مواقع لزوم، تعمیر و یا تعویض نماید. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۶، ماده ۵۶ - بازدید از تابلوها توسط مسئول مربوطه به منظور پایداربودن، استحکام و ایمنی تابلو و سازه آن باید حداقل در مراحل زیر انجام گیرد: الف- قبل از شروع به استفاده از آن ب- پس از هرگونه تغییرات و ایجاد وقفه در استفاده از آن. ج- پس از وقوع باد شدید، طوفان، زلزله و عوامل مشابه که استحکام و پایداری تابلوها مورد تردید قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه علایم ایمنی در کارگاه ها
- ۳۴۰۵۷، ماده ۵۷ - در خصوص درب های خروج اضطراری، این درب ها بایستی با علامت های خروج واضح و قابل رؤیت مشخص شوند و فاقد هرگونه نشانه یا علامتی غیر از علامت خروج باشند. همچنین درب های مجاور درب های اصلی خروج اضطراری که به سمت مسیرهای

خروجی منتهی نمی شوند، بایستی مشخص شده و بر روی آنها از علائم نشان دهنده این امر استفاده شود، عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۵۸، ماده ۵۸ - از تاریخ تصویب و اجرای این آیین نامه ، طراحی ، چاپ ، انتشار ، واردات و ساخت هرگونه تابلوی علامت یا اتیکت ایمنی مربوط به کارگاه های مشمول قانون کار منوط به کسب مجوز از شورای عالی حفاظت فنی (مدیر کل بازرسی کار به عنوان دبیر شورای عالی حفاظت فنی) خواهد بود. تبصره - نظافت، تعمیر و تعویض تابلوی علائم ایمنی در صورتیکه مغایرتی با مشخصات مجوز نداشته باشد، نیازی به اخذ مجوز جدید ندارد. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۴۰۵۹، ماده ۵۹ - بر اساس ماده ۹۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران کارفرمایان مکلف به رعایت مفاد این آیین نامه بوده و کارگران نیز برابر تبصره ۲ ماده فوق الذکر موظف به رعایت مفاد تابلوی علائم و اتیکتهای ایمنی می باشند. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه علائم ایمنی در کارگاه ها

۳۵۰۰۰، (۳۵) آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه.*

۳۵۰۰۱، ماده ۱ - این آیین نامه در خصوص کلیه تعمیرگاه های وسایط نقلیه و امثالهم لازم الاجرا است. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۲، ماده ۲ - در محل تعمیرگاه باید فضای کافی برای توقف خودروها وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۳، ماده ۳ - در اطراف محل توقف خودرو باید فضای کافی برای تردد کارگران و عملیات وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۴، ماده ۴ - ورود افراد متفرقه به محوطه کار تعمیرگاه صرفاً با اجازه مدیر تعمیرگاه یا نماینده او مجاز است. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۵، ماده ۵ - تعمیرگاه ها باید مجهز به وسایل اعلام و اطفاء حریق مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۶، ماده ۶ - در محل شستشوی قطعات خودرو تعبیه سطل های شن به منظور اطفاء حریق الزامی است. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۷، ماده ۷ - کف تعمیرگاه باید بدون حفره و چاله بوده و قابل شستشو ، دارای شیب مناسب و عاری از چربی و روغن باشد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۸، ماده ۸ - کف تعمیرگاه باید به گونه ای باشد که تحمل وزن دستگاه ها و ماشین آلات موجود و همچنین لرزش های ناشی از آنها را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۰۹، ماده ۹ - سقف کارگاه باید متناسب با نوع خودرو و تجهیزات نصب شده در آن باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۱۰، ماده ۱۰ - در مجتمع های تعمیرگاهی متصدی هر واحد در محدوده کار خود مسئول اجرای مقررات این آیین نامه می باشد و در فضاهای کار مشترک، مسئولیت با تمامی متصدیان است. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۱۱، ماده ۱۱ - در مجتمع های تعمیرگاهی با مالکیت واحد که اجرای قسمت های مختلف کار به پیمانکاران مختلف محول گردیده است، هر پیمانکار جزء در محدوده پیمان خود مسئول اجرای مقررات این آیین نامه بوده و مالک مسئول نظارت و ایجاد هماهنگی بین آنها خواهد بود. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۱۲، ماده ۱۲ - انجام همزمان عملیات مختلف تعمیراتی بر روی یک خودرو ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

- ۳۵۰۱۳، ماده ۱۳- کلیه متصدیان و شاغلین واحدهای تعمیرگاهی باید دارای پروانه مهارت و گواهینامه آموزشی معتبر باشند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۱۴، ماده ۱۴- انجام کلیه عملیات تعمیر، تنظیم و آزمایش قطعات خودرو صرفاً توسط افراد ماهر و با رعایت نکات ایمنی مجاز است. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۱۵، ماده ۱۵- مسیر تردد، محل های توقف، نصب تجهیزات و حضور مشتریان و یا افراد متفرقه می بایستی با خطوطی مشخص از یکدیگر مجزا گردد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۱۶، ماده ۱۶- استفاده از هوای فشرده برای نظافت قطعات خودرو، ابزار و سطوح کار و لباس کار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۱۷، ماده ۱۷- اعمال نا ایمن، غیر مرتبط با کار، خودسرانه و شوخی در کارگاه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۱۸، ماده ۱۸- کلیه امور تعمیراتی بر روی سیستم های گاز سوز باید توسط افرادی که آموزش های لازم را در این زمینه دیده باشند، انجام شود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۱۹، ماده ۱۹- تعمیرکاران سیستم های گاز سوز باید علاوه بر تجهیز به وسایل حفاظت فردی مناسب از دستکش های ضد برودت نیز استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۰، ماده ۲۰- کلیه دستگاه های تعمیرگاهی باید دارای لوح شناسایی حاوی مشخصات فنی از طرف شرکت سازنده باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۱، ماده ۲۱- کلیه تجهیزات، ابزارآلات و وسایل تعمیرگاهی باید در فواصل زمانی معین مورد بازرسی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۲، ماده ۲۲- هرگونه تغییر در تجهیزات به گونه ای که آنرا از استاندارد یا طراحی اصلی کارخانه سازنده خارج نماید، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۳، ماده ۲۳- ابزار کار، تجهیزات و روش کار باید متناسب با نوع کار بوده و استفاده از ابزار آلات مستعمل، فرسوده، شکسته و معیوب ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۴، ماده ۲۴- برای جابجایی و انتقال موتور ماشین، گیربکس و سایر قطعات حجیم و سنگین باید از وسایل مکانیکی مناسب استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۵، ماده ۲۵- پس از بلند کردن خودروی مورد تعمیر توسط جک، جرثقیل، بالابر و قبل از شروع، استفاده از خرک فلزی برای تثبیت کامل خودرو الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۶، ماده ۲۶- بکاربردن هرگونه قطعات اضافی برای افزایش ارتفاع جک و خرک ها برای بالابردن خودرو ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۷، ماده ۲۷- دستگاه های جک ستونی باید دارای تجهیزاتی باشند که ضمن تثبیت صفحه جک در ارتفاع مناسب از سقوط ناخواسته آن جلوگیری بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۸، ماده ۲۸- میزان بار قرار گرفته بر روی جک باید متناسب با توان جک بوده و دارای سیستمی باشد که در صورت اضافه بار، از عملکرد دستگاه ممانعت بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۲۹، ماده ۲۹- دستگاه های جک ستونی باید مجهز به سیستم هشدار دهنده صوتی و نوری در هنگام بالا و پایین رفتن باشد. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۳۰، ماده ۳۰- فقط تعمیرکاری که در حال تعمیر خودرو می باشد حق حضور در زیر جک ستونی را دارد و تردد و تجمع سایر کارگران در زیر جک ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

- ۳۱- ماده ۳۵۰۳۱- در هنگام استفاده از جک های ستونی قرار گرفتن شخص بر روی جک و یا داخل خودرو ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۲- ماده ۳۵۰۳۲- انواع جک های بالابر خودرو باید بگونه ای طراحی شود که خودرو را به صورت یکنواخت بالا و پایین ببرد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۳- ماده ۳۵۰۳۳- قبل از پایین آوردن صفحه جک باید از عدم حضور افراد در زیر جک مطمئن گردید. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۴- ماده ۳۵۰۳۴- کپسول حاوی گاز کولر بایستی در محلی نگهداری شود که از حرارت، تابش مستقیم نور خورشید، رطوبت، ضربه و فشار محافظت گردد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵- ماده ۳۵۰۳۵- قبل از جدا کردن و یا تعمیر لوله های سوخت بایستی سوخت داخل لوله کاملاً تخلیه گردد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۶- ماده ۳۵۰۳۶- کلیه عملیات تعمیراتی بر روی مخازن سوخت گاز بایستی پس از تخلیه کامل گاز مخزن صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۷- ماده ۳۵۰۳۷- روشنایی داخل چاله سرویس باید از نوع ثابت بوده به نحوی که کارگر از دید کافی برخوردار باشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۸- ماده ۳۵۰۳۸- نصب آستانه در اطراف دهانه چاله سرویس به منظور جلوگیری از سقوط خودرو به داخل چاله سرویس الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۹- ماده ۳۵۰۳۹- قرار دادن و انبار کردن وسایل و اشیاء غیر ضرور در داخل چاله سرویس ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۰- ماده ۳۵۰۴۰- بدنه چاله سرویس باید از مصالحی ساخته شود که به آسانی قابل شستشو و نظافت باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۱- ماده ۳۵۰۴۱- کف چاله سرویس باید دارای کف شوی و دریچه تخلیه فاضلاب باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۲- ماده ۳۵۰۴۲- قرار دادن مواد قابل اشتعال و انفجار در داخل چاله سرویس ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۳- ماده ۳۵۰۴۳- محل قرار گیری کمپرسور هوا باید مجزا از چاله سرویس باشد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۴- ماده ۳۵۰۴۴- ابعاد چاله سرویس باید طوری طراحی شود که کارگر در زمان ورود و خروج یا حرکت در زیر خودرو با بدنه آن برخورد نکند. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۵- ماده ۳۵۰۴۵- دهانه چاله سرویس باید مجهز به درپوش مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۶- ماده ۳۵۰۴۶- به منظور ورود و خروج کارگران به داخل چاله سرویس باید در هر دو طرف اقدام به تعبیه پلکان مناسب نمود. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۷- ماده ۳۵۰۴۷- نصب آینه برای جلوگیری از انحراف خودرو در جلوی چاله سرویس الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۴۸- ماده ۳۵۰۴۸- مخزن تخلیه روغن باید دارای شیر تخلیه و لوله انتقال روغن سوخته باشد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

- ۳۵۰۴۹، ماده ۴۹- در کارگاه باطری سازی هنگام آماده سازی مایع باطری باید اسید به آب و به صورت قطره ای افزوده گردد، عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۰، ماده ۵۰- در کارگاه باطری سازی جهت تهیه آب باطری می بایست تهویه موضعی مناسب در نظر گرفته شود، عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۱، ماده ۵۱- باید هنگام جدا کردن باطری به منظور جلوگیری از انفجار ناشی از تجمع گاز و خطرات ناشی از آن ابتدا قطب منفی و سپس قطب مثبت جدا گردد، ضمناً هنگام نصب نیز ابتدا قطب مثبت و سپس منفی متصل گردد، عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۲، ماده ۵۲- ظروف نگهداری و انتقال اسیدها باید به در مقابل خوردگی مقاوم و در مقابل ضربات وارده از استحکام کافی برخوردار بوده و دارای بر چسب مشخصات باشد، عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۳، ماده ۵۳- ایجاد جرقه و یا شعله در مجاورت باطری بدلیل وجود گازهای قابل اشتعال و انفجار ممنوع است، عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۴، ماده ۵۴- آزمایش میزان شارژ باطری از طریق برقراری اتصال کوتاه قطب های مثبت و منفی آن ممنوع است، عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۵، ماده ۵۵- محل نصب کمپرسور هوا باید به گونه ای باشد که کارگران در معرض آلودگی صوتی قرار نگیرند، عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۶، ماده ۵۶- شیر تخلیه کمپرسور هوای فشرده باید بطور متناوب باز شده و سوپاپ اطمینان و فشار سنچ آن کنترل گردد، عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۷، ماده ۵۷- اتوی پنچرگیری بایستی مجهز به سیستم ترموستات برای تنظیم دمای لازم باشد، عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۸، ماده ۵۸- قبل از خارج نمودن بچه رینگ، بایستی باد لاستیک به طور کامل تخلیه گردد، عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۵۹، ماده ۵۹- هنگام تعویض لاستیک باید تدابیر لازم برای جلوگیری از جابجایی ناگهانی خودرو در نظر گرفته شود، عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۰، ماده ۶۰- در هنگام کار با دستگاه های لاستیک درآرو پنچرگیر، باید از درگیری اعضای بدن با فکین و قطعات دستگاه ممانعت بعمل آید، عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۱، ماده ۶۱- هنگام کار بر روی بچه رینگ و تخلیه ویا تنظیم تراکم باد بایستی از حفاظ مناسب به منظور جلوگیری از پر تاب بچه رینگ استفاده کرد، عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۲، ماده ۶۲- تعویض یا تعمیر رینگ های مستعمل ، شکسته ، جوشی و دارای هر گونه نقصی باید فقط توسط افراد با تجربه انجام گیرد، عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۳، ماده ۶۳- باز و بسته کردن پیچ ومهره های چرخ ها بایستی به صورت ضربدری صورت پذیرد و پس از شل شدن رینگ اقدام به باز نمودن کامل مهره ها نمود، عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۴، ماده ۶۴- در هنگام بالانس چرخ بایستی قاب حفاظتی دستگاه بر روی چرخ قرار گیرد، عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۵، ماده ۶۵- برداشتن قاب حفاظتی دستگاه بالانس چرخ قبل از توقف کامل دستگاه ممنوع است، عدم رعایت ماده ۶۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

- ۳۵۰۶۶، ماده ۶۶- انبار کردن مواد و لوازم یدکی ، قطعات فرسوده و ضایعاتی ، کارتن ها و جعبه ها بر روی سقف ،چاله سرویس و همچنین در محوطه تعمیرگاه ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۷، ماده ۶۷- کلیه وسایل و تجهیزات مورد استفاده در تعمیرگاه باید در محل مناسب قرار داشته باشد.،عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۸، ماده ۶۸- روشن گذاشتن موتورهای احتراقی در محیط های بسته تحت هر عنوان ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۶۹، ماده ۶۹- استعمال دخانیات، افروختن آتش و شعله باز به عنوان گرمایش و همچنین استفاده از بخاری های غیر استاندارد در داخل کارگاه ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۰، ماده ۷۰- ظروف بنزین ، روغن و دیگر مواد قابل اشتعال باید در مکانی نگهداری شوند که از حرارت ، شعله ،جرقه و ضربه محفوظ باشند.،عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۱، ماده ۷۱- ظروف نگهداری مواد قابل اشتعال باید در بسته و مستحکم بوده و در برابر حرارت ،شکستن و یا سوراخ شدن مقاوم باشد.،عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۲، ماده ۷۲- استفاده از مواد قابل اشتعال جهت شستشوی قطعات خودرو ،اعضای بدن ، لباس کار و کف و دیواره کارگاه ممنوع می باشد.،عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۳، ماده ۷۳- بدنه کلیه وسایل و تجهیزات فلزی و همچنین تاسیسات الکتریکی باید به سیستم اتصال به زمین موثر تجهیز شود.،عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۴، ماده ۷۴- قبل از انجام عملیات جوشکاری باید مواد قابل اشتعال و انفجار را از محل کار خارج نمود.،عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۵، ماده ۷۵- در زمان انجام عملیات جوشکاری، صافکاری ، نقاشی و مکانیکی بایستی نسبت به جداکردن بست های باطری اقدام نمود.،عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۶، ماده ۷۶- در عملیات جوشکاری استفاده از مولدهای استیلن غیر استاندارد ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۷، ماده ۷۷- برای روشن کردن سر پیک جوشکاری باید از فندک مخصوص آن استفاده نمود.،عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۸، ماده ۷۸- جوشکاری باک و مخازن مواد قابل اشتعال و انفجار بدون رعایت اصول ایمنی جوشکاری ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۷۹، ماده ۷۹- استفاده از تنگ یا گیره برای اتصال شیرآلات کپسول ها تحت هر شرایطی ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۸۰، ماده ۸۰- برای شاسی کشی خودرو بایستی از تجهیزات ایمن و متناسب با نوع کار استفاده نمود.،عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۸۱، ماده ۸۱- دستگاه های شاسی کش قلاب دار باید مجهز به شیطانک باشد.،عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۸۲، ماده ۸۲- اتاق رنگ بایستی مجهز به پرده آب و تهویه موضعی باشد، به نحوی که ذرات رنگ در محیط پراکنده نشود.،عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه
- ۳۵۰۸۳، ماده ۸۳- کارگاه رویه دوزی بایستی دارای تهویه موثر برای خروج بخارات و گازها بوده و استفاده از بنزین و دیگر مواد قابل اشتعال به عنوان رقیق کننده چسب ممنوع است.،عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۸۴، ماده ۸۴- شیلنگ های انتقال آب در کارواش ها باید از نوع فشار قوی باشد. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های

وسایط نقلیه

۳۵۰۸۵، ماده ۸۵- بست و کلیه متعلقات شیلنگ های آب تحت فشار بایستی متناسب با نوع کار و فشار آب باشد. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین

نامه ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۵۰۸۶، ماده ۸۶- انجام کلیه امور تعمیراتی خودرو در معابر عمومی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های

وسایط نقلیه

۳۵۰۸۷، ماده ۸۷- ورود و نگهداری حیوانات در داخل تعمیرگاه مطلقاً ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه ایمنی در تعمیرگاه های

وسایط نقلیه

۳۵۰۸۸، ماده ۸۸- مسئولیت اجرای مواد مندرج در این آیین نامه با کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه در محل کارگاه که

به دلیل عدم رعایت این مواد باشد علاوه بر جرائم متعلقه قانونی مکلف به جبران خسارت زیان دیده می باشد. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه

ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه

۳۶۰۰۰، (۳۶) آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها *

۳۶۰۰۱، اتاق ها و محل کار آزمایشگاهی ، باید حداقل ۳ متر از کف تا سقف ارتفاع داشته و فضای مفید باید برای هر نفر از ۱۲ متر مکعب

کمتر نباشد. تبصره- در آزمایشگاه هایی که ارتفاع هر طبقه از ۴ متر بیشتر باشد برای محاسبه حجم لازم فقط تا ارتفاع ۴ متر منظور

میگردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۲، در فضای آزمایشگاه نصب تجهیزات و یا قرار دادن اشیاء و محصولات نباید مزاحمتی برای عبور و مرور یا کار کارکنان ایجاد نماید و

در اطراف هر دستگاه باید فضای کافی برای انجام آزمایش ، نظافت و در صورت لزوم اصلاحات و تعمیرات منظور شود. عدم رعایت ماده ۲

آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۳، کف اتاق ها و قسمت هایی که محل عبور یا حمل و نقل مواد است باید صاف و هموار بوده و عاری از حفره و سوراخ، برآمدگی

ناشی از پوشش بی تناسب مجاری، پیچ و مهره و لوله، دریچه یا برجستگی و هر گونه مانعی که ممکن است موجب گیر کردن و یا لغزیدن

اشخاص شود باشد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۴، کف ، دیوار و سقف آزمایشگاه و انبار باید قابل شستشو بوده و در موارد ریخته شدن مایعات باید کف دارای شیب کافی باشد تا مواد

به طرف مجاری فاضلاب هدایت گردد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۵، جنس لوله های فاضلاب آزمایشگاهی باید از نوع مقاوم در برابر اسیدها و بازها باشد. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی در

آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۶، دیوار اتاق های آزمایشگاه باید حداقل از کف تا ارتفاع ۱/۶۰ متر قابل شستشو بوده و از نفوذ آب و رطوبت جلوگیری کند. عدم

رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۷، در احداث ساختمان آزمایشگاه شرایط جوی و اقلیمی مد نظر قرار گیرد و از مصالح نسوز و ضد حریق استفاده شود. عدم رعایت ماده

۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۸، برای هر اتاق حداقل دو در خروجی تعبیه شود و درها به طرف بیرون اتاق باز شده و به طور اتوماتیک بسته گردد ، بدون منفذ باشد و

در هنگام کار کارکنان قفل نگردد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۰۹، تهویه محل کار در هر حالت باید طوری باشد که کارکنان آزمایشگاه همیشه هوای سالم تنفس نمایند و همواره آلاینده های شیمیایی به

طور موثر به خارج از محیط هدایت شوند. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۰، شرایط جوی و نور در هر انبار و آزمایشگاه باید متناسب با نوع فعالیت و مواد آن بوده و مجهز به روشنایی اضطراری باشد. عدم

رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۱، پلکان، نردبان و نرده های حفاظتی در ساختمان آزمایشگاه و انبار می بایست بر اساس آیین نامه های حفاظت و بهداشت کار احداث گردد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۲، دستگاه های شستشوی خودکار اضطراری برای چشم، دست و بدن باید در دسترس کارکنان قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۳، درهای آزمایشگاه و انبار باید دارای قفل و کلید مجزا بوده و فقط افراد صلاحیت دار مجاز به ورود باشند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۴، در هر آزمایشگاه و انبار باید لوازم اعلام و اطفاء حریق سیار و ثابت متناسب با نوع کار نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۵، لوازم آتش نشانی و کمک های اولیه در محل های مناسب، مشخص و در دسترس کارکنان نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۶، کلیه آزمایشگاه ها باید دارای وسایل و تجهیزات کافی جهت پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی بوده و در تمام ساعات شبانه روز اشخاصی که از آموزش لازم برخوردار بوده و به طریقه صحیح کاربرد وسایل و تجهیزات مربوطه آشنا می باشند در آزمایشگاه حضور یابند.

ضمناً کارکنان آزمایشگاه نیز باید آموزش های لازم اطفاء حریق را دیده باشند. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۷، در واحدهایی که مرکز آتش نشانی و اورژانس وجود دارد آزمایشگاه و انبار باید وسیله ارتباطی مانند یک تلفن اضطراری مستقیم با مرکز مزبور را در اختیار داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۸، نصب یک نقشه یا طرح (Floor Plan) در آزمایشگاه که بطور واضح آشکارکننده موارد زیر باشد: - ابعاد اتاق ها - محل ورود و خروجی های اضطراری - محل تجهیزات و لوازم ایمنی و آتش نشانی و جعبه کمک های اولیه، تلفن اضطراری و ... - محل تهویه، سیستم های گرمایشی و سرمایشی - محل نگهداری مواد شیمیایی و خطرناک - نقشه فیزیکی اتاق ها، راهروها و مسیرهای ورودی و خروجی، عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۱۹، شبکه های تاسیساتی آزمایشگاه شامل آب، گاز، فاضلاب و برق به شکلی طراحی شده باشند که دارای بالاترین ضریب ایمنی باشند ضمناً نقشه های تاسیساتی مربوطه در محل مناسبی نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۰، سیم کشی برق حتی الامکان ساده و کلیه سیم های برق به طور مناسب عایق و در کانال قرار گرفته و تعقیب مسیر آن آسان و دارای نقشه باشد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۱، در کلیه آزمایشگاه ها باید رختکن و سرویس بهداشتی در محل مناسب وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۲، محل خوردن و آشامیدن باید خارج از محیط آزمایشگاه باشد. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۳، ساختمان آزمایشگاه باید به صورتی مناسب از فضای اداری تفکیک شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۴، تجهیزات محافظت از تابش اشعه خورشید باید در قسمت خارجی پنجره ها نصب گردد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۵، اگر آزمایشگاه دارای پنجره هایی است که باز می شوند یا دارای سایر منافذ می باشد باید برای جلوگیری از نفوذ آب، گرد و غبار و سایر عوامل جوی مجهز به حفاظی مناسب بوده و لبه پنجره ها نیز دارای شیب مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۶، کف، دیوار و سقف آزمایشگاه باید قابل شستشو بوده و الزاماً بدون زاویه و در مقابل مواد شیمیایی و ضد عفونی کننده ها مقاوم باشد. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۲۷، درها باید دارای سطوحی صاف، غیر جاذب، قابل شستشو و مقاوم در برابر مواد شیمیایی باشند. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

- ۳۶۰۲۸، میزهای کار آزمایشگاهی باید از وسعت مناسب برخوردار بوده و مجهز به شیر خلا، شیر گاز، شیر هوا، شیر آب (سرد و گرم)، فاضلاب و پریز برق ایمن باشند. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۲۹، سطوح میز کار آزمایشگاهی باید قابل شستشو، یکپارچه و مقاوم به مواد شیمیایی و حرارت باشند. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۰، شستشوی روپوش های آزمایشگاهی باید در محل کار انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۱، آزمایشگاه های بیولوژیک باید مجهز به سیستم شستشوی اتوماتیک دست باشد و نزدیک در خروجی آزمایشگاه تعبیه گردد. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۲، ساختمان و طبقات نگهدارنده در انبارهای مواد شیمیایی باید از مصالح نسوز و مقاوم ساخته شود و انبار جداگانه ای به مواد شیمیایی قابل اشتعال و انفجار اختصاص یابد. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۳، آزمایشگاه و انبار باید مجهز به تجهیزات تهویه عمومی و در صورت لزوم تهویه موضعی ضد جرقه باشد. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۴، انبار آزمایشگاه باید کمترین در و پنجره را داشته و در صورت لزوم از پنجره با شیشه مات و مقاوم در برابر شکستگی استفاده شود. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۵، کف انبار می بایست صاف و بالاتر از سطح زمین اطراف آن بوده و لغزنده نباشد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۶، انبار و آزمایشگاه باید ضمن دسترسی آسان، مجزا باشند تا از انتقال خطرات احتمالی به یکدیگر جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۷، قفسه بندی و نحوه چیدمان باید به گونهای باشد که فضای مناسب جهت دسترسی آسان و حمل و نقل ایمن فراهم گردد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۸، سیستم الکتریکی می بایست ضد جرقه در نظر گرفته شود و حتماً مجهز به سیستم اتصال به زمین باشد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۳۹، محل استقرار کارکنان انبار باید در محلی مناسب و مشرف به انبار و مجزا از محوطه انبار باشد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۰، محل نگهداری حیوانات آزمایشگاهی باید مجزا از سایر آزمایشگاه ها بوده و کف و دیوارهای آن قابل شستشو باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۱، محل نگهداری حیوانات آزمایشگاهی باید از سیستم تهویه قوی برخوردار باشد. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۲، محل نگهداری حیوانات آزمایشگاهی باید مجهز به دوش شستشو بوده و کارکنان این بخش دارای کفش، دستکش و لباس کار مناسب باشند و به هنگام ورود و خروج کف کفش ها ضد عفونی گردد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۳، هنگام کار با تجهیزات گرمزا و اجسام داغ باید همواره از ابزار و پوشش مناسب و مقاوم در برابر گرما استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۴، برای کار طولانی مدت در محیط های سرد باید از پوشش های مناسب و گرم استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۵، در کار با تجهیزات سرمازا و اجسام سرد همواره می بایست از دستکش های عایق به منظور حفاظت از دست ها و بازوها استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۴۶، هنگام کار با نیتروژن مایع همواره از پوشش های حفاظتی از قبیل دستکش، حفاظ صورت و چکمه مناسب استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

- ۳۶۰۴۷، به منظور پیشگیری از صدمات ناشی از سرما، درهای ورود و خروج سردخانه‌ها باید به اهرم‌هایی که از داخل قابلیت باز شدن دارند مجهز شوند. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۴۸، کلیه تجهیزات سرمازا و سردخانه‌ها باید به سیستم‌های هشداردهنده دستی و اتوماتیک مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۴۹، به منظور کار در محیط‌هایی که سر و صدای بالاتر از حد مجاز دارند باید از گوشی‌های مناسب حفاظتی استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۰، دستگاه‌هایی که سر و صدای زیاد ایجاد می‌کنند همواره باید توسط عایق صوتی مناسب مهار گردند. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۱، نگهداری و سرویس مستمر دستگاه‌ها به منظور جلوگیری از تشدید سر و صدا در محیط الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۲، تجهیزات و لوازمی که به سیستم خلاء متصل هستند برای جلوگیری از پرتاب شدن باید به نحو صحیح مهار گردند. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۳، در آزمایشگاه‌هایی که با مواد رادیواکتیو کار می‌کنند رعایت کلیه موازین و مقررات انتشار یافته از سوی سازمان انرژی اتمی ایران ضروری می‌باشد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۴، کلیه افرادی که به نوعی در معرض تشعشعات زیان‌آور می‌باشند باید همواره به وسایل حفاظت فردی متناسب با نوع اشعه و فیلم بیج مجهز گردند. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۵، جهت کاهش مواجهه با مواد رادیواکتیو در آزمایشگاه‌ها باید از تکنیک‌های علمی و عملی مناسب استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۶، انبارداری، حمل و نقل و دفع ضایعات مواد رادیواکتیو باید ایمن بوده و از بروز هرگونه انتشار جلوگیری گردد. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۷، در محل‌هایی که از مواد رادیواکتیو استفاده می‌گردد نصب علائم هشداردهنده الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۸، به هنگام استفاده از لیزر، باید از وسایل حفاظتی چشم و پوست متناسب با نوع لیزر و انرژی آن استفاده شود. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۵۹، دسترسی به آزمایشگاه‌ها مخصوصاً در زمان کار با لیزر باید محدود گردد. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۶۰، در هنگام کار با لیزر بایستی برای کلیه خطرات الکتریکی، انفجار، آتش‌سوزی، خطرات ناشی از کار با گازهای فشرده، مایعات پرودتی، فیوم‌های سمی و مواد رادیواکتیو تدابیری اتخاذ گردد. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۶۱، بازدید از اجزاء مختلف دستگاه‌ها از جمله میکروویو به لحاظ حصول اطمینان از نظر عدم نشتی الزامی است. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۶۲، هنگام کار در محیط آزمایشگاه باید حتماً لامپ UV خاموش باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۶۳، کلیه تجهیزات برقی سیار و ثابت باید به نحو مناسب به سیستم اتصال به زمین مجهز گردند. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۶۴، کلیه ادوات و ابزار انتقال برق نظیر کابل‌ها و اتصالات مربوطه باید سالم و پوشش عایق داشته باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها
- ۳۶۰۶۵، حتی الامکان سعی شود از سیم‌های رابط برای انتقال برق استفاده نگردد. عدم رعایت ماده ۶۵ آیین‌نامه ایمنی در آزمایشگاه‌ها

- ۳۶۰۶۶، تجهیزات معیوب با علائم هشداردهنده مشخص گردیده و توسط افراد آگاه و متخصص رفع نقص شود. عدم رعایت ماده ۶۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۶۷، در محیط های مرطوب به جز وسایل الکتریکی ضد آب استفاده از دیگر وسایل الکتریکی ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۶۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۶۸، در محل هایی که احتمال وجود گازهای قابل اشتعال و انفجار وجود دارد استفاده از ادوات برقی ضد جرقه الزامی است. عدم رعایت ماده ۶۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۶۹، کلیه تابلوهای برق باید در محل مناسب استقرار یافته و مجهز به کفپوش عایق در پیرامون آن باشد و در مواقع اضطراری فقط توسط افراد ذیصلاح کنترل گردد. عدم رعایت ماده ۶۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۰، در آتش سوزی های ناشی از برق فقط از دی اکسید کربن (CO₂) و یا خاموش کننده های شیمیایی خشک استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۷۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۱، سیلندرهای گاز اعم از پر یا خالی باید در محل مناسب و به حالت عمودی با استفاده از تسمه، زنجیر یا بست به طور ایمن مهار گردند. عدم رعایت ماده ۷۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۲، به هنگام جابجایی سیلندرهای گاز باید رگلاتور از شیر جدا شده و توسط درپوش محافظت گردند. عدم رعایت ماده ۷۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۳، برای حمل سیلندرهای گاز باید از چرخ دستی های مناسب استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۷۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۴، رنگ بدنه سیلندر گاز بایستی بر اساس استاندارد و متناسب با نوع گاز داخلی آن بوده و برچسب شناسایی نوع گاز روی آن نصب گردد. عدم رعایت ماده ۷۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۵، کلیه مواد شیمیایی باید برچسب های اطلاعاتی لازم را داشته باشند. عدم رعایت ماده ۷۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۶، اطلاعات ایمنی مواد (MSDS) برای کلیه مواد شیمیایی باید در دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۷۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۷، جابجایی و حمل و نقل مواد شیمیایی باید مطابق با دستورالعمل ها انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۷۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۸، از انباشتن مواد شیمیایی مازاد در آزمایشگاه خودداری شود. عدم رعایت ماده ۷۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۷۹، ظروف مواد شیمیایی باید در مکان هایی نگهداری گردد که احتمال برخورد افراد با آن ها وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۰، مواد شیمیایی باید دور از منابع حرارت و نور مستقیم خورشید قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۱، از قفسه بندی های ضد زنگ و مقاوم به مواد شیمیایی با لبه های حفاظتی و قدرت تحمل بار کافی با اتصالات مناسب استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۲، مواد قابل اشتعال و خورنده باید در کابینت های مخصوص ضد اشتعال و خوردگی و مجهز به سیستم تهویه مناسب و دور از مواد اکسید کننده نگهداری گردند. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۳، اسیدهای اکسیدکننده باید از اسیدهای آلی جداگانه نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۴، اسیدها باید جدا از قلیاها، سیانیدها و سولفیدها نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۵، قلیاها باید در جای خشک نگهداری گردند. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۶، مواد واکنش پذیر باید دور از حرارت، ضربه و اصطکاک نگهداری گردند. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۷، گازهای فشرده اکسیدکننده و غیر اکسید کننده به طور مجزا نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۸، مواد سمی در محل های مناسب و با تهویه موضعی نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۰۸۹، مواد جامد غیر فرار و غیر واکنش پذیر در کابینت ها یا قفسه های باز لبه دار، نگهداری گردند. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۰، مایعات یا مواد خطرناک نباید در قفسه هایی که بالاتر از سطح چشم هستند نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۱، جهت برخورد با ریختگی های شیمیایی باید دستورالعمل خاصی وجود داشته و لوازم و تجهیزات لازم شامل پوشش های حفاظتی چشم، پوست و سیستم تنفسی، دستکش مقاوم به مواد شیمیایی، ماده جاذب یا خنثی کننده، کیسه پلاستیکی و جاروب و خاک انداز موجود باشد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۲، پسماندهای حلال های شیمیایی باید مطابق دستورالعمل ها تفکیک و در ظروف مناسب و مقاوم به نشت و دارای برچسب مواد شیمیایی جمع آوری شده و دور از حرارت، جرقه، شعله و نور مستقیم خورشید و در محلی با تهویه مناسب نگهداری گردند. عدم رعایت ماده ۹۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۳، محل آزمایشگاه بیولوژیک باید دور از سایر آزمایشگاه ها و فضای اداری باشد. عدم رعایت ماده ۹۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۴، تردد افراد غیر ذیصلاح به آزمایشگاه های بیولوژیک ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۹۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۵، از علائم هشداردهنده مناسب استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۹۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۶، دستگاه های ضد عفونی کننده نظیر اتوکلاو باید در نزدیکترین محل دسترسی آزمایشگاه قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۹۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۷، استفاده از هودهای بیولوژیک برای کنترل عملیاتی که به نحوی ذرات معلق ایجاد می نمایند ضروری بوده و باید به طور مستمر

سرویس گردند. عدم رعایت ماده ۹۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۸، جهت جلوگیری از انتشار و کنترل آلودگی در شرایط اضطراری، برنامه سیستماتیک تدوین شده و در دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۹۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۰۹۹، برای جلوگیری از انتشار آلودگی در محیط، لوله های مکنده که در رابطه با عوامل عفونی مورد استفاده قرار می گیرند باید به

فیلترهای مناسب مجهز گردند. عدم رعایت ماده ۹۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۰، در فعالیتهای بیولوژیک روپوش های آزمایشگاهی باید فقط در محیط آزمایشگاه مورد استفاده قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۰۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۱، رفع هرگونه آلودگی بیولوژیک باید فقط توسط افراد ذیصلاح صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۲، کلیه کارکنان آزمایشگاه باید بر حسب نوع کار از مراقبت های پزشکی و واکسیناسیون برخوردار گردند. عدم رعایت ماده ۱۰۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۳، در هر آزمایشگاه بیولوژیک باید یک کابینت مخصوص شامل ماده ضد عفونی کننده، پنس، حوله کاغذی، سواب، دستکش یکبار مصرف، خاک انداز قابل اتوکلاو کردن، ماسک، پوشش کفش و لباس محافظ وجود داشته باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۴، ضایعات بیولوژیک باید در ظروف دردار مناسب جمع آوری، برچسب گذاری و به نحو مناسب آلودگی زدایی گردیده و سریعاً از

محیط آزمایشگاه خارج شده و تا زمان دفع در محل ایمن نگهداری گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۵، کلید لامپ UV باید در خارج از اتاق بوده و دارای لامپ هشداردهنده جهت اطلاع از روشن بودن لامپ UV باشد. عدم رعایت ماده ۱۰۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۶، حمل و نقل نمونه های بیولوژیک باید در ظروف ایمن و فاقد نشتی با برچسب مشخصات انجام گردد. عدم رعایت ماده ۱۰۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۰۷، در محل دستشویی ها باید صابون، مواد ضد عفونی کننده، برس های مخصوص ناخن و حوله های یکبار مصرف فراهم گردد. عدم

رعایت ماده ۱۰۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

- ۳۶۱۰۸، قبل از استفاده از تجهیزات و دستگاه های آزمایشگاهی بایستی افراد در خصوص بهره برداری ایمن و بهینه ، آموزش های لازم را از طریق مراجع ذیصلاح کسب نمایند. عدم رعایت ماده ۱۰۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۰۹، نگهداری و سرویس دوره ای برای کلیه تجهیزات باید انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۱۰۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۰، قبل از سرویس و تعمیر ، باید آلودگی زدایی دقیق از کلیه دستگاه ها بعمل آید. عدم رعایت ماده ۱۱۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۱، کلیه دستگاه ها باید به صورت دوره ای توسط افراد ذیصلاح کالیبره گردند. عدم رعایت ماده ۱۱۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۲، کلیه تجهیزات گرمای آزمایشگاهی باید مجهز به ترموستات ، فیوزهای پشتیبان ، در موارد لزوم درهای قفل شونده و همچنین عایق حرارتی مناسب باشند. عدم رعایت ماده ۱۱۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۳، کلیه سیستم های حرارت زایی که در روند کاری تولید گاز می نمایند باید جهت تخلیه گازهای ایجاد شده مجهز به سیستم تهویه مناسب بوده و یا داخل هود قرار بگیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۴، وسایل گرمازا می بایست در فاصله مناسب از دکتورهای حرارتی قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۵، محل استقرار دستگاه اتوکلاو حتی المقدور توسط اتاقکی از سایر تجهیزات آزمایشگاه مجزا گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۶، قفل، فشارسنج و دماسنج اتوکلاو باید روزانه کنترل شود واز قرار دادن مواد شیمیایی و آتش زا در آن خودداری گردد. عدم رعایت ماده ۱۱۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۷، کلیه دستگاه های گرمازا باید در مکان مقاوم به حرارت و دور از تجهیزات حساس به حرارت قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۸، انواع ساتریفوژها ، مخلوط کن ها و لیوفیلیزرها به هنگام استفاده از مواد بیولوژیک و حلال های آلی باید زیر هود مناسب قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۱۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۱۹، هنگام به کار بردن لیوفیلیزر استفاده از اتصالات **O-Ring** و فیلترهای هوا برای لوله های خلاء الزامی است . لوله های شیشه ای خلاء باید کنترل گردند تا معیوب نباشند . برای تعویض لوازم شیشه ای دستگاه باید از قطعات مخصوص خلاء استفاده شود. عدم رعایت ماده ۱۱۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۰، الزاماً از لوله های دردار در ساتریفوژها استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۰ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۱، در صورت شکستن لوله ها در داخل ساتریفوژ باید قسمت های داخلی دستگاه با روش و ابزار مناسب پاکسازی و ضدعفونی گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۲، بدنه تانک الکتروفورز باید فاقد هرگونه شکاف و نشتی باشد. عدم رعایت ماده ۱۲۲ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۳، بر روی دستگاه الکتروفورز باید علائم هشداردهنده ویژه ولتاژ بالا نصب گردد. عدم رعایت ماده ۱۲۳ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۴، لوازم شیشه ای باید قبل از استفاده، از نظر وجود شکستگی و ترک مورد بازرسی قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۲۴ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۵، لوازم شیشه ای شکسته یا غیر قابل استفاده باید در محفظه ای مجزا و مقاوم جمع آوری شوند . عدم رعایت ماده ۱۲۵ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۶، فضای کار به لحاظ ارگونومی به نحوی طراحی شده باشد که باعث خستگی مفرط افراد در حین کار نگردد . عدم رعایت ماده ۱۲۶ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۷، ایجاد سیستم اتوماسیون در آزمایشگاه برای جلوگیری از حرکات تکراری الزامی است ، عدم رعایت ماده ۱۲۷ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
- ۳۶۱۲۸، برای جلوگیری از عوارض ارگونومیک باید مواد ، امکانات ، ابزارآلات و تجهیزات به نحو مناسب در دسترس باشند . عدم رعایت ماده ۱۲۸ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها

۳۶۱۲۹، ابزارآلات معیوب و غیر استاندارد نباید مورد استفاده قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۱۲۹ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
۳۶۱۳۰، صفحات نمایشگر باید هم سطح چشم بوده و از نظر درخشندگی قابل تنظیم باشند. عدم رعایت ماده ۱۳۰ آیین نامه ایمنی در
آزمایشگاه ها

۳۶۱۳۱، از صندلی هایی که مطابق اصول ارگونومیک طراحی شده استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۳۱ آیین نامه ایمنی در آزمایشگاه ها
۳۷۰۰۰، (۳۷) قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن،*
۳۷۰۰۱، تبصره ۱- فهرست انواع کارهای مضر موضوع بند (ت) ماده (۳) کنوانسیون توسط وزارت کار و امور اجتماعی با هماهنگی وزارتخانه
های بهداشت، درمان و آموزشی پزشکی و صنایع و معادن و جهاد کشاورزی و قانون و انجمن های صنفی کارفرمایان و قانون شوراهای
اسلامی کار تهیه و برای تصویب به هیات وزیران ارائه خواهد شد. عدم رعایت تبصره ۱ قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای
محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۷۰۰۲، تبصره ۲- اشخاصی که کودکان را به کارهای موضوع بند (ت) ماده (۳) کنوانسیون بگمارند، مشمول مجازاتهای ماده ۱۷۲ قانون کار
مصوب ۱۳۶۹/۸/۲۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام می باشند و پروانه کار آنها توسط دستگاه ذی ربط به طور موقت لغو خواهد شد. در
خصوص سایر بندهای ماده ۳ طبق قوانین موضوعه خواهد بود. آیین نامه اجرائی این تبصره که متضمن موارد اشتغال افراد از شانزده سال به بالا
در کارهای موضوع بند ت ماده ۳ کنوانسیون نیز میباشد، توسط وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و صنایع و معادن تهیه و به تصویب هیات
وزیران خواهد رسید. عدم رعایت تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه
مکمل آن

۳۷۰۰۳، تبصره ۳- وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و صنایع و معادن مسئولیت اجرای این کنوانسیون و توصیه نامه مکمل آن و نیز نظارت
بر اعمال این مقررات را در کارگاه ها بر عهده دارند و برنامه های اجرایی را طراحی و با هماهنگی و موافقت سازمان مدیریت و برنامه ریزی
کشور به دستگاه های اجرائی ابلاغ خواهند کرد. عدم رعایت تبصره ۳ قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین
اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۸۰۰۰، (۳۸) آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن،*
۳۸۰۰۱، ماده ۱- کودک: به افراد زیر ۱۸ سال تمام کودک اطلاق میگردد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب
کنوانسیون محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۸۰۰۲، ماده ۲- کارهای مضر: کارهایی که بدلیل ماهیت انجام آن احتمال دارد برای سلامتی (جسمی، روانی) و ایمنی یا اخلاقیات کودکان
ضرر داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه
نامه مکمل آن

۳۸۰۰۳، ماده ۳- به کار گماردن کودکان در کارهای مضر موضوع بند "ت" ماده ۳ کنوانسیون به شرحی که در فهرست پیشنهادی موضوع
تبصره یک قانون مزبور آمده است، ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون محو
بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۸۰۰۴، ماده ۴- اشخاصی که کودکان را به کارهای مضر موضوع مواد ۲ و ۳ آیین نامه بگمارند مشمول مجازاتهای مقرر در ماده ۱۷۲ قانون کار
مصوب ۶۹/۸/۲۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام می باشند و مضافاً اینکه پروانه کار آنها نیز توسط دستگاه های ذیربط بطور موقت لغو خواهد
شد. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن
۳۸۰۰۵، ماده ۵- مجازات مقرر در ماده ۱۷۲ قانون کار: متخلفین از مواد ۴ آیین نامه علاوه بر پرداخت اجرت المثل کار انجام شده و با توجه به
شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به حبس از ۹۱ روز تا یکسال و یا جریمه نقدی معادل ۵۰ تا ۲۰۰ برابر حداقل مزد روزانه محکوم
خواهند شد. تبصره- چنانچه چند کودک بطور جمعی به کار موضوع ماده ۳ آیین نامه گمارده شوند متخلف یا متخلفین علاوه بر پرداخت
اجرت المثل با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به حداکثر مجازاتهای مندرج در این قانون محکوم خواهند شد. عدم رعایت
ماده ۵ آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۸۰۰۶، ماده ۶ - علاوه بر اجرای مجازات های مقرر در ماده ۵ وزارت کار و امور اجتماعی و ادارات کار محل باید متخلف یا متخلفین را به وزارت صنایع و مجمع امور صنفی با توجه به قانون نظام صنفی و سایر مراجع صدور پروانه کار معرفی و درخواست لغو پروانه کار آنان را به شرح زیر خواهند نمود: ۱- برای بار اول بمدت ۳ ماه ۲- برای بار دوم بمدت ۶ ماه ۳- در صورت تکرار بمدت یکسال، عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه اجرایی موضوع تبصره ۲ قانون تصویب کنوانسیون محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۹۰۰۰، (۳۹) آیین نامه اجرایی تبصره های (۱) و (۲) ماده واحده قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن.*

۳۹۰۰۱، ماده ۱- فهرست کارهای مضر برای افراد کمتر از هیجده سال به شرح زیر است: ۱- کار در معادن اعم از تحت الارضی یا سطح الارضی و کار در تونل ها و راهروها یا میله های معدن ۲ - کار در مخازن سربسته. ۳- کار در کارگاه های دباغی، سالامبور سازی و روده پاک کنی. ۴- کار در گنداب روها، جمع آوری و دفن زباله شهری. ۵- سم پاشی باغات و اشجار و مزارع و ضد عفونی اماکن و طویله ها آشیانه های مرغداری ۶- غواصی. ۷- کار در ارتفاع بیش از ۵ متر از سطح زمین بر روی دکل ها، اتاقک های متحرک، داربست ها و اسکلت ها. ۸- کار در محیط های با سر و صدای بالا (بیش از حد مجاز) ۹- کار بر روی خطوط و پست های انتقال برق با فشار ۶۳ کیلو ولت و بالاتر. ۱۰- مشاغل شن پاشی، پخت آسفالت دستی و قیر پاشی و مالچ پاشی. ۱۱- کار با وسایل دارای ارتعاش بالا بیش از حد مجاز. ۱۲- حفر قنوات و چاه ها و فاضلاب ها و تونل های زیر زمینی. ۱۳- کارهایی که استمرار آنها موجب ابتلا به بیماری های حاصل از اشعه را فراهم می آورد نظیر کار با مواد رادیو اکتیو و در معرض پرتوهای یونساز. ۱۴- کارهای ساختمانی. ۱۵- رانندگی و کار با وسایل نقلیه سبک و سنگین و نیز ماشین های راه سازی و کشاورزی. ۱۶- ریخته گری فلزات، شیشه گری، حمل و جابجایی مواد مذاب از کوره های مشغول به کار و کار در مجاور کوره های پخت چینی و سفال. ۱۷- کار در باراندازها، نیروگاه ها، پالایشگاه ها، پتروشیمی ها و سایر واحدهای نفت و گاز. ۱۸- کار در کارگاه های قالی بافی، نمد بافی، زیلو بافی، ریستدگی و بافندگی. ۱۹- کار در کارخانجات تولید محصولات آزیست و کارخانه های تولید سیمان و محصولات سیمانی. ۲۰- کار در جنگل، جنگل بانی، قطع و حمل اشجار. ۲۱- کار در دامداری های صنعتی و کشتارگاه ها. ۲۲- کار با مواد قابل اشتعال و انفجار. ۲۳- کار در کارخانه های آسفالت سازی، سنگ شکن ها، سنگبری ها، کارهای راه سازی. ۲۴- متصدی کلر زنی و تصفیه مخازن آب. ۲۵- کار در غسل خانه و دفن مرده ها. ۲۶- ملوانی و کار در موتورخانه کشتی یا کشتی سازی. ۲۷- کار در صنایع آب کاری ۲۸- کار با دستگاه های خطرناک نظیر ماشین آلات درودگری یا پرس های تزریقی، ضربه ای، هیدرولیکی و نظایر آن. ۲۹- کار در کوره پزخانه ها (آجرپزی) ۳۰- کار با مواد پشم شیشه و تولید محصولات مربوطه و جابجایی و انبار کردن آنها. ۳۱- عایق کاری، نصب و تولید ایزوگام و قیرگونی کردن بام ها و طبقات. ۳۲- آهنگری، جوشکاری، سنگ زنی و رنگ آمیزی. ۳۳- اوراق کاری و برشکاری فلزات و سنگ های ساختمانی. ۳۴- کار در بیمارستان ها و مراکز درمانی و روان درمانی، سرای سالمندان و رادیولوژی ها و آزمایشگاه ها. ۳۵- کار در نانوایی ها. ۳۶- کار در کارگاه ها و کارخانجاتی که به نحوی مواد شیمیایی و سموم را تولید، بسته بندی، فرموله یا انبار می کنند. تبصره - چنانچه کارهای موضوع بندهای (۱۸) و (۲۰) این ماده به منظور کمک به والدین، در حدود توان کودک و در کارگاه های سنتی و خانوادگی انجام شود از شمول این ماده مستثنی است. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه اجرایی تبصره های (۱) و (۲) ماده واحده قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۳۹۰۰۲، ماده ۲- کسانی که کودکان را به کارهای موضوع ماده (۱) این آیین نامه بگمارند، مشمول مجازاتهای مندرج در ماده (۱۷۲) قانون کار- مصوب ۱۳۶۹- مجمع تشخیص مصلحت نظام هستند و وزارت کار و امور اجتماعی موظف است پس از ثبوت جرم در محاکم صالح، متخلف یا متخلفان را به تناسب موضوع مورد تخلف به وزارتخانه های صنایع و معادن، جهاد کشاورزی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و مجمع امور صنفی با توجه به مقررات نظام صنفی و سایر مراجع صدور پروانه بهره برداری و کسب معرفی نماید و مراجع یاد شده موظف به لغو پروانه متخلف یا متخلفان با رعایت مراتب زیر میباشند: ۱- برای بار اول به مدت سه ماه ۲- برای بار دوم به مدت شش ماه ۳- در صورت تکرار به مدت یک سال، عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه اجرایی تبصره های (۱) و (۲) ماده واحده قانون تصویب کنوانسیون ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال کار کودک و توصیه نامه مکمل آن

۴۰۰۰۰، (۴۰) دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارائه دهنده وظایف پشتیبانی.*

۴۰۰۱، ماده ۱- واحدهای مشمول این دستور العمل که صلاحیت آنها مورد بررسی و تأیید قرار می گیرد. شرکت ها و تعاونی هایی هستند که در مراجع ذیصلاح (اداره کل ثبت شرکت ها و یا ادارت کل تعاون، حسب مورد) به ثبت رسیده و برای اموری از قبیل حمل و نقل، تعمیر و نگهداری خدمات رایانه ای، امور چاپ و تکثیر ، اموری از قبیل حمل و نقل تعمیر و نگهداری خدمات ،رایانه ای، امور چاپ و تکثیر ، امور آشپزخانه و رستوران، نگهداری ، باغبانی ، نامه رسانی، پیشخدمتی ، تلفنچی ، ماشین نویسی ، امور تاسیساتی و نظایر آن ها به موجب اساس نامه ثبت شده از مراجع مزبور و مجوز فعالیت اخذ نموده اند. این واحدها اختصاراً در این دستورالعمل شرکت نامیده می شوند. عدم رعایت ماده ۱ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۲، ماده ۲- شرکت های مشمول این دستور العمل باید دارای دفاتر قانونی مورد تأیید ادارات امور اقتصادی و دارایی باشند. عدم رعایت ماده ۲ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۳، ماده ۳- شرکت باید دارای محل مناسب اداری و قابل دسترسی با حداقل یک خط شماره تلفن ثابت و دورنگار بوده و به هنگام اخذ صلاحیت از وزارت کار و امور اجتماعی مشخصات مزبور را در فرم تقاضا نامه درج نماید و هرگونه تغییرات بعدی را اطلاع دهد. عدم رعایت ماده ۳ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۴، ماده ۴- مدیران و مسئولان اداره شرکت بایستی در دوره های توجیهی مدیریت قانون کار و طبقه بندی مشاغل که با نظارت و هماهنگی وزارت کار و امور اجتماعی توسط انجمن های صنفی شرکت های خدماتی نیروی انسانی یا مراکز آموزشی معتبر تعیین شه از سوی وزارت مذکور برگزار می شود شرکت کرده و گواهی معتبر دریافت دارند. تبصره :اعضای انجمن های صنفی مراجع حل اختلاف بوده یا گذشته حداقل یک دوره این عضویت را داشته اند می توانند از طی دوره آموزشی موضوع این ماده معاف شوند. عدم رعایت ماده ۴ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۵، ماده ۵- در اجرای دستورالعمل ماده ۴۹ قانون کار و ضوابط اجرایی آن و نیز در اجرای ماده ۶ مصوبه شماره ۳۸۳۲۶/ت ۲۷۵۰۶ مورخ ۸۱/۹/۵ هیات محترم وزیران ، شرکت ها ملزم به تهیه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل مصوب وزارت کار و امور اجتماعی در مورد کارگران خود می باشند و لازم است حداقل مزدهای مندرج در جدول مزد طرح و اصلاحات بعدی آن را درباره کارگران خود حسب شغل مورد تصدی آنان رعایت نمایند. عدم رعایت ماده ۵ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۶، ماده ۶- شرکت ها ملزم اند صرفاً فرم قرار دادکار منطبق با طرح طبقه بندی مشاغل (فرم شماره ۳۳۲۵) منضم به طرح طبقه بندی مشاغل درباره کارگران خود استفاده کنند و حسب تبصره ماده ۱۰ قانون کار حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ انعقاد قرار داد پیمان کاری یک نسخه از قرار داد کار با کارگران را پس از امضاء طرفین و صدور به اداره کار و امور اجتماعی محل ارسال دارد. تبصره : ادارات کل کار و امور اجتماعی محل بایستی کنترل های لازم را برای کامل بودن مندرجات قرارداد کار به عمل آورند . در موارد نقص مراتب را جهت اصلاح به شرکت اعلام کنند. عدم رعایت ماده ۶ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۷، ماده ۷- شرکت ها موظفند پس از انعقاد قرار داد پیمان کاری با دستگاه های اجرایی یا شرکت های دولتی یک نسخه از قرار داد یا رونوشت مصدق آن را به اداره کار و امور اجتماعی محل ارسال دارند. عدم رعایت ماده ۷ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۸، ماده ۸- شرکت ها حقوق و مزایای قانونی کارگران خود را منحصرأ باید به حساب بانکی که برای آنان نزد یکی از بانک های معتبر مفتوح ساخته اند وازیر نمایند . تبصره :علاوه بر حقوق مبنا شرکت ها بایستی سایر مزایای قانونی را که در مقررات قانون کار و تامین اجتماعی و سایر مقررات مربوط مقرر شده به کارگران پرداخت نمایند. از جمله : الف - کمک هزینه مسکن ب- حق اولاد (برحسب ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی) ج- بن کالاهای اساسی د- عیدی و پاداش ح - مزایای پایان کار و انقضاء قرار داد و - سایر مزایایی که در قوانین مقرر شده است . عدم رعایت ماده ۸ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۹، ماده ۹- برای تأیید ، تمدید و یا لغو صلاحیت شرکت های این موضوع این دستور العمل کمیته ای با ترکیب زیر در هر استان زیر نظر مدیرکل کار و امور اجتماعی استان تشکیل می شود الف - مدیرکل کار و امور اجتماعی استان به عنوان رییس کمیته ب- یک نفر نماینده انجمن صنفی کارفرمایان شرکت های خدماتی نیروی انسانی با معرفی انجمن صنفی و در صورت عدم تشکیل انجمن یک نفر از مدیران

شرکت های مزبور که دارای حسن شهرت بوده با انتخاب مدیرکل کار و امور اجتماعی استان مربوطه ج - رییس بازرسی کار استان ذیربط د - رییس اداره کار و اموراجتماعی شهرستان محل استقرار شرکت یا رییس روابط کار استان (در صورتیکه محل استقرار شرکت ، مرکز استان باشد) کمیته استانی صلاحیت شرکت ها را برابر اسناد و مدارک ارائه شده توسط آنان و یا رعایت مفاد این دستورالعمل تایید و مراتب را جهت صدور تاییدیه صلاحیت همراه با مدارک و مستندات لازم و صورتجلسه تاییدیه صلاحیت به کمیته مرکزی در وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می کند مکاتبات با امضای مدیرکل کار و اموراجتماعی صورت گیرد. تبصره : صورتجلسات و تصمیمات کمیته در مورد تایید و تمدید یا لغو و تعلیق صلاحیت شرکت ها با امضای حداقل سه نفر که یکی از آنها مدیرکل کار و اموراجتماعی استان است معتبر است . عدم رعایت ماده ۹ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۱۰، ماده ۱۰- صلاحیت شرکت ها در موارد زیر با تایید کمیته استانی و تصویب معاونت روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی برای همیشه و یا برای مدتی که توسط کمیته استانی پیشنهاد و توسط معاونت روابط کار تایید می گردد لغو یا تعلیق می شود. الف - اعلام نارضایتی دستگاه اجرایی یا شرکت دولتی طرف قرارداد از عملکرد شرکت ب - عدم اجرای ضوابط این دستورالعمل و مقررات قوانین کار و تامین اجتماعی با گزارش اداره کار محل یا اداره کل کار استان د- عدم شرکت مدیر و مسئولان شرکت در دوره های آموزشی توجیهی اعلام شده توسط وزارت کار و امور اجتماعی ه - عدم اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل شرکت های خدماتی ز- اخذ هرگونه چک با سفته سفید امضاء با مفاصا حساب یا استغفاء نامه بدون تاریخ از کارگر به هنگام انعقاد قرار داد کار یا هرگونه تضمین دیگری که بنام تشخیص کمیته استانی و کمیته مرکزی اخذ آن به هنگام انعقاد قرار داد از کارگر اضطرابا صورت گرفته باشد. تبصره : ادارات کل کار و امور اجتماعی می توانند در صورت مشاهده تخلفات دیگر یا ضعف در اداره امور قبل از طرح پرونده در کمیته تذکر کتبی به شرکت ها اعلام کنند . این تذکر ها به هنگام تمدید یا لغو صلاحیت شرکت ها مورد توجه قرار خواهد گرفت . عدم رعایت ماده ۱۰ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۱۱، ماده ۱۱- به منظور بررسی نهایی برای تایید و تمدید یا لغو صلاحیت شرکت ها در وزارت کار و امور اجتماعی در کمیته ای که به ریاست معاونت روابط کار و عضویت افراد زیر تشکیل می شود صورت می گیرد. الف - مدیرکل تنظیم روابط کار ب - مدیرکل نظارت بر نظام های جبران خدمت ج - مدیرکل دفتر مرکزی حراست یک نفر به عنوان دبیر کمیته (بدون حق رای) تصمیمات کمیته مرکزی با حداقل سه رای که یکی از آنها رای معاونت روابط کار است رسمیت می یابد. دبیرخانه کمیته دراداره کل نظارت بر نظام های جبران خدمت مستقر و مکاتبات با امضای مدیر کل واحد مذکور صورت می گیرد. عدم رعایت ماده ۱۱ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۱۲، ماده ۱۲- معاونت روابط کار وزارت کار و اموراجتماعی فهرست اولیه و تکمیلی شرکت های مورد تایید را به طریق مقتضی به شرکت های دولتی و دستگاه های اجرایی اعلام خواهد کرد. عدم رعایت ماده ۱۲ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۱۳، ماده ۱۳- شرکت ها برای تایید یا تمدید صلاحیت خود طبق اعلام وزارت کار . امور اجتماعی بایستی در مهلت مقرر به واحد هایی که توسط وزارت مزبور تعیین می شود مراجعه و با تکمیل فرم و تسلیم مدارک مربوط در این خصوص اقدام نمایند. عدم رعایت ماده ۱۳ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۱۴، ماده ۱۴- برای شرکت های موضوع این دستورالعمل که صلاحیت آنان تایید می شود گواهی تایید صلاحیت برای مدت یک سال توسط معاونت روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی صادر و تمدید آن با رعایت مفاد این دستورالعمل بلامانع است. عدم رعایت ماده ۱۴ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۰۰۱۵، ماده ۱۵- مدیران کل کار و اموراجتماعی استان ها مسئول نظارت بر اجرای مفاد این دستورالعمل می باشند. عدم رعایت ماده ۱۵ دستورالعمل تعیین صلاحیت شرکت های خصوصی ارایه دهنده وظایف پشتیبانی

۴۱۰۰۰، (۴۱). آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی، *

- ۱۰۰۱، ماده ۱- کلیه اشخاصی که از ماشین ها و ادوات کشاورزی استفاده می نمایند باید آموزش و مهارت لازم را دیده باشند. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۲، ماده ۲- داشتن گواهینامه ویژه از مراجع ذیصلاح برای کار با ماشین های کشاورزی موتوری الزامی است، عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۳، ماده ۳- کلیه قسمت های ماشین های کشاورزی و ادوات آن باید قبل از هر گونه عملیات کشاورزی مورد بازدید قرار گیرد، عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۴، ماده ۴- کلیه قسمت های انتقال دهنده نیرو و مواد از قبیل تسمه فلکه، چرخ دنده و زنجیر و مار پیچ های انتقال مواد و امثال آنها و همچنین قسمت هایی از ماشین ها که امکان ایجاد حادثه برای کارگر و افراد داشته باشد باید دارای حفاظ مناسب و موثر باشد. ضمنا رعایت مفاد آیین نامه حفاظت در مقابل وسایل انتقال نیرو مصوب ۲۱/۴/۱۳۴۰ در این زمینه الزامی می باشد، عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۵، ماده ۵- قبل از انجام عملیات تعمیر، سرویس، نظافت، تنظیم، اتصال و جداسازی ادوات ماشین های کشاورزی باید آنها را به طور اطمینان بخشی متوقف و بی حرکت نمود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۶، ماده ۶- در ماشین ها و ادواتی که بعد از خاموش کردن ماشین محور چرخنده یا سایر اتصالات مدتی به حرکت خود ادامه می دهند باید تا توقف کامل دسترسی به قسمت های خطرناک آن امکان پذیر نباشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۷، ماده ۷- عملیات بهره برداری، تعمیر، تنظیم و سرویس ماشین های کشاورزی و ادوات آن باید طبق دستورالعمل شرکت سازنده و با رعایت اصول ایمنی و توسط اشخاص ماهر انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۸، ماده ۸- سوار شدن افراد بر روی ماشین ها و ادوات کشاورزی، غیر از محل های مجاز که توسط شرکت سازنده تعیین شده، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۰۹، ماده ۹- ماشین ها و ادوات کشاورزی را باید مطابق با کاربری و دستورالعمل های شرکت سازنده استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۰، ماده ۱۰- راننده ماشین کشاورزی مکلف است قبل از شروع به کار با ماشین، از عدم وجود افراد در داخل مخازن و محفظه ها و محدوده خطر اطمینان حاصل نماید. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۱، ماده ۱۱- ماشین های کشاورزی باید به خاموش کننده های دستی مناسب مجهز گردند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۲، ماده ۱۲- راننده ماشین کشاورزی باید پس از اتمام کار نسبت به توقف کامل ماشین اطمینان حاصل نموده و سویچ آن را بردارد. (آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی)، عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۳، ماده ۱۳- عملیات کشاورزی در شیب تپه ها و زمین های دارای اختلاف سطح باید با رعایت اصول ایمنی و دستورالعمل شرکت سازنده صورت گیرد. (آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی)، عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۴، ماده ۱۴- عملیات کشاورزی در شب باید با رعایت اصول ایمنی و تامین روشنایی مناسب انجام گردد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۵، ماده ۱۵- هنگام کار با ماشین های کشاورزی و یا حمل و نقل آنها در نزدیکی خطوط انتقال نیروی برق، آب، گاز و نفت باید قوانین و مقررات مربوط به حریم آنها رعایت گردد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۶، ماده ۱۶- هنگام اتصال، تنظیم و جدا سازی ادوات ماشین های کشاورزی که نیاز به روشن بودن ماشین می باشد، رعایت اصول ایمنی و دستورالعمل های شرکت سازنده الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۱۷، ماده ۱۷- هنگام تعمیر، تنظیم و سرویس، باید پایداری و ایستایی ادوات و ماشین های کشاورزی با استفاده از تجهیزات ایمن و مناسب تامین گردد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی

- ۱۸-۱۰۱، ماده ۱۸- قبل از ترک یا خاموش نمودن ماشین ها و ادوات کشاورزی آزاد کردن فشار هیدرولیک کلیه ادوات و متعلقات برای فرار گرفتن در پایین ترین حد و نزدیکترین فاصله با سطح زمین الزامی است. ,عدم رعایت ماده ۱۸آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۹-۱۰۱، ماده ۱۹- بمنظور حفظ پایداری ماشین های کشاورزی در حالت اتصال ادوات سوار شونده ،باید از وزنه های تعادلی مطابق با دستورالعمل های شرکت سازنده استفاده نمود. ,عدم رعایت ماده ۱۹آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۰-۱۰۱، ماده ۲۰- استفاده از وسایل حفاظت فردی مناسب با نوع کار الزامی است. ,عدم رعایت ماده ۲۰آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۱-۱۰۱، ماده ۲۱- استفاده از سپر اصلی و حفاظ مخصوص در بالای محور تواندهی تراکتور الزامیست ,عدم رعایت ماده ۲۱آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۲-۱۰۱، ماده ۲۲- هنگام رانندگی تراکتور در جاده هاو معابر مجاز باید پدال های ترمز به یکدیگر قفل شوند. ,عدم رعایت ماده ۲۲آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۳-۱۰۱، ماده ۲۳- اتصال ادوات کششی به تراکتور صرفا باید با استفاده از پین های برشی استاندارد صورت گیرد. ,عدم رعایت ماده ۲۳آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۴-۱۰۱، ماده ۲۴- هنگام کار خاک ورز های دوار از قرار گرفتن در منطقه خطر و پشت آن باید خودداری شود. ,عدم رعایت ماده ۲۴آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۵-۱۰۱، ماده ۲۵- هنگام عملیات خاک ورزی توسط گاواهن های دو طرفه و در زمان تعویض خیش ها قرار گرفتن در محدوده چرخش خیش ممنوع است. ,عدم رعایت ماده ۲۵آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۶-۱۰۱، ماده ۲۶- مادامی که ماشین کاشت در حال کار است باید دهانه مخزن بسته بوده و بررسی میزان بذر از طریق دریچه های مخصوص انجام گیرد و استفاده از دست برای این کار ممنوع است. ,عدم رعایت ماده ۲۶آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۷-۱۰۱، ماده ۲۷- تمیز کردن علوفه و ضایعات جمع شده در مقابل شانه برش ماشین های دروگر شانه ای باید پس از توقف کامل دستگاه و خاموش نمودن آن انجام پذیرد. ,عدم رعایت ماده ۲۷آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۸-۱۰۱، ماده ۲۸- قرار گرفتن افراد در مقابل شانه برش ماشین دروگر تحت هر شرایطی، ممنوع می باشد. ,عدم رعایت ماده ۲۸آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۲۹-۱۰۱، ماده ۲۹- ایستادن و تردد افراد در محدوده حرکت و فعالیت ماشین ها و ادوات کشاورزی در هنگام کار، ممنوع است. ,عدم رعایت ماده ۲۹آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۳۰-۱۰۱، ماده ۳۰- هنگام تنظیم تیغه های برشی ماشین های خرد کن، باید با استفاده از وسیله مناسبی از چرخش ناخواسته تیغه ها جلوگیری شود. ,عدم رعایت ماده ۳۰آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۳۱-۱۰۱، ماده ۳۱- هنگام پر بودن مخزن دانه کمباین بایستی با سرعت مطمئن و مطابق با دستورالعمل های شرکت سازنده حرکت نمود. ,عدم رعایت ماده ۳۱آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۳۲-۱۰۱، ماده ۳۲- هنگام برداشت محصول از تپه هایی با شیب تند بایستی از کمباین هایی مجهز به سیستم تراز کننده خودکار استفاده شود. ,عدم رعایت ماده ۳۲آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۳۳-۱۰۱، ماده ۳۳- قسمت هایی از ماشین که در ارتفاع کار می کنند باید به هنگام خاموش نمودن دستگاه بروی زمین قرار گیرد. ,عدم رعایت ماده ۳۳آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۳۴-۱۰۱، ماده ۳۴- دهانه های ورودی و خروجی مواد اولیه یا محصول در ماشین ها و ادوات کشاورزی باید به نحوی باشد که ورود و درگیری اعضای بدن به محدوده خطر امکان پذیر نباشد. ,عدم رعایت ماده ۳۴آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۳۵-۱۰۱، ماده ۳۵- کلیه قسمت هایی از ماشین و یا ادوات آن که در اثر کار کردن احتمال داغ شدن آنها وجود دارد باید مرتبا بازدید و سرویس گردد تا از بروز آتش سوزی احتمالی جلوگیری به عمل آید. ,عدم رعایت ماده ۳۵آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی

- ۱۰۳۶، ماده ۳۶- بازوهای تاشو در ادوات کشاورزی باید به قفل کن مکانیکی تجهیز شوند تا از باز شدن آن ها در زمان حمل و نقل جلوگیری نماید. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۳۷، ماده ۳۷- حرکت، بارگیری و تخلیه تریلر متصل به تراکتور باید مطابق با قوانین و مقررات راهنمایی و رانندگی صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۳۸، ماده ۳۸- شیلنگ ها، لوله ها و اجزای تحت فشار هیدرولیک که برای اتصال به ادوات کشاورزی به کار می روند باید مرتباً بازدید و به روش مطمئن و ایمن محافظت گردند. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۳۹، ماده ۳۹- ماشین های کشاورزی باید به بوق هشدار دهنده عقب، آینه های بغل، چراغ گردان برای استفاده در شب و سایر تجهیزات هشداردهنده مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۰، ماده ۴۰- دستگاه های شاخه برموتوری باید دارای یک بند مهار(حمایل) قابل تنظیم برای استفاده کاربر باشد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۱، ماده ۴۱- پین هایی که برای اتصال ماشین ها و ادوات کشاورزی استفاده می شوند باید مجهز به اسپیل و گیره ایمنی باشند. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۲، ماده ۴۲- هر گونه اتصال محور تواندهی باید به سپر دوار محور مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۳، ماده ۴۳- برای کشش ادوات کشاورزی صرفاً استفاده از مال بند تراکتور مجاز است. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۴، ماده ۴۴- تریلرهایی که به عنوان دنباله بند به تراکتور متصل می شوند باید به چراغ ترمز و علائم هشداردهنده مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۵، ماده ۴۵- در صورت عدم وجود کابین ایمن و استاندارد و به منظور حفظ جان راننده تراکتور، باید ماشین به چهار چوب حفاظتی (راپس) مجهز باشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۶، ماده ۴۶- رعایت وزن، ارتفاع و جوانب مجاز بار در تریلرها الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۷، ماده ۴۷- میزان بار قابل حمل و همچنین ارتفاع بار مجاز باید روی بدنه تریلر حک گردد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۸، ماده ۴۸- رانندگان ماشین های کشاورزی در هنگام کار باید از انجام امور ذیل: خوردن، آشامیدن، استعمال دخانیات، صحبت با تلفن همراه، استراحت و هرگونه شوخی و اعمال غیر ایمن که باعث عدم تمرکز می گردد، خودداری نمایند. ضمناً قبل از شروع به کار یا در حین کار، استفاده از داروهای خواب آور ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۴۹، ماده ۴۹- تریلر های مخصوص حمل بار که با تراکتور کشیده می شوند باید به پایه های نگهدارنده مناسب مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۵۰، ماده ۵۰- با عنایت به ماده ۸۸ قانون کار جمهوری اسلامی ایران، کلیه دارندگان، تولید کنندگان، فروشندگان، عرضه کنندگان و بهره برداری کنندگان از ماشین های کشاورزی مکلف به رعایت استاندارد تولید و موارد ایمنی و حفاظتی در ماشین های مربوطه می باشند. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی ماشین ها و ادوات کشاورزی
- ۱۰۵۱، ماده ۵۱- به استناد ماده ۹۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران، مسئولیت رعایت مقررات این آیین نامه بر عهده کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه به دلیل عدم توجه کارفرما به الزامات قانونی، مکلف به جبران خسارات وارده می باشد. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی
- ۲۰۰۰، (۴۲)- آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک، *

- ۴۲۰۰۱، ماده ۱- رانندگان لیفتراک باید آموزش های لازم در خصوص نحوه صحیح کار و عملکرد ایمن لیفتراک را فرا گرفته و همچنین دارای گواهینامه ویژه لیفتراک باشند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۲، ماده ۲- رانندگان لیفتراک موظفند به هنگام کار از وسایل حفاظت فردی متناسب با نوع کار استفاده نمایند. عدم رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۳، ماده ۳- سوار نمودن و انتقال کارگران و دیگر افراد متفرقه توسط لیفتراک ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۴، ماده ۴- در هنگام رانندگی با لیفتراک استفاده از کمربند ایمنی الزامی است. عدم رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۵، ماده ۵- در صورتی که لیفتراک یا بار آن به هر علت دچار عدم تعادل یا واژگونی گردد، راننده نباید تا رفع کامل خطر از داخل کابین خارج شود. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۶، ماده ۶- چیدمان محصولات و مواد در طول مسیر و تقاطع کارگاه ها باید بگونه ای باشد که راننده از دید کافی برخوردار گردد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۷، ماده ۷- محدوده عملیات و تردد لیفتراک در کارگاه باید به طور واضح و مشخص علامت گذاری گردد. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۸، ماده ۸- تردد کارگران و افراد متفرقه در محدوده حرکت لیفتراک ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۰۹، ماده ۹- کارفرما مکلف است با ایجاد نقاط و خطوط رنگ آمیزی شده، محل های عبور و مرور کارگران و افراد متفرقه را مشخص نماید. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۰، ماده ۱۰- محدودیت سرعت حرکت لیفتراک در تمامی مسیرها باید مشخص و بر روی تابلوهای راهنما و هشدار دهنده نمایش داده شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۱، ماده ۱۱- درب های خروجی، کانال ها، موانع، حفاظ ها و ستون های موجود در محوطه کارگاه که در مسیر تردد لیفتراک ها می باشند، باید بگونه ای رنگ آمیزی شوند که به سهولت قابل رویت باشند. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۲، ماده ۱۲- رنگ بدنه لیفتراک باید کاملا مشخص و متمایز از رنگ محیط باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۳، ماده ۱۳- رانندگان لیفتراک مکلفند ضمن رعایت قوانین و مقررات راهنمایی و رانندگی از مسیرهای مشخص شده تردد نمایند. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۴، ماده ۱۴- توقف لیفتراک در مقابل تاسیسات مربوط به گاز، برق، آتش نشانی، پله های اضطراری، آسانسور و تجهیزات امدادی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۵، ماده ۱۵- حرکت لیفتراک فقط در صورتی مجاز است که شاخک های آن در پایین ترین حد ممکن قرار گرفته باشد. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۶، ماده ۱۶- رانندگان لیفتراک در هنگام رانندگی بایستی از انجام اعمالی نظیر خوردن، آشامیدن، استعمال دخانیات، صحبت با تلفن همراه و استفاده از داروهای خواب آور و هرگونه شوخی و اعمال غیر ایمن که باعث عدم تمرکز می گردد، خودداری نمایند. (آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک). عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۷، ماده ۱۷- محدوده عملیات لیفتراک باید کاملا صاف، مسطح و دارای استحکام کافی و عاری از هرگونه لغزندگی باشد. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۸، ماده ۱۸- استفاده از لیفتراک و ملحقات آن برای حمل و جابجائی بار با ظرفیت بیش از حد مجاز ایمن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۱۹، ماده ۱۹- کارفرما مکلف به استفاده از لیفتراک و ملحقات سالم، ایمن و متناسب با شرایط محیط کارگاه و نوع بار می باشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

- ۴۲۰۲۰، ماده ۲۰- در حمل و نقل و جابجایی بارهایی که راننده ازدید کافی برخوردار نمی باشد، انتخاب روش های ایمن برای جابجایی بار الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۰آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۱، ماده ۲۱- حمل و جابجایی بارهای با طول زیاد ویا دارای نوسان باید در پایین ترین حدممکن و با رعایت کلیه مسائل ایمنی صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۲۱آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۲، ماده ۲۲- جابجایی و حمل بار در صورتی که باعث عدم تعادل بار یا لیفتراک گردد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۲آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۳، ماده ۲۳- سوار نمودن افراد یا اضافه کردن وزنه در عقب لیفتراک برای ایجاد تعادل ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۳آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۴، ماده ۲۴- ترمز ناگهانی لیفتراک برای تخلیه بار اکیدا ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۴آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۵، ماده ۲۵- برای جابه جایی بار، نباید آنرا با شاخک لیفتراک به جلو هل داد. عدم رعایت ماده ۲۵آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۶، ماده ۲۶- استفاده از دو یا چند لیفتراک برای حمل یک بار و یا افزایش ارتفاع عملکرد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۶آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۷، ماده ۲۷- راننده لیفتراک باید در خصوص نحوه استفاده از ملحقات، آموزش های لازم را دیده و مستندات آن در پرونده وی ثبت و نگهداری گردد. عدم رعایت ماده ۲۷آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۸، ماده ۲۸- راننده لیفتراک باید آگاهی های لازم در خصوص نوع، حجم، وزن، مرکز ثقل و روش صحیح حمل بار را کسب نموده واز ایمن بودن مسیر های تردد اطمینان حاصل نماید. عدم رعایت ماده ۲۸آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۲۹، ماده ۲۹- بازدید کلیه قسمت های لیفتراک و ملحقات آن قبل از شروع هر شیفت کاری توسط راننده الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۹آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۰، ماده ۳۰- بازرسی فنی کلیه قسمت های لیفتراک و ملحقات آن بعد از هرگونه تعمیرات و طی دوره های زمانی مطابق دستورالعمل های شرکت سازنده الزامی بوده و نتایج آن باید در پرونده لیفتراک ثبت و نگهداری شود. عدم رعایت ماده ۳۰آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۱، ماده ۳۱- هر لیفتراک باید دارای یک پرونده که حاوی دستورالعمل های شرکت سازنده و همچنین سوابق بازرسی های فنی، تعمیرات و روش های نگهداری است، باشد. عدم رعایت ماده ۳۱آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۲، ماده ۳۲- استفاده از لیفتراک و اجزاء آن بعنوان نردبان و یا جایگاه کار کارگران اکیدا ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۲آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۳، ماده ۳۳- حمل افراد توسط شاخک های لیفتراک یا پالت ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۳آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۴، ماده ۳۴- لیفتراک باید مجهز به اطاقک ایمن راننده، کمربند ایمنی، چراغ هشدار دهنده، آژیر، بوق دنده عقب، آینه های بغل و تجهیزات کنترلی باشد و همچنین برای کار در تاریکی به چراغ های مناسب جلو و عقب با نور کافی تجهیز گردد. عدم رعایت ماده ۳۴آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۵، ماده ۳۵- تردد و فعالیت لیفتراک هادر نزدیکی خطوط برق فشار قوی فقط با رعایت مقررات مربوط به حریم خطوط انتقال و توزیع نیروی برق مجاز است. عدم رعایت ماده ۳۵آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۶، ماده ۳۶- راننده لیفتراک باید از رانندگی با دست ها و کفش های خیس، روغنی و یا آغشته به مواد لغزنده خودداری نماید. عدم رعایت ماده ۳۶آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۷، ماده ۳۷- اعضای بدن راننده و یا دیگر کارگران تحت هیچ عنوان نباید در بین قطعات متحرک لیفتراک قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۳۷آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

- ۴۲۰۳۸، ماده ۳۸- قرارداد شاخک ها بر روی زمین، کشیدن ترمز دستی، خاموش نمودن موتور و کلید قطع کن و خارج کردن کلید از سوئیچ قبل از ترک لیفتراک الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۳۹، ماده ۳۹- حمل لیفتراک به طبقات باید توسط بالابر مخصوص حمل بار که متناسب با وزن و حجم لیفتراک است صورت پذیرد، در این حالت خاموش نمودن موتور، پآیین کشیدن شاخک ها و کشیدن ترمز دستی الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۰، ماده ۴۰- برای جابجائی بارهای ناهمگن مشخص نمودن مرکز ثقل الزامی است و باید این مرکز ثقل در وسط شاخک ها قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۱، ماده ۴۱- انجام کلیه امور تعمیراتی و همچنین جوشکاری بر روی بدنه، شاخک ها و ملحقات لیفتراک به منظور از بین بردن ترک ها و فرسودگی های سطحی ممنوع بوده و در صورت نیاز این امر فقط با نظارت شرکت سازنده مجاز است. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۲، ماده ۴۲- به منظور جابه جایی بارهایی که از ایستایی کاملی بر روی شاخک های لیفتراک برخوردار نیستند باید از پالت های متناسب با نوع، جنس و حجم آن استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۳، ماده ۴۳- ایجاد زاویه منفی دکل برای جلوگیری از سقوط بار از روی شاخک های لیفتراک الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۴، ماده ۴۴- قرارگیری نوک شاخک ها بر روی زمین برای تخلیه بار الزامی است. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۵، ماده ۴۵- در موقع حرکت یا روشن بودن لیفتراک بجز راننده، کسی حق حضور بر روی بدنه یا داخل اطاقک را ندارد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۶، ماده ۴۶- حضور، تردد و انجام هرگونه عملیات اجرائی و تعمیراتی در زیر شاخک ها یا ملحقات لیفتراک ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۷، ماده ۴۷- در فضاهای بسته که فاقد سیستم تهویه مناسب است، استفاده از لیفتراک های با موتور احتراقی ممنوع بوده و باید از لیفتراک های برقی استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۸، ماده ۴۸- در زمان تعویض یا شارژ سیلندر گاز لیفتراک و همچنین تعویض و بازدید باطری لیفتراک برقی کارگران مسئول مربوطه باید به وسایل حفاظت فردی متناسب با نوع کار مجهز باشند. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۴۹، ماده ۴۹- شارژ باطری لیفتراک های برقی باید در حضور مسئول مربوطه انجام گیرد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۵۰، ماده ۵۰- صندلی لیفتراک باید دارای شرایط ارگونومی مناسب بوده و به طور پیوسته مورد بررسی قرار گرفته و در صورت مشاهده هرگونه عیب و نقص، تعمیر یا تعویض گردد. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۵۱، ماده ۵۱- سقف و بدنه کابین لیفتراک باید از استحکام کافی برخوردار بوده و با توجه به نوع کار و شرایط محیطی، ایمنی راننده را تامین نماید. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی
- ۴۲۰۵۲، ماده ۵۲- برای حمل پاتیل های مذاب باید از لیفتراک هایی که به این منظور طراحی و ساخته شده اند، استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک
- ۴۲۰۵۳، ماده ۵۳- توقف لیفتراک های گازی در مجاورت شعله های باز، راه پله، ورودی زیر زمین، کفشوی فاضلاب، چاله سرویس و کلیه اماکنی که احتمال تجمع گازهای ناشی از نشت گاز سیلندر لیفتراک را دارند، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۵۴، ماده ۵۴- شیر گاز سیلندر لیفتراک گازی در زمان خاموش بودن باید بسته باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی ماشین های

لیفتراک

۴۲۰۵۵، ماده ۵۵- به منظور پیشگیری از خطر انفجار و اشتعال، تعویض کپسول های گاز باید با موتور خاموش و در خارج از محیط سر بسته

کارگاهی و با نظارت سرپرست کارگاه و بارعایت کلیه مقررات ایمنی صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۵۶، ماده ۵۶- هنگام حمل و جابجائی بارها در سرازیری، راننده لیفتراک فقط مجاز به حرکت با دنده عقب می باشد. عدم رعایت ماده

۵۶ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۵۷، ماده ۵۷- نصب لوح فلزی حاوی مشخصات فنی بر روی بدنه لیفتراک الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی ماشین های

لیفتراک

۴۲۰۵۸، ماده ۵۸- رعایت دستورالعمل های شرکت سازنده برای کلیه عملیات بهره برداری و تعمیرات لیفتراک الزامی است. عدم رعایت ماده

۵۸ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۵۹، ماده ۵۹- بارهایی که احتمال ریزش، لغزش و یا سرخوردن آنها وجود دارد، باید بطور اطمینان بخشی مهار و سپس حمل گردند. عدم

رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۶۰، ماده ۶۰- قرار دادن بارها بر روی یکدیگر و یا داخل قفسه ها باید متناسب با ظرفیت بار و استقامت آنها باشد. عدم رعایت ماده

۶۰ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۶۱، ماده ۶۱- اخذ تائیدیه بازرسی فنی و سالیانه لیفتراک ها از شرکت سازنده و یا مراکز رسمی و معتبر مورد تایید وزارت کار و امور

اجتماعی الزامی است. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۶۲، ماده ۶۲- استفاده از شعله باز برای نشت یابی گاز در لیفتراک های گازی اکیدا ممنوع است. عدم رعایت ماده ۶۲ آیین نامه ایمنی

ماشین های لیفتراک

۴۲۰۶۳، ماده ۶۳- با عنایت به ماده ۸۸ قانون کار جمهوری اسلامی ایران کلیه وارد کنندگان، تولیدکنندگان، فروشندگان، عرضه کنندگان و بهره

برداری کنندگان از ماشین های لیفتراک مکلف به رعایت استاندارد تولید و موارد حفاظتی و ایمنی که در کتابچه اطلاعات فنی لحاظ می شود،

می باشند. عدم رعایت ماده ۶۳ آیین نامه ایمنی ماشین های لیفتراک

۴۲۰۶۴، ماده ۶۴- مسئولیت رعایت مقررات این آیین نامه بر عهده کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه به دلیل عدم توجه

کارفرما به الزامات قانونی، مکلف به جبران کلیه خسارات وارده به زیان دیدگان می باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ آیین نامه ایمنی ماشین های

لیفتراک

۴۳۰۰۰، (۴۳)- آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه،*

۴۳۰۰۱، ماده ۱- کف کارگاه و سایر محل های انجام کار باید همواره نظافت شده و عاری از خرده شیشه باشد. عدم رعایت ماده ۱ آیین نامه

ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۰۲، ماده ۲- از ریزش و جمع شدن روغن و مواد لغزنده در اطراف دستگاه ها بالاخص دستگاه فرمینگ و کف کارگاه جلوگیری گردد. عدم

رعایت ماده ۲ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۰۳، ماده ۳- برای کارگرانی که در محل کار، با اسید یا مواد شیمیایی سرو کار دارند باید دوش و چشم شوی اضطراری، متناسب با تعداد

کارگران و در مکان مناسب در نظر گرفته شود. عدم رعایت ماده ۳ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۰۴، ماده ۴- کوره های ذوب شیشه باید مجهز به دودکش های موثر جهت خروج گازها و بخارات مضر به بیرون کارگاه باشند. عدم

رعایت ماده ۴ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۰۵، ماده ۵- در کارگاه های ذوب شیشه، تجهیزات خنک کننده و جابجا کننده هوا برای جلوگیری از افزایش بیش از حد دما در محیط کار

ضروری است. عدم رعایت ماده ۵ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

- ۴۳۰۰۶، ماده ۶- کارگاه های تولید محصولات شیشه ای باید مجهز به تهویه مناسب و موثر برای خروج دود، بخارات مضر و گرد و غبار باشد. عدم رعایت ماده ۶ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۰۷، ماده ۷- کلیه دستگاه ها و محل انجام فرایندهایی که در حین کار ایجاد گرد و غبار، دود و بخارات مضر می نمایند بایستی مجهز به تهویه موضعی مناسب و موثر باشند. عدم رعایت ماده ۷ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۰۸، ماده ۸- عملیات سند بلاست باید در فضا های محصور و مجهز به تهویه موضعی و سیکلونی صورت پذیرد. تا امکان نفوذ گرد و غبار به محوطه کارگاه وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۸ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۰۹، ماده ۹- عملیات بسته بندی و کیوم (پوشش) جعبه ها و پالت های محتوی بطری و بلور با استفاده از شعله مستقیم مجاز نمی باشد. عدم رعایت ماده ۹ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۰، ماده ۱۰- به منظور جلوگیری از انتشار و انتقال گرد و غبار مضر به سایر بخش ها لازم است انبار مواد اولیه، واحد اندازه گیری و آماده سازی مخلوط از سایر بخش های عملیاتی کارگاه جداسازی شود. عدم رعایت ماده ۱۰ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۱، ماده ۱۱- مسیر جابجایی شیشه باید هموار و عاری از هرگونه مانع جهت حمل آسان و ایمن شیشه باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۲، ماده ۱۲- صندلی و میز کار مورد استفاده کارگران در کلیه بخش ها از جمله واحدهای تراش، نقاشی و طراحی بر روی شیشه بایستی مطابق با اصول ارگونومی باشد. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۳، ماده ۱۳- کنترل کیفی محصولات شیشه ای تولیدی پس از خروج از دستگاه های فرمینگ باید با استفاده از تجهیزات مناسب و ایمن صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۴، ماده ۱۴- استفاده از وسایل حفاظت فردی متناسب بانوع کار و محیط کار برای کلیه کارگران شاغل در کارگاه های مرتبط با صنایع شیشه الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۵، ماده ۱۵- کارگران واحدهای ذوب و قالب گیری و سایر کارگرانی که به نحوی با مواد مذاب سر و کار دارند باید مجهز به عینک هایی با فیلتر محافظ چشم در برابر تابش اشعه مادون قرمز و همچنین لباس کار، کفش، پیش بند و دستکش نسوز باشند. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۶، ماده ۱۶- کلیه کارگرانی که در جابجایی، حمل و نقل، کنترل کیفیت، چیدمان شیشه بسته بندی و انبار مشغول به کار هستند، می بایست به دستکش و ساعد بند حفاظتی مقاوم در برابر بریدگی و خطرات ناشی از برخورد لبه های تیز شیشه و همچنین کلاه و کفش ایمنی مناسب تجهیز گردند. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۷، ماده ۱۷- کارگران شاغل در واحدهای تراش، ساب زنی و صیقل شیشه باید مجهز به چکمه، پیش بند بلند، دستکش و عینک مناسب گردند. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۸، ماده ۱۸- در کارگاه های سنتی جهت برداشتن محصولات شیشه ای داغ باید از وسایل مناسب استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۱۹، ماده ۱۹- انتقال مواد اولیه به داخل کوره باید با روش های مکانیکی صورت پذیرد به نحوی که نیازی به حضور کارگر در محل خطر نباشد. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۲۰، ماده ۲۰- شیلنگ های انتقال هوای فشرده باید از کوتاه ترین مسیر ایمن که در معرض صدمات فیزیکی و شیمیایی نباشند عبور نماید و به صورت دوره ای مورد بررسی قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۲۱، ماده ۲۱- قسمت جلوی قالب دستگاه های فرمینگ باید جهت جلوگیری از پرتاب یا پاشش مذاب شیشه مجهز به حفاظ مناسب باشد. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه
- ۴۳۰۲۲، ماده ۲۲- برای تمیز نمودن دستگاه های پرس و فرمینگ شیشه باید از جاروب های اتوماتیک استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۳، ماده ۲۳- استفاده از دستگاه ها و ابزارآلات متناسب با نوع کار و محیط کارگاه الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۴، ماده ۲۴- بازدید های دوره ای کارگاه ،دستگاه ها و کلیه ابزار و لوازم موجود و در صورت نیاز تعمیر و رفع نقص آنها الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۵، ماده ۲۵- پاشش مایعات قابل اشتعال قبل از انجام عملیات پرس در درون قالب های داغ دستگاه های فرمینگ به صورت دستی به منظور ایجاد دوده در اطراف قالب به ویژه قالب های چند تکه ای ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۶، ماده ۲۶- برای حمل و نقل جام ها و متعلقات شیشه باید از دستگیره های مکنده استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۷، ماده ۲۷- قفسه ها، پالت ها، فریم ها و سایر وسایل مورد استفاده به منظور انبار کردن شیشه ها همواره باید با ابعاد آنها متناسب بوده و تحمل وزن آنها را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۸، ماده ۲۸- برای جابجایی جعبه های بزرگ و سنگین شیشه باید از وسایل مکانیکی مناسب استفاده شود. عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۲۹، ماده ۲۹- حمل و جابجایی جام های شیشه بر روی گاری و خرک باید به نحوی صورت پذیرد که احتمال شکستن و واژگونی آنها از بین برود. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۰، ماده ۳۰- قید های بلند کننده شیشه ها و ملحقات آن و همچنین تجهیزات جابجا کننده و اجزای نگهدارنده باید با اندازه، وزن، نوع پرداخت سطح و سایر مشخصات خاص شیشه مطابقت داشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۱، ماده ۳۱- به منظور عمل برش شیشه مسطح، باید میزی با ارتفاع و ابعاد متناسب با شیشه در نظر گرفته شده و روی میز با لایه مناسب نرم پوشانیده شود. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۲، ماده ۳۲- در صورت عدم امکان توقف ماشین به لحاظ فنی در هنگام روغن کاری، تعمیر و نظافت قسمت های خطرناک لازم است از ابزار و روش های مناسب به گونه ای استفاده شود که کارگر از منطقه خطر دور نگهداشته شود. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۳، ماده ۳۳- انداختن مذاب شیشه در داخل ظروف محتوی شیشه های سرد و خرد شده، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۴، ماده ۳۴- خرده شیشه ها باید توسط ظروف فلزی مخصوص حمل و جابجا گردند. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۵، ماده ۳۵- زمان مواجهه کارگران در مجاورت کوره های ذوب و سایر محیط های با دمای بالاتر از حد مجاز، باید با جابجایی و کار چرخشی یا کم کردن ساعات شیفت کاری برابر با توصیه های حدود تماس شغلی کشور باشد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۶، ماده ۳۶- بازدید جام های شیشه قبل از جابجایی آنها به لحاظ عدم وجود ترک و نقص الزامی است. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۷، ماده ۳۷- جابجائی، انبار کردن و چیدمان محصولات شیشه باید به گونه ای باشد که احتمال ریزش آنها وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۸، ماده ۳۸- در کارگاه های سنتی تولید بلور و ظروف شیشه ای که به وسیله دمیدن در مذاب اقدام به ایجاد فرم می نمایند استفاده از " سرلوله دم " مشترک ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳۰۳۹، ماده ۳۹- برگه های شناسایی مواد شیمیایی (MSDS) و طریقه مناسب حمل و تخلیه آنها باید در محل نگهداری این مواد نصب گردد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۰- ماده ۴۳۰۴۰- برای جلوگیری از لرزش و تکان های ناگهانی اتاق های کامیون های حمل شیشه هنگام بارگیری، سکوی بارگیری باید به گونه ای باشد که اختلاف سطحی بین کف اتاق کامیون و سطح سکوی بارگیری وجود نداشته باشد و فاصله لازم بین کامیون و لبه سکو به حداقل برسد. عدم رعایت ماده ۴۰-آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۱- ماده ۴۳۰۴۱- کارفرما مکلف است برای کلیه کارگران شاغل در صنعت شیشه، آموزش های ایمنی متناسب با نوع کار آنان در بدو ورود و ضمن کاردر مراجع ذیربط قانونی که منجر به صدور گواهینامه می شود، برگزار نماید. عدم رعایت ماده ۴۱-آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۲- ماده ۴۳۰۴۲- با عنایت به ماده ۸۸ قانون کار جمهوری اسلامی ایران؛ کلیه وارد کنندگان، تولید کنندگان، فروشندگان، عرضه کنندگان و بهره برداری کنندگان از صنایع مرتبط با شیشه مکلف به رعایت استاندارد تولید و موارد حفاظتی و ایمنی می باشند. عدم رعایت ماده ۴۳-آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۳- ماده ۴۳۰۴۳- مسئولیت رعایت مقررات این آیین نامه بر عهده کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه به دلیل عدم توجه کارفرما به الزامات قانونی، مکلف به جبران کلیه خسارات وارده به زیان دیدگان می باشد. عدم رعایت ماده ۴۳-آیین نامه ایمنی در صنایع شیشه

۴۴- (۴۴)- آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم.*

۴۴۰۰۱- ماده ۱: کلیه عملیات جوشکاری و برشکاری باید توسط افراد ماهر صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۱-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۲- ماده ۲: کلیه دستگاه ها و تجهیزاتی که برای جوشکاری و برشکاری بکار برده می شوند، باید به طور مرتب و بر اساس دستورالعمل های کارخانه سازنده مورد بازدید، آزمایش و دقت سنجی قرار گرفته و در صورت وجود نقص و یا فرسودگی، تعمیر و یا از فرایند کار خارج گردند. عدم رعایت ماده ۲-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۳- ماده ۳: وضعیت ایستایی دستگاه ها و تجهیزات جوشکاری و برشکاری بایستی به گونه ای باشد که از هر گونه حرکت اتفاقی جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۳-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۴- ماده ۴: مجوز کتبی انجام عملیات جوشکاری و برشکاری باید توسط کارفرما یا نماینده وی صادر گردد. عدم رعایت ماده ۴-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۵- ماده ۵: مجوز انجام عملیات جوشکاری و برشکاری باید حداقل نوع فرایند، مخاطرات شغلی، اقدامات کنترلی و مدت زمان انجام کار را در برگیرد. عدم رعایت ماده ۵-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۶- ماده ۶: کلیه دستگاه ها و تجهیزات جوشکاری و برشکاری باید بطور کاملاً ایمن نصب و بهره برداری گردد. عدم رعایت ماده ۶-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۷- ماده ۷: کلیه دستگاه ها و تجهیزات جوشکاری و برشکاری باید در مکانی نگهداری و انبار شوند که از صدمات فیزیکی و شیمیایی محافظت گردد. عدم رعایت ماده ۷-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۸- ماده ۸: روش انجام عملیات جوشکاری و برشکاری باید به گونه ای باشد که علاوه بر فرد جوشکار یا برشکار، خطری برای سایر کارگران و یا افراد متفرقه در بر نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۸-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۰۹- ماده ۹: دیوارها و سطوح جانبی محل جوشکاری باید به گونه ای باشد که بیشترین جذب تشعشعات مضر را داشته باشد. عدم رعایت ماده ۹-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۰- ماده ۱۰: نصب پاراوان های غیر قابل اشتعال و متناسب با نوع کار در محل های جوشکاری و برشکاری برای حفاظت کارگران و افراد متفرقه الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۰-آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۱، ماده ۱۱: فیلتر و پوشش بیرونی در محافظ های دستی، عینک های جوشکاری و کلاه با شیلد (سپر) جوشکاری، باید در مقابل پاشش مواد جوشکاری، سایش و خرد شدن موضعی، مقاوم بوده و از جنس شیشه یا پلاستیک شفاف نسوز باشد. عدم رعایت ماده ۱۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۲، ماده ۱۲: کلاه ایمنی جوشکار یا برشکار باید مجهز به سپر جوشکاری باشد بگونه ای که در هنگام بالا زدن فیلتر جوشکاری چشم ها و صورت کارگران را در برابر پرتاب ذرات سرباره محافظت نماید. عدم رعایت ماده ۱۲ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۳، ماده ۱۳: شماره تیرگی فیلترهای مورد استفاده در انواع عملیات جوشکاری و برشکاری باید متناسب با نوع عملیات و استاندارد باشد. عدم رعایت ماده ۱۳ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۴، ماده ۱۴: عینک ها و ماسک های جوشکاری (محافظ های دستی) باید به خوبی نگهداری شده و همواره تمیز و بدون عیب باشد. عدم رعایت ماده ۱۴ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۵، ماده ۱۵: در هنگام جوشکاری یا برشکاری که احتمال ریزش جرقه، سرباره یا مواد مذاب از بالا بر روی بدن وجود دارد، استفاده از پوشش های نسوز الزامی است. عدم رعایت ماده ۱۵ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۶، ماده ۱۶: اقدامات کنترلی باید به نحوی انجام گیرد تا از انتشار آلاینده های ناشی از عملیات جوشکاری به سایر قسمت های کارگاه جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۱۶ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۷، ماده ۱۷: انجام کلیه عملیات چربی زدایی یا تمیز کاری با هیدروکربن های کلردار در کارگاه های جوشکاری، برشکاری و فرایند های مرتبط ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۷ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۸، ماده ۱۸: اگر قطعه کاری با استفاده از حلال ها چربی زدایی شده باشد، باید پیش از شروع جوشکاری آن را کاملاً از باقیمانده حلال پاک و خشک نمود. عدم رعایت ماده ۱۸ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۱۹، ماده ۱۹: جوشکاری و برشکاری در مکان هایی که مواد یا گازهای قابل اشتعال یا انفجار وجود دارد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۱۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۰، ماده ۲۰: کلیه قسمت هایی که در اثر جوشکاری یا برشکاری احتمال وقوع آتش سوزی در آن ها وجود دارد بایستی از مصالح نسوز ساخته شده و یا با استفاده از روش های مناسب از ایجاد حریق جلوگیری به عمل آید. عدم رعایت ماده ۲۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۱، ماده ۲۱: هرگونه درز یا شکاف، حفره و پنجره های باز و یا شکسته در کف و دیواره های محل جوشکاری یا برشکاری باید بطور مناسب پوشیده یا بسته گردند تا خطر ریزش یا پاشش ذرات ناشی از جوشکاری و برشکاری به طبقات زیرین و یا واحدهای مجاور از بین برود. عدم رعایت ماده ۲۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۲، ماده ۲۲: قبل از شروع عملیات جوشکاری و برشکاری در فضاهای بسته و محدود باید از تهویه مناسب محیط کار اطمینان حاصل نمود. عدم رعایت ماده ۲۲ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۳، ماده ۲۳: در هنگام جوشکاری و برشکاری که تأمین سیستم تهویه مناسب امکانپذیر نمی باشد، استفاده از تجهیزات مستقل تنفسی الزامی است. عدم رعایت ماده ۲۳ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۴، ماده ۲۴: سیلندرهای گاز و دستگاه های جوشکاری و برشکاری بایستی همواره خارج از فضاهای بسته و محدود مستقر گردد. عدم رعایت ماده ۲۴ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۵، ماده ۲۵: لوله های مورد استفاده برای تهویه گازهای خروجی ناشی از جوشکاری و برشکاری در فضا های بسته و محدود باید از مواد غیر قابل اشتعال ساخته شده باشد. عدم رعایت ماده ۲۵ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

۴۴۰۲۶، ماده ۲۶: جوشکاری و برشکاری مخازن سربسته و یا حاوی مواد قابل اشتعال و انفجار ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۶ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

- ۲۷، ۴۴۰: ماده ۲۷: جوشکاری و برشکاری مخازنی که قبلاً حاوی مواد قابل اشتعال و انفجار بوده و یا محتویات قبلی آن مشخص نمی باشد، بدون رعایت اصول ایمنی و استانداردهای مربوطه ممنوع است. عدم رعایت ماده ۲۷ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۲۸، ۴۴۰: ماده ۲۸: کلیه دستگاه ها و تجهیزات جوشکاری و برشکاری باید دارای لوح مشخصات فنی باشد، عدم رعایت ماده ۲۸ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۲۹، ۴۴۰: ماده ۲۹: در پایان هر شیفت کاری عملیات جوشکاری و برشکاری، باید اطراف محل کار بازرسی و فقط پس از اطمینان از عدم وجود جرقه، شعله و یا سرباره داغ محل کار را ترک نمود. عدم رعایت ماده ۲۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۰، ۴۴۰: ماده ۳۰: تماس روغن، گریس و مواد قابل اشتعال و انفجار با کلیه دستگاه ها و تجهیزات جوشکاری و برشکاری گازی ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۳۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۱، ۴۴۰: ماده ۳۱: استفاده از گاز اکسیژن به عنوان جایگزین هوای فشرده ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۲، ۴۴۰: ماده ۳۲: استفاده از شعله جهت انجام آزمایش نشتی گازها در سیلندرها و متعلقات آن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۳۲ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۳، ۴۴۰: ماده ۳۳: برای روشن نمودن مشعل جوشکاری و برشکاری باید از فندک مخصوص آن استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۳۳ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۴، ۴۴۰: ماده ۳۴: در پایان کار و مواقعی که عملیات جوشکاری و برشکاری انجام نمی گیرد باید دستگاه ها از منابع اصلی برق یا گاز جدا گردد. عدم رعایت ماده ۳۴ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۵، ۴۴۰: ماده ۳۵: کلیه محل های اتصال از سیلندر گاز تا مشعل را باید قبل از روشن نمودن مشعل به روش های ایمن و توسط کارگران ماهر مورد آزمایش نشتی قرار داد. عدم رعایت ماده ۳۵ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۶، ۴۴۰: ماده ۳۶: شیلنگ و اتصالات رابط باید استاندارد بوده و فاقد نشتی، پوسیدگی و یا هر نوع نقص دیگری باشد. عدم رعایت ماده ۳۶ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۷، ۴۴۰: ماده ۳۷: اتصالات و مهره های اتصال باید قبل از استفاده مورد بررسی قرار گیرند و در صورت وجود هر گونه عیب یا نشتی، تعویض گردند. عدم رعایت ماده ۳۷ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۸، ۴۴۰: ماده ۳۸: پر کردن سیلندرها و اکسیژن و انواع گازها باید توسط مراکز مجاز و معتبر صورت پذیرد. عدم رعایت ماده ۳۸ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۳۹، ۴۴۰: ماده ۳۹: سیلندرها و اکسیژن و انواع گازها باید بصورت ادواری و بر اساس آیین نامه های حفاظتی و استانداردهای ملی توسط کارفرما مورد بازدید و آزمایش قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۳۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۰، ۴۴۰: ماده ۴۰: کارخانجات و تولید کنندگان سیلندرها و گاز و همچنین صنایع سیلندر پرکنی مکلف به درج نام شیمیایی و نام تجاری گاز بر روی بدنه سیلندر می باشند، و استفاده از سیلندرها و گاز که نام شیمیایی و نام تجاری محتویات آن بر روی سیلندر درج نشده باشد، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۱، ۴۴۰: ماده ۴۱: استفاده از سیلندرها و گاز و مولدهای گاز استیلن که دارای آسیب دیدگی یا خوردگی بوده و یا در معرض آتش سوزی قرار داشته اند، ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۲، ۴۴۰: ماده ۴۲: سیلندرها و گاز نباید در معرض صدمات فیزیکی، شیمیایی و تابش مستقیم نور خورشید و شرایط نامساعد جوی قرار گیرند. عدم رعایت ماده ۴۲ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۳، ۴۴۰: ماده ۴۳: سیلندرها و گاز باید بطور قائم و مطمئن در جای خود محکم گردند تا از افتادن احتمالی آنها جلوگیری شود. عدم رعایت ماده ۴۳ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

- ۴۴۰۴۴، ماده ۴۴: سیلندرهای گاز باید دور از مواد قابل اشتعال و انفجار نگهداری و استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۴ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۴۵، ماده ۴۵: نگهداری سیلندر اکسیژن در مکان تولید گاز استیلن ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۴۵ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۴۶، ماده ۴۶: استفاده از اتصالات غیر استاندارد، تبدیل ها، وسایل غیر ایمن و تنگ ها اکیداً ممنوع است. عدم رعایت ماده ۴۶ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۴۷، ماده ۴۷: جابجایی سیلندرهای گاز با اهرم کردن شیر یا سرپوش حفاظتی آن ممنوع می باشد. عدم رعایت ماده ۴۷ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۴۸، ماده ۴۸: سیلندر گاز پر یا خالی نباید بعنوان غلطک یا تکیه گاه استفاده گردد. عدم رعایت ماده ۴۸ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۴۹، ماده ۴۹: سرپوش حفاظتی سیلندرهای گاز باید در جای خود به طور محکم قرار گیرد مگر در مواردی که سیلندر گاز در حال استفاده می باشد. عدم رعایت ماده ۴۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۰، ماده ۵۰: به منظور جلوگیری از بروز صدمات فیزیکی در هنگام جابجایی انواع سیلندر های گاز، استفاده از یک محفظه مناسب و ایمن الزامی است. عدم رعایت ماده ۵۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۱، ماده ۵۱: هنگامی که لازم است سیلندرها به همراه رگلاتورهای متصل به آن جابجا شوند، باید پس از بستن شیر و قراردادن بر روی وسیله ایمن نسبت به جابجایی آنها اقدام نمود. عدم رعایت ماده ۵۱ آیین نامه ایمنی
- ۴۴۰۵۲، ماده ۵۲: استفاده از سیلندر گاز بدون رگلاتور استاندارد ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۲ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۳، ماده ۵۳: گرم کردن کپسول و شیر گاز مخزن استیلن توسط شعله ممنوع است و در صورت نیاز، این کار بایستی توسط آب گرم صورت گیرد. عدم رعایت ماده ۵۳ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۴، ماده ۵۴: رنگ شیلنگ ها باید مطابق با استاندارد شماره ۳۷۹۲ و رنگ بدنه سیلندرهای گاز باید براساس استاندارد شماره ۷۱۲ موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران باشد. عدم رعایت ماده ۵۴ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۵، ماده ۵۵: بهره برداری از سیلندرهای گاز فقط به صورت ایستاده مجاز است و به هیچ عنوان نباید در حالت افقی یا وارونه از گاز داخل آن برای عملیات جوشکاری و برشکاری استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۵۵ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۶، ماده ۵۶: قرار دادن اشیاء بر روی انواع سیلندرهای گاز ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۶ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۷، ماده ۵۷: قبل از جدا کردن رگلاتور از سیلندر گاز، باید شیر سیلندر گاز به طور کامل بسته شود. عدم رعایت ماده ۵۷ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۸، ماده ۵۸: سیلندرهای گاز باید دور از عملیات جوشکاری و برشکاری قرار گیرند تا شعله، سرباره داغ و جرقه به آن ها نرسد، در غیر این صورت می بایست از موانع ضد آتش استفاده نمود. عدم رعایت ماده ۵۸ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۵۹، ماده ۵۹: استفاده از سیلندرهای گاز به عنوان بخشی از مدار الکتریکی جوشکاری قوس الکتریکی ممنوع است. عدم رعایت ماده ۵۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۰، ماده ۶۰: در مکان هایی که گاز از طریق سیستم لوله کشی تأمین می گردد، جنس لوله ها و کلیه تجهیزات مرتبط باید متناسب با نوع گاز و ایمن باشد. استفاده از رنگ ها و علائم هشدار دهنده برای مشخص شدن نوع گاز لوله کشی ها الزامی است. عدم رعایت ماده ۶۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۱، ماده ۶۱: سیلندر های گاز پر و خالی و همچنین سیلندر انواع گازها باید جدا از یکدیگر و در محل ایمن نگهداری شوند. عدم رعایت ماده ۶۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

- ۴۴۰۶۲، ماده ۶۲: محل نگهداری و ذخیره سازی سیلندرهای گاز می بایست ضد آتش و مجهز به سیستم تهویه ایمن باشد. عدم رعایت ماده ۶۲ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۳، ماده ۶۳: استفاده از اتصالات مسی در عملیات جوشکاری و برشکاری با گاز استیلن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۶۳ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۴، ماده ۶۴: هر یک از لوله هایی که گاز را از مولد یا سیلندر به مشعل های جوشکاری و برشکاری انتقال می دهد باید مجهز به شیر یک طرفه فشاری باشد. عدم رعایت ماده ۶۴ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۵، ماده ۶۵: در مکان های مرطوب که عملیات جوشکاری و برشکاری با قوس الکتریکی انجام می گیرد، استفاده از دستکش، لباس و کفش عایق الکتریسیته و دیگر وسایل حفاظت فردی متناسب با نوع کار الزامی می باشد. عدم رعایت ماده ۶۵ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۶، ماده ۶۶: در موقعیت هایی که احتمال تماس بدن جوشکار با هادی های برق دار وجود دارد، باید اجزای هادی عایق بندی گردد. عدم رعایت ماده ۶۶ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۷، ماده ۶۷: در فرایند هایی نظیر جوشکاری و برشکاری قوس پلاسما که از ولتاژ های بالا استفاده می شود، استفاده از عایق بندی مناسب و همچنین نصب علائم و تابلوهای هشدار دهنده و آموزش افراد الزامی می باشد. عدم رعایت ماده ۶۷ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۸، ماده ۶۸: کلیه تجهیزات جوشکاری و برشکاری قوس الکتریکی و مقاومتی ثابت یا سیار و همچنین قطعات کار باید متصل به سیستم اتصال به زمین مؤثر باشد. عدم رعایت ماده ۶۸ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۶۹، ماده ۶۹: کلیه قسمت های برق دار دستگاه های جوشکاری و برشکاری قوس الکتریکی و مقاومتی و تابلو های برق آنها باید به منظور جلوگیری از تماس تصادفی، محافظت گردد. عدم رعایت ماده ۶۹ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۰، ماده ۷۰: مقدار جریان مورد استفاده در دستگاه های جوشکاری و برشکاری قوس الکتریکی باید متناسب با نوع کار انتخاب گردد. عدم رعایت ماده ۷۰ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۱، ماده ۷۱: کابل های جوشکاری و برشکاری قوس الکتریکی باید از نوع انعطاف پذیر و متناسب با نوع کار باشد. عدم رعایت ماده ۷۱ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۲، ماده ۷۲: قبل از آغاز جوشکاری و برشکاری باید از ایمن بودن کلیه اتصالات و تجهیزات اطمینان حاصل نمود. عدم رعایت ماده ۷۲ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۳، ماده ۷۳: استفاده از هر نوع هادی به جز کابل جوشکاری برای تکمیل مدار جوشکاری ممنوع است. عدم رعایت ماده ۷۳ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۴، ماده ۷۴: در مکان هایی که تعدادی دستگاه جوش یا برش قوس الکتریکی در کنار هم مورد استفاده قرار می گیرند، بایستی تمهیدات لازم برای پیشگیری از خطرات برق گرفتگی و آتش سوزی مد نظر قرار گیرد. عدم رعایت ماده ۷۳ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۵، ماده ۷۵: در هنگام جوشکاری و برشکاری باید از نشستن روغن، سوخت و آب سیستم خنک کننده موتورهای جوشکاری و برشکاری و همچنین انتشار گازهای حفاظت کننده قوس جوش جلوگیری بعمل آید. عدم رعایت ماده ۷۵ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۶، ماده ۷۶: قبل از جابجایی دستگاه های جوشکاری و برشکاری قوس الکتریکی باید نسبت به قطع کردن منبع برق آنها اقدام نمود. عدم رعایت ماده ۷۶ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۷، ماده ۷۷: جایگاه های کار فلزی در هنگام عملیات جوشکاری و برش کاری قوس الکتریکی، می بایست نسبت به زمین عایق گردیده و یا به سیستم اتصال به زمین مؤثر، مجهز گردند. عدم رعایت ماده ۷۷ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۷۸، ماده ۷۸: گیره های الکتروود باید مجهز به صفحات یا سپرهای حفاظتی باشد تا دست کارگر را در مقابل حرارت حاصله از قوس الکتریکی حفظ نماید. عدم رعایت ماده ۷۸ این نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم

- ۴۴۰۷۹، ماده ۷۹: هنگام تعویض الکترودهای جوشکاری رعایت اصول ایمنی الزامی است. عدم رعایت ماده ۷۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۰، ماده ۸۰: پیمانکاران کابل جوشکاری به دور اعضاء بدن ممنوع است. عدم رعایت ماده ۸۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۱، ماده ۸۱: برای انجام عملیات جوشکاری یا برشکاری در ارتفاع، رعایت اصول ایمنی به منظور جلوگیری از برق گرفتگی و همچنین سقوط افراد و اشیاء الزامی است. عدم رعایت ماده ۸۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۲، ماده ۸۲: تجهیزات جوشکاری و برشکاری که در فضای باز مورد استفاده قرار می گیرند، باید از شرایط نامساعد جوی به طور ایمن محافظت گردند. عدم رعایت ماده ۸۲ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۳، ماده ۸۳: کلیه تجهیزات جوشکاری مقاومتی باید به نحوی باشند که از عملکرد تصادفی آنها جلوگیری گردد. عدم رعایت ماده ۸۳ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۴، ماده ۸۴: نصب تجهیزات ایمنی برای جلوگیری از آسیب دیدن اعضاء بدن که در داخل منطقه عمل جوشکاری قرار دارند الزامی است. عدم رعایت ماده ۸۴ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۵، ماده ۸۵: دستگیره ها و سویچ ها باید در فاصله ای ایمن تعبیه شوند تا امکان آسیب دیدن دست ها در منطقه عملیات جوشکاری مقاومتی وجود نداشته باشد. عدم رعایت ماده ۸۵ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۶، ماده ۸۶: کلیه تجهیزات جوشکاری مقاومتی که به شکل معلق (آویزان) و یا اشکال مشابه استفاده می شوند باید به سیستم های نگهدارنده مناسب تجهیز گردد. عدم رعایت ماده ۸۶ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۷، ماده ۸۷: کلیه دستگاه های جوشکاری مقاومتی باید مجهز به یک یا چند کلید توقف اضطراری در مکان های مناسب و قابل دسترس باشد. عدم رعایت ماده ۸۷ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۸، ماده ۸۸: تمام نقاط قابل دسترس قسمت های برق دار دستگاه های جوش مقاومتی باید به حفاظ های مناسب تجهیز گردد. عدم رعایت ماده ۸۸ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۸۹، ماده ۸۹: کارفرما مکلف است ضمن تعیین محدوده فعالیت کارگران مشمول این آیین نامه و ایجاد شرایط ایمن، بر استفاده صحیح ایشان از ابزار آلات، دستگاه ها و تجهیزات مربوطه نظارت های لازم را بعمل آورد. عدم رعایت ماده ۸۹ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۹۰، ماده ۹۰: کلیه وارد کنندگان، تولید کنندگان، فروشندگان، عرضه کنندگان و بهره برداری کنندگان از ابزار آلات، دستگاهها و تجهیزات جوشکاری و برشکاری گرم مکلف به رعایت استاندارد تولید و موارد ایمنی و حفاظتی در دستگاه های مربوطه باشند. عدم رعایت ماده ۹۰ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم
- ۴۴۰۹۱، ماده ۹۱: مسئولیت رعایت مقررات این آیین نامه بر عهده کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه به دلیل عدم توجه کارفرما به الزامات قانونی مکلف به جبران کلیه خسارات وارده به زیان دیدگان می باشد. عدم رعایت ماده ۹۱ آیین نامه ایمنی جوشکاری و برشکاری گرم